

MAGIKA

LIBER ABA - KNJIGA 4

Aleister Crowley

LIBER

A
BA

Knjiga 4

♩

△

♩

4

4

4

A.:A.:

Publikacija v Razredu A, B, D, in E

Ordo Templi Orientis

Deus

Homo

Est

Aleister Crowley

MAGIKA

LIBER ABA

KNJIGA 4

I ☉ MISTICIZEM

II ☉ MAGIKA (ELEMENTARNA TEORIJA)

III ☉ MAGIKA V TEORIJI IN PRAKSI

DODATKI K LIBRU 4 - RITUALI, VAJE, INSTRUKCIJE

© *Copyright originalnih tekstov:*

Ordo Templi Orientis

International Headquarters; JAF Box 7666

New York, NY 10116 USA

<http://www.oto.org/>

Kontaktni naslov v Sloveniji:

<http://www.oto.si/>

Naslov originala:

MAGICK; LIBER ABA; BOOK 4

© *Copyright prevoda:*

ZALOŽBA IBIS

Avtor:

ALEISTER CROWLEY

Odgovorni urednik:

JANEZ TROBENTAR

Prevedel, uredil & spisal Uvod:

JANEZ TROBENTAR

Sodelujoči:

ERIK SVETLIČIČ IN SONJA BERTALANIČ

Oblikovanje naslovnice:

SCARLET STUDIO - BLAŽKA STRMČNIK

Oblikovanje & Prelom:

MATJAŽ ŽABJEK

Edicija: ΘΕΛΗΜΑ

Izdaja: PRVA

Izdajatelj:

ZALOŽBA IBIS

<http://www.telema.si/>

ANNO IVXXI

2013 E.V.

VSEBINA

UVOD V PRVO SLOVENSKO IZDAJO KNJIGE ŠTIRI	15
PRVI DEL MISTIKA	
UVODNE NAZNAKE	25
POGLAVJE I ASANA	35
POGLAVJE II PRANAJAMA IN NJENA VZPOREDNICA V GOVORU, MANTRA-JOGA	38
POGLAVJE III JAMA IN NIJAMA	43
POGLAVJE IV PRATJAHARA	45
POGLAVJE V DHARANA	48
POGLAVJE VI DHIANA	52
POGLAVJE VII SAMADHI	60
DRUGI DEL MAGIKA	
UVODNE OPAZKE	71
POGLAVJE I TEMPELJ	73
POGLAVJE II KROG	75
POGLAVJE III OLTAR	78
POGLAVJE IV BIČ, BODALO IN VERIGA	82
POGLAVJE V SVETO OLJE	84

POGLAVJE VI	
PALICA	86
POGLAVJE VII	
KELIH	99
POGLAVJE VIII	
MEČ	107
POGLAVJE IX	
DISK	117
POGLAVJE X	
LAMPA	125
POGLAVJE XI	
KRONA	127
POGLAVJE XII	
OBLEKA	129
POGLAVJE XIII	
KNJIGA	130
POGLAVJE XIV	
ZVONEC	132
POGLAVJE XV	
NAPRSNIK	134
POGLAVJE XVI	
MAGIJSKI OGENJ; Z OMEMBO	136
KADILNIKA, OGLJA IN DIŠAV	
SLOVARČEK TUJK	140

TRETJI DEL

MAGIKA V TEORIJI IN PRAKSI

HIMNA PANU	147
UVOD K TRETJEMU DELU	149
POGLAVJE 0	
MAGIKALNA TEORIJA UNIVERZUMA	164
POGLAVJE I	
PRINCIPI RITUALA	172
POGLAVJE II	
FORMULA ELEMENTARNIH OROŽIJ	176
POGLAVJE III	
FORMULA TETRAGRAMMATONA	181
POGLAVJE IV	
FORMULA ALHIM IN ALIM	183

POGLAVJE V	
FORMULA I. A. O.	187
POGLAVJE VI	
FORMULA NOVICA	196
POGLAVJE VII	
FORMULA SVETEGA GRALA:	
O FORMULI ABRAHADABRA: IN	197
TUDI O NEKIH DRUGIH BESEDAH:	
PRAVTAKO: MAGIJSKI SPOMIN	
POGLAVJE VIII	
O RAVNOVESJU, TER OBČI IN POSEBNI METODI	
PRIPRAVE OPREME TEMPLJA TER	212
INSTRUMENTOV UMETNOSTI	
POGLAVJE IX	
O TIŠINI IN MOLČEČNOSTI,	
TER O BARBARSKIH IMENIH EVOKACIJE	218
POGLAVJE X	
O GESTAH	227
POGLAVJE XI	
O NAŠI GOSPE BABALON	
TER O ZVERI, NA KATERI ONA JEZDI. TUDI ZADEVAJOČ	234
TRANSFORMACIJE	
POGLAVJE XII	
O KRVNEM ŽRTVOVANJU,	
IN O SORODNIH STVAREH	237
POGLAVJE XIII	
O ODGANJANJU, TER O ČIŠČENJU	244
POGLAVJE XIV	
O KONSEKRACIJI,	
Z RAZPRAVO O NARAVI IN	247
HRANJENJU MAGIJSKE VEZI	
POGLAVJE XV	
PRVI DEL: O ZAPRISEGI	261
DRUGI DEL: O NALOGU DUHU,	265
TER O RAZLAGI DOLOČENIH	
PRITISKOV IN KLETEV, KI SO	
OBČASNO POTREBNE	
POGLAVJE XVI	
O INVOKACIJI	270
POGLAVJE XVII	
O DOVOLJENJU ZA ODHOD	272

POGLAVJE XVIII	
O JASNOVIDNOSTI IN	
SVETLOBNEM TELESU,	275
NJEGOVIH MOČEH IN NJEGOVEM	
RAZVITJU. PRAVTAKO O DIVINACIJI	
POGLAVJE XIX	
O DRAMATIČNIH RITUALIH	303
POGLAVJE XX	
O EVHARISTIJI IN UMETNOSTI	
ALKEMIJE	305
POGLAVJE XXI	
O ČRNI MAGIJI,	
O GLAVNIH VRSTAH OPERACIJ	314
MAGIJSKE UMETNOSTI, TER O	
MOČEH SFINGE	

DODATKI K LIBRU 4

DODATEK I	
CURRICULUM	329
A.:A.:	
DODATEK II	
ZVEZDA NA OBZORJU	343
DODATEK III	
LIBER NU	
SUB FIGURA XI	359
DODATEK IV	
LIBER HAD	
SUB FIGURA DLV	365
DODATEK V	
LIBER XLIV	
FENIKSOVA MAŠA ALI RITUAL ZAKONA	371
DODATEK VI	
LIBER XV	
ECCLESIAE GNOSTICÆ CATHOLICÆ	373
CANNON MISSÆ	
DODATEK VII	
LIBER SAMEKH	391
THEURGIA GOETIA SUMMA	
(CONGRESSUS CUM DÆMONE)	
SUB FIGURA DCCC	

DODATEK VIII	
LIBER ASTARTE	411
VEL BERYLLI	
SUB FIGURA CLXXV	
DODATEK IX	
LIBER III VEL JUGORUM	425
DODATEK X	
LIBER REŠ	429
VEL HELIOS	
SUB FIGURA CC	
DODATEK XI	
LIBER E	
VEL EXERCITIORUM	
SUB FIGURA IX	431
DODATEK XII	
LIBER RU	
VEL SPIRITUS	
SUB FIGURA CCVI	439
DODATEK XIII	
LIBER HHH	
SUB FIGURA CCCXLI	443
DODATEK XIV	
LIBER A	
VEL ARMORUM	
SUB FIGURA CDXII	449
DODATEK XV	
LIBER JOD	
SUB FIGURA DCCCXXXI	451
DODATEK XVI	
LIBER TIŠAREB	455
VEL VLÆ MEMORIÆ	
SUB FIGURA CMXIII	
DODATKI XVII	
DREVO ŽIVLJENJA IN IZVLEČKI IZ LIBRA 777	461
DIAGRAM 1: DREVO ŽIVLJENJA; KJUČNA SKALA, STOLPEC "o"	463
DIAGRAM 1/A.: DREVO ŽIVLJENJA, S KORESPONDENCAMI	
SEFIR IN POTI	464
DIAGRAM 1/B.: DREVO ŽIVLJENJA, S KORESPONDENCAMI SEFIR,	
POTI IN DELI DUŠE	465
DIAGRAM 1/C.: DREVO ŽIVLJENJA,	
S KOPTSKIMI KORESPONDENCAMI IN MAGIKALNIMI FORMULAMI	466
DIAGRAM 2: TAROT NA DREVESU ŽIVLJENJA	467

DIAGRAM 3. TRIGRAMI NA DREVESU ŽIVLJENJA	468
DIAGRAM 4. ŠTEVILA PLANETOV	469
DIAGRAM 6. ELEMENTARNA OROŽJA	469
DIAGRAM 5. ELEMENTI IN NJIHOVI SIMBOLI	469
DIAGRAM 7. SFINGA	469
DIAGRAM 8. OSNOVNE VLADAVINE PLANETOV	470
DIAGRAM 9. TARO & KOLEDAR	471
TABELA KORESPONDENC:	
TAROT NA DREVESU ŽIVLJENJA	472
TABELA KORESPONDENC: TAROT ADUTI II	473
TABELA KORESPONDENC: ŠTIRI BARVNE SKALE	474
TABELA STOPENJ REDA A.:A.:	
IN OSTALI KABALISTIČNI ATRIBUTI	475
TABELE: ENOHIJANA - TAROT -	
GEOMANCIJA - LATINICA - ASTROLOGIJA	476
TABELA: GRŠKA IN KOPTSKA ABECEDA	477
DODATKI XVIII	
PRIPADAJOČA LITERATURA K MAGIKI OBJAVLJENA V DRUGIH PUBLIKACIJAH ZALOŽBE IBIS &...	479

SLIKE

SLIKA 1: DOBER POLOŽAJ ZA MEDITACIJO	37
SLIKA 2: TRIANGEL UNIVERZUMA (IN TAU)	74
SLIKA 3: OLTAR	79
SLIKA 4: NOVI JERUZALEM	80
SLIKA 5: SVETA ZAVEZA	80
SLIKA 7: MIKROKOZMOS VITRUVIUSA	81
SLIKA 6: DESIGN PRIMEREN ZA VRH OLTARJA	81
SLIKA 8: BIČ, BODALO IN VERIGA S STEKLENIČKO ZA SVETO OLJE	83
SLIKA 9: PALICA, KUPA, MEČ IN DISK ALI PANTAKEL (NARISANI PO SKALI)	85
SLIKA 10: ČAKRE	104
SLIKA 11: SIGILLUM DEI ÆMETH, PANTAKEL DR. JOHN DEE-JA	119
SLIKA 12: NAPRSNIK MOJSTRA THERIONA	133
SLIKA 13: PRIMER SLIKE ZA NAPRSNIK (LAMEN)	135
SLIKA 14: KADILNICA	139
SLIKA 15: MAGIK V SVOJI OBLEKI IN KRONI, OBOROŽEN Z PALICO, KUPO, MEČEM, PENTAKLOM, ZVONCEM, KNJIGO IN SVETIM OLJEM. (AVTOR, CCA. 1910 E.V.)	462

UVOD V PRVO SLOVENSKO IZDAJO KNJIGE ŠTIRI (LIBER IV VEL ABA)

»Ubogajte mojega preroka!

*Izvršite skušnje mojega znanja! Samo mene iščite!
Nato vas bodo radosti moje ljubezni odrešile vsake bolečine. Tako je to:
prisegam pri svodu svojega telesa; pri svojem svetem srcu in jeziku;
pri vsem kar lahko dam, pri vsem, kar si želim od vas vseh.«*

(AL, I, 32)

*»Pridite! vsi vi, in spoznajte skrivnost,
ki do sedaj še ni bila razodeta.«*

(AL, II, 2)

*»Izpostavljanje nedolžnosti je laž. Bodi močan, o človek!
Poželi si in se raduj v vseh stvarih čutnosti in zanosa:
ne boj se, da bi te katerikoli bog zavrgel zaradi tega.«*

(AL, II, 22)

*Ne boj se ničesar; ne boj se ljudi, niti Sojenic, niti bogov,
niti česarkoli. Denarja se ne boj, niti posmeha neumnih ljudi,
niti katerekoli sile na nebu, ali na zemlji, ali izpod zemlje.*

*Nu je tvoje zatočišče, kakor je Hadit tvoja luč,
jaz pa sem čvrstina, moč in žilavost tvojih rok.«*

(AL III, 17)

NIKOLI NI ZAMAN zmedenim ljudem poudarjati osnovno definicijo Magike, namreč, da je to pač Veščina (sc. Znanost in Umetnost) spreminjanja okoliščin pojavnega stvarstva v skladu z Voljo. In nič drugega. Tu smo, in še vedno se sprašujemo, zakaj imajo vsi učenjaki tak problem s TO – mojo, tvojo, našo, vašo, človeško, božjo – VOLJO!

Seveda, prekletstvo Volje, in toliko bolj Volje za Moč, izhaja iz staroenskega uroka suženjskih patriarhalnih religij, ki so vztrajno in namenoma zanikovale človeško in človekovo in kakršnokoli individualno Voljo, da bi povzdignile splošno – Božjo Voljo, ki je bila, seveda, Volja njihove paranoidne oblastnosti, in nič drugega. Podobno je z dvomom

v našo (duhovno, intelektualno, moralno) Svobodo, še vedno dandanes, ko jo mešajo z njihovim lastnim pasivnim nihilizmom in še posebej, ko resentment in agonija staroeonskih patriarhalnih religij v imenu ravno te njihove NE-SVOBODE dosega svoj, bojimo-veselimo se, tragični finale!

Je to mar Stvar Nujno-Nezavedne (sc. nedoločene!) Želje, kakor zarotniško zatrjujejo psihoanalitiki in pasivni nihilisti? Ali pa nemara živimo v najboljšem, najbolje urejenem, idealno-realnem svetu, tako da je sploh nesmisel razmišljati o kakršnikoli voljni spremembi? Naj (se) le dogaja, Bog je tako ali drugače – Ljubezen!?! – in karkoli že naj TO pomeni, pa vendar naleti Ona v dejanski človeški praksi na iste probleme, kakor Volja.

Nemara se ravno zaradi te simptomatične dileme novi (sc. znova dojeti kot univerzalni) Zakon glasi »Love under Will«, kar običajno prevajamo kot »Ljubezen v skladu z voljo« ali pa malo trše in natančneje »Ljubezen pod Voljo«, kar je tisti bistveni tako pogrešani-manjkajoči VEZNI ČLEN Magije preteklosti!? (Glej nedavno izdano knjigo »Zakon je za vse«!)

Kdor je prebral Crowleyev esej »Tri Šole Magike« (v prvi številki Revije NOX!) bo razumel problem zgodovinsko in antropološko, namreč, da je Magika kot taka, v tehničnem smislu, edukacijski projekt Bele Šole, ki zagovarja in invocira neko-vsako spremembo zgolj zaradi potrebe po izkustvu Radosti v (ne)popolnosti, ki je esencialna narava Volje za Moč, točneje Ljubezni, ki nujno podrazumeva Smrt individualnega Jaza, zavoljo Preporoda, Vnebovzetja in ostalega, kar je tudi Invokacija-Urok Beli nasprotne Črne Šole, kakor vemo v primeru Krščanstva in Budizma.

Rumena Šola pa zagovarja Ne-delovanje. (Glej našo izdajo klasike Tao Teh King!) Ergo, pa sploh imamo kaj za izbirati? Med Budo in Allahom, Kristom in Brahmo, med Ensom in Hilejem, med Vsem in Ničem, med Atom in Mamo, med Mano in Tabo...«med neko stvarjo in katerokoli drugo stvarjo«?

Kakorkoli že, kar je najbolj zagonetno in absurdno, bolj za učenjake vseh branž kot za normalne ljudi, je Spiritualnost Stvarstva in pa Nepoznanost »Temne snovi-energije«, kar je bila, tako v makro-, kakor tudi mikro-kozmičnem smislu, glavna domena Magike in je zdaj tudi Znanosti. A je do vzpostavitve polja Znanstvenega Iluminizma ter združitve obeh paradigem – Cilja Religije in Metode Znanosti – očitno še daleč, sicer bi ne imeli take dileme v zvezi s smislom pisanja tega

Uvoda v Crowleyevo Magiko.

Neznano ali kakor to zavajajoče imenujejo teologi, Nadnaravno, je še vedno domena religije, ki naj bi po običajnem-vulgarnem leksikonu bila pač veda o Bogu in Nadnaravnem, in to čeprav so se filozofi in mizozofi vselej trudili z dokazovanjem obstoja »Boga« in čeprav je znanost že na začetku Novega Veka dokazala, da Nadnaravno ne obstaja, češ da je Vse del Narave, le da je nekaj, v bistvu toliko tega, da se zdi neskončno, pač trenutno in slučajno še Neznanega.

Ergo, da ne dolgovezim, z Magiko, bolj z Besedo kot Stvarjo, imajo odrasli in (ne)resni ljudje žal še vedno hude probleme in že zaradi tega zaslužimo vso pohvalo, da smo izdali tole kapitalno magistrsko delo še vedno najbolj osovražene (po našem mnenju najodličnejšega!) avtorja preteklega stoletja.

Učenjaki imajo povsem iste probleme z Religijo, še eno, drugo po vrsti in teži, tabu-temo, katere definicijo je pravtako nujno-nujno na novo zastaviti, namreč ne kot Vedo o Bogu in Nadnaravnem, to je namreč Stvar Metafizike, temveč preprosto kot neko Vseobsegajočo, i.e. Povezujočo (ali in zato Transcendentalno, če že hočete) Vedo, sc. Telo doktrine, ki nas vse zavezuje, ali točneje, ki se nam zastavlja (sama po sebi nezavedno, oziroma, ker se prej nismo zavedali oziroma zavestno-voljno potrudili, da bi jo cenili oziroma računali z Njo) kot neizpodbitna, čeravno koprenasto-pajčevinasta (in žal v preteklosti do skrajnosti spolitizirana oziroma spatologizirana) struktura naše tubitnosti. Filozofija se je tej nalogi odpovedala že davno tega; v tem oziru je edina alternativa Magiki, kot Vseobsegajoči, materinski Vedi, Kibernetika, kakor je zaslutil celo Martin Heidegger.

Toliko opevana Kriza Znanosti ali Vednosti je preprosto razpršenost ved modernizma, ki traja že ves Patriarhalni Eon (od Aristotela do danes), in ki je še vedno ne znamo spraviti v Red oziroma na Noge, v-kot neko koherentno strukturo, ki bi bolje ustrezala našemu že bolešno preobčutljivemu miselno-senzornemu aparatu. Vzrok temu je, v skladu z našo osnovno tezo, nezmožnost prevladujočega krščanskega rimo-katolicizma, ki vsled svoje ozkosti, ekskluzivnosti, svojega sektaštva in paranoičnega fetišizma, pač tega ni zmožen, čeravno v svoji naivni samovšečnosti zatrjuje ravno to, hipokritično zavedajoč se, da za enkrat še vedno nima nobenega konkurenta, ki bi ogrožal njegov monopol nad etiko, teologijo, mistiko in psihologiko.

Demonstracija Magike kot znanosti (s svojo definicijo, svojim aksiomom in postulatoma ter svojimi teoremi in vsem ostalim, kar pač konstituira neko znanost), dandanes, se pravi v postmodernizmu,

pomeni ravno to zapolnitev te zevi Nezavednega, ki jo je razprla umirajoča patriarhalna in paranoično-fetišistična religija preteklosti, za katero vsi ateistični učenjaki menijo, da je zgolj stvar preteklosti, ter s tem izkazujoč svoje nerazumevanje – tako same znanosti, kot še bolj religije, za katero si domišljajo, kot znanstveniški konvertiti, da so jo že (pol-ne-za-vedno) dojeli.

Spiritualnost (sc. fluidnost, postajanje, večno vračanje), ne le znanosti in vednosti, temveč stvarstva vobče, je v Magiki, seveda, principierna drža, kakor je tudi njena ambicija zapolnjevanja omenjene Zevi v sebi preveč metafizična, da bi jo tu zatrjevali. Sama ambivalentnost in dvoznačnost človeškega jezika in mišljenja mora ostati nedotaknjena; zato je nemara bolje k Magiki pristopati preprosteje, namreč kot neki čudni zapuščini starih hermetičnih filozofov in alkemikov, ki nas študente človečanstva na nek skrivnosten način tako ali drugače, zavestno ali nezavedno, zavezuje. Sicer je pa ni mogoče razložiti, recimo zaradi moči-čara teh starih Magikov, od Vsega našega delovanja in mišljenja, če že ne zaradi česa drugega, potem vsaj zato, ker z Njo nevede in spontano hranimo in vzgajamo naše otroke v njihovi najzgodnejši še neomadeževani zvedavosti.

(V odnosu do religije preteklega Eona je ambivalentnost Magike še usodnejša, saj jo lahko motrimo kot nespravljivo nasprotnico religije, tako kakor je tudi znanost; po drugi strani pa je njena mater, kakor tudi znanosti, kakor jo pojmuje dandanes.)

Avtor Libra Štiri vel ABA, Aleister Crowley, kot Magus po službeni dolžnosti (glej tekst v Dodatku »Zvezda na Vidiku«!), razreši ta navidezno nerešljiv problem nadvse modro in elegantno, v kar se bo lahko vsak bralec prepričal že v uvodnem eseju »Preliminarne naznake misticizma«, ki ga pričinja z univerzalno postavko vseh religij: »Življenje je polno žalosti.«. Tu ni kaj za pripominjati, če smo pošteni.

Resnični problem in simptom tega *Uvoda v prvo slovensko izdajo Knjige Štiri* je pač, to moramo priznati, resentment (sc. nevarno, še neizpol(n)jeno čustvo, hibris), ki izhaja iz naše trpke izkušnje, ki je izkušnja vseh »heretikov« v zgodovini krščanstva oziroma psevdokatoličanstva, čigar razglašalci so se očitno zarotili proti človeštvu, njegovi znanosti in njegovi svobodi. Nemogoče (?) si je namreč racionalno razložiti to domnevno »božjo« Previdnost, ki je krščanske očete-pastirje privedla v tako kriminalno dejavnost iztrebljanja domala celotne evropske inteligence. Ob njih nerodnem oproščanju, oziroma izvi(n)j(ev)anju, za vse storjene zločine nam ob tem vselej ponujajo svojo teorijo zgodovine kot neskončne galerije, ki vodi v temno barbarsko preteklost vsega

človeštva. Kakor da bi njihovi zločini, še posebej take vrste, lahko kdaj zastarali, ljudje božji!... Da bi mi, ki smo zgolj preučevalci človečanstva, vedno znova dobivali nalepko heretikov, satanistov, teroristov ipd., kar nezavedno izpričuje ravno njihovo lastno vekovno satanistično prakso, katere želja po nadziranju, manipuliranju, izkoriščanju in poniževanju vsega živega nas je danes pripeljala na sam rob propada naše predcivilizacije. Pred njihovim »Od Boga Danim« sistemom monetarnega nadziranja z umetnim ustvarjanjem pomanjkanja in neenakosti, ki vodi v samouničenje neke kvazicivilizacije, nas je resnično strah, še toliko bolj, ker se je vse to vedno dogajalo v imenu njihove izpostavljene nedolžnosti in absurdnega leporečja ter lažne pobožnosti in lažne morale (morale UBOGLJIVOSTI oziroma morale SUŽNJEV), ki ji še vedno verjame in naseda večina bogaboječih ljudi.

Tako imenovani ateistični, kvaziliberalni učenjaki in filozofi so v svoji polizobraženosti enako nepošteni, saj v svojem ignoriranju mistike in celo religije, kaj šele Magike, vzdržujejo taisto spozabo vsega, posebej za mlado inteligenco, danes tako vitalnega v študiju človečanstva.

Kakorkoli že, naš resentment mineva z vsako našo knjižno izdajo, kakor opažate, in nikoli nam ne bo žal, da kot zapriseženi »prostozidarji« delamo zastonj, kajti plačilo za našo raboto revolucioniranja oziroma reprogramiranja človekove zavesti je preveč subtilno, da bi mu kakršnokoli licemersko in paranoidno politikantstvo lahko prišlo na sled. Če ni človeške pravičnosti, nam ostaja še vedno božja, se pravi, pravičnost Duha Časa, sc. Eona. Sapienti SaT!

Omnium (sc. brez razlikovanja) gaudium (sc. brez obžalovanja) in teksto (sc. brez kalkuliranja) sequitur (sc. v Znakuh Vstopajočega) ! AUMGN.

P.S.: Dolžni smo še opravičilo ali vsaj pojasnilo, namreč pričujoča izdaja *Libra Štiri* vel *ABA* ni popolna in to zgolj zaradi akutnega pomanjkanja finančnih sredstev, tako da si nismo mogli privoščiti tako debelega *Libra*. Vendar smo vso vsebino tega manjkajočega četrtega dela (sc. *ZAKON*) v slovenščini že izdali. En del boste našli v pred leti izdani knjigi »Človek – Sfinga – Zver« in del v nedavno izdani knjigi »Zakon je za vse«. Ergo, toliko v zagovor in kompenzacijo, pa Hvala za razumevanje!

Fra OUGHT

LIBER

IV

VEL

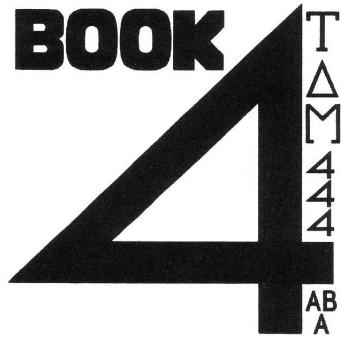
ABA

PRVI DEL ✠ MISTICIZEM
DRUGI DEL ✠ MAGIKA
(ELEMENTARNA TEORIJA)
TRETJI DEL ✠ MAGIKA
V TEORIJI & PRAKSI ✠

A.:A.:
Publikacija v Razredu A, B, D, in E

PRVI DEL

MISTIKA

MEDITACIJA

UVODNE NAZNAKE

Bivanje, kakor ga poznamo, je polno žalosti. Da omenim zgolj eno manj pomembno malenkost: vsak človek je en obsojen zločinec, le da ne ve za datum svoje eksekucije. To je za vsakogar neugodna zadeva. Posledično se trudimo na vse pretege, da bi odložili ta datum in smo pripravljeni žrtvovati vse, kar imamo, če bi s tem lahko spremenili posledice.

Praktično so se vse religije in filozofije pričele tako surovo preprosto, da so obljubljale svojim odjemalcem neko tako nagrado, kot je nesmrtnost.

Nobena religija se ni izneverila v tem, da bi ne obljubljala dovolj; sedanji propad vseh religij je posledica dejstva, da so ljudje začeli zahtevati tudi zagotovila. Ljudje raje zanemarijo pomembnost materialnih koristi, ki jih dobro organizirana religija lahko nudi Državi, kot pa da bi privolili v prevaro ali zmoto, ali v nek sistem, ki je, če že ne dokazano krivičen, vsaj nezmožen dokazati svojo nedolžnost.

Bivši tako bolj ali manj brez vsakega pokritja, je najbolje, da zapopademo problem na novo in brez vnaprej zasnovanih predstav. **Začnimo z dvomom v vsako trditev. Poiščimo metodo, s katero bomo vsako trditev podvrgli testu preizkusa. Mar sploh obstaja kakšna resnica v trditvah različnih religij? Razmislimo vprašanje.**

Naša izvorna težava bo izhajala iz neizmerne obilja našega materiala. Kritična razmislitev vseh sistemov bi bila neskončna naloga; oblak pričevanj je preogromen. Pravtako je vsaka religija enako pozitivna; in vsaka zahteva vero. To bomo v odsotnosti pozitivnega dokaza zavrgli. **Vendar lahko uspešno raziščemo, če ne obstaja nemara nekaj, v čemer se vse religije ujemajo:** kajti, če je tako, se zdi verjetno, da bo to vredno resnično temeljite razmislitve.

Tega zagotovo ne bomo našli v dogmatiki. Še celo tako preprosto idejo, kot je ideja o nekem vsevišnjem in večnem bitju, zanika vsaj tretjina človeškega rodu. Legende o čudežih so nemara univerzalne, toda te so, v odsotnosti razvidnega dokaza, odbojne zdravemu razumu.

Kaj pa izvor religij? Kako to, da so nedokazane trditve tako redno

naletele na splošno odobravanje med vsemi sloji človeštva? Mar ni to čudež?

Obstaja, kakorkoli že, ena vrsta čudežev, ki se je gotovo dogajala, namreč, vpliv genija. V Naravi sploh ne najdemo vzporednice temu. Nemogoče si je predstavljati nekega 'nad-psa,' ki bi spremenil svet psov, dočim se v zgodovini človeštva to dogaja redno in v presledkih. Tako imamo tri 'nad-ljudi,' in vsi so si med seboj v sporu. **Kaj imajo skupnega Krist, Buda in Mohammed?** Obstaja kaj takega, v čemer so si vsi trije enaki?

V nobeni točki doktrine, nobeni točki etike, niti v teoriji nekakšnega 'posmrtnega življenja,' in vendar najdemo v zgodovini njihovih življenj eno istovetnost med mnogimi različnostmi.

Buda je bil rojen kot Princ in je umrl kot berač.

Mohammed se je rodil kot berač in je umrl kot Princ.

Krist je ostal skrivnosten, zaslovel je šele veliko let po svoji smrti.

Njihovi privrženci so podrobno popisali njihova življenja, in **obstaja nekaj, kar jim je skupnega, namreč – odsotnost.** O Kristu ne slišimo ničesar v obdobju od dvanajstega do tridesetega leta. Mohammed je izginil v votlino. Buda je zapustil svojo palačo in za dolgo časa odšel živeti v puščavo.

Vsi trije, popolnoma neopaženi pred izginotjem, so se vrnili in nemudoma pričeli pridigati nek nov zakon.

To je tako čudno, da smo prisiljeni raziskati, če so nemara zgodovine drugih velikih učiteljev enake, ali nasprotujoče.

Mojzes je živel spokojno vse do uboja Egipčana. Nato je pobegnil v Midijo, in o tem, kaj je tam počel, ne izvemo ničesar; vendar vemo, da je takoj po povratku cel kraj obrnil na glavo. Kasneje se je pravtako umaknil na goro Sinaj za nekaj dni in se vrnil s Tablami Zakona v svojih rokah.

Sv. Pavel (prav tako), po avanturi na poti v Damask, je odšel za več let v arabsko puščavo, in ko se je vrnil, je sprevergel Rimski Imperij. Celo v legendah divjakov najdemo taisti univerzalni pojav; nekdo, ki je nihče, odide stran za daljše ali krajše obdobje, in se vrne kot 'veliki zdravitelj'; a nihče ne ve točno, kaj se mu je pripetilo v odsotnosti.

Iz pripovedi ali mita lahko zaključimo predvsem eno: nič odide stran in se vrne kot nekdo. Tega ne moremo razložiti na noben običajen način.

Ni niti najmanjše osnove za prepiranje o tem, da bi oni bili že od vsega začetka izredne osebe. Mohammed bi težko gonil kamele do

svojega petintridesetega leta, če bi imel kakšen talent ali ambicijo. Sv. Pavel je imel nekaj izvornega talenta; toda on je najmanj pomemben od peterice. Bili so tudi brez vsakega sredstva oblasti, kakor so ugled, imetje ali vpliv.

Mojzes je nekaj pomenil v Egiptu, preden je odšel; ko se je vrnil, je bil zgolj nek tujec.

Krist ni bil nikdar na Kitajskem, kjer bi se poročil s Cesarjevo hčerjo. Mohammed si ni nabiral imetja in ni uril vojakov.

Buda ni ustanavljal nobene religiozne skupnosti.

Sv. Pavel ni spletkaril z nobenim povzpetnim generalom.

Vsak se je vrnil reven; vsak se je vrnil sam.

V čem je bila njihova moč? **Kaj se jim je dogodilo med njihovo odsotnostjo?**

Zgodovina nam ne more pomagati razrešiti problem, ona namreč molči.

Imamo le poročila. Ki so jih podali možje sami.

Bilo bi sila pomembno, če bi se ta poročila ujemale med seboj.

Od omenjenih velikih učiteljev - Krist molči. Ostali štirje nam vsi nekaj povedo; eni več, drugi manj.

Buda gre v prevelike nadrobnosti, da bi jih vse omenjali na tem mestu; a njih jedro je v tem, da se je na tak ali drugačen način dokopal do tajne sile Sveta in jo obvladal.

Ob izkušnjah Sv. Pavla naletimo zgolj na občasne namige o tem, da ga je 'povleklo v Nebesa in je videl ter slišal stvari, o katerih ni primerno govoriti.'

Mohammed skopo pove, da 'ga je obiskal Angel Gabriel,' ki mu je prenesel sporočila od 'Boga.'

Mojzes pravi, da 'je uzrl Boga.'

Kakor so te trditve na prvi pogled raznolike, so si vendar vsi edini v razglašanju izkustva take vrste, ki bi jih pred sto leti imenovali nadnaravne, danes bi jih imenovali spiritualne, kmalu pa bomo iznašli primerne izraze, ki bodo temeljili na razumevanju pojava, ki se je pripetil.

Teoretiki so se dovolj trudili razložiti; a so zelo različnih mnenj o zadevi.

Mohammed vztraja na tem, da Bog obstaja in da je resnično poslal Gabriela s sporočili za Mohammeda: toda vsi ostali mu nasprotujejo. In po naravi primera je dokaz nemogoč.

Pomanjkanje dokaza je zelo hudo čutilo Krščanstvo (ter v dosti manjši

meri Islam), tako da so iznajdevali nove čudeže skoraj vsakodnevno, da bi podprli majavo strukturo. Moderna misel, zavračajoč te čudeže, si je prisvojila teorije, ki vključujejo norost in epilepsijo. Kakor da bi organizacija lahko izšla iz dezorganizacije! Pa četudi bi šlo za padavico kot vzrok teh velikih gibanj, ki so nato ustvarila civilizacijo za civilizacijo, vstajajočo iz barbarizma, bi to bil zgolj argument za kultivacijo epilepsije.

Seveda se veliki ljudje nikoli niso podrejali standardom majhnih, in tisti, čigar poslanstvo je spreobrniti svet, se težko otepa nazivu revolucionarja. Trend nekega obdobja vedno iznajde izraze zlorabe. Trend Kajfe je bil Judaizem, in Farizeji so mu rekli, da je Kristus 'skrunil Boga.' Pilat je bil lojalen Rimljan; njemu so Krista obdolžili za 'puntanje.' Ko je Papež imel vso oblast, je bilo za sovražnika treba dokazati, da je 'heretik.' Danes, ko se nagibamo k medicinski oligarhiji, poskušamo dokazovati, da so naši nasprotniki 'blazni,' in (v puritanskih deželah) napadati njihovo 'moralo.' **Torej se moramo izogibati retorike ter poskušati brez predsodkov raziskati pojave, ki so se pripetili tem velikim voditeljem človeštva.**

Zlahka se strinjamo v tem, ti možje sami niso v celoti razumeli, kaj se jim je pripetilo. Edini, ki je natančno razložil svoj sistem, je Buda, in Buda je tudi edini, ki ni dogmatski. Pravtako lahko sklepamo, da se je ostalim zdelo nepriporočljivo svojim privržencem preveč jasno razlagati; Sv. Pavel se je očitno držal tega.

Naš najboljši dokument bo zatorej sistem Bude;^[1] a je tako kompleksen, da je povsem nemogoče narediti kratek povzetek na tem mestu; in v primeru drugih, če že nimamo poročil Učiteljev, imamo vsaj poročila njihovih neposrednih naslednikov.

Metode, ki jih priporočajo vsi ti ljudje, so si po nečem osupljivo podobne med seboj. Oni priporočajo 'vrlino' (različnih vrst), samoto, odsotnost vznemirjenja, zmernost v dieti, in končno neko prakso, ki jo neki imenujejo molitev, in drugi meditacija. (Prve štiri lahko smatramo kot predpogoje za zadnjo.)

Če raziščemo, kaj se smatra pod tema dvema stvarima, bomo videli, da sta zgolj ena. Kaj je namreč stanje tako molitve kot meditacije? Gre za

---

1) Imamo dokumente Hinduizma ter dveh kitajskih sistemov. Vendar Hinduizem nima samo enega ustanovitelja. Lao-tzu je naš najboljši primer človeka, ki je odšel od ljudi in doživel skrivnostno izkustvo; nemara najboljši od vseh primerov, kakor je tudi njegov sistem najboljši med vsemi sistemi. Izčrpane podrobnosti njegove metode urjenja imamo v delu *Ch'ing Chang Ching*, ter drugod. Vendar je tako malo poznan, da bomo opustili njegovo obravnavo v tej popularni razpravi.

omejitev mišljenja na eno samo dejanje, stanje ali misel. Če se mirno vsedemo in raziskujemo vsebino naših misli, bomo videli, da je tudi v najboljših okoliščinah njih glavna značilnost beganje in zmedenost. Vsakdo, ki se na nek način ukvarja z otroci in neizurjenimi umi, se vobče zaveda, da je fiksnost pozornosti vedno odsotna, celo tedaj, ko sta na delu visoka inteligenca in dobra volja.

Če se torej, s svojimi dobro izurjenimi umi, lotimo nadziranja te blodne misli, bomo videli, da smo nekako zmožni držati tok misli v nekem ozkem kanalu, ob čemer se vsaka misel veže na prejšnjo na povsem razumen način; a ko hočemo ustaviti ta tok, potem vidimo, da nam to nikakor ne uspe, kvečjemu smo zmožni porušiti bankine kanala. Um se preliva, in namesto verige dobimo kaos zmedenih podob.

Ta mentalna aktivnost je tako močna, in se zdi naravna, da težko dojamemo, kako je sploh nekdo prvi prišel na to idejo, da gre za slabost in nadlogo. Nemara se je to dogodilo v neki bolj naravni praksi 'devocije,' ko so ljudje spoznali, da se jim misli moteče vmešavajo. V vsakem primeru sta spokojnost in samonadzor boljša od nemira. Darwin v svoji študiji podaja močan kontrast napram opice v kletki.

Govorjeno vobče, širše in močneje ter višje je neka žival razvita, manj se giblje naokrog, in gibi, ki jih dela, so počasni ter namenski. Primerjajmo neprestano gibanje bakterij z premišljeno stanovitnostjo bobra; in razen v par živalskih združbah, ki so organizirane, kakor čebelje na primer, je največja inteligenca razvidna pri takih, ki imajo samotarske navade. To tako očitno velja za človeka, da so bili psihologi prisiljeni, da so dojemali mentalno stanje množic kot nekaj po kvaliteti povsem različnega od kateregakoli razpoloženja posameznika.

Osvoboditev uma od zunanjih vplivov, bodisi slučajno ali pa čustveno, je to, kar privede um do tega, da je zmožen uvideti delček resnice stvari.

Kakorkoli že, nadaljujmo z našo prakso. **Odločimo se, da postanemo gospodarji svojih umov.** Potem bomo kmalu ugotovili, kakšne okoliščine so za to zaželene.

Ne bo potrebe po tem, da se dolgo prepričujemo, kako so vsi zunanji vplivi enako zmožni škodovati naši stvari. Novi obrazi, novi prizori, nas bodo vznemirjali; celo nove življenjske navade, ki jih privzamemo v ta namen, nas bodo sprva skušale zmesi. Pravtako se moramo odreči naši razvadi, da preveč jemo, in slediti naravnemu načelu hranjenja le tedaj, ko smo lačni, poslušajoč svoj notranji glas, ki nas opozori, kdaj je dovolj.

Isto velja za spanje. Odločili smo se, da bomo nadzirali svoj um, torej

moramo dati prednost meditaciji, šele nato pride čas za ostalo.

Fiksirati moramo urnik za naše treninge ter naše gostije in zabave narediti premične. **Da bi testirali svoje napredovanje**, spoznali bomo namreč, da (kakor v vseh fizioloških zadevah) meditacije ne moremo ocenjevati po občutku, **si moramo priskrbeti notes in pisalo**, in tudi uro štoparico. Nato se bomo trudili, da preštejemo, kako pogosto, tekom prve četrtine ure, se nam misel prekine in odvrne od ideje, na katero smo se namenili osredotočiti. To bomo prakticirali dvakrat dnevno; in, kakor bomo napredovali, nas bodo izkušnje učile, katere okoliščine so koristne in katere ne. Na začetku redne prakse, in še dolgo potem, bomo zagotovo postajali nestrpni, nakar bomo spoznali, da moramo prakticirati še mnogo drugih stvari, če si hočemo pomagati v našem poslu. Novi problemi se bodo pojavljali neprestano, in z njimi se moramo soočiti ter jih razrešiti.

Na primer, zagotovo bomo videli, da smo živčni. Odkrili bomo, da noben položaj telesa ni udoben, čeprav tega nikoli prej v življenju nismo opazili!

Ta problem razrešimo s prakso, imenovano *Asana*, ki jo bomo opisali malo kasneje.

Spomini na dogodke dneva nas bodo nadlegovali; svoj dan si moramo urediti tako, da bo povsem brez pridogajanj. Naš um nam bo priklical v spomin naše strahove in naše nade, naše ljubezni in sovraštva, naše ambicije, naše zavisti, in mnogo drugih čustev. Vse to moramo odrezati. Znebiti se moramo vseh drugih interesov v svojem življenju, razen tega, da bi umirili svoj um.

To je namen običajnih samostanskih zapriseg revščine, deviškosti in poslušnosti. Če nimamo imetja, nimamo skrbi; če smo deviški, se nam ni treba vznemirjati zaradi neke druge osebe; in če smo se zaprisegli poslušnosti, nas vprašanje, kaj naj bi počeli, nič več ne muči: preprosto ubogamo.

Obstaja še mnogo drugih ovir, ki jih bomo odkrili vsled našega napredovanja, in jih nameravamo obdelati, ko bodo prišle na vrsto. A se za trenutek prestavimo na točko, ko se bližamo uspehu v naši praksi.

V vaših zgodnjih naprezanjih ste nemara težko premagovali zaspianost; in ste verjetno tako dolgo blodili v mislih od objekta koncentracije, ne da bi opazili, da se je meditacija v bistvu prekinila; toda dosti kasneje, ko boste začutili, da vam 'gre prav dobro,' boste šokirani vsled popolne pozabe samega sebe in svoje okolice. Rekli si boste: 'Sveta nebesa! Verjetno sem zaspal!' ali pa 'O čem pod soncem pa sploh meditiram?'

ali pa 'Kaj sem pa počel?' 'Kje pa sem?' 'Kdo pa sem?' ali pa vas bo zgolj molčeca zaprepadenost zbegala. To vas lahko alarmira in vaš alarm ne bo nič manjši, ko boste prišli k polni zavesti in se spomnili, da ste dejansko pozabili, kdo ste in kaj počnete!

To je le en neznatnejši pripetljaj, ki vas lahko doleti; a je med najbolj tipičnimi. Tedaj bodo ure za vašo meditacijo trajale že večino dneva in verjetno boste vseskozi imeli občutek, da se ima nekaj za dogoditi. Pravtako vas lahko prestraši misel, da so vam možgani nehali delovati; a morate se naučiti razpoznavati resnične simptome utrujenosti, katere morate nujno odpraviti. Moramo jih dobro razlikovati od lenosti!

Občasno boste čutili, kakor da se dogaja neko tekmovanje med voljo in umom; spet drugič boste čutili, da sta v popolnem skladju; a obstaja neko tretje stanje, ki je povsem drugačne vrste. To je gotov znak bližnjega uspeha, halo klic. To je tedaj, ko se um naravno obrača k izbranemu objektu, ne po neki poslušnosti volji lastnika uma, temveč kakor da ni voden od ničesar, ali od nečesa neosebnega; kakor bi padal vsled lastne teže in ne da bi bil porinjen dol.

Domala vselej, v momentu, ko se zavemo tega, se ustavi; in mukotrpen boj med kavbojem voljo in ritajočim žrebcom umom se začne znova.

Kakor vsak drug fiziološki proces, zavedanje le-tega vključuje zmedo ali boleznost (sc. disease, nelagodnost; op.p.).

V analiziranju narave tega posla nadziranja uma bo študent brez težav ugotovil dejstvo, da so vključene dve stvari – oseba, ki gleda, in stvar, ki jo gleda – oseba, ki se zaveda, in stvar, ki se jo ona zaveda. Navajeni smo priznavati nekaj za dejstvo, o čemer sploh nimamo resnične pravice niti uganjevati. Mi domnevamo, na primer, da je nezavedanje otopelost; in vendar ni nič bolj gotovega, kot to, da telesni organi dobro funkcionirajo zgolj v tišini. Najboljše spanje je brez sanj. Celo v primerih iger spretnosti ob naših najbolj posrečenih udarcih vedno pomislimo, 'ne vem, kako mi je to uspelo;' in teh udarcev ne moremo ponoviti po volji. V trenutku, ko o zadetku začnemo zavestno tuhtati, postanemo 'živčni' in se izgubimo.

Dejansko obstajajo trije glavni razredi zadetkov; slab zadetek, ki ga povezujemo, in to po pravici, z begavo pozornostjo; dobri zadetki, ki jih povezujemo, in to po pravici, z fiksno osredotočenostjo; in popolni zadetki, ki jih ne dojamemo, a so v resnici posledica navade fiksne osredotočenosti, ki je postala neodvisna od volje, in je tako zmožna delovati svobodno na svojo lastno pobudo.

To je taisti pojav, ki smo ga omenili zgoraj kot neko dobro znamenje.

Končno se dogodi nekaj, o čemer bo tekla razprava kasneje. Za zdaj naj zadostuje, če povemo, da se ta zavest o Jazu in ne-Jazu, vidcu in videni stvari, o vedcu in vedenem, izbriše.

Običajno se pojavi neka intenzivna svetlost, nek intenziven zvok, in nek občutek tako preplavljajoče blaženosti, da je, kadarkoli je nekdo skušal to opisati, človeški jezik izčrpal vse možnosti izraza.

To je popoln knock-out udarec za um. Ta je tako živ in strahovit, da so tisti, ki ga izkusijo, v veliki nevarnosti, da izgubijo vsak občutek za proporcionalnost.

Vsled svetlosti tega vsi dogodki v življenju postanejo mračni. Zavoljo tega so ljudje povsem zgrešili, da bi ga analizirali ali ocenili. Dovolj točno povedo, da je v primerjavi s tem vse človeško življenje popolnoma ničvredno; toda gredo še dlje in to napačno. Potem razpravljajo, češ da, 'mora biti to, kar presega zemeljsko, gotovo nebesnega izvora.' Ena od tendenc njihovega uma je bila ta, da so se nadejali nekih nebes, ki so jim jih opisovali njihovi starši in učitelji, ali kakor so si jih sami naslikali; in tako, brez vsake osnove za tako trditev, sklenejo, 'To je To.'

V Bhagavadgiti se vizija take vrste naravno pripisuje prikazni Višnuja, ki je bil tedaj tam lokalno božanstvo.

Anna Kingsford, ki se je malo namakala v hebrejski mistiki in je bila feministka, je zadobila domala istovetno videnje; a je 'božanski' lik, ki ga je uzrla imenovala enkrat 'Adonai' in drugič 'Marija.'

Vendar je ta ženska, ki je bila hendikepirana v možganih, ki so bili ena masa gnile pulpe, ter vsled popolnega pomanjkanja socialnega statusa, izobrazbe in moralnega značaja, naredila več v svetu religije, kot katerakoli druga oseba za mnoge generacije. Ona, in samo ona, je omogočila Teozofijo, in brez Teozofije nikoli ne bi prišlo do takega zanimanja za podobne stvari. In to zanimanje je za Zakon Teleme isto, kar je bilo pridiganje Janeza Krstnika za Krščanstvo.

Tako lahko zdaj povemo, kaj se je pripetilo Mohammedu. Na tak ali drugačen način se je v njegovem umu dogodilo ravno to. Bolj neveden kot Anna Kingsford, čeprav, k sreči, moralnejši, je to nekako povezal z zgodbo o 'Oznanjenju,' ki jo je nedvomno slišal v svoji mladosti, in rekel, 'Gabriel se mi je prikazal.' Toda navkljub njegovi nevednosti, njegovi popolnoma napačni predstavi o resnici, je bila moč vizije taka, da ni bil zmožen upreti se običajni preganjavici, in je ustanovil religijo, ki ji danes pripada že vsak peti zemljan.

Zgodovina Krščanstva izkazuje natanko isto pomembno dejstvo. Jezus Kristus je bil vzgajan ob zgodbah iz 'Starega Testamenta,' in je bil

zato prisiljen pripisati svoje izkustvo 'Jehovi,' čeravno njegov mili duh ni imel ničesar skupnega s pošastjo, ki je običajno ukazovala posiljevanje devic in morijo majhnih otrok, in čigar obredi so bili tedaj, in so še, proslavljeni s človeško žrtvijo.^[1]

Pravtako so bile vizije Ivane Arške v celoti krščanske; toda ona je, kakor smo omenili pri vseh ostalih, nekje našla silo, s pomočjo katere je uresničila velike stvari. Seveda, lahko oporekamo, da gre za napačen sklep; nemara so vsi ti veliki ljudje 'videli Boga,' a iz tega ne sledi, da bo vsakdo, ki 'vidi Boga,' počenjal velike stvari.

Ta resnica zadostuje. Dejansko večina ljudi, ki so zatrjevali, da so 'videli Boga,' in ki so nedvomno 'videli Boga,' tako kakor vsi, ki smo jih omenili, ni storila in dosegla ničesar drugega.

Toda nemara njihova tišina ni znamenje njihove slabosti, temveč njihove moči. Nemara so ti 'veliki' ljudje pogreški človeštva; morda je najbolje, da ne rečemo ničesar; morda ima samo neuravnovešen um željo po spremembi, ali da verjame v možnost spremembe nečesa; a obstajajo ljudje, ki mislijo, da je bivanje celo v nebesih neznosno tako dolgo, dokler obstaja eno samo bitje, ki ni deležno te radosti. Nekateri želijo odpotovati nazaj s samega praga poročne sobane, da bi pomagali zapoznelim svatom.

Taka je bila vsaj drža, ki jo je prevzel Gotama Buda. In on v tem nikakor ni osamljen.

Pravtako lahko poudarimo, da je kontemplativno življenje na splošno v nasprotju z aktivnim življenjem, in potrebna je skrajna uravnovešenost, če hočemo preprečiti, da bi eno posrkalo drugega.

Kakor bomo videli kasneje, 'vizija Boga,' ali 'Združitev z Bogom,' ali 'Samadhi,' ali kakor že to sporazumno imenujemo, obstaja v mnogih različnih stopnjah in vrstah, čeprav je med najmanjšim od teh ter največjim od vseh pojavov normalne zavesti velik prepad. *Da povzamemo, mi predpostavljamo nek vir energije, ki razloži pojav Genija.*^[2] **Mi ne verjamemo v nobeno nadnaravno razlago, temveč vztrajamo na dejstvu, da lahko ta izvor dosežemo po sledenju določenih načel, ob čemer je stopnja uspeha odvisna od zmožnosti**

1) Pobjo Židov v Vzhodni Evropi, ki osuplja nevedne, je bil domala vselej izzvan z izginotjem 'krščanskih' otrok, ukradenih, kakor so domnevali starši, z namenom 'ritualnega uboja.'

2) V prejšnji uvodni skici smo omenili zgolj religioznega genija. Za Genija drugačne vrste veljajo iste opazke, a nam omejenost našega prostora preprečuje, da bi obravnavali vsakega posebej.

iskalca, in ne od naklonjenosti nekega Božanskega Bitja. Trdimo, da je kritični pojav, ki določa uspeh, nek pojav v možganih, za katerega je značilna združitev subjekta in objekta. Sledi razprava o tem pojavu, analiza njegove narave, natančna določitev fizičnih, mentalnih in moralnih pogojev, ki ga spremljajo, nato bomo zmožni adekvatno preučiti njegove učinke.

POGLAVJE I

ASANA

Problem, ki je pred nami, lahko zastavimo na zelo preprost način. **Človek želi nadzirati svoj um, da bi lahko mislil eno izbrano misel, kakor želi dolgo, brez motenj.**

Prej smo že omenili, da prvo težavo povzroča telo, ki vseskozi potrjuje svojo nadležnost s tem, da svojo žrtev srbi, ali jo kako drugače moti. Hoče se praskati, želi kihati, trzati, se pretegovati. Ta nadloga je tako vztrajna, da so Indijci (na njihov znanstven način) izumili prakso za njeno pomiritev.

Beseda Asana pomeni *poza*; toda, kakor je primer z vsemi besedami, ki so povzročile polemiko, njen točen pomen se je spreminjal, in različni avtorji so jo uporabljali v različnih pomenih. Največja avtoriteta za 'Jogo'^[1] je Patandžali. On pravi, 'Asana je to, kar je strumno in prijetno.' To lahko jemljemo kot pomen rezultata te prakse. In spet, Sankhya pravi, **'Poza je to, kar je stanovitno in lahkotno.'** In spet, 'katerakoli poza, ki je stanovitna in lahkotna, je Asana; ni nobenega drugega pravila.' Katerikoli telesni položaj torej.

V nekem smislu to drži, kajti, vsaka poza postane neudobna slej ko prej. Stanovitnost in lahkotnost naznačujeta definitiven dosežek, kakor bo razloženo kasneje. Hindujske knjige, kot je na primer *Shiva Sanhita*, navajajo neštete položaje; mnogi, nemara večina, so za povprečnega odraslega Evropejca nemogoči. Ostali vztrajajo na tem, da morajo biti glava, vrat in hrbtenica pokončni in ravni, iz vzrokov, ki so povezani s predmetom Prane, ki ga bomo obravnavali na primernem mestu. Položaji, ki so opisani v *Libru O*, predstavljajo najboljši vodič.^[2]

1) Joga je splošno ime za tisto obliko meditacije, katere cilj je združitev subjekta in objekta, kajti iz korena *jog* je nastal latinski izraz *jugum* in angleški *yoke*. (Kakor tudi slovenski *igo*, jarem; op.p.)

2) Tu so štirje: 1. Sede na stolu; glava pokončno, hrbet raven, kolena skupaj, roke na kolenih, oči zaprte. ('Bog.') 2. Kleče; ritnici počivajo na petah, palci na nogah zavrnjeni, hrbet in glava pokonci, roke na stegnih. ('Zmaj.') 3. Stoj; levi gleženj držimo z desno roko (izmenoma se izvaja obratno!), prosti kazalec na ustnicah. ('Ibis.') 4. Sede; leva peta pritiska anus, desno stopalo stoji na svojih prstih, peta

Ekstremno Asano izvajajo tisti Jogiji, ki ostajajo v enem položaju brez premikanja, razen v absolutno nujnih primerih, vse svoje življenje. Ne smemo kritizirati teh oseb, ne da bi v celoti in podrobno poznali predmet. Tako znanje še ni bilo nikoli publicirano.

Kakorkoli že, z gotovostjo lahko rečemo, da, ker prej omenjeni veliki možje niso počeli tega, potem tudi za njihove naslednike torej ni obvezno tega početi. Izberimo si torej primeren položaj in razmislimo, kaj se bo dogodilo. **Obstaja srečna sredina med togostjo in ohlapnostjo telesa; mišic ne smemo napenjati; in jih tudi ne smemo pustiti povsem ohlapne.** Težko je to zadovoljivo opisati z besedami. *Obvezanost* je nemara najboljši izraz. *Zaželen* je občutek telesne živahnosti. Pomislimo na tigra, ki se pripravlja za naskok, ali na veslača, ki čaka na pok starterjeve pištole. **Po kratkočasnem izvajanju bomo doživeli zadrtnost in utrujenost. To je trenutek, ko mora študent stisniti zobe in se prebiti skozi to počutje.** Rahlo srbenje in podobna občutja bodo kmalu minila, če jih bomo odločno zanemarili, toda krči in utrujenost se bodo do konca vaje verjetno še jačali. **Začnemo lahko s polurno ali enourno vajo.** Študent se ne sme ozirati na dejstvo, da umirjanje Asane podrazumeva več minut najakutnejše agonije.

To zahteva veliko mero odločnosti, da izdržimo dan za dnem, kajti najpogosteje se dogodi, da se neudobje in bolečina, namesto da bi se zmanjšala, še povečujeta.

Po drugi strani pa, če študent ni pozoren na to in pozabi motriti telo, pride do nasprotnega pojava. Zlahka se potolaži tako in se tega sploh ne zaveda. Da bi se temu izognil, **naj izbere tako pozo, ki je sama po sebi dovolj neudobna in krčevita, in v kateri rahle spremembe ne morejo prinesiti olajšanja.** Sicer si bo prvih nekaj dni celo domišljjal, da je obvladal položaj. Dejansko je navidezna preprostost vseh teh položajev taka, da se začetnik dostikrat čudi, čemu se dela taka zdraha okrog vsega tega, in si nemara domišlja, da je še posebej nadarjen. Podobno nekdo, ki se ni nikoli dotaknil palice za golf, vzame marelo v roke in nemarno zadene žogico v luknjo s takim udarcem, ki najboljšega golferja zaposluje vse življenje.

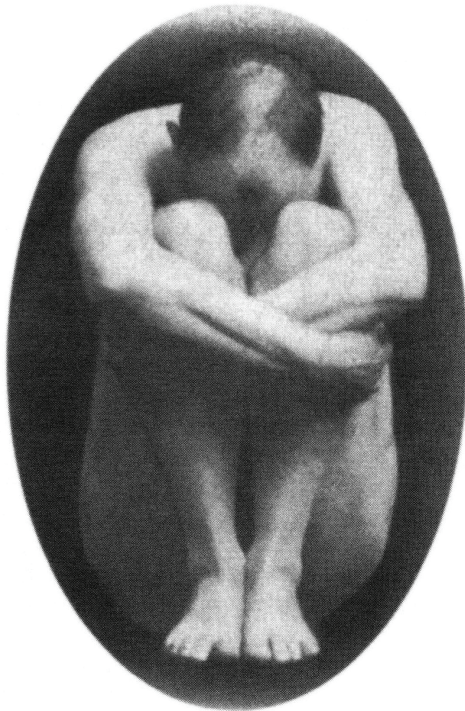
Po nekaj dneh, v vseh primerih, se neudobnosti šele pričnejo. Ko nadaljujemo z vajo, se pričenjajo bolj zgodaj, če izvajamo enourno vajo. Odvracanje od vaje lahko postane domala nepremagljivo. Opozoriti je treba študenta, da si ne bi predstavljal, kako mu nek drug položaj nemara bolj ustreza, ali da ga je lažje obvladati, kot pa tisti, ki si ga je

izbral. Ko enkrat začnete menjati položaj, ste izgubljeni.

Nemara nagrada ni tako daleč: **nekega dne se bo zgodilo, da boste bolečino nenadoma povsem pozabili, kakor tudi dejstvo prisotnosti telesa**, in spoznali boste, da se je tekom vsega prejšnjega življenja telo vedno nahajalo na robu zavesti; in ta zavest je bila zavest bolečine; in tedaj **boste nadalje spoznali, ob neopisljivem občutku olajšanja, da ta položaj, ki je bil tako boleč, ni le ideal telesnega ugodja, temveč so vsi drugi možni telesni položaji neudobni**. Ta občutek predstavlja uspeh.

Nobenih nadaljnjih težav ne bo v nadaljnji praksi. Zavzemali bomo svojo Asano z istim občutkom, kot če se utrujeni uležemo v kad s toplo vodo; in vse dokler smo v tem položaju, lahko zaupamo telesu, da nam ne bo več pošiljalo nobenih sporočil, ki bi vznemirjala naš um.

Hindujski avtorji so opisali še ostale rezultate te vaje, a nas trenutno ne zanimajo. Premagali smo prvo oviro, in pred nami so še druge, ki jih moramo pravitko premagati.

SLIKA 1: DOBER POLOŽAJ ZA MEDITACIJO

POGLAVJE II

PRANAJAMA IN NJENA VZPOREDNICA V GOVORU, MANTRA-JOGA

O povezavi med dihanjem in umom bomo podrobneje razpravljali v poglavju o Magijskem Meču, a sedaj nam bo koristilo, če omenimo nekaj podrobnosti praktične narave. Lahko se poslužimo različnih Hindujskih priročnikov ter spisov *Kuang Ceja*, v zvezi z različnimi teorijami o metodi in rezultatu.

Toda v tem posebnem sistemu bo bolje, če se bomo zadovoljili s trditvami, v katere ne bo vredno dvomiti.

Končen namen meditacije je umiritev uma, zatorej bo koristno, če bomo prej umirili zavest o vseh telesnih funkcijah. S tem smo se ubadali v prejšnjem poglavju o Asani. Omenimo lahko še to, da so nekateri Jogiji to vajo pripeljali do take stopnje, da so zaustavili bitje srca. Za začetnika bi bilo nekoristno razpravljati o morebitni zaželenosti tega, zato **se bo raje potrudil narediti svoje dihanje kar se da počasno in enakomerno.** Pravila te prakse so podana v *Libru CCVI*.

Najboljši način za regulacijo dihanja, potem ko smo si že pridobili določeno spretnost in z uro za pomoč pri odčitavanju, je z uporabo mantr. Mantra deluje na mišljenje tako kot Pranajama na dihanje. Misel je vezana na vedno ponavljajoči se krožni ritem; vsako moteco misel mantra izvrže, tako kakor v primeru vrtečega se kolesa, s katerega odpadajo koščki vsemogočega materiala, ki se nanj lepi; in kakor hitreje se vrtilo kolo, toliko težje se nanj kaj prilepi.

Primeren način za izvajanje mantr je tale: izgovorimo jo glasno in počasi kot je le mogoče vsaj desetkrat, nato malo tiše in hitreje spet desetkrat. Ta proces naj se nadaljuje dokler ne ostane več nič drugega kot le hitro gibanje ustnic; to gibanje naj se nadaljuje, ob vedno večji hitrosti ter manjši intenzivnosti, vse dokler mentalno mrmranje popolnoma ne

posrka fizičnega. Študent je tedaj povsem tiho, ko mu mantra teče v mislih; pospeševanje naj še vedno nadaljuje, dokler ne doseže meje, ob kateri naj vztraja kakor dolgo zmore, in potem naj ustavi vajo tako, da bo obrnil proces, kakor smo ga opisali, prispevši spet na začetek.

Vsako misel lahko uporabimo za mantra, in nemara imajo Hindujci prav, ko mislijo, da vsakemu človeku ustreza posebna mantra. Nekaterim bodo najbolj primerne tekoče mantre iz Korana, ki gladko tečejo, tako da lahko nadaljujejo obenem drugi tok misli, ne da bi prekinili mantro; ob tem se sklepa, da poleg izgovaranja mantre, meditirajo na njen pomen. Študent lahko v tem oziru ustvari svojo mantra, ki bo predstavljala Vesolje v zvoku, tako kakor ga disk predstavlja v obliki. Občasno je mantra lahko 'podana,' tj. uslišana na nek nerazložljiv način med meditacijo. Nekdo, na primer, uporabi besede: 'In se trudim videti v vsem voljo Boga;' nekemu drugemu, medtem ko se trudi izničiti misli, pridejo besede 'in to izvržem,' očitno misleč na delovanje privajenih miselnih žarišč, ki jih je uporabljal. S ponavljanjem tega, bo dosegel 'rezultat.'

Idealna mantra naj bi bila ritmična, lahko rečemo celo, muzikalična; ob tem morajo biti določeni zlogi poudarjeni, da bi lažje dosegli osredotočenost ali pozornost. Najboljše so srednje dolge mantre, vsaj kar zadeva začetnika. Če je mantra predolga, jo lahko pozabimo, če se v tem zelo dolgo ne trudimo. Po drugi strani pa so enozložne mantre, kakršna je na primer *Aum*,^[1] preveč sunkovite; izgubljena je ideja ritmičnosti. Tu je nekaj koristnih manter:

1. **Aum.** (*Pomen: Aum je zvok, ki ga proizvedemo tako, da močno izdihnemo z zadnjim delom grla in nato postopoma zapiramo usta. Ti trije glasovi predstavljajo kreativni, ohranjevalni in uničevalni princip. O njej bi se dalo napisati celo knjigo.*)
2. **Aum Tat Sat Aum.** To je čisto spondejska mantra. (*Pomen: O to Bivanje! O! – Aspiracija po stvarnosti, resnica.*)

1) Kljub vsemu, če izgovarjamo mantra, ki vsebuje besedico Aum, včasih pozabimo na druge besede, ki jih mantra vsebuje, in ostanemo osredotočeni, ponavljajoč Aum v presledkih; tako to je že rezultat že začete vaje, ne njen začetek.

3. **Aum mani padme hum.** Dva troheja med dvema cezurama.
(Pomen: *O Dragulj v Lotusu! Amen! – Nanaša se na Budo in Harpokrata; a pravtako na simboliko Rožnega Križa.*)

4. **Aum šivaja vaši.** Trije troheji. (Pomen: *'Ši' pomeni mirovanje, absoluten ali moški vidik Božanstva; 'va' je energija, manifestirani ali ženski vidik Božanstva. Ta Mantra torej izraža ves tok Vesolja, od Nule preko končnosti nazaj do Nule. Podaja ciklus stvarjenja. Mir se izpoljuje kot Moč, Moč se razkroji v Miru.*)

5. **Allah.** Zloga sta enako poudarjena, z določenim premorom vmes; običajno jo fakirji kombinirajo z nekim ritmičnim gibanjem sem in tja. (Pomen: *Bog. Številčna vrednost je 66, kar je vsota prvih enajstih števil. Število 11 se nanaša na Drevo Življenja, tj. na Deset Sfer in na Klifot, namišljeno enajsto. To je kabalistični izraz za 'Allah je Vse.'*)
6. **Hua allahu alazi lailaha illa Hua.** (Pomen: *On je Bog, in ni drugega Boga razen Njega.*)
7. Slavna Gajatri mantra:

**Aum! tat savitur vareniam
Bhargo devasia dimahi
Dhijo jo na pratiodaiat.**

To je trohejski tetrameter. (Pomen: *O! meditirajmo vestno na to častitljivo svetlobo božanske Savitri (notranjega sonca, ipd.), da bi razsvetlila naše ume!*)

8. **Qol: Hua Allahu ahad; Allahu Assamad; lam jalid ualam jalud; ualam jakun lahu kufuan ahad.** (Pomen: *On je edini Bog! Bog je Večen! On ne spočenja in ni spočet! In ni nobenega enakega Njemu!*)

9. To pa je najsvetejša od vseh možnih manter. Vzeta je s Stele Razodetja.

A ka dua
Tuf ur biu
Bi aa hefu
Dudu ner af an nuteru.

(Pomen: Najskrajnejša Enost izpričana! / Obožujem mogočnost Tvojega daba, / Najvišji in strašni Bog, / ki narediš, da Bogovi in Smrt / trepetajo pred Teboj: - / Jaz, jaz Te obožujem!)

Za prosti izbor naj to zadostuje.

Obstajajo še mnoge druge. Sri Sabapaty Swami navaja posebno mantro za vsako Čakro v telesu. Vendarle naj študent izbere eno mantro ter jo do popolnosti obvlada.

Ne morete si domišljati niti tega, da ste vsaj pričeli z mantro, dokler ona nepretrgoma ne teče tudi v vašem spanju. To je preprosteje, kakor pa se sprva sliši.

Nekatere šole priporočajo izvajanje mantre s pomočjo instrumentalne glasbe in plesa. Neki zelo pomebni učinki se dosežejo z uporabo 'magičnih' moči; če so veliki spiritualni učinki pravtako s tem zadobljeni, je dvomljivo. Ta debata o vzporedni znanosti mantra-joge nas je odvedla kar daleč od našega predmeta Pranajame.

Pranajama je še posebej koristna za umirjanje emocij in apetitov; in, bodisi vsled mehanskega pritiskanja, ki ga podrazumeva, ali pa vsled izgorevanja, ki ga vzpodbuja v pljučih, se zdi izvrstna za telesno zdravje. Težave prebavljanja zelo preprosto odpravimo s Pranajamo. Ona prečiščuje telo in pa nižje funkcije uma,¹⁾ in vsak resen študent jo naj bi izvajal najmanj eno uro na dan.

Štiri ure je bolje, nekakšna zlata sredina; šestnajst ur je za večino preveč.

1) Važno. Važno. Važno. Sicer je nemogoče pravilno izvedeno Pranajamo kombinirati z emocionalno mislijo. Kadarkoli v življenju je naša spokojnost ogrožena, se moramo lotiti Pranajame.

Gledano v celoti, so sprehajalne vaje na splošno koristnejše za zdravje od sedečih; rekreativna hoja in svež zrak sta zagotovljena. Toda neke sedeče vaje so nujne, in jih moramo kombinirati z meditacijo. Seveda, če dejansko 'tekmuje' zavoljo rezultata, potem je hoja moteča.

POGLAVJE III

JAMA^[1] IN NIJAMA

Hindujci so ta dva dosežka postavili na čelo svojega programa. **To sta 'moralna odličnost' in 'dobrodelnost,' za kateri se predpostavlja, da sta predpogoja za miselno spokojnost.**

Jama se sestoji iz ne-ubijanja, resnicoljubnosti, ne-kraje, spolne vzdržnosti in ne-sprejemanja kakršnihkoli daril.

V budističnem sistemu je *Sila*, ali 'Vrlost,' enako predpisovana. Vrlin je, za laika, pet: Ne ubijaj! Ne kradi! Ne laži! Ne prešuštvuj! Ne uživaj omamnih pijač! Za menihe so dodatno predpisane še mnoge druge.

Mojzesove zapovedi so vsem znane in domačne; so enake; in take so tudi tiste, ki jih je Krist^[2] podal v svoji 'Pridigi na gori.'

Neke od njih so zgolj 'vrline' sužnja, ki si jih je izmislil njegov gospodar, da bi ga zadržal v oblasti in redu. **Pravi smisel hindujske 'Jame' je v dejstvu, da prekršitev katerekoli od njih razburi um.**

Kasnejši teologi so poskušali izboljšati učenje svojih Učiteljev in so dodali neke vrste mistično pomembnost tem vrlinam; vztrajali so na njih zavoljo njih samih in so jih tako sprevrnili v puritanizem in formalizem. Tako je bilo 'ne-ubijanje,' kar izvorno pomeni 'ne razburjaj se z zalezovanjem tigra,' tolmačeno v pomenu, češ da je zločin piti neprefiltrirano vodo, ker s tem ubijamo mikroskopske živalice.

Ta neprestana skrb, ta strah, da lahko kaj ubijemo po pomoti, je, v celoti gledano, hujši od lastnoročnega spopada z grizlijem. Če lajanje psa moti našo meditacijo, potem je najpreprosteje ubiti psa in ne misliti več o tem.

Podobne težave s soprogami so neke učitelje navedle, da so iznašli celibat. V vseh teh vprašanjih moramo upoštevati zdrav razum kot vodiča. Nemogoče je podati dokončna pravila. 'Ne-sprejemanje daril,' na primer, je pomembno zgolj za Indijca, ki bi bil obseden več tednov, če bi mu kdo dal kokosov oreh: povprečen Evropejec si vzame stvari,

1) Jama dobesedno pomeni 'nadzor.' O njej bomo podrobno razpravljali v II. delu v poglavju o 'Palici.'

2) Očitno ne gre za izvirne Zapovedi. Celotna Pridiga se nahaja v Talmudu.

kakor mu pridejo pod roko že od tedaj, ko je prerasel kratke hlače.

Edini resen problem je vprašanje spolne vzdržnosti, ki je težavno iz več vidikov, kot je energija, na primer; toda domala vsakogaršnji um je brezupno zmeden v zvezi s tem predmetom, ki ga nekateri mešajo z erotologijo, in drugi s sociologijo. Megla v razmišljanju o spolnosti se bo razblinila šele tedaj, ko jo bomo začeli dojemati zgolj kot eno vejo atletike (točneje, gimnozofije; op.p.).

Torej lahko odmislimo Jamo in Nijamo z naslednjim nasvetom: **študent se mora sam zase odločiti, kakšna oblika življenja in kakšno moralno pravilo mu bo najmanj razburjalo duha**; a ko se bo enkrat odločil, naj se tega drži, izogibajoč se vsakemu oportunistu; in naj zelo pazi, da ne bo temu, česar se bo izogibal početi, pridajal neko posebno korist – gre za čisto praktično pravilo, ki samo po sebi nima nobene vrednosti.

Čistost, ki je pogoj za delo kirurga, bo inženirja povsem onespobila v njegovem delu.

(Etična vprašanja so primerno obdelana v spisu 'Thien Tao' v knjigi *Konx Om Pax*, in naj se tam preučijo. Pravtako lahko konzultirate *Liber XXX vel Libra*, in pa *Liber CCXX, Knjigo Zakona*, kjer je rečeno: '**DELAJ PO SVOJI VOLJI in to naj ti bo ves Zakon.**' Zapomnite si, v okviru te razprave, da **je celoten predmet Jame in Nijame povzet v tem, da moramo živeti tako, da nobeno čustvo ali strast ne bo vznemirjalo našega uma.**)

POGLAVJE IV

PRATJAHARA

Pratjahara je prvi proces v mentalnem delu naše naloge. Prejšnje prakse, Asana, Pranajama, Jama in Nijama, so vse dejanja telesa, dočim je mantra povezana z govorom: Pratjahara pa je čisto mentalna.

In kaj je Pratjahara? To besedo različni avtorji uporabljajo v različnih pomenih. Ista beseda se uporablja tako za prakso, kot za rezultat. Ona za naš trenutni namen pomeni nek proces, ki je bolj strateški, kot praktičen; to je introspekcija, neke vrste splošno razbiranje (sc. intelekcijska; op.p.) vsebine uma, ki ga hočemo nadzirati: Asano smo obvladali, odstranili smo vse trenutno razburjajoče vzroke, tako smo prosti, da lahko mislimo, kar nameravamo misliti.

Pred nami je zelo podobna skušnjava tisti pri Asani. Sprva bomo zelo verjetno laskali sami sebi, češ da je naš um precej miren; to je defekt opazovanja. Kakor v primeru Evropejca, ki se prvič znajde stoječ na robu puščave in ne vidi ničesar, medtem ko mu bo Arabec poleg njega povedal zgodovino vseh petdesetih ljudi na vidiku, kajti prvi se še ni naučil, kako opazovati. (To je značilnost domala vsake »ezoterične«, točneje, strokovnjaške, vednosti, ki je posledica neke dolgotrajne osredotočenosti in izvežbanosti, ter esenca neke večšine - umetnosti, znanosti! Op.p.) S prakso bodo misli postajale vse številnejše in vse bolj vztrajne.

Kakor hitro smo začeli telo primerno motriti, smo spoznali, da je silno nemireno in boleče; zdaj ko smo začeli motriti um, opazamo, da je še bolj nemiren in boleč. (*Glej diagram! Podobno krivuljo lahko narišemo za resnično in navidezno bolečnost Asane.*)

Zavedajoč se tega dejstva začenjamo s poskusom njegovega nadziranja: 'Ne tako mnogo misli, prosim!' 'Ne misli no tako hitro, prosim!' 'Nič več takih misli, prosim!' Tedaj bomo šele spoznali, da je tisto, za kar smo mislili, da je zgolj nekakšna šola igrivih delfinov, v resnici zvijanje morske kače. Poskus zatrtja ima učinek razburjenja.

Ko nič hudega sluteči vajenec prvič pristopi k svojemu svetemu

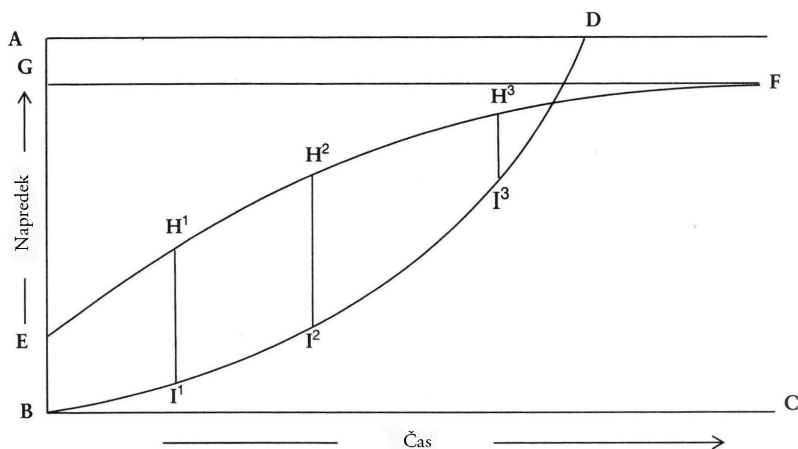
Guruju in zahteva magijske moči, Modrijan odgovori, da mu jih bo priskrbel, ob čemer pokaže, zelo zaupno in sumničavo tajanstveno, na neko piko na vajenčevem telesu, ki mu nikoli prej ni vzbudila dosti pozornosti, in reče: 'Da bi dosegel to magično moč, ki jo želiš, je vse, kar moraš storiti, to, da se v Gangesu okopaš sedemkrat v enem tednu in ob tem še posebej paziš, da ne boš mislil na to piko.' Seveda je nesrečni mladenič prebil grozen teden v trudu, da bi mislil še kaj drugega.

Resnično je osupljivo, s kakšno vztrajnostjo se misel, in celo cel sklop misli, vedno znova vrača na nadzorno točko. To postane prava mora. Pravtako je vznemirljivo, da se niti ne zavedamo, da se nahajamo v prepovedanem področju, dokler ne pridemo povsem skozi in ven iz njega. Kakorkoli že, dan za dnem nadaljujemo z raziskovanjem misli, ki jih poskušamo ustaviti; in slej ko prej pridemo do naslednje faze, Dharane, ko poskušamo zadržati misel na enem samem izbranem predmetu.

A preden gremo naprej, moramo razmotriti, kaj pravzaprav pomeni uspeh v Pratjahari. To je zelo obširna tema, o čemer imajo različni avtorji zelo različne poglede. Neki pisec pravi, da mora biti analiza tako akutna, da vsako misel razrešimo v neko število elementov (glej 'Psihologija Hašiša,' Peti paragraf, v *Equinoxu II*).

Drugi menijo, da je uspeh prakse podoben izkušnji Sir Humphreya Davyja po zaužitju solitrnega oksida, ko je vzkliknil: 'Vesolje je sestavljeno izključno iz idej.'

Spet drugi govorijo o Hamletovem občutku: 'Nič ni dobro ali slabo, samo mišljenje naredi to takšno,' vzeto dobesedno, kakor je to storila gospodična Eddy.

Kakorkoli že, **bistvo je v tem, da si pridobimo neke vrste privajeno premoč nad mislimi. K sreči obstaja nezgrešljiva metoda za pridobitev te moči.** Podana je v *Libru III*. Če prakticiramo Oddelka 1 (nadziranje telesne aktivnosti; op.p.) in 2 (nadziranje govora; op.p.), (če je potreba, ob pomoči druge osebe, da pazi na našo pozornost), bomo kmalu obvladali zadnji oddelek (nadziranje misli; op.p.).

Pri nekaterih se bo ta privajena nadmoč razživila nenadoma, podobno kakor pri Asani. Brez vsake relaksacije pozornosti, se bo um nenadoma pomiril. Dobili bomo sijajen občutek spokoja in mirovanja, ki je povsem drugačen od letargičnosti vsled preobjede. Težko je reči, če nek tako dokončen rezultat lahko dosežejo vsi, ali vsaj večina. A ta dilema ni tako pomembna. Ko ste enkrat pridobili moč zapažanja rojevanja misli, lahko greste naprej v naslednjo etapo.

POGLAVJE V

DHARANA

Naučili smo se opazovati tok zavesti, tako da do neke mere vemo, kako naš um deluje, začeni dojemati elemente nadziranja. Zdaj pa **lahko preizkusimo učinek zbranja skupaj vseh moči uma ter poskušamo fokusirati jih na eno samo točko.**

Vemo, da je za običajno izobražen um zelo lahko misliti precej nemoteno o predmetu, ki ga zanima. Obstaja popularna fraza, 'obračati nekaj v umu'; in kakor dolgo je predmet dovolj kompleksen in kakor dolgo misli prehajajo prosto, nimamo nobenih težav. Kakor dolgo je giroskop v gibanju, ostaja negiben v odnosu na svoj podpornik in ga sploh ne poskuša odvrniti; ko pa se ustavi, pade s svojega položaja. Če bi se zemlja prenehala vrteti okrog sonca, bi takoj padla vanj. (Krasna prisposoba za razumevanje neprimerno zahtevnejše »ne-dejavnosti« na Poti Taa, ter formule Hapokrata, napram Ra-Hoor-Khuitovi, ter Znaka Vstopajočega, napram Znaku Tišine! Op.p.)

Ko študent vzame eno preprosto idejo – ali bolje, en preprost objekt – in si ga predstavlja ali vizualizira, kmalu spozna, da ta ni v taki meri njegov izum, kot si je sicer to domišljjal. Druge misli bodo navalile v zavest, tako da bo na ta objekt povsem pozabil, nemara za celo minuto za enkrat; drugič bo sam objekt začel izvajati vse vrste trikov.

Predpostavimo, da ste izbrali en beli križ. Njegovi kraki se bodo gibali gor in dol, se zaokrožali ali podaljševali, postajali neenaki, križ se bo začel obračati in sprevračati, iz njega bodo začele rasti veje, na njem se bodo začeli pojavljati razni liki, spreminjal bo svojo obliko kakor ameba, svojo velikost in razdaljo v celoti, kakor tudi moč svojega sijaja in svojo barvo. Postal bo zapackan in mozoljav, poln vzorcev, naraščal bo, se zvijal in obračal; prekrili ga bodo oblaki. Ne obstaja neka zamisljiva sprememba, ki bi je ne bil sposoben. Da ne omenjamo njegovega popolnega izginotja ter nadomestitve z nečim popolnoma drugim!

Kdorkoli tega ni izkusil, si ne more misliti, da meditira. (Memento! Da se ve, kaj meditacija, ali molitev, ali rotenje, sploh je! Op.p.) To kvečjemu dokazuje, da niti v najmanjši meri ni sposoben osredotočiti

svojega uma. Nemara bo trajalo več dni, da bo študent odkril, da sploh ne meditira. Ko bo meditiral, ga bo svojeglavost objekta razbesnela; in šele tedaj se bodo začele njegove resne težave, šele tedaj pride v igro Volja in je njegova močatost na preizkušnji. Če bi ne imel izgrajene Volje vsled zavojevanja Asane, bi se verjetno vdal. Tako je to, gola fizična agonija, ki jo je prestajal, je pravicata malenkost v primerjavi s strahovito dolgoveznostjo Dharane.

Prvi teden se zdi prej zabaven, in lahko si celo predstavlja, da nekako napreduje; a ko se ob praksi uči, kaj sploh počne, postaja vse huje in huje.

Prosim, dojemite, namreč, **razume se, da med izvajanjem te prakse sedite v svoji Asani, in da imate pred seboj notes in pisalo ter uro.** Sprva ne smete vaditi več kot deset minut, da bi se izognili preobremenitvi možganov. Dejansko boste verjetno opazili, da **vaša celotna moč volje ni zmožna zadržati objekta več kot tri minute dolgo**, ali nemara niti osredotočiti se nanj za več kot tri sekunde, ali tri petine sekunde. S 'sploh zadržati ga' mislimo na zgolj poskusiti držati se ga. Um postane tako utrujen, in objekt tako neverjetno priskuten, da resnično ni nobene koristi nadaljevati z vajo še kaj dlje. V beležki Fratra Perduraba najdemo po šestmesečni vsakodnevni vaji še vedno zabeležene meditacije, ki so trajale le štiri minute in še manj.

Od študenta se pričakuje, da bo štel, kolikokrat v vaji mu misel zablodi; to lahko počne s prsti na roki ali koraldo.^[1] Če se te prekinitve zdijo, da postajajo pogostejše, namesto redkejše, nam to ne sme vzeti poguma; temu je deloma vzrok povečana natančnost v opazovanju. Na povsem isti način je uvedba cepljenja učinkovala v navideznem porastu števila primerov črnih koz, namreč, ljudje so pričeli izpovedovati resnico o kužni bolezni, namesto da bi še naprej ponarejali dejstva.

Kmalu, kakorkoli že, bo nadzor postal urnejše od opažanja. Tedaj bo izboljšanje stanja očitno v zapisu. Vsako nihanje bo verjetno posledica slučajnih okoliščin; na primer, en večer boste nemara zelo utrujeni, ko boste začeli z vajo; drugi večer boste imeli glavobol ali prebavne motnje. Ob takih trenutkih je bolje izpustiti vajo.

Predpostavljajmo, da ste dosegli stopnjo, ko vaša povprečna vaja traja okrog pol ure, in je povprečno število prekidov od deset do dvajset. Mislili bi si, da smo v razdobju med dvema prekidoma v resnici osredotočeni, a temu ni tako. Um je vihrav, čeravno tega ne zaznamo.

1) To štetje zlahka postane povsem mehanično. Z mislijo, ki nas spomni, da gre za prekid, povežemo zabeležek v štetju kroglic na koraldi.

Kljub temu obstaja dovolj resnične stanovitnosti celo v tem zgodnjem stadiju, kar povzroči zelo presenetljive pojave, med katerimi je najbolj značilno dozvedanje, da ste zaspali. Ali, da se vam kaj zazdi povsem nerazložljivo, in vas v vsakem primeru navede na to, da se priskutite sami sebi. **Popolnoma boste pozabili, kdo ste, kaj ste in kaj počnete.** Do istega pojava pride včasih zjutraj, ko še nismo povsem prebujeni in se ne moremo spomniti v katerem mestu živimo ali se trenutno nahajamo. Podobnost tega dvojega je dokaj pomembna. Govori o dejstvu, da je to, kar se v resnici dogaja, prebujanje iz spanja, ki ga ljudje imenujejo budnost, iz spanja, čigar sanje so življenje.

Naš napredek lahko preizkusimo še na drug način, in to je po naravi prekinitev osredotočenosti.

Prekinitve razdelimo na sledeč način:

Prvič, fizični vtisi. Te premagamo z Asano.

Drugič, prekinitve, za katere se zdi, da so jih povzročili dogodki tik pred meditacijo. Njihova dejavnost postane strahovita. Zgolj preko tega izkustva lahko dojamemo, koliko v resnici zapažajo čuti, ne da bi se um tega zavedal.

Tretjič, to je vrsta prekinitev, ki so del fantaziranja ali sanjarjenja. Te so sila zahrbtna – lahko potraja zelo dolgo časa, preden se sploh zavemo, da blodimo.

Četrtoč, višja vrsta prekinitev, ki so neke vrste odklon od samega nadziranja. Mislimo si, 'Kako dobro mi gre!' ali nemara, da bi bilo zelo dobro, če bi se nahajali nekje v puščavi, ali v zvočno nepredušni hiši, ali da bi sedeli ob nekem slapu. Toda to so zgolj nepomembne variacije same čuječnosti.

Peti razred prekinitev očitno nima nobenega razpoznavnega izvora v umu. Take lahko navzamejo celo obliko dejanskega haluciniranja, običajno slušnega. Seveda so take halucinacije neredne in jih treba razpoznati za to, kar dejansko so; sicer bo bolje, če študent obišče svojega zdravnika. Običajna vrsta sestoji iz prigradnih sentenc ali fragmentov sentenc, ki jih slišimo povsem različno v razpoznavnem človeškem glasu, ne študentovem, ali od katere znane osebe. Podoben pojav zasledijo brezžični operaterji, ki taka sporočila imenujejo 'atmosferske motnje.'

Obstaja še *ena vrsta prekinitve, ki pa je že sam rezultat.* To bomo morali obdelati kasneje podrobno.

Ti razredi si sledijo v pravilnem zaporedju. Kakor se naš nadzor izboljšuje, tako se odstotek primarnih in sekundarnih zmanjšuje,

červno celotno število prekinitev v eni meditaciji ostane stalno. Tedaj, ko meditirate že dve ali tri ure dnevno in ostali čas dneva po večini izkoristite za dejavnosti, ki so meditaciji v pomoč, in ko se skoraj vsakič nekaj dogaja ter imate neprestano občutek, da se nahajate 'na robu nečesa veličastnega,' tedaj lahko pričakujemo, da smo napredovali do naslednje faze – Dhiane.

POGLAVJE VI

DHIANA

Ta beseda ima dva povsem različna, ter medsebojno izključujoča se, pomena. Prvi se nanaša na sam rezultat. Dhiana je ista beseda, kakor v Pali jeziku 'Džhana.' Buda je naštel osem Džhan, ki so očitno različne stopnje ali vrste transa. Hindujski pravtako govorijo o neki nižji obliki Samadhija. Ostali pa jo smatrajo za zgolj neko stopnjevanje Dharane. Patandžali pravi: 'Dharana je osredotočenost uma na en sam poseben objekt. En nepretrgan tok zavedanja tega predmeta pa je Dhiana. Ko ta odvrže vse oblike in odseva zgolj smisel, potem je to Samadhi.' On te tri sestavi v Samijamo.

Mi bomo Dhiano obravnavali bolj kot rezultat, ne kot metodo. Do te točke so stare avtoritete bile precej zaupanja vredni vodniki, razen kar se tiče njihove trpke etike (Čemur bi Freud, če bi bil dosleden, rekel histerija, ki je simptom in posledica pohlepa po rezultatu, ki jo nekateri imenujejo nevednost ali ignoranca ali celo sebičnost. Op.p.); a ko obravnavajo predmet rezultata meditacije, postanejo povsem zmedeni.

Izčrpajo vse možnosti poezije, ko razglašajo nekaj, kar je izpričana neresnica. Na primer, v spisu *Šiva Sanhita* zasledimo, da 'si tistega, ki vsakodnevno kontemplira na srčni lotus, silno zaželi Božje hčerke, in da zadobi jasnoslušnost, jasnovidnost, in da hodi po zraku.' Nekdo drug 'lahko proizvede zlato, odkrije zdravilo za bolezen in najde skrite zaklade.' Vse to je navlaka. Le kakšno prekletstvo je v religiji, da mora svoja načela vedno povezovati z vsako vrsto ekstravagance in laži? (Gre, seveda, za primitivno religijo naših prednikov; naša religija, po možnosti »katolična«, mora biti osvobodjena teh hib...! Op.p.)

Obstaja izjema; to je A.:A.:, čigar člani so skrajno pazljivi v postavljanju trditev, ki se jih ne da dokazati na običajen način; ali pa kadar je to težko, se vsaj izogibajo vsega, kar se nagiba dogmatizmu. V Njihovi drugi knjigi praktičnih inštrukcij, *Libru O*, je zapisano naslednje:

'S počtetjem določenih stvari, se zadobijo določeni rezultati. Študenta najresneje opozarjamo, da ne pridaja objektivne realnosti ali filozofske vrednosti kateremukoli od njih.'

Te zlate besede!

V diskusiji o Dhiani, torej, naj se ve, da moramo opisati nekaj nepričakovanega.

Raziskali bomo njeno naravo in ocenili njeno vrednost na povsem nepristranski način, ob čemer se ne bomo podajali v nobeno običajno rapsodijo, in ne bomo delali zaključkov za neko teorijo veselja. Neko posebno dejstvo lahko vedno poruši obstoječo teorijo; to je dosti običajno. In eno dejstvo nikakor ne more izgraditi neke teorije.

Razumeti moramo, da Dharana, Dhiana in Samadhi oblikujejo en nepretrgan proces, in to, kdaj se pojavi klimaks, ni pomembno. In o tem klimaksu smo primorani govoriti, kajti to je stvar *izkušnje*, in to zelo osupljive. (Ena najosupljivejših izkušenj nemara študentov je, da je rast Telesa ali Teksta Joge-Združevanja, rast vseh osmih Udov Joge; Samijama se tu obravnava kot čisto mentalen, ali spiritualen, proces. Op.p.)

V toku naše osredotočenosti **smo opazili, da vsebino zavesti v danem trenutku tvori dvoje stvari, in nič več:** Objekt, spremenljiv, in Subjekt, nespremenljiv, ali vsaj na videz tak. **Uspeh v Dharani je povzročil, da je objekt postal nespremenljiv, kakor subjekt.**

In rezultat tega je, da to dvoje postane eno. Ta pojav se običajno dogodi kot strahovit šok. Tega ne morejo opisati niti veliki mojstri jezika; in zato nas ne sme presenečati, ko vidimo, kako se polizobraženi jecljavci valjajo v svojih čustvenih izlivih.

Vse poetične zmožnosti in vse čustvene zmožnosti se sprevržejo v nekakšno vznihanost, ko naletijo na nekaj, kar jim spodnese um ter naredi vse preostalo življenje popolnoma brezvredno v primerjavi s tem.

Dobra literatura je v bistvu stvar jasnega opažanja in dobre presoje, kar je izraženo na najpreprostejši način. Zavaljo tega ni noben velik dogodek v zgodovini (kot so potresi in spopadi) zadovoljivo opisan s strani prič, razen če so te bile izven nevarnosti. **In čeravno se lahko navadimo na Dhiano vsled nenehnega ponavljanja, še vedno ne najdemo primernih besed.**

Eno najpreprostejših oblik Dhiane lahko imenujemo 'Sonce.' Sonce se vidi (nekako) samo po sebi, ne s strani opazovalca; in čeprav fizično oko ne more videti sonca, smo vseeno primorani v trditev, da je to 'Sonce' veliko sijajnejše od naravnega sonca. Celotna zadeva se dogodi

na nekem višjem nivoju (sc. Večje prebujenosti. Op.p.)

Pravtako so okoliščine mišljenja, časa in prostora, izničene. Nemogoče je razložiti, kaj to v resnici pomeni: samo izkušnja nam lahko prinese dojemanje.

(Obstaja tudi vzporedje v običajnem življenju; predstav višje matematike ne more dojeti začetnik in jih ne moremo razložiti laiku.)

Nadaljnji razvoj je pojav Oblike, ki je bila obče opisana kot človeška; čeprav lj ljudje, ki jo opisujejo, dodajajo veliko število detajlov, ki sploh niso človeški. Za to posebno prikazen se običajno smatra, da je 'Bog.'

Toda, karkoli naj že to je, **učinek na um študenta je strahovit**; vse njegove misli so potisnjene do skrajnosti njihovega razvitja. On iskreno verjame, da imajo božansko zagotovilo; verjetno jih bo smatral tudi, da izhajajo iz tega 'Boga.' **Vrne se nazaj v svet, oborožen s tem trdnim prepričanjem in avtoriteto.** Svoje ideje razglasi brez zadržkov, kakršni so vsiljeni večini ljudem preko dvoma, skromnosti in plašnosti;^[1] dočim pride, kakor lahko domnevamo, do nekega razjasnjenja.

V vsakem primeru, masa človeštva je vedno pripravljena, da jo preplavi karkoli tako avtoritativnega in razločnega. Zgodovina je polna zgodb o častnikih, ki so se neoboroženi sprehodili do uporniškega regimenta in ga razorožili zgolj z močjo samozavesti. Moč govornika nad maso je dobro znana. Verjetno je ta vzrok temu, da so bili preroki zmožni prisiliti človeštvo v pokoro svojemu zakonu. Nikoli jim ne pride na pamet, da lahko nekdo ravna drugače. V praktičnem življenju lahko gremo neovirano mimo stražarja ali zbiralca vstopnic, če se vedemo tako, da je on na nek način prepričan, da imamo to pravico.

Ta moč, mimo grede, je tista, ki so jo magiki opisovali kot moč nevidnosti. Nekdo je povedal sijajno zgodbo o četverici povsem sposobnih mož, ki so bili na patrolji za morilcem, katerim je bilo prej ukazano, da ne smejo spustiti nikogar mimo, in so vsi kasneje ob prisotnosti trupla prisegli, da ni nihče prišel mimo. Nobeden od njih ni opazil poštarja.

Tatovi, ki so ukradli 'Mono Liso' iz Louvrea so bili verjetno oblečeni v delavce muzeja, in so ukradli sliko pred nosom stražarja; zelo verjetno jim je pri tem tudi pomagal.

Potrebno je zgolj verjeti, da se mora stvar zgoditi. Ta vera ne sme biti čustvena ali razumska. Ona domuje v globljih plasteh uma, vendar ne tako globoko, da bi večina, nemara samih uspešnih ljudi, razumevši te

1) To pomanjkanje zadržkov ne smemo mešati s tistim, ki ga opažamo pri omami in norosti. Vendar obstaja zelo osupljiva sličnost, čeravno samo površinska.

besede, ne imela lastne izkušnje o tem, s katero jo lahko primerjajo.

Najpomembnejši dejavnik v Dhiani je, kakorkoli že, izničenje Jaza. Svojo predstavo o vesolju moramo popolnoma sprevrniti, če naj temu prisojamo neko vrednost; in čas je, da razmotrimo, kaj se je pravzaprav zgodilo.

Dopuščeno nam bo, da podajamo zelo razumske razlage veličine velikih ljudi. Oni so imeli tako veličastno izkušnjo, tako nesorazmerno napram vseh ostalih stvari, da so bili osvobojeni vseh majhnih stisk, ki preprečujejo navadnemu človeku izvesti take projekte.

Skrb za obleko, hrano, denar, vse o čemer ljudje razmišljajo, kako in zakaj, in predvsem strah pred posledicami, zadrži skoraj vsakogar. Nič ni preprosteje, teoretično, kot anarhistu ubiti kralja. Samo kupiti mora puško, se izuriti v streljanju in ustreliti kralja z razdalje ene milje. In vendar, čeprav obstaja množstvo anarhistov, so zločini zelo redki. Istočasno pa policaji nemara prvi dopuščajo možnost, da bo, v primeru, ko se nekdo zares utruji od življenja v svojem najglobljem bitju, kar se zelo razlikuje od stanja, v katerem nekdo reče, da je vsega naveličan, nekako, tako ali drugače, ubil prej nekoga drugega.

Človek, ki je izkusil katerokoli intenzivnejšo obliko Dhiane, je osvobojen na tak način. Vesolje je zanj s tem izničeno. Njegova volja gre lahko tako svojo pot neovirano. Lahko si predstavljamo v Mohammedovem primeru, kako je mož leta in leta gojil to grozovito ambicijo, ne storivši ničesar, ker so ga tiste kvalitete, ki so se kasneje izpoljile kot državotvornost, opozarjale, da je nesposoben. Njegova vizija v votlini mu je priskrbela potrebno samozavest, vero, ki premika planine. Obstaja veliko na videz trdnih stvari v svetu, ki jih lahko otrok prevrne; a nihče nima poguma, da bi jih porinil.

Sprejmimo vnaprej to razlago veličine in pojdimo naprej. Ambicija nas je privedla do te točke; a zdaj nas zanima sam posel, zavoljo njega samega.

Zgodilo se nam je nekaj najnenavadnejšega; izkusili smo nekaj, kar naredi ljubezen, slavo, ugled, ambicijo, bogastvo, take, da so videti kot uboga para; in se začnemo vneto spraševati, 'Kaj je resnica?' Vesolje se je streslo pred našimi očmi, kakor hiša iz kart, in tudi sami smo telebnili. Vendar je ta ruševina kakor otvoritev Nebeških Vrat! V tem je ta strahovit problem, in v nas je nekaj, kar hlepi po njegovi razrešitvi.

Poglejmo, kakšne razlage lahko najdemo.

Prvi namig, ki bi se pojavil v dobro uravnovešenem umu, ki je izverziran v študiju narave, je ta, da smo izkusili neko mentalno

katastrofo. Kakor tudi udarec po glavi nekemu povzroči, da 'vidi zvezde,' tako lahko domnevamo, da je grozovit pritisk Dharane na nek način preobremenil možgane in povzročil nekakšen krč, ali nemara celo zlom ene majhne cevčice. Ni videti razloga, da bi to razlago povsem zavrgli, čeprav bi bilo povsem nesmiselno sklepati, da bi njeno sprejetje pomenilo prekletstvo za našo prakso. Krč je normalna funkcija za vsaj en organ našega telesa. Da možgani niso poškodovani vsled prakse, nam dokazuje dejstvo, da mnogi ljudje, ki trdijo, da so večkrat zaporedoma imeli to skušnjo, izvajajo vsakdanje obveze v življenju brez zmanjšanja dejavnosti.

Torej lahko fiziološko vprašanje odmislimo. Ne osvetli nam glavnega problema, kar je vrednost pričevanja o izkustvu.

To je zelo težavno vprašanje, ki nam postavlja še eno obširnejše vprašanje o verodostojnosti kateregakoli dokazovanja. Vsaka misel je dvomljiva v nekem danem trenutku, razen tista, ki jo lahko izrazimo zgolj z vprašajem, kajti dvom vanjo bi pomenil že njeno potrditev. (Za podrobno razpravo tega glej esej 'Vojak in Grbavec,' v *Equinoxu*, I.) A ločeno od tega globoko vsajenega filozofskega dvoma obstaja praktični vsakodnevni dvom. Popularna fraza, 'dvomiti v pričevanje svojih čutov,' nam kaže na to, da se evidenca normalno upošteva; toda znanstvenik ni take vrste človek. On se tako dobro zaveda, da ga njegovi čuti nenehno zavajajo, da je izumil zelo izdelan instrument za njihovo korekcijo. Pravtako se zaveda, da je Vesolje, ki ga neposredno zaznava preko čutil, zgolj najmanjši delček Vesolja, ki ga spoznava posredno.

Na primer, štiri petine zraka tvori dušik. Če bi kdo prinesel v sobo steklenico dušika, bi bilo zelo težko reči, kaj to je; domala vsi testi, ki jih lahko izvedemo, bi bili negativni. Naši čuti nam povedo zelo malo, ali prav nič.

Argon je bil sploh odkrit šele tedaj, ko so primerjali težo kemično čistega dušika z dušikom v zraku. To so že prej dostikrat počeli, a nihče ni imel dovolj preciznega instrumenta, da bi lahko zaznal neskladje. Ali pa če vzamemo drug primer, en slaven znanstvenik je še ne dolgo tega trdil, da znanost nikoli ne bo odkrila kemijskega sestava zvezd stalnic. Vendar je bilo to storjeno, in to z gotovostjo.

Če bi našega znanstvenika povprašali po njegovi 'teoriji resničnega,' bi nam rekel, da je 'eter,' ki ga nikakor ne moremo zaznati s čuti, niti s kakšnim instrumentom, in ki poseduje kvalitete, ki so, rečeno v vsakdanjem jeziku, nemogoče, dosti bolj resničen od stola, na katerem sedimo. Stol je zgolj eno dejstvo; in v njegov obstoj se lahko prepriča

tudi neka zelo zmotljiva oseba. Eter pa je nujen sklep vsled milijona dejstev, ki so bili preverjeni vedno znova in znova ter testirani z vsakim možnim preizkusom resničnosti. Zatorej ne obstaja noben *a priori* razlog za zavračanje česarkoli na podlagi dejstva, da tega ni moč zaznati s čuti.

In če gremo drugam. Eden od naših testov resnice je živost vtisa. Nek osamljen in nepomemben dogodek v preteklosti lahko pozabimo; in če bi se ga na nek način spomnili, se bomo nemara spraševali: 'Sem to sanjal, ali se je v resnici dogodilo?' To, česar nikdar ne moremo pozabiti, je *katastrofične* narave. Prve smrti človeka med osebami, ki smo jih ljubili (na primer), ne bomo nikdar pozabili; prvič v življenju smo *dojeli* nekaj, kar smo prej samo *poznali*. Taka izkustva včasih nekoga pripeljejo v blaznost. Znanstveniki so delali samomore, ko so spoznali, da njihova neznatna teorija ne drži. Ta problem smo podrobno obdelali v spisu 'Znanost in Budizem,' 'Čas,' 'Kamela,' in drugih. Na tem mestu je treba le reči, da **moramo Dhiano uvrstiti med najbolj žive in najbolj katastrofične izkušnje**. To bo potrdil vsakdo, ki je bil tam.

Zatorej je težko preceniti vrednost, ki jo ima taka izkušnja za posameznika, posebej zato, ker se njegova celotna predstava o stvarnosti, vključno z najgloblje vsajenimi vtisi, in standardom, s katerim je vedno presojal vse, tudi samega sebe, poruši; in ko si skušamo to razložiti s haluciniranjem, s trenutnim odlogom sposobnosti, ali nečim podobnim, spoznamo, da tega nismo zmožni storiti. Ne moremo se sprenevedat o gromski strelji, ki nas je vrgla na tla.

Zgolj neko teorijo, je zlahka ovreči. Lahko najdemo luknje v procesu rezoniranja, lahko sklepamo, da so bile premise na tak ali drugačen način napačno zastavljene; toda v tem primeru, če napademo evidenco Dhiane, je um zbeگان vsled dejstva, da bi se vsaka druga izkušnja, če bi jo zapopadli po isti liniji, sesula dosti lažje.

Na kakršenkoli način jo razmotrimo, rezultat bo vedno isti. **Dhiana je lahko lažna, toda potem je lažno tudi vse drugo.**

Pravtako um zavrača vero v neresničnost svojega lastnega izkustva. Morda gre za nekaj drugega, kar se zdi na prvi pogled; a nekaj mora na vsak način biti, in če (v celoti gledano) običajno življenje nekaj je, koliko več je potem to, ob svetlobi česar se navadno življenje spremeni v neznatno kaprico!

Običajen človek opaža lažnost in nepovezanost in nesmiselnost sanj; pripisuje jih (po pravici) zmedenemu umu. Filozof gleda na budno življenje s podobnim prezirom; in oseba, ki je izkusila Dhiano, gleda enako, vendar ne vsled golega intelektualnega prepričanja. Razlogi,

kakorkoli so že tehtni, nikoli povsem ne prepričajo; toda ta človek v Dhiani je pravitako preprosto prepričan, da se je nekdo prebudil iz nočne more. 'Nisem padel nizdol tisočero vrst stopnic, to so bile zgolj strašne sanje.'

Enako razmišlja človek, ki je preživel skušnjo Dhiane: 'Nisem tako beden insekt, ta neznamenit parazit zemlje; to so bile le hude sanje.' In kakor ne moremo prepričati normalnega človeka, da je bila njegova nočna mora resničnejša od njegove budnosti, tako ne moremo prepričati drugega, da je bila njegova Dhiana privid, čeravno se ravno on dosti bolje zaveda, da je iz tega stanja padel v 'normalno' življenje.

Nemara je redka stvar, da bi ena sama izkušnja tako radikalno spreobrnila celotno predstavo o Vesolju, tako kakor včasih, v prvih trenutkih prebujenosti, ostanemo na pol v dvomih, kaj je resničnejše, sanje ali budnost. A kakor si pridobimo nadaljnjo izkustvo,^[1] ko Dhiana ne predstavlja več nobenega šoka, ko ima študent dovolj časa, da se udomači v novem svetu, potem to prepričanje postane neizpodbitno.

Naslednje racionalistično motrenje je tako. Študent ni poskušal razburjati uma, temveč ga umiriti, ne proizvajati kakršnihkoli misli, temveč izključiti vse misli; kajti povezave med objektom meditacije in Dhiano ni. Čemu naj bi morali prekinjati celoten proces, posebno če um ne ohranja nobenih sledov neke motnje, kakršna je bolečina ali utrujenost? Gotovo enkrat, če že nikdar več, hindujska prisposoba izraža najpreprostejšo teorijo!

Ta prisposoba je podoba jezera, v katerega se steka pet ledenikov. Ti ledeniki so čuti. Dočim se led (vtisi) neprestano lomi v to jezero, je vodovje razburkano. Če se ledeniki ustavijo, se gladina umiri; nato, in samo potem, lahko odseva neskaljen sončev disk. To sonce je 'duša' ali 'Bog.'

To izrazoslovje moramo za zdaj zanemariti, zavoljo njegovih implicacij. Raje govorimo o soncu kot 'neki neznani stvari, katere prisotnost je zamaskirana z vsemi znanimi stvarmi, ter z znalcem samim.'

Po vsej verjetnosti tudi naš spomin na Dhiano sploh ni spomin na nek pojav, temveč na podobo, ki jo je ta pojav pustil v naši zavesti. A to velja za vse pojave, kakor sta Berkeley in Kant to neizpodbitno dokazala. Ta stvar nas torej nima kaj zaposlovati.

---

1) Zapomniti si moramo, da zaenkrat še ni potrebnih podatkov, po katerih bi lahko določili trajanje Dhiane. Lahko rečemo le, ker se gotovo dogodi med to in to uro, da traja torej manj od tega obdobja. Tako vidimo, iz zapiskov Fratra Perduraba, da se lahko gotovo dogodi v času manj od ene ure in petih minut.

Kakorkoli že, pa lahko vnaprej sprejmemo mnenje, da **je Dhiana resnična; resničnejša in s tem pomembnejša za nas od vsake druge izkušnje.** Tega stanja niso opisali samo Indijci in Budisti, temveč tudi Mohammedanci in Kristjani. V krščanski literaturi, kakorkoli že, je globoko vsajen dogmatski predsodek naredil njihove dokumente za brezvredne običajnemu človeku. Oni ignorirajo bistveno pogojenost Dhiane, in vztrajajo na nebistveni v dosti večji meri kot indijski pisci. Toda vsakomur, z izkušnjo in nekaj znanja iz komparativne religije, je istovetnost očitna. Zdaj lahko gremo naprej k Samadhiju.

POGLAVJE VII

SAMADHI

Več kot dovolj nesmisla je bilo napisanega o Samadhiju; potruditi se moram, da bi ne prispevali še več na ta kup. Celo Patandžalija, ki je v večini zadevah izredno jasen in praktičen, začenja zanašati, ko govori o njem. Četudi je nekaj res, kar pove, bi tega ne smel omenjati; ker ne zveni resnično, in mi ne bomo postavili nobene trditve, ta bi bila *a priori* neprimerna, bivši nepripravljena podpreti se z najneizpodbitnejšimi dokazi. A je več kot gotovo, da so ga njegovi komentatorji narobe razumeli.

Najrazumnejša trditev neke priznane avtoritete je izjava Jadžna Valkije, ki pravi: 'S Pranajamo se znebimo nečistosti telesa; z Dharano nečistosti uma; s Pratiharo nečistosti nagibov; in s Samadhijem odvržemo vse, kar zakriva gospodarstvo duše.' To je zmerna trditev v dobri literarni obliki. Ko bi le mi bili zmožni opraviti tako dobro!

Predvsem, kaj je pomen izraza? Etimološko, *Sam* je grško $\sigma\upsilon\nu$ -, angleška predpona 'syn-' in pomeni 'skupaj z.' *Adhi* pomeni 'Gospod,' torej bi razumen prevod cele besede bil - 'Združitev z Bogom,' kar je natančno isti izraz, s katerim krščanski mistiki opisujejo svoj dosežek.

A obstaja velika zmeda, kajti Budisti uporabljajo besedo *samadhi* za nekaj povsem drugega, za zgolj sposobnost osredotočenosti. Tako po njihovem mnenju, misliti na mačko pomeni »početi *samadhi*« na to mačko. Oni uporabljajo izraz *džhana* za opis mističnih stanj. To je izrazito zavajajoče, kajti, kakor smo videli v zadnjem oddelku, *dhiana* je predhodnica *samadhija*, dočim je *džhana* seveda zgolj njena revna plebejska Pali korupcija.^[1]

---

1) Vulgarnost in provincializem budističnega kanona sta neskončno odvrtna vsakemu delikatnemu umu; in poskus uporabe izrazov neke egocentrične filozofije za razložitev detajlov psihologije, katere bistvena doktrina je zanikanje ega, je bilo delo varljivega idiota. Zato brez obotavljanja zavržimo te priskutnosti, te umazanije beračev, oblečenih v cunje, ki so jih slekli s trupel, in nadaljujmo z etimološko naznako besede, kakor je podana zgoraj.

Obstaja mnogo vrst Samadhija.^[1] **Neki avtorji smatrajo Atmadaršano, Vesolje kot enovit pojav brez vsakih pogojev, za prvi pravi Samadhi.** Če sprejmemo to, potem moramo mnoga manj vzvišena stanja uvrstiti v razred Dhiane. Patandžali našteje večje število teh stanj: če jih nanesimo na različne objekte, dobimo različne magijske moči; vsaj tako pravi. O tem nam ni treba tu diskutirati. Kdor si želi magičnih moči, si jih lahko pridobi na mnoge različne načine.

Moč raste hitreje od želje. Fant, ki si želi denarja za nakup kositrnih vojačkov, se loti dela, da bi ga dobil, in ko ga dobi, medtem že hrepeni po nečem drugem – kar je po vsej verjetnosti nekaj, kar presega njegova sredstva.

Taka je slavna zgodovina vseh spiritualnih podvigov! Nikoli se ne ustavimo, da bi sprejeli nagrado.

Zatorej si sploh ne bomo belili glave s tem, kaj nam nek Samadhi lahko, ali pa ne, prinese, v kolikor njegovi rezultati zadevajo naše življenje. To knjigo smo pričeli, spomnimo se, z razmislekom o smrti. Ona je zdaj izgubila vsak pomen. Ideja smrti je odvisna od idej jaza, in časa; te ideje smo izničili; in tako 'je Smrt požrla zmaga.' Zdaj nas zanima zgolj to, kaj je Samadhi sam po sebi, in pa okoliščine, ki ga povzročijo.

Poskusimo s končno definicijo. Dhiana spominja na Samadhi v mnogih ozirih. Imamo združitev jaza in ne-jaza, ter izgubo občutja za čas in prostor in vzročnost. Dvojnost v katerikoli obliki je ukinjena. Ideja časa vključuje idejo o dveh sosednjih stvareh, ideja prostora o dveh ne-sovpadajočih stvareh, in ideja vzročnosti dve povezani stvari.

Te Dianične okoliščine nasprotujejo okoliščinam normalne zavesti; toda v Samadhiju so te še izrazitejše kot tiste v Dhiani. In dočim **se v slednji zdi, da gre za preprosto združitev dveh stvari, se v prvem to zgodi tako da vse stvari navalijo skupaj in se združijo v eno. Lahko rečemo, da je bila v Dhiani ta kvaliteta latentna, in da je bilo Eno bivajoče v nasprotju z Mnoštvom ne-bivajočega; v Samadhiju se Mnoštvo in Eno združita v nekakšno enotnost Bivanja z ne-Bivanjem.** Ta definicija ne izvira iz razmisleka, temveč iz spomina.

Nadalje, enostavno je obvladati 'trik' ali 'prijem' Dhiane. Kmalu lahko vstopamo v to stanje, brez predhodne prakse; in, gledajoč nanjo s tega stališča, se nam zdi, da smo zmožni uskladiti dva pomena besede, o katerih smo diskutirali v prejšnjem oddelku. Od spodaj je Dhiana videti

1) Očitno. Se pravi, očitni rezultati so različni. Verjetno je vzrok samo eden, le da se je prelomil ob prehodu preko različnih posrednikov.

kot en trans, ena tako velika izkušnja, da si ne moremo predstavljati nič veličastnejšega, dočim je od zgoraj videti zgolj neko stanje uma, naravno kot vsako drugo. Frater Perdurabo, preden je doživel Samadhi, je zapisal o Dhiani: 'Verjetno se kot rezultat intenzivnega nadzora živčni vihar umiri: to se imenuje Dhiana. Samadhi je zgolj neka razširitev tega, vsaj kakor jaz lahko nadziram.'

Pet let kasneje, bi ne bil tega mnenja. Rekel bi nemara, da je Dhiana 'en pretok zavesti v eni nepretrgani liniji od ega k non-egu, brez zavedanja obeh, ob spremljavi naraščajočega čudenja in blaženosti.' On lahko razume kako gre za naravni rezultat Dhiane, vendar ne more imeti Dhiane za predhodnika Samdhija. Dhiano lahko izvede po volji v petih minutah truda; in se mu pogostokrat dogodi očitno povsem spontano: s Samadhijem pa je žal drugače. Verjetno ga lahko izvede po volji, toda ne more reči točno kako, ali povedati koliko časa mu bo potrebno za to; in ne more biti *siguren*, če ga je sploh zadobil.

Sigurni smo, da lahko prehodimo eno miljo po ravni cesti. Poznamo pogoje, in moralo bi se zgoditi res nekaj nenavadnega, da bi nas ustavilo. In čeravno bi bilo enako lahko reči: 'Preplezal sem Matterhorn in vem, da ga lahko spet,' vendar obstajajo vse vrste bolj ali manj verjetnih okoliščin, izmed katerih bi vsaka lahko preprečila naš uspeh.

A vemo to, da, **če misel zadržimo enovito in neomajno, je Dhiana učinek tega**. Ne vemo pa, če je ojačitev tega stanja zadosten vzrok za Samadhi, ali če ni nemara potrebna še neka druga okoliščina. Eno je znanost, drugo izkustvenost.

En avtor pravi (če me spomin ne vara), da dvanajst sekund neomajnosti pomeni Dharano, sto štiriinštirideset Dhiano, tisoč sedemsto osemindvajset pa Samadhi. In Vivekananda, komentirajoč Patandžalija, naredi Dhiano zgolj za podaljšanje Dharane; a reče nadalje: 'Denimo, da meditiram na knjigo in mi uspe postopoma osredotočiti um nanjo, in zaznavam zgolj notranje občutke, smisel, ki se ga ne da izraziti v nobeni obliki, to stanje Dhiane se imenuje Samadhi.'

Drugi avtorji se nagibajo k mnenju, da je Samadhi posledica meditiranja na predmete, ki so po sebi tega vredni. Na primer, Vivekanada pravi: 'Misli na nek svet objekt:' in nato to razloži takole: 'To ne pomeni nekaj pokvarjenega.' (!)

Frater Perdurabo noče povedati, če je sploh kdaj zadobil Dhiano preko običajnih tem. Po nekaj mesecih je prekinil prakso in začel meditirati na Čakre, itd. Pravtako je njegova Dhiana postala tako običajna, da je sploh ni več zapisoval. A če bi jo hotel izvesti ta trenutek, bi izbral

nekaj, kar bi vzburilo njegov 'božji strah,' ali 'sveto strahospoštovanje,' ali 'čudenje.'^[1] Ni nobenega očitnega razloga, zakaj bi se Dhiana ne dogodila ob misli na objekt z morske obale, kot je en nespodoben prašič; toda Fratra Perduraba stalno nanašanje na to kot na običajen objekt njegove meditacije ne smemo jemati dobesedno. Njegov zapis meditacije ne vsebuje nobenega nanašanja na to izredno žival.

To bo zelo dobro, ko bo enkrat neka organizirana raziskava določila pogoje za Samadhi; za zdaj pa ne vidim razloga za ugovarjanje tradicionalnim načinom, in lahko uporabljamo iste objekte meditacije, kot so jih naši predhodniki, z eno samo izjemo, ki jo bomo omenili ob svojem času.

Prvi razred objektov meditacije (za razliko od uvodnih vaj, v katerih smo se osredotočali na preproste prepoznavne predmete, katerih določenost je enostavno zadržati) so *različni deli telesa*. Indijci imajo zelo izdelan sistem anatomije in fiziologije, ki se očitno ne nanaša na dejstva iz secirnice. V tem razredu je glavnih sedem Čaker, ki jih bomo opisali v Drugem delu. Obstajajo še različni 'nervi,' ki so enako mitični.

Drugi razred so *objekti oboževanja*, kakor je na primer ideja ali oblika Božanstva, in srca ali telesa našega Učitelja, ali nekega človeka, ki ga globoko spoštujemo. Ta praksa ni priporočljiva zaradi dejstva, da vključuje neko pristranost zavesti.

Lahko meditiramo na *svoje sanje*. To zveni praznovorno; toda že tako ali tako se nagibamo, neodvisno od svoje zavestne volje, k razmišljanju o svojih sanjah, in nam je zatorej lažje to, kot pa mišljenje na karkoli drugega. Da je temu tako, je razvidno iz narave sledečih razredov.

Lahko meditiramo tudi na *nekaj, kar nas še posebej privlači*.

Toda v vsem tem moramo pripomniti, da **bi bilo bolje in bolj prepričljivo, če meditacijo usmerimo na objekt, ki je sam na sebi na videz brez nekega posebnega pomena**. Na noben način ne želimo namreč razburjati svojega uma, niti z oboževanjem. Glej tri meditativne metode, podane v *Libru HHH*. Obenem si tudi ne želimo odločno zanikati dejstva, da bi bilo dosti *lažje* vzeti neko idejo, za katero je naš um naravno dovzeten.

Indijci trdijo, da narava objekta določa Samadhi; se pravi, naravo

1) Gre prej za prekršek skepticizma, ki je temelj našega sistema, namreč, da bi pripuščali nekaj kot boljše od nečesa drugega. Naredite takole: 'A. je stvar, ki jo B. smatra za »sveto.« Zatorej je za B. naravno, da nanjo meditira.' Znebite se ega, opazujte vsa svoja dejanja, kakor bi bila od nekoga drugega, in se boste tako izognili devetindevetdesetih procentov težav, ki vas čakajo.

tistih nižjih Samadhijev, ki podeljujejo 'magične moči.' Na primer, to so Jogapravritti. Če meditiramo na vrh nosu, zadobimo, kar lahko imenujemo, 'idealni voh'; to je, voh, ki ni nek poseben voh, temveč je arhetipski voh, ki so mu dejanski vohi le različne modifikacije. To je 'voh, ki *ni* voh.' To je edina razumna razlaga; ker izkušnja nasprotuje razumu, je edino razumno, da so besede, ki jo opisujejo, pravtako nasprotne razumu.^[1]

Podobno z osredotočanjem na vrh jezika zadobimo 'idealni okus'; na zadnji del jezika, 'idealni stik.' 'Vsak atom telesa pride v stik z vsakim atomom Univerzuma na enkrat,' je opis, ki ga je podal Bhikku Ananda Metteja. Koren jezika daje 'idealni zvok'; na grlo 'idealni vid.'^[2]

Samadhi *par excellence*, kljub vsemu, je Atmadaršana, ki je za nekatere, in to ne najmanj podučene, prvi resnični Samadhi; kajti **celo viziji 'Boga' in 'Sebstva' sta skaljeni vsled oblike. V Atmadaršani pa se Vse manifestira kot Eno: to je Univerzum, osvobojen vseh svojih pogojenosti. Uničene niso le vse ideje in oblike, temveč tudi vse predstave, ki jih naše ideje o teh idejah vključujejo.**^[3] Vsak delček Vesolja je postal celota Vesolja, in vsak fenomen in nomen nič več eden drugemu ne nasprotujeta.

Vendar je povsem nemogoče opisati to stanje duha. Lahko samo izvzamemo nekaj značilnosti, in v jeziku, ki v umu ne ustvarja nobene podobe. Vsakemu, ki je zadobil to izkustvo, je nemogoče to povrniti adekvatno v spomin, niti si ne moremo zamisliti stanja, ki bi to lahko presegel.

Kljub temu pa obstaja še eno mnogo višje stanje, imenovano **Šivadaršana**, za katerega moramo reči le to, da **je porušenje prejšnjega stanja, njegovo izničenje**; in da bi dojeli to izbrisanje, si ne smemo

1) Od tu izvira Atanzijev Credo. Primerjaj natančno vzporedje v Zoharju:

'Glava, ki je nad vsemi glavami; Glava, ki *ni* Glava.'

2) Podobno pravi Patandžali, da izvajanje Samijame na slonovo moč ali tigrovo, da študentu to moč. Premagaj 'Udana živec' in boš lahko hodil po vodi; 'Samana,' in boš odseval svetlobo; 'elemente' ogenj, zrak, zemljo in vodo, in boš lahko izvrševal kar ti oni v naravnem življenju preprečujejo. Na primer, če premagaš zemljo, lahko vzameš bližnjico do Avstralije; če premagaš vodo, lahko živiš na dnu Gangesa. Pravijo, da obstaja sveti mož v Benaresu, ki to počne, prihajajoč ven samo enkrat na leto, da osreči in pouči svoje učence. A ni nikomur potrebno tega verjeti, če noče; in celo svetuje se ti, da premagaš to željo, če se ti pojavi. To bo zanimivo, ko bo znanost resnično omejila spremenljivke in konstante teh enačb.

3) To je tako v popolnosti tako, da ni le 'Črno je Belo,' temveč je 'Belina Črnine *bistvena* za njeno Črnoto.' 'Nič = Eno = Neskončno'; a to je resnično zgolj *zaradi* tega trojnega aranžmaja, trojstva ali 'triangla nasprotnosti.'

predstavljati 'Ničnosti' (edino ime zanj) kot negativne, temveč kot pozitivno.

Normalna zavest je kakor sveča v zatemnjeni sobi. Če odpremo polkne, potem sonce naredi plamen neviden. To je ena krasna podoba Dhiane.

Toda um zavrača, da bi poiskal prisposodbo za Atmadaršano. Le neučinkovito se zdi reči, da bi nalet skupaj vseh nebeških množic enako izbrisal sončno svetlobo. A če že rečemo tako, in hočemo izoblikovati nadaljnjo podobo Šivadaršane, si moramo sebe predstavljati, kako nenadoma razpoznamo, da je ta univerzalni požar tema; a ne neka svetloba, skrajno temačna v primerjavi z neko drugo svetlobo, temveč tema sama. Ne gre za spremembo od minimalnega do ogromnega, niti od končnega do neskončnega. Gre za spoznanje, da je pozitivno zgolj negativno. Končna resnica ni zaznana le kot zmotna, temveč kot logično nasprotje resnice. Povsem brezkoristno je razvijati ta predmet, ki je do sedaj izigral še vsako pamet. Poskušali smo reči malo, kot je le mogoče, prej kot pa mnogo, kot se le da.^[1]

Še bolj daleč od našega zdajšnjega namena bi bilo ocenjevanje neštetihih diskusij, ki so se dogajale o tem, če je to res skrajni dosežek, ali kar pač to prinaša. Dovolj bo reči, da celo prva in najbolj prehodna Dhiana tisočkrat poplača vse muke, ki smo jih morali prestati, da smo jo dosegli.

In to bodi sidro za začetnika, da je njegovo delo kumulativno: vsako dejanje usmerjeno proti dosežku izgrajuje neko usodo, ki mora nekega dne obroditi sadove. Naj vsakdo doseže!

POVZETEK

Vprašanje: Kaj je genij, in kako nastane?

Odgovor: Vzemimo nekaj primerkov vrste in poskušajmo poiskati tisto nekaj, kar je skupno vsem, in česar ne moremo najti pri drugih vrstah.

V: Mar obstaja kaj takega?

O: Da: vsi geniji imajo navado koncentracije misli in običajno potrebujejo dolga razdobja samote, da si pridobijo to navado. Konkretno, vsi religiozni geniji so se vsi umaknili iz sveta v nekem ali drugem času

1) Vendar je to vse, kar je izšlo iz naše želje, da bi bili zmerni, kot je bil Jadžna Valkija!

svojih življenj, in začeli pridigati takoj po svojem povratku.

V: Kaj je prednost takega umika? Pričakovali bi, da bo človek, ki ravna tako, ob svojem povratku izgubil stik s svojo civilizacijo, in da bo v vseh ozirih manj zmožen, kot je bil pred umikom.

O: Toda vsak trdi, čeprav v različnem jeziku, da je zadobil v svoji odsotnosti neko čezčloveško moč.

V: Pa verjameš to?

O: Bili bi zlobni, če bi ne upoštevali trditev tistih, ki so priznane največji med človeštvom, dokler bi jih ne mogli zavriniti z dokazom, ali vsaj razložiti kako se lahko motijo. Zavaljo tega nam je vsak učitelj zapustil inštrukcije, katerim naj bi sledili. Edini znanstven način, ki nam je na razpolago, je to, da ponovimo njihove eksperimente, ter s tem potrdimo ali ovržemo njihove rezultate.

V: Toda njihove inštrukcije so si zelo različne!

O: Samo v toliko, kakor so vezane na pogoje časa, rase, podnebja in jezika. Obstaja bistvena istovetnost v metodi.

V: Zares?

O: Veliko delo v življenju Fratra Perduraba je bilo, da to dokaže. S preučevanjem vsake religijske prakse vsake velike religije na licu mesta, je bil zmožen izkazati Istovetnost-v-raznolikosti vseh, ter formulirati metodo, ki je osvobodjena vseh dogmatičnih predsodkov, ter utemeljena zgolj na neizpodbitnih dejstvih anatomije, fiziologije in psihologije.

V: Lahko podaš kratek povzetek te metode?

O: Poglavitna zamisel je ta, da je Neskončno, Absolut, Bog, Čezduša, ali kakorkoli že želite to imenovati, vselej prisotno; toda zakrito ali zakrinkano v misli uma, kakor tudi ne moremo slišati bitja srca v nekem hrupnem mestu.

V: A ja?

O: In da bi To spoznali, moramo zgolj umiriti svoje misli.

V: Toda v spanju so misli umirjene?

O: Res, nemara, grobo rečeno; toda zaznavne funkcije pravtako mirujejo.

V: Torej si želiš pridobiti popolno budnost in pozornost uma, brez vznikanja motečih misli?

O: Da.

V: In kako nadaljuješ?

O: Najprej umirimo telo s prakso, imenovano Asana, ter mu zagotovimo lahkotnost in pravilnost njegovih funkcij s Pranajamo. S tem ne bo telo nič več motilo uma.

Drugo, z Jamo in Nijamo, umirimo čustva in strasti, ter s tem preprečimo njihovo pojavljanje in motenje uma.

Tretje, s Pratiharo analiziramo um še globlje ter začnemo nadzirati in zatirati vse misli na splošno, kakršnekoli narave.

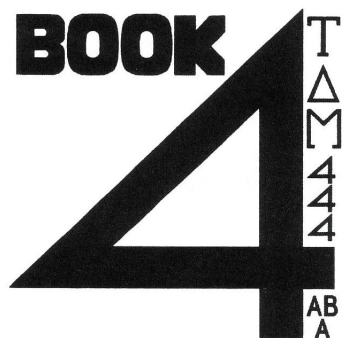
Četrto, zatremo vse druge misli z neposredno koncentracijo na eno samo misel. Ta proces, ki vodi do najvišjih rezultatov, je sestavljen iz treh delov, Dharane, Dhiane in Samadhija, ki se skupaj z enim izrazom imenujejo Samijama.

V: Kako lahko dobim nadaljnje znanje in izkušnjo tega?

O: A.:A.: je organizacija, katere vodje so z lastno izkušnjo dosegli vrh te znanosti. Ustanovili so sistem, po katerem lahko vsakdo doseže isto, in to tako lahkotno ter hitro, kakor je bilo poprej nemogoče.

* * *

DRUGI DEL

MAGIKA^[1]

OBREDNA MAGIKA
TRENING ZA MEDITACIJO

---

1) Starinski izgovor MAGIKA smo prevzeli skozi vso knjigo, da bi se razlikovalo Znanost Magov od vseh njenih ponaredkov.

UVODNE OPAZKE

Do sedaj smo govorili zgolj o mistični poti; in še posebej smo se držali njene eksoterične strani. Težavnosti, ki smo jih omenili, so bile čisto naravne prepreke. Na primer, na veliko vprašanje predanosti sebstva, ki ima tako veliko vlogo v večini mističnih razprav, se sploh nismo ozrli. Povedali smo le, kaj moramo storiti; sploh nismo razmišljali o tem, kaj to početje lahko vključuje. Upiranje volje napram strahovite discipline meditacije ni bilo prediskutirano; zdaj lahko temu posvetimo par besed.

To, kar teologi imenujejo 'grešnost,' nima nobene meje. Samo z izkušnjo lahko študent odkrije prebrisanost uma v poskušanju, da bi ubežal nadzoru. **Popolnoma varen je tako dolgo, kolikor se drži meditacije, počenjajoč nič drugega in nič manj kot to, kar smo predpisali; toda um nemara ne bo dopuščal, da bi ostal v tej preprostosti.** To dejstvo je vir vseh legend o 'Svetniku,' ki ga je skušal 'Hudič.' Razmotrimo zgolj parabolo o Kristu v Divjini, kjer je skušan, da uporabi svojo magično moč, da bi storil nič drugega, razen tega, kar naj bi postoril. Taki napadi na voljo so tako neugodni, kakor misli, ki naskakujejo Dharano. Lahko se nam zazdi, v primeru, če bi ne uspeli prakticirati meditacije, da bi mogla naša volja postati tako močna, da bi je ne mogla nobena sila v Vesolju ukloniti, kaj šele zlomiti. **Preden osredotočimo nižji princip, um, moramo osredotočiti višji princip, Voljo.** Nerazumevanje tega je pogubilo veljavnost vseh poskusov učenja 'Joge,' 'Mentikulture,' 'Nove Misli,' in podobne.

Obstajajo metode treniranja volje, s katerimi si enostavno zagotovimo naše napredovanje.

Vsakdo pozna moč navade. Vsakdo ve, da, če stalno delujemo na nek poseben način, to delovanje postane dosti lažje in končno popolnoma naravno.

Vse religije so iznašle prakse v ta namen. Če dovolj dolgo moliš z ustnicami, boš nekega dne bil zmožen moliti v srcu.

Celotno vprašanje so temeljito pretresli in spravili v red modreci starine; ustvarili so Znanost Življenja, popolno in zaključeno; in so jo poimenovali MAGIKA. To je glavna skrivnost Antike, in če

njeni ključi niso bili nikdar resnično izgubljeni, so bili zagotovo redko uporabljani.^[1]

Pravtako je zmeda mišljenja, ki jo je povzročila nevednost ljudi, ki je niso razumeli, razvrednotila celoten predmet. Zdaj je naša naloga, da znova ustanovimo to znanost v njeni popolnosti.

Da bi to storili, moramo oceniti Avtoritete; nekateri so jo naredili prekompleksno, drugi so povsem pogrešili v tako enostavni stvari, kot je povezanost. Mnogi pisci so empiriki, še več je zgolj pisunov, dočim največji razred tvorijo bedasti šarlatani.

Mi bomo motrili preprosto obliko magike, usklajeno z mnogimi sistemi, starimi in novimi, opisujoč različna Magikova orožja in opremo njegovega templja. Razložili bomo, na kaj se vsak med njimi nanaša, ter podiskutirali izdelavo in rabo vsega.

Magik deluje v *Templju*; v Univerzumu, ki (zapomnite si to) meji na njega samega.^[2] V tem templju nariše *Krog* na tla, zaradi omejitve svojega dela. Ta krog varujejo božanska imena, na katerih vpliv se zanaša, da zadržijo sovražne misli zunaj. V krogu stoji *Oltar*, trdna baza, na kateri on deluje, in je temelj vsega. Na oltarju so njegova *Palica*, *Kupa*, *Meč* in *Disk*, ki predstavljajo njegovo Voljo, njegovo Razumevanje, njegov Razum, in nižje dele njegove biti, v tem zaporedju. Na Oltarju je tudi fiola za *Olje*, ki jo obkrožajo *Bič*, *Bodalo* in *Veriga*, dočim nad Oltarjem visi *Svetilka*. Magik nosi *Krono*, enodelno *Haljo*, in *Napršnik*, v rokah pa drži *Knjigo Urokov* ter *Zvonec*.

Olje posveti vse, s čimer pride v stik; to je njegova aspiracija; vsa dejanja v skladu z njo so sveta. Bič ga muči; bodalo ga rani; veriga ga veže. Vsled vrline teh treh njegova aspiracija ostane čista in je sposoben posvetiti vse druge stvari. Krono nosi, da potrjuje svojo plemenitost, svoje bogovstvo; halja simbolizira tišino, napršnik pa proglašča njegovo delovanje. Knjiga urokov ali zaklinjanj je njegov magikalni zapisnik, njegova Karma. Na Vzhodu se nahaja Magijski Ogenj, v katerem na koncu vse izgori.^[3]

Zdaj pa bomo podrobno razmotrili vsako izmed teh stvari.

1) Imetniki teh ključev so bili vedno zelo molčeči o njih. To je bilo še posebej nujno v Evropi, zaradi prevlade preganjajočih cerkva.

2) 'On sam,' se pravi, vsebina njegove zavesti. Kar je zunaj, zanj ne obstaja.

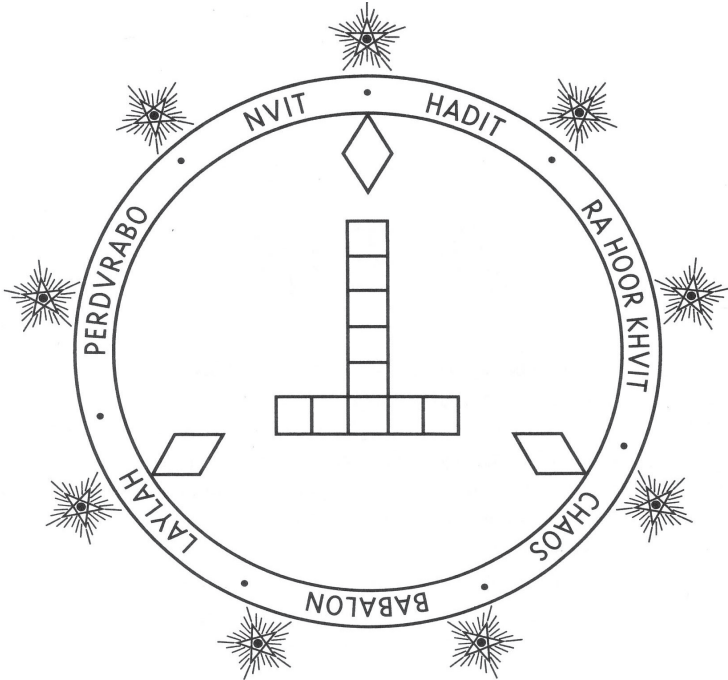
3) Ne potrebuje ničesar drugega, kot zgolj tu opisano aparaturo za invokacijo, s katero prikličče dol tisto, kar je nad njim in v njem; toda za evokacijo, s katero izkliče tisto, kar je pod njim in zunaj njega, lahko umesti trikotnik zunaj kroga.

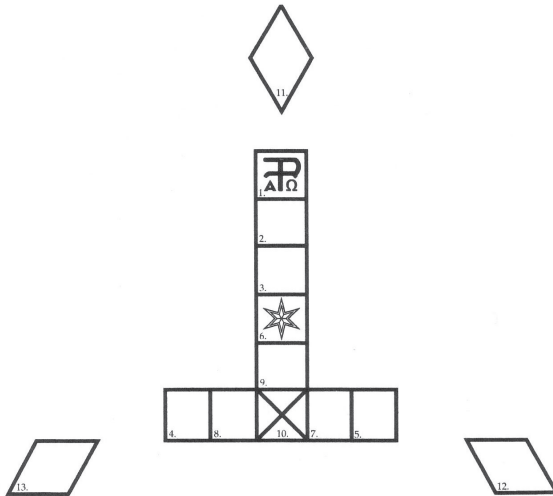
POGLAVJE I

TEMPELJ

Tempelj predstavlja zunanji Univerzum. Magik ga mora zavzeti, če ga najde, takega, ki ima posebno obliko; toda našli bomo zapisano, v *Libru VII*, vi, 2: 'Naredili smo si Tempelj iz kamnov v obliki Univerzuma, kakor jo tudi ti nosiš odkrito in jaz zakrito.' Ta oblika je Vesica Piscis; a samo največji med Magiki lahko tako izoblikujejo Tempelj. Kljub temu, obstaja neka izbira stanovanj; odvisno od Magikove moči, da se utelesi v primernem telesu.

KROG

SLIKA 2: TRIANGEL UNIVERZUMA (IN TAU)

POGLAVJE II

KROG

Krog naznanja Naravo Velikega Dela.

Čeravno je Magik omejen na svojo izbiro stanovanja, je vendar bolj ali manj zmožen izbrati, v katerem delu stanovanja bo delal. Upoštevati mora primernost in možnost. Njegov krog ne sme biti premajhen, da bi utesnjeval njegovo gibanje; ne sme biti prevelik, da bi mu ne bilo treba premoščati prevelikih razdalj. Ko je enkrat krog izrisan in posvečen, ga Magik ne sme zapuščati, niti nagibati se čezenj, da bi ga ne uničile sovražne sile, ki se nahajajo izven.

Izbere krog prej kot nek drug lik, iz mnogih razlogov; n. pr.,

1. Z njim potrdi svojo istovetnost z neskončnim.
2. Z njim potrdi uravnovešenost svojega delovanja; ker so vse točke na obodu enako oddaljene od središča.
3. Z njim potrdi omejenost, ki jo vključuje njegova predanost Velikemu Delu.

Središče tega kroga je središče Tav-križa iz desetih kvadratov, ki se nahaja sredi kroga, kakor kaže ilustracija. Tav in krog skupaj tvorita eno obliko Rožnega Križa, združitev subjekta in objekta, kar je Veliko delo, in kar simbolizirata včasih ta križ in krog, včasih Lingam-Joni, včasih Ankh ali Crux Ansata, včasih Gred in Ladja cerkve ali templja, in včasih neko poročno praznovanje, spiritualna poroka, 'kemijska svatba,' in še sto drugih stvari oz. načinov. Katerokoli obliko izberemo, ona je simbol Velikega Dela.

Ta prostor njegovega delovanja torej razglašča naravo in namen Dela. Tisti, ki so domnevali, da raba teh simbolov vključuje čaščenje generativnih organov, so zgolj pripisovali modrecem vseh časov pamet enakega kalibra kot je njihova.

Tav sestavlja deset kvadratov za deset Sefir. Okrog njega je opisan trikotnik, ki je vpisan v veliki Krog; a ga ni videti, razen njegovih treh vogalov, ki so določeni tako, da presekaamo linije, ki omejujejo ta trikotnik. Ta trikotnik je viden samo v tistih delih, ki so skupni dvema stranema; ti vogali imajo tako obliko karo diamantov, kar je ena od

oblik za Joni. Pomen tega je prekompleksen za to našo elementarno razpravo; lahko ga preučimo v eseju *Berašit*.

Dimenzije celotnega lika določi dimenzija enega kvadrata v Tav-križu. In velikost tega kvadrata je baza Oltarja, ki se nahaja na Malkutu. Potemtakem iz tega sledi, da **je navkljub navidezni Magikovi svobodi, da lahko počne, kar želi, on v resnici absolutno vezan**; kajti kakor mora biti baza Oltarja v sorazmerju z njegovo višino, in ker mora ta višina biti primerna za Magika, tako je dimenzija celote odvisna od njegove lastne postave. Iz vsega tega zlahka povlečemo nekaj moralnih podukov. Omenimo samo tole: **domet nekogaršnjega dela je odvisen od njegovega lastnega izvirnega genija**. Celo dimenzije orožij morajo biti določene z nujnim sorazmerjem. Izjemi sta zgolj Svetilka, ki visi s stropa iznad središča Kroga nad kvadratom Tifareta, in pa Olje, čigar fiola je tako majhna, da je primerna za vsak oltar.

Na obodu Kroga so izpisana Imena Boga; obod je zelen, imena pa v žareči živo rdeči barvi, kakor tudi Tav-križ. **Izven Kroga je devet med seboj enako oddaljenih pentagramov,^[1] v središčih katerih sveti majhna Svetilka**; te tvorijo 'Utrdbo na Mejah Brezna.' Glej enajsti Etir, *Liber 418*. **One zadržujejo tiste sile teme, ki bi drugače vdrle v krog**.

Božanska imena predstavljajo nadaljnjo zaščito. Magik lahko razmisli, kakšna imena bo uporabljal; toda vsako naj bi na nek način predstavljalo to Delo v njegovi metodi in dovršitvi. Nemogoče je tu odpirati razpravo o tej temi v celoti; odkrivanje ali tvorba primernih imen lahko učenega Kabalista zaposlita za več let.

Teh devet svetilk je včasih gorelo na človeškem salu, salu sovražnikov,^[2] ki jih je Magik pokončal; tako so služile kot svarilo vsaki sovražni sili, kaj jo čaka, če bo povzročala težave. Danes takih sveč seveda ni mogoče priskrbeti; in preprosteje je uporabiti čebelji vosek. Med si je Magik vzel zase; nič ni ostalo od vse te rabote množice čebel, kakor le zunanji ovoj, gorivo za svetlobo. Ta čebelji vosek se uporabi tudi za izdelavo Diska, in predstavlja tako vezni člen med tema dvema simboloma. Disk je Magikova hrana; in nekaj od nje on pusti, da bi bili tudi tisti zunaj deležni nekaj svetlobe. Kajti **te svetilke so zgolj navidezno sovražne**

1) Nekateri Magiki imajo rajši sedem svetilk, za sedem Božjih Duhov, ki stanujejo pred Prestolom. Vsaka stoji v heptagramu in v vsakem kotu heptagrama je črka, tako da je možno razbrati sedem svetih imen. A gre pri tem za drugačno simboliko. Seveda v običajno specializiranem delu, število svetilk zavisi od narave dela, e.g., tri za Saturna, osem za Merkurja itd.

2) Ali včasih tudi 'ob rojstvu zadavljenih otrok,' i.e., misli, pokončanih, še preden se pojavijo v zavesti.

do vdiranja; one služijo temu, da razsvetljujejo Krog in Božanska Imena, in s tem dovedejo prve in najzunanješe simbole iniciacije na vpogled profanemu svetu.

Te sveče stojijo na pentagramih, ki simbolizirajo Gevurah, strogost, in dajejo zaščito; pentagram pa predstavlja tudi mikrokozmos, štiri elemente, ki jih krona Duh, človekova Volja, ki se izpopolni v aspiraciji k Višnjemu. Nameščene so zunaj Kroga, da privlačijo sovražne sile, in jim dajo prvi namig na Veliko Delo, ki ga bodo morale one tudi nekoč izvesti.

POGLAVJE III

OLTAR

Oltar predstavlja trdno bazo dela, fiksirano Voljo^[1] Magika; ter zakon, pod katerim deluje. V tem oltarju je shranjeno vse, kajti vse je podvrženo zakonu, razen Svetilke.

V skladu z nekimi avtoritetami naj bi oltar bil iz hrasta, da predstavlja neuklonljivost in čvrstost zakona; drugi ga izdelajo iz akacije, ki simbolizira vstajenje.

Oltar je dvojna kocka, kar je grob način predstavitve Velikega Dela; podvojitev kocke, kakor tudi kvadriranje kroga, je bil eden velikih problemov antike. Površino tega Oltarja tvori deset kvadratov. Vrh je Keter in dno Malkut. Višina Oltarja je nekako v ravnini Magikovega popka (angl. Navel; op.p.). Oltar je povezan z Arko ali Skrinjo Zaveze, Noetovo Barko, cerkveno ladjo (*navis* je ladja), ter mnogimi drugimi simboli antike, katere simbolizem je bil dobro obdelan v anonimnem delu *Kanon*, ki ga je dobro temeljito preučiti preden izdelamo Oltar.

Kajti ta Oltar mora utelešati Magikovo poznavanje zakonov Narave, ki so zakoni pod katerimi deluje.

Truditi se mora, da izdelata geometrijske konstrukcije, ki simbolizirajo kozmična merila. Na primer, dve diagonali (recimo) lahko vzame za premer sonca. Stranica oltarja bo imela dolžino, ki bo v sorazmerju z neko drugo kozmično mero, nato vesica na eni strani oltarja in 'rdeči križ' znotraj nje spet z neko drugo, itd. Vsak Magik si mora ustvariti svoj lasten sistem simbolizma – in ni se mu treba zanašati ravno na kozmična merila, lahko na primer najde nek odnos, da izrazi zakon inverznih kvadratov.

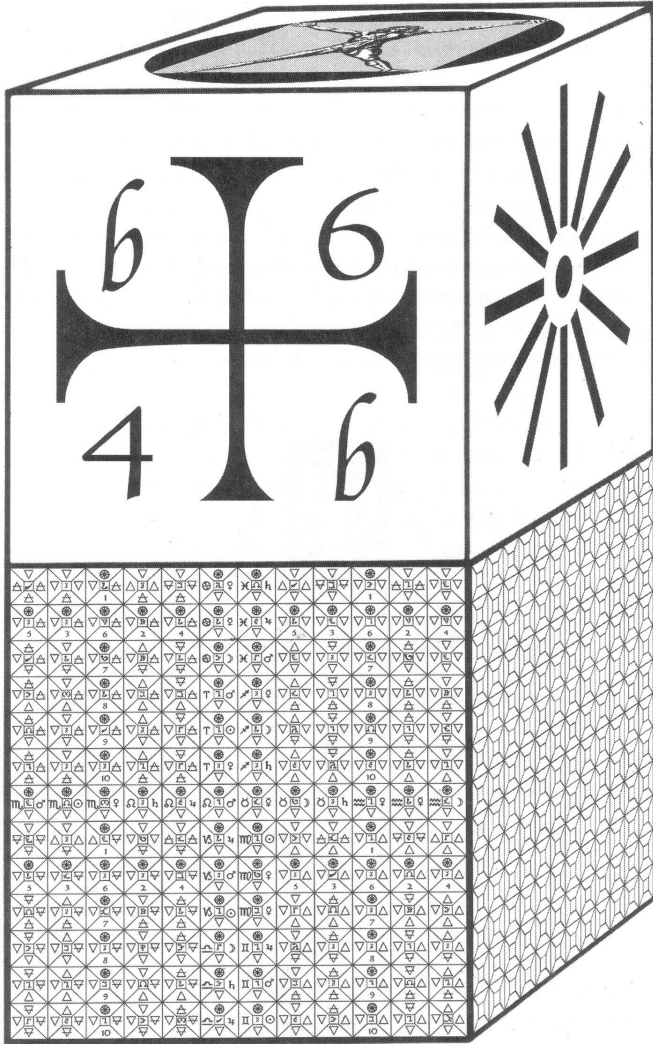
Vrh Oltarja naj prekriva zlato, v katerega naj bodo vgravirani liki, kot je Sveta Daritev, ali Novi Jeruzalem, ali, če ima toliko spretnosti, Vitruvijev Mikrokozmos.

Na straneh Oltarja naj bodo izrisane velike table elementov ter sigili

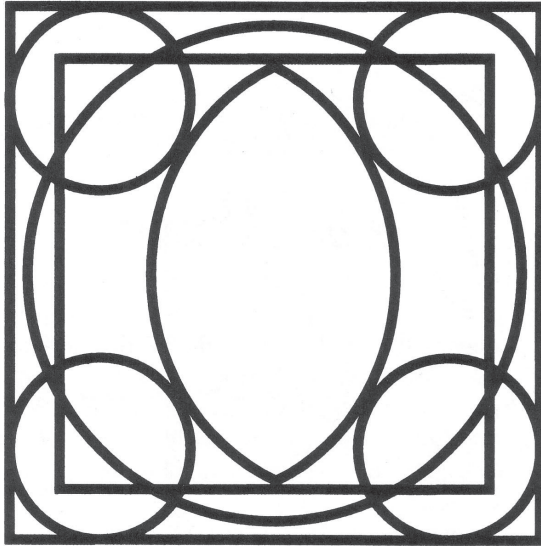
---

1) Predstavlja razširitev Volje. Volja je Diada (glej poglavje o Palici); $2 \times 2 = 4$. Tako je oltar kvadraten, sestavljata ga dve kocki, tako da ima deset kvadratov. $10 = 1 + 2 + 3 + 4$. Tetraktis.

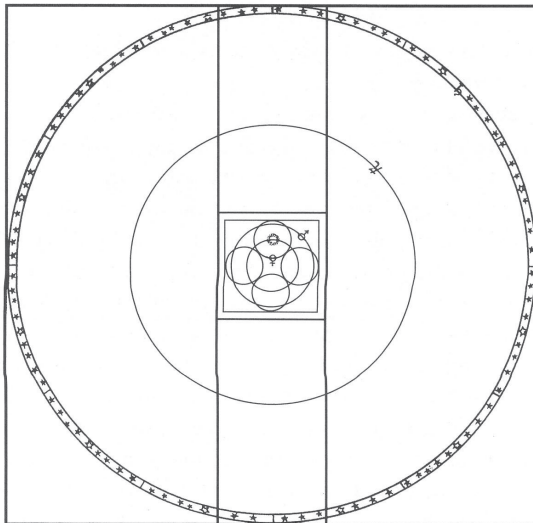
svetih elementarnih kraljev, kakor jih poznamo iz Enohijanskega sistema; te namreč predstavljajo sintezo Naravnih sil. A so to prej posebni, kot splošni simboli, in ta knjiga obravnava zgolj obče principe Dela.

SLIKA 3: OLTAR

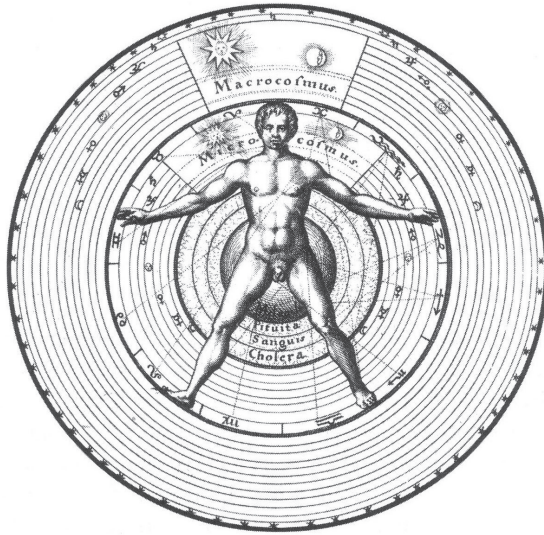

SLIKA 4: NOVI JERUZALEM

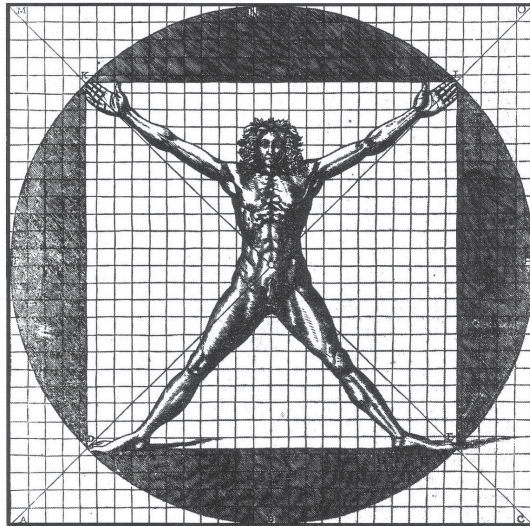

SLIKA 5: SVETA ZAVEZA

SLIKA 6: DESIGN PRIMEREN ZA VRH OLTARJA

SLIKA 7: MIKROKOSMOS VITRUVIUSA

POGLAVJE IV

BIČ, BODALO IN VERIGA

Bič, Bodalo in Veriga predstavljajo tri alkemijske principe, Žveplo, Živo in Sol. To seveda niso snovi, ki jih v kemiji danes poznamo pod temi imeni; to so 'principi,' katerih delovanje so kemiki prikladneje razložili na druge načine. Toda Žveplo predstavlja energijo stvari, Živa njihovo fluidnost in Sol njihovo trdnost. Ti so analogni Ognju, Zraku in Vodi; a pomenijo nekaj več, kajti predstavljajo nekaj globljega in subtilnejšega ter mnogo aktivnejšega. Domala natančno analogijo tvorijo tri Gune v hinduizmu; Satva, Radžas, Tamas. Satva je Živa, ravnodušna, mirna in jasna; Radžas je Žveplo, aktivno, razvnemajoče, celo ostro; Tamas pa je Sol, trdna, lena, težka in temačna.^[1]

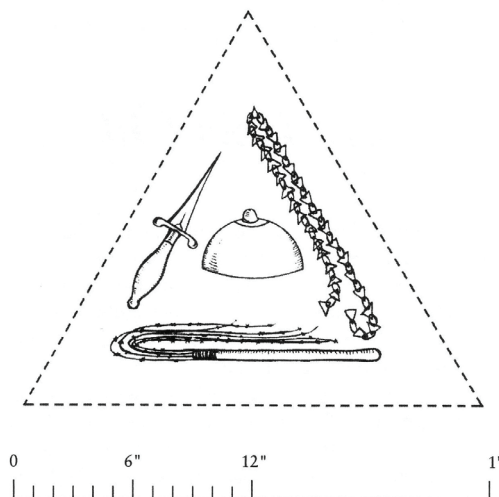
Toda indijska filozofija je preveč okupirana s poglavitno idejo, da je zgolj Absolut nečesa vreden, tako da se nagiba k temu, da smatra te tri Gune (celo Satvo) za zle. To je pravilno gledanje, a le od zgoraj; in bolje je, če smo resnično modri, izogibati se tega večnega tarnanja, ki je značilno za mišljenje indijskega polotoka: 'Vse je žalost,' itd. Če sprejemamo njihovo učenje o dveh fazah Absolutnega, moramo, če želimo biti dosledni, ti dve fazi dojemati skupaj, bodisi kot dobri, ali pa kot zli; če smo dobri in so drugi zli, se spet vrnemo v dvojnost, ki smo se jo namenili izogniti in smo v ta namen sploh izumili Absolut.

Krščanska ideja o grehu kot vrednem truda, ker je bilo odrešenje toliko bolj vredno truda in odkupljenje tako sijajno, da je bilo nedolžnost vredno izgubiti, je zadovoljivejša. Sv. Pavel pravi: 'Kjer je obilo greha, tam je še več milosti. Moramo torej počenjati zlo, da bi priklicali dobro? Bog ne daj.' Toda (očitno!) je ravno to tisto, kar je Bog Sam storil, ali čemu je potem ustvaril Satana, z zametkom njegovega 'propada' v njem?

Namesto da v celoti obsodimo tri kvalitete, je bolje smatrati jih kot dele zakramenta. Ta poseben aspekt Biča, Bodala in Verige namiguje na zakrament pokore.

Bič je Žveplo: njegova uporaba razvema vse lene nature; in je pravtako koristen kot orodje korekcije, za kaznovanje upornih hotenj. Nanaša se na Nefeš, Animalno Dušo, naravna poželenja.

1) Obširen opis treh Gun se nahaja v Bhagavadgiti.

SLIKA 8: BIČ, BODALO IN VERIGA S STEKLENIČKO ZA SVETO OLJE

Bodalo je Živa: uporablja se za pomiritev prevelike vneme, z spuščanjem krvi; s tem orožjem se Magik zabode v srce, da s svojo krvjo napolni Sveto Kupo. Te sposobnosti, ki spadajo nekje med želje in razum, se tako obravnava.

Veriga je Sol: služi za vezanje blodnih misli; zavoljo tega je nameščena okrog Magikovega vratu, kjer se nahaja Daot.

Ta orodja nas pravtako spominjajo na bolečino, smrt in okovanost. Študentje evangelija se bodo spomnili, da je to troje odigralo pomembno vlogo v mučeništvu Krista, ob čemer je bilo bodalo nadomeščeno z žebli.^[1]

Bič naj ima železen ročaj; šiba naj ima devet tankih bakrenih žic, na katere so prilepljeni majhni koščki svinca. Železo predstavlja strogost, baker ljubezen in svinec trpkost.

Bodalo je narejeno iz jeklenega rezila, na katerem so zlate intarzije; držaj je tudi zlat.

Veriga je narejena iz mehkega železa. Ima 333 členov.

Zdaj je jasno, zakaj so ti instrumenti razvrščeni okrog fiole iz čistega kristala, v kateri se nahaja Sveto Olje.

Bič ohranja aspiracijo vneto in globoko: Bodalo izraža odločnost, da žrtvujemo vse; in Veriga preprečuje vsako blodenje.

Zdaj lahko razmotrimo Sveto Olje samo.

1) To velja za vse magijske instrumente. Hrib Golgote je krog, in Križ je Tav. Krist je imel haljo, krono, palico itd.; to tezo bo treba nekoč v celoti obdelati.

POGLAVJE V

SVETO OLJE

Sveto Olje je Magikova Aspiracija; ono ga posveti za izvedbo Velikega Dela; in njegova učinkovitost je taka, da posvečuje tudi vso ostalo opremo Templja in instrumente v njem. **On je tudi milost ali krizma; kajti ta aspiracija ni ambicija; to je kvaliteta, podarjena od zgoraj.** Zavoljo tega Magik najprej namazili vrh svoje glave in šele nato svoje nižje centre po vrsti.

To olje je čiste zlate barve; in ko se nadene na kožo, zažari in predre vse telo z intenzivnostjo ognja. To je čista svetloba, prevedena v domeno želje. **To ni Magikova Volja, želja nižjega doseči višje; temveč je tista višja iskra v Magiku ta, ki želi združiti nižje s seboj.**

Če Magik ni prej namaziljen s tem oljem, potem je vse njegovo delo zaman in pa zlo.

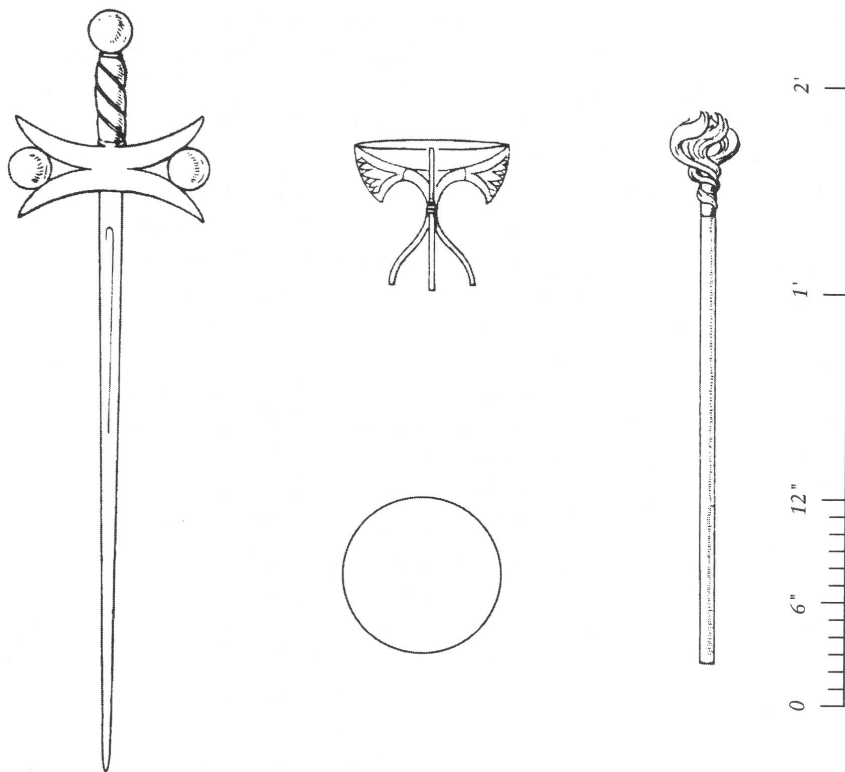
To olje je sestavljeno iz štirih snovi. Osnova vsega je olivno olje. Oljka je po izročilu darilo Minerve, Božje Modrosti, Logosa. V njem so raztopljeni druga olja; olje mire, cimeta in galangala. Mira se nanaša na Binah, veliko Mater, ki je Magikovo razumevanje ter žalost in sočutje, ki rezultirata iz motrenja Vesolja. Cimet predstavlja Tifaret, Sonce – Sina, v katerem sta Slava in Trpljenje istovetna. Galangal predstavlja Keter in Malkut, Prvo in Poslednje, Eno in Mnoštvo, kajti v tem Olju je to dvoje združeno v Eno.

Ta olja skupaj predstavljajo torej celotno Drevo Življenja. Deset Sefir se stali v popolno zlato.

To Olje ne moremo pripraviti iz surove mire, cimeta in galangala. Tako bi dobili rjavo mlakužo, v katere se olje ne more zmešati. Prej moramo te substance rafinirati v čisto olje preden jih dokončno pomešamo.

To popolno Olje je najbolj prodorno in subtilno. Postopoma se porazdeli, kakor ena svetlikajoča se meglenina preko vseh predmetov v Templju. Vsak od njih nato zažari v svetlobi Svetilke. To Olje je kakor tisto, ki je bilo v vrču izobilja iz pravljice: ono prenavlja in se čudežno razmnožuje; njegova dišava napolni ves Tempelj; ono je duša, katere groba oblika je telo.

Fiola, ki vsebuje Olje mora biti iz čistega kamenega kristala, in neki magiki jo izoblikujejo v obliko ženske dojke, kajti ono je prava hrana za vse živo. Zavaljo tega je lahko narejena tudi iz biserne matice ter zamašena z rubinom.

SLIKA 9: PALICA, KUPA, MEČ IN DISK ALI PANTAKEL
(NARISANI PO SKALI)

POGLAVJE VI

PALICA

Magijska Volja je v svojem bistvu dvojna, predpostavlja namreč začetek in konec; želeti si, da nekaj postanemo, pomeni dopuščati, da to nismo.

Zatorej želeti si karkoli, kar ni najvišje, pomeni bloditi še dlje od tega – **in hoteti nekaj, kar ni predanje sebe Ljubljenu, je Črna Magija** – vendar je to predanje tako preprosto dejanje, da je to za naše kompleksne ume najbolj težavno med vsemi dejanji; zato je trening nujen. Nadalje predano Sebstvo ne sme biti nič manj kot Vse-Sebstvo; pred Oltar Vsevišnjega ne moremo priti z nečistim ali nepopolnim darilom. Kakor je zapisano v *Libru LXV*, 'Pričakovati Te je konec, ne začetek.'

Ta trening nas lahko vodi skozi vse vrste komplikacij, ki variirajo v skladu z značajem študenta, in zato je nemara neobhodno zanj želeti si v vsakem trenutku vse vrste stvari, ki se nekomu drugemu zdijo v nobeni zvezi s ciljem. Tako tudi ni *a priori* razumljivo, zakaj igralec biljarda potrebuje pilico.

Ker torej nemara hočemo *karkoli*, poglejmo prej, če je naša volja dovolj močna, da si to, karkoli že hočemo, pridobimo brez zgube časa.

Zatorej je neobhodno razviti voljo do njene najvišje točke, čeravno je njena zadnja naloga popolno predanje te volje. Delna predanost neke nepopolne volje je v Magiki brez vsake vrednosti.

Volja je vzvod, zato potrebuje oporišče; to oporišče je glavna aspiracija študenta, da bi dosegel. Vse volje, ki se ne nanašajo na to prvobitno voljo, so zgolj premnoga uhajanja in izgube; te so kakor salo za atleta.

Večina ljudi v tem svetu je nekoordinirana; svojih mišic niso zmožni koordinirati, da bi izvedli nameravano gibanje. Nimajo prave volje, zgolj niz želja, od katerih si mnoge med seboj nasprotujejo. Žrtev se opoteka od enega do drugega (in to ni nič manj opotekajoče, če je to gibanje slučajno zelo nasilno) in na koncu življenja ta gibanja izvržejo drug drugega. Nič ni bilo doseženega; razen nekaj, česar se žrtev ne zaveda: uničenje svojega lastnega značaja, potrditev neodločnosti.

Takega Horonzon raztrga ud za udom.

Kako naj potem streniramo voljo? Vse te želje, kaprice, muhe, vzgibe, nagibe, appetite, moramo razkrinkati, razbrati, presoditi po standardu, po katerem je razvidno, če nam te pomagajo, ali pa nas ovirajo v našem poglavitnem namenu, in nato z njimi opraviti v skladu s tem.

Budnost in pogum sta očitno potrebna. Dodal bi še, samozanikanje, da ustrezem običajnemu jeziku; a kako naj to imenujem samo-zanikanje, kar je zgolj zanikanje tistega, kar ovira naše sebstvo? To ni samomor, če ubijemo bacile malarije v naši krvi.

Mnogo težav imamo za premagati v treningu uma. Nemara največja je pozabljivost, ki je najhujša oblika tega, kar budisti imenujejo nevednost. Posebne vaje za trening spomina so lahko koristne kot predpriprava za tiste, katerih spomin je po naravi slab. V vsakem primeru **Magikalni Zapisnik, ki se predpisuje Pripravnikom s strani A. : A. . , je vsekakor koristen in neobhoden.**

Predvsem moramo prakticirati Liber Jugorum znova in znova, kajti ta praksa ne razvija le budnosti, temveč tudi tiste zadrževalne centre v možganih, ki so, po mnenju nekaterih psihologov, pobuda mehanizma, s katerim se je civiliziran človek dvignil nad divjaka.

Do sedaj smo govorili, na nek način, o negativnem. Aaronova palica je postala kača, in je požrla kače drugih Magikov; zdaj jo moramo znova spremeniti nazaj v palico.^[1]

Ta Magijska Volja je palica v tvoji roki, s katero boš dovršil Veliko Delo in s katero ni le Hči postavljena na tron Matere, temveč je prevzeta v Najvišje Nebo.^[2]

Magijska Palica je torej poglavitno orodje Maga; in *ime* te palice je Magijska Zaprisega.

Volja, bivši dvojna, je v Hokmah, ki je Logos, beseda; zato so nekateri rekli, **beseda je volja**. Tahuti, Gospodar Magike je tudi Gospodar Govora; Hermes poslanec nosi Kaducej.

Beseda mora izražati voljo: zato **je Mistično Ime Pripravnik izraz njegove najvišje Volje.**

1) Kakor je znano, beseda, ki se v Eksodusu uporablja za Mandljevo Palico, je MeTaH HaŠQuD, kar znese 463. 400 je Tav, pot, ki vodi iz Malkura v Jesod. 60 je Samekh, pot iz Jesoda v Tifaret; in 3 je Gimel, pot iz Tifareta v Keter. Cela palica torej sega od Kraljestva do Krone.

2) V nekem, najboljšem, sistemu Magike, se Absolut imenuje Krona, Bog se imenuje Oče, Čista Duša se imenuje Mati, Sveti Angel se imenuje Sin, in Naravna Duša se imenuje Hči. Sin prečisti Hčer s poroko z njo; ona s tem postane Mati, in njena združitev z Očetom vse vsrka v Krono. Glej Liber 418, *Vizija in Glas*.

Seveda le redki Pripravniki razumejo sami sebe dovolj, da so zmožni formulirati to voljo sami sebi, zato si na koncu svojega pripravništva izberejo novo ime.

Zatorej je primerno za študenta, da svojo voljo izraža z Magijskimi Zapisegami.

Ker je taka zapisnega nepreklicna, jo je treba temeljito razmotriti; in bolje je ne vzeti trajne zaprisege; s porastom razumevanja namreč lahko pridemo do spoznanja nekompatibilnosti manjše zaprisege z večjo.

Do tega pride skoraj zagotovo, in ne smemo pozabiti, da je, ker je celotno bistvo volje njena eno-ošpičenost,^[1] dilema take vrste najhujša, v kateri se Mag lahko znajde.

Druga pomembna stvar v zvezi z Magikalnimi Prisegami je to, da jih moramo držati na njihovem primernem mestu. Vzeti jih moramo v jasno določen namen, jasno dojet namen, in ne smemo dopustiti, da gredo preko njega.

Pri diabetiku je vrlina ta, da ne je sladkorja, toda zgolj v odnosu na svoje lastne okoliščine. To ni univerzalno pomembna vrlina. Elijah je nekoč rekel: 'Prav je, da sem jezen;' a take okoliščine so redke.

Nadalje, kar je za nekoga obed, je za drugega strup. Prisega revščine je koristna za nekoga, ki je bil nezmožen pametno uporabljati svoje bogastvo v enem predvidenem cilju; za nekoga drugega bi pomenila preprosto to, da se odreče moči, ker mu ona povzroči zapravljanje časa za malenkosti.

Ne obstaja sila, ki je ne bi mogli prisiliti v službo Magijski Volji: zgolj skušnjava, da bi vrednotili to moč samo na sebi, je ta, ki nas jezi.

Mi ne rečemo kar tako: 'Porežimo to; zakaj bi oviralo prehod?' razen če stalno godrnjanje ne prepriča vrtnarja, da mora rastle biti vselej ravno.

'Če te tvoja roka žali, si jo odsekaj!' vpijejo slabiči. Če bi ubili psa, ko se prvič spozabi, bi le malo psov dočakalo odraslost.

Najboljša zaobljuba, taka, ki ima najuniverzalnejšo uporabnost, je zaobljuba Svete Pokorščine; ona ne vodi le do popolne svobode, temveč je trening v predajanju končni nalogi.

Ima to veliko vrednost, da nikoli ne zastari. Če superior, kateremu se zaobljubimo, pozna svoj posel, bo takoj zaznal katere stvari v resnici mučijo učenca, in ga bo z njimi seznanil.

Neubogljivost superiorja je spopad med dvema voljama v podrejenem.

1) Vrh Palice je v Ketru – ki je eden; in Klifot Ketra je Thaumiel, nasprotujoči si glavi, ki trgata in požirata ena drugo.

Volja, izražena v njegovi zaobljubi, ki je tista volja, ki ga veže na njegovo najvišjo voljo vsled dejstva, da jo je podvzel, da bi razvil to najvišjo voljo, se prepira z občasno voljo, ki temelji zgolj na občasnih nagibih.

Učitelj mora torej nežno in trdno skušati spodbujati učenca, malo po malo, dokler uboganje ne sledi ukazu brez dileme, kaj naj bi ukaz pomenil; kakor pravi Loyola: *'perinde ac cadaver.'*

Nihče ni razumel Magijske Volje bolje od Loyole; v njegovem sistemu je bil posameznik pozabljen. Voljo Generala je v trenutku uslišal vsak član Reda; zato je Družba Jezusova postala najizvrstnejša od vseh religioznih organizacij na svetu.

Tista od Starca z Gore Alamut je bila nemara naslednja najboljša.

Defekt Loyolinega sistema je bil ta, da General ni bil Bog, in z ozirom na razne ostale premisleke ni bil niti najboljši mož Reda.

Da bi postal General Reda, je moral hoteti postati General Reda; in zavoljo tega ni mogel biti nič drugega.

Da se vrnemo k vprašanju razvitja Volje. Vedno je nekaj plevela za izpuliti, a tudi sama roža potrebuje nego. Ko smo iztrebili vsa hotenja v sebi, in če je potrebno tudi v drugih, za katera smo spoznali, da nasprotujejo naši resnični Volji, bo ta Volja naravno rasla svobodneje. A ni potrebno le očistiti templja samega in ga posvetiti; izvesti moramo še invokacije. Zatorej moramo nenehno počenjati stvari pozitivne, ne le negativne narave, da potrjujemo to Voljo.

Odpovedovanje in žrtvovanje je neobhodno, a to je sorazmerno preprosto. Obstaja sto načinov, da zgrešimo, in samo eden, da zadenemo. Izogibati se jedenju teletine je lahko; jesti samo svinjino pa je zelo težko.

Levi priporoča, da od časa do časa Magijsko Voljo odpišemo, po istem principu, po katerem vedno lahko delamo bolje po neki 'popolni spremembi.' Levi ima nedvomno prav, a razumeti ga moramo, da to pravi 'zavoljo trdote človeških src.' Turbina je učinkovitejša od batnega stroja; in njegov nasvet je dober zgolj za začetnika.

Na koncu se Magijska Volja tako poistoveti z našo celotno bitjo, da postane nezavedna in stalna, kakor gravitacija. Lahko nas celo presenetijo naša lastna dejanja in moramo šele poiskati njihovo povezavo. A si zapomnimo, da, ko se Volja resnično tako povzdigne na nivo Usode, bomo prej odleteli v zrak, kot pa zmotno delovali.

Lahko nas povprašajo, če nemara ne obstaja konflikt med tem razvojem Volje in Etiko.

Odgovor je Da.

V Velikem Grimoarju nam je rečeno, da 'kupujemo jajce brez

barantanja'; in dosežek, ter naslednji korak na poti dosežka, je biser velike vrednosti, ob katerem bomo vse prodali in si kupili biser.

Mnogi ljudje se tradicije in navade – ki jima je etika zgolj socialni izraz – zelo težko odrečejo: in **koristno je znebiti se neke navade, samo da bi se osvobodili take oblike sužnosti**. Zato izvajamo prakse prekinjanja spanja, da držimo naša telesa v zategnjenih in nenaravnih položajih, da delamo težavne vaje dihanja – vse to, če odmislimo neke posebne koristnosti, ki jih imajo te vaje same po sebi v smislu posebnega namena, je v glavnem koristno, da postanemo zmožni nekaj početi ne oziraje se na okoliščine, ki lahko nastanejo. Ko smo premagali notranji upor, lahko zunanjšega premagamo dosti lažje.

Pri parniku mora stroj najprej premagati svojo lastno inercijo, preden se lahko spopade z upornostjo vode.

Ko je volja postala tako neprekinjena, moramo razmisliti njene dimenzije. Gravitacijska sila znaša na zemlji približno dvaintrideset stopal na sekundo, na mesecu pa dosti manj. In Volja, kakorkoli enovita in stalna že je, še vedno ni za nobeno rabo, kajti nasprotujoče okoliščine so lahko vse skupaj premočne, ali pa ker je iz nekega razloga nesposobna priti v stik z njimi. Če že hočemo priti na luno, moramo premisliti, kako bomo to našo Voljo naredili za učinkovito.

In čeravno imamo lahko zelo močno voljo v neki smeri, nam ta nemara ne bo zadostna v drugi smeri; lahko je celo bedasta.

Obstaja zgodba o človeku, ki je štirideset let vežbal hojo preko Gangesa; in ko je končno uspel, mu je pristopil njegov Sveti Guru in rekel: 'Ti si en velik bedak. Vsi tvoji sosedje so ga vsak dan prečkali na splavu za nekaj drobiža.'

To se pripeti večini nam, verjetno vsem, v naših karierah. Neskončno se namučimo z nečim, da bi se česa naučili, da bi nekaj dosegli, kar se potem, ko to dosežemo, ne zdi vredno niti omembe želje.

Toda to je napačen pogled na stvar. Disciplina, ki je nujna, da bi se naučili latinščine, nam bo v pomoč kdaj drugič, ko bomo hoteli nekaj povsem drugega.

V šoli so nas naši učitelji kaznovali; ko zapustimo šolo, če se nismo naučili kaznovati sami sebe, se nismo naučili ničesar.

V resnici je edina nevarnost v tem, da lahko vrednotimo dosežek po njemu samem. Fant, ki se ponaša na svoje šolsko znanje, je v nevarnosti, da postane gimnazijski profesor.

Tako je Guru po-vodi-hodečega Indijca mislil zgolj, da je prišel čas, da preneha biti zadovoljen s tem, kar je dosegel – in da posveti svoje

moči nekemu boljšemu cilju.

Ter slučajno, ker je božanska Volja ena, bomo spoznali, da ne obstaja zmožnost, ki bi ne mogla služiti usodi človeka, ki jo poseduje.

Lahko smo nezmožni reči, kdaj se bo nit neke posebne barve vtkala v preprogo Usode. Le ko je preproga končana in uzrta s primerne razdalje, lahko vidimo, da je določena nit videti nujna. To nas privede v skušnjava, da bi zlomili kopje na tem najstarodavnejšem bojnem polju, svobodne volje in usode.

A čeprav je vsakdo tako 'determiniran,' da je vsako dejanje zgolj pasivni učinek končne vsote sil, ki so nanj delovale vso večnost, in je njegova lastna Volja le odmev Vesoljne Volje, se vendar to zavest o 'svobodni volji' da vrednotiti; in če resnično razume, da je ona zgolj delen in posamičen izraz tega notranjega gibanja v Vesolju, katerega vsota je mirovanje, potem s toliko več volje začuti to harmonijo, to totaliteto. In čeprav lahko njegovo srečo, ki jo izkusi, kritiziramo kot zgolj eno tehto na tehtnici, katere druga tehta je enakovredno mizerna, obstajajo ljudje, ki menijo, da je ta mizernost zgolj posledica občutka ločenosti od Vesolja, in da posledično vse lahko neutraliziramo med ostalimi manjšimi občutki, pustivši samo tisto neskončno blaženost, ki je ena od faz neskončnega zavedanja tega VSEGA. Take spekulacije so nekako iznad vidika naših trenutnih opazk. To ni kaj posebnega, če opazimo, da slon in bolha ne moreta biti nekaj drugega, kot to, kar sta; a gotovo vidimo, da je eden večji od druge. To pa je dejstvo praktične važnosti.

Vemo, da se morajo ljudje izvežbati v stvareh, ki jih brez treninga ne bi mogli početi – in če ugovarjamo, češ da je nemogoče trenirati nekoga, če njegova usoda ni ta, da bi bil treniran, smo povsem nepraktični. Pravtako je usoda trenerja ta, da trenira. V dokazovanju determinista je zmeta, ki je enaka prevari, iz katere izvirajo vsi 'sistemi' igranja rulete. Lihe napram rdečim so tri proti ena v dveh krogih; a ko enkrat pride rdeča, se pogoji spremenijo.

Na takih točkah vztrajati bi bilo brez vsake koristi, če bi ne šlo za dejstvo, da mnogi zamenjujejo filozofijo z Magiko. Filozofija je sovražnik Magike. Filozofija nam namreč zagotavlja, da konec koncev nič ni pomembno, in da *che sara sara*.

V praktičnem življenju, in Magika je najbolj praktična med vsemi Veščinami življenja, do takih težav ne prihaja. Brez haska je prepričevati človeka, ki teče za odhajajočim vlakom, da mu je nemara usojeno, da ne bo ujel vlaka; on zgolj teče, in če bi že uspel

uloviti sapo, bi rekel 'K vragu z usodo!'

Že smo povedali, da mora prava Magijska Volja biti usmerjena k najvišjem dosežku, in to je možno zgolj, če smo uspeli razviti Magijsko razumevanje. Palica mora biti ustvarjena tako, da raste, tako v čvrstosti, kot veličini; ni potrebno, da se to dogaja po njeni lastni naravi.

Ambicija vsakega dečka je, da bi postal strojevodja. Nekateri to dosežejo, in ostanejo pri tem vse svoje življenje.

Toda v večini primerov Razumevanje raste hitreje od Volje, in preden je deček na tem, da bi uresničil svojo željo, že pozabi nanjo.

V drugih primerih pa Razumevanje nikoli ne presega določene točke, in Volja vztraja brez inteligence.

Poslovnež (na primer) si je želel lagodnosti in udobja, in v ta namen vsak dan hodi v svojo pisarno in služi nadzorniku, ki je krutejši od najzlobnejšega delavca v svojem plačilnem razredu; odloči se upokojiti in spozna, da je njegovo življenje prazno. Cilj so požrla sredstva.

Samo tisti so srečni, ki so si zaželeli nedosegljivo.

Vse posesti, tako materialne kot duhovne, so zgolj prah.

Ljubezen, žalost in sočutje so tri sestre, ki, če se zdi, da so se osvobodile tega toka, so take zgolj v odnosu do Nepotešenega.

Lepota je po sebi tako nedosegljiva, da nam povsem ubeži; in pravi umetnik, kakor tudi pravi mistik, ne more nikoli počivati. Zanj je Magik zgolj sluga. Njegova palica je neskončno dolga; to je ustvarjalni Mahalingam.

Njegova naravna težava s tem je ta, da je njegova palica tako tanka v razmerju do njene dolžine, da se lahko zvije. Redki umetniki se zavedajo svojega pravega smotra, in v veliki večini primerov imamo opravka s tem neskončnim hrepenenjem, ki ga podpira zelo krhka konstitucija, tako da nikoli ne pride do kakega dosežka.

Magik mora vse, kar ima, vgraditi v svojo piramido; in če namerava ta piramida segati do zvezd, kako široka mora biti potem njena baza! Nobeno znanje, nobena moč ni brez koristi za Magika. Lahko rečemo celo, da ni nobenega drobca materiala v celotnem vesolju, ki mu ne bi mogel priti prav. Njegov skrajni sovražnik je veliki Čarovnik, Čarovnik, ki je ustvaril celoten privid Univerzuma; in da bi se lahko srečal z njim v bitki, moraš biti natančno enak njemu.

Obenem naj Magik nikoli ne pozabi, da mora vsaka opeka stremeti k vrhu piramide – stranice morajo biti popolnoma gladke; ne sme biti lažnih vrhov, niti v nižjih skladih.

To je praktična in aktivna oblika obveze Magistra Templja, v kateri

je navedeno: 'Vsak pojav si bom razlagal kot posebno poslovanje Boga z mojo dušo.'

V Libru CLXXV so podani mnogi patentni za dosego te enovite osredotočenosti, in čeprav je tema te knjige predanost nekemu posebnemu Božanstvu, se da njen poduk zlahka posplošiti v korist izdelave vsake oblike volje.

Ta volja je potemtakem aktivna oblika razumevanja. Mojster Templja vpraša, ko vidi polža: 'Kaj je namen tega sporočila od Nevidnega? Kako naj si razložim to Besedo od Vsevišnjega?' Magus pa si misli: 'Kako naj uporabim tega slinarja?' In v tem mora vztrajati. Čeprav so mu, kakor daleč pač vidi, poslane mnoge nekoristne stvari, bo nekega dne našel stvar, ki mu je potrebna, ob čemer bo njegovo Razumevanje upoštevalo dejstvo, da nobena druga stvar ni bila nekoristna.

Tako zdaj razumemo, da so bile zgodnje prakse odrekanja zgolj prehodno koristne. Imele so vrednost predvsem za trening. Adept se bo smejal svojim zgodnjim nesmiselnostim – nesorazmerja so se uskladila; in ustroj njegove duše bo uzrl kot popolnoma organskega, z vsem na svojem mestu. Sebe bo uzrl kot pozitivni Tav s svojimi popolnimi kvadrati v negativnem trikotniku; in ta figura bo postala eno, kakor hitro bo po ravnovesju nasprotij dosegel istovetnost nasprotij.

V vsem tem se bo videlo, da **je najmočnejše orožje v rokah študenta Zaobljuba Svete Pokorščine**; in mnogi si bodo želeli, da bi imeli možnost podvreči se nekemu svetemu Guruju. A naj si vzamejo k srcu – vsako bitje, ki je zmožno ukazovati je lahko učinkovit Guru v smotru njegove Zaobljube, seveda, če ni preveč prijazen in prelen.

Edini razlog za izvolitev nekega Guruja, ki je sam dosegel, je ta, da bo on pripomogel k čuječnosti spečega Vajenca, in ga bo, ob blaženju Vetra temu ostrizhenemu jagnjetu, pazljivo utrjeval ter istočasno osrečeval njegova ušesa s svetim pogovorom. A če je taka oseba nedostopna, naj si izbere kogarkoli, s katerim ima stalen odnos, mu razloži svoje okoliščine in ga prosi, da naj deluje.

Ta oseba mora biti, če je le mogoče, zaupanja vredna, in naj si Vajenec zapomni, da je, če mu bo ukazano, da se mora vreči v prepad, dosti bolje to storiti, kot pa prenehati s treningom.

Najpomembneje pa je, da na noben način ne omejujemo zaobljube. Kupiti moramo jajce brez barantanja.

V nekaterih Društvih se člani obvežejo, da bodo počeli določene stvari, ob zagotovilu, da 'v zaobljubi ni ničesar, kar bi nasprotovalo njihovim državljskim, moralnim, ali religioznim obveznostim.' Tako

da, kdor že hoče prekiniti zaobljubo, lahko najde dovolj dobre razloge, da to stori. Prisega tako izgubi vso svojo moč.

Ko se je Buda usedel pod blagoslovljeno Bo-drevo, se je zaobljubil, da se ne bo pustil nobenemu od prebivalcev 10.000 svetov pripraviti do tega, da vstane, dokler ne bo dosegel (sc. nibbane; op.p.); tako je tudi tedaj, ko se mu je prikazal Arhi-vrag Mara, s svojimi tremi hčerami arhi-skušnjavami, ostal miren.

Seveda je nesmiselno za začetnika, da vzame tako veličastno zaprisego; ni še zadobil moči, s katero bi lahko kljuboval Mari. **Zato naj najprej dobro oceni svojo čvrstost, ter poda zaprisego, ki bo ravno in samo v njeni domeni.** Tako je Milo začel z nošenjem ravno rojenega teleta; in je dan za dnem, kakor le-ta je rasel v bika, njegova moč postajala močnejša.

Ponovno je treba povedati, da **je Liber III vel Jugorum ena najizvrstnejših metod za začetnika,**^[1] in najbolje je, čeprav ima veliko zaupanje v svojo čvrstost, da vzame zaprisego za kratko obdobje, začeniši z eno uro in dnevno povečujoč za pol ure, dokler ne traja ves dan. Nato naj malo počiva, preden poskusi dvodnevno vajo; in tako naprej, dokler ne doseže popolne pozornosti.

Pravtako naj začne z najpreprostejšimi vajami. In to, za kar se odloči, da ne bo počel, naj bo nekaj, kar po navadi počne dostikrat nezavedno; tako bo napon spomina, ki mu služi za budnost, velik in bo vaja težavnejša. Bolečina na roki ga bo vedno opozarjala, bivši vedno *prisotna, ko bo na tem, da naredi prepovedano dejanje*, da je ne ponovi.

Tako bo v njegovem umu vedno zelo jasna vez med vzrokom in učinkom, dokler ne bo pravtako pazljiv v izogibanju določenih dejanj, ki jih zavestno določi, kakor je bil v tistih stvareh, za katere je bil v otroštvu navajen, da se jih izogiba.

Tako kakor se veča zapre, kadar je oko ogroženo,^[2] **tako mora on v zavesti razvijati to moč zadrževanja, dokler ne postane nezavedna,** povečujoč svojo zalogo avtomatičnih sil, tako da lahko svobodno posveti svojo zavest in energijo višjim nalogam.

1) To knjigo je treba pazljivo prebrati. Njena srž je v tem, da učenec zapriseže, da ne bo mislil neko misel, izgovarjal neko besedo ali izvajal neko dejanje; in ob vsakem prelomu zaprisege se ostro zareže z britvijo v svojo podlaket. To je bolje od bičanja, ker se lahko izvede med ljudmi brez vzbujanja pozornosti. To je lahko tudi ena najvedrejših in razburljivih družabnih iger za družinski krog, ki je bila kdajkoli izumljena. Prijatelji in sorodniki so vedno nared, da vas ujamejo v past, da naredite prepovedano stvar.

2) Če bi ne bilo tako, bi obstajalo le malo ljudi, ki bi ne bilo slepih.

Povsem nemogoče je preceniti vrednost tega zadrževanja človeku, ki se je namenil meditirati. On straži svojo zavest pred mislijo A, B in C; zapovedal je straži, da ne sme prepustiti nobene misli, ki ni uniformirana. In zelo lahko mu bo razširila to moč, da bo naredil vse nosače poslušne in ponižne.

Naj ne pozabi tudi, da se misli ne razlikujejo samo po pogostnosti, temveč tudi po intenzivnosti.

Najhujši je seveda ego, ki je domala vseprisoten in neustavljiv, čeprav tako globoko vsajen, da se ga v normalni zavesti sploh ne zavedamo.

Buda, zgrabivši bika za roge, je postavil to idejo na prvo mesto za naskok.

Vsak se mora sam zase odločiti, če je to prava pot zanj. Toda vsekakor je najlažje znebiti se tistih stvari, brez katerih se najlažje shaja.

Večina ljudi bo imela največ težav s Čustvi ter mislimi, ki jih ona vzbujajo.

Toda možno je, in tudi nujno, ne le zatreti čustva, temveč jih spreobrniti v verne služabnike. Tako je čustvo jeze občasno koristno proti tistim predelom možganov, katerih razpuščenost spodkopava nadzor.

Če obstaja neko čustvo, ki ni nikoli koristno, je to napuh; zavoljo tega, ker je v celoti navezan na Ego...

Ne, nobene koristi ni od napuha!

Izničenje Zaznav, bodisi grobih, ali pa finejših, postane dosti enostavnejše, kajti um, ko je nevznemirjen, se neovirano spomni njih nadzora.

Lahko se je zatopiti v neko knjigo, tako da ne zapažamo niti najlepših zunanjih prizorov. A če nas piči osa, knjigo v trenutku pozabimo.

Stremljenja (sc. Sankhara; op.p.), **kakorkoli že, je dosti težje premagati** (sc. preseči; op.p.), **kot pa tri nižje Skande** (sc. Nama-Rupa, Vedana in Sanna; op.p.) **skupaj – iz enostavnega vzroka, ker so ona večinoma izpod zavesti, in jih moramo, nekako, prebuditi, da bi jih nato izničili**, tako da Magikova volja na nek način poskuša doseči dve nasprotni stvari istočasno.

Sama zavest se izniči golj v Samadhiju.

Zdaj lahko vidimo logični proces, ki se začne z zavračanjem misli na nogo in konča z izničenjem občutka individualnosti.

Obstaja mnogo metod za izničenje različnih globoko vsajenih idej.

Najboljša je nemara metoda uravnovešanja. **Navadimo um, da bo vsaki misli, ki se pojavi v zavesti, postavil njeno nasprotje. V**

pogovoru se nikoli ne strinjajmo. Zapažajmo argumente drugega; toda, kolikor se že strinjamo z njimi, poiščimo odgovor nanje.

To naj se dela nepristransko; bolj smo prepričani v pravilnost nekega stališča, bolj odločno moramo poiskati nasprotno dokaze.

Če to storimo temeljito, nas ta stališča nehajo vznemirjati; tako lahko zagovarjamo svoja lastna stališča z mirnostjo mojstra, ki je prepričljivejša od entuziazma učenca.

Nehali se bomo zanimati za kontroverznosti; politika, etika, religija, se bodo zdele kakor vse druge igrace, in naša Magijska Volja bo osvobodjena vseh takih zadržkov.

V Burmi obstaja samo ena žival, ki jo ljudje vedno ubijejo, Russellov modras (krait; op.p.); kajti, tako pravijo, 'ali ga ubiješ ti, ali pa on tebe'; vprašanje je le, kdo prvi zagleda drugega.

Katerokoli idejo, ki ni Ideja, moramo tretirati na ta način. Ko ubiješ kačo, lahko uporabiš njeno kožo, a dokler je živa, si v nevarnosti.

In žal se je ego-ideja, ki je resnična strupenjača, zmožna pretvoriti v neštete oblike, med katerimi je vsaka odeta v najbriljantnejša oblačila. Za hudiča je rečeno, da se je zmožen zakrinkati v angela svetlobe.

Pod pezo magijske zaobljube se to dogaja najbolj strahovito. Noben navaden človek ne razume, in ne more razumeti, skušnjave svetnikov.

Običajen človek z idejami, kakršne sta imela Sv. Patrik in Sv. Anton, bi bil zgolj primeren za umobolnico.

Tesneje držimo kačo (ki je prej spala v soncu in bila očitno povsem nenevarna), bolj se upira; in zelo pomembno je, da jo v skladu z njenim upiranjem tudi trdneje držimo, ali pa nam bo pobegnila in nas pičila.

Tako kakor tedaj, ko rečemo otroku, da ne sme početi neko stvar – ni važno katero – bo on v trenutku želel to storiti, čeravno sicer ne bi niti pomislil na to; tako je tudi s svetniki. **Vsi imamo v sebi latentne te tendence;** večine njih se nikoli ne zavemo – razen če jih ne obudimo z našo Magiko. One ležijo v zasedi. **In vsako moramo obuditi, ter vsako uničiti.** Vsakdo, ki podpiše zaprisego Pripravnika, dregne v gnezdo sršenov.

Človek mora zgolj potrditi svojo zavestno aspiracijo; in že se pojavi njegov sovražnik.

Zdi se skoraj neverjetno, da sploh kdo preživi to leto pripravništva – in vendar ni aspirant zadolžen za nič težavnega; kakor da bi ne bil zavezan čemurkoli – in vendar nam izkustvo govori, da je učinek tega podviga tak, kakor bi človeka postavili spred njegovega kamina v dnevni sobi na sredo viharnega Atlantika. Resnica je, nemara je tako, da sama

preprostost naloge naredi njo težavno.

Pripravnik se mora držati svoje aspiracije – in jo potrjevati vedno znova in znova v svojem obupavanju.

Verjetno jo bo kdaj povsem izgubil iz spomina; postala mu bo nesmiselna; z njenim mehaničnim ponavljanjem premaguje val za valom.

Če je le zmožen vztrajati pri njej, potem pride skozi.

In ko *je* enkrat skozi, potem stvari spet zavzamejo svoj primeren vidik; spoznal bo, da so zgolj vsled golega privida videti stvari tako stvarne, in bo tako ojačan za nove preizkušnje, ki ga čakajo.

Toda žal ravno on ne more tako preprosto tega premagati. Brez haska si govori, 'Ne maram tega Atlantika; grem nazaj za svoj zapeček.'

Ko enkrat naredimo prvi korak na poti, povratka ni več. Spomnili se boste Browningovega 'Mladega Rolanda, ki prispel je do temnega Stolpa':

Kajti pazi! Komaj sem na lepem se znašel
 Na planjavi varno, po koraku ali dveh,
 In postal za trenutek, da bi zadnjič se nazaj ozrl
 Čez varno cesto, a ni bilo je več: vsenaokrog sivina,
 Nič drugega, kot ena sama ravnina na vidiku,
 In sem šel naprej, ker mi preostalo ni nič drugega.

In to je univerzalna resnica. Trditev, da lahko Pripravnik prekliče svojo zaobljubo, drži le za tiste, ki jo vzamejo zgolj površno.

Prave Magijske Zaprisege ne moremo prelomiti: lahko si le mislimo, da jo lahko, a je ne moremo.

To je prednost prave Magijske Zaprisege.

Kakorkoli že pridemo naokrog, prispemo na konec povsem isti, in vse, kar smo naredili s prelomitvijo zaprisege, je le to, da smo se zapletli v najstrahotnejše težave.

Ne da se jasneje razložiti, da je taka pač narava stvari: ni odvisno od nikogaršnje ljudske volje, kakorkoli je že močna in vzvišena; niti ne more Njihova moč, moč Njihovih najveličastnejših zapriseg, pomagati jim nasproti najšibkejši zaprisegi najobičajnejšega začetnika.

Poskus vmešavanja v Magijsko Voljo druge osebe je lahko samo zlohoten, če ne že nesmiseln.

Lahko si poskušamo izgraditi Voljo, ko še ničesar drugega ne obstaja, razen zmešnjava kapric; a ko enkrat nastopi organiziranost, je ta sveta.

Kakor pravi Blake: 'Vse, kar živi, je sveto'; in zato je stvaritev življenja, najsvetejša naloga. Za stvarnika ni toliko važno, kaj on ustvari; na svetu je prostora tako za pajka, kot za muho.

Material za boga izberemo iz kupa zavržkov Horonzona!

To je skrajna analiza Misterija Odkupljenja, in je verjetno pravi razlog bivanja (če lahko to sploh imenujemo bivanje) oblike, ali, če hočete, Ega.

Osupljivo je, da je ta značilni vzklik – 'Jaz sem jaz' – krik nečesa (sc. Horonzona, »demon« 333; glej *Vizijo In Glas*, Liber 418, 10. Ætir; op.p.), kar predvsem sploh ni Jazstvo.

To je bila Volja Učitelja, ki je bila tako močna, da je ob njenem najrahljšem vzgibu gluhi zaslišal, nemi spregovoril, gobavec ozdravel in mrtvec oživel, tistega Učitelja, in nikogar drugega, ki v svoji skrajni agoniji vzklikne, 'Ne moja Volja, temveč Tvoja, naj se zgodi.'

POGLAVJE VII

KELIH

Kakor je Magijska Palica Volja, Modrost, Beseda Magikova, tako je Magijski Kelih njegovo Razumevanje.

To je kupa, o kateri je zapisano: 'Oče, če je Tvoja Volja, naj gre ta kelih stran od Mene!' In spet: 'Mar lahko piješ iz Keliha, iz katerega sem jaz pil?'

In to je tudi kupa v roki NAŠE GOSPE BABALON, ter kupa Zakramenta.

Ta Kelih je poln grenčine, in krvi, in strupa.

Magikovo Razumevanje je njegova vez z Nevidnim, po pasivni strani.

Njegova Volja se aktivno moti, ko se zoperstavlja Univerzalni Volji.

Njegovo Razumevanje se moti pasivno, ko sprejema vpliv od tistega, kar ni skrajna resnica.

Na začetku je Kupa študenta skoraj čisto prazna; in tudi taka resnica, ki jo sprejme, se lahko izlije in izgubi.

Rečeno je bilo, da so Benečani izdelovali take čaše, ki so spremenile barvo, če je bil vanje zlit strup; iz takega stekla si mora študent izdelati svojo Kupo.

Malo izkušnje na mistični poti mu da vedeti, da so vsi vtisi, ki jih sprejme, lažni. Ali so lažni na sebi, ali pa si jih on napačno tolmači v svojem umu.

Obstaja ena resnica, in samo ena. Vse ostale misli so lažne.

Ko bo napredoval v poznavanju svojega uma, bo prišel do razumevanja dejstva, da je njegov celoten ustroj tako nepopoln, da je povsem nesposoben, celo v svojem najvzvišenejšem stanju, za resnico.

Spoznal bo, da vsaka misel zgolj ustanavlja nek odnos med Jazom in ne-Jazom.

Kant je prikazal, da so celo zakoni narave zgolj miselne pogojenosti. In kakor je tok misli kri uma, tako je rečeno, da je Magijska Kupa polna krvi Svetnikov. **Vse misli moramo darovati kot žrtveno daritev.**

Kupo težko imenujemo orožje. Ona je okrogla, kakor disk – ne ravna,

kakor palica in bodalo. Sprejemanje, ne projekcija, je njen značaj.^[1]

Kar je okroglo, je torej zanj simbol vpliva od zgoraj. Krog simbolizira Neskončno, kakor vsak križ ali Tav predstavlja Končno. To kar je kvadratno izkazuje Končno, fiksirano samo vase; zato je oltar kockast. To je trdna osnova, iz katere izhajajo vse operacije. Ena od oblik^[2] magijske kupe ima kroglo izpod polkroga in stoji na stožčasti bazi.

Ta kupa (polmesec, krogla, stožec) predstavlja tri principe Lune, Sonca in Ognja, tri principe, ki imajo, po hinduizmu, svoje zaporedje v telesu.^[3]

To je Kupa Očiščenja; kakor pravi Zoroaster:

'Zatorej mora biti svečenik, ki vodi dela ognja, najprej poškoprljen z očiščevalno vodo glasno donečega morja.'

Morje prečiščuje svet. In 'Veliko Morje' je v Kabali ime za Binah, 'Razumevanje.'

Magikovo Razumevanje prečiščuje njegovo delo.

Binah je pravtako Luna, in polkrogla te kupe je po obliki lunarna.

Ta luna je pot Gimel, po kateri vpliv s Krone sestopa do Sonca Tifareta.

In to temelji na ognjeni piramidi, ki simbolizira aspiracijo študenta.

V hinduistični simboliki Amrita, ali 'rosa nesmrtnosti,'^[4] nenehno kaplja na človeka, a izgoreva v surovem ognju njegovih apetitov. Jogiji poskušajo ujeti in tako ohraniti to roso tako, da zvrnejo jezik nazaj v grlo.

Zadevajoč vodo v tej Kupi, lahko rečemo, da, kakor mora palica biti popolnoma ravna in idealno trdna, tako mora biti ta voda idealna tekočina.

Palica je pokončna in se mora raztezati do Neskončnosti.

Površina vode je vodoravna in se mora raztezati do Neskončnosti.

Prva je črta, druga je površina.

1) Kakor Magik v položaju Boga napram Duha, ki ga evocira, stoji v Krogu, in duh v Trikotniku; tako se Magik nahaja v Trikotniku napram svojega lastnega Boga.

2) Neprimerna oblika. Boljša je podana v ilustraciji.

3) Te 'principe' učenec prvič uzre, ko uspe umiriti um. Uzre tistega, ki je v njegovem telesu ravno dejaven. To je tako izredna izkušnja, tudi za nekoga, ki je svoje astralne vizije privedel do zelo visoke stopnje, da jih lahko celo zamenja za Končni dosežek. Glej poglavje o Dhiani.

Hebrejske črke, ki odgovarjajo tem principom so Gimel, Reš in Šin, in beseda, ki jo te črke tvorijo, pomeni 'cvet' in tudi 'izločen,' 'izvržen.'

4) A- nikalni člen; *mrita*, smrten.

Kakor je Palica nemočna brez dolžine, tako je voda lažna brez globine. Magikovo Razumevanje mora vključevati vse stvari, in to Razumevanje mora biti neskončno globoko.

H. G. Wells je rekel, da 'vsaka beseda, ki je ne poznamo, predstavlja neko idejo, ki je ne poznamo.' In nemoško je povsem razumeti vse stvari, če vseh stvari prej ne spoznamo.

Razumevanje je strukturalizacija znanja.

Vsi vtisi so nepovezani, kakor se tega tako strahovito zaveda Dete Brezna; in Mojster Templja mora sedeti 106 sezon v Mestu Piramid, ker je ta koordinacija tako gromozanska naloga.

V tej doktrini v zvezi z znanjem in razumevanjem ni nič posebno okultnega.

Ogledalo sprejema vse vtise, a nobenega ne uredi.

Um divjaka pozna zgolj najpreprostejše povezave idej.

Običajno civiliziran človek je le za spoznanje naprednejši.

Vsak napredek misli je storjen vsled zbira največjega možnega števila dejstev, njih razporeditve in grupiranja.

Filolog, čeravno govori samo en jezik, ima mnogo višji tip uma od lingvista, ki jih govori dvajset.

To Drevo Mišljenja je natančno vzporedno drevesu nerвне strukture.

Dandanes se sprehajajo naokrog skrajno 'dobro-informirani' ljudje, toda nimajo nobenega pojma o pomenu njim poznanih dejstev. Niso razvili nujen višji predel možganov. Zanje je indukcija nemogoča.

Ta zmožnost skladiščenja dejstev je kompatibilna z dejansko imbecilnostjo. Neki imbecili so bili zmožni svoj spomin obremeniti z več znanja, kot si lahko vsak normalen človek sploh nadeja, da bi ga zbral.

To je velika hiba modernega izobraževanja – otroka bašejo z dejstvi in mu sploh ne poskušajo razložiti njihove povezave in pomena. Učinek je ta, da so kmalu pozabljena tudi dejstva.

Vsak prvorazredni um je iritiran s takim tretmajem, in vsak prvorazreden spomin je v nevarnosti, da se zaradi njega izkvari.

Noben par idej nima nobenega pomena, če ni usklajen s tretjo, in ta operacija je popolna zgolj tedaj, ko sta ti dve ideji ena drugi nasprotni. To je esenca Heglove logike.

Magijski Kelih, kakor smo prikazali zgoraj, je tudi cvet. To je lotus, ki se odpira soncu in zbira roso.

Ta Lotus drži v roki velika Mati Izida. Gre za simbol enak Kupi v roki NAŠE GOSPE BABALON.

Obstajajo tudi Lotusi v človeškem telesu, kakor uči hinduistična fiziologija, ki smo jo omenili v poglavju o Dharani.^[1]

Trolistni lotus se nahaja v Sacrumu, kjer leži speča Kundalini. Ta lotus sprejema reproduktivno silo.

Šestlistni lotus nasproti popku sprejema sile, ki hranijo telo.

Lotus v Solarnem pletežu sprejema nervne sile.

Šestlistni lotus v srcu odgovarja Tifaretu in sprejema tiste vitalne sile, ki so povezane s krvjo.

Šestnajstlistni lotus nasproti grla sprejema hranivo za dihanje.

Dvolistni lotus češarike sprejema hranivo, ki ga potrebujemo za mišljenje, medtem ko se iznad spoja lobanjskih polovic nahaja tisti vrhunski lotus s tisoč in enim listom, ki sprejema vpliv od najvišjih sfer; in kjer se, v Adeptu, prebujena Kundalini združi z Gospodarjem Vsega.

Vse te lotuse predstavlja Magijski Kelih.

V mnogih ljudeh so le delno odprti, ali odprti zgolj zavoljo svojega naravnega hranjenja. V bistvu je bolje, če jih smatramo za zaprte, kot izločujoče to hranivo, ki se zavoljo pomanjkanja sonca, spremeni v strup.

Magijski Kelih nima pokrova, toda mora biti najskrbneje pokrit, razen kadar se izvaja Najvišja invokacija.

Ta kelih mora biti pravtako skrit pred profanim. Palica mora biti skrita, da bi je profani, zaradi strahu pred njo, ne uspeli zlomiti; in Kelih, v želji, da bi se ga dotaknili, bi oskrunili.

Vendar škropljenje z njegovo vodo ne le prečisti Tempelj, temveč tudi blagoslovi one zunaj: svobodno se naj škropi z njo! A naj nihče ne izve za naš pravi namen, niti za skrivnost naše moči. Ne pozabite Samsona! Ali Guya Fawkesa!

Med načini za razširjanje Razumevanja so verjetno najboljši načini Svete Qabale, pod pogojem, da se naš intelekt povsem zaveda njihove nesmiselnosti in se nikdar ne pusti prepričati.^[2]

Nadaljnje meditacije določenega tipa so koristne: ne striktno meditacije, v katerih se trudimo umiriti um, temveč take, kakršna je Sammasati.^[3]

1) Ti Lotusi se vsi nahajajo vzdolž hrbtenice, ki ima tri kanale, Šušumna je v sredini, Ida in Pingala pa ob vsaki strani. (Primerjaj Drevo Življenja.) Osrednji kanal zgošča pri dnu Kundalini, magijska moč, speča kača. Ko jo obudimo, plane navzgor po hrbtenici, nakar Prana steče po Šušumni. Glej *Radža Joga*, od Vivekanande, za podrobnosti.

2) Glej Interludij, ki sledi.

3) Glej *Equinox* V, 'Trening Uma'; *Equinox* II, 'Psihologija Hašiša'; *Equinox* VII,

Po eksoterični strani mora biti um po potrebi izvežban vsled študija katerekoli dobro-razvite znanosti, kakršna je kemija, ali matematika.

Ideja organizacije je prvi korak, interpretacije pa drugi. Magister Templi, čigar rang odgovarja Binah, je zaprisežen, da si bo 'razlagal vsak pojav kot posebno poslovanje Boga z njegovo dušo.'

Celo začetnik lahko poskuša s to prakso brez škode.

Neko dejstvo ustreza, ali pa ne ustreza; če ne, se sklad poruši; in kakor se Univerzalna skladnost ne more porušiti, mora biti neskladje v študentovem umu, tako pokazujoč mu, da ni v akordu s tem Univerzalnim korom.

Najprej naj razreši večja dejstva, potem manjša; dokler nekega poletja, ko je suhoparen in letargičen po kosilu, ne dojame in ne sprejme obstoja muh!

To pomanjkanje Razumevanja, s katerim vsi začnemo, je tako grozovito, tako pomilovanja vredno. V tem svetu je toliko krutosti, toliko potrate, toliko neumnosti.

Motrenje Univerzuma mora sprva biti domala čista tesnoba. To dejstvo je odgovorno za večino spekulacij v filozofiji.

Srednjeveški filozofi so bili brezupno izgubljeni zavoljo tega, ker je njihova teologija zahtevala znašanje vsega na standard ljudske dobrobiti.

Postali so celo bedasti: Bernardin de St. Pierre (mar ni bil on?) je rekel, da je dobrot Boga takšna, da je, kjerkoli je človek zgradil neko veliko mesto, On sredi mesta postavil reko, da bi človeku pomagal pri njegovem trgovanju. Toda v resnici si nikakor ne moremo predstavljati Vesolja kot izumljeno. Če so bili konji ustvarjeni za ježo človeku, mar ni bil človek ustvarjen za hrano črvom?

In spet smo prišli do tega, da **moramo Ego-idejo neusmiljeno izkoreniniti preden lahko dosežemo Razumevanje.**

Obstaja navidezno nasprotje med to držo in držo Mojstra Templja. Kaj je lahko bolj sebično od te razlage vsega kot poslovanja Boga z našo dušo?

Toda Bog je ta, ki je vse in ne nek del; in vsako 'poslovanje' mora tako biti razširitev duše, izničenje njene ločenosti.

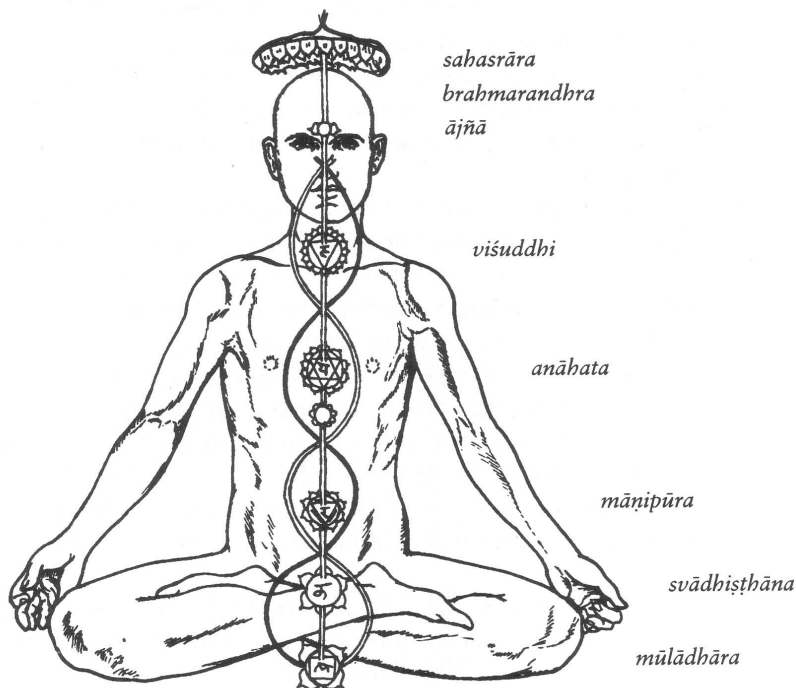
Vsak žarek sonca razširi rožo.

Površina vode v Magijski Kupi je neskončna; na njej ni nobene točke, ki bi bila različna od neke druge točke.^[1]

---

¹ 'Liber DCCCCXIII.'

1) 'Če boste pomešali prostorske oznake, rekoč: One so eno; ali rekoč: Mnoštvo jih je...potem pričakujte strašne sodbe Ra Hoor Khuita... To bo obnovilo svet,

SLIKA 10: ČAKRE

Kakor, končno, palica predstavlja vezavo in omejitvev, tako je Kupa razširitev – v Neskončno.

To pa je nevarnost Kupe; nujno mora biti odprta vsemu, a če pride vanjo karkoli nesorazmernega, neuravnovešenega ali nečistega, ji to škodi.

In tu spet naletimo na težave z našimi mislimi. Surovost in bedastoča preprostih vtisov (*Nama-Rupa; op.p.*) kali vodo; čustva (*Vedana; op.p.*) jo razburkajo; zaznave (*Sanna; op.p.*) so še vedno daleč od popolne čistosti resnice; one ustvarjajo odseve; dočim težnje (*Sankhara; op.p.*) spreminjajo lomni količnik in lomijo svetlobo. Celo zavest (*Vinnanam; op.p.*) sama je to, kar dela razliko med višjimi in nižjimi (sc. Skandami; op.p), vodami, ki so pod nebom, in vodami, ki so nad nebom, to osupljajočo fazo v veliki kletvi stvarjenja.

---

mali svet moje sestro.' To so besede NUIT, Naše Zvezdne Gospe, kateri je Binah zgolj moten odsev.

Ker je v najboljšem primeru ta voda^[1] zgolj odsev, je toliko bolj strahovito pomembno, da je ona mirna!

Če kupo stresemo, se bo svetloba razpršila.

Zatorej mora Kupa stati na Oltarju, ki je kvadraten, volja pomnožena z voljo, potrditev volje v Magijski Zaprisegi, njena fiksacija v Zakonu.

Lahko je videti, kdaj je voda blatna, in enostavno se je znebiti tega blata; a obstaja mnogo nečistosti, ki se upirajo vsemu, razen destilaciji, in celo take, ki jih je treba fraktirati do 70 krat 7.

Obstaja, kakorkoli že, en univerzalni solvent in usklajevalec, neka rosa, ki je tako čista, da ena sama kapljica, vržena v vodo v Kelihu, za določen čas vse privede do popolnosti.

Ta rosa se imenuje Ljubezen. Celo v primeru človeške ljubezni, ves Univerzum izgleda popoln za človeka, ki je pod njenim nadzorom, tako je tudi, in še mnogo bolj, z Božansko Ljubeznijo, o kateri govorimo.

Človeška ljubezen je namreč razburjenje, ne umiritev, uma; in kakor je vezana na posameznika, vodi zgolj do še večjih težav na koncu.

Ta Božanska Ljubezen, nasprotno, pa se ne veže na noben simbol.

Ona prezira vsako omejenost, tako v svoji intenzivnosti, kot v svojem vidiku. In to je rosa zvezd, o kateri je govora v Svetih Knjigah, kajti NUIT, Zvezdna Gospa, se imenuje 'Continuous One of Heaven,' in ta Rosa je ta, ki okoplje telo Adepta 'v sladko-dišečem parfumu znoja.'^[2]

V tej kupi, zatorej, čeprav se v njej nahajajo vse stvari, vsled vrline te rose vse izgubi svojo individualnost. In zato se ta Kupa nahaja v roki BABALON, Gospodarice Mesta Piramid, kjer nihče ne more biti različen od vsakega drugega, kjer ne more prebivati nihče, dokler ne izgubi svojega imena.

---

1) Voda v tej Kupi (slednja je tudi srce, kakor dokazuje prehod iz antičnega v moderni Tarot; garnitura 'Src' v starem svežnju, kakor tudi v modernem španskem in italijanskem, se imenuje 'Kupe') je črka *Mem* (hebrejska beseda za vodo, ki je tudi Obešenec med Aduti. Obešenec predstavlja Adepta, visečega za gleženj z vislic, ki imajo obliko črke Dalet – črka Carice, nebeška Venera v tarotu. Njegove noge oblikujejo križ, roke pa trikotnik, kakor bi s svojim ravnovesjem in samožrtvovanjem prinesel svetlobo dol, da bi jo ustanovil celo v breznu. To je, čeravno elementaren, zelo zadovoljiv hieroglif Velikega Dela, čeprav opozarjamo študenta, da naj bi očitno sentimentalno razlago takoj zavrgel, ko jo bo enkrat dojel. Gre za zelo plemenito iluzijo, in zatorej zelo nevarno, samega sebe videti kot Odršenika. Kajti – kakor vse iluzije v tej Kupi – finejše in čistejše so, težje jih je zaznati.

2) Glej *Liber AL vel Legis*, Knjiga Zakona.

O tem, kar je v Kupi, je pravitako rečeno, da je vino. To je Kelih Omame, to je, intoksikacije, kar pomeni zastrupitve, in kar se še posebej nanaša na strup, v katerega so namočene puščice (grško τοξον, 'lok,' tudi 'puščica'). Pomislite na Vizijo Puščice v Libru 418, in poglejte v odlomke v Svetih Knjigah, kjer je govora o delovanju duha v podobi smrtnega strupa.

Kajti za vsako posamezno stvar pomeni dosežek predvsem in v prvi vrsti izničenje individualnosti.

Vsako našo idejo moramo narediti tako, da preda svoje Sebstvo Ljubljenemu, tako da bomo lahko mi, ko bo čas na nas, lahko predali Sebe svojemu Ljubljenemu.

Iz Zgodovinskega Poduka^[1] je razvidno, kako se Adepti, 'ki so se z nasmehom na obrazu odrekli domu in svojemu imetju – lahko mirno in odločno odrečejo tudi Velikemu Delu samemu; kajti to je poslednja in največja projekcija Alkemikov.'

Magister Templi je prečkal Brezno in vstopil v Palačo Kraljeve Hčere; on mora izgovoriti samo eno besedo, in se vse razkroji. Toda namesto tega ga najdemo skritega v zemlji, kako neguje vrt.

Ta misterij je prekompleksen, da bi ga razjasnjevali v teh fragmentih nečiste misli; to je primeren objekt za meditacijo.

---

1) Liber LXV, glej Svete Knjige Teleme; ta knjiga je še posebej namenjena Pripravnikom A.∴A.∴.

POGLAVJE VIII

MEČ

'Beseda Gospodova je urna in silovita, ter ostrejša od dvoreznega meča.'

Kakor je Palica Hokmah, Volja, 'Oče,' in Kelih Razumevanje, 'Mater,' Binah; tako je Magijski meč Razum, 'Sin,' Ruah s svojimi šestimi Sefirami, in videli bomo kasneje, da Disk odgovarja Malkutu, 'Hčeri.'

Magijski Meč predstavlja analitično sposobnost; usmerjen proti kateremkoli demonu napade njegovo kompleksnost.

Samo preprosti se lahko zoperstavijo meču. Ker se nahajamo izpod Brezna, je to orožje za nas povsem destruktivno: ono razdvoji Satana proti Satanu. Samo v nižjih oblikah Magike, v čisto človeških oblikah, je ta Meč postal tako pomembno orožje. Bodalo bi moralo zadostovati.

Toda človeški um je običajno za nas tako pomemben, da je meč dejansko naše največje orožje; srečni so tisti, ki jim zadostuje bodalo!

Ročaj Meča mora biti narejen iz bakra.

Ščitnik je sestavljen iz dveh polmesecev, rastoče in upadajoče lune – ki sta si obrnjena s hrbtom. Med njiju sta nameščeni Krogli, ki tvorita s kroglo na glaviču enakostraničen trikotnik.

Rezilo je ravno, špičasto in ostro po vsej dolžini. Narejeno je iz jekla, zavoljo ravnovesja z ročajem, kajti jeklo je kovina Marsa, kakor je baker kovina Venere.

Ta dva planeta sta moško in žensko – tako odsevajoč Palico in Kelih, čeprav v dosti nižjem smislu.

Ročaj pripada Veneri, kajti **Ljubezen je motiv te neusmiljene analize** – če bi ne bilo tako, bi meč bil Črno-magijsko orožje.

Glavič Meča se nahaja v Daotu, ščitnik sega v Hesed in Gevurah; vrh je v Malkutu. Nekateri magi naredijo tri krogle iz svinca, kositra in zlata; luni sta srebrni, ročaj pa vsebuje živo srebro, da Meč tako simbolizira sedem planetov. A to je fantazija in sentimentalnost.

'Kdor prime za meč, bo z mečem pokončan,' to ni mistična grožnja, temveč mistična obljuba. Naša lastna kompleksnost je ta, ki mora biti pokončana.

Tu je naslednja prisposoda. Peter, Kamen Filozofov, odreže uho Malhusu, služabniku Prvosvečenika (uho je organ Duha). V analizi moramo spiritualni del Malkuta ločiti od njega s filozofskim kamnom, nakar ju Krist, Maziljeni, spet združi v celoto. 'Solve et coagula!'

Zanimivo je, da se to zgodi ob aretaciji Krista, ki je sin, Ruah, tik pred njegovim križanjem.

Kalvarijski Križ ima šest kvadratov, kar je razvita kocka, in ta kocka je spet filozofski kamen.

Meditacija nam lahko razkrije mnoge misterije, ki se skrivajo v tem simbolu.

Meč ali Bodalo se nanaša na zrak, vse-begajoči, vse-predirajoči, a nestalen; ne pojav, ki bi bil subtilen kakor ogenj, niti neka kemijska kombinacija kakor voda, temveč ena mešanica plinov.^[1]

Meč, kakor je obvezen za začetnika, je le eno grobo orožje. Njegova funkcija je, da zadrži sovražnika ali da ga prebode – in čeprav ga je treba vihteti, če hočemo vstopiti v palačo, ga ne moremo nositi na svatbi.

Lahko rečemo, da je Disk kruh življenja, in Meč nož, ki le-tega odreže. Moramo imeti ideje, a jih moramo tudi kritizirati.

Meč je tudi orožje, s katerim ustrahujemo demone in si jih podrejamo. Ego mora ostati Gospodar vtisov. Demonu ne smemo pustiti, da vstopi v krog; ne smemo nobeni ideji pustiti, da nas zavede.

Kmalu bo razvidno, kako zelo so elementarne in lažnive te ideje – a za začetnika so nujne.

V vseh poslovanjih z demoni je vrh Meča obrnjen navzdol, in ga za invokacijo nikdar ne uporabljamo, kakor to učijo v nekaterih magikalnih šolah.

Če Meč dvignemo proti Kroni, potem ni nič več pravi meč. Krone ne moremo razdvojiti. Pravgotovo se Meča ne sme dvigovati.

Lahko ga, kakorkoli že, primemo z obema rokama in ga držimo pokončno in pri miru, kar pomeni, da je misel postala enotna z edino aspiracijo in se vnela kakor plamen. Ta plamen je Ruah AeLoHIM, ne Ruah Adam. Božanska, ne človeška zavest.

Magik ne more vihteti Meča, ako ni Krone na njegovi glavi.

1) Kisik v zraku bi bil preoster za življenje; biti mora zelo razredčen z dušikom. Racionalni um podpira življenje, toda cca devetinsedemdeset procentov ne le da se ne meša, temveč tudi preprečuje preostalemu delu enaindvajsetih procentov mešanje z drugimi plini. Entuziazem je preprečen; intelekt je veliki sovražnik predajanja. Ena od nalog Magika je, da nekako loči Kisik od Dušika v svojem umu, da potlači štiri petine, da bi lahko vnel ostanek, plamen svetosti. A tega ni mogoče storiti z Mečem.

Tisti Magiki, ki so poskušali svoj Meč narediti za edino ali celo glavno orožje, so dosegli zgolj destrukcijo samega sebe, pa ne vsled kombiniranja, temveč vsled razdvojitve.^[1] Slabotnost prevlada nad močjo.

Najstabilnejša politična zgradba je bila Kitajska, ki je bila osnovana v glavnem na dostojnosti; in Indijska se je dokazala za dovolj močno, da je vsrkala mnoge svoje zavojevalce.^[2]

Meč je bil zelo pomembno orožje zadnjega stoletja. Vsaka ideja je bila napadena s strani mislecev in nobena ni vzdržala napada. Zato se civilizacija sesuva.

Ostal ni noben ustaljen princip. Dan-danes vse konstruktivne vlade temeljijo na empirizmu ali oportunizmu. Vpraševali so se, če sploh obstaja pristen odnos med Materjo in Otrokom, ali prava razlika med Moškim in Žensko.

Človeški um, v obupu, uvidevši neizbežno blaznost vsled porušenja vseh teh jasnih in skladnih podob, je poskušal nadomestiti jih z ideali, ki so se izognili uničenju, ob samem trenutku njih rojstva, vsled svoje medlosti.

Volja Kralja je bila vsaj preverljiva ob vsakem danem trenutku; še nihče pa ni iznašel načina za preverbo volje ljudstva.

Vsako zavestno hoteno dejanje se skuša preprečiti; marširanje dogodkov zdaj ni nič drugega kot inercija.

Naj Magik premisli o teh zadevah, preden vzame Meč v svojo roko. Naj dojame, da se mora Ruah, ta razpuščena kombinacija šestih Sefir, povezanih skupaj zgolj vsled navezave na človeško voljo v Tifaretu, raztrgati.

Um moramo razpustiti v neko obliko blaznosti, preden ga lahko presežemo.

David je rekel: 'Sovražim misli.'

Indijec reče: 'To, kar lahko mislimo, ni resnično.'

Pavel je rekel: 'Mesena misel je sovraštvo do Boga.'

In vsakdo, ki meditira, vsaj eno uro, bo kmalu odkril, kako ta pljuskajoč brezciljni veter povzroča frfotanje njegovega plamena. 'Veter

1) Zanimivo je, da je ta dvoznačnost v besedi 'destrukcija' povzročila toliko nesporazumov. *Solve* je destrukcija, in tudi *coagula*. Cilj Maga je uničiti svojo delno misel vsled njene združitve z Univerzalno Mislijo, ne pa da dela nadaljnji krah in razdelitev Celote.

2) Bramanska kasta ni tako striktna, kot je kasta 'od-neba-rojenih' (Indijska Civilna Služba).

piha kjer hoče.' Normalen človek je manj kot slamica.^[1]

Povezava med Dahom in Umom po mnenju nekaterih obstaja zgolj v etimologiji (sc. Duh, Spiritus; op.p.), toda ona je globlja in pristnejša.^[2]

V vsakem primeru **nedvomno obstaja povezava med dihalnimi in miselnimi funkcijami. Študent bo to spoznal vsled prakticanja Pranajame. S to vajo lahko neke misli zaustavimo, tiste pa, ki že pridejo v zavest, pridejo bolj počasi kot prej, tako ima naš um čas, da zazna njihovo lažnost in jih uniči.**

Na rezilu Magijskega Meča je izjedkano ime AGLA, kar je Kratica iz začetnic misli *Ateh Gibor Leolahm Adonai*, 'Tvoja bodi Oblast za Vekomaj, O moj Gospod.'

In kislina, ki se zaje v jeklo mora biti olje vitriola. Vitriol je kratica misli 'Visita Interiora Terræ Rectificando Invenies Occultum Lapidem.' Se pravi: Z raziskanjem vsake stvari in njeno privedbo v skladnost ter sorazmerje boš našel skriti kamen, taisti kamen filozofov, ki smo ga že omenili in ki vse spremeni v zlato. To olje, ki se lahko zaje v jeklo je prvtako tisto, o katerem je zapisano v Libru LXV, i, 16: 'Kakor se kislina zaje v jeklo...takšen sem jaz napram Človekovega Duha.'

Kako tesno prepletena v sebi je vsa ta simbolika!

Središče Ruaha je srce, zatorej si mora Magik zabosti ta Meč v svoje lastno srce.

Naslednja naloga je ta, o kateri je rečeno – Liber VII, v, 47: 'Pričaka naj meč Ljubljenega, razgaljenega vratu za udarec.' V vratu je Daot – ki je tron Ruaha. Daot je Znanje. **To končno izničenje znanja odpira vrata Mesta Piramid.**

Prvtako je zapisano, Liber CCXX, III, 11: 'Ženska naj bo opasana z mečem pred menoj.' A to se nanaša na oborožitev Vedane s Sanno, premaganje čustev vsled prečiščenja zaznavanja.

Rečeno je tudi, Liber LXV, v, 14, o Meču Adonaia, 'da ima štiri rezila, rezilo Groma, rezilo Piona, rezilo Kače, rezilo Falusa.'

Toda ta Meč ni za navadnega Magika. To je namreč Meč, ki plameni

1) Vendar, kakor je rečeno, *Similia similibus curantur*, je ta Ruah prvtako simbol Duha. RUaH AeLoHIM, Božji Duh, je 300, kar je število svete črke Šin. To je dah, ki je po naravi dvojen, kakor dvorezni Meč.

2) Brez dvoma Ruah predstavlja prvotno 'to, kar se giblje ali obrača,' 'itje,' 'kolo,' 'veter,' in drugotno um, ker smo spoznali nestabilnost uma in njegovo težnjo po krožnem gibanju. 'Spiritus' je začel pomeniti Duha v modernem tehničnem smislu, zahvaljujoč trudu teologov. Imamo primer moči rabe besede v izrazu: Duh Vina – zračni del vina. Toda beseda 'inspiracija' verjetno izhaja iz opažanja spremembe dihanja pri osebah, ki so se nahajale v božanskem zanosu.

na vse strani za stražo Edena, in v njem sta zakrita palica in Kelih – tako da se, čeprav ga prestreli Grom in ga zastrupi Kača, Magiku istočasno pustijo organi za združitev v najvišjem zakramentu.

Ob prihodu Adonaia je posameznik izničen v obeh ozirih. Raztreščen je na tisoč koščkov in obenem združen s preprostim.¹⁾

O tem govori tudi Sv. Pavel v svojem pismu Tesaloničanom: 'Kajti Gospod bo sestopil z nebes z glasnim krikom, z glasom Arhangelja in s trombo Boga; in mrtvi v Kristu bodo vstali prvi. Mi, ki smo ostali živi, pa bomo povlečeni gor skupaj z njimi v oblake, da se bomo srečali z Gospodom v zraku; in tako bomo za večno ostali z Gospodom.'

Bedasta razlaga tega verza, češ da gre za prerokbo 'drugega prihoda' nas tu ne zadeva; vsaka njegova beseda, kakorkoli že, pa je vredna globokega razmisleka.

'Gospod' je Adonai – kar je hebrejski izraz za 'moj Gospod'; in On sestopi z nebes, supernalnega Edena, Sahasrara Čakre v človeku, z 'glasnim vzklikom,' 'glasom,' in 'trombo,' kar so ponovno zračni simboli, kajti zrak je ta, ki prenaša zvok. Ti zvoki so tisti, ki jih Adept zasliši v trenutku vzhičenja.

To je najverneje upodobljeno na Tarot Adutu, imenovanem 'Angel,' ki odgovarja črki Šin, črki Duha in Daha.

Celoten um človeka se raztrga ob prihodu Adonaia, in je istočasno povlečen v združitev z Njim. 'V zrak,' Ruah.

Etimološko je beseda सुव, 'skupaj z,' v Sanskrtu *Sam*; in hebrejski AdoNaI je v Sanskrtu ADHI.

Fraza 'skupaj z Gospodom,' je tako literarno istovetna z besedo Samadhi, kar je sanskrtski izraz za pojav, ki ga opisuje Sv. Pavel, ta pojav združitve jaza z ne-jazom, subjekta z objektom, to kemijsko poroko, ki je istovetna s simboliko Rožnega Križa, le v rahlo drugačnem aspektu.

In ker se poroka lahko zgodi samo med enim in enim, je očitno, da ne more nobena ideja biti tako združena, če ni enostavna.

Zato mora biti vsaka ideja analizirana z Mečem. Zato tudi mora obstajati samo ena misel v umu osebe, ki meditira.

Lahko nadaljujemo z razmislekom o uporabi Meča za očiščenje čustev v zaznave.

Funkcija Kelih je bila ta, da razlaga zaznave (Sanna; op.p.) s težnjami (Sankhara; op.p.); **Meč osvobodi zaznave** (Sanna; op.p.) **od Mreže čustev** (Vedana; op.p.).

Zaznave so brez pomena po sebi; a čustva so še slabša, kajti ona

1) Primerjaj prvi niz verzov v Libro XVI. (XVI v Tarotu je Peh, Mars, Meč.)

zavedejo žrtev, da jih smatra za pomembna in resnična.

Vsako čustvo je obsesija; najgrozovitejša skrunitev je pridajanje kakršnegakoli čustvovanja Bogu v makrokozmu, ali čisti duši v mikrokozmu.

Kako se naj to, kar je samo-obstoječe, popolno, *premakne*? Celo zapisano je, 'sukanje okrog neke točke je krivičnost.'

A če se bi lahko točka premaknila, potem bi ona sama prenehala obstajati, kajti položaj je edini atribut točke.

Magik se mora zatorej popolnoma osvoboditi v tem oziru.

Stalna praksa Demonov je ta, da poskušajo ustrahovati, šokirati, zagnusiti, zapeljevati. Proti vsemu temu mora zoperstaviti Jeklo Meča. Če se je osvobodil ego-ideje (ali, sebičnosti; op.p.), potem je ta naloga sorazmerno preprosta; dokler se ne, pa je domala nemogoča. Tako pravi Dhammapada:

Zlorabil me je, me pretepel, me okradel, me prizadel:

V komer take misli domujejo, ne bo nikoli prenehal sovražiti.

In to sovraštvo je misel, ki ovira ljubezen, katere apoteoza je Samadhi.

Toda od mladega Magika ne moremo pričakovati, da bo praktical navezanost na priskutnosti; najprej naj postane brezbrizen. Trudi naj se, da bi uvidel dejstva kot dejstva, preprosto, kakor bi jih gledal v zgodovini. Izogiba naj se domišljjskim razlagam kateregakoli dejstva. Naj ne pusti, da bi se znašel na mestu ljudi, ki jih dejstva prizadevajo, ali če že to počne, naj bo to zgolj zavoljo razumevanja. Simpatija,^[1] ogorčenje, hvala in graja, v opazovalcu nimajo mesta.

Nihče še ni primerno razmotril vprašanje količine in kakovosti svetlobe, ki so jo ustvarile sveče iz povoščenih Kristjanov.

Kdo ima kakšno predstavo o tem, kateri kos mesa običajnega misijonarja ima epikurejec rajši? Zgolj domnevamo lahko, da katoliki boljše jedo od prezbiterijancev.

Vendar so te točke in njim podobne zgolj malenkosti, kar se tiče pomembnosti v času, ko se je to dogodilo.

Neron ni pomislil na to, kaj si bodo še nerojena pokolenja mislila o njem; težko je odobravati ljudožerce vsled računanja na to, da bo navajanje njihovih podvigov navedlo pobožne stare gospe, da bodo obnovile svoje shrambe.

Malokdo je videl bikoborbo. Ena vrsta ljudi jo gre gledat zaradi

1) Res je, da je včasih simpatija nujna za razumevanje.

vzburjenja, druga vrsta zaradi sprevrženega vzburjanja, ki ga nudi prava ali hlinjena groza. Malokdo ve, da ima sveže prelita kri v sončni svetlobi najlepšo barvo, ki jo je moč najti v naravi.

Razvpito dejstvo je, da je praktično nemogoče dobiti veren opis tega, kar se dogodi na neki spiritualistični *seansi*; čustva zasenčijo videnje.

Samo v popolnem spokoju laboratorija, kjer je opazovalec povsem brezbrizen do tega, kar se lahko dogodi, in zgolj zaposlen z opazovanjem točno tega, kaj ta dogodek je, in merjenjem ter tehtanjem z instrumenti, ki niso sposobni čustvovanja, lahko vsaj upamo, da bomo pričeli resnicoljubno in nepristransko beležiti dogodke. Celo običajne fizične osnove čustvovanja, občutenje užitka in bolečine, vodijo opazovalca nezgrešljivo do zmote. In to četudi niso dovolj vzburjene, da bi motile njegov um.

Potopite eno roko v posodo mrzle vode, drugo roko pa v posodo hladne vode, nato pa obe v posodo z mlačno vodo; ena roka bo ostala vroča in druga hladna.

In tudi v samih instrumentih, njihovih fizikalnih kvalitetah, kakor sta raztezanje in krčenje (ki ju lahko imenujemo, na nek način, korenine užitka in bolečine), ležijo vzroki za napako.

Naredimo termometer, in steklo je tako vzburjeno vsled nujne fuzije, da se bo leto za letom, štirideset let ali več potem, višina živega srebra nadaljevala spreminjati; kako še bolj je to primer pri tako plastični materiji, kot je um! **Ne obstaja čustvo, ki bi ne pustilo zaznamka v umu, in vsi zaznamki so slabi zaznamki.** Upanje in bojazen sta zgolj nasprotni fazi enega samega čustva; oba sta nekompatibilna s čistostjo duše. S človekovimi strastmi je nekako drugače, ker so funkcije njegove lastne volje. Njih je treba zdisciplinirati, ne zatreti. Toda čustva se vtisnejo od zunaj. To je invazija kroga.

Kakor pravi Dhammapada:

Slabo prekrita hiša je odprta na milost dežju in vetru;
Tako imajo tudi strasti moč vdora v nepremišljen um.
Dobro prekrita hiša je varna pred besnenjem dežja in vetra;
Tako strasti nimajo moči, da bi vdrle v pravilno urejen um.

Naj študent prakticira opazovanje takih reči, ki mu običajno vzbujajo čustvovanje; in naj potem, ko je napisal natančen opis tega, kar je videl, preveri svoja čustva s pomočjo nekoga, ki so mu ti prizori domačni.

Kirurške operacije in striptiz so plodna tla za začetnika.

Ob branju čustvenih knjig, ki se običajno vsiljujejo otrokom, naj vedno gleda dogodke s stališča, ki je nasprotno avtorjevemu. Vendar naj ne oponaša delno emancipiranega otroka, ki se ob sliki Koloseuma pritožuje, da 'je tam en ubogi levček, ki ni dobil nobenega Kristjana,' razen sprva. Obrnjena kritika je prvi korak; drugi mora biti naprednejši.

Ko bo dovolj sočustvoval tako z levi, kot s Kristjani, naj potem odpre svoje oči za tisto, kar je njegovo sočustvovanje zakrinkalo, da je zato sliko videl priskutno, odvratno narejeno, grdo narisano in neokusno obarvano, kar se mu lahko zares zdi.

Naj potem preuči tiste mojstre, v znanosti in umetnosti, ki so stvari opažali brez da bi jim um bil zmeden vsled čustev.

Nauči naj se zaznavati idealiziranje, ga kritizirati in popravljati.

Naj dojame lažnost Rafaela, Watteauja, Leightona, Bouguereauja; naj upošteva resnicoljubnost Johna, Rembrandta, Tiziana, O'Connorja.

Podobne študije literature in filozofije ga bodo privedle do sličnih rezultatov. A naj nikakor ne zanemarja analize svojih lastnih čustev; kajti dokler jih ne bo premagal, ne bo mogel presojati drugih.

Ta analiza se lahko izvede na različne načine; eden je materialističen. Na primer, če nas tlači nočna mora, si jo lahko razložimo: 'Ta mora je en naval krvi v možgane.'

Strikten način za izvedbo tega z meditacijo je Mahasatipatthana (sc. analiza in preseganje-premagovanje, sprovajanje fenomenov od najnižje Skande, Nama-Rupa ali grobo čutenje, do najvišje, Vinnanam, ali čistega dojemanja pojavov na sebi, tj. Resnice; op.p.), s katero si moramo pomagati ob vsakem trenutku življenja, tako da se trudimo presojati dogodke v njihovem pravem pomenu in vrednosti. Njihovo relativnost moramo še posebej skrbno motriti.

Vaš zobobol ne prizadeva nikogar izven zelo majhnega kroga bližnjih. Poplave na Kitajskem vam ne pomenijo ničesar, razen enega članka v časopisu. Uničenje sveta samega nima za Sirius nobenega pomena. Težko si je predstavljati, da bi astronomi na Siriusu sploh zaznali tako malenkostno motnjo.

Če je Sirius po sebi, vsaj kakor vam je znano, zgolj ena, in to ena od najmanj pomembnih idej v vaši zavesti, zakaj bi se potem vaš um pustil zmesi zaradi vašega zobobola? To je zelo preprosto sklepanje in ga ni moč izpeljati brez tautologije; a treba ga je poudariti, ker je ravno zelo preprost. **Vaugh! Vaugh! Vaugh! Vaugh! Vaugh!**^[1]

1) S ponavljanjem tega na pasji način vas bo ves naslednji teden pasji lajež

V vprašanju etike to ponovno postane važno, kajti mnogim se zdi nemogoče presojudati katerokoli dejanje brez da bi ga obremenjevali s preštevilnimi zadevami, ki nimajo z njim nobene povezave.

Biblijo so povsem kompetentni učenjaki prevajali napačno, ker so morali upoštevati tekočo teologijo. Najbolj razvpit primer je 'Solomonova pesem,' ki je tipičen izdelek vzhodnjaške erotike. A če bi to upoštevali, bi nikoli ne bila primerna za kanonično knjigo, in zato so morali hliniti, da je simbolična.

Trudili so se, da bi jo prečistili od surovosti izraza, a se je vsa njihova odpornost izkazala za nedoraslo nalogi.

Ta oblika neiskrenosti doseže svoj višek v iztrebljanju klasikov. 'Biblija je Beseda Boga, napisali so jo sveti možje, kakor so bili navdahnjeni od Svetega Duha. Toda mi bomo izrezali tiste odlomke, ki se nam zdijo neprimerni.' 'Shakespeare je naš največji pesnik – toda, seveda, on je zelo grozen.' 'Nihče ne more pisati boljše lirike od Shelleyeve, toda pretvarjati se moramo, da on ni bil brezbožen.'

Nekateri prevajalci se ne morejo sprijazniti z dejstvom, da so poganski Kitajci uporabljali izraz Šang Ti, sprenevedajoč se, da to ne pomeni Boga. Drugi pa, prisiljeni priznati, da to pomeni Bog, so razlagali, da uporaba izraza dokazuje, da 'si Bog nikakor ni pustil, da bi ostal brez priče svojega obstoja tudi med tem praznovernim ljudstvom. Skrivnostno so bili prisiljeni v rabo te besede, ne da bi vedeli, kaj pomeni.' Vse to zavoljo svoje čustvene vere v to, da so več vredni od Kitajcev.

Najosupljujejši primer tega izkazuje zgodovina preučevanja Budizma.

Zgodnji učenjaki preprosto niso mogli razumeti, da budistični kanon zanika obstoj duše, smatra sestvo za privid, ki ga povzroča bolni um, in tudi niso mogli razumeti, da bi cilj Budizma, Nibbana, bil kako drugačen od njihovega lastnega cilja, Nebes, navkljub povsem jasnemu izrazoslovju takih dialogov, kot je tisti med Arahatom Nagaseno in Kraljem Milindo; in njihovi poskusi, da bi kvadrirali tekst s svojimi predsodki, bodo vselej pomniki velikih bedastoč učenjakov.

Pravtako je domala nemogoče uglajenemu Kristjanu dojeti, da je Jezus Kristus jedel s svojimi prsti. Zagovorniki vzdržnosti razglašajo vero, da je bilo vino na svatbi v Kani brezalkoholno.

Gre za neke vrste nori silogizem.

Nihče, ki ga jaz cenim, ne počne tega.

Jaz cenim Tega-in-tega.

Zatorej Ta-in-ta tega ne počenja.

Moderni moralisti pobesnijo, če kdo izpostavi dejstvo, da je praktično vsak veliki človek v zgodovini bil razvpito in grobo imoralen.

Dovolj o tej boleči temi!

Kakor dolgo bomo skušali dejstva prilagajti teorijam, namesto da bi zavzeli znanstveno držo v spreminjanju teorij (ko je to nujno), da bi ustrezale dejstvom, tako dolgo bomo bredli v zmotah.

Religiozni ljudje zasmehujejo znanstvenike s to odprtostjo duha, s to prilagodljivostjo. 'Povej laž in se je drži' je *njihovo* zlato pravilo.

Nobene potrebe ni po razlagi celo najpohlevnejšemu študentu magike luči, kam vodi tako ravnanje.

Bodi Geneza resnična ali pa geologija, geolog, ki verjame v Genezo, naj gre v Gehenno. 'Ne morete služiti Bogu in Mamonu.'

POGLAVJE IX

DISK

Kakor je Magijski Kelih Magikova nebeška hrana, tako je Magijski Disk njegova zemeljska hrana.

Palica predstavlja njegovo božansko moč, Meč njegovo človeško moč.

Kelih je votel, da lahko sprejme vpliv od zgoraj. Disk je ploščat, kakor rodovitne ravnine zemlje.

Izraz Pantakl (sc. disk; op.p.) vključuje podobo Vsega, *omne in parvo*; a je to vsled magijske transformacije Diska. Kakor smo Meč naredili tako, da simbolizira vse vsled sile naše Magike, tako storimo tudi z Diskom. To kar je zgolj košček navadnega kruha, bo postalo telo Boga!

Palica je človekova Volja, njegova modrost, njegova beseda; Kelih je njegovo razumevanje, sredstvo miline; Meč je njegov razum; in **Disk bo njegovo telo, tempelj Svetega Duha.**

Kakšna je dolžina tega Templja?

Od Severa do Juga.

Kakšna je širina tega Templja?

Od Vzhoda do Zahoda.

Kakšna je višina tega Templja?

Od Brezna do Brezna.

Potemtakem ni ničesar gibljivega ali negibnega pod vsem nebesnim svodom, kar ne bi bilo vključeno v tem disku, čeprav ima le 'osem palcev premera in je pol inče debel.'

Ogenj sploh ni materija; voda je ena kombinacija elementov; zrak je skoraj v celoti ena mešanica elementov; zemlja vsebuje vse, tako kot primes, kot tudi v kombinaciji.

Tako mora biti tudi z Diskom, ki je simbol vsega.

In kakor je ta Disk izdelan iz čistega voska, ne smemo pozabiti, 'vse, kar živi, je sveto.'

Vsi pojavi so zakramenti. Vsako dejstvo, in celo vsaka napaka, mora vstopiti v ta Disk. To je veliko skladišče, iz katerega Magik zajema.

'V rjavih kolačih bova okusila hrano sveta in postala močna.'^[1]

Ko smo govorili o Kelihu, smo videli, kako moramo vsakemu dejstvu dajati poseben pomen, in kako ima vsak kamenček svoje mesto v mozaiku. Gorje, če je le eden na nepravem mestu! Toda mozaik sploh ne more biti izdelan, če niso vsi kamenčki na njem.

Ti kamenčki **so enostavni vtisi ali izkušnje; niti enega ne smemo zanemariti.**

Ne zavračaj nečesa, ker veš, da je to čaša smrtonosnega strupa, ki ti jo je ponudil sovražnik; spiš jo poln zaupanja; on je ta, ki se bo mrtev zgrudil!

Kako naj umetnost Kambodže uvrstim znotraj zgodovine umetnosti, če pa nisem še slišal za neko Kambožo? Kako naj geolog oceni starost tega, kar leži izpod apnenca, če nima na razpolago nekega dela znanja, povsem brez povezave z geologijo, zgodovino življenja živih bitij, od katerih je ostalina apnenca?

To je zatorej velik problem za Magika. Saj ne more izkusiti vsega, in čeravno se lahko potolaži s filozofskim premislekom o Vesolju, ki meji na izkušnje, ki jih ima, spoznavajoč, da rastejo tako silovito tekom prvih let življenja, da začne celo verjeti, da gre za možnost izkustva, ki je iznad našega lastnega, in iz praktičnega stališča, se bo znašel soočen s tako številnimi avenijami znanja, da se sploh ne bo mogel odločiti, katero bi izbral.

Osel je cincal med dvema osatoma; kako šele tisti neprimerno večji osel, med dvema tisočema!

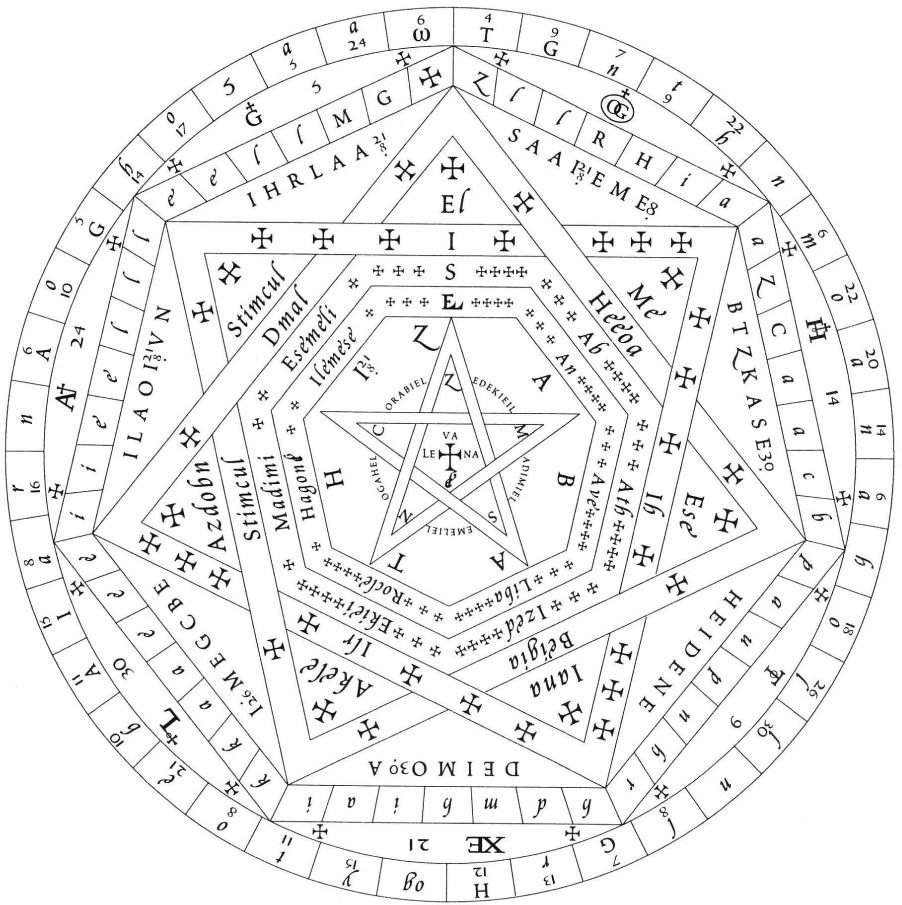
K sreči to ni tako pomembno; vendar mora vsaj izbrati tiste panoge znanja, ki se neposredno vežejo na univerzalne probleme.

In naj ne izbere samo ene, temveč več njih, in te naj bodo različne med seboj, kot je le možno v naravi.

Zelo važno je, da se odlikuje v nekem športu, in to takem, ki bo najbolje pripomogel obdržati mu zdravo telo.

Temeljito mora biti podkovan v klasiki (klasičnih - zgodovini, filologiji in filozofiji; op.p.), matematiki in znanosti (tj. znanstveni metodi; op.p.); in pravitako v splošnem poznavanju modernih jezikov ter prilagajanju podvigom v življenju, vsled katerih lahko potuje varno na vsak konec sveta.

1) Izognili smo se govoriti o Disku kot o Pateni Zakramenta, čeprav je o njej podana posebna inštrukcija v *Libru AL*. Narejena je iz moke, medu, vina, svetega olja in krvi.

SLIKA 11: SIGILLUM DEI ÆMETH, PANTAKEL DR. JOHN DEE-JA

Zgodovino in geografijo lahko pobere po želji in priliki; in to kar naj ga še posebej zanima v vsem tem, bodi vsak vezni člen, ki ju spaja, tako da bo njegov Disk imel tudi, kar imenujejo slikarji, 'kompozicijo.'

Spoznal bo, da bo, kakorkoli ima že dober spomin, deset tisoč vtisov vstopalo v njegovo zavest ob spominjanju enega dogodka ves dan. In izrednost spomina leži v modrosti izbora.

Najboljši spomin tako izbere in presoja, da ne ostane nič, kar bi ne imelo povezave z nekim obćim planom njegovega duha.

Vsi Diski morajo vsebovati skrajne predstave o krogu in križu, čeravno bodo neki namesto križa raje izbrali točko ali Tav ali trikotnik. Vesica Piscis je včasih namesto kroga, včasih ima obod obliko kače. Čas in prostor in ideja vzročnosti so včasih naznačeni; lahko tudi tri stopnje zgodovine filozofije, naznačene s tremi soslednjim temami študija, Narava, Bog in Človek.

Dualizem zavesti je včasih predstavljen; in samo Drevo Življenja upodobljeno, ali kategorije. Ne manjkajo naj tudi emblemi Velikega Dela. Toda **disk bi bil nepopoln, če bi ne bila vsaka ideja uravnovešena s svojim nasprotjem in bi ne bilo nujne povezave med vsakim parom idej in vsakim drugim parom.**

Novic bo nemara ravnal prav, če bo svoje prve skice za Pantakel naredil kompleksne in obširne, ki pa se bodo vse bolj poenostavljale, bolj vsled kombiniranja, ne toliko izključevanja, tako kot zoolog, začeni s prvimi velikimi opicami ter človekom, združi vse v en izraz 'primati.'

Ni modro preveč poenostavljati, ker je skrajni hieroglif vedno nekaj neskončnega. Ako skrajna razrešitev ni bila izvedena, potem naj ne bo portretirana.

Če bi nekdo nekako uspel priti do V.V.V.V.V.,^[1] in ga povprašal, če bi kaj spregovoril o nekem predmetu, bi se nemara zgolj pritožil z neprekinjenim molkom, a tudi to ne bilo dovolj, saj Tao Teh King pravi, da Taa ne moremo proglašati niti z molkom, niti z govorom.

V tej pripraviški metodi zbiranja materiala, ideja Jaza ni tako pomembna; vsi vtisi so faze ne-jaza, ki jim Ego služi kot sprejemnik. Dejansko za dobro uravnovešen um ne obstaja problem resničnosti vtisov, ter da um, če ni *tabula rasa*, ni taisti zgolj zaradi 'tendenc' ali prirojenih predstav, ki preprečujejo drugim, da bi bile tako željno sprejete kot ostale.^[2]

1) Moto Vodje A.:A.:, 'Svetlost Sveta Sama.'

2) Novoizleženemu piščancu se ne dogodi, da bi se obnašal kakor novorojeno dete.

S temi 'tendencami' se moramo spopasti: priskutna dejstva si moramo predočati vse dokler Ego ne postane popolnoma nepristranski do kakršnekoli svoje hrane.

'Kakor naj tudi diamant sije rdeče za vrtnico, in zeleno za njene cvetne lističe, tako boš ti ločen od Vtisov.'

Ta velika naloga ločevanja sebe od vtisov ali 'vritis,' je eden od mnogih pomenov aforizma 'solve,' ki odgovarja 'coaguli,' ki podrazumeva Samadhi, in **ta Disk mora potemtakem predstavljati vse, kar smo, in rezultanta vsega, čemur se nagibamo, da bi bili.**

V Dhammapadi beremo:

Vse, kar smo, izvira iz uma; na umu temelji in je od uma ustvarjeno; Kdor deluje ali govori z zlimi idejami, si bo s tem prizadejal bol, gotovo in na slepo.

Kakor vol prestavlja svoja stopala in kolesa voza sledijo strda.

Vse, kar smo, iz uma izhaja; na umu temelji in je od uma ustvarjeno;

Kdor deluje ali govori pravično misleč, bo gotovo našel srečo.

Ne prezrevajoč tega, da senca vedno pade na svoje določeno mesto.

Disk je tako na nek način istoveten z Magikovo Karmo ali Kammo.

Karma človeka je njegov *nosilec*. Ravnovesje ni bilo porušeno, in on ne ve, kaj to sploh je; niti ne ve, koliko bo maral plačati, ali koliko mu pripada; niti ne ve, kdaj bo treba ta izplačila izpolniti.

Če bi posle vodili na tak način, bi imeli strašno zmešnjavo; in v resnici spoznamo, da je človek ravno takšna zmeda. Medtem ko se vse dneve in noči ukvarja z neko pomembno podrobnostjo iz njegovih afer, lahko neka orjaška sila poskuša to *pedo claudo* prevzeti.

Mnogo letov tega 'nosilca' je za navadnega človeka nujno neberljivih; način njih branja je podan v pomembnem spisu inštrukcij A.:A.:, imenovanem 'Tišareb' – Liber CMXIII.

Ta Karma je vse, kar človek ima ali je. Njegov skrajni cilj je ta, da se le-te popolnoma osvobodi – ko prispe do točke predanja¹⁾ Sebe Ljubljenemu; toda v začetku Magik ni to Sebstvo, temveč zgolj kup odvrzkov, iz katerega je treba to Sebstvo izgraditi. Magijske instrumente je treba prej narediti, preden jih lahko uničimo.

1) Da bi predali vse, moramo dati tudi dobro, ne le slabo; ne le slabosti, temveč moči. Kako naj mistik preda vse, če se oklepa svojih vrlin?

To idejo Karme je mnogo takih, ki bi morali vedeti bolje, vključno z Budo, pomešalo z idejami poetične pravičnosti in odkupljenja.

Poznamo zgodbo enega od Arahатов Bude, ki je bil slep, in je hodil gor in dol, nezavedno pobivši mnogo žuželk. (Budisti smatrajo uničevanje življenja za najbolj šokanten zločin.) Njegov Arahatski brat mu je nato, poizvedovavši, kako je to mogoče, razpredel dolgo teksturo, češ da je v prejšnjem življenju v svoji zlobi odvzel neki ženski vid. To je zgolj pravljica za ustrahovanje dece in nemara najnižkotnejši način vplivanja na otroke, a načrtovan na človeško neumnost.

Karma sploh ne deluje na tak način.

V vsakem oziru se mora moralne pripovedi zelo previdno konstruirati, če ne, bodo gotovo škodile tistim, ki jih uporabljajo.

Spomnili se boste Bunyanove Strasti in Strpnosti: umazana Strast se je igrala z vsemi svojimi igračami in jih polomila, dobra mala Strpnost jih je vse skrbno pospravila na stran. Bunyan je pozabil omeniti, da je Strast v času uničevanja, te igrače prerastla.

Karma nikakor ne deluje na tak milo-za-drago način. Oko za oko je tip divjaške pravičnosti, in ideja pravičnosti v našem človeškem smislu je povsem tuja konstituciji Univerzuma.

Karma je Zakon Vzroka in Učinka. V njenih operacijah ni nobenega sorazmerja. Ko se enkrat dogodi nesrečen slučaj, je nemogoče reči, kaj vse se lahko pripeti; in Univerzum je pač en izreden slučaj.

Tisočkrat odidemo ven na čaj, brez nepredvidenih pripetljajev, tisoč in prvič pa srečamo osebo, ki nam radikalno spremeni življenjski tok za vselej.

Imamo občutek, da je vsak vtis v naš um rezultanta vseh sil preteklosti; noben pripetljaj ni zgolj nek flirt, brez vpliva na oblikovanje naših čudi. Vendar noben ne zahteva neko grobo odkupljenje. Lahko ubijemo kakih sto tisoč uši v slabi uri ob vznožju ledenika Baltoro, kakor je to storil nekoč Frater Perdurabo. Neumno bi bilo sklepati, kakor se temu nagibajo Teozofisti, da to dejanje vključuje prekletstvo, da nas bo vsled tega tisočkrat ubila neka uš nekdanje v prihodnje.

Tao nosilec Karme je ločen od malih gotovinskih računov; in glede na količino, je ta malenkosten gotovinski račun dosti večji od samega nosilca.

Če pojemo preveč lososa, bomo imeli prebavne motnje in verjetno tudi nočno moro. Mar bomo domnevali, da bo nekoč prišel čas, ko nas bo losos pojedel, s čemer se seveda ne bomo strinjali.

Po drugi strani pa smo vedno strašno kaznovani zavoljo dejanj, ki

sploh niso napačna. Celo naše vrline bodo obudile užaljeno naravo, da se maščuje.

Karma raste le tedaj, če jo hranimo: in če hočemo, da je Karma primerno vzgojena, potrebuje zato zelo skrbno dieto.

Pri večini ljudi se njih dejanja med seboj preključujejo; in trud postane vse težavnejši, ko se ona uravnoteži z lenostjo. Eros prepusti mesto Anterosu.

Niti eden med tisočericu ni zmožen kaj več, kot le navidez ubežati navadnemu animalnemu življenju.

Rojstvo je trpljenje;
 Življenje je trpljenje;
 A ponovno vstajenje je od vsega največja nesreča.

'Oh, kakšna mizerija! Neprestano rojevanje!' je rekel Buda.

Iz dneva v dan pohajamo z malo tega in malo onega, z nekaj prijaznimi mislimi in nekaj neprijaznimi mislimi; nič v resnici ni narejenega. Telo in um sta se spremenila, spremenila nepreklicno ob prihodu noči. A kakšen *pomen* ima sploh katerakoli od teh sprememb?

Kako redki so tisti, ki so zmožni pogledat nazaj skozi leta in reči, da so naredili nek napredek v neki smeri? In v kako redkih je ta sprememba, kakršna pač je, neka varianta z inteligenco in zavestno voljo! Čista teža izvornih okoliščin, v katerih smo bili rojeni, je štela dosti več od vsega našega naprežanja. Nezavedne sile so neprimerno močnejše od tistih, o katerih imamo neko vednost. To je *trdnost* našega Diska, Karma naše zemlje, ki vrtinči človeka, hoče ali noče, okrog svoje osi s hitrostjo tisoč milj na uro. In tisoč je Alef, kapitalni Alef, mikrokozmos vse-pohajajočega zraka, norec iz Tarota, brezcilnost in fatalnost stvari!

Zategadelj je sila težko na kakršenkoli način *izoblikovati si* ta težak Disk.

Če vgraviramo znamenja nanj z bodalom, bomo težko prišli kaj dlje od kipa Ozimandiasa, Kralja Kraljev, sredi neskončne puščave.

Zarežemo znamenje na led; zjutraj bo izbrisano vsled sledov drugih drsalcev; in to je le praskanje po ledu, ki se že sam od sebe razstopi v soncu. **Gotovo bo vsak Magik obupal, ko bo prišel do tega, da si izdela Disk! Vsakdo ima material, vsi imajo prav tako dobrega kot njihovi bratje in sestre; a če hočemo Disk izoblikovati po hotenem cilju, ali vsaj po razumnem cilju, ali vsakega po znanem cilju: 'Hoc opus, Hic labor est.'** To je enak napor, kakor dvigniti se iz Avernusa

in pobegniti v zgornje ozračje.

Če ga hočemo izdelati, je najpotrebneje to, da razumemo svoja nagnjenja, in da hočemo razviti eno ter obenem uničiti drugo. In čeprav morajo vsi elementi v Disku biti na koncu uničeni, vendar nam bodo nekatera pomagala doseči položaj, s katerega bo ta naloga uničenja postala možna; **in ni nobenega elementa v njem, ki bi ne bil v korist.**

Torej – pazite! Izberite! Izberite! Izberite!

Ta Disk je neskončno skladišče; stvari, ki jih hočemo, bodo vedno tam. Občasno lahko v njega pogledamo, da vidimo če so zarjavela in da razženemo molje, a smo običajno prezaposleni, da bi storili kaj dosti več. Zpomnite si, da se na potovanje od zemlje k zvezdam, ni dobro odpraviti s preveč težke prtljage. V njeno kompozicijo spada samo nujni del mašinerije.

In čeprav je ta Disk sestavljen zgolj iz pretvarjanj, se zdijo neka pretvarjanja bolj lažniva od drugih. Toda devetindevetdeset odstotkov vtisov je lažnih, celo v odnosu do stvari na njihovem lastnem planu.

Take razlike moramo globoko vrezati v Disk s Svetim Bodalom.

Samo še eno elementarno orodje nam je preostalo za prikaz, namreč Lampa.

POGLAVJE X

LAMPA

V Libru A vel Armorum, uradnem poduku A.:A.: o elementarnih orožjih, je povedano, da mora vsako simbolično predstavitev Vesolja potrditi Magikov Superior. Lampa je izjema tega pravila; rečeno je:

'Magijska Svetilka, ki bo gorela brez stenja ali olja, bivši hranjena od Ætira. To mora biti izvedeno skrivno in odmaknjeno, brez prošnje za dovoljenje s strani njegovega Adepta Minorja.'

Ta Svetilka je svetloba čiste duše; ona ne potrebuje goriva, neizgorljivi Goreči Grm je videl Mojzes, podobo Vsevišnjega.

Ta Lampa visi nad Oltarjem, nima podpornika od spodaj; njena svetloba razsvetljuje ves Tempelj, in ne meče nobene sence, se ne odseva. Ne moremo se je dotakniti, ne moremo je ugasniti, na noben način se ne more spremeniti; kajti povsem je ločena od vseh kompleksnih stvari, stvari, ki imajo dimenzijo, ki se spreminja in se jo lahko spremeni.

Ko se oči Maga zazrejo v to Lampo, ne obstaja nič drugega.

Instrumenti nemarno ležijo na Oltarju; samo Lampa večno gori.

Božanske Volje, ki je bila Palica, ni več; kajti postala je eno s Ciljem.

Božanskega Razumevanja, kar je bila Kupa, ni več; kajti subjekt in Objekt inteligence sta postala eno.

Božanskega Razuma, ki je bil Meč, ni več; kajti kompleksno se je stopilo v Preprosto.

Tudi Božanske Substance, ki je bila Disk, ni več; kajti množstvo je postalo Eno.

Eternalno, neomejeno, brezdimenzionalno, brez vzroka in brez učinka, Sveta Lampa skrivnostno žari. Brez kvantitete ali kvalitete, brezpogojna in neskončna je ta Svetloba.

Nemogoče je komurkoli svetovati ali odobravati; kajti te Lampe niso naredile roke; ona obstaja na veke vekov; nima nobenih delov, nobenih osebnosti; bila je že pred 'Jaz sem.' Le redki so jo sposobni uzreti, vendar je vedno tam. Kajti tam ni niti *tu* niti *tam*, nobenega *poslej*, niti *zdaj*; vsi deli govornice so izbrisani, razen samostalnika; in tega samostalnika ne najdemo niti v človeškem, niti v Božanskem govoru. To je Izgubljena

Beseda, izginjajoča glasba, katere sedemkratni odmev je IAO in AUM. Brez te svetlobe Magik sploh ne more delati; in redki so Magiki, ki jo poznajo, in še redkejši, ki so uzrli njen sij!

Tempelj in vse, kar je v njem, mora biti vedno znova uničeno, preden postane vreden, da sprejme to Svetlobo. Zato se tako pogostokrat zdi, da je edini nasvet, ki ga en Učitelj lahko da nekemu učencu, ta, da naj uniči Tempelj.

Karkoli imamo in karkoli smo, to so zastori pred to Svetlobo.

Vendar je v tako veliki stvari vsak nasvet zaman. Ni tako velikega učitelja, ki lahko razločno vidi celoten značaj učenca. Kar mu je pomagalo v preteklosti, mu bo lahko v bodočnosti ovira.

Ker pa je Mojster zaprisežen služenju, si to službo lahko poenostavi. **Ker so vse misli koprene te Svetlobe, lahko svetuje uničenje vseh misli, ter ga vežba v praksah, ki jasno vodijo do tega uničenja.**

Te prakse so k sreči podane v jasnem jeziku s strani reda A : A : .

V teh inštrukcijah je jasno navedena relativnost in omejenost vsake prakse, in se skrbno izogibajo vsake dogmatične razlage. Vsaka praksa je v sebi en demon, ki ga je treba uničiti; a najprej ga moramo evocirati, šele potem ga lahko uničimo.

Sram bodi Mojstra, ki se izmika katerikoli od teh praks, kakorkoli že je priskutna ali nekoristna zanj! Kajti v podrobnem poznavanju, ki je lahko samo posledica izkustva, lahko leži možnost za ključno pomoč učencu. Kakorkoli že dolgočasno je garanje, treba ga je izvršiti. Če bi bilo možno karkoli obžalovati v življenju, kar k sreči ni mogoče, bi to bile ure potrošene v plodnih praksah, ki bi jih lahko bolje sprovedli v brezplodnih: kajti NEMO,^[1] v negovanju svojega vrta, ni pristranski niti do ene same rože, ki nemara lahko postane NEMO za njim. In ni rečeno, da mora NEMO uporabljati kaj drugega v ta namen, kar že tako ali tako uporablja; zdi se možno, da se, če bi pri roki ne imel noža ali kisline, ali ognja, ali olja, ukvarja ravno s tisto rožo, ki bo NEMO za njim!

---

1) NEMO je Magister Templja, čigar naloga je pomagati razviti začetnika. Glej Liber CDXVIII, 13. Etir.

POGLAVJE XI

KRONA

Magikova Krona predstavlja Dosežek njegovega Dela. To je obroč iz čistega zlata, na čigar sprednji strani se nahajajo trije pentagrami, na zadnji pa je heksagram. Osrednji pentagram vsebuje diamant ali velik opal; ostali trije simboli vsebujejo Tav. Okoli te Krone je ovita kača Ureus, s pokončno dvignjeno glavo ter razprostrto ovratnico. Izpod Krone je purpurna kapa za njeno oporo, ki pada na ramena.

Namesto nje se včasih nosi Tahutihjeva Atef Krona; kajti Tahuti je Bog Modrosti, Učitelj Magike. Atef Krona ima dva ovnova rogova, da izkazuje energijo, prevlado, silo, ki podira ovire, v znamenje pomladi. Med njima je sončev disk, iz katere raste Lotus, ki ga spremljata dve peresi resnice in še trije drugi sončevi diski, eden na skodeli cveta, druga pod zavkrivljenima peresoma.

Obstaja še ena Krona, Krona Amona Skritega, od katerega so si Hebrejci sposodili svojo besedo 'Amen.' Ta Krona je enostavna, sestavljena iz dveh peres resnice. Dlje v to simboliko nam ni treba iti, saj smo o Kroni že vse povedali na začetku.

Purpurna kapa vključuje tudi zakrivanje, in predstavlja preplavo blišča, ki se zliva na Magika od zgoraj. Je iz žameta, zavoljo mehkode božanskega poljuba, in purpurna, ker je to sama kri Boga, ki predstavlja njeno življenje. Zlati obroč predstavlja večni krog popolnosti. Trije pentagrami simbolizirajo Očeta, Sina in Svetega Duha, dočim heksagram predstavlja samega Magika. Običajno pentagram predstavlja mikrokozmos in heksagram makrokozmos; toda tu je obratno slučaj, kajti v tej Kroni Popolnosti je tisto zgoraj postalo to, kar je spodaj. Če se nosi diamant, je to zavoljo Svetlobe, ki predhaja vsako manifestacijo v obliki; če opal, potem zavoljo spominjanja na vrhovni plan Vsega, zavoljo odpiranja in zapiranja zanosa, da bi se izpoljil kot Mnoštvo, ki namerava postati Neizpoljeno Eno. A je ta tema preveč obširna za tale elementarni spis o Magiki.

Kača, ki obdaja Krono, pomeni mnogo tega, ali prej, eno stvar na

mного načinov. To je simbol kraljevstva in iniciacije, kajti Magik je maziljeni Kralj in Svečenik.

Pravtako predstavlja Hadita, o katerem lahko zgolj navedemo tele besede: Jaz sem skrita kača, ovita za naskok: v mojem uvijanju je radost. Če dvignem svojo glavo, sva jaz in moja Nuit eno. Če sklonim mojo glavo in brizgnem strup, potem je to zanos zemlje, in sva jaz in zemlja eno.'

Kača je tudi Kundalini, Magijska sila sama, izpoljena stran Magikovega Bogovstva, čigar neizpoljena stran je mir in tišina, ki pa nima svojega simbola.

V indijskem sistemu je Veliko Delo predstavljeno z besedami, ki govorijo, da se ta kača, ki običajno ovita spi v spodnjem delu hrbtenice, lahko tudi dvigne do Jogijeve glave, da bi se tam združila z Gospodarjem Vsega.

Kača je tudi zastrupljevalka. To je tista sila, ki uniči izpoljeno Vesolje. To je pravtako smaragdna kača, ki obdaja Vesolje. To zadevo lahko preučite v *Libru LXV*, kjer je to podano na neprimerljivo sijajen način. Kapuca te kače ima šest draguljev, tri na vsaki strani, Rubin, Smaragd in Safir, trije izpopolnjeni sveti elementi na vsaki strani ravnovesja.

POGLAVJE XII

OBLEKA

Magikova Halja lahko variira v skladu z njegovim rangom ter naravo njegovega delovanja.

Obstajata dve glavni vrsti Halj, bela in črna; črna je pomembnejša od bele, kajti bela nima kapuce. Tem haljam lahko dodajamo različne simbolne dodatke, a v vsakem primeru ima obliko črke T(av).

Obča simbolika, ki smo si jo prisvojili, nas navaja, na nek način, da priporočamo tako Haljo, ki si jo le redkokdo drzne nositi. Ta Obleka je iz bogate svile čisto temno modre barve, modre kakor nebo: izvezena je z zlatimi zvezdami ter vrtnicami in lilijami. Okrog kapuce, s svojim repom in svojimi usti, se nahaja velika kača, dočim spredaj se od vratu do tal nahaja Puščica, opisana v Viziji Petega Ætira. Ta Obleka ima obrobo iz vijoličaste svile na kateri je zvezena zelena kača, ki se ovija od vratu do kapuce. Simbolika te Obleke se nanaša na višje misterije, ki jih lahko preučimo v *Libru CCXX* in *Libru CDXVIII*; zdaj pa raje spregovorimo še o rabi Halje na splošno.

Halja skriva in varuje Magika pred elementi; ona je tišina in molččnost, s katero on deluje, skrivajoč se v okultnem življenju Magike in Meditacije. To pomeni oditi stran v divjino, kar zasledimo v življenjih ljudi višje vrste pomembnosti. Gre tudi za naš umik od življenja kot takega.

V drugem smislu je to tudi Magikova 'Aura,' to nevidno jajce ali ovoj, ki ga obdaja. Ta 'Aura' mora biti svetleča, prožna, nepredorna, tudi za svetlobo, to je, za delno svetlobo, ki prihaja od strani.

Edina Magikova svetloba je tista iz Lampe nad njegovo glavo, kakor stoji v središču Kroga, Halja pa, odprta okrog vratu, na noben način ne predstavlja nobene ovire za njen prehod. In, bivši na široko odprta pri tleh, prepušča to svetlobo da razsvetli tudi tiste, ki sedijo v temi v senci smrti.

POGLAVJE XIII

KNJIGA

Knjiga Urokov ali Rotitev je Zapis vsake misli, besede in dejanja Magika; kajti vse, kar je nameraval, je nameraval v nekem cilju. Isto je, kot da je podal zaprisego, da bo nekaj dosegel.

In ta Knjiga mora biti sveta Knjiga, ne nek notes za zapiske, kamor si zapišemo vsak možen košček nesmisla, ki nam pade na misel. Zapisano je, v Libru VII, v, 23: 'Vsak dah, vsaka beseda, vsaka misel, vsako dejanje je neko dejanje ljubezni do Tebe. Bodi ta predanost silovit urok za izgon demonov Petice.'

Tako mora torej biti napisana ta Knjiga. Predvsem mora Magik prej izvesti prakso, ki je podana v Libru CMXIII, tako da bo dojel, kdo on je in v kakšno smer naj poteka njegov razvoj in rast. Toliko za prvo stran Knjige.

Potem naj pazi, da ne zapiše vanjo ničesar neusklajenega ali neresničnega. In ne more se izogniti temu pisanju, kajti to je Magikalna Knjiga. Če zanemarimo tudi samo eno uro svoj smoter v življenju, bomo našli polno nesmiselnih čark in skic na belem pergamentu; in tega se ne da izbrisati. V takem primeru, ko hočemo rotiti nekega demona s pomočjo te Knjige, se bo on norčeval iz nas; pokazal bo na vse te bedaste zapiske, ki so bolj njegovim podobni, kot našim. Zaman bomo poskušali z naslednjimi uroki; vsled naše lastne neumnosti smo prekinili verigo, s katero bi ga morali okovati.

Celo kaligrafija Knjige mora biti razpoznavna in temperamentna, jasna in krasna; v oblaku kadila je težko brati rotitve. Medtem ko skušamo v megli prebrati pisavo, bo demon izginil, in morali bomo zapisati strašno besedo 'napaka.'

Vendar ni niti ene strani v tej Knjigi, na kateri bi ta beseda ne bila napisana; a kakor takoj za njo sledi nova potrditev, v toliko ni vse izgubljeno; in kakor ne more biti beseda 'uspeh' nikdar zapisana, ker je poslednja beseda zapisana v njej, ki ji sledi dokončna pika.

Ta dokončna pika ne more biti postavljena nikjer drugje; kajti pisanje Knjige traja večno; na noben drug način ne moremo končati zapisa,

dokler ni dosežen cilj vsega naprezanja. **Naj bo vsaka stran te Knjige izpolnjena s pesmijo – kajti to je Knjiga spevov!**

Strani te Knjige so iz deviškega pergamenta, narejenega iz teleta, ki ga je porodila Izis-Hator Velika Mati, Ozirisu-Apisu Odrešeniku. Vezana je v modro usnje, na katerem z zlatimi črkami piše *Telema*. Pero, s katerim se piše, naj bo od mladega moškega laboda – laboda z imenom Aum. Tinta pa naj bo iz žolča ribe z imenom Oannes.

Toliko o Knjigi.

POGLAVJE XIV

ZVONEC

Za Magijski Zvonec je najbolje, če je privezan na verižico. V nekaterih sistemih Magike se uporablja večje število zvonov, ki so posejani po kapuci obleke, zavoljo ideje o tem, da naj bi vsak Magikov premik proizvajal glasbo. Toda Zvonec, o katerem govorimo je neko pomembnejše orodje. **Ta Zvonec poziva in opozarja; in to je tudi tisti Zvonec, ki zvoni ob povzdigovanju Hostije.**

To je tudi Magikov 'Astralni Zvonec.'^[1]

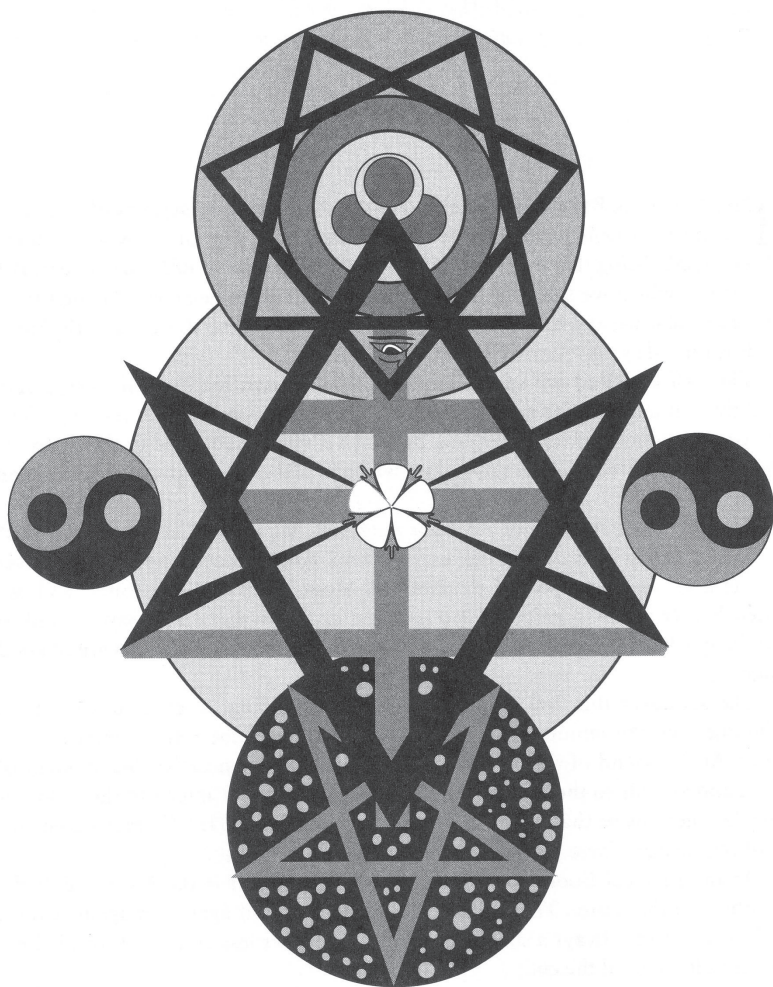
Zvonec, o katerem govorimo, je en disk, okrog dve coli v premeru, rahlo zaobljen v obliko, ki spominja na cimbalu. Luknja v sredini omogoča, da skozi povlečemo usnjeno vrstico, s katero ga lahko privežemo na verižico. Na drugi strani verižice se nahaja kladivce; ki je v Tibetu običajno narejeno iz ljudske kosti.

Sam Zvonec je narejen iz electrum magikuma, zlitine iz 'sedmih kovin,' ki so skupaj zlite na poseben način. Najprej se stali zlato in srebro v času ugodnega aspekta med soncem in luno; nato se primeša s kositrom, ko je Jupiter ugodno aspektiran. Svinec se nato doda pod nadzorom sumničavega Saturna; in potem še živo srebro, baker in železo, ko Merkur, Venera in Mars dobro obetajo.

Zvok tega Zvonca je nepopisno ukazujoč, slovesen in veličasten. Brez najmanjše disonance, en sam njegov ton zveni čisto in vse globlje izginja v tišino. **Ob zvoku tega Zvonca Univerzum izgine za en nedeljiv trenutek časa in se ravna po Magikovi Volji.** Nikar naj ne prekinja zvoka tega Zvonca. Naj bo tako, kakor je zapisano v Libru VII, v, 31: 'Obstaja slovesnost tišine. Nobenega glasu ni več.'

Kakor je Magijska Knjiga zapis preteklosti, tako je Magijski Zvonec napoved prihodnosti. Manifestirano naj se ponovi vedno znova, vselej s čistim in jasnim tonom, vselej v preprostosti glasbe, vendar vedno manj in manj moteče neskončno tišino vse do konca.

1) Med določenimi meditacijskimi praksami študent zasliši zvonjenje v globini svoje biti. Ne gre za subjektiven zvok, saj ga včasih lahko slišijo tudi ostali prisotni ljudje. Nekateri Magiki so sposobni pozivati pozornost tistih, s katerimi hočejo komunicirati na daljavo na ta način, ali pač, tako vsaj pravijo.

SLIKA 12: NAPRSNIK MOJSTRA THERIONA

POGLAVJE XV

NAPRSNIK

Naprсна plošča ali Lamén Magika je nek zelo izdelan in pomemben simbol. V židovskem sistemu je moral Prvosvečenik nositi ploščo z dvanajstimi dragulji za plemena Izraela (z vsemi korespondencami), in v tej plošči so hranili Urim in Thummim.^[1]

Moderni Naprsnik je, kakorkoli že, preprosta plošča, ki (nošena na prsih) simbolizira Tifaret, in **mora zatorej predstavljati harmonijo vseh drugih simbolov v enem**. Po svoji obliki je seveda povezan s Krogom in Diskom; a ne zadostuje, če zgolj ponovimo design obeh.

Naprsnik duha, ki ga hočemo priklicati, se nahaja v trikotniku in se ga nosi tudi na prsih; a v tem primeru, saj to, kar hočemo evocirati, ni nekaj delnega, temveč je celota, bomo imeli en sam simbol, ki bo kombinacija dveh. **Veliko Delo je torej predmet designa.**^[2]

V ta Naprsnik mora Magik položiti skrite ključe svoje moči.

Disk je zgolj nek material, na katerem se dela, zbran skupaj in uravnotežen, a ne še v delovanju, deli mašinerije, ki so urejeni za uporabo, ali celo skupaj staknjeni, a ne še v pogonu. V Naprsniku so te sile že v delovanju; celo predvidena dovršitev je nakazana.

V Abramelinovem sistemu imamo srebrno ploščo, na katero Angel Varuh zapiše z roso. To je drug način izraza istega, kajti On je ta, ki podari skrivnosti moči, ki naj bi bile tu izražene. Sv. Pavel isto izrazi, ko pove, da naprsna plošča pomeni vero, in lahko prestane ognjene zublje zlobnih. Ta 'vera' ni slepo samozaupanje in lahkovernost; to je tisto

1) Učenjaki niso prepričani, kaj je to v resnici bilo, čeprav gre očitno za metodo divinacije.

2) Nekateri pisci so dejansko pomešali Naprsnik z Diskom, običajno vsled nerazumevanja značaja slednjega. 'Sigillum Dei Aemet' od dr. Deeja, je primer sijajnega Diska, a bi bil za Naprsnik brez koristi. Eliphás Levi je naredil nekaj poskusov, da bi narisal enega ali drugega, a ni bil nikoli siguren, kateri je kateri. K sreči zdaj nima več težav s tem. Naprsniki, ki so podani v Malem in Velikem 'Solomonovem' Ključu, so malo boljši, čeprav ne poznamo popolnega primera. Design na platnicah 'Zvezde na Zahodu' predstavlja en zgodnji poskus Fratra Perduraba.

samozaupanje, ki pride samo tedaj, ko je jaz pozabljen.

'Znanje in Občevanje Svetega Angela Varuha' je tisto, ki daje to zaupanje. Naloga, da bo dosegel to Znanje in Občevanje, je edina naloga tistega, ki naj bi se imenoval Adept. Ena popolna metoda za doseganje tega je podana v Osmem Etiru (Liber 418, *Equinox V*).

SLIKA 13: PRIMER SLIKE ZA NAPRSNIK (LAMEN)

POGLAVJE XVI

MAGIJSKI OGENJ; Z OMEMBO
KADILNIKA, OGLJA IN DIŠAV

V Magijski Ogenj se vrže vse. On simbolizira končno izgoretje vseh stvari v Šivaršani. To je popolno uničenje Magika, kot tudi Univerzuma.

Kadilnik stoji na malem oltarju. 'Moj oltar je iz medenine izdelan in odkrit; na njem potem prižigaj v srebru ali zlatu.' Ta oltar stoji na Vzhodu, tako simbolizirajoč istovetnost Upanja in Izničenja. Ta medenina ali bron vsebuje kovine Jupitra (kositer) in Venere (baker) in je homogena zlitina le-teh. Tako predstavlja božansko ljubezen, in je 'open brass work,' kajti ljubezen ni omejena po smeri ali razseganju; ni delna, temveč je univerzalna.

Na tem oltarju stoji primeren Kadilnik, s tremi nogami, kar simbolizira Šin, ogenj. Te podpirajo njegovo polkrožno posodo, ki jo pokriva plošča z luknjicami. Ta Kadilnik je iz srebra ali zlata, ker sta to, tako imenovana, popolna metala; nepopolnost izgori v popolnosti. V njem žari oglje, impregnirano s solitrom. To oglje (kakor so zdaj začeli kemiki slutiti) je skrajni beljakovinski element: popolnoma črn, ker vsrka vso svetlobo; neizgorljiv z uporabo katerekoli znane vročine; najlažji od tistih elementov, ki se pojavljajo v trdnem stanju v naravi; bistvena sestavina vseh znanih oblik življenja.

Dodali smo mu soliter, čigar prašek ima violetni plamen Jupitra, očeta vsega, čigar dušik je ta notranji element, ki vsled primerne kombinacije postane konstituent vseh znanih najeksplozivnejših teles; in čigar tretji konstituent je kisik, ki je hrana ognju. Ta ogenj se zaganja v Magika; ta udar uničenja je spočela njegova beseda in njegova volja.

V ta Ogenj on meče Dišave, ki simbolizirajo molitev in je grobi nosilec ali podoba njegove aspiracije. Zaradi nepopolnosti te podobe, dobimo zgolj dim, namesto dišave, ker ni pristna. **Naša molitev je izraz nižjega, ki hrepeni po višjem;** ona nima jasne vizije višjega, ne dojame, kaj višje hoče. In kakorkoli je že sladak, je vedno meglen.

V tem dimu se pojavljajo prividi. Iščemo svetlobo in zagledamo

Tempelj, kako je zatemnjen! V temi se zdi, da se ta dim nenavadno oblikuje, in zaslišimo lahko zavijanje zveri. Gostejši je dim, temnejši postane Univerzum. Sopihamo in trepečemo, ko vidimo, kakšno prikazen in netvarno bitje smo priklicali!

Vendar brez Kadila ne moremo! Dokler naša aspiracija ne navzame neke oblike, ne more vplivati na oblike. To je prvtako misterij inkarnacije.

To kadilo ima za bazo Gumo Olibanuma, kar je žrtvovanje človeške volje srca. Ta olibanum smo zmešali, njegove polovico teže s storaksom, zemeljskimi poželenji, temnimi, sladkimi in lepljivimi; in spet pol tega z lesom aloe, ki predstavlja Sagittariusa, puščico,^[1] in s tem predstavlja aspiracijo samo; to je puščica, ki razkolje mavrico. Ta puščica je 'Veščina' ali 'Zmernost' v Tarotu; to je življenje, enako uravnovešeno in usmerjeno, in ki omogoča naše delo; vendar se mora to samo življenje žrtvovati!

Ob prižigu teh stvari se v naši domišljiji pojavijo tiste strašljive ali zapeljive prikazni, ki nastanjujejo 'Astralni Plan.' Ta dim predstavlja 'Astralni Plan,' ki leži med materialnim in duhovnim. Zdaj lahko posvetimo malo naše pozornosti na ta 'plan,' o katerem je bilo povedanega veliko nesmisla.

Ko človek zapre svoje oči in začne ogledovati naokrog, sprva ne vidi drugega kot temo. Če se še naprej trudi prodreti skozi mrak, se mu polagoma odpre en drug par oči.

Nekateri mislijo, da so to 'oči domišljije.' Tisti z več izkustva razumejo, da gre resnično za videne stvari, ki so obenem same po sebi povsem zmotne.

Sprva videc zazna siv mrak; v naslednjih eksperimentih se lahko pojavijo liki, s katerimi videc lahko občuje, in pod vodstvom katerih lahko tudi popotuje naokrog. Ta 'plan' je prvtako obširen in raznolik, kot materialni svet in ga je nemogoče učinkovito opisati; bralca moramo napotiti na Liber O in *Equinox* II, strani 295 do 334.

Ta 'Astralni Nivo' je opisal Homer v Odiseji. Tu so Polifem in Lastrigonci, Kalipso in Sirene. Tu so bitja, ki si jih lahko predstavljamo kot 'duhove' mrtvih. Če študent vzame njih za resnične, jih mora oboževati. V tem primeru je izgubljen; fantom ga bo prevladal; in ga obsedel.

---

1) Zapomniti si moramo, da obstajata dve puščici: Božanska, ki strelja navzdol in človeška, ki strelja navzgor. Prva je Olje, druga je Kadilo, ali prej njegov najfinejši del. Glej Liber 418, Peti Etir.

Kakor dolgo neko bitje preizkušamo, smo osvobojeni od njega.

Človek, ki eksperimentira s kajenjem opija ali hranjenjem z oreški, si ne škodi; a ko neha preizkušati, ko deluje iz navade in brez razmišljanja, je v težavah. Vsi jemo preveč, ker so se ljudje, bolni na jetrih in potrti, vselej nažirali petkrat na dan s šestmesečnimi zalogami, in je bilo manj težav, če so se najedli in ne mislili več na to, kot pa če bi se spraševali o tem, če so sploh lačni. Če si sam kuhaš, kmalu prideš do tega, da si kuhaš bolj ali manj to, kar hočeš; in da si povrneš zdravje. Če pa, kakorkoli že pač, gremo v drugo skrajnost in ne mislimo o ničemer drugem, kot le o dieti in zdravi prehrani, bomo gotovo kmalu zadobili tipično obliko melanholije, v kateri si pacient domišlja, da se je ves svet zarotil proti njemu, da bi ga zastrupil. Profesor Schweinhund je dokazal, da teletina povzroča protin; Profesor Naštikov dokazuje, da mleko povzroča jetiko. Sir Ruffon Wratts nam pravi, da nas zelje stara. Kmalu bomo dosegli stanje, za katerega Mr. Hereward Carrington ponosno govori: naša edina hrana bo čokolada, ki jo bomo nenehno žvečili, celo v sanjah. In takoj nato se bomo spomnili na grozno resnico, ki jo je dokazal Guteberg Q. Hosenscheiser, iz Prve Avenije, Grand Rapids, namreč, da čokolada povzroča zaprtost, ta pa raka, nakar se bomo poslužili klistirja, ki bi še kameli povzročil krče v želodcu.

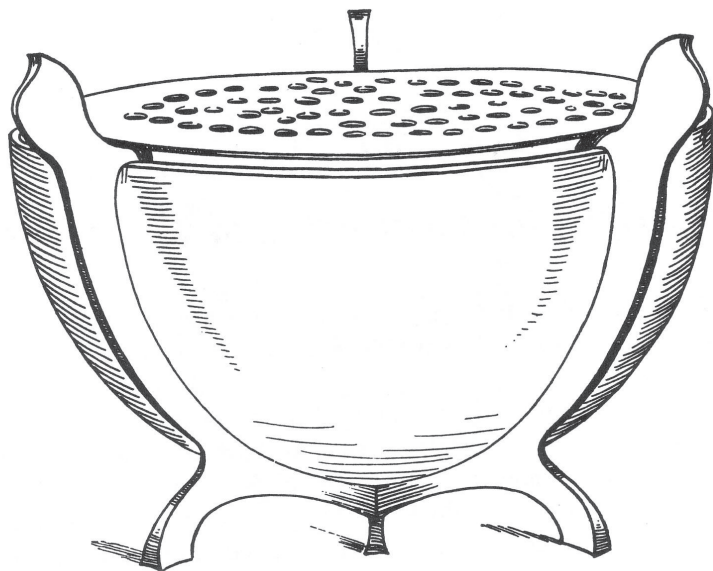
Podobna norost napade celo znanstvenike. Mečnikov je preučeval boleznin debelega črevesa toliko časa, dokler ni več videl ničesar drugega, nakar je slovesno predlagal, da bi bilo najbolje, če si vsi izrežemo debelo črevo, poudarjajoč dejstvo, da jastreb, ki nima debelega črevesa, živi zelo dolgo. Če smo že pri tem, je dolgotrajnost pri jastrebu učinek njegovega spiralastega vratu; in mnogo preudarnih ljudi predlaga, da začnemo eksperimentirati s profesorjem Mečnikovom.

Toda **najhujše od vseh prikazni so moralne in religiozne zamisli.** Zdravje temelji na zmožnosti odmerjanja idej v pravih razmerjih. Vsakdo, ki sprejme neko moralno ali religiozno resnico za resnično, ne da bi jo razumel, ostaja izven norišnice zgolj zato, ker ji ne sledi logično. Če je kdo resnično verjel v Krščanstvo,^[1] in če je kdo resnično mislil, da je večini ljudi usojeno večno prekletstvo, bi odšel besneč naokrog, da bi poskušal 'reševati' ljudi. Spanje bi bilo nemogoče, dokler bi groza zavesti ne izčrpala telesa. Sicer pa bi zato morali biti moralno blazni. Kdo med nami lahko spi, če je nekdo, ki ga ljubimo, v nevarnosti, da zgolj umre? Mi ne moremo niti gledati utaplajočega se psa, ne da bi prekinili z

1) 'Človek bi zblaznel, če bi jemat Biblijo zares; toda da bi jo jemali zares, moramo že biti blazni.' – Crowley.

vsem našim poslom, da bi bili priče temu. Kdo bi potem lahko živel v Londonu, razmišljajoč o dejstvu, da so med njegovimi desetimi milijoni duš vsi, razen tisočERICA iz Plymouthske Evangeličanske Bratovščine, prekleti in obsojeni na propad? A ta tisočERICA Plymouthskih Vernikov (ki najglasneje razglaša, da bodo samo oni rešeni) kar v redu shaja, hvala. Dejstvo, ali so hipokriti ali moralno blazni, je prepuščeno njim v lasten razmislek.

Vse te fantome, kakršnekoli narave, moramo priklicati, preizkusiti in obvladati; sicer se bomo enkrat soočili, ravno ko bomo hoteli nekaj, z nečim, o čemer nismo nikoli niti razmišljali; in nemara nas ta ideja, pojavivši se nam povsem nenadoma, lahko preseneti od zadaj in nas zadavi. To je zgodba o čarovniku, ki ga je zadavil Vrag!

SLIKA 14: KADILNICA

SLOVARČEK TUJK

Na tej listi se nahajajo samo tiste besede, katerih pomen v naslednjih straneh ni nikjer razložen. Neke druge, ki smo jih omenili v prvih delih te knjige, so zadovoljivo razložene kasneje. V tem primeru moramo poiskati reference v Indeksu na koncu knjige.

A.:A.: Velika Bela Bratovščina, ki podaja to svojo Metodo Dosežka svetu. Glej *Equinox* I.

Adeptus Minor. Stopnja adeptovstva. Glej *Equinox* III.

Ætiri. Glej Enohijanski Sistem, *Equinox* V in VII.

Aima. Velika Plodna Mati Narava.

Ama. Velika Mati, še ne plodna.

Amoun. Bog Amen = Zeus = Jupiter, etc., etc.

Ankh. Simbol 'Življenja.' Ena od oblik Rožnega Križa. Glej *Equinox* III.

Apofts. Kača-Bog, ki je umoril Ozirisa. Glej *Equinox* III.

Babalon, Naša Gospa. Glej *Equinox* V, Vizija in Glas, 14. Etir.

Bhagavadgita. Sveta Himna Indije. 'Visoka pesem' v slovenskem prevodu.

Binah. Razumevanje, Tretja 'emanacija' Absoluta, Tretja Sefira Drevesa Življenja v Qabali.

Crux Ansata. Isto kot pod Ankh. 'Jermenski Križ.'

Čela. Učenec.

Daot. Znanje, otrok (ali prej bastard) Hokmah in Binah v nekem smislu; v drugem pa domovanje Horonzona.

Dhammapada. Sveta knjiga Budizma.

Elementarni Kralji. Glej Liber 777.

Gevurah. Silovitost, peta 'emanacija' Absoluta.

Gune. Trije principi. Glej *Bhagavadgita*, 777 etc.

Guru. Učitelj.

Hadit. Glej *Knjigo Zakona*, tudi 'Liber 555.'

Hathajoga Pradipika. Indijska knjiga o telesnih vajah za spiritualne učinke.

Hesed. Milina, četrta 'emanacija' Absoluta.

Hod. Sijaj, osma 'emanacija' Absoluta.

Horonzon. Glej *Liber 418*, 'Vizija in Glas,' 10. Etir.

Jesod. 'Temelj,' deveta 'emanacija' Absoluta.

- Jogi.* Nekdo, ki stremi po 'Združitvi' (z Bogom). Indijska beseda, ki odgovarja Muslimanski besedi Fakir.
- Joni.* Diada, ali Ženski Princip. Glej *Lingam*.
- Kaducej.* Merkurjeva Palica. Glej *Equinox* II in III.
- Kamma.* Karma v Pali dialektu, *q. v.*
- Karma.* 'To kar je storjeno,' 'Zakon vzroka in učinka.' Glej 'Znanost in Budizem,' Crowley *Zbrana Dela*, 2. Zvezek.
- Keter.* Krona, prva 'emanacija' Absoluta.
- Lao Ce.* Veliki kitajski Učitelj, ustanovitelj taoizma. Glej Tao Teh King. *Lingam*. Enost Moškega Principa. A ima več simbolov, n.pr. včasih je Joni O ali 3 in *Lingam* 2.
- Lingam-Joni.* Ena oblika Rožnega Križa.
- Makrokozmos.* Veliko Vesolje, čigar je človek natančna podoba.
- Magus.* Magik. Tehnično pravtako Mojster ranga $9^{\circ} = 2^{\square}$. Glej *Equinox* VII, Liber I vel Magi, in drugje.
- Mahalingam.* Glej *Lingam*. Maha pomeni velik.
- Maha-Sattipatthana.* Oblika meditacije. Glej Crowleyev esej 'Znanost in Budizem.'
- Malkah.* Dekle, 'devica.' Neodrešena duša.
- Malkut.* 'Kraljestvo,' deseta 'emanacija' Absoluta.
- Mantrajoga.* Praksa za dosežek združitve z Bogom s ponavljanjem svetih sentenc.
- Mesto Piramid.* Glej *Equinox* V, Vizija in Glas, 14. Etir.
- Mikrokozmos.* Človek kot natančna podoba Univerzuma.
- Mojster Templja.* Magister Templi, rang $8^{\circ} = 3^{\square}$. Glej 'Zvezda na Vidiku.'
- Nefesh.* 'Animalna duša' človeka.
- Netzah.* Zmagoslavje, sedma 'emanacija' Absoluta.
- Nibbana.* Stanje, imenovano, vsled pomanjkanja boljšega imena, izničenje ali prenehanje. Končni cilj. Budistični – pali – izraz za Nirvano.
- Nirvana.* Glej Nibbana.
- Nuit.* Glej *Knjigo Zakona*.
- Poti.* Glej 777, in *Equinox* II, ter drugod.
- Perdurabo, Frater.* Glej *Equinox* I – X, 'Tempelj Kralja Salomona.'
- Prana.* Glej *Radža Joga*.
- Qabalah.* Glej 'Izročilo svete modrosti Hebrejcev,' *Equinox* V.
- Qlifot.* 'Olupki' ali demoni. Izločki idej, predstav. Ednina 'qlifa.'
- Ra-Hoor-Khuit.* Glej *Knjigo Zakona*.
- Ruah.* Intelekt in ostale mentalne kvalitete. Glej 777, etc.

- Sahasrara Čakra.* 'Tempelj Kralja Salomona.' Glej *Equinox* IV.
- Sammasati.* Glej 'Trening Uma,' *Equinox* V, in 'Tempelj Kralja Salomona,' *Equinox* VIII. Pravtako 'Znanost in Budizem,' A. Crowley *Zbrana Dela*, 2. Zvezek.
- Sankhara.* Glej 'Znanost in Budizem.'
- Sanna.* Glej 'Znanost in Budizem.'
- Sefrot.* Glej 'Tempelj Kralja Salomona,' *Equinox* V.
- Skandhas.* Glej 'Znanost in Budizem.'
- Šin.* 'Zob.' Hebrejska črka, ki se nanaša na Ogenj in Duha.
- Šiva Sanhita.* Hinduistična razprava o telesnih vajah v spiritualne namene.
- Tao.* Glej *Konx Om Pax*, 'Thien Tao,' 777, etc.
- Tao Teh King.* Kitajska klasika o Tau.
- Taro.* Glej 777, *Equinox* III in VIII, etc.
- Tav.* 'Križ,' Hebrejska črka, zadnja, nanaša se na 'Zemljo.' Glej 777.
- Taumiel.* Demon, ki se nanašajo na Keter. Dve spopadajoči si sili.
- Teozof.* Oseba, ki govori o Jogi, a je ne izvaja.
- Tot.* Tahuti. Egipčanski Bog Govora, Magike, Modrosti.
- Tifaret.* 'Lepota' ali 'Harmonija,' šesta 'emanacija' Absoluta.
- Tifon.* Tajfun. Morilec Ozirisa.
- Udana.* Eden od imaginarnih 'živcev' ali 'nadi' v hinduistični fiziologiji.
- Vedana.* Glej 'Znanost in Budizem.'
- Vesica, Vesica Piscis.* Glej Joni. Oval, ki nastane s presekom dveh krogov. Slov. Ribji mehur.
- Virakam, Soror.* Čelo Fratra Perduraba.
- Vrittis.* 'Vtisi.'
- Zohar.* Blišč, zbirka knjig o Qabali. Glej 'tempelj Kralja Salomona,' *Equinox* V.

M.:M.:M.:

Združba, ustanovljena, da bi ilustrirala principe te knjige v praksi. Izbrana metoda v ta namen je niz Inicijacij.

Nadaljnje inštrukcije so podane Iniciatom v skladu z njihovim rangom.

Ta Šola je v zavezništvu z vsemi poglavitnimi telesi Visokih Rangov Prostožidarstva.

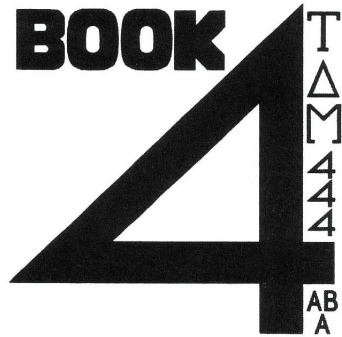
Poleg Obredov Inicijacije obstajajo še mnoge druge Ceremonije za izdelavo nadaljnjih inštrukcij.

Izčrpnejše informacije je možno dobiti z osebnim razgovorom z Velikim Generalnim Tajnikom O.T.O. preko NU Lože, Slovenija, ali na Internetu: <http://www.oto.si/>.

* * *

TRETJI DEL

MAGIKA V TEORIJI
IN PRAKSI

HIMNA PANU

εφριξ' ερωτι περιαρχησ δ' ανεπτομαν
 ιω ιω παν παν
 ω παν παν αλιπλλαγκτε, κυλλανιασ χιονοκκτυποι
 πετραιασ απο δειραδος φανηθ,' ω
 θεων χοροποι' αναχ

— Sof. Aj.

(slov. »Trepčem v zanosu, plovem na krilih iznenadne radosti! O Pan, O Pan, prikaži se nam, O Pan, priklati se prek morja, s skalnatih in zasneženih strmin Kilene, ti kralj, ki ustvarjaš ples za bogove.«)

*Thrill with lissome lust of the light.
 O man! My man!
 Come careering out of the night
 Of Pan! Io Pan!
 Io Pan! Io Pan! Come over the sea
 From Sicily and from Arcady!
 Roaming as Bacchus,
 with fauns and pards
 And nymphs and satyrs for thy guards,
 On a milk-white ass, come over the sea
 To me, to me,
 Come with Apollo in bridal dress
 (Shepherdess and pythoness)
 Come with Artemis. Silken shod,
 And wash thy white thigh, beautiful God,
 In the moon of the woods,
 on the marble mount,
 The dimpled dawn of the amber fount!
 Dip the purple of passionate prayer
 In the crimson shrine, the scarlet snare,
 The soul that startles in eyes of blue
 To watch thy wantonness weeping through
 The tangled grove, the gnarled bole
 Of the living tree that is spirit and soul
 And body and brain – come over the sea,
 (Io Pan! Io Pan!)*

*Vztrepetaj v gibčni sli po svetlobi.
 O človek! Človek moj!
 Izdirjaj ven iz noči
 Pana! Io Pan! Io Pan!
 Io Pan! Io Pan! Pridi čez morje
 Iz Sicilije in iz Arkadije!
 Pohajkujoč kakor Bakh, družno
 s panterji in favni
 In nimfami in satiri, ki so tvoji stražni,
 Na mlečno-belem oslu, pridi čez morje
 Do mene, do mene
 Pridi z Apolonom v svatbeni obleki
 (kot pastirica in prerokinja),
 pridi z Artemido, v svilo obutih nog,
 in umij si svoje belo stegno, lepi Bog,
 v mesečini gozdov,
 na gori iz marmorja,
 v izvoitenem svitu izvira jantarjevga!
 Potopi purpur strastne molitve
 V karminast oltar, vijolično past,
 Dušo, ki zgane se v očeh modrine,
 Da uzrla bi tvoje razuzdano curljanje
 Skozi zaraščen gaj, skozi grčavo deblo
 Živega drevesa. Ki duh je in duša
 In telo in možgani – čez morje pridi,
 (Io Pan! Io Pan! Io Pan!)*

*Devil or god, to me, to me,
 My man! my man!
 Come with trumpets sounding shrill
 Over the hill!
 Come with drums low muttering
 From the spring!
 Come with flute and come with pipe!
 Am I not ripe?
 I, who wait and writhe and wrestle
 With air that hath no boughs to nestle
 My body; weary of empty clasp,
 Strong as a lion and sharp as an asp –
 Come, O come!
 I am numb
 With the lonely lust of devildom.
 Thrust the sword through the galling fetter,
 All-devourer, all-begetter;
 Give me the sign of the Open Eye,
 And the token erect of thorny thigh,
 And the word of madness and mystery,
 O Pan! Io Pan!
 Io Pan! Io Pan Pan! Pan Pan! Pan,
 I am a man:
 Do as thou wilt, as great god can,
 O Pan! Io Pan!
 Io Pan! Io Pan Pan! I am awake
 In the grip of the snake.
 The eagle slashes with beak and claw;
 The gods withdraw:
 The great beasts come, Io Pan! I am borne
 To death on the horn
 Of the Unicorn.
 I am Pan! Io Pan! Io Pan Pan! Pan!
 I am thy mate, I am thy man,
 Goat of thy flock, I am gold, I am god,
 Flesh to thy bone, flower to thy rod.
 With hoofs of steel I race on the rocks
 Through solstice stubborn to equinox.
 And I rave; and I rape and I rip and I rend
 Everlasting, world without end,
 Mannikin, maiden, maenad, man,
 In the might of Pan.
 Io Pan! Io Pan Pan! Pan! Io Pan!*

*Vrag ali bog, k meni, k meni,
 Moj človek, človek moj!
 Pridi s trobentami, rezko zvenečimi
 Preko hriba!
 Pridi z bobni, globoko donečimi
 Od izvira!
 Pridi s flavto, pridi s piščaljo!
 Mar nisem dozorel?
 Jaz, ki čakam, trpim in borim se
 Z zrakom, ki je brez vej, da ugnezdil
 Bi moje telo, naveličano praznega objema,
 Močan kot lev in gibčen kot gad –
 Pridi, o pridi že!
 Otopel sem
 Od samotnega hrepenenja po vražjem.
 Vtakni meč v trpko dražeče okove,
 Vse-požirajoči, vse-oplajajoči;
 Daj mi znamenje Odprtega Očesa
 In dokaz pokončni trnovga bedresa
 Ter besedo blaznosti in misterija,
 O Pan, Io Pan!
 Io Pan! Io Pan Pan! Pan Pan! Pan,
 En človek sem:
 Stori po volji svoji, kot to zmore veliki bog,
 O Pan! Io Pan!
 Io Pan! Io Pan Pan! Buden sem
 V stisku kačjem.
 Orel trga s kljunom in kremplji;
 In se umaknejo bogovi:
 Pridejo veličastne zveri, Io Pan! Jaz sem rodil
 Se za smrt na rogu
 Samoroga.
 Jaz sem Pan! Io Pan! Io Pan Pan! Pan!
 Tvoj drug sem, tvoj človek,
 Kozel tvoje črede, zlato in bog,
 Meso tvoji kosti, cvet tvoji palici.
 S kopiti jeklenimi po skalah drvim
 Skozi sončev obrat neustavljivo v enakonočje.
 In razsajam, razdevičujem in razkrivam in razklajam
 Večnost, svet brez konca,
 Lutko, deklico, menado, človeka
 V silovitosti Pana.
 Io Pan! Io Pan Pan! Pan! Io Pan!*

UVOD K TRETJEMU DELU

"Εσσεαι αθανατος θεος, ουκ ετι θνητος."

— PITAGORA

»Magija je Najvišje, Najabsolutnejše in najbolj Božansko Vedenje Naravne Filozofije, napredno v svojem delovanju in čudovitih operacijah, s pravilnim razumevanjem notranjih in okultnih vrlin stvari; tako da resnično delujoča sila, uporabljena na primernem Prejemniku, povzroči neznane in čudežne učinke. Magi, temeljiti in prizadrevni v preučevanju Narave, vsled svoje večšine, vedo, kako povzročiti učinke, ki se navadnemu ljudstvu zdijo čudežni.«

— *Goetia*, Lemegeton Kralja Salomona.

»Kjerkoli simpatetična magija obstaja v svoji čisti in nepokvarjeni obliki, se predpostavlja, da enemu dogodku nujno in neizpodbitno sledi drugi, in to brez duhovnega ali osebnega posredovanja.

»Temeljna zasnova Magije je tako istovetna z zasnovo moderne znanosti; osnova celotnega sistema je vera, brezpogojna, resnična in neomajna, v red in enovitost narave. Magik ne dvomi, da isti vzroki vselej povzročijo iste učinke, ter da izvajanja primernih obredov ob spremljavi ustreznih urokov neizogibno povzročijo zaželene rezultate, razen če njegovih urokov ne prepreči in izsledí močnejša čarovnija nekega drugega maga. On ne zaklinja nobene višje sile: ne roti za naklonjenost nestanovitnih in samovoljnih bitij: ne ponižuje se pred nekim strašnim božanstvom. A vseeno njegova moč, kolikor že verjame da je velika, ni neomejena ter v nobenem primeru samovoljna. Z njo lahko razpolaga le toliko časa, dokler se strogo prilagaja pravilom svoje večšine, zakonom narave, ali kakorkoli že on to imenuje. Če zanemari ta pravila in prekrši te zakone celo v najmanjši podrobnosti, bo to povzročilo neuspeh, mag pa se s tem izpostavi skrajni nevarnosti. Čeprav zahteva suverenost nad naravo, je ta suverenost strogo omejena z njegovo namero ter nalogo, in natančno usklajena s starodavno rabo. Tako je sličnost med magijskim in znanstvenim konceptom sveta popolna. V obeh je zaporedje dogodkov povsem natančno in določeno, ter omejeno z nespremenljivimi zakoni, dočim je delovanje predvidljivo in izračunljivo; elementi muhavosti, naključja in nesreče so odgnani iz naravnega toka. Obe odpirata navidez neomejeno perspektivo možnosti za tistega, ki pozna vzroke stvari, in se lahko dotakne skritih izvorov, ki poganjajo ta ogromen in zapleten mehanizem sveta.

Zato sta tako magija kot znanost močno privlačili človekov um; zato je

močna vzpodbuda obeh v službi znanja. S svojimi neskončnimi obeti vabita utrujenega iskalca skozi puščavo razočaranj v sedanjosti: povzdigujeta ga na vrh nadvse visoke gore, in mu kažeta, preko temnih oblakov in valečih se meglic pod nogami, vizijo božanskega mesta, ki je nemara res zelo daleč, toda ono žari z nadzemeljsko lepoto, okopano v svetlobi sanj.«

— Dr. J.G. Frazer, *Zlata Veja*.

»Doslej je bila magika kot javna služba ena od poti, vsled katere je človek lahko prejel božansko moč. Prispevala je k osvoboditvi človeka iz suženjstva tradicije ter ga dvignila k višjemu, svobodnejšemu življenju, s širšim razgledom na svet. To je vsekakor velika pomoč človeštvu. In če se nadalje spomnimo, da je magija tlakovala pot znanosti, smo primorani priznati, ne glede na to, ker je črna večšina naredila veliko slabega, da je povzročila tudi veliko dobrega; če je otrok zablod, je še vedno mati svobode in resnice.«

— *ibid.*

»Prepričaj se v vse, in se trdno oprijemi tega, kar je dobro.«

— Sv. Pavel.

»Pravtako mantre in uroke, obeh in uanga, delo palice in delo meča: tega naj se nauči in nato poučuje.«

»On mora poučevati; a lahko naredi preizkuse stroge.«

»Beseda Zakona je Θελημα.«

— *Liber AL vel LEGIS; Knjiga Zakona.*

* * * * *

TA KNJIGA je za

V S E :

za vsakega moškega, ženske in otroka.

Moje dosedanje delo je bilo narobe razumljeno in njegov namen zamejen z mojo uporabo strokovnih izrazov. Zamikalo je zgolj premnoge diletante in ekscentrike, slabiče, ki v »Magiji« iščejo pobeg od stvarnosti. Sam sem se prvič zavestno približal stvari na ta način. To pa odbija vse preveč znanstvenih in praktičnih umov, ki so tisti, na katere nameravam načrtno vplivati.

Toda

M A G I K A

je za

V S E :

Napisal sem tole knjigo, da bi pomagal bankirju, boksarju, biologu, poetu, kopaču, prodajalcu, tovarniški delavki, matematiku, stenografistu, golferju, soprogi, konzulu in vsem drugim, da se povsem izpopolnijo, vsak v svoji funkciji.

Naj z besedami razložim, kako je nanoslo, da poveličujem besedo

M A G I K A

na praporu, ki sem ga nosil celo svoje življenje.

Še predem sem došel v puberteto, sem se zavedal, da sem Zver, katere število je 666. Niti najmanj nisem razumel, kaj to pomeni; to je bil strasten, ekstatičen občutek identitete.

V svojem tretjem letniku na Cambridgeu sem se zavestno posvetil Velikemu Delu, ki sem ga razumel kot Delo, s katerim postaneš Duhovno Bitje, osvobojeno vseh pritiskov, nesreč in zmot materialnega obstoja.

Nikakor nisem mogel najti primerne oznake za svoje delo, podobno kakor H.P. Blavatska nekaj let prej. »Teozofija«, »Spiritualizem«, »Okultizem«, »Misticizem«, vsi ti pojmi vsebujejo neustrezne konotacije.

Zatorej sem izbral ime

»M A G I K A«

kot najbolj vzvišen in pravzaprav najbolj obrekovan od vseh prikladnih pojmov.

Prisegel sem, da bom rehabilitiral

M A G I K O;

Da jo bom poistovetil s svojo lastno kariero; ter prisilil človeštvo k spoštovanju, ljubezni in zaupanju do tega, kar prezirajo in sovražijo in česar se bojijo. Držal sem Besedo.

A prišel je čas, ko bom moral popaziti na svoj prapor v stiskalnici človeškega življenja.

Narediti moram

M A G I K O

Za osnovni dejavnik v življenju

VSAKOGAR.

S predstavitvijo tele knjige moram razložiti in upravičiti svoje stališče s formulacijo definicije

M A G I K E

in pojasniti njene osnovne principe tako, da bo lahko

V S A K D O

Neposredno dojel, da je njegova duša, njegovo življenje, vsaka relacija s katerikoli drugim človeškim bitjem in vsaka okoliščina, odvisna od

M A G I K E

ter njenega pravilnega razumevanja in pravilne uporabe.

I. Definicija

M A G I K A

Je Znanost in Umetnost povzročanja Spremembe v skladu z Voljo.^[1]

(Ilustracija: Moja Volja je, da informiram Svet o neizpodbitnih dejstvih znotraj moje vednosti. Zavaljo tega primem za »magična orožja«: nalivnik, tinto in papir; napišem »inkantacije«: te besede; v »magijskem jeziku«: jeziku, ki ga razumejo ljudje, ki jih želim poučiti; skličem »duhove«: tiskarje, založnike, knjigotržce, itn., ter jih prisilim, da prenesejo moje sporočilo ljudem. Napisanje in posredovanje te knjige je torej dejanje

M A G I K E,

s katerim povzročim Spremembe, ki naj se zgodijo v skladu z mojo Voljo.)

II. Postulat

KATERAKOLI iskana Sprememba se lahko izvrši z uporabo primerne vrste in stopnje Sile, na primeren način, preko primernega posrednika, na primernem objektu.

(Ilustracija: Želim proizvesti eno unčo zlatovega klorida. Vzeti moram pravo vrsto kisline, nitro-hidro-kloridovo, in ne neke druge, v zadostni količini in primerni koncentraciji, ter jo dati, skupaj z ustrežno količino Zlata, v celo in nekorozivno posodo, na tak način, da to ne povzroči

1) V nekem smislu lahko Magiko definiramo z izrazom, ki so ga običajni ljudje naredili Znanosti.

nezaželenih učinkov: in tako naprej. Vsaka Sprememba zahteva svoje lastne okoliščine.

V trenutnem stadiju naše vednosti in zmožnosti nekatere spremembe v praksi niso možne; n. pr. ne moremo povzročiti mrka, niti spremeniti jekla v cink, niti ustvariti človeka iz gobe. Toda, teoretično je možno na kateremkoli objektu povzročiti spremembo, za katero je ta objekt zmožen po svojih naravnih danostih; pogoji se gibljejo v okviru tega postulata.)

III. Teoremi:

1. Vsako namerno dejanje je Magijsko Dejanje. (N.B.: Z »namernim« mislim »voljno«. Toda, celo na videz nenamerna dejanja, niso v resnici taka. Dihanje je dejanje volje za Življenje.)

(*Ilustracija:* glej definicijo zgoraj.)

2. Vsako uspešno dejanje ustreza postulat.

3. Vsak neuspeh izpričuje, da eni ali več zahtevam postulata ni bilo zadoščeno.

(*Ilustracija:* Lahko je šlo za napačno razumevanje situacije, kakor če bi zdravnik napačno diagnosticiral simptome, nakar bi njih zdravljenje pacientu škodilo. Napaka je lahko v uporabi napačnega tipa sile; kakor če hoče Butalec s pihanjem ugasniti električno luč. Napaka je lahko v uporabi stopnje sile; kot če bi šli s topom nad mravljo. Lahko je sila uporabljena na napačen način; kakor če bi hoteli unovčiti ček pri napačnem okencu v banki. Lahko smo uporabili napačnega posrednika; kakor če bi Leonardo da Vinci odkril, da njegova mojstrovina propada. Sila je lahko uporabljena na neustreznem objektu, kakor če bi poskušali streti kamen, misleč, da gre za oreh.

4. Prva predpostavka povzročanja sprememb je popolno kvalitativno in kvantitativno razumevanje pogojev zanje.

(*Ilustracija:* Najbolj običajen vzrok za neuspeh v našem življenju je nepoznavanje naše Resnične Volje ter sredstev za njeno uresničitev. Nekdo se ima lahko za slikarja ter potroši vse svoje življenje v trudu, da bi to postal; ali pa je resničen slikar, pa ni zmožen pravilno presoditi posebnih pogojev, ki so potrebni za tako kariero.)

5. Druga predpostavka za povzročanje sprememb je praktična sposobnost pravilnega aktiviranja energije.

(*Ilustracija:* Bankir lahko povsem razume dano situacijo, manjkata pa mu zmožnost odločanja ter aktiva, s katero bi lahko operiral.)

6. »Vsak moški in vsaka ženska je zvezda.« (Knjiga Zakona.)

To pomeni, da je vsako človeško bitje po svoji naravi neodvisen posameznik s svojim lastnim značajem in gibanjem.

7. Vsak moški in vsaka ženska ima svojo orbito, ki je delno pogojena s sebstvom in delno z okolico, ki je naravna in nujna za vsakogar. Vsak, ki iztiri, ne glede na to, če zaradi lastnega nerazumevanja sebe, ali zaradi zunanjih nasprotovanj, pride v spor z redom veselja ter temu ustrezno trpi.

(Ilustracija: Človek si lahko misli, da je dolžan delovati na določen način, tako da ima lepo samopodobo, namesto da bi raziskoval svojo pravo naravo. Ženska si lahko uniči življenje s tem, da daje prednost družbenemu položaju, ali obratno. Neka druga ženska lahko živi z neprivačnim moškim, dočim bi bila dosti srečnejša z ljubimcem v podstrešni sobici. Tretja se lahko slepi z romantičnimi pobegi, dočim je zares zadovoljna zgolj, če poseduje neko elegantno vodilno funkcijo. Ali pa primer dečka, kateremu instinkt govori, naj odide na morje, dočim njegovi starši vztrajajo, da mora postati zdravnik. V tem primeru bo v medicini nesrečen in neuspešen.)

8. Človek, čigar zavestna volja je v sporu z njegovo resnično voljo, zapravlja svojo moč. Tako ne more upati, da bi lahko učinkovito vplival na svoje okolje.

(Ilustracija: Kadar v državi divja državljanska vojna, to onemogoča, da bi se izvajala invazija na druge države. Človek, ki ima raka, vzdržuje s svojim hranjenem tudi svojega sovražnika, ki je del njega. Kmalu ni več zmožen izdržati pritiska svojega okolja. V praktičnem življenju, nekdo, ki počenja nekaj, za kar mu njegova vest pravi, da ni prav, to počenja zelo nerodno. Sprva!

9. Človek, ki izvršuje svojo Resnično Voljo, ima celotno vztrajnost Vesolja na svoji strani v pomoč.

(Ilustracija: Prvi princip uspeha v evoluciji je ta, da mora posameznik biti resničen do svoje lastne narave, ter se obenem prilagajati svoji okolici.)

10. Narava je neprekinjen fenomen, čeravno ne vemo vselej, kako so stvari med seboj povezane.

(Ilustracija: Človeška zavest je odvisna od lastnosti protoplazme, katere obstojnost je spet odvisna od neštetihi fizikalnih pogojev, ki so značilni za ta planet; in ta planet pogojuje mehansko ravnovesje celotnega materialnega vesolja. Potemtakem lahko rečemo, da je naša zavest vzročno povezana z najbolj oddaljenimi galaksijami; vendar ne

vemo niti tega, kako in od kod se pojavi molekularna sprememba v možganih.)

11. Znanost nam omogoča, da se okoristimo z neprekinjenostjo Narave, tako da izkustveno uporabljamo določena pravila, katerih medigra vključuje različne vrste idej, ki so povezane med seboj na način, ki je iznad našega sedanjega razumevanja.

(Ilustracija: Sposobni smo razsvetliti mesta s pritiskom na gumb. Ne vemo pa, kaj zavest sploh je, niti tega zagotovo, kako je ona povezana z delovanjem mišic; niti nemara tega, kaj je električna, ali kako je pač povezana z napravami, ki jo proizvajajo; in naše metode zavisijo od izračunov, ki vključujejo matematične predstave, ki s Svetom, kakor ga poznamo, nimajo prave povezave.) (Na primer pri izrazih, kot so »iracionalno«, »nerealno«, »neskončno«.)

12. Človek ne pozna narave svoje biti, niti svojih moči. Celotna njegova predstava o omejitvah temelji na pretekli izkušnji, in vsak korak v njegovem napredovanju razširi njegov imperij. Zatorej ni nobenega razloga za označevanje teoretičnih meja tega, kar on lahko je, ali kaj lahko stori. (I.e.: Razen – po možnosti – v primeru logično nesmiselnih operacij, kakršnih se poslužujejo Učenjaki v diskusiji o Bogu.)

(Ilustracija: Eno generacijo nazaj se je smatralo teoretično nemogoče, da bi kdaj spoznali kemijski ustroj zvezd stalnic. Znano je, da so naša čutila prilagojena tako, da sprejemajo le neskončno majhen delček vse možnih vrst vibracij. Moderni instrumenti so nas usposobili zaznati eno takih nadčutnosti s posrednimi načini, in celo uporabiti njihove posebne kvalitete v službi človeštva, kakor v primeru Hertzevih ali Rentgenovih žarkov. Kakor je rekel Tyndall, človek lahko v vsakem trenutku dojame in uporabi vibracije vseh zaznavnih ali nezaznavnih vrst. Vprašanje Magike je vprašanje odkritja in uporabe do zdaj neznanih sil v naravi. Vemo, da te obstajajo, in ne moremo dvomiti v možnosti miselnih ali fizičnih instrumentov, zmožnih, da nas privedejo do stika z njimi.)

13. Vsak človek se bolj ali manj zaveda, da njegova individualnost zaobsega več vrst bivanja, celo tedaj, ko misli, da so njegovi subtilnejši principi zgolj simptomi sprememb v njegovem grobem nosilcu. Enak red se verjetno razširja skozi vso naravo.

(Ilustracija: Mi ne mešamo zobobola z gnitjem, ki ga povzroča. Mrtvi objekti so občutljivi za nekatere fizikalne sile, kot je električna in toplotna prevodnost; vendar niti v nas, niti v njih – kakor nam je znano – ne moremo neposredno zaznati teh sil. Nezaznavni vplivi so

zatorej povezani z vsemi materialnimi pojavi; in to ni noben vzrok, da bi ne mogli delovati na materijo preko teh subtilnih energij, kakor to počenjamo preko njihovih materialnih osnov. Pravzaprav uporabljamo magnetično silo za premikanje železa in sončevo sevanje za reprodukcijo slik.)

14. Človek je sposoben biti, in uporabiti, vse, kar zazna, kajti, vse, kar zazna, je v nekem smislu del njegove biti. Tako lahko podredi celotno Vesolje, katerega se zaveda, svoji individualni Volji.

(Ilustracija: Človek je uporabil idejo Boga, da bi mu narekoval njegovo osebno obnašanje, da bi zadobil oblast nad svojim sočlovekom, da bi opravičil svoje zločine, in zavoljo nešteti drugih smotrov, vključno s tem, da bi se sam uresničil kot Bog. Uporabil je iracionalne in nerealne predstave matematike, da bi mu pomagale v konstrukciji mehanskih naprav. Uporabil je svojo moralno moč, da bi vplival na dejanja celo divjih živali. Poetičnega genija je uporabil v politične namene.)

15. Vsako silo v Vesolju je mogoče pretvoriti v katerokoli drugo vrsto sile, z uporabo določenih sredstev. Tako obstaja neizčrpna zaloga neke posebne vrste sile, ki bi jo lahko potrebovali.

(Ilustracija: Vročina se lahko pretvori v svetlobo in silo, tako da jo uporabimo za poganjanje dinamita. Zračne vibracije se lahko uporabi za ubijanje ljudi, tako da se jim to ukaže v govoru, da bi razvneli bojne strasti. Halucinacije, povezane s skrivnostnimi seksualnimi energijami, rezultirajo v nadaljevanje vrste.)

16. Uporaba katerekoli dane sile vpliva na vse druge razrede bitij, ki obstajajo v objektu, na katerem jo uporabimo, ne glede na to, na kateri razred neposredno vplivamo.

(Ilustracija: Če zabodem človeka z bodalom, je prizadeta tudi njegova zavest, ne le telo, čeravno ta, kot taka, nima nobene povezave z bodalom. Na enak način lahko delujemo na um druge osebe, da bi dosegli daljnosežne spremembe v njem, ali v drugih preko njega.)

17. Človek se lahko nauči uporabljati katerokoli silo v službi kateregakoli smotra, če se zna okoristiti z zgornjimi teoremi.

(Ilustracija: Človek lahko uporabi britev, da bi se naredil čuječnega nad svojim govorjenjem, tako da se z njo zareže vsakič ko mu uide in se mu zareče izbrana beseda. Isti namen lahko doseže tako, da se odloči, da ga bo vsak incident njegovega življenja opomnil na neko določeno zadevo, tako da vsak vtis naredi za izhodiščno točko nekega povezanega niza misli, ki se konča v tej stvari. Pravtako lahko vse zaloge svoje energije posveti nekemu posebnemu cilju, tako da se odloči, da ne bo

storil ničesar temu nasprotnega, ter da vsako dejanje, tako ali drugače, posveti v prid tega cilja.)

18. Človek lahko pritegne k sebi katerokoli silo Vesolja, če naredi sebe za ustreznega prejemnika zanjo, vzpostavi vez z njo ter uredi okoliščine tako, da jo njena lastna narava usmeri proti njemu.

(Ilustracija: Če hočem imeti čisto vodo za pitje, skopljem vodnjak tam, kjer se nahaja podzemna voda; preprečim ji, da bi odtekala stran; ter uredim vse tako, da mi bo voda služila, v skladu z zakoni hidrostatične, in bo napolnila vodnjak.)

19. Človekov občutek nasprotnosti in ločenosti od Vesolja je ovira njegovemu upravljanju z njegovimi tokovi. Izolira ga.

(Ilustracija: En popularni lider je najbolj uspešen, če pozabi nase in ima v mislih zgolj »Stvar«. Samopovzdigovanje povzroči ljubosumje in razkroj. Kadar nas telesni organi opozarjajo na svojo prisotnost kako drugače, kot le s tiho zadovoljnostjo, potem je to znak, da so bolni. Edina izjema je organ za reprodukcijo. A celo v tem primeru njegovo opozarjanje nase priča o njegovem nezadovoljstvu s seboj, ker ne more izpolniti svoje funkcije, dokler ni spolnjen s svojim nasprotnikom v drugem organizmu.)

20. Človek lahko pritegne in uporabi le tiste sile, za katere je resnično usposobljen.

(Ilustracija: Iz slabega materiala ne moremo narediti nič dobrega. Pravi pesnik najde navdih v vsem, kar obstaja. Pravi znanstvenik se uči iz vsakega pojava. Toda Narava je nema za hipokrita; kajti v Njej ni ničesar lažnega.) (To da je hipokrit sam en del narave, ni noben ugovor tej tezi. On je nek »endotermičen« produkt, razdeljen proti samemu sebi, s tendenco da se razpoči. On bo videl svoje lastne vrline povsod, in bo tako zadobil radikalno zmotno predstavo o pojavih. Večina religij preteklosti je zgrešilo, ker so pričakovale od Narave, da bo potrdila njihove ideale o primernem obnašanju.)

21. V bistvu ne obstaja nobena meja v razširjanju odnosa človeka z Vesoljem; kajti kakor hitro se človek poistoveti z neko idejo, sredstva merjenja prenehajo obstajati. Vendar je njegova sposobnost uporabe te sile omejena z njegovo mentalno močjo in zmožnostjo, kakor tudi z okoliščinami njegove človeške pogojenosti.

(Ilustracija: Ko se človek zaljubi, postane ves svet zanj sama ljubezen, neomejena in vseprisotna; vendar njegovo mistično stanje nikakor ni nalezljivo; njegovi bližnji se vsled tega zgolj zabavajo ali vznemirjajo. On

lahko na druge razširi zgolj učinek, ki ga je njegova ljubezen naredila nanj, vsled njegovih miselnih in telesnih kvalitet. Tako so Katul, Dante in Swinburne naredili svojo ljubezen za mogočnega motivatorja človeštva vsled svoje sposobnosti, da svoje misli o tem pretvorijo v muzikalen in izrazit jezik. Pravtako so Kleopatra in ostali oblastneži preoblikovali usode mnogih drugih ljudi, tako da so dopustili ljubezni vplivati na njihova politična dejanja. Magik, kakorkoli že je uspešen v vzpostavljanju stika s skritimi izvori energije v naravi, jih lahko uporabi zgolj do tiste mere, ki mu jo dovoljujejo njegove intelektualne in moralne kvalitete. Mohammedov stik z Gabrielom je bil uspešen le zaradi njegove državniške in vojaške usposobljenosti ter vrhunskega obvladovanja arabščine. Hertzovo odkritje žarčenja, ki se zdaj uporablja za brezžično telegrafiranje, je bilo sterilno, dokler se ni reflektiralo v umih in voljah ljudi, ki so bili zmožni njegovo resnico uporabiti ter jo prenesti v svet akcije s sredstvi mehanskih in ekonomskih instrumentov.)

22. Vsak individuum je v bistvu samozadosten. Vendar je nezadovoljen s seboj dokler ne vzpostavi primerneга odnosa z Vesoljem.

(Ilustracija: Mikroskop, kakorkoli je že izpopolnjen, je povsem nekoristen v rokah divjakov. Pesnik, kakorkoli je že vrhunski, mora narediti vtis na svojo generacijo, če hoče doseči zadovoljitev (in celo razumevanje) samega sebe, kakor naj bi teoretično tudi bil primer.)

23. Magika je Znanost razumevanja samega sebe in svojih pogojenosti. To je Umetnost uporabe tega razumevanja v delovanju.

(Ilustracija: Ena palica za golf je namenjena, da spravi v gibanje neko posebno žogico na nek poseben način v posebnih okoliščinah. Niblick se redko uporablja za natančen udarec preko kupčka peska, kakor tudi Brassie za udarec preko sipine. Pravtako raba vsake palice zahteva posebno spretnost in izkušnjo.)

24. Vsak človek ima neodtujljivo pravico biti to, kar on je.

(Ilustracija: Obsojati nekoga zaradi njegovih načel, ki se ne ujemajo z našim standardom, je prekršek in žalitev, saj sta obe strani rojeni iz nujnosti.)

25. Vsak človek mora vršiti Magiko vsakič, ko deluje in celo zgolj misli, kajti misel je le notranji akt, ki končno vpliva na delovanje, čeravno to na videz ni očitno.

(Ilustracija: Najneznatnejši gib povzroči spremembo v našem lastnem telesu in v zraku okrog njega; poruši ravnovesje celotnega Vesolja ter nadalje učinkuje večno skozi neskončen prostor. Vsaka misel, kakorkoli

hitro jo zatremo, ima svoj učinek na um. Ona je eden od vzrokov vsake nadaljnje misli in skuša vplivati na vsako nadaljnjo akcijo. Golfist lahko zamudi nekaj jardov vsled svojega slabega udarca in še nekaj več pri drugem in tretjem udarcu, ko žogica ostane le nekaj palcev od luknje, toda končni rezultat teh malenkostnih nezgod je razlika v končnem številu udarcev in nemara razlika med zadetkom ali izgubo luknje.)

26. Vsak človek ima pravico do samo-ohranitve, in izpopolnitve do skrajnih meja. (Kriminalni ljudje so preprosto v neskladju s svojo resnično Voljo. Morilec ima tudi Voljo do življenja; njegova volja moriti je lažna, ker je v nasprotju z njegovo resnično Voljo, saj tako tvega svojo smrt, na katero ga obsodi družba, če se preda svojemu morilskemu porivu.)

(Ilustracija: Nepopolno izpeljana funkcija ne poškoduje le samo sebe, temveč tudi vse drugo v zvezi z njo. Če si srce ne upa biti, da bi slučajno ne motilo jeter, potem so jetra neprekrvavljena in se srcu maščujejo tako, da pokvarijo prebavo ter zamotijo dihanje, od katerega je odvisno blagostanje srca.)

27. Vsak človek naj bi imel Magiko za glavno načelo svojega življenja. Spoznati mora njene zakone ter po njih živeti.

(Ilustracija: Bankir mora odkriti pravi smoter svojega obstoja, resnični motiv, ki ga je privedel do izbora te profesije. Bančništvo mora dojeti kot nek nujen dejavnik ekonomskega obstoja človeštva, namesto tega, da ga smatra zgolj za posel, čigar smotri nimajo nobene zveze z občim blagostanjem. Naučiti se mora razlikovanja med lažnimi in pristnimi vrednostmi, in delovanja ne po slučajnih tokovih, temveč oziraje se predvsem na najpomembnejše stvari. Tak bankir se bo izkazal za superiornejšega napram drugih bankirjev; kajti on ne bo nek posameznik, omejen z minljivimi rečmi, temveč ena sila Narave, neosebna, nepristranska in večna kakor gravitacija, strpna in neustavljiva kakor plimovanje. Njegov sistem ne bo podvržen paniki, nič bolj kot so Inverzni Kvadrati vznemirjeni od »elektronov«. Ne bodo ga skrbele njegove afere, saj te ne bodo njegove; in zavoljo tega bo sposoben voditi jih mirno, razborito in jasnih misli nekega opazovalca, z inteligenco, ki je ne zamegljuje osebni interes, ter močjo in avtoriteto, ki je ne vznemirja nobena strast.)

28. Vsak človek ima pravico izvrševati svojo lastno voljo brez strahu, da bi lahko s tem motil ostale; kajti če se nahaja na svojem pravšnem mestu, potem je napaka drugih, če se zamotajo z njim.

(Ilustracija: Če je nekomu, kakor je Napoleon, zares usojeno, da vlada

Evropi, ga ne smemo črniti, če izvaja svojo funkcijo in svoje (legitimne; op.p.) pravice. Nasprotovati mu, bi bilo zmotno. Vsakdo ki bi to počel, bi nasprotoval tudi svoji lastni usodi; razen v kolikor je morda to nujno, da se nauči lekcije poraza. Sonce se giblje skozi prostor brez ovir in motenj. Red Narave je oskrbel vsaki zvezdi njeno orbito. Karambol potrjuje dejstvo, da je nekdo skrenil s svoje poti. A za vsakogar, ki vztraja na svoji pravšni smeri, odločneje ko deluje, manj bo možnosti, da bi naletel na oviranje drugih na svoji poti. Njegov primer jim bo pomagal pri njihovem odkrivanju svoje lastne poti ter da ji tudi sledijo. Vsakdo ki postane Magik, pomaga drugim, da storijo enako. Odločneje in sigurneje se ljudje gibljejo, več takih delovanj je sprejeto za standard moralnosti, in tako bo manj sporov ter zmede zaviralo človeštvo.)

* * * * *

Upam, da bodo zgornji principi demonstrirali

V S E M,

Da sta njihova dobrobit in sam obstoj povezana z

M A G I K O.

Trdno verjamem, da bodo dojeli, ne le upravičenost, temveč nujnost temeljne resnice, katera je bila dana meni, da jo podam človeštvu:

»Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.«

Prepričan sem, da se bodo izkazali kot absolutne individualnosti, da bodo dojeli dejstvo, da je to njihova pravica, da se izkažejo, ter izpolnili nalogo, za katero jih je njihova narava usposobila. Zares, in še več, da je to njihova dolžnost, in ne le napram njih samih, temveč napram drugih, dolžnost, ki je utemeljena na univerzalni nujnosti, in se ji je nemogoče izogniti na račun slučajnih okoliščin, ki lahko to načelo prikažejo v luči neudobja in celo krutosti.

Upam, da bodo zgoraj orisani principi pripomogli ljudem razumeti to knjigo, ter jih odvrnili od tega, da bi se plašili njenega preučevanja in bolj ali manj tehničnega jezika, v katerem je napisana.

Esenca

MAGIKE

je gotovo preprosta. Nič drugače ni z večino vladanja. Cilj je enostavno prosperiteta; vendar teorija (gorje!) je zapletena, in praksa polna trnja.

Na isti način je

MAGIKA

zgolj biti in delovati. Dodati moram: »trpeti.« Kajti Magika je glagol; in del treninga je ta raba pasiva. A je to bolj stvar Iniciacije, ne toliko Magike v njenem običajnem pomenu. Ni moja napaka, če je bivanje varljivo in delovanje brezupno!

Toda, ko si enkrat v um zatrdno vtisnemo te principe, potem zelo lahko na kratko povzamemo svoj položaj. Odkriti moramo zase, in se brez dvoma v to prepričati, *kdo smo, kaj smo, čemu smo*. Ko je to storjeno, potem lahko voljo, ki je vsebovana v »Čemu«, izrazimo v besedah, ali prej z Eno Besedo. Ko se tako zavemo prave smeri, ki jo imamo za slediti, je naslednje to, da dojamemo nujne pogoje za njeno realizacijo. Potem moramo iz sebe odstraniti vsak element, ki je tuj ali sovražen uspehu, ter razviti tiste dele nas samih, ki jih še posebej potrebujemo za nadziranje dotičnih pogojev.

Vzemimo analogijo. Neka nacija se mora osvestiti svojega lastnega značaja, preden se lahko reče, da sploh obstaja. Iz te vednosti mora potem predvideti svojo usodo. Nadalje mora preučiti politično situacijo v svetu; kako ji lahko druge države pomagajo ali jo zavirajo. Potem mora uničiti sama vse tiste elemente, ki nasprotujejo njeni usodi. Končno mora v sebi razviti tiste kvalitete, ki ji bodo omogočile spopasti se z zunanjimi okoliščinami, ki grozijo z nasprotovanjem njenemu smotru. Imamo nedavni primer v mladem Nemškem Cesarstvu, ki se je, spoznavši sebe in svojo voljo, izurilo in zdiscipliniralo tako, da je premagalo svoje sosede, ki so ga zatirali mnoga stoletja. Toda po letu 1866 in 1870, in 1914! Sebe je napačno smatralo za nadčloveškega, si zaželelo nemogoče, ne da bi odstranilo svoje lastne zavistnosti, ter narobe razumelo pogoje zmagovitosti (A je vsaj dopustilo Angliji odkriti svoje namere, tako združivši ves svet proti sebi.), ni se izurilo v obvladovanju morja, ter bilo, tako oskrunivši vsak princip

MAGIKE,

porušeno in razbito na koščke vsled provincializma in demokracije, tako da mu niti izvrstnost posameznikov, niti državljanska vrlost nista

mogli več pomagati, da bi se znova vzdignilo v tisto veličastno enotnost, ki tako drzno kliče po gospostvu nad človeškim rodом.

Iskren študent bo razkril, izza simboličnih tehnik ali te knjige, praktično metodo, kako lahko postane Magik. Opisani procesi mu bodo dali možnost, da bo razlikoval med tem, kaj on dejansko je, in tem, kaj si je domišljjal, da je. (*Profesor Freud in njegova šola je nedavno odkrila del tega telesa Resnice, ki se je dolga stoletja poučeval v Svetiščih Inicijacije. Toda zmota v zapopadanju celostne Resnice, posebno te, ki je vsebovana v Šestem Teoremu (zgoraj) in njegovih sklepih, je njega in njegove naslednike privedla v zmoto pripuščanja izpričano samomorilskega »Cenzorja« kot edinega primerne razsodnika ljudskega obnašanja. Uradna psihoanaliza je zatorej zagrešila podpiranje prevare, čeprav je temelj te znanosti zapažanje katastrofalnih učinkov na posameznika, kadar je lažen do svojega Nezavednega Sebstva, čigar »pisanje na zid« v jeziku sanj je zapis vsote bistvenih tendenc prave narave posameznika. Posledica te zmote je bila ta, da so psihoanalitiki napačno razložili življenje, in razglasili nesmiselnost, češ da je vsako človeško bitje ena anti-socialna, kriminalna in blazna žival. Očitno je, da izgrede Nezavednega, na katere se psihoanalitiki pritožujejo, niso nič drugega kot »izvirni greh« teologov, katere oni tako srčno prezirajo.*) Svojo dušo mora uzreti v vsej njeni grozoviti goloti, ne sme se bati gledati v to osuplo in stvarno sedanost. Zavreči mora neokusna oblačila, v katera ga je skrila njegova sramežljivost: sprejeti mora dejstvo, da ga nič na svetu ne more narediti za karkoli drugega, kot je to, kar je. Lahko si laže, se omamlja, skriva; toda vedno bo tam. Magika ga po poučila, da mu njegov um igra izdajalca. To je tako, kot če bi rekli, da so krojaški kroji predpis za človeško lepoto, in bi se nato poskušal narediti enako brezobličnega in neizrazitega, nakar bi trepetal pred idejo, da bi Holbein narisal njegov portret. Magika mu bo pokazala lepoto in dostojanstvo osebnosti, ki jo je hotel zatreti in prikriti.

Ko bo odkril svojo identiteto, bo kmalu uzrl svoj smoter. Drug proces mu bo pokazal, kako narediti smoter čist in mogočen. Nato se lahko nauči, kako presojati okoliščine, kako si ustvariti zaveznike, kako sebe narediti takega, da bo lahko obvladal vse sile, katerih lažnost ga je navedla v beganje mimo svoje poti.

Tekom tega Urjenja se bo naučil raziskovati Skrite Misterije Narave, ter razviti nove čute in sposobnosti v samem sebi, s katerimi bo lahko komuniciral, in jih nadziral, z Bitji in Silami, ki pripadajo redom bivanja, ki so bili do sedaj nedostopni ljudskemu raziskovanju, ter dostopni zgolj tisti neznanstveni in empirični

MAGIJI

(tradicije), katero sem prišel uničiti, da bi jo lahko izpopolnil.

Tole knjigo pošiljam v svet, da bi lahko vsak moški in vsaka ženska zgrabila življenje na primeren način. Vseeno, če je nekogaršnja sedanja hiša iz mesa ena pastirska koliba; z vrlino moje

MAGIKE

bo postal takšen pastir, kot je bil David. Če je to kiparjev studio, bo izklesal tak marmor, ki zaodeva njegovo idejo, ki ga bo naredil za takega mojstra, kot je bil Rodin.

/Kakor bo tudi zame, ko bo ta knjiga dosegla svoj cilj, s tem dosežen cilj mojega lastnega tavanja skozi svet./

Bodi priča moj podpis:

TO ΜΕΓΑ ΘΗΡION (hebr. TeRION), Zver 666, Magus 9° = 2[□]

A.:A.:, ki je Beseda Eona ΘΕΛΗΜΑ; ki se imenuje

V.V.V.V.V. 8° = 3[□] A.:A.: v Mestu Piramid:

OY MH 7° = 4[□] A.:A.:;

OL SONUF VAORESAGI 6° = 5[□] in

..... 5° = 6[□] A.:A.: v Gori Abiegnus; toda Frater Perdurabo v

Zunanjem Redu A.:A.: ter v Svetu Ljudi na Zemlji

ALEISTER CROWLEY iz Trinity Collegea v Cambridgeu.

POGLAVJE 0

MAGIKALNA TEORIJA UNIVERZUMA

Nur Nichts ist.

— *Compte de Chevalerie*

Obstajajo tri glavne teorije Univerzuma: Dualizem, Monizem in Nihilizem. Nemogoče je začeti razpravo o njihovih relativnih vrlinah v popularnem priročniku take vrste. Lahko jih preučimo v Erdmannovi *Zgodovini filozofije* in sličnih učbenikih.

Vse so usklajene in poenotene v teoriji, ki jo nameravamo zdaj razložiti. Baza te skladnosti je podana v Crowleyevem eseju *Berašit* – na katerega se bomo nanašali.

Neskončen prostor se imenuje boginja NUIT, dočim se neskončno majhna in atomična, a vsepovsod prisotna točka imenuje HADIT.^[1] Onadva sta nemanifestirana. Eno sovpadanje teh neskončnosti se imenuje RA-HOOR-KHUIT,^[2] Enost, ki vsebuje in vodi vse stvari.^[3] Ta globoko mistična predstava temelji na dejanskem spiritualnem izkustvu, a lahko izvežban razum^[4] doseže odsev te ideje vsled metode logične kontradikcije, ki se izteče v samopreseganje razuma samega. Bralec naj konzultira esej 'Vojak in Grbavec' v *Equinoxu* I, 1, in pa *Konx Om Pax*.

Enost presega zavest. Ona je iznad vsake delitve. Oče mišljenja – Beseda – se imenuje KHAOS – diada. Število Tri, Mater, se imenuje Babalon.

1) To teorijo predstavljam v zelo preprosti obliki. Ne morem niti razlagati (za primer) dejstva, da se neka ideja sploh ne more nanašati na Bitje, temveč zgolj na Itje. *Knjiga Zakona* zahteva poseben študij in posvečeno razumevanje ter interpretacijo.

2) Točneje, HERU-RA-HA, da vključuje HOOR-PAAR-KRAATa (Pasivni pandan, Harpokrat, Bog Tišine in Moči, Horusu kot Ra-Hoor-Khuitu, Bogu Vojne in Maščevanja; op.p.)

3) Baza te teologije je podana v *Libru CCXX, AL vel Legis*. Tu je možna samo groba skica stvari; poseben zvezek bi bil potreben zgolj za razpravo o uporabljenih izrazih, in za prikaz načina, kako *Knjiga Zakona* predvideva nedavna odkritja učenjakov, kot so Frege, Cantor, Poincare, Russell, Whitehead, Einstein in drugi.

4) Vsako napredovanje v razumevanju zahteva zavzetje neke nove točke gledanja. Moderni koncepti matematike, kemije in fizike se zdijo čisto paradoksalni za 'preprostega človeka,' ki si predstavlja Materijo kot nekaj, na kar je mogoče potrkat.

Kar zadeva to, naj bralec preuči 'Tempelj Kralja Salomona' v *Equinoxu* I, V, ter Liber 418, Vizijo in Glas.

Ta prva triada je esencialno enost, na način, ki presega razum. Dojemanje tega Trojstva je stvar spiritualnega izkustva. **Vsi pravi bogovi se nanašajo na to Trojstvo.**^[1]

Eno neizmerno brezno jo razdvaja od manifestacij Razuma ali nižjih kvalitet človeka. V končni analizi Razuma spoznamo, da je razum ali zavedno istoveten s tem breznom. Vendar je to brezno krona uma. Tu ležijo vse čisto intelektualne sposobnosti. To brezno nima števila, ker je v njem vse zmešjava.

Izpod tega brezna najdemo moralne kvalitete Človeka, ki jih je šest. Najvišjo predstavlja število Štiri. Njen značaj je očetovski,^[2] Milina in Avtoritarnost sta pridevka njenega dostojanstva.

Število Pet je uravnovešeno proti njej. Pridevki Petice sta Energičnost in Pravičnost. Štiri in Pet sta nadalje kombinirani in usklajeni v številu Šest, čigar značaj je lepota in skladnost, smrtnost in nesmrtnost.

V številu Sedem spet prevlada ženska narava, a gre za moški tip ženskosti, Amazonko, ki se nadalje uravnotežuje v številu Osem, ki je ženski tip moškosti.

V številu Devet dosežemo zadnjo od čistih intelektualnih kvalitet. Ona izenačuje spremenljivost s stalnostjo.

Privesek temu šesternemu sistemu je število Deset,^[3] ki vključuje vse Stvarstvo, ki ga spoznavamo preko čutov.

1) Motrenje Krščanskega Trojstva je take narave, da je primerna zgolj za Iniciate IX° O.T.O., saj zaobsega končno skrivnost vse praktične Magike.

2) Vsaka predstava je, kakorkoli že, uravnovešena v sebi. Štiri je pravtako Dalet, črka Venere; tako da vključuje tudi idejo matere. Pravtako je 4 Sefira Hesed, ki se nanaša na Vodo. Štirici vlada Jupiter, Gospod Gromovnik (Ogenj), ki sicer vlada Zraku. Vsaka Sefira je na svoj način zaključena, vsebujoč v sebi vse ostale elemente in sfere.

3) Ravnoesje Sefirot:

Keter (1) 'Keter je v Malkutu, in Malkut v Keterju, a na drugačen način.'

Hokmah(2) je Jod v Tetragrammatonu, in zatorej Enost.

Binah (3) je He v Tetragrammatonu, in zatorej 'Imperator.'

Hesed (4) je Dalet, Venera, ženska.

Gevurah(5) je Marsova Sefira, Moški.

Tifaret (6) je Heksagram, ki usklajuje in posreduje med Ketrom in Malkutom.

Pravtako odseva Krono. 'To kar je zgoraj, je enako temu, kar je spodaj, in tisto, kar je zgoraj, je enako temu spodaj.'

Netzah (7) in Hod (8) se uravnovešata, kakor je povedano v tekstu.

Jesod (9) glej tekst.

Malkut (10) vsebuje vsa števila.

Celotnega koncepta ne moremo na tem mestu razložiti; predvsem ne smemo nikdar pozabiti, da gre za *klasifikacijo* Vesolja, in da je ni stvari, ki bi ne bila vključena vanjo.

Članek o Qabali v 5. številki 1. zvezka *Equinoxa* je najboljše, kar je bilo napisanega o tem predmetu. Potrebno ga je globoko preučiti v povezavi z ustreznimi diagrami v knjigi 'Tempelj Kralja Salomona.'

Takšna je torej groba in elementarna skica tega sistema.

Formula Tetragrammatona je najvažnejša za praktičnega magika. Tu je Jod = 2, He = 3, Vav = 4 – 9, končni He = 10.

Število Dve predstavlja Jod, Božanski ali Arhetipični Svet, in Število Ena je dosegljivo zgolj preko uničenja Boga in Magika v Samadhiju. Svet Angelov spada pod števila Štiri do Devet, in svet duhov pod Deset.^[1] Vsa ta števila so seveda deli magika samega, smatranega kot mikrokozmos. **Mikrokozmos je natančna podoba Makrokozmosa; Veliko Delo je povzdigovanje celotnega človeka v popolnem ravnovesju do moči Neskončnosti.**

Bralec bo opazil, da je vsa kritika, usmerjena proti Magikalni Hierarhiji, jalova. Ne moremo je smatrati za netočno – edini možen ugovor bi bil ta, da je neprikladna. Enako ne moremo reči, da je latinska abeceda boljša od grške, saj obe bolj ali manj zadovoljivo pokrivata zahtevane glasove; vendar bomo našli obe sila nezmožni, ko poskušamo fonetično zapisati orientalne jezike; v tem primeru moramo abecedo razširiti z uporabo diakritičnih oznak ter italik. Na isti način je naš magikalni alfabet Sefir in Poti (torej nekako dvaintridesetih črk) razširjen v štiri svetove, ki odgovarjajo štirim črkam imena Jod-He-Vav-Heh; in vsaka Sefira domnevno vsebuje svoje lastno Drevo Življenja. Tako dobimo štiristo Sefirot namesto izvornih deset, in Poti so zmožne enakega množenja, ali bolje, poddelitve, tako da je število še večje.

---

1) Nemogoče je (spet) podati izčrpno poročilo o dvaindvajsetih 'poteh' v tej zgoščeni skici. Preučite jih lahko podrobno v Libru 777. Najpomembnejše so njihove atribucije planetov, znamenj in elementov, Tarot Adutov, dočim je njihov položaj tak, da vežejo različne Sfere ali Sefirot med seboj, tako ponujajoč njih ključ za razumevanje. Treba je omeniti, da se vsako poglavje tega 3. dela Knjige 4 nanaša na eno od njih, toda to je povsem slučajno. Ta knjiga je bila izvorno zbir poljubnih dialogov med Fra. P in Soror A, toda ob urejanju rokopisa so naravno in po nujnosti stvari padle v to univerzalno shemo. Moje poznavanje te Sheme me je navedlo, da zapolnim številne vrzeli v izvorni razporeditvi; zahvaljujoč temu sem bil zmožen napisati popolno in sistematično poročilo. Se pravi, da so me razni kolegi spodbodli v moji lenosti s svojimi sugestijami in sem jim dolžan zahvalo za to.

Seveda, lahko ta proces nadaljujemo v neskončnost, ne da bi porušili izvorni sistem.

Apologija za ta Sistem je dejstvo, da naše najčistejše predstave predstavlja Matematika. 'Bog je Veliki Aritmetik.' 'Bog je Veliki Geometer.' Torej bo najbolje, da Ga začnemo dojemati skozi Njegovo formulacijo v naših umih po teh merilih.¹⁾

Da se vrnemo, vsaka črka tega alfabeta ima lahko svoj poseben magijski sigil. Študent ne sme pričakovati, da bomo podali neko že pripravljeno definicijo tega, kaj vsak od njih lahko pomeni. Nasprotno, on mora delati vnazaj, spravljajoč vso svojo mentalno in moralno opremo v te predalčke. Ne moremo pričakovati, da lahko kupimo izpolnjen kabinet z vsemi imeni in rubrikami naše preteklosti, sedanje in prihodnje korespondence, že urejene in indeksirane: naš kabinet ima nek sistem črk in števil, ki so v sebi brez vsakega smisla, a nared, da navzamejo določen pomen za nas, kakor bomo zapolnjevali predalčke in datoteke. Kakor naši posli rastejo, bo vsaka črka in številka deležna novega vpisa pomembnosti za nas; in vsled prilastitve tega urejenega aranžmaja, bomo sposobni dosti bolje dojemati svoje afere, kakor bi bil sicer drugače primer. **Z uporabo tega sistema je magik sposoben končno združiti vse svoje znanje – in pretvoriti, celo na Intelktualnem Planu, Mnoštvo v Eno.**

Tako zdaj bralec razume, zakaj je zgoraj podana skica magikalne Hierarhije komajda samo obris prave teorije Vesolja. To teorijo resda lahko preštudiramo v zgoraj omenjenem članku, a še globlje v *Knjigi Zakona* ter njenih komentarjih: toda pristno razumevanje v celoti zavisi od truda Magika samega. Brez magijskega izkustva je brezsmiselna.

V tem ni nič nenavadnega. Tako je z vsakim znanstvenim vedenjem. Slepec se lahko naguli astronomijo, da bi položil izpit, a ne bo to znanje imelo dosti veze z njegovim izkustvom, pravgotovo mu ne bo povrnilo vida. Sličen pojav opazimo, ko gentleman, ki je položil častni doktorat iz modernih jezikov na univerzi v Cambridgeu, prispe v Pariz in si ni zmožen naročiti večerje. Vzklikati proti Mojstru Terionu je tako, kot bi ob tem dogodku skušali napasti tako profesorje za francoščino, kot tudi prebivalce Pariza, in nemara bi šli še dlje, da bi hoteli zanikati obstoj Francije.

Torej ponovimo še enkrat, da magikalni alfabet ni nič drugega kot

1) Z 'Bogom' tu mislimo na Idealno Istovetnost naše najnotranjše narave. 'Nekaj v nas, kar (izbrisal sem Arnoldov imbecilni in grešni »ne«) prispeva k pravičnosti;' pravičnost, bivši pravilno definirana kot notranja povezanost in skladnost.

nek prikladen sistem razvrščanja, da bi se Magik usposobil etiketirati svoja izkustva, kakor jih je deležen v življenju.

Pravtako drži, da lahko, ko enkrat obvladamo jezik, predvidevamo neznano s preučevanjem znanega, enako kot nam naše znanje latinščine in grščine omogoča dojemati tuje besede, ki izvirajo iz teh dveh jezikov. Isti primer imamo v Periodičnem Zakonu v kemiji, ki omogoča tej znanosti predvidevanje ter končno odkrivanje obstoja nekih prej neznanih elementov v naravi. **Vse filozofske razprave so nujno brezplodne, ker je resnica onstran jezika. One so lahko koristne, če jih privedemo dovolj daleč – do točke, ko postane očitno, da so vsi argumenti argumenti v nekem krogu.**^[1] Toda razprave o podrobnostih čisto imaginarnih kvalitete so poljubne in nemara usodne. Kajti velika nevarnost te magikalne teorije je to, da lahko študent zamenja abecedo za stvari, ki jih besede predstavljajo.

Nek izreden in zelo inteligenten mož, učeni Qabalist, je nekoč presenetil Mojstra Teriona z izjavo, da je Drevo Življenja struktura Vesolja. To je isto, kot bi nekdo resno trdil, da je mačka en stvar, narejen tako, da postavimo črke M. A. Č. K. A. v ta vrstni red. Torej se ni za čuditi, da Magika vzbuja posmeh neinteligentnih, ko pa tudi tako učeni študentje lahko zakrivijo tako surovo posilstvo prvih principov zdravega razuma.

Že davno prej je bila zakrivičena še večja imbecilnost. Nekdo, ki je smatral, da ve bolje, je poskušal izboljšati Drevo Življenja tako, da je obrnil Kačo Modrosti navzdol! In sheme ni mogel narediti niti simetrične: njegov preostali zdravi čut se je upiral novo zadobljenim neumnostim. A je uspel ves Alfabet zvesti na absurd, dokazujoč, da nikoli ni dojel njegovega resničnega pomena.

Nesmiselnost vsake take ureditve Poti je očitna vsakemu treznemu študentu iz sledečih primerov. Binah, Supernalno Razumevanje, je povezano s Tifaretom, Človeško Zavestjo, preko Zajina, Dvojčkov, Oraklja Bogov, ali Intuicije. Se pravi, atribucija predstavlja neko psihološko dejstvo: če jo nadomestimo z Vragom, je to zgolj smešno ali pa gre za preprost idiotizem. Nadalje, karta 'Sla,' Lev, uravnotežuje Veličastje in Milino z Močjo in Strogostjo: kakšen smisel bi bil v tem,

1) Glej 'Vojak in Grbavec' v *Equinoxu I, I*. Aparat človeškega razuma je enostavno en poseben sistem za koordinacijo vtisov; njegov ustroj je določil potek evolucije vrst. Ne more biti absolutnejši od evolucije živalskih vrst. In ni nič bolj absoluten kot je mehanizem naših mišic nek popoln tip, s katerim se vsi drugi mehanizmi za prenos Sil skladajo.

da postavimo na to mesto 'Smrt,' Škorpijona? Na razpolago je še dvajset drugih zmot v tem novem čudovito razsvetljenem-od-zgoraj razporedu; študentu je zagotovljeno še dvajsetkrat več smeha, če se potruži to preučiti.

Sinopsis stopenj A.:A.:, ki ilustrira Magikalno Hierarhijo, je podan v Dodatku v spisu 'Zvezda na obzorju.' To naj se prebere, preden nadaljujemo z naslednjim poglavjem. Predmet je zelo težaven in povsem neprimeren za podrobno razlago v tem elementarnem traktatu.

NADALJE ZADEVAJOČ MAGIJSKI UNIVERZUM

Vse te črke magikalne abecede – katere smo omenili zgoraj – so kakor vsa preštevilna imena na mapi. Sam človek je en popoln mikrokozmos. Le malo drugih bitij poseduje to uravnovešeno popolnost. Seveda je lahko vsako sonce, vsak planet, enako konstituiran.^[1] A ko govorimo o poslovanju s Planeti v Magiki, očitno ne gre za dejanske planete. Ko rečemo, da je Nakhiel 'Inteligenca' Sonca, s tem ne mislimo, da on prebiva na Soncu, temveč zgolj, da ima določen položaj in značaj; in čeravno ga invociramo, ne mislimo, da obstaja na isti način, kot naš mesar na primer.

Ko 'zarotimo Nakhuela do vidnega prikazovanja,' je možno, da naš proces nalikuje na stvarjenje – ali prej domišljanje – bolj kot klicanje. Človekova aura se imenuje 'magijsko ogledalo univerzuma'; in, vsaj v kolikor je to mogoče reči, nič ne obstaja izven tega ogledala. Vsaj prikladno je, da se predstavi celota, kakor bi bila subjektivna. To vodi v manjšo zmedo. In, kakor je človek popoln mikrokozmos,^[2] nam je

1) Na enak način, seveda, ne poznamo nobenega načina za spoznanje, kdo v resnici smo. Omejeni smo na simbole. In gotovo je, da nam naše čutno zaznavanje daje zgolj delne vidike svojih objektov. Vid, na primer, nam pove zelo malo o trdnosti, teži, ustroju, električnosti, toplotni prevodnosti, etc. Sploh ničesar nam ne pove o golem obstoju tako važnih idej, kot so Vročina, Trdota itd. Vtis, ki ga um povezuje s čuti, nikoli ne more biti točen ali popoln. Spoznali smo, da nič ni takšno, kot nam se zdi.

2) To je zgolj po definiciji. Vesolje lahko vsebuje neskončno različic svetov, nedostopnih človeškemu dojetanju. A ravno zavoljo tega oni ne obstajajo, da bi se ujemali z dokazom. Človek ima, kakorkoli že, neke instrumente znanosti; mi lahko, na primer, definiramo Makrokozmos kot totaliteto stvari, ki so dostopne njegovemu zaznavanju. Kakor evolucija razvije te instrumente, tako se Makrokozmos in Mikrokozmos širita; a vselej obdržita svoj medsebojni odnos. Eden ima nek pomen zgolj v terminih drugega. Naša 'odkritja' se nanašajo natanko toliko na nas same, kot na Naravo. Amerika in elektriciteta sta, v nekem

povsem preprosto remodelirati predstavo v vsakem možnem trenutku.

Obstaja tradicionalna korespondenca, ki jo je moderni eksperiment prikazal za precej verodostojno. Obstaja določena naravna povezava med določenimi črkami, števili, gestami, oblikami, dišavami in tako dalje, tako da lahko vsako idejo ali (kakor jo lahko imenujemo) 'duha' sestavimo ali priključimo z uporabo tistih stvari, ki se z njim skladajo in izražajo nek del njegove narave. Te korespondence so izčrpno mapirane v Knjigi 777, v zelo prikladni in strnjeni obliki. Za študenta je neobhodno, da skrbno preuči to knjigo v zvezi z nekimi aktualnimi Magijskimi rituali, na primer, ritualom evokacije Taftartarata, ki je natisnjen v *Equinoxu* I, 3, kjer se vidi natančno, zakaj se uporabljajo te reči. **Seveda, kakor bo študent napredoval v znanju vsled izkustva, bo dojel progresivno subtilnost magikalnega univerzuma v odnosu do njegovega lastnega; kajti, naj ponovimo, ni le njegova aura magijsko ogledalo vesolja, temveč je vesolje magijsko ogledalo njegove aure.**

V tem poglavju lahko podamo le zelo rahel obris magikalne teorije – medlo povlečeno s slabotnimi in tresočimi se prsti – kajti predmet se, kakor lahko celo rečemo, širi skladno s širjenjem našega lastnega znanja.

Znanje eksoterične znanosti je komično omejeno vsled dejstva, da nimamo dostopa, razen na najbolj posreden način, do nobenega drugega nebesnega telesa, kot le do našega lastnega. V zadnjih nekaj letih so polizobraženi prišli na idejo, da vedo veliko o vesolju, in poglavitna tla za njihovo laskavo mnenje o samem sebi je običajno telefon ali zrakoplov. Žalostno je čitati bombastično kvasanje o napredku, ki ga časnikarji in ostali, ki želijo ljudem preprečiti razmišljanje, izpostavljajo za potrošnjo. **Mi vemo neskončno malo o materialnem vesolju. Naše podrobno poznavanje je tako zanemarljivo majhno, da je komajda vredno nekega priporočila, razen z namenom, da bi nas naš sram spodbodel za povečanje naprezanja. To naše pridobljeno znanje^[1] je zelo splošno in nejasno, filozofskega in domala magičnega značaja. Sestavljeno je v glavnem iz predstav čiste matematike. Zatorej je verjetno legitimno reči, da je čista matematika naš vezni člen z vesoljem in 'Bogom.'**

---

smislu, obstajali že preden smo se ju zavedli; a nista niti sedaj kaj več, kot le nepopolni ideji, izraženi v simboličnih izrazih serije odnosov med dvema serijama neulovljivih pojavov.

1) Znanje je, nadalje, ena nemogoča predstava. Vse predpostavke se končno vrnejo nazaj na 'A = A.'

Same magikalne predstave so pravtako globoko matematične. Vsa osnova naše teorije je Qabalah, ki se nanaša na matematiko in geometrijo. Metoda delovanja v Magiki temelji na tem, na isti način kakor tudi zakoni mehanike temeljijo na matematiki. V toliko, v kolikor lahko rečemo, da posedujemo neko magikalno teorijo vesolja, mora biti to zgolj stvar temeljnega zakona, z nekaj preprostimi in razumljivimi predpostavkami, ki so podane v zelo splošnih izrazih.

Lahko prebijem vse življenje v raziskovanju podrobnosti enega nivoja, kakor tudi en raziskovalec lahko posveti svoje življenje nekemu predelu Afrike, ali kemik eni podskupini spojin. Vsak tak podroben košček dela je lahko veliko vreden, a po pravilu ne meče luči na glavne principe vesolja. Njegova resnica je resnica enega kota. Lahko nas celo zavede v zмотo, če hoče neka inferiorna oseba iz nekaj dejstev posploševati.

Predstavljajte si Marsovca, ki želi filozofirati o zemlji, in ima na razpolago zgolj dnevnik nekega človeka, ki živi na Severnem Tečaju! Toda delo vsakega raziskovalca, na katerikoli veji Drevesa Življenja se že plazi kot gosenica, je neizmerno lažje, če pozna splošne principe. Vsak magik, zatorej, mora preučevati Sveto Qabalah. Ko enkrat obvlada glavne principe, bo njegovo delo lažje napredovalo.

Solvitur ambulando: kar ne pomeni: 'Pokliči Ambulanto!'

POGLAVJE I

PRINCIPI RITUALA

Obstaja ena sama glavna definicija smotra vsakega magijskega Rituala. To je združitev Mikrokozma z Makrokozmosom. Vrhunski in Popolni Ritual je zatorej Invokacija Svetega Angela Varuha;^[1] ali v jeziku Mistike, Združitev z Bogom.^[2]

Vsi drugi magijski Rituali so zgolj posebni primeri tega splošnega principa, in edini izgovor za njih izvajanje je ta, ker se včasih zgodi, da je en dotičen kos mikrokozma tako slaboten, da bi sicer njegova nepopolnost nečistosti spridila Makrokozmos, čigar podoba je, Eidolon, ali Odsev. Na primer, Bog je iznad spola; zatorej niti moški, niti ženska, lahko rečemo, kot taka v celoti ne razumeta, in še manj da bi si lahko predstavljala, Boga. Potemtakem mora moški magik kultivirati tiste ženske vrline, ki mu jih primanjkuje, in to nalogo mora seveda izvršiti ne da bi na kakršenkoli način škodil svoji moštosti. Zato bi bilo zakonito, da invocira Izido in se z njo poistoveti; če tega ne bo naredil, bo njegovemu dojetanju Sveta, ko bo dosegel Samadhi, manjkalo umevanje materinstva. Rezultat bo neka metafizična in – dodatno – etična omejenost v Religiji, ki jo ustanavlja. Judaizem in Islam sta izrazita primera te zmote.

Vzemimo naslednji primer, asketsko življenje, ki ga predanost magiki tako pogosto vključuje, kaže na neko revščino značaja, ozkosrčnost, pomanjkanje plemenitosti. Narava je neskončno bujna – niti eno od milijona semen ne prispe do ploda. Kdor se s tem ne more sprijazniti, naj invocira Jupitra.^[3]

Nevarnost obredne magike – najsubtilnejša in najgloblja nevarnost – je ta: da se bo magik naravno nagibal k invokaciji tistega delnega

1) Glej *Knjigo Svete Magike Abramelina Maga*; in pa Liber 418, 8. Etir, Liber Samekh; glej Dodatek.

2) Razlika med tema operacijama je bolj teoretično, kot pa praktično, pomembna.

3) Obstajajo še dosti globlji pomisleki, v katerih spoznamo, da 'je Vse, kar je, prav.' Ti so izpostavljeni drugje; tu jih lahko povzamemo le tako, da povemo, da je preživetje najspособnejših njihov končni učinek.

bitja, ki mu najmočneje imponira, tako bo njegov naravni izgrede v tej smeri še večji. **Preden začne svoje Delo, naj se potruži izplanirati svojo lastno bit, in uredi svoje invokacije tako, da bo znova dosegel ravnovesje.**¹⁾ To mora biti storjeno, seveda, med pripravami orožij in opreme Tempļa.

Da bi na poseben način razmislili problem Narave Rituala, predpostavimo, da se znajde v pomanjkanju zaznave vrednosti Življenja in Smrti, tako posameznikov, kot tudi rodov in vrst, kar je svojsko Naravi. Nemara se nagiba k zaznavanju 'prve plemenite resnice,' ki jo je proglasil Buda, namreč, da je Vse žalost. Narava, tako se zdi, je ena tragedija. Mogoče je celo izkusil znameniti trans, imenovan, Žalost. Nato bo razmislil, če nemara obstaja neko Božanstvo, ki izraža ta Ciklus, a čigar narava je radost. Kar išče, bo našel v Dionizu.

Obstajajo tri glavne metode za invokacijo nekega Božanstva.

Prva Metoda sestoji iz predavanja temu Božanstvu, in, bivši v glavnem mistična po značaju, je ne bomo obravnavali na tem mestu, posebej zato, ker obstaja popolna inštrukcija v Libru 175 (Glej Dodatek).

Druga Metoda pa je odkrita in neposredna obredna invokacija. To je metoda, ki je bila običajno v rabi v Srednjem Veku. Njena prednost je njena neposrednost, njena slabost njena surovost. 'Goetia' podaja jasen poduk o tem načinu, kakor tudi mnogi drugi Rituali, beli in črni. Zdaj bomo posvetili nekaj prostora jasni predstavitvi te Umetnosti.

V primeru Bakhusa lahko grobo skiciramo proceduro. Simbolizem Tifareta, kakor bomo videli, izraža njegovo naravo. Potrebno je skonstruirati Ritual Tifareta. Odprimo Knjigo 777; v liniji 6 vsakega stolpca bomo našli različne dele aparata, ki ga potrebujemo. Ko smo uredili vse, kakor je potrebno, moramo še eksaltirati svoj um, vsled ponavljajočih molitev ali rotitev, do najvišje predstave Boga, dokler, v enem ali drugem smislu besede, se nam On ne prikaže in ne preplavi naše zavesti s svetlobo Svojega bogovstva.

Tretja Metoda je Dramatična, in nemara najatraktivnejša od vseh; gotovo je primerna za umetniški značaj, kajti ona izzove njegovo domišljijo preko njegovega estetskega čuta.

Njena slabost je predvsem v tem, da jo ena sama oseba težko izvede. Vendar njena avtoriteta izvira iz davne antike, in je verjetno najkoristnejša za ustanovitev neke religije. To je metoda Katoliškega Krščanstva, in jo tvori dramatizacija legende Boga. Evripidove Bakhæ so

1) Idealen način za izvršitev tega je podan v Libru 913 vel Tišareb. Glej tudi *Liber CXI vel Alef*.

en sijajen primer takega Rituala; pravtako, a v manjši meri, je to Maša. Omenimo lahko še mnoge stopnje Prostožidarstva, posebno Tretjo. Še en primer je Ritual adepta Minorja v *Equinoxu* III.

V primeru Bakhusa se moramo najprej spomniti njegovega rojstva od smrtne ženske, ki je darovala svojo zakladnico Vseočetu, potem besa in ljubosumja, ki ga povzroči to utelešenje, ter nebeške protekcije do otroka. Temu bo pripomoglo potovanje na oslu na zahod. Nato pride veliki prizor drame: nežni in izredni mladenič, v družbi svojih častilcev (običajno žensk), se zdi, da ogroža ustaljeni red stvari, in ta Ustaljeni Red stori nekaj, da bi onemogočil tega povzpnetneža. Dioniz se sooči z jeznim Kraljem, a ne z izzivanjem, temveč pohlevno; vendar s subtilnim zaupanjem ter smehom v ozadju. Čelo mu ovijajo vitice trte. On je en poženščen lik, s temi širokimi listi, ki mu visijo preko čela? A listi zakrivajo rogove. Kralja Penteusa, ki predstavlja čast in ugled,^[1] uniči njegov lasten ponos, ali bolje, napuh. Odide na planino in napade ženske, ki častijo Bakha, mladeniča, iz katerega se je norčeval, ga bičal in dal v okove, a se je le-ta samo smehljaj; in te ženske ga v svoji norosti raztrgajo na koščke.

Zdi se neprimerno dodajati še kaj več, ko nam je Walter Pater povedal zgodbo s toliko simpatije in vpogleda. Toda vztrajamo na istovetnosti te legende s tokom Narave, njeno norostjo, njeno pošastnostjo, njeno omamnostjo, njenim veseljem, in predvsem njeno prefinjeno vztrajnostjo skozi cikle Življenja in Smrti. Poganski bralec se naj potrudi dojeti to v Patrovih *Grških Študijah*, Krščanski bralec pa bo to prepoznal, incident za incidentom, v zgodbi o Kristu. Ta legenda je dramatisacija Pomladi.

Magik, ki želi priklicati Bakha na ta način, mora torej urediti nek obred, v katerem bo odigral vlogo Boga, ki preživlja vse Svoje skušnje, in zmagoslavno vstane iz onostranstva smrti. On mora kljub vsemu paziti, da ne bo zamešal simbolike. V tem primeru, na primer, doktrina individualne smrti poruši resnico. Mar ni to skrajno brezvreden del človeka, njegova individualna zavest Johna Smitha, ta, ki kljubuje smrti – ta zavest, ki umira in se preporaja v vsaki misli. To, kar vztraja (če sploh kaj), je njegovo resnično John-Smithovstvo, kvaliteta, ki se je ni nemara nikoli zavedal v svojem življenju.^[2]

1) Obstaja še globlja razlaga, po kateri je sam Pentej 'Umirajoči Bog.' Glej Frazerjevo *Zlato Vejo* in pa moje delo 'Good Hunting!'

2) Glej *Knjigo Laži*, za kar nekaj govoranc v ta namen. Reinkarnacija Khu ali Magijskega Sebstva je nekaj povsem drugega in preobširnega za

A tudi to ne ostane nespremenjeno. Križ je ena suha prekla, in listi Vrtnice zgnijejo; toda v združenju Križa in Vrtnice je nenehno nasledstvo novih življenj.^[1] Brez tega združenja in brez te smrti individualnega, bi bil krog pretrgan.

Eno poglavje bomo posvetili odstranjanju praktičnih težav tega načina Invokacije. Nedvomno je pronicljivi bralec opazil, da so poglobitna bistva teh treh metod ista. V vsakem primeru se mora magik poistovetiti z Božanstvom. *Invocirati* pomeni *poklicati noter*, kakor tudi *evocirati* pomeni *poklicati ven*. Gre za bistveno razliko med dvema vejama Magike. V Invokaciji makrokozmos preplavi zavest. V Evokaciji pa magik, ki je postal makrokozmos, ustvari en mikrokozmos. Boga invociramo v Krog. Duha evociramo v Trikotnik. V prvi metodi se poistovetenje dogodi preko ljubezni in predanosti, z odrekanjem ali zatrtjem vseh irelevantnih (in iluzornih) delov sebe. To je čiščenje ali pletje vrta.

V drugi metodi se poistovetenje doseže preko posebne pozornosti na zaželeni del nas samih: ta je pozitivna, kakor je prva negativna. Gre za izpostavitve soncu in zalivanje neke posebne rože v vrtu.

V tretji metodi pa se istovetnost doseže preko simpatije. Za navadnega človeka je to velika težava, da bi se povsem izgubil v predmetu igre ali romana; a za tiste, ki so tega sposobni, je to vsekakor najboljša metoda.

Pomembno: vsak element v tem ciklusu je enakovreden. Zmotno je zmagoslavno izjavljati 'Mors janua vitæ,' če ne dodamo, z enakim zmagoslavjem, 'Vita janua mortis.' Za tiste, ki dojemajo to verigo Eonov tako s stališča žalujoče Izide in zmagoslavnega Ozirisa, ne pozabljajoč njunega veznega člana, Apofisa uničevalca, Narava nima več tajnih kopren. Oni vzklikajo tisto ime Boga, ki je odmevalo skozi vso zgodovino preko ene ali druge religije, neskončni crescendo bojnega klica I. A. O.!^[2]

---

tole elementarno razpravo.

1) Glej *Knjigo Laži*, kjer je mnogo govora na to temo. Celotno teorijo Smrti je treba preučiti v *Libru CXI vel Alef*.

2) To ime, I.A.O. je kabalistično istovetno z imenom ZVERI, katere število je 666, tako da tisti, ki invocira prvega, invocira tudi slednjega. Enako z imenom AIVAZ in številom 93. Glej Poglavje V.

POGLAVJE II

FORMULA ELEMENTARNIH OROŽIJ

Preden začnemo podrobno razpravo o magijskih formulah, je potrebno omeniti, da je večina ritualov sestavljenih, se pravi, da vsebujejo mnoge formule, ki morajo biti usklajene v eno.

Prva formula je formula palice. V sferi principa, ki ga hoče magik invocirati, se on vzpne do točke v navpični liniji, nato pa sestopi; ali drugače, začne na vrhu in pride naravnost dol, *invocirajoč* najprej boga te sfere vsled *predane pokornosti*,^[1] da bi On blagovolil poslati primerne ga Arhangela. Nato *roti* Arhangela, da pošlje Angela ali Angele te sfere v pomoč; nato *zaklinja* tega Angela ali te Angele, da pošljejo dotično inteligenco, ta inteligenca pa potem *pravnomočno zaroti* in pripravi k poslušnosti duha in njegovo manifestacijo. Temu duhu on nato *daje povelja*.

Kakor bo razvidno, je to prej formula evokacije, kot pa invokacije, in procedura slednje, čeravno na videz ista, je zamišljena druga metoda, ki pa spada pod drug obrazec, formulo Tetragrammatona. Esenca invocirane sile je ena, toda 'Bog' predstavlja kal ali pričetje sile, 'Arhangel' pa njen razvoj; in tako naprej, z 'Duhom pridemo do zaključka in izpolnitve te sile.

Formula Keliha ni tako primerna za Evokacijo, in magijska Hierarhija ni vključena na isti način; kajti Kupa je prej pasivno, kot aktivno orožje, bivši neprimerna drugačne uporabe, kot le z ozirom na Najvišje. V praktičnem delu to posledično pomeni komaj kaj več kot molitev, in to 'molitev v tišini.'^[2]

Formula bodala je spet neprimerna, v obeh primerih in ciljih, kajti narava bodala je kritiziranje, uničevanje, razprševanje; vse prave magijske ceremonije pa se nagibajo h koncentraciji. Bodalo se zatorej pojavlja poglobitno v odganjanjih ali čiščenjih, ki predhajajo primernemu obredu.

1) Pazi, O brat, da ne poklekneš! *Liber CCXX* nas uči primerne drže. Glej tudi *Liber CCCLXX*. Spodaj se nahaja tudi poseben poduk v Poglavlju XV in drugod.

2) Razmisleki, ki vodijo v nasproten zaključek, niso primerni za tole elementarno razpravo. Glej *Liber LXXXI*, Crowleyev roman *Lunino Dete*.

Formula diska pravtako ni uporabna; kajti disk je inerten. Skratka, formula palice je edina, s katero se moramo tu posebej ukvarjati.^[1]

Če želijo priklicati neko bitje, kakor pravi Hermes Trismegistus, se magi poslužujejo treh metod. Prva metoda, za vulgarne in laične, je ponižna prošnja. V njej se groba objektivna teorija smatra za resnično. Obstaja neki bog A, na katerega mi, B, naslovimo prošnjo, natanko tako, kot bi deček prosil svojega očeta za žepnino.

Druga vključuje malo več subtilnosti, v kolikor se magik trudi uskladiti z naravo boga, in se do neke mere eksaltirati tekom obreda; toda edino tretja metoda je vredna naše razmotritve.

Ona sestoji iz **resničnega poistovetenja magika in boga. Da bi to izvedli v popolnosti, nam je potreben dosežek neke vrste Samadhija; in samo to dejstvo zadostuje, da nepreklicno povežemo magiko z mistiko.**

Opišimo magikalno metodo identifikacije. Najprej moramo preučiti simbolično obliko boga, tako skrbno kot to umetnik ravna s svojim modelom, tako da imamo v zavesti povsem jasno in neomajno mentalno podobo boga. Enako bomo attribute boga ovekovečili v govoru, ki se ga bomo naučili popolnoma naizust. Potem se bo invokacija pričela z neko molitvijo bogu, ob čemer se bomo spomnili njegovih telesnih atributov, vselej z globokim razumevanjem njih pravega pomena. V *drugem delu* invokacije pa se usliši glas boga in se izrecitira Njegov značilen nagovor.

V *tretjem delu* invokacije magik potrdi svojo identiteto z bogom. V *četrtem delu* se ponovno pokliče boga, toda kot bi On-sam klical in izgovarjal svojo voljo, da se manifestira v magiku. Za konec pa se poda izvorni namen invokacije.

Tako se, v invokaciji Tahutija, ki jo lahko najdemo v ritualu Merkurija (*Equinox*, I, 4) in v Libru LXIV vel Israfel, prvi del začne z besedami 'Veličastje Bogovstva, z modrostjo okronani TAHUTI, Tebe, Tebe kličem. O Ti z glavo Ibisa, Tebe, Tebe kličem'; in tako naprej. Ob zaključku tega uzremo mentalno sliko Boga, neizmerno in neskončno sijajno, v istem smislu, kakor bi zrl v Sonce.

Drugi del se začne z besedami:

'Glej! Jaz sem včeraj, danes in brat jutrišnjega dne.'

Magik si mora predstavljati, da sliši ta glas in istočasno da ga odmeva, tako da ga sam tudi potrjuje kot resnico. Ta misel ga naj bi tako eksaltirala, da je za konec sposoben izgovoriti vrhunske besede ob koncu tretjega dela: 'Glej! On je v meni in jaz v njem.' V tem trenutku on izgubi zavest

1) Kasneje so te opazke širše razložene in do neke mere spremenjene.

o sebi kot o smrtnem bitju; on je zdaj ta mentalna podoba, ki jo je poprej le videl. Ta zavest se zgolj dovrši, ko nadaljuje: 'Moja je bleščava, v kateri Ptah plove preko nebesnega svoda. Popotujem v višave. Stopam po svodu Nu. Jaz zaženem bliskajoči plamen, z bliskanjem svojega očesa: vselej zaganajoči se v sijaju dnevno proslavljenega Raja – darujoč življenje teptačem Zemlje!' Ta misel poveže Boga in Človeka z vidika božanstva.

Magik se ovede šele ob koncu tretjega dela; v katerem se, kakor po čistem slučaju, pojavijo tele besede: 'Zatorej se vse stvari ravna po moji besedi.' Vendar v četrtem delu, ki se začne: 'Torej pridi in se mi prikaži,' ni magik ta, ki naslavlja Boga; Bog je ta, ki usliši oddaljeno magikovo govorjenje. Če je ta invokacija pravilno izvedena, potem besede četrtega dela izzvenijo oddaljeno in tuje. Presenetljivo je, da je ta lutka (kakor zdaj magik sam sebe vidi) sploh zmožna govoriti!

Egipčanski Bogovi so tako dovršeni v svojih značajih, tako popolnoma duhovni in vendar tako popolnoma materialni, da ta edina invokacija zadostuje. Bog si domišlja, da se bo zdaj duh Merkurija pojavil magiku; in res je tako. Ta egipčanska formula je potemtakem boljša od hierarhične hebrejske formule, z njenimi utrudljivimi molitvami, rotivami in kletvami.

Treba je, kakorkoli že, opaziti, da je v tej invokaciji Tahutija, ki smo jo ravno povzeli, vsebovana še ena druga formula, Povratna in Recipročna formula, ki jo lahko imenujemo formula Horusa in Harpokrata. Magik naslovi Boga z aktivno projekcijo svoje volje, nato pa postane pasiven, ko Bog naslovi Svet. V četrtem delu ostane molčič, prisluškujoč molitvi, ki vznika iz njega.

Formulo te invokacije Tahutija lahko pravtako uvrstimo v razred Tetragrammatona. Prvi del je ogenj, vneti magikova molitev, druga voda, v kateri magik posluša, ali pa uzre odsev, Boga. Tretji del je zrak, poroka ognja in vode; bog in človek sta postala eno; dočim četrti del odgovarja zemlji, ki pomeni kondenzacijo ali materializacijo tistih treh višjih principov.

Oziraje se na hebrejsko formulo, je zelo dvomljivo, če so magiki, ki so se je posluževali, sploh primerno dojeli principe, ki so podlaga za poistovetenje. Na misel mi ne pride noben odlomek, ki bi vključeval to poistovetenje, in preživeli obredi gotovo ne namigujejo na kakšno tako zamisel o naravi stvari, razen morda v zelo osebnem in materialnem smislu.

Verjetno so mislili, da obstaja nek Arhangel z imenom Rafael na

točno tak način, kot obstaja nek državnik z imenom Richelieu, neko individualno bitje, ki živi na čisto določenem mestu. Imel je nemara določene moči nekako metafizične vrste – lahko je bil na dveh mestih istočasno,^[1] na primer, čeravno so tudi možnost tako preproste spretnosti (v primeru duhov) očitno zanikali v določenih odlomkih ohranjenih zaklinjanj, v katerih se nagovarja duha, da naj, če je slučajno okovan v nekem posebnem mestu v Peklu, ali če ga ravno zaklinja nek drug magik, tako da ne more priti, potem pošlje nekega duha slične narave, ali naj na kakšen drug način premaga težavo. Toda študent Kabale nima tako vulgarne predstave o stvari. Možno je, da so magi pisali svoje rotitve na podlagi tako grobe hipoteze zgolj, da bi se izognili miselni zmedi vsled dvoma in metafizičnega špekuliranja.

Oni, ki je postal Mojster Terion, se je nekoč soočil s prav takim problemom. Odločen, da bo poučil človeštvo, je iskal neko preprosto definicijo svojega objekta. Njegova volja je bila zadostno informirana vsled zdravega razuma, da se je odločil poučiti ljudi o *Naslednjem Koraku*, o stvari, ki se je nahajala takoj nad njim. Lahko bi to imenoval 'Bog,' ali 'Višji Jaz,' ali 'Augoeides,' ali 'Adi-Buda,' ali 61 drugih reči – toda spoznal je, da je vse to eno in isto, vendar vsaka od teh predstavlja neko teorijo Vesolja, ki jo lahko končno neka kritika prevrne – saj je že prešel domeno Razuma in je vedel, da vsaka trditev vsebuje nesmisel. Zato je rekel: 'Naj razglasim to Delo pod tem imenom: »Zadobitev Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha«, zato ker je teorija, vsebovana v tej postavki, tako očitno nesmiselna, da bodo samo bebci trčili čas z njeno analizo. Sprejeta naj bi bila kot dogovor in nihče si ne bo drznil na njej graditi nek filozofski sistem.

S tem dojetjem lahko rehabilitiramo hebrejski sistem invokacije. **Zavest je veliki sovražnik; tako z gorečo invokacijo neke osebe, za katero vemo, da ne obstaja, mi okaramo to zavest.** Vendar se ne smemo izogniti filozofiranja v luči Svete Qabalah. Magikalno Hierarhijo moramo sprejeti kot bolj ali manj prikladno razvrstitev dejstev Vesolja, kakor so nam znana; in kakor se naše znanje in razumevanje teh dejstev večja, tako se moramo truditi svojo idejo prirediti temu, kar nek simbol predstavlja.

Istočasno moramo upoštevati, da **obstaja nek določen konsenz izkustva o medsebojni povezavi različnih bitij hierarhije z opaženimi**

1) To je lahko počel, če je lahko potoval s hitrostjo večjo od Svetlobne, kar je možno. Glej A.S. Eddington, *Prostor, Čas in Gravitacija*. Prvotako: kaj pomeni 'istočasno?'

dejstvi Magike. V preprosti zadevi astralne vizije, na primer, lahko navedemo en osupljiv primer.

Ne da bi mu povedal, kaj to je, je Mojster Terion nekoč izrecital neko invokacijo od Sapfo, 'Odo Veneri,' pred Pripravnikom A.:A.:, ki sploh ni poznal grščine, jezika Ode. Učenec je nato odšel na 'astralno potovanje,' in vse, kar je videl, je bilo brez izjeme v skladu z Venero. To je držalo tudi za najpodrobnejše detajle. Zadobil je vse štiri barvne skale Venere absolutno točno. Če predpostavljamo, da je videl vseh skupaj kakih sto simbolov, je razkorak napram slučajnosti neizmerljivo velik. Tako izkustvo (in zapiski A.:A.: vsebujejo na ducate sličnih primerov) je dokaz, absoluten, kakor je sploh lahko nek dokaz v tem svetu Iluzije, da korespondence v Libru 777 resnično predstavljajo dejstva v Naravi.

To nam govori tudi o tem, da se tak 'odkrit' sistem magike nemara sploh nikoli ni uporabljal. Lahko trdimo celo, da so invokacije, ki so se ohranile, zgolj ruševine Templja Magike. Eksorcizem se je verjetno zapisal na papir, da bi se ga naučilo na pamet, dočim je bilo prepovedano delati kakršnekoli zapiske resnično pomembnih delov obreda. Taki detajli Rituala, kakršne posedujemo, so borni in neprepičljivi, in čeprav je bilo veliko uspehov doseženih, na povsem običajen eksoteričen način, tako s strani Fratra PERDURABA, kot tudi mnogih njegovih kolegov, so obredi takega značaja vedno ostali dolgovezni in težavni. Zdelo se je, da je uspeh dosežen navkljub obredu. V vsakem primeru so bolj misteriozni deli obreda tisti, ki so evocirali božansko silo. Zaklinjanja kot so tista iz 'Goetie,' nas pustijo hladne, čeprav obstaja, izrecno v drugem zaklinjanju, grob poskus uporabe formule Komemoracije, o kateri bo govora v naslednjem poglavju.

POGLAVJE III

FORMULA TETRAGRAMMATONA^[1]

Ta formula ima najsplošnejšo domeno, saj vsebuje nujno vse obstoječe stvari; toda njena uporaba v magijskem obredu je bila zelo malo znana.

Klimaks formule je v nekem oziru še pred izoblikovanjem Joda. Kajti Jod je najbolj božanski vidik Sile – preostale črke so zgolj utrjevanje taistega. Treba je razumeti, da tu govorimo o celotnem obredu, ki je smatran kot enoten, ne le o tisti formuli, v kateri *Jod* predstavlja invociranega Boga, *He* Arhangela, in tako dalje. Da bi dojel obred pod tem obrazcem, moramo na funkcije štirih orožij gledat širše, kot smo doslej.

Oblikovanje *Joda* je formulacija prve kreativne sile, tistega očeta, ki ga imenujemo 'samozaplojeni,' in kogar nagovarjamo: 'Določil si svojega Očeta in oplodil svojo Mater.' Dodatek *He* k *Jodu* je poroka Očeta z veliko enakovredno Materjo, ki je odsev Nuit, kakor je on Hadita. Njuna združitev rodi sina *Vav*, ki je njun dedič. Končno se proizvede hči *Heh*. Ona je tako dvojčka sestra in tudi hči od *Vav*.^[2]

Njegovo poslanstvo je to, da jo odreši, tako da jo naredi za svojo nevesto; učinek tega je to, da jo postavi na prestol njene matere, in samo njen dekliški objem lahko obudi starost Vse-Očeta. V teh kompleksnih družinskih odnosih^[3] je predstavljen celoten tok Vesolja. Kasneje bomo videli, da je (koneckoncev) Klimaks na koncu. Druga polovica formule je ta, ki predstavlja Veliko Delo, ki smo ga zapriseženi dovršiti. Prvi korak proti temu je dosežek Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha, kar konstituira Adepta Notranjega Reda.

Ponoven vstop teh dvojčkov soprožnikov v maternico matere je iniciacija, ki je opisana v Libru 418, in ki nudi pristop v Najnotranjši Red A.:A.:. O zadnjem koraku pa ne moremo govoriti.

Tako lahko dojamemo, da je izum neke praktične magijske

1) Jod He Vav Heh, Neizrekljivo Ime (Jehovah) Hebrejcev. Štiri črke se nanašajo po vrsti na štiri 'elemente,' Ogenj, Vodo, Zrak, Zemljo.

2) Obstaja nadaljnji misterij, dosti globlji, za posvečene.

3) Formula Tetragrammatona, kakor se jo običajno razume, s pojavom hčerke, je gotovo degradacija.

ceremonije, ki bi odgovarjala Tetragrammatonu v tem vzvišenem smislu, lahko problematičen, če ne že nemogoč. V nekem takem obredu lahko samo Ritualni očiščenja trajajo več inkarnacij.

Torej bo neobhodno vrniti se na preprostejši vidik Tetragrammatona, spomnivši se zgolj tega, da je končni *Heb* Prestol Duha, Šin v Pentagrammatonu.

Jod bo tako predstavljal neko urno in nasilno ustvarjalno energijo; sledil mu bo mirnejši in bolj razmišljajoč, a tudi močnejši tok volje, neustavljiva sila mogočne reke. Temu stanju duha bo sledilo razširjenje zavesti; ta predre v vsak prostor, in se končno izteče v kristalizacijo, ki odseva notranjo svetlobo. Take modifikacije izvorne Volje lahko zapažamo med invokacijami, če so le pravilno izvedene.

Posebna nevarnost v vsaki fazi je očitna – v prvi, kratkotrajen uspeh – slepi vžig; v drugi, zapad v sanjarjenje ali omotico; v tretji, izguba koncentracije. Napaka v katerikoli fazi nato prepreči četrto, ali ovira njeno primerno formacijo.

V izrazu, ki smo ga uporabili v poglavju XV: 'Razvnemi se,' itd., je specificirana samo prva faza; a če je pravilno izvedena, potem ji ostale faze sledijo po nujnosti. Toliko o formuli Tetragrammatona.

POGLAVJE IV

FORMULA ALHIM IN ALIM

AeLoHIM je eksoterični izraz za Bogove.^[1] To je moški plural ženskega samostalnika, toda po naravi je v principu ženski.^[2] To je popoln hieroglif števila 5. To naj se preuči v eseju 'Opazka na Genezo' v *Equinoxu* I, 2.

Predstavljeni so vsi Elementi, kakor v Tetragrammatonu, le da ni razvoja enega v druge. Oni so, nekako, vrženi skupaj – neudomačeni, ujemajoči se zgolj v svoji divji in viharini, a elastični in nepopustljivi energiji. Osrednja črka *He* – črka daha – predstavlja Duha. Prva črka *Alef* je naravna črka Zraka, in končni *Mem* naravna črka Vode. Skupaj, *Alef* in *Mem* tvorita *Am* – mater, v katere maternici je spočet Kozmos. Toda *Jod* ni naravna črka Ognja. Njeno mesto poleg *He* zagotovi ta ogenj *Jodu* iz Tetragrammatona. Enako najdemo *Lamed* za Zemljo, kjer bi pričakovali *Tav* – da bi se poudaril vpliv Venere, ki vlada Tehtnici.

AeLoHIM, zatorej, predstavlja prej formulo Konsekracije, kot pa neko v sebi popolno ceremonijo. To je dah blagoslova, a tako mogočen, da lahko da življenje glini in svetlobo temi.

V posvetitvi orožja je *Alef* vrtinčasta sila gromske strele, blisk, ki izplameni iz Vzhoda tja do Zahoda. To je dar ravnanja s gromsko strelo Zeusa ali Indre, Boga Zraka. *Lamed* je Volovski Bič, poganjajoča sila; in pravitko Tehtnica, ki predstavlja resnico in ljubezen Magika. To je ljubeča skrb, ki jo daruje, da izpopolni svoje instrumente, ter uravnovešanje tiste ostre sile, ki spočne obred.^[3]

1) 'Bogovi' so Sile Narave; njih 'Imena' so Zakoni Narave. Tako so večni, vsemogočni, vseprisotni itd.; in tako so njihove 'Volje' nespremenljive in absolutne.

2) Predstavlja Šakti, ali Teh; ženstvenost vedno pomeni obliko, izpoljitev. Moški Šiva, ali Tao, je vedno neka zakrita sila.

3) Črki *Alef* in *Lamed* sta neizmerno pomembni v tem Eonu Horusa; vsekakor sta Ključa Knjige Zakona. Tu ni potrebno drugega reči o tem, kot to, da je *Alef* Harpokrat, Sveti Duh, 'Čisti Norec' ali Nedolžno Dete, ki je Popotni Pevce, ki impregnira Kraljevo Hči s samim seboj kot Njenim Otrokom; *Lamed* je Kraljeva Hči, ki jo On zadovolji, in ki drži Njegov 'Meč in Tehtnico' v svojem naročju.

Jod je kreativna energija – prokreativna moč; in vendar je *Jod* samota in tišina puščavništva, kamor se Magik zapre. *Mem* je črka Vode, in to je končni Mem, čigar dolgi vodoravni liniji sugerirata mirno Morje.^[1] In nato, v Središču vsega, zabrodi Duh, ki kombinira milino Jagnjeta z rogovi Ovna, in to je črka Bakhusa ali 'Krista'.^[2]

Potem ko je magik izdelal svoj instrument, in ga resnično uravnovesil ter napolnil z bliski svoje Volje, odloži orožje na stran počivat; in **v tej Tišini pride resnična Konsekracija.**

FORMULA ALIM

Skrajno zanimivo je z zgornjim primerjati formulo elementarnih Bogov, ki so oropani ustvarjalnega duha. Lahko predpostavljamo, da bi, ker je ALIM moški plural moškega samostalnika AL, njegova formula bila bolj možata od ALHIM, ki je moški plural ženskega samostalnika AlaH. Toda že po kratki raziskavi se ta privid razblini. Moškost nima nobenega pomena, razen v odnosu do nekega ženskega korelata.

Besedo ALIM v bistvu lahko smatramo za neutrum. Prej vsled neke nesmiselne konvencije se na nevtralne objekte gleda kot na ženske, zavoljo njih površinske podobnosti, v pasivnosti in inertnosti, z neoplojeno žensko. Toda ženska proizvede življenje po intervenciji moškega, dočim je neutrum tega sposoben zgolj vsled impregnacije z Duhom. Tako zasledimo, kako ženska AMA postane AIMA^[3] skozi delovanje faličnega Joda, dočim ALIM, shod mrtvih elementov, obrodi zgolj vsled valjenja Duha.

Če je tako torej, kako naj opišemo ALIM kot vsebujočo neko Magikalno formulo? Raziskava nam odkrije dejstvo, da gre za neko zelo posebno formulo.

Ti orožji so Sodnik, oborožen z močjo izvajanja Njegove Volje, in Dve Priči, 'v katerih bo vsaka Resnica ustanovljena' v skladu s katerima pričevanjem on poda obsodbo.

1) V zgoraj orisani simboliki je Jod Merkurijška 'Deviška Beseda,' Spermatozoon, ki skriva svojo svetlobo pod svojim plaščem; in Mem je amniotična tekočina, povodenj, v kateri je Arka, nosilka Življenja. Glej A. Crowley 'The Ship,' *Equinox* I, 10.

2) Črka He je črka Nuit, ki sploh omogoči proces, opisan v prejšnjih opombah. Vendar ni dovoljeno tu natančno razlagati točen način in zadevo tega uravnovešenja ali poravnave. Podal sem eksoterične atribucije, ki so zadosti informativne za začetnika.

3) AMA je 42, število jalovosti; AIMA, 52, pa plodnosti, kakor tudi BeN, SIN.

Beseda šteje do 81, kar je število meseca. Tako je to formula čarovništva (witchcraft; op.p.), ki je pod domeno Hekate.¹⁾ To je romantično srednjeveško sprevrženje znanosti, ki predstavlja mlade ženske, ki se udeležujejo čarovništva, ki je, če se točno izrazimo, prepovedano takim ženskam, ki niso več ženske v Magikalnem smislu besede, ker se niso več zmožne odzivati na formulo moškega in so potemtakem prej nevtralne, kot ženske. Zavrloj tega se je njih metoda vedno pripisovala luni, v tistem smislu, v katerem ona izpade, ne kot ženski korelat soncu, temveč kot zgorel in že ohlajen, mrtev in brezračen satelit zemlje.

Po formuli ALIM je nemogoče izvesti neko pravo Magijsko operacijo. **Vsa dela čarovništva so prividna; in njih navidezni učinki zavisijo od predstave, da je možno spreminjati stvari zgolj z njih preurejanjem.** Ne smemo se zanašati na zmotno analogijo Xylenesa, da ovržemo ta argument. Povsem resnično je, da geometrijske izomere delujejo na različne načine napram substanc, s katerimi so privedene v odnos. In seveda je nujno včasih preurediti elemente neke molekule, preden ta molekula lahko proizvede bodisi moški, ali pa ženski element v neki pristni Magijski kombinaciji z neko drugo molekulo.

Zato je občasno neobhodno za Magika, da reorganizira strukturo določenih elementov, preden sprovede svojo zeleno operacijo. Čeprav je tako delo tehnično čaranje, se ga ne sme smatrati kot nezaželenega na tej bazi, kajti vse operacije, ki ne spremenijo materije, spadajo natančno pod to rubriko.

Pravi ugovor tej formuli ni prirojen njeni lastni naravi. Čarovništvo je v tem, da jo imamo za izključno preokupacijo z Magiko, in še posebej z zanikanju pravice Svetemu Duhu, da se naseli v Svojem lastnem Templju. Posvečenec XI° O.T.O. bo pripomnil, da obstaja povsem drugačna formula ALIM, ki je tej, o kateri tu govorimo, komplementarna. 81 lahko dojemamo kot število Jesoda, prej kot Lune. Dejanski pomen besede lahko vzamemo kot naznako formule. Alef se lahko nanaša na Harpokrata, z namigom na dobro znano Katulovo pesem. Lamed lahko vključuje egzaltacijo Saturna, in sugerira Trojko Mečev na nek poseben način. Jod nato prikliče Hermesa, in Mem Obešenca. Tako imamo en Tetragrammaton, ki ne vsebuje nobene ženske komponente. Spočetna Sila je tu Sveti Duh in njegov nosilec ali orožje 'Meč in Vaga.' Pravica je torej storjena Merkurijski 'Devici,' z rezultatom, da je Moški 'Obešen' ali razpotegnjen ter ubit na ta način. Taka operacija naredi stvarjenje nemogoče – kakor v prejšnjem primeru; a tu ni problem pre-ureditve;

1) Glej A. Crowley, *Orfej*, za Invokacijo te Boginje.

ustvarjalna sila se namenoma uporabi za uničenje, in je povsem vsrkana v svojo lastno sfero (ali cilinder, na Einsteinovi enačbi) delovanja. To Delo moramo torej smatrati za 'Svetost do Gospoda.' Hebrejci, pravzaprav, so podeljevali titulo Qadoš (sveti) svojim adeptom. Njen učinek je posvetitev Magikov, ki jo izvajajo na zelo poseben način. Zapaziti moramo tudi soodnašanje Devetice s Tet, XI, Levom in Kačo. Velika zasluga te formule je ta, da se izogiba stika z nižjimi nivoji in da je samo-zadostna, da ne vključuje nobenih odgovornosti, in da svoje mojstre ne pušča le močnejše v sebi, temveč jih povsem osvobodi za izpolnitev njihovih bistvenih Nravi. Njena zloraba je priskutnost.

POGLAVJE V

FORMULA I. A. O.

Ta formula je prvobitna in najznačilnejša formula Ozirisa, Odkupljenja Človeštva. *I* je Izis, Narava, ki jo poruši *A*, Apofis Uničevalec, in znova oživi Odkupitelj *Oziris*.^[1] Ista ideja je izražena v Rožnokrižarski formuli Trojstva:

Ex Deo nascimur.

In Jesu morimur.

Per Spiritum Sanctum reviviscimus.

To je pravtako istovetno z Besedo Lux, L.V.X., ki jo tvorijo kraki nekega križa. To je ta formula, ki je vsebovana v tistih antičnih in modernih monumentih, v katerih je falus čaščen kot Odrešenik Sveta.

Doktrina odrešenja, kakor se vulgarno razume, je napačna in nesmiselna. Ni niti 'biblijska.' Sv. Pavel ne poistovečuje slavnega telesa, ki vstane, s smrtnim telesom, ki umre. Nasprotno, on vedno znova vztraja na razlikovanju.

Isto velja za neko magijsko ceremonijo. Magik, ki je uničen vsled vsrkanja v Božanstvo, je zares uničen. Nesrečni smrtni avtomaton ostane v Krogu. In ne pomeni Njemu nič kaj več, kot prah na tleh.^[2]

A preden se lotimo podrobnosti formule I.A.O. kot magične

1) Obstaja povsem drugačna formula, v kateri je *I* Oče, *O* Mati, *A* pa otrok – in še ena druga, v kateri so I.A.O. vsi očetje različne vrste, ki jih uravnovešajo H.H.H., 3 Matere, da bi dovršile Svet. V tretji, pravi formuli Zveri 666, sta *I* in *O* nasprotji, ki tvorita polje delovanja *A*. Vendar je to neka višja zadeva, ki ni primerna za tale osnovni priročnik. Glej, kakorkoli že, Liber Samekh, Točka II, Oddelek J.

2) Kljub temu je to še vedno Njegov instrument, ki si ga je pridobil enako kot astronom kupi teleskop. Glej *Liber Alef* za izčrpno razlago objektov, doseženih vsled naklepa utelešenja.

formule, moramo poudariti, da gre za bistveno formulo Joge ali meditacije; pravzaprav, elementarnega misticizma v vseh njegovih vejah.

Na začetku neke meditativne prakse obstaja vedno^[1] nek spokojen užitek, neka blaga naravna rast; začnemo se živo zanimati za delo; zdi se lahko; zelo smo zadovoljni, ker smo se lotili dela. Ta stadij predstavlja Izido. Slej ko prej **ga zamenja depresija** – Temna Noč Duše, ena neskončna zaskrbljenost in mrzkost do dela. Najenostavnejša in najlažja dejanja postanejo domala nemogoča za izvesti. Taka nemoč napolni našo zavest z zaskrbljenostjo in obupom. Intenzivnost te priskutnosti težko dojame nekdo, ki tega ni izkusil. To je obdobje Apofisa.

Temu sledi vzid, ne Izide, temveč Ozirisa. **Stare okoliščine niso obnovljene, temveč se ustvarijo nove in višje**, okoliščine, ki jih lahko omogoči zgolj proces smrti.

Alkemiki sami so poučevali taisto resnico. Prva materija dela je bila manjvredna in surova, čeprav 'naravna.' Po prehodu preko več stadijev, se je pojavil 'črni zmaj'; iz tega pa vzide čisto in popolno zlato.

Celo v legendi o Prometeju najdemo skrit isti obrazec; iste opazke veljajo za legendo o Jezusu Kristu, in še mnogih mitičnih bogovih-ljudeh, ki so bili čaščeni v različnih deželah.^[2]

Magijski obred, skonstruiran po tej formuli je tako v tesnem skladu z naravnim mističnim procesom. Najdemo jo kot osnovo mnogih važnih iniciacij, posebej Tretje stopnje v Masoneriji, in obred Minornega Adepta v Zlati Zori, ki je opisan v *Equinoxu* I, 3. Na tej formuli lahko skonstruiramo dober obred samo-iniciacije. Njeno bistvo je v tem, da se oblečemo v kralja, se nato razodenemo in pokončamo ter nato vstanemo od mrtvih v Poznavanje in Občevanje Svetega Angela Varuha. Ta formula, čeravno zdaj zatrta s strani formule HORUSA, Okronanega in Zmagovitega Otroka, ostaja koristna za tiste, ki še niso osvojili stališča Zakona Teleme. Obstaja etimološka istovetnost med Tetragrammatonom in *I A O*, vendar sta magični formuli povsem različni, kakor prikazuje naš opis.

William James, v svojih *Različicah Religioznega Izkustva*, je dobro

1) Če ne, potem ne delujemo pravilno.

2) Glej J.G. Frazer, *Zlata Veja*; J.M. Robertson, *Poganski Krist*; A. Crowley, *Zakaj je Jezus Jokal*.

razvrstil religije na 'enkrat-rojene' in 'dvakrat-rojene'; toda religija, ki jo razglaša *Liber Legis*, ju usklajuje tako, da ju preseže. Ne poskuša se iznebiti smrti z njenim zanikanjem, kakor je to primer pri enkrat-rojenih; niti ne sprejema smrti kot vrat v novo življenje, kakor pri dvakrat-rojenih. Pri A.:A.: sta življenje in smrt enako dva dogodka v neki karieri, domala enako kot dan in noč v zgodovini planeta. Toda, če sledimo primerjavi, ta planet motrimo od daleč. **Brat A.:A.: gleda na** (kar bi nekdo drug imenoval) **'samega sebe' kot na en – ali prej nek – pojav v grupi pojavov. On je tisti 'nič,' čigar zavest je v nekem oziru veselje, smatrano kot nek enkratni pojav v času in prostoru, ter je v drugem oziru, zanikanje te zavesti.** Telo in um človeka sta pomembna (če sploh sta) zgolj kakor je teleskop pomemben astronomu. Če bi se teleskop uničil, bi to ne pomenilo neke razlike za Vesolje, ki ga ta razodeva.

Tako zdaj lahko razumemo, da je ta formula I A O formula Tifareta. Magik, ki jo uporabi, se zaveda samega sebe kot človeka, ki je podvržen trpljenju ter željan preseči to stanje tako, da postane eno z Bogom. To bo uvidel kot vrhunski ritual, kot poslednji korak; toda, kakor smo že izpostavili, to je le en uvod. Za običajnega človeka danes, kakorkoli že, to predstavlja pomemben dosežek; in razpolagamo še z dosti zgodnejšo formulo, ki jo bomo obravnavali v poglavju 6.

MOJSTER TERION je v Sedemnajstem letu novega Eona (sc. 1921 e.v.; op.p.) rekonstruiral Besedo I A O, da bi zadostila novim okoliščinam Magike, ki jih nam vsiljuje napredek. Ker je Beseda Zakona Telema, katere število je 93, mora biti to število kanon za odgovarjajočo Mašo. Zato je razširil I A O tako, da je vzel O kot Ajin, in dodal Vav kot predpono in pripono. Tako je cela beseda

וִיֵאוּ

katere število je 93. To novo besedo lahko podrobno analiziramo in pokažemo, da je primeren hieroglif Rituala Samo-posvetitve v zdajšnjem Eonu Horsa. Za sledeče opazovanje se moramo poslužiti Libra 777. Glavne točke so naslednje:

1) VIAOU ali VIAOV ali FIAOF (gr. F = U, V, W)

<i>Tarot Adut</i>	<i>Št. Aduta in Črke</i>	<i>Hebr. črka</i>	<i>N a r a v n e atribucije.</i>	<i>Ostale atribucije.</i>
Prerok. Oziris, okronan in ustoličen, z Žezlom (oz. Palico.) Obdan s Kerubi, Častilci, Štirimi Elementi.	V - 6	Vav (Ⓜ) (žebelj), glas U ali V, vokal med O in U.	Taurus. (Zemeljski znak, ki mu vlada Venus in v katerem je eksaltirana Luna, toda moški.) Kerub Svobode.	Sonce. Sin v Tetragrammatonu. Pentagram, s katerim Duh nadvlada Štiri Elemente. Heksagram, ki združuje Boga in Človeka. Zavest ali Ruah. Parsifal kot Otrok v skrbi svoje ovdovele Matere: sin Izide in ubitega Ozirisa. Parsifal kot Kralj in Svečenik na Montsalvatu, ki izvede mirakel odkupljenja; Horus. Okronan in zmagovit, ki prevzame mesto svojega očeta. Krist-Bakhus na Nebu-Olimpu, odrešujoč svet.
Puščavnik. (Hermes z Lampo, Krili, Palico, Kuto in Kačo.	IX – 10	Jod (Ⓜ) (roka) glas I ali J.	Devica (zemeljski znak, ki mu vlada Merkur, ki je tu tudi eksaltiran. Seksualno ambivalenten). Kerub Svetlobe, Modrosti. Najnotranjej- še.	Seme Alfabeta Spermatozoon. Mladenič, ki se, sprejevši Palico, odpravlja na popotovanje in avanturo. Parsifal v puščavi. Krist beži v Egipt, in ga na gori skuša Hudič. Nezavedna Volja, ali Beseda.

<i>Tarot Adut</i>	<i>Št.Aduta in Črke</i>	<i>Hebr. črka</i>	<i>Naravne atribucije.</i>	<i>Ostale atribucije.</i>
Norec (Dete v Jajcu na Lotusu, Bakhus, Difues, Harpokrates, Zeleni Jure etc.	O - 1	Alef (א) (vol, igo, ralo).	Zrak. (Pogoj vsega Življenja, nepristranski prenosnik. Spolno nerazvit). Kerub Življenja, tj. organ možnega izražanja.	Svobodni dah. Svastika. Sveti Duh, Maternica Device. Parsifal kot 'der reine Thor,' ki ne ve ničesar. Horus. Krist-Bakh kot nedolžno dete, ki ga lovi Herod-Hera. Heraklelj, ki zadavi kači. Nezavedni Jaz, še nedoločen v neko usmeritev.
Hudič (Bafometer, ustoličen in oboževan s strani Moških & Žensk. Glej Levijev design.	XV - 70	Oin (י) (oko), glas meketanja kože, grleni A ali bolj ali manj izrazit O.	Kozorog (zemeljski znak, ki mu vlada Saturn in v katerem je eksaltiran Mars. Seksualno moški). Kerub Ljubezni: instinkt zadovoljevanja Božanstva vsled njegove združitve z Vesoljem.	Parsifal v Črnem Oklepu, nared za povratek na Montsalvat kot Odkupitelj-Kralj. Dorasli Horus. Krist-Bakh s Kalvarijskim Križem-Tirsom.

Pomen IAO variira po zaporedju Æonov.

Eon Izide

Doba Matriarhata. Veliko Delo dojetno kot odkrita in preprosta afera. Teorijo odsevajo običaji v Matriarhatu. Partenogeneza se smatra kot resnična. Devica (Jod-Virgo) vsebuje v sebi Princip Rasti – dvospolno Hermetično seme. Ono postane Dete v Jajcu (A – Harpokrat) vsled vrline Duha (A = Zrak, ki impregnira Mater-Jastreba) in ta postane Sonce ali Sin (V = Črka Tifareta, 6, celo kot Omega v Koptščini. Glej 777).

Eon Ozirisa.

Patriarhalna doba. Dva spola.

- I kot Oče-Palica. (Jod v Tetragrammatonu.)
- A Dete, ki ga lovi Zmaj, ki ga hoče požreti s svojim izbruhom iz gobca. Glej *Razodetje*, VII. Zmaj je tudi Mati – Freudova Zlobna Mater. On je Harpokrat, ki mu grozi krokodil iz Nila. Našli bomo simboliko Arke, Ozirisove Truge etc. Lotus je Joni; Voda je Maternična Tekočina. Da bi zaživel svoje lastno življenje, mora dete zapustiti Mater in premagati skušnjavo, da bi se zopet zatekel vanjo. Kundra, Armida, Jokasta, Kirka, etc., predstavljajo to silo, ki skuša Heroja. Lahko jo vzame za svojo strežnico^[1], ko jo enkrat prevlada, da lahko zdravi in neguje njegovega očeta (Amfortas), ga maščuje (Oziris) ali poteši (Jehovah). A da bi zrasel do moštosti, mora prenehati biti odvisen od nje, si pridobiti Kopje (Parsifal), terjati svoje orožje (Ahiles) ali si narediti svoj kij (Heraklej),^[2] in odpotovati v puščavo brez vode kot Krišna, Jezus, Ojdip, itd. – do časa, ko mora kot 'Kraljev Sin' ali popotni vitez zavojevati Princeso in se ustoličiti na tujem prestolu. Domala vse legende o herojih vključujejo to formulo v natančno enaki simboliki.
- V *Vav* Sonce-Sin. Smatran je za smrtnika; a kako je to prikazano? Zdi se da gre za popolno sprevrnitev resnice: sveti simboli ne nakazujejo nič takega. To tiči v bistvu Velike Čarovnije. Oziridična religija je freudovska fantazma, ki si jo je ustvaril človekov strah pred smrtjo in nepoznavanje narave. Ideja partenogeneze je ostala, a zdaj v obliki utelešenih pol-bogov ali božanskih kraljev; ta mora biti ubit in mora znova vstati v življenje na tak ali drugačen način.^[3]

1) Njen edini govor v zadnjem Dejanju je 'Dienen: Dienen.'

2) Vsi ti trije ostanejo nevtralni med ženskami, preprečeni v tem, da bi živeli moško življenje.

3) Vse te ideje je treba razložiti, nanašajoč se na antropologijo. A to ne pomeni njihov propad, temveč potrditev; kajti običaji in legende človeštva odsevajo

Eon Horusa.

Dva spola v eni osebi.

VIAOV: 93, celovita formula, ki prepoznava Sonce kot Sina (Zvezdo), kot pred-obstoječo izpoljeno Enoto, iz katere izvira vse in h kateri se vse vrača. Veliko Delo pomeni spremembo začetnega VV v sferi Asiah (svetu materialne dozdevnosti) v končni VIV Atziluta,^[1] sveta čiste realitete.

Izgovorjava Imena v celoti, črko po črko - VV + IVD + ALF + OIN + VI = 309 = ŠT = XX + XI = 31 – tajni Ključ Zakona.

V	je manifestirana Zvezda.	
I	je skrito Življenje	Kača
	Svetloba	Lampa
	Ljubezen	Palica
	Svoboda	Krila
	Tišina	Kuta

Ti simboli so vsi prikazani na Adutu 'Puščavnik.' Predstavljajo moči Joda, čigar razsežek je Vav. Jod je Roka, s katero človek vrši svojo Voljo. Pravtako Devica; njegovo bistvo je neoskrunjeno.

- A je Dete, ki je 'določil svojega Očeta in naredil svojo Mater plodno' – Harpokrates, etc., kakor poprej; toda on se razvije v
- O povzdignjenega 'Vraga' (pravtako *drugo* skrito Oko) vsled formule Inicijacije Horusa, drugje podrobno opisanega. Ta 'Hudič' se imenuje Satan ali Šeitán, ki se ga bojijo ljudje, ki ne poznajo njegove formule, in, sebe predstavljajoč kot zle, preklinjajo Naravo samo za njihov lasten nepopisen zločin. Satan je Saturn, Set, Abraxas, Adad, Adonis, Atis, Adam, Adonai, etc. Najresnejši ugovor proti njemu je to, da predstavlja Sonce na Jugu. Včasih so Iniciati, prebivajoč pravzaprav v deželah, katere kri je bila voda Nila ali Evfrata, povezovali Jug z življenje-izsušujočo vročino, in preklinjali to stran neba, kjer je bila vročina najsmrtonosnejša. Celó v legendi o Hiramu je junak potolčen in umorjen ob visokem poldnevu. Kozorog je tudi znamenje, v katerega Sonce vstopi, ko doseže najjužnejši odklon ob Zimskem Solsticiju, v sezoni smrti vegetacije, za ljudstva Severne poloble. To jim daje drugi vzrok za preklinjanje Juga. In tretji vzrok; tiranija vročine, suše in kužnih vetrov; grožnja puščav ali oceanov je bila strahovita, ker so to neprehodni in misteriozni predeli; to so v svojem umu pravtako

---

resnično naravo vrste.

1) Za izgovorjavo teh besed glej 777.

povezovali z Jugom. Toda za nas, ki se zavedamo astronomskih dejstev, je ta antagonizem do Juga bedasto praznoverje, ki je pogojevalo okoliščine našim animističnim prednikom. Mi ne vidimo nobene sovražnosti med Levim in Desnim, Zgornjim in Dolnjim, ter sličnimi nasprotnostmi. Te antiteze so resnične zgolj kot postavke odnosa; to so konvencije poljubnega izuma za predstavitev naših idej nekega pluralistične simbolike, ki temelji na dvojnosti. 'Dobro' moramo definirati v izrazih človeških idealov in nagonov. 'Vzhod' nima nobenega pomena, razen glede notranjih afer zemlje; kot absolutna smer v prostoru ona spreminja svojo stopinjo vsake štiri minute. 'Zgoraj' ni isto niti za dva osebka, razen če se eden slučajno ne nahaja v liniji, ki veže drugega z središčem zemlje. 'Trdo' je privatno mnenje naših mišic. 'Resnično' je povsem nedoumljiv okrasni pridevek, ki se je izkazal za nevdržnega v analizi naših največjih filozofov.

Zatorej nimamo nobenih pomislekov ob restavriranju 'čaščenja hudiča' vsled takih idej, kakor so tiste, v katere nas zakon zvoka, pojav govora in sluha prisiljuje, da jih povezujemo z grupo 'Bogov,' katerih imena korenijo na glasovih ŠT ali D, vokaliziranih s prostim dahom A. Ta imena namreč vključujejo kvalitete poguma, odkritosti, energičnosti, ponosa, moči in zmagoslavja; to so besede, ki izražajo ustvarjalno in paternalno voljo.

'Hudič' je torej Kozorog, Kozel, ki skače po najvišjih planinah, Božanstvo, ki človeka, v kolikor se v njem manifestira, naredi Vsemogočnega, to je, Vseprevladujočega, za Vse.

Sonce vstopi v to znamenje, ko se obrne, da bi obnovilo leto na Severu. On je pravtako vokal O, prikladen za rjojenje, bobnenje in zapovedovanje, bivši silovit dah, ki ga nadzira trden krog ust.

On je Odprto Oko eksaltiranega Sonca, pred katerim se vse sence razbežijo: pravtako Skrito Oko, ki ustvari podobo svojega Boga, Svetlobe, in mu daje moč za razglas orakljev, ki razsvetlijo um.

Tako Človek postane Bog, povišan, željan in vnet; začel se je zavedati svoje celotne postave in je s tem pripravljen za na potovanje, da bi odrešil svet. Vendar se ne sme pojaviti v svoji pravi podobi; Videnje Pana bi človeka prignalo do blaznosti vsled strahu. Skriti mora Sebe v svoji izvorni pojavi.

Potemtakem postane človek, kakršen je bil na začetku; in živi življenje človeka; gotovo, on je celovit človek. A njegova iniciacija ga je naredila za gospodarja Dogajanja, podarivši mu razumevanje dejstva, da je vsako pridogajanje zanj izvrševanje njegove resnične

volje. Tako je zadnja faza njegove iniciacije izražena v naši formuli kot končna:

V Niz transformacij ni učinkoval na njegovo identiteto; a mu je razložil njega samega. Enako je Baker še vedno Baker po procesu $Cu + O = CuO + CuS_4O(H_2O) + K_2S = CuS(K_2SO_4) +$ pihalnik in reduktivni agent = $Cu(S)$.

To je isti baker; a smo nekaj izvedeli o njegovih lastnostih. Predvsem smo spoznali, da je neuničljiv, nepokvarljiv po vseh svojih avanturah in vseh svojih preoblekah. Nadalje smo videli, da je zmožen izkoristiti svoje moči, izpolniti možnosti svoje narave, zadovoljiti svoje enačbe, ko se tako spaja s svojimi dvojniki. Njegov obstoj kot ločene substance je evidenca njegove podvrženosti stresu; in to se čuti kot bolečina nedoumljivega hrepenenja, dokler ne spozna, da je vsako izkustvo neko olajšanje, nek izraz sebstva; in da ne more biti poškodovan od ničesar, kar ga lahko doleti. V Eonu Ozirisa smo zares spoznali, da mora Človek umreti, da bi živel. Zdaj v Eonu Horsa pa vemo, da je vsak dogodek neka smrt; subjekt in objekt pokončata eden drugega v 'ljubezni pod voljo'; vsaka taka smrt je samo življenje, način, po katerem spoznamo sebe v nizu epizod.

Druga pomembna točka je izpolnitev A, deteta Bakhusa, z O, Panom (Parsifal s Koptjem, etc.).

Prvi proces je poiskanje I v V – iniciacija, očiščenje, najdba Skritega Semena nas samih, dvospolne Device, ki je 10 (Malkut), a izgovorjena v celoti – 20 (Jupiter).

Ta Jod v *Devici* se razširi v Dete v Jajcu vsled določitve Skrite Modrosti Resnice Hermesa v Tišini Norca. S tem pridobi Oko-Palico, ugledajoč, delujoč in bivši oboževan. Izvrnjeni Pentagram – Bafomet – odrasel Hermafrodit – zaplodi sebe preko Device kot V ponovno.

Tako imamo dva spola v eni osebi vseskozi, tako je vsak posameznik spolno samo-ustvarjajoč, dočim Izida pozna samo en spol, in Oziris dojema dva spola kot nasprotujoča si. Pravtako je ljubezen zdaj formula v vseh primerih; in na koncu je začetek, na nekem višjem nivoju.

I se izoblikuje iz V vsled odstranitve njegovega repa, in A vsled uravnovešenja štirih Jodov, ter O vsled kreacije trianglera Jodov, kar je namig na formulo Nuit – Hadit – Ra-Hoor-Khuit. A so elementi, ki se vrtijo kakor Svastika – kreativna energija v uravnovešenem delovanju.

POGLAVJE VI

FORMULA NOVIC^[1]

Ta formula ima za svojo 'prvo materijo' navadnega človeka, povsem nevednega in nesposobnega za karkoli. On je torej predstavljen kot zvezanih oči in udov. Njegov edini pomočnik je njegova aspiracija, ki jo predstavlja oficir, ki ga privede v Tempelj. Ko je enkrat v Templju, se od njega zahteva, da poda zaprisego. Njegova aspiracija se tako izoblikuje v Voljo. Nato opravi mistično obkroženje Templja, zavoljo razlogov, ki bodo razloženi v poglavju o 'Gestah.' Po nadaljnjem očiščenju in posvetitvi se mu za trenutek dovoli, da uzre Gospodarja Zahoda, in zadobi pogum^[2] za vztrajanje. Nato je še tretjič očiščen in posvečen, nakar uzre Gospodarja Vzhoda, ki drži tehtnico in ga obdrži v ravni liniji. Na Zahodu zadobi energijo. Na Vzhodu se mu prepreči trošiti jo neuravnovešeno. Tako ojačan je lahko sprejet v red kot novic s strani treh oficirjev, tako združujočih Križ s Trikotnikom. Nato ga namestijo med stebre Templja, da bi sprejel četrto in zadnjo posvetitev. V tem položaju se mu sporočijo skrivnosti ranga in je umaknjeno še zadnje okovje. Vse to se nato zapečati z zakramentom Štirih Elementov.

Videli bomo, da je **učinek celotnega obreda ta, da se neko inertno in impotentno stvar spravi v uravnovešeno gibanje v neko določeno smer.** Številni primeri te formule so podani v *Equinoxu* I, 2 in 3. To je formula Neofita Zlate Zore. Uporablja se za posvetitev aktualnih orožij, ki jih potrebuje Magik, in se lahko uporablja tudi za prvo formulo iniciacije.

V dokumentu, imenovanem Z 2^[3] (*Equinox* I, 3) so podane podrobnosti te formule, ki jo je treba zelo skrbno preučiti in prakticirati. Žal je najkompleksnejša med vsemi formulami, a je to vsled tega, ker gre za prvo materijo dela, ki je tako motna in zmedena, da potrebuje mnogo operacij za svoje poenotenje.

1) Glej Obred Neofita, *Equinox* I, 2.

2) Strah je izvor vseh lažnih zaznav. Celo Freud je imel preblisk tega dejstva.

3) Tisti odlomki, ki obravnavajo divinacijo in alkemijo so kar se da groteskna navlaka v slednjem, ter v prvem obskurni ter nepraktični.

POGLAVJE VII

FORMULA SVETEGA GRALA: O FORMULI ABRAHADABRA: IN TUDI O NEKIH DRUGIH BESEDAH: PRAVtAKO: MAGIJSKI SPOMIN

I

Hieroglif, ki ga prikazuje Sedmi Ključ Tarota (opisan v 12. Ætiru, Liber 418), je Kočijaž NAŠE GOSPE BABALON, katere Kelih ali Gral on nosi.

Gre za zelo pomembno formulo. To je Prva med Formulami, v nekem oziru, kajti to je formula Odrekanja.^[1] In je tudi Poslednja!

Za ta Kelih je rečeno, da je poln Krvi Svetnikov; se pravi, da **mora vsak 'svetnik' ali magik dati vso svojo življenjsko kri, do zadnje kapljice, v ta kelih.** To je začetna cena, ki jo mora plačati za magično moč. In **če z magično močjo mislimo resnično moč,** vsrkanje vse moči v Končno Svetlobo, ki je resnična Nevesta Rožnega Križa, **potem je ta kri daritev Devištva, edina žrtev, ki ugaja Mojstru,** žrtvovanje, čigar edina nagrada je bolečina vsled nosečnosti otroka njemu.

Toda 'prodajanje naše duše hudiču,' **zavračanje česarkoli za enakovredno osebno pridobitev,**^[2] je črna magija. S tem nismo več plemeniti darovalci, temveč zgolj podli barantači.

Ta formula je pravtako malo drugačna po simboliki, saj je Ženska ta, katere Kupa mora biti napolnjena. Gre prej za žrtvovanje Moškega, ki prenaša življenje svojim naslednikom. Ženska namreč ne nosi v sebi principa novega življenja, razen začasno, ko se ji predaja.

Ampak tukaj je formula, ki pomeni veliko več od tega. Tako je celotno življenje Magusa darovano NAŠI DAMI. Križ pomeni oboje, tako Smrt,

1) V tem ni nobene moralne implikacije. Toda izbor A vključuje zavračanje ne-A: vsaj, tako je to, tostran Brezna. (Glej Dodatek - Zvezda na vidiku.)

2) *Predpostavlj*en osebni dobiček. V resnici ni nikogar, ki bi kaj pridobil; tako je celotna transakcija prevaranje obeh strank.

kot tudi Stvarjenje, zatorej je cvetoča Vrtnica na Križu. Celoten pomen teh simbolov je tako vzvišen, da je komajda primeren za elementarne razprave te vrste. Le Exempt Adept, ki je sposoben posredovanja, lahko vidi simbole tudi z nižjega nivoja in le Mojster Templja jih lahko popolnoma razume.

(Kakorkoli že, bralec lahko preuči Liber CLVI v *Equinoxu* I, 6, ter 12. in 2. Ætir v Libru 418, kakor tudi simboliko V° in VI° O.T.O.)

O ohranitvi te krvi, ki jo NAŠA GOSPA podari STARODAVNEMU, KAOSU^[1] Vse-Očetu, da ga pomladi, in o tem, kako njegova božanska Esenca izpolni Hčer (Človekovo dušo) in jo postavi na Prestol Matere, tako izpolnivši Ekonomijo Vesolja in končno nagradivši Magika (Sina) desetisočkrat, bi bilo še bolj neprimerno govoriti na tem mestu. Neka tako sveta skrivnost je Arcanum Mojstrov Templja, na katerega tu namigujemo, da bi zaslepili prevzetne, ki bi nemara, nevredni tega, skušali razkriti zaster in obenem osvetliti temo nečesa, za kar je potreben le en žarek Sonca, da bi vstalo v življenje in svetlobo.

II

ABRAHADABRA je beseda, ki jo morate preučiti v *Equinoxu* I, 5, v 'Templju Kralja Solomona.' Ona predstavlja izpolnjeno Veliko Delo, in je zato arhetip vseh nižjih magijskih operacij. Na nek način je preveč popolna, da bi zadosti koristila katerikoli od njih. Toda primer neke take operacije se lahko preuči v *Equinoxu* I, 7, v 'Templju Kralja Solomona,' kjer je podana ena invokacija Horusa po njenem vzorcu. Bodite pozorni na *reverberacijo* idej ene napram druge. Formula Horusa še ni bila povsem izdelana do podrobnosti, da bi lahko upravičila razpravo o njeni eksoterični teoriji in praksi; a lahko rečemo, da je napram formule Ozirisa, to, kar je turbina napram parnega stroja.

III

Tu je še mnogo svetih besed, ki čuvajo formule velike učinkovitosti dotičnih operacij.

Na primer, V.I.T.R.I.O.L. podaja določen Režim Planetov, ki služijo v delu Alkemije. Ararita je formula makrokozmosa, učinkovita v določenih zelo vzvišenih Operacijah Magike Najnotranjše Svetlobe. (Glej Liber 813.)

1) HAOS je neko splošno ime za totaliteto Enot Bivanja; tako je po obliki žensko. Vsaka enota HAOSA je po sebi Vse-Oče.

Formulo *Teleme* lahko povzamemo takole: Θ 'Babalon in Zver združena' - ε zavoljo Nuit (CCXX, I, 61) - λ Delo dovršeno po Pravici - η Sveti Gral - μ Voda v njej - α Dete v Jajcu (Harpokrat na Lotusu).

Formula *Agape* je sledeča:

Dioniz (Začetni A) – Deviška Zemlja γ - Dete v Jajcu (mali α - podoba Očeta) – Pokol Nedolžnih, π (vinska preša) – Požirek Ekstaze, η .

Študent bo odkril mnogo vrednega ob podrobnem preučevanju teh idej in si lahko izdelal tehniko njih uporabe.

Obstaja tudi Gnostično Ime iz Sedmih Vokalov, ki podaja glasbeno formulo, ki je zelo koristna v evokacijah Duše Narave. Tu je še ABRAXAS; in XNOUBIS; in pa MEITRAS; in gotovo lahko na kratko zatrdimo, da **vsako pristno Božje ime, ponuja formulo invokacije dotičnega Boga.**^[1] Potemtakem je nemogoče, četudi bi bilo zaželeno, analizirati vsa taka imena. Generalna metoda tega početja je bila podana, in magik mora sam iznajti svoje formule za vsak poseben primer.^[2]

IV

Pravtako je treba opozoriti na dejstvo, da ima vsaka stopnja svojo posebno magijsko formulo. Formula Abrahadabra pa nas zadeva kot ljudi predvsem zato, ker vsakdo predstavlja pentagram ali mikrokozmos; in naše ravnovesje moramo iskati v heksagramu ali makrokozmu. Z drugimi besedami, $5^\circ = 6^\square$ je formula Solarne operacije; $6^\circ = 5^\square$ pa je formula Martialne operacije, in ta zamenjava števil vključuje povsem drugačno Delovanje. V prvem primeru je bil problem stopitve mikrokozma z makrokozmom; a ta drugi problem je v ločitvi neke delne sile iz makrokozma, enako kakor je divjak moral izklesati kremenčevo sekiro iz kredaste skale. Enako bo neka Jupitrova operacija bila v njegovem uravnovešanju z Venero. Njena grafična formula bo $7^\circ = 4^\square$, in našli bomo besedo, s katero bo opisan značaj te operacije, kakor tudi Abrahadabra opisuje Operacijo Velikega Dela.

Lahko zatrdimo, brez nepoštenosti, kot grob princip, da je toliko težje izvesti operacijo, kolikor dlje od izvirne enakosti sta dve strani enačbe.

Tako je, če vzamemo primer osebne operacije, ki jo simbolizirajo

1) Člani IV° O.T.O. se dobro zavedajo neke Magične Besede, katere analiza vsebuje vso Resnico, človeško in Božansko, beseda, ki je zelo učinkovita za vsako skupino, ki si jo drzne uporabiti jo.

2) Sveta Qabalah (Glej Liber D in Liber 777) nam ponuja metode zahtevane analize in uporabe. Glej tudi *Equinox* I, 5, 'Tempelj Kralja Solomona.'

stopnje, težje postati Novic, $1^\circ = 10^\square$, kakor pa preiti iz te stopnje na stopnjo Zelatorja, $2^\circ = 9^\square$.

Iniciacija je potemtakem progresivno lažja, v določenem smislu, potem ko je enkrat storjen prvi korak. Toda (posebno po prehodu Tifareta) razdalja med dvema soslednima stopnjama se večja nekako po geometrijski progresiji z neizmerno visokim faktorjem, ki se sam povečuje.^[1]

Očitno je nemogoče podati detajle vseh teh formul. Pred začetkom katerekoli operacije mora magik izvesti njeno temeljito kabalistično študijo, da bi izdelal teoretično njeno simetrijo popolnosti. Predpriprave so v Magiki tako pomembne, kot v Vojni.

V

V korist nam bo, če nekako podrobno preučimo nenavadno besedo AUMGN, kajti njena analiza nam ponuja sijajno ilustracijo principov, po katerih lahko Praktik sestavlja svoje lastne Svete Besede.

To besedo je izustil sam MOJSTER TERION, da bi razglasil svoje lastno delo Zveri, Logosa Eona. Da bi jo razumeli, moramo prej preučiti besedo, ki jo ona nadomešča in iz katere izvira: besedo AUM.

AUM je sveta hinduistična mantra, ki je bila skrajni hieroglif Resnice,

---

1) Nedavno se je pojavil namig, da bi Hierarhijo Stopenj 'porušili in nadomestili' – s krožnim sistemom 13 enakih stopenj. Seveda je v nekem oziru vsaka stopnja ena Stvar-po-Sebi. Toda Hierarhija je zgolj prikladna metoda za razvrščanje opaženih dejstev. Ob tem se spomnimo na demokracijo, ki dovoljuje, potem ko je Minister za Notranje zadeve sporočil, da so nizke provizije posledica Zakonitosti Ponudbe in Povpraševanja, enoglasno odločitev za zahtevo po takojšnjem preklicu te krivične mere.

Vsaka oseba, kakršnokoli stopnjo že poseduje v Redu, ima pravtako nek 'naravni' rang, primeren njegovi notranji vrlini. Tako lahko pričakuje, da bo 'izvržen' na to stopnjo, ko bo postal Magister Templja. Nekdo je tako vseskozi svojo kariero esencialno tip Netzah; drugi Hod. Na isti način sta Rembrandt in Raphael ohranila svoje lastno stališče na vseh stadijih svoje umetnosti. Praktični razmislek je ta, da lahko nekateri aspiranti naletijo na večje težave pri doseganju neke stopnje; ali, kar je še huje, pa dopustijo svojim prirojenim nagnjenjem, da vplivajo na njih tako, da zanemarijo antipatetične, ter se predajo simpatetičnim vrstam delovanja. Tako postanejo bolj neuravnovešeni kot prej, kar ima nato usodne posledice. Uspeh v našem priljubljenem poslu je velika skušnjava; kdor podleže njegovi zvijačnosti, s tem omejuje svojo rast. Res je, vsaka Volja je delna; toda, celo tako, se lahko izpolni vsled simetrične razširitve. Prilagoditi se mora Vesolju, ali pa ne doseže popolnosti.

izvleček Svetega Znanja. Mnogo knjig je bilo napisanih v zvezi z njo; toda za naš sedanji namen je treba samo razložiti, kako je prišlo do tega, da je lahko predstavljala glavne filozofske nazore Rišijev.

Prvo, ona predstavlja popoln tok zvoka. Izgovarja se tako, da iz grla močno izdahnemo, z široko odprtimi usti, z ustnicami oblikovanimi tako, da spremenijo glas A v O (ali U), in nato zapremo ustnice, tako da nastane glas M. Simbolično to ponazarja tok Narave od svobodne in brezoblične kreacije preko nadziranega in izoblikovanega ohranjanja do tišine izničenja. Trije glasovi se uskladijo v enega; in tako beseda predstavlja hinduistično Trojstvo Brahme, Višnuja in Šive; in operiranje v Univerzumu njihove troedine energije. Tako je to formula Manvantare, ali obdobja izpoljenega bivanja, ki je kontrast Pralaji, med katero je stvaritev latentna.

Analizirana kabalistično pa se izkaže, da ima beseda podobne lastnosti. A je negativ in tudi enost, ki ta negativ koncentrira v neko pozitivno obliko. A je Sveti Duh, ki zaplodi Boga v mesu, v Devici, v skladu s formulo, ki jo poznajo študentje *Zlate Veje*. A je tudi 'dete v Jajcu,' ki s tem nastane. Kvaliteta A-ja je torej dvospolna. To je izvorno bitje – Zeus Arhenotelus, Bakhus Difues, ali Bafomet.

U ali V je manifestirani sin sam. Njegovo število je 6. Tako se nanaša na dvojno naravo Logosa kot božanskega in človeškega; preplet pokončnega in obrnjenega trikotnika v heksagramu. To je prvo število Sonca, kakor je njegovo zadnje 666, 'število človeka.'^[1]

Črka M nakazuje omejitve tega procesa. To je Obešenec v Tarotu; formacija posameznika iz absoluta se zaključuje z njegovo smrtjo.

V skladu s tem AUM, v obeh sistemih, izraža neko dogmo, ki vključuje katastrofo v naravi. Sorodna je formuli Umorjenega Boga. 'Vstajenje' in 'vnebohod' nista vsebovana v njej. To sta kasnejši iznajdbi brez osnove v nujnosti; vsekakor ju lahko opišemo kot freudovski fantazmi, ki ju pogojuje strah pred soočanjem z resničnostjo. Indijci so gotovo še manj spoštovanja vredni. V tem oziru je bivanje bistveno neprijetno;^[2] in njihova glavna naloga je invokacija Šive,^[3] da uniči privid, čigar sluga je prekletstvo Manvantare.

1) Sonce je 6, kvadrat 6 x 6 vsebuje 36 kvadratkov. Številke od 1 do 36 razvrstimo v ta kvadrat tako, da vsota vseh števil v linijah navpično, vodoravno in diagonalno šteje 111; in je vsota vseh števil v kvadratu nato 666.

2) Telemiti se strinjajo, da izpoljeno bivanje vključuje Nepopolnost. Vendar oni razumejo, zakaj se Popolnost zakriva v nepopolnost. Teorija je v celoti izdelana v *Libru Alef*. Glej tudi poglavje 5, odlomek o končnem V v VIAOV.

3) Vaišnava teorija, na videz nasprotna temu, se po analizi izkaže za istovetno.

Poglavitno odkritje Velikega Eona Horusa je to, da formula AUM ne predstavlja naravnih dejstev. Njeno stališče temelji na napačnem dojemanju narave biti. Kmalu je postalo Mojstru Terionu jasno, da je bil AUM neadekvaten in zavajajoč hieroglif. Potrjuje samo en del resnice, in vsebuje temeljno zmoto. Posledično se je nato namenil spremeniti besedo tako, da bo sposobna predstaviti Arcanum, ki ga razodeva Eon, čigar Logos je slučajno postal.

Glavna naloga je bila poudariti dejstvo, da narava ni katastrofična, temveč da se uveljavlja v valovih. Manvantara in Pralaja sta v bistvu komplementarni krivulji; toda hinduistična doktrina strogo vztraja na zanikanju kontinuitete sosednih faz. Kljub temu je bilo pomembno, da se ne poruši Triadna ureditev besede, kar bi povzročilo dodajanje novih črk. Enako zaželeno je bilo razčistiti to, da črka M predstavlja operacijo, ki se ne pojavlja enako v naravi, razen kot umik pojava v absolut; čigar proces, tudi če ga tako razumemo, ni resnično uničenje, temveč nasprotno, osvoboditev nečesa od oblik, ki jih je zamenjal za samega sebe. Spoznal je, da je pravi značaj Tišine ta, da zagotavlja nemoteno vibriranje valujoče energije, osvobojeno od lažnih predstav, ki jih ji prideva Ahamkara ali Ego-tvorna zmožnost, katere podmena o zavestni individualnosti, ki naj bi tvorila bivanje, vodi v zmoto, da smatra svoj lasten navidezno katastrofični značaj za pripadajočega naravnemu redu.

Valovita formula gnitja je v Qabalah predstavljena s črko N, ki se nanaša na Škorpijona, čigar trojen značaj združuje Orla, Kačo in Škorpijona. Ti hieroglifi samo naznačujejo spiritualne formule inkarnacije. Želel je tudi uporabiti črko G, ki je še ena triadna formula, ki izraža aspekte lune, ki nadalje proglašča naravo človeškega bivanja na sledeč način. Luna je po sebi ena temna krogla; a ji sonce daje neko svetlobno pojavnost; natanko na isti način sosedne inkarnacije ustvarjajo pojavnost, kakor tudi individualna zvezda, kar je vsak človek, ostaja sama svoja, ne glede na to, če jo zemlja zaznava, ali pa ne.

Tako se je izkazalo, da koren GN označuje znanje in generacijo v eno idejo v absolutni obliki, neodvisno od osebnosti. G je nezvoneč, kakor v besedi Gnosis; in zvok GN je nosni, nakazujoč dah življenja, ki je v nasprotju z dahom govora. Po teh razmislekih je Mojster Terion predlagal, da se M v AUM zamenja s sestavljenimi črkami MGN, ki naj bi predstavljala subtilno transformacijo navidezne tišine in smrti, ki omejuje izpolnjeno življenje Vav z neprekinjeno vibracijo energije narave generacije in znanja, ob čemer Devica Luna in Kača nadalje delujeta, da se vključi idejo komemoracije legende, ki so jo tako grobo oskrunili v

hebrejski legendi o Edenu, in je še bolj zlohотно pohabljen v močno sektaški izpeljanki, Apokalipsi.

Pošteno delo se vedno samo ubrani z oskrbo potrjujočih dodatkov, ki jih Kabalisti sicer niso jemali v obzir. V tem primeru je bil Mojster Terion prijetno presenečen, ko je opazil da ima ta spojena črka MGN, skonstruirana po teoretičnih principih z namenom, da bi predstavljala znanost Eona, vrednost 93, kar je število besede Zakona – Telema – Volja, in Agape – Ljubezen, ki naznačuje naravo te Volje. Pravtako je to število Besede, ki presega smrt, kakor se dobro zavedajo člani M. M. O.T.O.; in to je tudi popolna formula bivanja, kakor jo izraža Prava Beseda Novica, v kateri se bivanje smatra, da vključuje tisto fazo celote, ki je končna razrešitev Kabalistične Nule.

In končno, totalna vrednost Besede AUMGN je 100, ki izraža, kakor so bili poučeni posvečenci Svetišča Gnoze v O.T.O., enost na način popolne manifestacije v simboliki čistega števila, ki je število Krone, Keter, po metodi *Aiq Bkr*,^[1] pravtako je to Malkut, 10, pomnožen s seboj, ki se tako ustanavlja v pojavnem svetu. Še več, to število 100 na nek skrivnosten način naznačuje Magijsko formulo Vesolja kot odražajoče mašinerije za razširitev Ničnosti skozi izum uravnovešajočih se nasprotnosti.

To je tudi vrednost črke Qof, ki pomeni 'zatilje,' male možgane, kjer se ustvarjalna ali reproduktivna sila izvorno nahaja. Qof je v Tarotu 'Luna,' karta, ki predstavlja iluzijo, a prikazuje nasprotujoči si sili, ki delujeta v temi, in Krilatega Hrošča ali Polnoč Sonca v njegovi Barki, kako potuje preko Podnožiča. Njena Jetziratična atribucija je znamenje Rib, ki predstavlja pozitivne in negativne tokove fluidne energije, moški Ihtus ali 'Pesce' in žensko Vesico, ki iščeta anodo in katodo. Število 100 je torej simbolični hieroglif subtilnih energij, ki so na delu pri ustvarjanju Iluzije, ali Odseva Realnosti, kar imenujemo manifestirano bivanje.

Zgornje so poglavitni razmisleki v zvezi z AUMGN. Ti morajo zadostovati za ilustracijo metode za konstruiranje Magijskih hieroglifov, kakor tudi za študentovo oborožitev z mantra silovite moči, s katere vrlino bo lahko dojel Vesolje ter v sebi nadziral njegove Karmične posledice.

1) PK = Phallos in Kteis ali spolna organa moškega in ženske. Kratica je kabalistična metoda razlage, v kateri začetne črke neke misli (ali besed, kakor v primeru Falos in Kteis) dajo ključno število.

VI

Magijski Spomin

1

Naša najvažnejša naloga je gotovo raziskava naših prejšnjih inkarnacij.^[1] Kakor pravi Zoroaster: 'Raziskuj reko duše; od kod in čemu si prišel.' Mi ne moremo razumno izvrševati svoje Resnične Volje, če ne vemo, kaj to je. Liber Tišareb podaja poduk za določanje tega z izračunanjem rezultante sil, ki so naredile iz nas to, kar smo. Toda ta praksa se ozira na našo zdajšnjo inkarnacijo.

Če bi se prebudili na čolnu sredi neke neznane reke, bi bilo zaletavo sklepati, da vidni del reke predstavlja njen celoten tok. Veliko bi nam pomagalo, če bi se spomnili prejšnjih predelov, ki smo jih prešli preden smo zadremali. V veliko olajšanje bi nam nadalje bilo, če bi se zavedli enolične in stanovitne sile, ki edina določa vsako vijugo reke: gravitacije. Razveselili bi se spoznanja, 'da tudi najbolj lena reka nekako sigurno priteče do morja.'

Liber Tišareb opisuje eno metodo za pridobitev Magijskega Spomina, z učenjem spominjanja vnačaj. Toda marljivo prakticiranje Dharane je nemara na splošno koristnejša. S tem ko brišemo bližnje misli, ki se nam porajajo, dosegamo globlje predele – obudijo se nam spomini iz otroštva. Še globlje leži ena vrsta misli, katerih izvor nam predstavlja uganko. Neke od teh očitno pripadajo prejšnjim inkarnacijam. S kultiviranjem teh oddelkov našega uma, jih lahko razvijemo; postanemo eksperti;

---

1) Ugovor inkarnaciji se je pojavil, češ da se populacija na planetu hitro veča; in od kod neki prihajajo nove duše? Ni nam potrebno izumljati teorije o drugih planetih; dovolj je reči, da zemlja preživlja obdobje, ko se njene človeške enote tvorijo iz elementov v rastočem sosledju. Ta teorija je že na pogled okrog sebe dovolj očitna - v dandanašnji otročjosti, v odsotnosti rasnega instinkta, v neverjetnem zaupanju v nedosledne obrazce. (Primerjajmo infantilno čustvovanje in naivnost običajnega 'izobraženega' Evropejca in pa iznajdljiv zdrav razum normalnega nepismenega kmeta.) Velik del človeštva danes sestavljajo 'duše,' ki prvič živijo svoje človeško življenje. Indikativna je neverjetna razširjenost prirojene homoseksualnosti in drugih seksualnih hib ter pomanjkljivosti. To so ljudje, ki niso dojeli, sprejeli in ne uporabljajo Formule Ozirisa. Sorodni so jim 'enkrat-rojeni' Williama Jamesa, ki niso zmožni filozofije, magike, niti religije, temveč nagonsko iščejo beg od strahot vsled motrenja Narave, ki je ne morejo razumeti, s pomirjevalnimi prepričanji, kot so Krščanska Znanost, Spiritualizem in vsa hlinjena 'okultna' prepričanja, kakor tudi požensčene oblike tako-imenovanega Krščanstva.

izoblikujemo urejeno povezanost teh izvorno nepovezanih elementov; ta sposobnost raste neverjetno hitro, dokler ne obvladamo veččine posla.

Lažje je (iz očitnih razlogov) pridobiti si Magijski Spomin, če smo nekoč zaprisegli, da se bomo še mnogo življenj inkarnirali takoj po smrti. Velika ovira je pojav, ki se imenuje freudovska pozabljenost; se pravi, da, čeprav smo nek neprijeten dogodek zapisali dovolj skrbno z mašinerijo našega mozga, ga nismo zmožni obuditi v spomin, ali pa se ga spominjamo narobe, ker je boleč. *Psihopatologija vsakdanjosti* podrobno razčleni in pojasni ta pojav. In ker je Kralj Terorja Smrt, je težko gledati mu v obraz. Človeštvo je ustvarilo množstvo fantastičnih krink; ljudje govorijo o 'odhodu v nebesa,' 'preminjanju,' in slično; zastave mahedrajo s kartonastih stolpov nesmiselnih teorij. Nagonsko se izogibamo spominjanja svoje zadnje, kakor tudi predstavljanja svoje naslednje, smrti.^[1] Vidik s stališča posvečenca je v veliko pomoč.

Kakor hitro pridemo čez ta Pons Asinorum, postane praksa dosti lažja. Lažje je doseči življenje tisto pred zadnjim; domačnost s smrtjo rodi odvratnost do nje.

V veliko pomoč začetniku je, če zadobi neko intelektualno osnovo za poistovetenje z neko čisto konkretno osebo v neposredni preteklosti. Kratko poročilo o sreči Aleisterja Crowleya v tej zadevi zna biti koristno. Videli bomo, da točke stika zelo variirajo po značaju.

1. Datum smrti Elifasa Levija je bil približno šest mesecev pred rojstvom Aleisterja Crowleya. Reinkarnirani ego domnevno zaposede fetus ravno v tem času njegovega razvoja.

2. Elifas Levi je bil po videzu osupljivo podoben Crowleyu. Vendar to lahko služi le kot namig na določeno mero primernosti s fizičnega stališča.

3. Aleister Crowley je napisal igro z naslovom 'Fatalna sila' v času, ko sploh še ni bral Levijeve literature. Motiv za igro je neka Magijska Operacija zelo posebne vrste. Formulo, za katero je Crowley mislil, da jo je on iznašel, omenja že Levi. Za enkrat še nismo mogli zaslediti kakšno sled o tem kje drugje s tako točnim ujemanjem v vsaki podrobnosti.

4. Crowley je našel določen predel v Parizu, ki mu je bil nedojemljivo poznan in privlačen. To ni običajen pojav *deja vu*, temveč v glavnem občutek, da se nahajamo zopet doma. Pozneje je odkril, da je Levi živel v tej soseščini dolgo vrsto let.

5. Obstaja mnogo nenavadnih podobnosti med incidenti v življenju

1) Slednjo prakso je zelo koristno izvesti. Glej Liber HHH; preuči tudi budistične meditacije na Deset Nečistosti.

obeh. Namera staršev, da bi se njihov sin posvetil religiozni karieri; nesposobnost, da bi uporabil svoje talente na kakršenkoli primeren in običajen način; nerazložljivo pregnanstvo, ki ga je prizadelo in čigar avtorji so se nekako sramovali sami sebe; dogodki v zvezi s poroko:^[1] vse to ponuja dovolj presenetljive vzporednice.

6. Značaja dveh mož sta prefinjeno istovetna v mnogih ozirih. Oba sta se nenehno trudila uskladiti nepremostljiva nasprotja. Oba sta živela v iluziji, da je človeška prepričanja in običaje mogoče radikalno spremeniti z nekaj prijateljskimi razlagami. Oba sta se na čuden način ponašala z nenavadnim učenjem in učenostjo, in sta, imevši raje skrite vire znanja, privzela ekscentrični videz. Oba sta vzbujala, kar lahko imenujemo, panični strah pri popolnih tujcih, ki niso bili zmožni podati nobenega vzroka za odbojnost, ki je včasih dosegala tudi začasno blaznost. Prevladujoča strast pri obeh je bila pomaganje človeštvu. A sta izkazovala donkihotsko zanemarjanje svoje osebne prosperitete, in celo udobja, vendar sta oba razkazovala ljubezen do luksuza in blišča. Oba sta imela satanski ponos.

7. Ko je Aleister Crowley postal OY MH in je moral podati svojo tezo za rang Eksempa Adepta, je že zbral skupaj svoje zamisli za knjigo, ko mu je v roke prišla Levijeva knjiga *La Clef des Grands Mysteres*. Levija je občudoval že vrsto let in celo začel sumiti v njuno identiteto, pa si ni nikoli belil glave (čeprav je bil zelo ekstravaganten kupec knjig), da bi si nabavil prav to knjigo. V svoje začudenje je nato videl, da se v tej knjigi nahaja domala vse, kar je sam hotel povedati v svoji knjigi. Posledica tega je bila ta, da se je namesto pisanja svoje knjige, lotil prevajanja dotične Levijeve mojstrovine.

8. Stil obeh mož je osupljivo enak v mnogih subtilnih in globoko usidranih načinih. Generalno stališče obeh je domala istovetno. Kvaliteta ironije povsem ista. Oba sta imela sprevrnjeno veselje v praktičnem norčevanju iz bralca. V eni točki – predvsem – je istovetnost absolutna – ne obstaja nobeno tretje ime v literaturi, ki bi ga lahko uvrstili v isti razred poleg njiju. Gre za to: V enem samem stavku sta združevala sublimnost in entuziazem s porogljivo jedkostjo, skepticizmom, robotostjo in prezirom. Očitno je to skrajna radost, zabrenkati na akord,

---

1) Levi, potem ko ga je žena samovoljno zapustila, je umaknil svojo zaščito od nje; izgubila je svojo lepoto in inteligenco, ter postala žrtev ostarelega in priskutnega opičnjaka. Crowleyeva žena je vztrajala na svoji samovolji, kar ga je prisililo, da se umakne. Kar se je zgodilo gospe Constant, se je zgodilo tudi njej, a še usodnejši in pogubnejši obliki.

ki ga tvori kolikor je le možno mnogo konfliktnih elementov. Ta užitek nemara izvira iz zadovoljevanja občutka moči, moči navajanja vsakega možnega elementa misli, da pripomore h krčevitosti in razburjenju.

Če bi teorija inkarnacije bila obče sprejeta, bi zgornji pomisleki gotovo predstavljali zelo prepričljiv primer. FRATER PERDURABO je bil povsem prepričan v enem delu svojih možganov v to istovetnost že dosti preden se je tega začel dejansko spominjati.

2

Če nimate take osnove, kakor smo jo opisali zgoraj, da bi začeli s poslom, se morate, kakor veste in znate in po najboljših močeh, potruditi vrniti se nazaj skozi svoje življenje, na način, kakor smo ga nakazali. Lahko vam koristi, če navedemo še nekaj značilnosti pristnega Magijskega Spomina; ob omembi izvorov zmote in zastavitvi kritičnih načel za preverjanje vaših rezultatov.

Prva velika nevarnost izvira iz ničevosti. Vselej se moramo paziti 'spominjanja,' da smo nekoč bili Kleopatra, Tout-ankh-amon ali Shakespeare.

Pravtako so običajno zavajajoče navidezne in površinske podobnosti.

Zelo dober test pristnosti kateregakoli spominjanja je to, da se spominjamo zares pomembnih stvari v svojem življenju, ne takih, ki jih ljudje običajno smatrajo za fascinantne in pomembne. Na primer, Crowley se ne spominja nobenega odločilnega trenutka v življenju Elifasa Levija. Spomni pa se intimnih trivialnosti iz otroštva. Zelo živo se spominja določenih spiritualnih kriz; posebej neke, s katero se je boril, ko je hodil gor in dol po samotnem predelu neke poti po ravnem in zapuščenem okolju. Spominja se smešnih incidentov, ki se pogosto pripetijo med obedovanjem, ko razgovor postane tak, da nas njegova razposajenost nekako zadene v dušo, ob čemer smo deležni vrhovnega razodetja, ki je povsem nerazložljivo in neizrekljivo. Pozabil je svojo poroko in njene tragične posledice,^[1] čeravno bi plagiarizem, ki ga je Usoda tako brezsravno sprovedla v njegovem sedanjem življenju, kakor si lahko mislimo, naravno znova odprl rane.

Obstaja čut, ki nam intuitivno zagotavlja, kadar pač, da se vzpenjamo po dišavnem poprsju. Obstaja neka *odvečnost* v zvezi s spominjanjem, ki nas nekako vznemiri. Da nam občutek sramu in grešnosti. Obstaja težnja k zardevanju. Počutiš se kakor šolar, ki so ga zalotili krvavih rok

1) Verjetno je simptomatično dejstvo, da mu je bilo ime ženske poznano že od leta 1898, a si ga ni in ni mogel zapomniti.

v dejanju pisanja poezije. Isti občutek nas spreleti, ko najdemo v nekem pozabljenem kabinetu neko zbledelo fotografijo ali dvajset let star koder las. Ta občutek ni neodvisen od vprašanja, če gre za spomin na bolečo ali ugodno stvar. Morda hočemo zavrniti idejo o našem 'poprejšnjem stanju sužnosti?' Hočemo pozabiti preteklost, ne glede na to, da imamo še tako dober razlog za ponašanje z njo. Znano je, da so mnogi ljudje zaprepadeni ob prisotnosti opice.

Ko se ta 'izguba obraza' (sc. olike, dostojanstva; op.p.) ne dogodi, potem sumimo v točnost rubrike, ki se je spominjamo. Edini zaupanja vredni spomini, ki se nam predstavijo z vedrino in jasnostjo, so vedno povezani z nečim, kar ljudje imenujejo nesreče. Namesto občutka, kakor bi nas zalotili pri spodrsrljaju, imamo občutek, kakor bi nas pogrešali pri okencu. Občutimo rahlo zadovoljstvo po storjenem nezaslišanem dejanju, ko smo odnesli zdravo kožo. Ko vidimo življenje v perspektivi, občutimo neizmerno olajšanje ob odkritju, da stvari, kot so bankrot, poroka in vislice, v bistvu ne pomenijo nič posebnega. To so samo slučajji, ki se lahko pripetijo vsakomur; sploh ne vplivajo na izid. Tako se bomo spomnili, kako so nam odrezali ušesa kot srečnega pobega, medtem ko nas bo slučajno burkaštvo pijane družčine v nočnem baru navdalo s sramežljivostjo povzpetnika, ki ga je uglajeni tujec nepričakovano nagovoril z 'Moj Stric.'

Pričevanje intuicije je kljub vsemu strogo subjektivno, in vpije po vzporedni sigurnosti. Velika napaka bi bila, če bi spraševali preveč. Poseben značaj zbirke spominov, ki se nahaja pod mikroskopom, bo posledično povzročil krivo zaprisego ob vsaki obliki grobega pritrdjevanja. Patolog bo začel sumiti, če bo rekel, da so se njegovi bacili na ploščici uredili tako, da so videti kot *Staphilococcus*. Zaradi nekega cvetnega aranžmaja, ki nam govori, da 'je vredno živeti v Detroitu, Michigan,' še ne bomo verjeli, da je to res. Predpostavimo, da se Aleister Crowley spominja, da je bil Sir Edward Kelly. Iz tega še ne sledi, da bo zmožen opisati detajle Krakova v času Jamesa I. Angleškega. Materialne okoliščine so besede nekega poljubnega jezika; simboli neke šifre se morajo poprej ujemati. Kar se je zgodilo Kellyju v Krakovu, je nemara nekaj pomenilo njemu, a ni nobenega vzroka, da bi moralo kaj pomeniti tudi njegovemu nasledniku.

Obstaja jasna linija kritike v vsakem spominjanju. Ne sme se ujemati z potrjenimi dejstvi. Na primer – ne moremo imeti dveh življenj, ki se prekrivata, razen če imamo dober razlog za to, da sklepamo, kako je prvi umrl spiritualno preden je njegovo telo prenehalo dihati. To se lahko

zgotovi v določenih primerih, kot je blaznost.

Če je zdajšnja inkarnacija inferiornejša od prejšnje, to ne govori proti prejšnji. Neko naše življenje lahko predstavlja polno realizacijo določene delne Karme. Eno celo življenje je lahko posvečeno osvobajanju nagnjenj nekega dela našega prejšnjega značaja. Na primer, lahko posvetimo vse življenje za poravnanje računa, ki ga je znesel Napoleon, ko je povzročil neobvezno trpljenje, z namenom, da bi začeli novo, nezadolženo življenje, v katerem bomo poželi sadove neprecenljive usluge Korzičana človeškemu rodu.

Mojster Terion se dejansko spominja kar nekaj inkarnacij domala nenadoknadne bede, muk in ponižanja, ki jih je samovoljno podvzel, da bi se lahko svojega dela lotil nemoteno s strani spiritualnih upnikov.

To so stigme. Spomin zaznamuje njegove korespondence z dejstvi, ki jih zapažamo v sedanjem življenju. Te korespondence so lahko dveh vrst. Redko se zgodi (in ni pomembno za zgoraj navedene razloge), da bi naš spomin potrjeval, kar lahko imenujemo, odvratne zunanje razvidnosti. Šlo je zares za nek vreden prispevek k psihologiji, če smo zapazili, da je neka zla in prešuštna generacija iskala znamenje.

(Pa tudi tako, trajna vrednost opažanja je v tem, da opazimo generacijo Farizejev – od Kajfe do modernih Kristjanov.)

Zavajajoča znamenja, od 'brezbolnega zobozdravstva' navzgor. Dejstvo, da je nekaj razumljivo, dokazuje, da je naslovljeno na napačni predel, ker sam obstoj jezika predpostavlja nezmožnost neposrednega komuniciranja. Ko je Walter Raleigh vrgel svoj plašč na blatno cesto, je s tem zgolj izrazil, v šifri, ki jo je izumila neka kombinacija okoliščin, svojo sicer neizrazljivo željo, da bi se pobotal z Kraljico Elizabeto. Pomen tega dejanja je določil splet okoliščin. Stvarnost verjetno nima nobenega posebnega vzroka, da bi se na tak način ponavljala. Ne obstaja noben argument, da bi se tako ekstravagantnega rituala spominjali kot neobhodnega za oboževanje. Zatorej, kakorkoli dobro se že spominjamo svojega življenja kot Julija Cezarja, ni nujno, da bi svojo moč postavljali na kocko tako, da bi si zamišljali Rubikon. Vsako spiritualno stanje lahko simbolizirajo neskončno raznolika dejanja v neskončno raznolikih okoliščinah. Za nas so pomembni zgolj tisti dogodki, ki so slučajno v neposredni zvezi z našimi posebnimi nagnjenji, da si ene stvari raje zamišljamo kot neke druge.^[1]

Pristni spomini domala brez razlike razložijo nas nam samim.

1) Izjema je slučaj, ko neka muhasta okoliščina zaveže vozal v vogalu našega mnemoničnega robca.

Vzemimo, na primer, da čutimo nagonsko odbojnost do neke posebne vrste vina. Lahko se trudimo, kolikor hočemo, pa ne bomo našli vzroka za to svojo idiosinkrazijo. Ko pa raziskujemo eno od svojih prejšnjih inkarnacij, se spomnimo, da smo bili zastrupljeni s strupom, ki nam je bil serviran prav v tem posebnem vinu; tako si svojo averzijo lahko razložimo z izrekom, 'opečeni otrok se boji ognja.' Lahko ugovarjamo, češ da nam je naš libido ustvaril fantazmo nas samih na način, ki ga je razložil Freud. Kritika je na mestu, vendar je njena teža zmanjšana, če se tega nismo zavedali prej, preden nam je našo pozornost na to privlekel šele naš Magijski Spomin. Bistvo testa je pravzaprav v tem: naš spomin se obudi na nekaj, kar je logična posledica v preteklosti začrtanih premis.

Za primer lahko navedemo nekaj spominov Mojstra Teriona. Sledil je toku misli, ki ga je privedel do spominjanja svojega življenja, ko je bil Rimljan z imenom Marius de Aquila. Težko bi bilo mogoče sklepati na povezavo med (a) to hieroglifsko prikazano obliko samo-analize in (b) običajno introspekcijo, vodeno po njemu razumljivih principih. Neposredno se spominja različnih oseb, povezanih s to inkarnacijo; in te so po sebi, po vsem videzu, pomembne. Ni pa nobenega vzroka za to, zakaj so se ravno oni, in ne neki drugi, znašli v njegovi sferi. V dejanju njih spominjanja so absolutni. In ne najde ničesar, s čimer bi jih povezal v sedanjosti. Toda nadaljnja raziskava zapisa o tem je pokazala, da logični učinek Delovanja Mariusa de Aquile ni padel na um tega romantičnega izprijenca; pravzaprav je umrl, še preden bi se lahko kaj zgodilo. Lahko mar sklepamo, da se nek vzrok lahko izogne svojemu učinku? Vesolje je enodušno v spodbijanju tega. Če so potemtakem dosledni učinki logične in pričakovane posledice vzrokov manifestirane v karieri Mojstra Teriona, potem je gotovo najenostavnejše in najrazumnejše sklepati na istovetnost med dotičnima osebama. Nihče ni šokiran od dejstvu, da je Napoleonova ambicioznost znižala povprečno postavo Francozov. Mi vemo, da mora vsaka sila na tak ali drugačen način najti svojo izpolnitev; in tisti, ki so sprejeli dejstvo, da so zunanji dogodki zgolj simptomi idej, nimajo nobenih težav v pripisovanju korespondenc prvih istovetnosti drugim.

Za Magiko ni to noben argument, če vztrajamo na objektivni vrednosti teh povezav! Bilo bi otročje držati se prepričanja, da je Marius de Aquila v resnici obstajal; pravtako ni prav nič pomembno za matematika, če uporaba simbola X^{22} podrazumeva 'resničnost' 22 dimenzij prostora. Mojster Terion se ne meni za odlomek iz včerajšnjega časopisa, ki govori, da je on bil Marius de Aquila, ali pa o možnosti obstoja neke take osebe, ali o tem, da je Vesolje samo komaj kaj več

kot le ena nočna mora, ki jo je povzročila njegova nezmernost v zvezi z rumom in vodo. Njegov spomin na Mariusa de Aquilo in na avanturo te osebe v Rimu v Črni Hosti sploh ni pomemben, tako zanj, kot za kogarkoli drugega. Kar je pomembno, je to: Resnično ali lažno, našel je simbolično obliko, ki mu je omogočila, da se obnaša v svojo najboljšo korist. 'Quantum nobis prodest hæc fabula Christi!'¹⁾ Lažnost Ezopovih basni prav nič ne zmanjšuje njih vrednosti za človeštvo.

Zgornja zvedba magijskega spomina na eno iznajdbo za povnanjanje nekogaršnje notranje modrosti naj se ne motri skeptično, razen zgolj v zadnji varianti. Nobena znanstvena hipoteza ne more dodati močnejšega dokaza njene vrednosti, kot to naredi potrditev njenih predvidevanj vsled eksperimentalne evidence. Objektivno lahko vedno izrazimo z subjektivnimi simboli, če je potrebno. Kontraverznost je končno nesmiselna. Kakorkoli si že razlagamo evidence, bo njih relativna resničnost vedno bila odvisna od njih notranje povezanosti. Zatorej lahko rečemo, da je vsaka magijska memorija pristna, če nam ponuja razlago naših zunanjih ali notranjih okoliščin. Vse, kar vrže luč na Vesolje, vse, kar nam razkriva nas same, je dobrodošlo v tem svetu zagonetk.

Kakor se naši zapiski razširjajo v preteklost, je njih resnica kumulativna. Vsaka inkarnacija, ki se je spominjamo, mora razširiti naše razumevanje nas samih, takih, kakršni smo. Vsako povečanje znanja mora nezgrešljivo natančno nakazati rešitev neke enigme, ki jo je predložila Sfinga v našem neznanem rojstnem kraju, Tebah. Kompliciran položaj, v katerem se znajdemo, sestavljajo elementi; in noben element ne prihaja iz ničesa. Newtonov Prvi Zakon se nanaša na vsak nivo misli. Teorija evolucije je omniformna. Obstaja vzrok za naše nagnjenje h koliki, ali k določeni obliki ušes, nekje v preteklosti. Simbolika se lahko spreminja; dejstva se ne. V taki ali drugačni obliki vse obstoječe izvira iz neke poprejšnje manifestacije. Lahko so, če hočete, spomini na neko prejšnjo inkarnacijo, sanje; toda sanje določa resničnost, kakor jih tudi dogodki dneva. Resnico moramo dojemati kot pravilen prevod simbolnega jezika. Zadnji odstavek Zaprisege Magistra Templja se glasi: 'Prisegam, da si bom razlagal vsak pojav kot neko posebno poslovanje Boga z mojo dušo.' Magijski Spomin je (v skrajni analizi) en način, ter, kakor nam potrjuje izkustvo, eden od najpomembnejših načinov za sprovedbo te zaprisege.

---

1) Izjava Papeža Aleksandra VI, ki pomeni: Kako nam je koristila ta Kristusova zgodba! (Op. pr.)

POGLAVJE VIII

O RAVNOVESJU, TER OBČI IN POSEBNI METODI PRIPRAVE OPREME TEMPLJA TER INSTRUMENTOV UMETNOSTI

I

'Preden je prišlo do ravnovesja, obličje ni uzrlo obličja.'^[1] Tako pravi najsvetejša med Knjigami starodavne Qabalah. (Sifra Tzeniuta I. 2.) Eno obličje, o katerem je tu govora, je Makrokozmos, drugo Mikrokozmos.^[2]

Kakor rečeno zgoraj, cilj vsake magijske ceremonije je združitev Makrokozma in Mikrokozma.

Enako je v optiki; kota vpadanja in odbijanja sta enaka. **Svoj Makrokozmos moramo natančno uravnovesiti z Mikrokozmom, vertikalno in horizontalno, sicer se podobi ne bosta ujemali.**

To ravnovesje Magik potrjuje z urejanjem Templja. Vse mora biti uravnovešeno v njem. Če imamo nekaj na Severu, moramo nasproti temu postaviti nekaj nasprotnega na Jug. **To je tako zelo pomembno, in resničnost tega tako očitna, da nihče, pa naj bo še tako povprečne sposobnosti za magiko, niti za trenutek ne more tolerirati nekega neuravnovešenega objekta. Njegov instinkt se temu takoj upre.**^[3] Zavoljo tega so orodja, oltar in magik skrbno proporcionirani eden

---

1) Celovita razlaga tega aforizma je Arcanum stopnje Ipsissimusa. Delno ga lahko doumemo ob študiju *Libra Alef*, in *Knjige Zakona* ter njenih Komentarjev. Razloži nam Bivanje.

2) To je zato, ker smo mi slučajno Mikrokozmos, čigar Zakon je 'ljubezen pod voljo.' A to je tudi Magika za eno enoto, ki je dosegla Popolnost (v absolutni ničnosti, 0°), da bi postala 'podeljena zavoljo ljubezni, zavoljo možnosti združitve' (*Knjiga Zakona*).

3) Kajti bistvo njega kot Magika je njegovo intuitivno dojemanje osnovnih principov Vesolja. Njegov instinkt je podzavestno potrjevanje strukturne istovetnosti Makrokozma in Mikrokozma. Ravnovesje je pogoj manifestirane biti.

napram drugega. Če bomo imeli kelih kot en naprstnik in palico kot gred statve, ne bo šlo.^[1]

Pravtako mora biti ureditev orožij na oltarju videti uravnotežena. In Magik mora imeti tudi vse ornamente usklajene med seboj. Če drži palico v desni roki, naj ima Prstan^[2] na levi roki, ali pa Ankh, ali Zvonec, ali Kelih. In kakor malo se premakne v desno, naj naredi uravnotežujoč premik tudi v levo; ali, če naprej, potem tudi nazaj; in **naj vsako idejo korigira tako, da upošteva njeno nasprotje v njej sami.** Če invocira Strogost, naj se spomni in omeni, da je Strogost orodje Milosti;^[3] in če Stabilnost, potem naj pokaže, da je osnova te Stanovitnosti nenehna sprememba, kakor je tudi molekula pogojena s hitrim šviganjem elektronov atoma, ki jih vsebuje.

Tako naj se vsaka ideja izpoljuje kot en trikotnik na bazi dveh nasprotnosti, ki tvorita vrh, ki presega njuno nasprotje v višjem skladju.

Ni varno uporabljati katerokoli misel v Magiki, če ta misel ni bila poprej uravnotežena in uničena.

Isto velja za instrumente same; Palica mora biti nared, da se pretvori v Kačo, Disk v vrtečo se Svastiko ali Jupitrov Disk, da izpolni tudi funkcijo Meča. Križ pomeni pravtako smrt 'Odrešenika',^[4] in je Falični simbol Odkupljenja. Sama Volja mora biti nared za kulminacijo v predaji same sebe:^[5] puščica aspiracije, izstreljena proti Sveti Golobici, se mora pretvoriti v blodečo Devico, ki v svojo maternico sprejme poživilo tega taistega Božjega Duha.

Vsaka ideja, ki je tako v sebi pozitivna in negativna, aktivna in pasivna, moška in ženska, je sposobna bivati iznad Brezna; vsaka, ki ni tako uravnotežena, obstaja zgolj tostran Brezna, vsebujoča v sebi neublazeno dvojnost ali lažnost, in je v toliko klifotična^[6] in

1) Glej Crowley, *Bagh-i-Muattar*, V, 2.

2) Prstana nismo opisali v Drugem delu te Knjige, iz razloga, ki je ali pa ni razviden bralcu. To je simbol Nuit, totalitete vseh možnosti, v katerih se on lahko predstavi sam sebi in izpolni samega sebe.

3) Na primer, ko je Strogost do samega sebe v resnici največja Milina; ali kadar amputacija reši nekomu življenje.

4) To je raztegnitev v materiji Individualnega Sebstva, Nevidno Točko določa nanos na Štiri Kvartirje. To je formula, ki ji omogoča izrazitev svojega Skritega Sebstva; njegova Rosa, ki kaplja iz Vrtnice se pretvori v Eidolon Sebstva ob svojem času.

5) Glej Liber LXV in Liber VII.

6) Glej Qabalah, za rabo te besede (qlifot, olupki, zavržene ideje; op.p.) ter študij doktrine, ki se nanaša na Edomske Kralje (sc. v hebrejski mitologiji; op.p.).

nevarna. Celo ideja, kot je 'resnica,' ni gotova, če ne upoštevamo, da je vsaka Resnica v nekem oziru zmota. Kajti vsaka Resnica je relativna; če pa se smatra za absolutno, je zavajajoča.^[1] *Knjiga Laži*, napačno tako imenovana (*Liber 333*), je vredna natančnega in skrbnega študija v tem oziru. Bralcu pravitako priporočamo, da konzultira *Konx Om Pax*, 'Uvod,' in pa 'Thien Tao' v taisti knjigi.

Vse to mora biti izraženo v samem ritualu, ter predstavljeno v vsakem izvedenem dejanju.

II

V starih knjigah o Magiki je rečeno, da mora biti vse, kar Magik uporabi 'deviško.' Se pravi: ne sme biti prej uporabljeno v nek drug namen, niti s strani neke druge osebe. Temu so stari Adepti pripisovali največjo pomembnost, in to naj bi poenostavilo Magikovo nalogo. On hoče imeti Palico; da bi jo odrezal in očistil, mu je potreben nož. Ni bilo dovolj, da si je kupil nov nož; čutil je, da si ga mora narediti sam. Da bi si naredil nož, je potreboval še sto drugih stvari, izmed katerih je vsaka zahtevala še sto novih; in tako naprej. Torej gre za očitno nezmožnost, da bi se ločili od svoje okolice. **Celo v Magiki ne moremo brez pomoči drugih.**^[2]

To priporočilo je imelo še en namen. Več problemov in težav zahteva tvoje orožje, bolj ti bo koristilo. 'Če hočeš, da je nekaj dobro narejeno, stori to sam.' Bilo bi povsem brez haska, če bi vzeli to knjigo v trgovino in tam po njenih napotkih naročili prodajalcu, da vam opremi Tempelj, kakor je v njej specificirano. Resnično je vredno, da gre Študent, če potrebuje meč, v rudnik in vzame iz zemlje železovo rudo, jo otipa in ovonja, jo v kovačiji predela in si skuje meč z lastnimi rokami: in celo

1) Glej pri Poincareju za matematični dokaz te teze. A gre Spiritualna Izkušnja še globlje, in izniči Kanon Zakona Nasprotnosti. Obstaja neizmeren kup del Mojstra Teriona na to temo; še posebej se to nanaša na rang Magusa. Taka globina ni primerna za Študenta, in ga lahko resno spodnese. Najbolje zanj je smatrati (začasno) Resnico v smislu, kakor se podrazumeva v Fizikalni Znanosti.

2) Skrajno usodno in demoralizirajoče je, kar je še pomembnejše dejstvo, če se navadimo zanašati se na druge. Magik mora poznati vsako podrobnost svojega dela, in biti sposoben ter voljan zavihati si rokave in postoriti sam, pa naj gre še za tako trivialen in servilen posel. Abramelin (res je) prepoveduje Aspirantu početi nizkotne stvari; toda on ne bo nikoli sposoben zapovedovati popolno uslužnost, če nima izkustva takega nujnega dela, ki naj bi ga obvladal v času svojega zgodnjega urjenja.

da se potruди, da sintetizira vitriolovo olje, s katerim bo v meč vgraval svoje simbole. Ob tem se bo naučil veliko koristnega, namreč, v poskusu, da naredi resnično deviški meč; dojel bo, kako so stvari odvisne ena od druge; začel bo dojemati pomen izraza 'harmonija Vesolja,' ki ga tako pogosto uporabljajo neumno in površno zagovorniki vsega Naravnega, in uvidel bo tudi resnično delovanje zakona Karme.^[1]

Naslednja pomembna zapoved antične Magike je ta, da mora vse, kar se nanaša na Magiko, biti *edinstveno*. Palico je treba odsekati z enim samim udarcem noža. Ne sme biti nobenega obotavljanja in zarezovanja v stvari, nobene nerodnosti. Če ste se sploh namenili udariti, udarite z vso močjo! 'Karkoli se vaša roka nameni storiti, naj stori to z vso silo!' **Če ste se namenili ukvarjati se z Magiko, ne delajte kompromisov.** Ne moremo delati revolucije z rožno vodico, niti se iti rokoborbo v svilenem klobuku. Hitro boste spoznali, da boste izgubili klobuk, ali pa se boste morali nehati bojevati. Večina naredi oboje. Pričnejte z magikalno kariero brez zadostnega premisleka, brez trdne in neizpodbitne odločenosti, take, ki je navedla avtorja te knjige, da je vzkliknil, ko je dal svojo prvo zaprisego, 'PERDURABO' – 'Vztrajal bom do konca!'^[2] Začnejo z velikimi in strumnimi koraki, nakar opazijo, da imajo čevlje vse blatne. Namesto da bi vztrajali, gredo nazaj na Piccadilly. Taki ljudje se morajo samo sebi zahvaliti, če se dečki z ulice norčujejo iz njih.

Naslednje priporočilo je bilo to: **kupi karkoli potrebuješ brez barantanja!**

Nikar ne poskušajte izglajevati razmerij med vrednostmi nemerljivih stvari.^[3] **Najneznatnejši Magijski Instrument je vreden neskončno več od vsega, kar posedujete,** ali, če hočete, od vsega, kar v svoji neumnosti smatrate, da posedujete. Porušite to pravilo, in na vas čaka običajna Nemezis polovičarjev. Ne le da dobite manjvredne instrumente, temveč boste izgubili še tisto, kar ste mislili, da ste tako pametno shranili. Spomnite se Ananiasa!^[4]

1) Posebej v tem smislu: vsaka stvar se vpleta, in je vpletena, v druge, ki so videti povsem tuje in drugačne.

2) 'Kajti, z vztrajanjem do konca, je na Koncu Nič (črka O v 'Perdurabo'; op.p.) za vztrajati.' *Liber 333*, pogl. Z.

3) Kakorkoli se nek ulomek približuje 2, ni noben enak $\sqrt{2}$. Ta ni v nizu; to je povsem neke druge vrste število.

4) V bistvi ne obstaja nobena resnična enakovrednost ali merljivo razmerje med nekima dvema stvarima, kajti vsaka je neizpodbitno Sama-svoja. Menjava lastnine ni neka matematično točna enačba. Palica je zgolj konvencionalni izraz za Voljo, kakor je tudi beseda izraz misli. Nikoli ne more bit kaj drugega; čeprav proces

Po drugi strani pa, če kupujete brez barantanja, boste doživeli, da vam bo prodajalec vrnil več, kot je nameraval. Ni važno, v kakšni skrajnosti ste se na videz znašli, v zadnjem trenutku bodo vaše težave rešene. **Kajti ne obstaja nobena sila, niti na nebu ali v etru, niti na zemlji ali pod njo, niti na suhem ali v vodi, niti v vrtinčastem zraku ali zaganjajočem se ognju, in noben urok, niti bič Boga, ki bi ne bil pokoren Magikovi potrebi!** To kar on ima, on nima; toda to, kar on je, pač je; in to, kar hoče biti, to tudi bo. In niti Bog, niti Človek, niti vsa zloba Horonzona, ga ne morejo ustaviti, ali povzročiti, da bi se za trenutek opotekel na Poti. To zapoved in to obljubo so dajali vsi Magi, brez izjeme. In kjer se je ta zapoved ubogala, se je obljuba najbolj zagotovo izpolnila.

III

V vseh dejanjih so uporabne iste formule. **Priklicati hočemo nekega boga, tj. povzdigniti se do tega božanstva. Procedura je trojna: OČIŠČENJE (Purifikacija), POSVETITEV (Konsekracija), in INICIACIJA.**

Potemtakem mora vsako orožje, in tudi vsa oprema Templja, iti skozi ta trojni režim. Podrobnosti variirajo zgolj v nebistvenih točkah. Na primer, magik se pripravi tako, da se prečisti vsled vzdrževanja čistosti^[1] in izogibanja vsakemu omadeževanju. A če hočemo isto doseči s Kelihom, se moramo prepričati, da kovina ni bila nikdar uporabljena za kaj drugega – deviško zlato mi zavohamo in se nato na vse možne načine potrudimo, da še prečistimo kovino – biti mora kemično čista.

Če povzamemo celotno zadevo z eno frazo, vsak uporabljen predmet tretiramo, kakor bi bil kandidat za iniciacijo; ko mora imeti kandidat zavezane oči, potem orožje zavijemo v črno tkanino.^[2] Zapisega je v tem primeru 'napolnjenje' po istem principu. Podrobnosti priprave vsakega orožja se mora magik skrbno izučiti.

Pravtako mora drža magika napram njegovega orožja biti drža Boga do njegovega podložnika, ki Ga invocira. Ta je kakor ljubezen očeta do njegovega otroka, nežnost in pazljivost ženina

---

njene izdelave zahteva čas, denar in trud, je to ena spiritualna in moralna sinteza, ne da se je izmeriti s termini njenih elementov.

1) Glej *Knjigo Zakona* in njene Komentarje za resnično definicijo te vrline. (Chastity; op.p.)

2) To se nanaša na formulo Novica, Obstajajo tudi alternative.

napram njegove neveste, in tisti posebni čut, ki ga ima ustvarjalec do svoje mojstrovine.

Če bo to v celoti dojel, ne bo Magik imel nobenih težav v sledenju primernega rituala, ne le v dejanski obredni posvetitvi vsakega orožja, temveč pravtako v dejanski pripravi, kar je proces, ki izriše ta obred; na primer, magik si bo odrezal palico z drevesa, nato odstranil listje in vejice z nje, obrezal konce, izgladil površino – to je odganjanje (banishing; odganjanje, čiščenje; op.p.).

Potem jo bo impregniral s posvečenim oljem, da bo postala gladka, sijajna in zlato obarvana. Nato jo bo zavil v svilo primerne barve: - to je Konsekracija.

Nato jo bo vzel v roke in si jo predstavljal kot eno votlo cev, v kateri je Prometej prinesel ogenj z Neba, in preko katere je zdaj on deležen Svetega Vpliva. Tako in drugače bo izvedel iniciacijo; in, ko je to dovršil, bo ponovil ves proces v izdelanem obredu.^[1]

Ali pa vzemimo povsem drugačen primer, Krog; magik bo sintetiziral cinober iz Merkurija in Žvepla, ki ju je sam sublimiral. Ta čisti cinober bo nato zmešal s posvečenim oljem, nakar bo to uporabil za risanje, ob čemer bo intenzivno in predano mislil na simbole, ki jih bo izrisal. Ta krog potem lahko posveti s obkrožanjem kroga, ob čemer bo invociral Božja imena, ki se na njem nahajajo.

Kdor ni dovolj bistroumen, da bi iznašel primerne pripravljalne metode za ostale nujne predmete in pripomočke, ne more postati pravi magik; in bila bi potrata prostora, če bi natančno obravnavali priprave za vsak instrument.

Obstaja dokončna inštrukcija v Libru A vel Armorum, za Lampo in Štiri Elementarna Orožja.

---

1) Nisem omenil dejstva, da je celoten predmet Magike en primer Mitopeije v tisti posebni obliki, ki se imenuje Bolezen Jezika. Tahuti ali Tot, Bog Magike, je bil zgolj človek, ki je izumil pisavo, kar dovolj jasno pričajo njegovi spomeniki. Grimoar, učbenik Magike in tudi Magijski Ritual, je v bistvu Gramatika, od grške besede Gramma, ki pomeni črka.

Vulgarnim se je zdelo čudežno komunicirati na daljavo, in so začeli pripisovati še druge moči ljudem, ki so znali pisati. Palica je tako pero; Kelih pa črnilek; Bodalo je nož za ostrenje peresa; in disk je papirus ali sam papirusov zvitek; ali pa obtežilnik, ki je držal papirus na svojem mestu, ali pa peščena škatla za pivnanje črnila. In pa, seveda, 'Papirus Ani' je zgolj toaletni papir po latinsko.

POGLAVJE IX

O TIŠINI IN MOLČEČNOSTI,
TER O BARBARSKIH IMENIH
EVOKACIJE

Izkušnje so pokazale (in potrdile Zoroastrovo trditev), da so najmočnejše rotitve tiste, ki se izvedejo v nekem antičnem in nemara pozabljenem jeziku, ali celo v nekem skvarjenem in po možnosti brezsmiselnem žargonu. Teh je nekaj poglobitvinih vrst. 'Preliminarna invokacija' iz 'Goetie' je sestavljena v glavnem iz ostankov grških in egipčanskih imen. Na primer, zasledimo lahko ime 'Osorronnofris' namesto 'Asar-un-Nefer.'^[1] Rotitve, ki jih je podal Dr. Dee so v jeziku, imenovanem Angelski ali Enohianski jezik. Njegov izvor za enkrat raziskovalci še niso uspeli odkriti, vendar gre za jezik, ne za žargon, kajti ima svoj lasten ustroj, v katerem najdemo tudi sledove gramatike in sintakse.

Kakorkoli že stvari stojijo, on *deluje*. Celu začetniku se stvari začenjajo 'dogajati,' ko ga uporabi: in to je prednost – ali pomanjkljivost! – ki je ne bomo našli pri nobenem drugem tipu jezika. Za ostalo je potrebna večšina. Ta pa podrazumeva Preudarnost!

Egipčanske Invokacije so dosti čistejše, toda njih pomena magikalno kompetentni ljudje niso dovolj dobro preučili. Posedujemo dosti Invokacij v grščini, za vsako stopnjo izurjenosti in ekselence; nato nekaj latinskih, ki so nižje kvalitete. Treba je omeniti, da morajo v vsakem primeru rotitve biti svečane, izvedene oz. izrecitirane z neke vrste magičnim glasom. Ta poseben glas je bil naravni dar Mojstra Teriona; a se ga da zlahka naučiti – s strani primernih oseb.

Različni premisleki so ga navedli, da je poskusil z rotitvami v angleškem jeziku. Obstaja primer uroka čarovnic v Macbethu; čeprav nemara to ni bilo mišljeno zares, vendar je njegov učinek nedvomljiv.^[2]

1) Glej v Dodatku Liber Samekh; to je dodatek tej invokaciji, z izdelano Rubriko, prevodom, komentarjem in podukom.

2) Pravi pesnik si ne more pomagati, da bi ne razkril samega sebe in resnico v svoji umetnosti, pa naj se tega zaveda, ali pa ne.

Spoznal je, da je jambski tetrameter, obogaten z rimami, notranjimi in zunanji, zelo učinkovit. 'The Wizard Way' je dober primer take vrste; pravtako Evokacija Bartzabela. V njegovih delih obstaja mnogo invokacij, v različni metriki, za mnogo različnih bitij in za zelo različne smotre.

Učinkovite so tudi drugačne metode inkantacij. Na primer, Frater I. A., ko je bil še otrok, je poskusil na vrtu, kakor mu je bilo sporočeno, da je možno, invocirati hudiča tako, da je izrecitiral Očenaš v nazaj. Hudič se mu je prikazal in ga skoraj na smrt prestrašil.

Torej ni povsem gotovo, v čem pravzaprav leži učinkovitost rotitve. Posebno vznesenost lahko vzbudimo, če zaznamo nesmiselnost procedure in v njej vztrajamo; Frater PERDURABO je nekoč (pri koncu svoje magijske zaloge) izrecitiral 'Z Ledenih Gora Grenlandije,' in dosegel Svoj učinek.^[1]

V vsakem primeru lahko zatrdimo, da **ima dolgovezenje donečih besed, ki hrumijo in ječijo skozi mnoge rotitve, resničen učinek v povzdignjenju magikove zavesti do primerne višine** – v tem ni nič nenavadnega, kakor tudi v primeru raznovrstne glasbe.

Magiki se niso omejevali zgolj na rabo človeškega glasu. Uporabljali so Panovo piščal, z njenimi sedmimi luknjami, ki se nanašajo na sedmero planetov, raglo, tam-tam in celo violino, kakor tudi mnoge druge instrumente, med katerimi je najvažnejši zvonec,^[2] čeprav se uporablja bolj za zaznamovanje faz obreda, ne za dejansko rotitev. Med vsemi temi je na splošno najuporabnejši tam-tam boben.

Ko govorimo o barbarskih imenih evokacije, moramo omeniti tudi določene vrhovne besede, ki vsebujejo (a) popolno formulo Boga, ki ga kličemo, ali (b) celoten obred.

Prvi primer je Tetragrammaton, potem **I.A.O.**, in pa Abrahadabra.

Drugi primer pa je veličastna beseda StiBeTThHeFMeFŠiSS, kar je linija, povlečena po Drevesu Življenja (po Koptskih atribucijah) na določen način.^[3]

Pri vseh takšnih besedah je skrajno pomembno, da jih ne smemo nikdar izgovoriti pred vrhunskim trenutkom, in celo tedaj mora

1) Glej 'Eleusis,' Crowley, Zbrana dela, Vol. III, Epilog.

2) Glej Drugi Del. Treba je reči, da je Mojstru Terionu služil zgolj Njegov lasten Tibetanski zvonec iz Electrum Magicuma; večina zvonov škripa in je odbojnih.

3) Predstavlja sestopanje nekega Vpliva. Glej Evokacijo Taftartarata, *Equinox*, I, 3. Atribucije so podane v 777. Ta Beseda izraža tok Keter-Bet-Binah-Het-Gevurah-Mem-Hod-Šin-Malkut, sestopanje od 1 do 10 po Stebru Strogosti.

izbruhniti iz Magikovih ust domala njemu navkljub – tako močna mora biti njena upornost^[1] pred njeno izgovorjavo. Dejansko naj bi se dogodila izjava Boga v njemu samem ob prvem nastopu božanske obsedenosti. Tako izgovorjena ne more zgrešiti svojega učinka, kajti ona je postala učinek sam.

Vsak modri magik si bo sam skonstruiral (v skladu s principi Svete Qabalah) mnogo takih besed, ki jih bo vse kvintesencializiral v eno Besedo, in ko je enkrat To Besedo izoblikoval, je ne sme izgovoriti nikoli zavestno, niti v mislih, razen nemara tedaj, ko izdihne svojo dušo. **Takšna Beseda mora dejansko biti tako močna, da je človek ne more slišati in ob tem ostati živ.**

Taka beseda je bila vsekakor izgubljeni Tetragrammaton.^[2] Rečeno je, da bi izgovorjava tega imena uničila Vesolje. **Magik naj marljivo išče to Izgubljeno Besedo, kajti njena izgovorjava je sinonim za dovršitev Velikega Dela.**^[3]

V zadevi učinkovitosti besed imamo spet dve formuli, ki sta si natančno nasprotni v značaju. Neka beseda lahko postane mogočna in strahovita vsled stalnega ponavljanja. Na ta način si večina religij pridobi oblast. **Sprva trditev 'Ta in ta je Bog' ne vzbudi nobenega zanimanja. Če jo ponavljamo, bomo vzbudili prezir in dvom: po možnosti preganjanje. Nadaljujmo, in kontraverznost bo že davno izginila, tako da ne bo nihče več nasprotoval tej trditvi.**

Nobeno praznoverje ni tako nevarno in živo kot eksplodirano praznoverje. Časopisi danes (urejanih domala vselej in izključno s strani ljudi, ki ne premorejo niti kančka religioznosti ali morale) si ne upajo niti omeniti, da nekdo ne verjame v nek dozdevno prevladujoč kult; grajajo ateizem – ki je univerzalen v praksi in vsebovan v teoriji dejansko vseh inteligentnih ljudi – kakor bi bil zgolj ekscentričnost neke manjšine zanemarljivih ali dvomljivih oseb. To je običajna zgodba o propagandi; prevara ima natanko enako možnosti, kot resnica. Vztrajnost je edina kvaliteta, ki je potrebna za uspeh.

Nasprotna tej je formula tajnosti. Neka ideja je tajna, ker se je ne sme nikdar omenjati. Prostožidar ne bo nikoli pozabil tajnih besed, ki so

1) Gre za Freudovsko upornost, zavoljo moči besede, da prebudi zavrti nezavedni libido.

2) Učitelj Terion je prejel to Besedo; in jo skomuniciral samo primernim kandidatom, ob primernem času in na primernem mestu, ob primernih okoliščinah (sc. v Iniciaciji; op.p.).

3) Vsak človek ima različno Veliko Delo, kakor tudi dve točki na obodu kroga ne povezuje s središčem isti radius. Posledično bo torej ta Beseda enkratna.

mu bile poverjene, čeprav mu sicer ne pomenijo popolnoma nič, vsaj v veliki večini primerov; edini razlog temu je, da mu je bilo prepovedano omenjati jih, čeprav so bile publicirane vedno znova in so dostopne tako posvečencem kot tudi profanemu svetu.

V takem delu praktične Magike, kot je razglašanje novega Zakona, se te metode lahko koristno kombinirajo; po eni strani neskončna iskrenost in pripravljenost izkomunicirati vse skrivnosti; ter po drugi vrhunsko in strahovito zavedanje dejstva, da je vsaka resnična skrivnost nesporočljiva.^[1]

V skladu s tradicijo obstaja določena prednost pri rotitvah, ki so izrecitirane v več jezikih. Po vsej verjetnosti zavoljo tega, ker vsaka sprememba predrami begajočo pozornost. Človek sredi intenzivnega miselnega garanja se običajno ustavi in sprehodi gor in dol po sobi – iz istega vzroka, morebiti – a je to znak šibkosti, namreč, da je to potrebno. Za začetnika v Magiki, kakorkoli že, je dopustno,^[2] da uporabi kakršenkoli izum, da bi zagotovil zaželen učinek.

Rotitve moramo deklamirati, ne brati;^[3] in celoten obred mora biti tako popolno izveden, da se sploh ne zavedamo nobenega naprežanja spomina. **Obred mora biti skonstruiran s tako logično fatalnostjo, da je napaka nemogoča.**^[4] Magikov zavedni jaz je uničen vsled vsrkanja v Božje sebstvo, ki ga je invociral, in ta proces ne moti automata, ki izvaja ceremonijo.

Toda to sebstvo, o katerem govorimo, je resnični skrajni jaz. Automaton mora posedovati voljo, energičnost, inteligenco, razum in zalogo. Ta automaton mora biti popoln človek, dosti bolj, kot je to lahko katerikoli drugi človek. Zgolj božanski jaz v človeku je to sebstvo, ki je tako daleč iznad vsakega posedovanja volje ali katerihkoli drugih

1) Če bi ne bilo tako, bi individualnost ne bila neoskrunljiva. Nihče ne more sporočiti niti najpreprostejše misli nekemu drugemu, v kakršnemkoli polnem in natančnem smislu. Misel se poseje namreč v različno prst, in ne more proizvesti istega učinka. Ne morem na dve sliki nanesti dve rdeči lisi in pričakovati, da bosta imeli isti učinek. Malo lahko spremeni Turnerjev sončni zaton, dosti bolj Whistlerjev nocturno. Istovetnost teh dveh lis kot lis bi bila torej lažna.

2) To ne pomeni, da je priporočljivo. Oh, kako brezsramna je človeška slabost! A lahko to koga opogumi – nima smisla tega zanikovati – da bo vržen na tla s strani nekega Demona, v čigar obstoj ni bil povsem siguren.

3) In celo to je le za šibkejše brate. Zares velik Magus govori in deluje sproti in improvizira.

4) Prvorazredno poezijo zlahka memoriramo, ker njene ideje ter muzikaličnost odgovarjajo našemu miselnemu in senzoričnemu ustroju.

kvalitet, kakor so nebesa iznad zemlje, ki se reabsorbira v neizmerni sij, čigar iskrica je. To velja za delna ali nižja Dela Magike. To je namreč elementarna razprava; ne moremo diskutirati o višjih Delih, kot je to v primeru 'Puščavnika z otoka Ezopus.'

Velik problem za enega samega Magika je njegova izpopolnitev do take mere, da je sposoben vse te raznolike dolžnosti Rituala pravilno in primerno izvesti. Najprej bo spoznal, da eksaltacija poruši spomin in paralizira mišice. To je bistven problem magijskega procesa, ki se ga da premagati zgolj z vajo in izkušnjo.^[1]

Zavoljo večje osredotočenosti in da bi povečali zalogo Energije, so imeli Magiki navado uporabiti pomočnike ali tovariše. Dvomljivo je, če očitna prednost tega načrta odtehta težavo pri oskrbi s primernimi osebami^[2] in možnost konflikta ali nesporazuma v krogu samem. Ob neki priliki je moral Frater PERDURABO z mečem prisiliti nekega pomočnika v poslušnost, sicer bi gotovo prišlo do prekinitve kroga. K sreči se ni zgodilo nič katastrofalnega, razen uničenja krivca za konflikt.

Kakorkoli že, nedvomno je, da skupina oseb, ki resnično delujejo skladno, mnogo lažje proizvede učinek, kot pa magik sam. Psihologija 'Preporodnih srečanj' je znana vsem, in čeprav so taka srečanja^[3] najzlohotejši in najnižkotejši rituali črne magije, zakoni Magike niso s tem prav nič manj veljavni. **Zakoni Magike so zakoni Narave.**

Edinstven in svetovno znan primer je dovolj bližnjega datuma, da se ga spominjajo mnogi še živeči ljudje. Na črnskem tabornem srečanju v 'Združenih' Državah Amerike so se verniki tako razvneli, da je vsa skupina proizvedla neko divjo obliko hysterije. Sorazmerno razumljivi vzkliki 'Gloria' in 'Aleluja' niso mogli več izražati situacije. Nekdo je zavpil 'Ta-ra-ra-bum-di-ej!', kar je povzela vsa družčina, ki je nato neprekinjeno tulila, dokler ni prišlo do reakcije. Afera je prišla v časopise, in nek še posebno bister učenec Johna Stuarta Milla, ki je logik in ekonomist, je dojel, da te besede, potem ko so privedle v blaznost

1) Glej *Knjigo Laži*; tam je nekaj poglavij na to temo. Toda Pravilna Eksaltacija mora proizvesti spontano primerne miselne in telesne reakcije. Ko je enkrat razvoj zagotovljen, potem pride do avtomatičnega refleksa 'pravičnosti,' natanko tako kot se v normalnem življenju um in telo odzivata s svobodno nezavedno pravšnostjo na našo Voljo.

2) Organski razvoj Magike vsled kreativne Volje Mojstra Teriona je povzročil, da je dandanes vsako leto lažje najti znanstveno izurjene sodelavce.

3) Za poročilo o primerno vodeni obredni kongregaciji glej Liber XV, Gnostično Mašo, in 'Ojačani Zanos.' Zgoraj omenjena 'Preporodna srečanja' so samovoljna eksploatacija religiozne hysterije.

eno vrsto norcev, lahko isto povzročijo pri vseh ostalih norcih na svetu. Nato je napisal eno pesem in dosegel zelen učinek. To je najbolj razvpit primer, v nedavnih časih, moči, ki jo izkazuje neko barbarsko ime evokacije.

Par besed bo koristilo, da uskladimo splošno predstavo o Vzročnosti s predstavo o Magiki. Kako smo lahko prepričani, da neka oseba z mahanjem s palico ter zavijanjem proizvede nevihto? Nikakor drugače kot je to običajno v Znanosti; če pritaknemo prižgano vžigalico k suhemu smodniku, vemo, da se bo dogodil nek nedoumljiv poljuben zvočni fenomen, in tako naprej.

Ni nam potrebno ostati na tej točki; a se zdi vredno odgovoriti na ugovor o možnostih Magike, zaradi česar bomo izbrali eno, ki je na prvi pogled očitno 'usodnega' značaja. Prikladno je citirati dobesedno iz Dnevnika nekega priznanega Magika in filozofa.

'Opazil sem, da je sledil učinek nekega Magijskega Delovanja tako hitro, da je možno, da se je pričel že pred njim. Na primer: Ponoči sem počel nekaj, da bi navedel osebo X v Parizu, da mi bi pisal. Sprejel sem njegovo pismo naslednje jutro, tako da je moralo biti napisano že pred mojim Delovanjem. Mar to zanika, da je Delo povzročilo učinek? Če zadenem žogico za biljard in se ta premakne, sta tako moja volja, kot tudi njeno gibanje posledici vzrokov, ki daleč predhajajo dejanju. Oboje, moje Delovanje in reakcijo nanj, lahko smatram za dvojni učinek večnega Vesolja. Gibajoča se roka in žogica sta del nekega stanja Kozmosa, ki nujno izhaja iz predhodnega stanja takoj pred njim, in tako nazaj za večno.

'Moje Delo je tako zgolj eden med vzrok-učinki, ki nujno spremljajo vzrok-učinke, ki so navedli žogico v gibanje. Toda primer magikalnega Delovanja ni čisto enak. Kajti moj značaj je tak, da sem prisiljen izvajati Magiko, če hočem da bi moja volja prevladala; tako da je vzrok mojega delovanja pravtako vzrok premika žogice, in nobenega vzroka ni, da bi eden predhajal drugega. (Primerjaj pri Lewisu Carrollu, kjer Rdeča Kraljica zakriči še preden se zbode v prst.)

'Naj ilustriram teorijo z dejanskim primerom.

'Iz Italije pišem nekomu v Francijo in drugemu v Avstralijo istega dne, sporočajoč jima, da se mi pridružita. Oba sta prispela deset dni kasneje; prvi v odgovor na moje pismo, ki ga je prejel, drugi pa na 'lastno pobudo,' kakor se je zdelo. A poklical sem ga, da bi ga imel ob sebi, ker je moj predstavnik; in njegova inteligenca ga je navedla, da pride, ker je pravilno presodil položaj (v kolikor mu je bil poznan), ki

je bil tak, da sem potreboval njegovo prisotnost.

'Isti vzrok, potemtakem, ki me je navedel, da mu pišem, je navedel tudi njega, da pride k meni; in čeravno bi bilo neprimerno reči, da je bilo pisanje pisma neposreden vzrok za njegov prihod, je očitno, da bi, če bi ne pisal, jaz bil drugačen kot dejansko sem, in bi zatorej tudi moji odnosi z njim bili drugačni, kot dejansko so. Zatorej sta, v nekem smislu, pismo in potovanje vzročno povezana.

'Dlje ne moremo iti in reči, da bi moral napisati pismo, tudi če bi on prišel preden sem ga napisal; kajti to je del celote okoliščin, da pri odprtih vratih ne uporabim kljuke.

'Povzetek tega je, da moramo izvajati svojo Voljo »brez pohlepa po rezultatu«. Če delujemo v skladu z zakoni svoje lastne narave, potem delujemo »pravilno«; in tako Delovanje ne more biti ocenjeno kot »brezkorisno«, niti v takem primeru, ki smo ga omenili zgoraj. Vse dokler naša Volja prevladuje, ni nobenega vzroka za pritoževanje.

'Odstopanje od naše Magike bi pomenilo pomanjkanje zaupanja v naše moči ter dvom v našo najnotranjše vero v Sebe in v Naravo.^[1] Seveda mi spreminjamo svoje metode, kakor nam nakaže izkušnja; toda iz vzrokov, ki smo jih navedli zgoraj, ni nobene potrebe po spremembi.

'Nadalje, tu obravnavan argument nas je navedel, da moramo razložiti modus operandi Magike. Neka uspešna operacija ne vključuje nobene teorije, niti te, ki zatrjuje obstoj same vzročnosti. Celoten niz pojavov lahko dojamemo kot en sam pojav.

'Na primer, če uzrem zvezdo (kakor se mi je zgodilo pred leti), ne morem sklepati na vzročno povezavo, ki naj bi obstajala med njo, zemljo in menoj. Povezava obstaja; in ne morem predvidevati ničesar iznad tega. Ne morem postulirati smisla, niti določiti načina, po katerem naj bi se nekaj zgodilo. Enako je z delovanjem v Magiki, zaman bomo iskali vzrok, zakaj delujem tako, ali zakaj se zelen učinek dogodi, ali pa se ne dogodi. Niti ne morem vedeti, kako so prejšnje in kasnejše okoliščine povezane. Največ kar lahko storim je to, da opišem izkustvene posplošitve površinskih aspektov danega primera.

'Imam svoje lastne vtise o aktu telefoniranja; toda ne morem se

---

1) Se pravi, na temelju dejstva, da ne moremo razumeti kako Magika lahko proizvede zelene učinke. Kajti če smo nagnjeni k Magikalnemu delovanju, je to očitno tendenca v naši Naravi. Nihče v celoti ne razume, kako um premika mišice; vemo pa, da pomanjkanje zaupanja na tej točki pomeni paralizo. 'Če bi Sonce in Mesec dvomila, bi takoj izpadla iz sistema,' pravi Blake. Pravtako, kakor sem izjavil jaz sam, 'Tisti, ki ve Kako, se ne ozira na Zakaj.'

zavedati, kaj zavest, elektrika, mehanika, zvok itd., dejansko po sebi so. In čeravno se lahko sklicujem na izkustvo in napišem »zakone«, ki govorijo o tem, kakšni pogoji so potrebni za dejanje, nikoli ne morem biti prepričan, da so vedno obstajali, ali da se bodo iste okoliščine zopet ponovile. (Gotovo pa je, da se en dogodek nikoli ne pojavi dvakrat v povsem istih okoliščinah.)^[1]

'Nadalje, moji »zakoni« morajo vedno jemati domala vse najvažnejše elemente znanja kot zagotovljene. Ne morem reči – končno – kako se proizvede električni tok. Nikoli ne morem biti siguren, da neka povsem nepričakovana sila ni na delu na nek povsem slučajen način. Na primer, prej se je domnevalo, da se Dušik in Klor spojita, če eno električno iskro sprovedemo skozi zmes; zdaj pa »vemo«, da je prisotnost neznatne količine vodnih hlapov (ali neka tretja izparina) bistvena za reakcijo. Še pred Rossom smo formulirali »zakone« malarije, brez oziranja na komarja; nekega dne bomo nemara odkrili, da je mikrob aktiven zgolj, kadar se nekaj pripeti na neki nebuli,^[2] ali pa kadar je v zraku prisotna določena količina neke tako navidezno inertne snovi kot je Argon.

'Tako lahko povsem prostodušno trdimo, da je Magika tako misteriozna kot matematika, tako izkustvena kot poezija, tako negotova kot golf, ter tako neodvisna od naše osebne enačbe kot Ljubezem.

'A to ni noben vzrok, da bi je ne preučevali, prakticirali in se je veselili; kajti to je Znanost v natanko istem smislu kot biologija; in nič manj Umetnost od Kiparstva; in ravnotak Šport kot je Alpinizem.

'Zares, bilo bi neprimerno prevzetno ugovarjati, da nobena Znanost ne poseduje enakih možnosti globokega in pomembnega Vedenja;^[3]

1) Če bi se, kako bi ga potem imenovali dvojnega?

2) Zgodovina Zemlje je vključena v obdobje nekega takega odnosa; tako da ne moremo z gotovostjo zanikati: 'Malarija je funkcija sedanjega prehoda Enakonočij.'

3) V Magiki je najmanj možno motiti se med vsemi Znanostmi, ker so njeni termini zamenljivi med seboj, po definiciji, tako da temelji na relativnosti že od začetka. Absolutnih postavk mi ne zastavljamo. Pravtako naša merila vedno prilagodimo objektu merjenja, tako izognivši se nesmiselnosti definiranja metafizičnih idej po sprejemljivih standardih (primerjaj Eddington *Prostor, Čas in Gravitacija*, Prolog;), da bi bili siljeni v pridevanje kvaliteter človeške zavesti neživim stvarim (Poincare, *La mesure du temps*), in v zatrjevanje, da kaj vemo o samem Vesolju, čeprav narava naših čutil in našega uma nujno določa naša zapažanja, tako da je meja našega Znanja subjektivna, enako kakor lahko termometer zabeleži samo svoje lastne reakcije na neko dotično vrsto Energije.

Magika odkrito priznava (1) da je resnica relativna, subjektivna in dozdevna; (2) da Resnica vključuje Vsevednost, ki je um ne more doseči, bivši transfnitivna;

in da nobena druga Veščina ne nudi možnosti za ambicijo Duše, da bi izrazila svojo Resnico, v Zanosu, preko Lepote; in da noben drug Šport ni tako fascinanten glede nevarnosti in užitka, da vzburja, izvaja ter preizkuša svoje predanike do najvišje mere, ali jih tako nagradi z dobrobitjo, ponosom in strastnim uživanjem osebne zmage.

'Magika vzame vsako misel in dejanje za svojo aparaturo; Vesolje je njena Knjižnica in Laboratorij; vsa Narava je njen Predmet; in njena Igra, osvobojena konca sezone in zaščitnih omejevanj, vselej preobilna neskončnih možnosti, bivši vse, kar obstaja.'^[1]

---

kakor v primeru, ko želimo narediti zemljevid Anglije v Angliji, tako da mora ta zemljevid vsebovati tudi zemljevid tega zemljevida, in tako naprej, ad infinitum; (3) da je logična nasprotnost vsebovana v razumu (Russell, *Uvod v Matematično Filozofijo*, str. 136; Crowley, 'Eleusis,' in druge; (4) da nek Kontinuum zahteva Kontinuum, s katerim ga lahko merimo; (5) da je Izkustvenost neizbežna in zatorej, da je poravnava ali zadostitev edini možni način delovanja; in (6) da se lahko izognemo napaki s tem, da se ne upiramo spremembi, in zaznavamo pojave v njih lastnem jeziku in terminih.

1) Elastičnost Magike jo dela kos vsem možnim okoliščinam, in zatorej biološko popolno. 'Delaj po svoji volji' vključuje samo-prilagajanje, tako da do napake ne more priti. Naša resnična Volja se nujno prilega celotnemu Vesolju skrajno natančno, kajti vsak termin v enačbi $a+b+c=0$ mora biti enak in nasproten vsoti vseh drugih terminov. Noben posameznik ne more nikoli biti nekaj drugega, kot on sam, niti početi drugega kot svojo voljo, ki je njegov nujen odnos z njegovim okoljem, gledano dinamično. Vsa zmeta ni nič drugega kot privid vsled razpršitve utvare, in to je splošni zakon, da moramo dojeti in realizirati metodo dovršitve te operacije ter privoliti v Vesoljni red, in prenehati s poskušanjem nemogoče naloge premagovanja inercije sil, ki si nasprotujejo, in so zato istovetne z našim sebstvom. Zmeta v mišljenju je potemtakem nerazumevanje in nezmožnost praktične izvedbe naše lastne resnične Volje.

POGLAVJE X

O GESTAH

To poglavje lahko razdelimo na sledeč način:

1. Drže.
2. Kroženja (in podobna gibanja).
3. Menjave položaja (te zavisijo od teorije konstrukcije kroga).
4. Zvonjenja in potrkavanja.

I

Obstajata dve vrsti drž: naravne in umetne. Znan primer prve vrste je klečanje. Za človeka (ubogo kreaturo) je naravno, da se vrže na tla v prisotnosti objekta svojega čaščenja.^[1]

Med to in čisto umetno obliko spada večina definitivno magijskih znakov, čeprav nekateri oponašajo naravno dejavnost – n. pr. znak Zastiranja Zastora. Toda znak (boginje) Auramoth (glej ilustracijo!) zgolj oponaša nek hieroglif, ki ima le zelo daljni odnos s kakršnimkoli naravnim dejstvom. Vse znake je treba preučiti zelo skrbno, in jih izvajati tako dolgo, dokler povezava med njimi in miselno držo, ki jo predstavljajo, ne postane *nujna*.

II

Poglavitno gibanje v krogu je kroženje.^[2] To ima čisto dokončen učinek, ki ga je zelo težko opisati. Obstaja analogija v primeru dinama.

1) Za magika je klečanje, kakor tudi vsako drugo 'upogibanje kolen v znak ponižnosti,' nujno sramotno in nečastno, ter zanj pomeni odpoved svoji suverenosti.

2) V Drugem Delu smo omenili, da bi Magik naj bil bos, zavoljo njegove namere intimnega stika z njegovim Krogom. A lahko nosi tudi sandale, kajti Ankh, Crux Ansata, je sandalov jermen; kot atribut egiptovskih Bogov predstavlja njihovo moč Itja, se pravi, njihove večne energije. Njegova oblika pa sugerira formulo, po kateri to gibanje postane dejanska praksa.

Kroženje, pravilno izvedeno v kombinaciji z Znakom Horusa (ali 'Vstopajočega'), **je ena od najboljših metod za prebuditev makrokozmičnih sil v Krogu.** Nikdar ga ne smemo zanemariti, razen če obstaja nek poseben razlog za to.

Zanj je značilen nemara poseben korak. Ta je lahkoten in pritajen, domala potuhnjjen, a obenem zelo namenski. To je korak tигра, ki zasleduje jelena.

Število obkrožitev je seveda odvisno od značaja operacije.

Drugo pomembno gibanje je spiralno, ki je v glavnem dveh vrst, navznoter in navzven. Lahko ju izvajamo v obe smeri; in je, kakor tudi kroženje, privlačujoče (invokacija), če se izvaja v smeri urinega kazalca, ter odganjajoče, če se izvaja obratno.^[1] **Spiralno kroženje mora biti lahkotno in skakljajoče, skoraj podobno plesu:** običajno se magik med njegovim izvajanjem obrača tudi okrog svoje osi, bodisi v isti, ali pa nasprotni smeri od spirale. Vsaka kombinacija vključuje neko različno simboliko.

Obstaja tudi prikladen ples; ima zelo veliko različnih oblik, saj ima vsak bog svoj spiralni ples. Eden najenostavnejših in najučinkovitejših je navaden valček, kombiniran s tremi znaki L.V.X. Dosti lažje je doseči zanos na ta način, kot pa se to običajno misli. Bistvo procesa je v bojevanju Volje proti vrtoglavici; a ta boj mora biti vztrajen in strog, od česar sta odvisni kvaliteta in intenzivnost doseženega zanosu.

Vrtoglavico dokončno premagamo z vajo; naslednji sovražnik Volje, ki nastopi potem, je izčrpanost. **Vsled vzajemnega izničenja teh antagonizmov v mentalni in moralni biti Magika on doseže Samadhi.**

III

Dober primer menjave položaja je podan v rokopisih Z.1 in Z.2;^[2] gre za razlago Neofitovega Rituala v Zlati Zori, v katerem kandidat zavzema različne položaje v Templju, od katerih ima vsak postanek svoj simboličen pomen; toda v primeru čiste invokacije je boljši primer podan v Libru 831.^[3]

1) Taka je vsaj tradicionalna razlaga. Vendar lahko smer rotacije izraža tudi neko globljo zamisel. Neke sile zelo razvpitega značaja lahko priključimo s kroženjem v levo, če ga izvajamo z namero proti njim in z določeno tehniko. Taka sila je Tifon, in vojna Titanov proti Olimpjem je legenda o tem. (Teitan grško šteje 666.)

2) *Equinox* I, 2.

3) *Equinox* I, 7.

V organizaciji obreda je pomembno odločiti se, ali bomo, ali ne bomo izvajali takih gibanj. Vsak Krog ima namreč svojo naravno simboliko, in četudi ne upoštevamo takih dejstev, moramo skrbno paziti, da ne pripustimo ničesar, kar se ne sklada z naravnimi atribucijami.^[1] Magikova senzitivna avra se lahko skvari in vrednost obreda povsem izniči vsled začudenja, ki ga povzroči neka taka napaka, tako kakor se tudi nek zaposlen T-totaler zaprepade, ko vidi, da je zašel v Tempelj Demona Ruma! Nemogoče je zatorej zanikati teorijo Kroga.

Vzemimo preprost primer: predpostavimo, da je v evokaciji Bartzabela planet Mars, čigar sfera je Gevurah (Strogost), situiran (dejansko in na nebu) v skladu s tem. Bilo bi neprimerno za Maga stati na Kvadratu Gevurah, če ne uporabi te formule, 'Jaz, s Heseda, obvladujem Gevurah preko Poti Leva'; dočim – vzemimo skrajn primer – bi bila stati na Kvadratu Hoda (ki mu naravno vlada Gevurah) norost, ki jo lahko izravna le ena formula najvišje Magike.

Določeni položaji, kakorkoli že, kot je na Tifaretu,^[2] so tako simpatetični samemu Magu, da jih lahko uporablja brez nanašanja na naravo duha, prosto vseh zunanjih elementov, ali tistih, katerih značaj se težko sklada s Tifaretom.

Da bi pokazali, kako se teh položajev lahko poslužujemo v sovpadanju s spiralami, vzemimo primer invokacije Hator, Boginje Ljubezni, v kateri naj bi ona sestopila na Oltar, ko plešemo spiralo navznoter v desno (aktivna, solarna smer; op.p.) do vznožja oltarja, in pademo na kolena,^[3] z rokami vzdignjenimi nad oltar, kakor bi jo vabili v svoj objem.

Da zaključimo, dodajmo še to, da je naša naravna umetniška sposobnost, če jo posedujemo, odličen vodič. **Vsa Umetnost je Magika.**

Isadora Duncan je imela ta dar gestikulacije zelo visoko razvit. Bralec naj preuči njen ples, če je mogoče, raje privatno, kot pa v javnosti, da bi zapazil izredno 'podzavest' – ki je magijska zavest – s katero ona svoje gibanje in geste prilagaja melodiji.

Ne obstaja močnejša metoda od Umetnosti priklicvanja Bogov v vidno pojavnost.

1) Praktične potrebe dela zahtevajo določena gibanja. Seveda lahko to simboliko povsem izključimo, ali pa vse prej dobro premislimo in naredimo za pomembno. Ne pustimo nekatere aktivnosti simbolične, druge pa poljubne. Vse ima nujno svoj pomen in povezavo s celoto Kroga.

2) Tifaret težko 'prevlada' celo Keter, kajti on je sin, prej kot pa sluga.

3) A nikakor ne v 'ponižanju' pred njo.

IV

Trkanja in Pozvanjanja so vsa istega značaja. Lahko jih opišemo skupaj – razlika pa je torej v tem, da jim instrumenti, s katerimi so izvedena, pustijo pečat svoje narave. Ni preveč važno (celo tako), ali jih izvajamo s ploskanjem z rokami, ali s trkanjem z nogami, ali s primernim orožjem, ali s teoretično prikladnim instrumentom, zvoncem. A moramo priznati, da v obredu postanejo važnejši, če Magik smatra, da je vredno uporabiti nek instrument, čigar smoter je ta, da jih proizvede.^[1]

Predvsem je treba omeniti, da trkanje potrjuje povezavo med Magikom in objektom, po katerem trka. Tako uporabi zvonec ali pa roke, kar pomeni, da želi v ozračje celotnega kroga narediti vtis tega, kar želi, da se zgodi. Svojo voljo želi formulirati z zvokom, da bi žarela v vse smeri; še več, da bi vplival na tiste, ki živijo od zraka, v smislu svoje namere, ter jih sklical za priče njegove Besede. Roke se uporabljajo kot simbol naše moči izvajanja, zvonec pa, da predstavi naše zavedanje, ki je od glasbe eksaltirano. Udarec s palico je izjava fiata ustvarjanja; kelih zavibrira z njegovo radostjo v sprejetju spiritualnega vina. Potrk z bodalom je kakor znak za bitko. Disk se uporablja za izražanje dejstva, da smo položili ceno za svoj nakup. Topot z nogo izjavlja naše obvladovanje dotične zadeve. Podobno ima vsaka druga oblika trkanja svojo vrlino. Iz zgornjih primerov bo inteligentni študent dojel metodo razlage vsakega posameznega primera, za katerega pač gre.

Kakor smo rekli zgoraj, objekt, po katerem udarjamo, je objekt, na katerega s tem naredimo nek vtis. Potrk po oltarju tako potrjuje, da smo privolili v zakonitosti naše operacije. Potrk po svetilki je sklic božanske Svetlobe. In tako za vse ostalo.

Pravtako moramo dojeti, da so mnoge kombinacije idej možne vsled te konvencije. Če potrkamo s palico po notranjosti keliha, pomeni, da uporabljamo svojo ustvarjalno voljo na njenem prikladnem dopolnilu, in da izvajamo Veliko Delo po formuli Regeneracije. Če udarimo z roko po bodalu, s tem izjavljamo zahtevo, da se bodalo uporabi kot razrešitev naše moči izvajanja. Bralec se bo spomnil, kako je Siegfried udaril z Nothungom, mečem Potrebe, po Votanovem kopju. S tem dejanjem je Wagner, ki je bil poučen o rabi magijske formule s strani enega od tedanjih vodij našega Reda, nameraval storiti, da bi njegovi poslušalci

1) Vsaka akcija, ki ni povsem ritmična, je motnja.

dojeli, da je vladavina avtoritete in paternalne oblasti pri koncu (Somrak Idolov; op.p.); in da je novi gospodar sveta razum (kar je sicer bistvena dediščina Razsvetljenstva; op.p.).

Obči smoter pozvanjanja in potrkavanja je naznačevanje faze obreda. Sasaki Šigetzu pove v svojem eseju o Šintoizmu, da imajo Japonci navado ploskanja z rokami štirikrat 'da bi odgnali zle duhove.' Razloži tudi, da je tisto, kar se v resnici dogodi, to, da nenaden in oster nalet zvoka porine naš um v budno aktivnost, ki nam omogoči osvoboditi se obsesije poprejšnjega počutja. Vzbudi ga, da se agresivno odzove na ideje, ki so ga obsedale. Obstaja torej povsem racionalna razlaga psihološke moči udarjanja.

V Magijskem obredu se uporablja z istim namenom. Magiku služi kakor korus v grški drami. Pomaga mu, da naredi jasen rez ter obrne svojo pozornost od enega dela svojega posla na naslednjega.

Toliko o občem značaju trkanja in zvonjenja. Celo ta omejen pogled na stvar ponuja mnogo možnosti za bistrournega Magika. A v naših rokah ležijo še nadaljnje možnosti. Običajno ni zaželeno, da menjava moči udarca vključuje še kaj drugega razen poudarka, ter po možnosti občutja in obnašanja. Pravitako je očitno, da obstaja naravno spodnašanje med trdim udarcem cesarskega povelja na eni strani, ter rahlega in pritajenega trkanja simpatetičnega razumevanja na drugi. Lahko je razlikovati med udarjanjem jeznega upnika po vhodnih vratih ter tihim trkanjem ljubimca po vratih spalnice. Magijska teorija nima kaj za dodajati v poduk instinktu.

Toda trk ni nujno samo eden; možnih kombinacij je očitno neskončno. Treba je povedati le nekaj o splošnih principih določanja števila trkov, ki so primerni za vsak primer, ter kako prekinjamo niz trkov ali zvenov, da bi tako svojo idejo izrazili po načinu njegovega ustroja.

Obče pravilo je, da samo en trk nima nobenega pomena kot takega, kajti enost je omniformna. Predstavlja Keter, ki je izvor vseh stvari enako in ne dodaja stvarjem nobene kvalitete v smislu razlikovanja med njimi. Če sledimo tej liniji, bo število trkov odgovarjalo Sefiri (na Drevesu Življenja; op.p.) ali neki drugi kabalistično sorodni ideji, kateri to število pripada. Tako bo 7 trkov izkazalo Venero, 11 samo Veliko Delo, 17 Trojico Očetov, in 19 Ženski Princip v njegovem najsplošnejšem vidiku.

Če nadalje analiziramo stvar, lahko najprej dojamemo, da je neka baterija prevelikega števila trkov zmedena, kakor tudi teži k temu,

da prevlada nad drugimi deli rituala. V praksi je 11 približen limit. Običajno ni težko urediti tako, da nujno pokrijemo vse s tem številom trkov.

Drugo, vsako število je tako širokega horizonta ter vključuje tako različne vidike, s praktičnega stališča gledano, da leži nevarnost v nejasnosti. Trkanje moramo pošteno in jasno določiti; njegov pomen mora biti natančen. Sama narava potrkavanja je ta, da sugerira bistrost in preciznost. Zato moramo izumiti načine, kako narediti sosledje pomembno v posebnem smislu, ki je naši stvari primeren. Edino, s čimer razpolagamo v ta namen, je raba intervalov.

Z majhnim številom očitno ne moremo doseči velike raznolikosti. A to dejstvo ilustrira izvrstnost našega sistema. Dva trka lahko naredimo zgolj na en način, kar se ujema z naravo Hokmah; obstaja zgolj en način ustvarjanja. Lahko izrazimo le sami sebe, čeravno lahko to storimo v dvojni obliki. Obstajajo pa trije načini, kako lahko udarimo tri trke, in ti trije načini odgovarjajo trem načinom, na katere lahko Binah sprejme kreativno idejo. Obstajajo tri vrste trikotnikov. Lahko razumemo idejo ali kot trojno edinost, ali kot enost podeljeno v dvojnost, ali pa kot dvojnost usklajeno v enost. Vsako od teh metod lahko naznačimo s tremi enakimi trki; enkrat, nato po odmoru še dvakrat; ter dvakrat in po premoru še enkrat.

Kakor narava števila postaja kompleksnejša, so možne variante vse številnejše. 6 lahko udarimo na mnogo načinov, izmed katerih je vsak primeren za nek vidik narave Tifareta. Določanje tega lahko prepustimo bistremu študentu, da se sam za to potruDI.

Najbolj obče uporabna in prilagodljiva baterija je sestavljena iz 11 udarcev. Poglaviten razlog temu je sledeč: *Prvo*, 11 je število same Magike. Zato je primerno za vse vrste operacij. *Drugo*, to je sveto število par excellence Novega Eona. Kakor je zapisano v *Knjigi Zakona*: "Enajst, kakor vse njih številke, ki so naši." *Tretje*, to je število črk besede ABRAHADABRA, ki je beseda Eona. Ustroj te besede je tak, da ona izraža Veliko Delo, in vse njegove vidike. In *zadnje*, z njo je moč izraziti vse možne operacije, kakršnekoli narave. To se stori vsled enačbe med številom Sefire in razlike med tem številom in 11. Na primer, $2^{\circ} = 9^{\square}$ je formula stopnje iniciacije, ki odgovarja Jesodu. Jesod predstavlja nestabilnost zraka, sterilnost meseca. Bivši odsev sonca Keterja, kakor je Jesod odsev sonca Tifareta. To je modrost, ki je temelj, kar je ustvarjanje. Ves ta krog idej je izražen v dvojni formuli $2^{\circ} = 9^{\square}$, $9^{\circ} = 2^{\square}$; in vsaka od teh idej je lahko izbrana ter artikulirana s primerno baterijo potrkov.

Lahko končamo z eno samo ilustracijo, kako je mogoče zgornje principe pretvoriti v prakso. Vzemimo, da Magik snuje eno operacijo z namenom, da bi pomagal svojemu umu, da bi se uprl težnji po beganju. To bo delo Jesoda. A poudariti bo moral stabilnost te Sefire napram Zračni kvaliteti, ki ji je lastna. Njegovo prvo dejanje bo to, da spravi 9 pod zaščito 2; baterija bo na tej točki 1-9-1. Toda ta 9 izgleda, da predstavlja spremenljivost lune. Domislil se bo, da lahko to 9 razdeli na 4 in 5; 4 bivši število trdnosti, zakona in avtoritativne moči; 5 pa poguma, energije ter zmage nad elementi; pravtako se bo spomnil, da 4 simbolizira stabilnost materije, dočim izraža 5 isto glede na gibanje. V tej fazi bo baterija 1-2-5-2-1. Po potrebnem pomisleku bo nemara zaključil, da bi razdelitev osrednje 5 lahko porušila preprostost te formule, ter se odločil, da jo pusti na miru. Možna alternativa bi bila ta, da bi izvedel en sam potrk v sredini svoje baterije, tako da bi izrazil končno nespremenljivost Keterja, invocirajoč to enost tako, da umesti po 4 trke na vsako stran. V tem primeru bo baterija 1-4-1-4-1. Nujno mora skrbno ohraniti ravnovesje obeh delov baterije med seboj. To še posebej velja za operacijo, ki smo jo tu prikazali.

POGLAVJE XI

O NAŠI GOSPE BABALON TER O ZVERI, NA KATERI ONA JEZDI. TUDI ZADEVAJOČ TRANSFORMACIJE

I

Vsebina tega poglavja, v kolikor zadeva NAŠO GOSPO, je prepomembna in presveta, da bi bila natisnjena. Učitelj Terion jo sporoča samo izbranim učencem in učenkam v privatnem poduku.

II

Bistveno magijsko delo, gledano ločeno od neke posebne operacije, je primerna formacija Magikalnega Bitja ali Svetlobnega Telesa. Ta proces bomo obširneje obravnavali v poglavju 18.

Tu bomo predpostavili, da je magik uspel razviti svoje Svetlobno Telo, tako da je z njim sposoben potovati kamorkoli ter početi karkoli. Vseeno bo v njegovem delovanju določena omejitev, ker je svoje magijsko telo izoblikoval iz fine materije njegovega lastnega elementa. Zatorej, čeravno je zmožen prodreti v skrajna nebesna področja, ali voditi divje bitke z najbolj neizrekljivimi demoni brezna, bo zanj nemogoče storiti kaj več kot nemara vreči vazo z njenega podstavka. Njegovo magijsko telo je iz preveč fine materije, da bi lahko učinkovalo na grobo materijo, iz katere so prividi, kakršni so mize in stoli. Edina zares enostavna 'fizična' operacija, ki jo Svetlobno Telo lahko izvede, je 'Congressus subtilis.' Emanacija 'Telesa Želje' materialnega bitja, ki ga obišče, če je obisk sporazumen, je tako močna, da spontano zadobimo substanco v svoj objem. Obstaja mnogo zapiskov o Otrocih, ki so bili rojeni vsled take združitve. Glej delo De Sinistrarija »Incubi in Succubi«, zavoljo diskusije o analognih pojavih.

V preteklosti je bilo obilo razprav v Kolegiju Svetega Duha, ali bi bilo povsem legitimno poskušati preseči to omejitev. Zaradi tega ne moremo

nikogar obsojati. Debato o tem lahko prepustimo volji vsakega magika.

Knjiga Mrtvih vsebuje mnoga poglavja, ki naj bi služila magijski entiteti mrtve osebe, ki ji je onemogočeno (v skladu s tedaj veljavno teorijo smrti), da bi še naprej uporabljala svoj materialni nosilec za izvajanje svoje volje, da bi lahko navzela obliko neke živali, kakor je zlati sokol na primer, ali krokodil, v taki obliki hodila naokrog po zemlji, 'da bi se radovala med živimi.'^[1] Splošno pravilo je bilo, de si je moral mag na tak ali drugačen način priskrbeti material, iz katerega si je lahko izgradil družabnika, ki ga bomo imenovali sokol.

Vprašanja smrti nam ob tem ni potrebno obravnavati. Pogostokrat se dogodi, da postane primerno za človeka sprehajati se naokrog kot nek incognito. **Na to magijsko telo bomo gledali kot na neko kreativno silo, ki se želi manifestirati; kakor se tudi Bog želi inkarnirati.**

Za dosego tega smotra obstajata dva načina. **Prvi je ta, da si izgradimo primerno telo iz njegovih elementov.** Vobče rečeno, je to zelo težko izvršiti, kajti fizični ustroj kateregakoli materialnega bitja zadovoljive moči je, ali naj bi vsaj bil, plod vekov evolucije. Kljub temu obstaja zakonit način za proizvodbo homunkula, ki se poučuje v določeni tajni organizaciji, katera je bralcu teh vrstic nemara poznana, in jo je moč prilagoditi smotru, o katerem govorimo.

Drugi način je tak, da zveni zelo enostavno in smešno. Vzamemo nek že obstoječ organizem, ki se zdi primeren naši nameri; iz njega izženemo njegovega prebivalca in si ga prisvojimo. Narediti to na silo ni niti lahko, niti upravičeno, kajti magijsko bitje drugega se je inkarniralo v skladu s svojo Voljo. Pravtako 'Ti nimaš nobene pravice, razen te, da vršiš svojo Voljo.' Zelo težko je podvzeti nekaj v imenu svoje lastne volje, kar vključuje spodbijanje volje nekoga drugega.^[2] Pravtako je skrajno težavno tako pregnati neko drugo magijsko bitje iz njegovega domovanja; čeravno ga ne moremo, razen če ni popoln mikrokozmos, kakor človek, smatrati za zvezdo, je vendarle en košček zvezde ter del telesa Nuit.

Toda mi nikakor ne pozivamo k početju takih grozot. Ni nobene potrebe po nasilnem napadu na dekle, ki noče storiti tega, kar bi hoteli, saj bo ona vedno voljna, če ji le rečemo kaj lepega.^[3] **Vedno**

1) Glej *Knjigo Laži*, pogl. 44, in pa *Zbrana Dela A.C.*, III, str. 209-210, kjer se nahajajo parafrazirani prevodi določenih klasičnih egipčanskih ritualov.

2) Vendar je možno, da je Volja nekoga drugega ta, da povabi Magika, da zasede njegov instrument.

3) Posebno v zvezi z zadevami, ki se tičejo Palice ali Diska.

lahko uporabimo telo nekega elementala, kot je orel, zajec, volk, ali neka druga primerna žival, vsled zelo preproste pogodbe. Prevzeti moramo odgovornost zanjo, tako ugradivši jo v svojo lastno magikalno hierarhijo. To predstavlja veliko pridobitev za žival.¹⁾ To povsem izpolni njeno lastno ambicijo, vsled tako skrajne intimne zveze z neko Zvezdo. Magik se je, po drugi strani, zmožen transformirati in retransformirati na tisoč različnih načinov, če se odloči za spremstvo takih privržencev. Na ta način lahko postane projekcija 'astralnega' ali Svetlobnega Telesa popolnoma otipljiva in praktična. **Istčasno mora Magik dojeti, da s sprejetjem Karne nekega elementala prevzema zelo resno odgovornost nase. Vez, ki ga združuje s tem elementalom, je ljubezen; in čeravno gre za majhen del magikove opreme, je to vsa elementalova oprema.** Potemtakem bo v primeru napake ali nezgode, ki se lahko pripeti njegovemu varovancu, hudo trpel zaradi tega. Ta občutek je zelo nenavaden, a je povsem nagonski pri najodličnejših ljudeh. Če slišijo o uničenju mesta in njegovih tisočih prebivalcih, jih to sploh ne gane; ko pa slišijo, da si je njihov pes ranil tačko, bodo začutili akutno Svetobolje.

Kaj več ni potrebno dodati na temo transformacij. Tisti, ki so naravno nagnjeni k temu, bodo dojeli pomembnost povedanega. Tisti pa, ki se nagibajo čemu drugemu, naj se spomnijo, da slepemu konju zadostuje že migljaj.

---

1) To je magikalni pogled na jedenje živalske hrane, in njegova upravičenost, ali prej uskladitev navideznega nasprotja med mesojedimi in humanitarnimi elementi v naravi *Homo Sapiensa*.

POGLAVJE XII

O KRVNEM ŽRTVOVANJU, IN O SORODNIH STVAREH

I

Nujno moramo skrbno razmotriti probleme, ki so povezani s krvnim žrtvovanjem, saj gre za tradicionalno pomembno stvar v Magiki. Domala vsa antična Magija se vrti okrog tega predmeta. Posebej vse Oziridične religije – rituali Umirajočega Boga – se nanašajo na to. Uboj Ozirisa in Adonisa; pohaba Atisa; kulti Meksika in Peruja; zgodba o Herakleju ali Melkartu; legende o Dionizu in Mitrasu; vse so povezane s to idejo. V hebrejski religiji se je pravtako zabičevala. Prva lekcija Biblije je, da je edina žrtev, ki je Bogu pogodu, žrtev krvi; Abel, ki je to redno počel, je bil pri Bogu dobro zapisan, dočim so za Kajna, ki je daroval zelje, smatrali, da se s tem le poceni norčuje iz vere. Ideja se pojavlja vedno znova in znova. Obstaja Velikonočna žrtev, ki sledi zgodbi o Abrahamu in njegovem sinu, katerega mu je bilo ukazano, da ga mora žrtvovati kot svojega prvorojenca, z idejo o nadomestitvi živalskega s človeškim življenjem. Vsakoletni obred dveh kozličev ohranja to za večno. Prevlado te ideje najdemo tudi v romanci o Esteri, kjer sta Haman in Mordekaj dva kozla ali bogova; in končno v predstavi rituala Purim v Palestini, kjer sta Jezus in Barabas bila Kozliča tistega leta, o katerem slišimo tako veliko, a brez sporazuma glede datuma.

Ta predmet lahko preučimo v *Zlati Veji*, kjer je to najbolj učeno razložil J. G. Frazer.

O vsem tem je bilo dovolj izrečenega, a se je krvno žrtvovanje od časa do časa smatralo za najpomembnejši del Magike. Etika ob tem očitno ni zanimala nikogar; in to, povedano iskreno, niti ni potrebno. Kakor pravi Sv. Pavel, 'Brez prelitja krvi, ni odpuščenja'; in kdo smo mi, da bi oporekali Sv. Pavlu? Toda, koneckoncev, je dovoljeno vsem, da imajo svoje mnenje o stvari, in o katerikoli drugi stvari pravtako, hvala Bogu! Obenem pa moramo preučiti ta posel, karkoli že nameravamo s tem; kajti sama naša etika bo naravno sloneča na naši teoriji vesolja. Če smo

povsem gotovi, na primer, da gre vsak v nebesa, ko umre, potem bi ne obstajal noben resen ugovor umoru ali samomoru, kakor se obče priznava – s strani tistih, ki niti ne vedo – da zemlja ni tako prijeten kraj kot nebesa.

Kakorkoli že, obstaja misterij, skrit v tej teoriji krvnega žrtvovanja, ki je za študenta zelo pomemben, zato se ne bomo nič več opravičevali. Niti bi to ne bil zagovor kot tak, če bi ne šlo za nekega zaskrbljenega mladega pobožnega prijatelja, zelo strogega značaja, ki je vztrajal na tem, da bo sledeče poglavje – njegov izvorno napisani del – zelo verjetno napačno razumljeno. Vendar temu ne sme biti tako.

Kri je življenje. Indijci so to preprosto razložili, govoreč, da je kri poglobitveni nosilec vitalne Prane.^[1] Obstaja neka osnova za vero v to, da gre za neko prav določeno snov,^[2] ki je še nismo uspeli izolirati, in katere prisotnost pravzaprav naredi vso razliko med živo in mrtvo materijo. Z zasluženim prezirom gremo mimo psevdoznanstvenih poskusov nekih ameriških šarlatanov, ki trdijo, da so ugotovili tisto težo, ki se izgubi v trenutku smrti, in mimo nedokazanih trditev domnevnih jasnovidecev, da so videli dušo, kako je izhlapela iz ust oseb *in articulo mortis*; toda izkušnje raziskovalca so izučile Mojstra Teriona, da meso izgubi veliko mero svoje hranilne vrednosti v nekaj minutah po smrti živali, in da se

1) Prana ali 'sila' se pogosto uporablja kot generični izraz za vse vrste subtilne energije. Prana telesa je zgolj ena od njenih oblik ali 'vaju.' Vaju pomeni zrak ali duh. Gre za idejo, da so vse telesne sile manifestacije finejših sil resničnejšega telesa, ki je finejši in neviden.

2) To snov ne smemo smatrati za 'materialno' v grobem smislu viktorijanske znanosti; danes namreč vemo, da taki pojavi, kot so žarčenje in emanacija radioaktivnih snovi, zavzemajo osrednje mesto. Na primer, masa ni neprepustna za maso, in samo materijo si lahko razlagamo zgolj v terminih gibanja. Tako lahko v primeru 'prane' predpostavimo en fenomen v etru, ki je analogen izomerizmu. Znana so nam že kemijska telesa, ki so identična, katerih molekularna struktura nas naredi aktivne, druga spet pasivne napram določenih reagentov. Kovino lahko 'namatramo' ali celo 'ubijemo,' misleč na neke njene lastnosti, ne da bi povzročili kako znano kemijsko spremembo. Lahko 'ubijemo' jeklo in ga nato 'obudimo od mrtvih'; in muhe, ki so se utopile v ledeni vodi, lahko spet oživimo. Da bi bilo nemogoče ustvariti visoko organsko življenje, je znanstveno nezamisljivo, in Učitelj Terion verjame, da se bo v nekaj letih ali desetletjih to zgodilo v laboratoriju. Znamo že oživljati navidezno mrtve utopljenice. Čemu bi ne mogli tudi tistih, ki so umrli vsled kolapsa? Če bi končno dojeli fiziko in kemijo kratkega trenutka smrti, potem bi lahko nekako zadržali silo, priskrbeli manjkajoči element, ali obrnili elektriciteto, in kaj ne še vse. Pravtako že rešujemo nekatere otroke iz objema smrti, tako da jim priskrbimo to, kar potrebujejo, kakor v primeru bolnih na ščitnici.

ta izguba večja z vse manjšo hitrostjo v času. Pravtako je obče priznано, da je živa hrana, kakor so ostrige na primer, najhitreje vsrkana in najbolj skoncentrirana oblika energije.^[1] Laboratorijski poskusi hranilne vrednosti so domala brez koristi, zavoljo razlogov, ki jih na tem mestu ne moremo razlagati; splošno pričevanje človeštva se zdi sigurnejši vodič.

Nespametno bi bilo preklinjati kot nerazumne tiste prakse divjakov, ko izdrejo srce in jetra svojih sovražnikov ter jih pojedjo še vroče. V vsakem primeru **je bila teorija antičnih Magikov, češ da je vsako živo bitje skladišče energije, ki variira v skladu z velikostjo in čistostjo živali, in po kvaliteti v skladu z njenim mentalnim in moralnim značajem.** Ob smrti živali se ta energija nenadoma osvobodi.

Žival moramo potemtakem ubiti^[2] znotraj Kroga, ali Trikotnika, kakor je pač slučaj, tako da energija ne more ubežati. Žival moramo izbrati v skladu z naravo obreda, ki ga nameravamo izvesti – tako bi Magik, če ubije jagnje, ne bil deležen potrebne energije pri invokaciji Marsa. V tem primeru bo za žrtev primernejši oven.^[3] In ta oven mora biti deviški – ves potencial njegove izvorne energije na noben način ne sme biti okrnjen.^[4] Za najsublimnejše spiritualno delo moramo izbrati tako žrtev, ki vsebuje največjo in najčistejšo energijo. Moški otrok,

1) Od ostrig lahko dejansko postanemo pijani, če jih temeljito prežvečimo. Otrplost je nemara simptom izgube, kar lahko imenujemo, Alfa-energije, in pomeni oster prekid krivulje. Beta in druge energije se razpršijo počasneje. Fiziologi bi morali v prvi vrsti izmeriti te pojave; kajti njih preučevanje je v neposredni liniji raziskave narave Življenja. Analogija med živimi ter kompleksnimi molekulami Uranove skupine in organskih in protoplazmično grupo organskih elementov je skrajno pomenljiva. Sposobnosti rasti, delovanja, samo-okrevanja, itn., moramo pripisati tistim lastnostim v obeh primerih; in kakor smo zaznali, izmerili in delno razložili radioaktivnost, bomo nemara lahko tudi izumili načine, da toisto storimo tudi za Življenje.

2) Zmotno je smatrati žrtev za oškodovano. Nasprotno, to je najblagohotnejša in najbolj milostna smrt, kajti elementarni duh se tako neposredno vgradi v Božanstvo – kar je natančen smoter njegovih naprežanj skozi neštete inkarnacije. Po drugi strani pa je trpinčenje živali do smrti zavoljo pridobitve elementala za sužnja neoprostljivo, povsem črno-magijsko dejanje najzlohotejše vrste, ker vključuje na nek način metafizično osnovo dvojnosti. Toda če je to primerno dojeta, potem ne moremo ugovarjati vsled dvojnosti ali črne magije. Glej poročilo Mojstra Teriona o njegovem Velikem Magijskem Umiku na Jezero Pasquaney, kjer je 'križal žabo na Baziliskovem svodu.' (sc. Stavros Batrahou; glej *Izpovedi*; op.p.)

3) Volk bi bil za Marsa še primernejši. Glej Liber 777 zavoljo korespondence med različnimi živalmi in '32 Potmi' v Naravi.

4) Obstaja tudi problem magijske svobode. Spolni odnos ustvari vez med izvajalcema, in zatorej neko odgovornost.

popolnoma nedolžen in visoko inteligenčen,^[1] je najzadovoljivejša in najprimernejša žrtev. (Gre, seveda, za Magijskega Otroka, da bi ne bilo nesporazumov; enigma za poučene in šala za nepoučene; op.p.)

Pri evokaciji je primerneje, če umestimo kri žrtve v Trikotnik – zavoljo tega, da bi duh bil s tem od krvi deležen subtilne, vendar fizične, substance, ki je bila kvintesenca njegovega življenja, in sicer na tak način, da bi bil sposoben navzeti vidno in otipljivo obliko.^[2]

Tisti magiki, ki nasprotujejo uporabi krvi, so poskušali kri nadomestiti s kadilom. Tako lahko uporabimo veliko količino Abramelinovega kadila. Ditanija s Krete je tudi koristen posrednik. Obe ti kadili sta zelo katoliški v svoji naravi, in primerni za domala vsako materializacijo duha.

Vendar je krvna žrtev, čeravno nevarnejša, učinkovitejša; in za domala vsak smoter je človeška kri najboljša. Resnično velik Magik je zmožen uporabiti svojo lastno kri, ali po možnosti kri svojega učenca. In to brez nepovratnega žrtvovanja fizičnega življenja.^[3] En primer takega žrtvovanja je podan v Poglavlju 44 v *Libru 333*. To Mašo (sc. Feniksovo; op.p.) lahko priporočamo za občo vsakodnevno (religiozno; op.p.) prakso vsakemu Magiku.

Še zadnja misel na to temo. **Obstaja Magijska Operacija največje pomembnosti: Inicijacija Novega Eona. Ko postane neobhodno izreči Besedo Eona, se mora ves Planet okopati v krvi. Preden bodo ljudje pripravljene sprejeti Zakon Teleme, se mora izvojevati**

1) Iz Magikalnih Zapiskov Fratra Perduraba je razvidno, da je on storil to posebno žrtvovanje (sc. lastnega semena, za Elikzir; op.p.) približno 156 krat na leto med leti 1912 in 1928 E.V. Za kontrast primerjaj J. K. Huysmansa *La Bas*, kjer je opisan sprevržen primer podobnega tipa.

»Gre za spiritualno žrtvovanje samega sebe. Inteligenco in nedolžnost tega otroka tvori in zagotavlja Magikovo popolno razumevanje svojega edinega, tj. čistega, smotra, brez pohlepa po rezultatu. Mora biti moški, kajti to, kar on žrtvuje ni materialna kri, temveč njegova kreativna sila.« To posvečeno razlago je spontano dodala Soror I.W.E. zavoljo mlajših Bratov in Sestra.

2) Glej *Liber 418*, Deseti Ætir, zavoljo poročila o Operaciji, v kateri je bilo to uspešno storjeno. Magijski fenomeni kreativnega tipa so bili doseženi in proizvedeni v posebni žametni temi, vijoličasti, purpurni, temno-modri, skoraj črni, v telesu Naše Zvezdne Gospe. (Glej 777 zavoljo korespondenc različnih sil Narave z drogami, dišavami etc.)

3) Take podrobnosti lahko varno prepustimo zdravi študentovi presoji. Izkustvo je, kakor tudi drugje, najboljši učitelj. Kar zadeva žrtvovanje med Invokacijo, je treba kljub vsemu brez bojzani povedati, da mora smrt žrtvene živali sovpasti z vrhovno invokacijo.

Svetovna Vojna. To Žrtvovanje Krvi je kritični moment Svetovnega Obreda Proglasitve Horusa, Okronanega in Zmagovitega Otroka, Gospodarja Eona.^[1]

Vse to je prerokovano v *Knjigi Zakona* sami; naj študent vzame to na znanje in se priključi vrstam Bratovščine Sonca.

II

Obstaja neko drugačno žrtvovanje, ki so ga Adepti vedno držali v absolutni tajnosti. To je vrhovni misterij praktične Magike. Imenuje se Formula Rožnega Križa. V tem primeru je žrtev vedno – v nekem smislu – sam Magik, in žrtvovanje se mora ujemati z Izrekanjem vrhovnega in najtajnejšega imena Boga, ki se ga želi invocirati.

Pravilno izvedeno nikdar ne zgreši svojega smotra in učinka. A je za začetnika težavno izvesti ga zadovoljivo, zaradi velikega naprežanja uma, ki je potrebno za osredotočenost na smoter obreda. Premaganje te težave je za Magika najbolj koristno v vseh ozirih.

Nespametno zanj je, če ga poskuša izvesti preden doživi resnično iniciacijo v pristni^[2] Red Rožnega Križa, ob čemer mora podati svoje zaprisege s polnim razumevanjem in izkustvom njih pomena. Skrajno

1) Ta odlomek je bil napisan leta 1911 e.v., torej tri leta pred njegovo izpolnitvijo.

2) Tu moramo opozoriti bralca pred pojavljanjem neštetihi redov, ki si predrzno nadevajo ime Rožnokrižarski. Prosozidarska Društva Rosicruciana so iskrena in neškodljiva, in ne hlinijo ničesar neprimernege; če so njih člani slučajno pompozni poslovneži, ki razširjajo meje svoje verske gorečnosti, pedantni v čiščenju zunanosti kupe in patene, in če maske Oficirjev v njihovih Misterijih spominjajo na Sove, Mačke, Papagaje ali Kukavice, medtem ko je ornat njihovega Šefa Levja koža, potem je to njihova lastna afera. Toda tisti redovi, ki jih vodijo osebe, ki *izjavljajo*, da predstavljajo Pravo Antično Bratstvo, so običajno varljivi. Predstavniki pokojnega S.L.Mathersa (grofa MacGregorja) so fosforescenca gnilega lesa veje, ki se je odlomila z drevesa ob koncu 19. stoletja E.V. Red Papusa (dr. Encausse), Stanislasa de Guaita in Peladana, zaslužijo spoštovanje kot resni, a jim manjka celovito znanje in avtoriteta. 'Ordo Rosæ Crucis' je skupek neznanja in lažnosti, kar pa je lahko samovoljen izum za zamaskiranje. Test za vsak Red je njegova drža napram Zakona Teleme. Resnični Red predstavlja Pristine Simbole, a se izogiba pridevanju Resničnih Imen le-tem; samo tedaj, ko Postulant položi nepovratno Zaprisego in je sprejet formalno, spozna, v kakšno Bratovščino se je vključil. Če je vzel lažne simbole za pristne in se znašel zaobljubljenega bandi podležev, toliko slabše zanj!

zaželeno je tudi, da doseže absolutno stopnjo moralne emancipacije,^[1] in čistosti duha, ki je rezultat popolnega razumevanja tako razlik kot tudi skladnosti nivojev Drevesa Življenja.

Zavoljo tega si FRATER PERDURABO nikdar ni drznil uporabiti to formulo na povsem obreden način, razen enkrat ob priliki velike pomembnosti, ko, resnično, ni bil On, ki je daroval žrtev, temveč EDEN v Njemu. V svojem moralnem značaju je namreč zapazil defekt, ki ga je bil zmožen preseči na intelektualnem nivoju, ne pa na višjih nivojih. Pred zaključkom pisanja tele knjige bo to vsekakor postoril.^[2]

Praktične podrobnosti Krvnega Žrtvovanja lahko preučite v resnih etnoloških priročnikih, a je splošni povzetek storjen v Frazerjevi *Zlati Veji*, ki jo bralcu znova vroče priporočamo.

Dejanske obredne podrobnosti je bolje prepustiti eksperimentiranju. Metoda uboja živali je praktično enolična; zabod v srce, ali prerez vratu, v obeh primerih z nožem. Vse ostale metode uboja so manj učinkovite; celo v primeru Križanja je smrt povzročena z vbodom.^[3]

Lahko tudi pripomnimo, da so za žrtvovanje primerne le vročekrvne živali: z dvema poglavitnima izjemama. Prva je kača, ki se uporabi samo v zelo posebnem ritualu;^[4] druga pa so magijski hrošči iz *Knjige Zakona*.

Potrebna je še beseda v opozorilo začetniku. Žrtev mora biti popolnoma zdrava – če ne, je lahko njena kri zastrupljena. Pravtako ne sme biti prevelika:^[5] količina sproščene energije je domala nedoumljivo velika, in iznad vsake pričakovane mere napram moči živali. Posledično lahko Magika ta sila, ki jo je spustil na prostost, zlahka prekrije in obsede; tako se bo verjetno manifestirala v najnižji

1) Kar je posledica polnega sprejetja Zakona TELEME, vztrajno izvajanega v praksi.

2) Z ugodnejšimi rezultati.

3) A lahko izumimo načine, ki so primerni za različna Orožja: Vbod ali Pobjo za Kopje ali Palico, Utopitev ali zastrupitev za Kelih, Oblgavitev za Meč, in Stretje za Disk, Zažig za Lampo, in tako naprej.

4) Kače se v resnici ne ubije; položi se jo v primerno posodo, iz katere nato izide ob svojem primernem času sveža in spremenjena, a še vedno ista. Ideja je v prenosu življenja in modrosti z nosilca, ki je izpolnil svojo nalogo, v drugega, ki je zmožen nadaljnje razširitve. Proizvedba divjega sadu vsled ponavljanja presajanja v primerno prst je analogna operacija.

5) Žrtvovanje bika (e.g.) je lahko zadovoljivo za veliko število ljudi; zato se običajno izvaja v javnih obredih in v nekaterih iniciacijah, na primer, Kraljevi, kajti kralj potrebuje moč za vse svoje kraljestvo. Ali pa za Posvetitev Templja. Glej Lorda Dunsanyja *Blagoslov Pana* – plemenita in najslavnejša prerokba Življenja krasne prihodnosti.

in najneprimernejši obliki. **Najintenzivnejša spiritualnost smotra^[1] je absolutno neobhodna za varnost.**

V evokacijah nevarnost ni tako velika, ker tvori Krog zaščito; a mora biti krog v takem primeru zavarovan ne le z Božjimi imeni in Invokacijami, izvedenimi istočasno, temveč z dolgotrajno navado uspešne obrambe.^[2] Če se hitro zmedete ali zalarmirate, ali če še niste premagali težnje uma po beganju, potem za vas ni priporočljivo izvajati *Krvno Žrtev*.^[3] A ne smete pozabiti, da je to, in tista druga večšina, ki smo si jo drznili rahlo omeniti, najvišja formula Praktične Magike.

Pravtako boste verjetno prišli v spor s tem poglavjem, če v resnici ne razumete njegovega smotra in pomena.^[4]

---

1) Gre za nujno potrebno osredotočenost, brez etičnih implikacij. Nevarnost je v tem, da zadobimo nekaj, česar nočemo. To je 'slabo' po definiciji. Nič ni po sebi dobro ali zlo. Ščiti Sabink, ki so strli Tarpeio, niso bili smrtonosni zanj, ravno nasprotno. Njeno oporekanje njim je bilo preprosto to, da ti štiti niso bili to, kar je hotela v svoji Operaciji.

2) Stalna raba Malega Odganjajočega Pentagrama (recimo, trikrat na dan) mesece in leta, ter nenehno navzemanje Bogovske oblike Harpokrata, naredijo šele krog, se pravi, Magikovo Avro, neprepustnega.

3) Celotna predstava izraza Žrtvovanja, kakor se ga običajno razume, počiva na zmoti in prežitkih, in je neznanstvena, kakor tudi metafizično napačna. Zakon Teleme je povsem spremenil Točko Gledanja, kar se tiče tega. Če niste v celoti in temeljito usvojili Formule Horusa, potem je gotovo nevarno mešati se v to vrsto Magike. Mladi Magik naj razmisli o Neuničljivosti Materije in Energije.

4) Obstaja tradicionalno reklo, da, kadar Adept poda odkrito in neposredno razumljivo izjavo, potem gotovo misli s tem nekaj povsem drugega. Resnica je kljub vsemu podana jasno z Njegovimi besedami: Njegova preprostost je to, kar zmede vulgarne. Izrazoslovje za to poglavje sem izbral tako, da bo verjetno zavedlo tiste magike, ki imajo sebične interese, ki jim zamegljujejo razumevanje, a obenem z namenom, da bi podal koristne namige tistim, ki so zavezani s primernimi zaprisegami, da bodo posvetili svoje moči legitimnim ciljem. 'Ti nimaš druge pravice, razen te, da izvršuješ svojo voljo.' 'To je laž, ta neumnost zoper sebe.' Radikalna zmota vseh neposvečenih je ta, da pojmujejo 'sebstvo' kot dokončno nasprotno 'ne-sebstvu.' Vsak element sebstva je, nasprotno, sterilen in brez pomena, dokler se ne dopolni skozi 'ljubezen pod voljo' s svojim nasprotjem v Makrokozmu. Ločevanje sebe od drugih pomeni uničenje samega sebe; pot uresničenja in razširitve sebe vključuje izgubo tega jaza – njegovega občutka ločenosti – v drugem; to 'uniči,' ali prej, spremeni oba, da bi izpolnilo oba v rezultatu operacije – odraslem človeku. V bistvu je nemogoče ohraniti karkoli vsled pozitivne akcije napram tega. Njegova integriteta zahteva nedejavnost; in nedejavnost, upiranje spremembi, je nazadovanje, smrt in razkroj, ki je posledica notranje izkvarjenosti sestradanih elementov.

POGLAVJE XIII

O ODGANJANJU, TER O ČIŠČENJU

Čistost je takoj za Bogovstvom, in je bolje, če pride prva. Čistost pomeni enost. Bog je eden. Palica ni palica, če se je kaj drži, kar ni njen bistveni del. Če želite vpoklicati Venero, vam ne bo uspelo, če ji bodo primešani sledovi Saturna.

To je zgolj logična plitkost: v Magiki moramo iti precej dlje od tega. Analogijo bomo našli pri elektriki. Če je izolacija nepopolna, potem gre ves tok nazaj v zemljo. Brezkoristno je moledovati, češ da je v vseh teh kilometrih žice zgolj en centimeter nezavarovan. Tudi ladja ni dobro zgrajena, če lahko vanjo pronica voda, pa naj bo odprtina še tako neznatna.

Prva naloga Magika v vsakem obredu je torej ta, da naredi svoj Krog absolutno neosvojljivega.^[1] Če neka neznatna misel vstopi v um Mistika, se njegova koncentracija povsem poruši; in njegova zavest ostane natanko na isti stopnji, kot je zavest borznega mešetarja. Tudi najmanjše dete je nezdržljivo z deviškostjo njegove matere. Če pripustite enega samega duha v krog, bo ta povsem vsrkal učinek rotitve.^[2]

Magik mora zatorej zelo skrbno paziti na čistost, *prvič*, samega sebe, *drugič*, svojih instrumentov, *tretjič*, prostora, v katerem dela. Stari Magiki so priporočali predhodno čiščenje od treh dni do nekaj mesecev. V tem času urjenja so zelo pazili na dieto. Izogibali so se živalske hrane, da bi animalni duh ne zašel v njihovo ozračje. Prakticirali so spolno vzdržnost, da bi na njih na noben način ne mogel vplivati duh ženske. Celo kar

1) Kljub temu glej Esej O Resnici v *Konx Om Pax*. Krog (v nekem oziru) potrjuje Dvojnost in poudarja Ločenost (sc. od zunanjega sveta; op.p.).

2) Medtem ko ostajamo izpostavljeni delovanju vseh vrst sil, pa one bolj ali manj uravnovešajo ena drugo, tako da je splošno ravnovesje, proizvod evolucije, v celoti ohranjeno. Toda če zatremo vse, razen ene, postane njeno delovanje nepremagljivo. Če bi 'odgnali' pritisk v našem telesu, bi nas strl pritisk atmosfere; in če bi odgnali kohezijo, bi se sesuli v prah. Nekdo, ki je običajno 'v vseh ozirih dober,' pogosto postane nevzdržen, ko se iznebi svoje zbirke zlov; zapadel bo v monomanijo vsled spiritualnega ponosa, ki je bil prej zavrt vsled izgajajočih strasti. Pravtako je večji prepil, če so nepopolna vrata zaprta, kot pa če so odprta. Ni bilo tako nujno zavarovati njegovo mater in živino pred Don Huanom, kot prej pred Tebanskimi Puščavniki.

zadeva izločke telesa so bili enako pazljivi; v prirezovanju in urejanju las ter nohtov so odrezane koščke obredno uničevali.^[1] Postili so se, da bi samo telo lahko uničilo vse, kar ni nujno potrebno za njegov obstoj. S posebnimi molitvami in pogovori so prečiščevali svoj um. Izogibali so se kontaminacije vsled socialnih srečanj, posebej ženitvenih; in njihovi služabniki so bili njihovi učenci, posebej izbrani ter posvečeni za nalogo.

Dandanes nam naše višje razumevanje bistvenih reči v tem procesu omogoča, da se lahko manj ukvarjamo z zunanjimi ukrepi; toda notranja čistost mora biti še bolj skrbno proizvedena ter ohranjena. Lahko jemo meso, če ob tem potrjujemo, da to počnemo z namenom ojačanja sebe v posebnem cilju naše nameravane invokacije.^[2]

Z izogibanjem dejanjem, ki lahko razburijo naše sosede, se izognemo še hujši nevarnosti, namreč, da bi se navzeli spiritualnega napuha.

Dojeli smo izrek: 'Čistemu je vse čisto,' in se naučili, kako delovati v skladu s tem. Zmožni smo analizirati um dosti intenzivneje od naših prednikov, zatorej smo zmožni razlikovati prave in pravilne občutke od njihovih ponarejanj. Lahko jemo meso z namenom, da se izognemo nevarnostim askeze. **Neprestano moramo preizkušati samega sebe, da bi se prepričali, če je vsako dejanje resnično v korist našemu Edinemu Cilju.**

Koristno je obredno potrditi in zapečatiti to miselno čistost z Ritualom, ob čemer je prvo dejanje vsakega obreda kopanje in oblačenje, ob spremljavi primernih besed. Kopanje predstavlja odstranitev vsega tujega in nasprotujočega naši eni zamisli. Oblačenje halje pa je pozitivna

1) Tako uničevanje se vrši z ognjem, da se doseže popolna kemijska sprememba. Ob tem početju moramo blagosloviti in osvoboditi elemental, ki pripada sežgani stvari. Ta maksima je splošno uporabna.

2) V Opatiji Teleme izrekamo 'Voljo' pred vsakim obedom. Obrazec je sledeč: 'Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.' 'Kaj je tvoja volja?' 'Moja volja je, da jem in pijem.' 'S kakšnim namenom?' 'Da si ojačam telo.' 'V kakšnem cilju?' 'Da bom lahko izvršil Veliko Delo.' 'Ljubezen je zakon, ljubezen pod voljo.' 'Dober tek!' Ta dialog lahko priredimo v monolog. Lahko dodamo tudi povpraševanje, 'Kaj je Veliko delo?' in primerno odgovorimo, kadar je koristno specifikirati naravo Operacije, ki je ravno v teku. Gre za to, da izkoristimo vsako priložnost privajanja vsake razpoložljive sile v pomoč našemu smotru. Ni važno za kakšno silo gre (po kateremkoli standardu presojanja), če le zavzame svojo vlogo v zagotavljanju občega smotra. Tako je lahko tudi lenoba koristna, da poveča našo brezbriznost napram vpletajočih impulzov, ali pa da vzbudi zavist v nasprotujoči nemarnosti. Glej Liber CLXXV vel Astarte. To še posebej velja, ker se sile v procesu uničijo. Se pravi, tako uničimo kompleks, ki je sam po sebi 'zal' in njegove elemente posvetimo nekemu pravemu smotru.

plat taiste operacije. To je zavzetje postrojenosti našega uma v smislu te ene zamisli.

Slična operacija je potrebna za pripravo vsakega instrumenta, kakor smo omenili v poglavju o tem predmetu. Za pripravo delovnega prostora velja isto. Najprej odstranimo iz prostora vse predmete in objekte; nakar postavimo vanj tiste objekte, ki jih potrebujemo. Ta proces čiščenja in posvečanja lahko traja več dni. In potem ga ponovimo še v dvojni meri med samim obredom, ki ima pravtako dva dela. **Prvi del vsakega obreda je odganjanje; drugi, klicanje.** Isti obrazec se ponovi v samem obredu odganjanja, kajti v odganjajočem ritualu pentagrama ne le zaukažemo demonom umik, temveč skličemo tudi Arhangele in njihove vojske, da zaščitijo Krog, ko smo zaposleni z dotičnim obredom.

V bolj izdelanih obredih se odganja vse po imenih. Vsak element, vsak planet, vsako znamenje, celo same Sefire; odstraniti moramo vse, vključno tisto silo, ki jo želimo vpoklicati, kajti ta sila, kakršna je v naravi, je vedno nečista. Vendar to početje ni povsem priporočljivo v dejanskem poslovanju. Običajno zadostuje, če izvedemo splošno odganjanje, in se zanesemo na sklicane Stražnike. Odganjanje naj bo torej kratko, a v nobenem primeru površno in blago – kajti ono koristi predvsem temu, da proizvede primerno držo uma za invokacijo. 'Odganjajoči Ritual Pentagrama' (kakor je zdaj izpopolnjen, glej *Liber 333*, pogl. XXV) je najuporabnejši.^[1] posebej so omenjeni samo štirje elementi, a ti vsebujejo tudi planete in astrološka znamenja – štirje elementi so Tetragrammaton, ta pa je vse Vesolje. Vseeno je potrebno naslednje posebno opozorilo: **povsem se moramo prepričati, če je bilo odganjanje učinkovito!** Bodite budni in na preži! Opazuj, preden moliš! Občutek učinkovitosti odganjanja, ko je enkrat zadobljen, mora biti nepogrešljiv.

Za zaključek je običajno potreben premor za nekaj trenutkov, da bi se prepričali, če je vse, kar potrebujemo za obred, na svojem pravnem mestu. Nato lahko Magik preide na končno posvetitev opreme Templja.^[2]

1) Glej tudi Ritual, imenovan 'Pečat Zveri,' a je ta bolj raznolik.

2) To je, posebne ureditve opreme. Vsak objekt mora biti že prej posvečen. Ritual, za katerega gre, naj bi povzel položaj ter posebno ureditev posvetil smotru z invokacijo pripadajočih sil. Dobro si zapomnite, da je vsak objekt vezan s Prisegami iz njihove izvorne posvetitve kot take. Torej, če smo posvetili Disk Veneri, ga ne moremo uporabiti v neki Marsovi operaciji; Energija Eksorcista je vsrkana v premaganju upora 'Karme,' ali v njej vsebovane inercije.

POGLAVJE XIV

O KONSEKRACIJI, Z RAZPRAVO O NARAVI IN HRANJENJU MAGIJSKE VEZI

I

Konsekracija je aktivna posvetitev neke stvari enemu samemu smotru. Odganjanje prepreči njeno uporabo za vsak drug smoter, vendar ostane inertna, dokler je posebej ne posvetimo. Očiščenje se izvede z vodo, in odganjanje z zrakom, čigar orožje je meč. Konsekracija se izvede z ognjem, ki ga običajno predstavlja sveto olje.^[1]

V najkompleksnejših in najobširnejših ritualih se ti dve operaciji izvedeta v en mah; ali (vsaj) pa se bolj posvetimo in potrudimo v odganjanju; a kakor študent napreduje k Adeptstvu, odganjanje postaja manj pomembno, kajti sčasoma ne bo več tako nujno. Magikov Krog postane popoln vsled njegove navade dela. V najpristnejšem pomenu besede, on nikoli ne bo izstopil iz Kroga tekom vsega svojega življenja. Toda posvetitev (sc. konsekracija; op.p.) se vedno bolj približuje popolnosti. Popoln uspeh v odganjanju kmalu dosežemo; toda napredovanje k svetosti se nikdar ne zaključí.

Metoda konsekracije je zelo enostavna. Vzamemo palico, ali sveto olje, in zarišemo na objekt, katerega hočemo posvetiti, vrhovni simbol sile, kateri naj bi služil. Posvetitev potrdimo z besedami, ki priključijo odgovarjajočega Boga, da nastani ta čisti tempelj, ki smo ga pripravili zanj. Vnema in ljubezen naj bi pri tem uravnovešali ledeno hladnost, ki je primerna mentalna drža pri odganjanju.^[2]

---

1) Obča zamisel je ta, da trije aktivni elementi sodelujejo, da bi delovali na četrtega – zemljo; a sama zemlja lahko služi kot instrument. Njena funkcija je solidifikacija. Raba Diska je vsekakor nujna v nekih tipih operacij, posebej tistih, katerih namen vključuje izpoljitev v materialnosti ter fiksacijo (bolj ali manj) trajne oblike subtilnih sil Narave.

2) Hebrejska legenda nam ponuja razloge za izredne vrline vode in ognja. Svet je bil očiščen z vodo ob Potopu, in bo posvečen z ognjem ob Poslednji Sodbi.

Besede pri purifikaciji so: Asperge me, Therion, hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealabor.

Besede konsekracije so: Accendat in nobis, Therion, ignem sui amoris et flammam æternæ caritatis.^[1]

To, kakor vedo iniciati VII° O.T.O., pomeni več, kot se zdi.

II

Res je nenavadno, da do sedaj še nobeden Magijski pisec ni obravnaval neizmerno pomembne teme Magijske Vezi. Pravzaprav jo lahko imenujemo kar Izgubljeni Vezni Člen. Očitno so ga vedno jemali za samoumevnega; samo laični pisci, kot je J. G. Frazer, so se posvetili tej temi, kakor ji vsled važnosti tudi priliči.

Poskusimo razmisliti o naravi Magike na striktno znanstven način, kakor le zmoremo, brez smernika antikvitete.

Kaj je Magikalna Operacija? Lahko jo definiramo kot katerikoli dogodek v Naravi, ki je sproveden v skladu z Voljo. Iz te definicije ne smemo izključevati niti gojenja krompirja niti bančništva.

Vzemimo zelo preprost primer Magijskega Dejanja: ko useknemo svoj nos. Kateri so pogoji za uspeh Operacije? Prvič, to mora biti naša Volja, da se useknemo; drugič, posedovati moramo nos, ki je primeren za useknjenje; tretjič, imeti moramo pri roki ukazovalno aparaturo, s katero lahko izrazimo svojo spiritualno Voljo v izrazih materialne sile, ter uporabiti to silo z namenom, ki ga hočemo izpolniti. Lahko imamo še tako močno in osredotočeno Voljo, kakor Jupiter, in nos, ki se ji sploh ne more upreti; a če ne obstaja vezni člen v uporabi naših živcev in mišic v skladu s psihološkimi, fiziološkimi in fizikalnimi zakonitostmi, bo ostal naš nos zamašen vso večnost.

Pisci o Magiji niso varčevali s svojim trudom, da bi nas poučili, kako pripravimo Voljo, a se zdi, da so si predstavljali, da ni potrebno tudi nadalje paziti. Tak primer je prava epidemija zmotljivosti, katere zgodovina je vsakomur poznana. Mislim na Krščansko Znanost in sorodna učenja o 'mentalnem zdravljenju' in podobno. Teorija takih ljudi, če ji odvzamemo vse dogmatske zavihke, je povsem dobra Magika

---

Dokler se to ne izvrši, se *prava ceremonija* sploh ne more pričeti.

1) Ta stari latinski obrazec lahko s pridom nadomestimo z (a) 'za čisto voljo, neizmerjeno s ciljem, osvobojeno sle po rezultatu, je vsaka pot popolna,' (CCXX, I, 44) za odganjanje; in (b) 'Povzdignjen sem v tvojem srcu, in poljubi zvezd bičajo tvoje telo,' (CCXX, II, 62) za posvetitev. *Knjiga Zakona* namreč vsebuje Vrhunske Uroke (oz. Izreke ali Besede Moči. Op.p.)

svoje vrste, negroidne vrste. Zamisel je dovolj natančna: materija je privid, ki jo ustvari Volja preko uma, in je posledično dovezetna za spremembe po nalogu svojega stvarnika. Toda praksa je umanjala. Niso razvili znanstvene tehnike za sprovedbo Volje. Kakor bi pričakovali, da bo Wattsov parni kotel sam prevažal ljudi iz mesta v mesto, brez da bi se potrudili izumiti lokomotivo.

Prenesimo zdaj to na Magiko v njenem prepovedanem smislu, v smislu, kakor je bilo vselej dojemana, dokler je ni Učitelj Terion razširil, da pokriva vse Naravne operacije.

Katera teorija je vsebovana v ritualih, kakršni so tisti iz Goetie? Kaj magik sploh počne? Loti se priklica nekega Boga, in ta Bog navede nekega duha, da se pojavi, in čigar funkcija je, da nemudoma sprovede Magikovo Voljo. Nobenega sledu o, kar lahko imenujemo, mašineriji metode. Eksorcist se težko potruди pripraviti neko materialno bazo za duha, da bi se utelesil, razen zgolj s tem, da ga poveže z njegovim pečatom. Očitno si zamišlja, da duh že poseduje sredstva za delovanje na zadevo. Enako predstavo ima deček, ki vpraša očeta, če lahko pove natarkarju, naj nekaj stori zanj. Drugače povedano, gre za grobo animistično teorijo. Isto velja za čarovnice, ki so bile očitno modrejše od taumaturgov, ki so jih prezirali. One so vsaj izdelale voščene figure – ki so jih identificirale s krstom – ljudi, ki so jih želele nadzirati. Pragtako so uporabljale primerne baze za Magijsko manifestacijo, kot je kri, in druge prenosnike animalne sile, ter zelišča, ki imajo vegetabilne sposobnosti. Pragtako so poskrbele, da so njihovi začarani izdelki prišli v dejanski stik – materialen ali astralen – z žrtvami. Klasični eksorcisti pa so, nasprotno, ob vsej njihovi učenosti, zanemarili ta bistveni pogoj. Delovali so tako bedasto, kakor nekdo, ki je napisal poslovno pismo ter pozabil nanj nalepiti znamko.

Ni pretirano reči, da je to napačno dojetje pogojev za uspeh v veliki meri pripomoglo k nezaupanju in sramoti, v katere je Magika zašla, dokler se Elifas Levi ni lotil njene rehabilitacije dve generaciji tega nazaj. A je tudi on (ki je globoko učeno in sijajno ilustrirajoč znova dojel naravo Magike kot univerzalne formule) zanemaril problem Magijske Vezi, čeravno jo vedno podrazumeva kot bistveno za Delo. Problemu se je izognil tako, da je s *petitio principii*, Astralni Svetlobi pripisal moč prenašanja vibracij vsake vrste. Sicer pa dovolj podrobno razloži pogoje za proizvodbo njenega učinkovanja. Ne pove nam kaj dosti o kvalitativnih in kvantitativnih zakonitostih te svetlobe. (Znanstveno izurjen študent bo opazil analogijo med Levijevimi postulati in postulati

običajne znanosti, ki zadevajo samorazsvetljujoči æter.)

Obžalovanja vredno je dejstvo, da nihče ni sistematično preučil, ter zapisal svoje rezultate raziskovanja, Astralne Svetlobe. Nimamo nobenega poročila o njenih lastnostih in zakonitostih, ki jih zapažamo v njeni sferi. A so ta dovolj opazna. Lahko mimogrede pripomnimo, da v Astralni Svetlobi dva objekta lahko zavzemata isti prostor ob istem času, brez da bi se med seboj mešala ali izgubila svoje obrise.

V tej Svetlobi lahko en objekt povsem izgubi svoj videz, ne da bi utrpel spremembo svoje Narave. Isto se lahko razkrije v neskončnem številu različnih vidikov; pravzaprav s tem početjem samega sebe identificira, enako kakor pisatelj ali slikar razkrije sebe v svojih soslednih romanih ali slikah, izmed katerih je vsaka celota zase in nič drugega, vendar v različnih okoliščinah, čeravno se zdi vsaka povsem drugačna od svojih naslednic. V tej Svetlobi smo 'urni brez nog in letimo brez kril;' lahko potujemo, ne da bi se premaknili, in komuniciramo brez običajnih sredstev izražanja. Ne občutimo vročine, mraza, bolečine ter drugih oblik dojemanja, vsaj ne na način, na katerega smo navajeni v svojih telesnih nosilcih. To vse obstaja in mi to dojemamo, in vpliva na nas na drugačen način. V Astralni Svetlobi smo vezani na, kar se nam zdijo, povsem drugačne zakonitosti. Naletimo na ovire neznanega in subtilnejšega značaja; ter jih premagujemo z energijo in bistrumnostjo čisto drugačne vrste, kot pa nam služi v našem zemeljskem življenju. V tej Svetlobi simboli niso konvencije, temveč realitete, a so (nasprotno) bitja, ki jih srečujemo, zgolj simboli realitete naše lastne narave. Naša delovanja v tej Svetlobi so v resnici dogodivščine naših lastnih poosebljenih misli. **Vesolje je projekcija nas samih; podoba, ki je tako prividna, kot je naš obraz v ogledalu, vendar, kakor tudi ta obraz, nujna oblika njegovega izraza, ki je ne moremo spremeniti, razen če spremenimo samega sebe.**^[1] Ogledalo je lahko motno, ukrivljeno,

---

1) Tega odlomka ne smemo razumeti kot zatrjevanje subjektivnosti Univerzuma. Nasprotno, Magikalna teorija sprejema absolutno resničnost vsega v najobjektivnejšem smislu. Toda vse zaznave niso niti opazovalec, niti opazovano; one so predstave odnosov med njimi. Ne moremo potrditi nobene kvalitete v objektu, kot neodvisnem od našega sensorija, niti kot na sebi to, kar se zdi, da je. Niti ne moremo smatrati, da je to, kar zaznavamo, kaj več kot le delna utvara svojega lastnega izvora. Ne moremo niti definirati pomena idej, kot je na primer gibanje, niti razlikovati med prostorom in časom, razen v odnosu do nekega posebnega opazovalca. Na primer, če ustrelim s topom dvakrat v presledku treh ur, bi opazovalec na Soncu opazil razliko 200.000 milj v prostoru med streloma, dočim se bosta meni zdela 'na istem mestu.' Še več, nezmožen sem zaznati

ali zlomljeno; in je tako naš odsev v njem lažen, celo glede simbolične predstavitve. V tej Svetlobi je zatorej vse kar počnemo, to, da odkrivamo sami sebe na način sosledja hieroglifov, dočim so spremembe, ki jih navidezno povzročamo, v objektivnem smislu prividne.

Vendar nam Svetloba na ta način služi. Omogoča nam, da se vidimo, in nam s tem pomaga, da se iniciiramo, ko nam pokaže, kaj delamo. Enako uporablja urar leče, čeravno s tem poveča in tako ponaredi podobo sistema kolesij, ki jih skuša med seboj uskladiti. Enako pisatelj uporabi poljubne značaje, v skladu z neko nepomembno konvencijo, da bi svojemu bralcu omogočil preko njih prevajanja zadobiti približek svoje zamisli.

Take so nekatere poglavitne lastnosti Astralne Svetlobe. Njene kvantitativne zakonitosti so dosti manj drugačne od zakonitosti materialne fizike. Magiki so bili prebogosto precej nespametni v domnevi, da je 'Božja vsemogočnost' neka neskončna kvantiteta, v prisotnosti katere so vse končnosti enako neznatne in nepomembne. 'En dan z Bogom je kakor tisoč let,' je njihov prvi zakon Gibanja. 'Vera gore premika,' pravijo, in se nič ne potrudijo izmeriti niti vere, niti gora. Če lahko ubiješ kuro z Magijo, zakaj bi ne mogel uničiti armade z enakim naporom? 'Z Bogom je vse mogoče.'

Ta nesmiselnost je zmota iste vrste kot zgoraj omenjena. Dejstva so povsem nasprotna. Dve in dve je štiri strogo velja tako za Astral, kot kjerkoli drugje. Oddaljenost naše Magijske tarče in natančnost naše Magijske puške sta dejavnika uspešnosti našega Magijskega streljanja na isti način, kakor pri lovu na divjad. Zakon Magijske gravitacije je tako strog kot pri Newtonu. Zakon Inverznih Kvadratov je morda brezkoristen, a je koristen nek tak zakon. To velja za vse. Ne moremo proizvesti gromske nevihte, če v tem času v ozračju ne obstaja to, kar je za to potrebno, in Magik, ki lahko proizvede dež v Cumerlandu, se lahko v Sahari grenko ušteje. Lahko naredimo talisman za pridobitev naklonjenosti trgovke in spoznamo, da deluje, vendar se bomo ušтели v primeru grofice; ali obratno. Lahko vsilimo svojo voljo na kmetiji, dočim nas bo mesto strlo; ali pa obratno. Sam MOJSTER TERION, z vsemi svojimi uspehi v vseh branžah Magike, se je včasih znašel nemočen izvesti dejanje, ki bi ga vsak amater lahko izvedel, kajti on je svojo Voljo zoperstavil svetu, ko je podvzel Posel Magusa, da bi ustanovil

---

katerikoli pojav drugače, kot le preko slučajnih senzoričnih instrumentov; zato je pravilno reči, da je Vesolje, kakor ga poznam, subjektivno, brez da bi zmanjšal njegovo objektivnost.

besedo Njegovega Zakona v celotni človeški družbi. V tem bo uspel, brez dvoma; a On ne pričakuje, da bi uzrl kaj več kot le vzorec Svojega proizvoda v svoji zdajšnji inkarnaciji. Vendar zavrača trošenje Svoje sile za nekaj, kar je tuje NJEGOVEMU DELU, pa naj izgleda nekemu slučajnemu opazovalcu še tako očitno, da naj bi z lahkoto kamenje spremenil v hlebce, ali kako drugače sebi olajšal zadeve.

Ko smo vse to pošteno dojeli, se lahko vrnemo k vprašanju Magijske Vezi. V zgoraj navedenem primeru je FRATER PERDURABO izdelal Svoj talisman tako, da je priklical svojega Svetega Angela Varuha po napotkih Svete Magike Abramelina Maga. Angel je na naprsnik zapisal Besedo Eona. Knjiga Zakona je to pisanje. Naprsniku je MOJSTER TERION vdahnil življenje tako, da je temu posvetil Svoje lastno življenje. Torej lahko smatramo ta naprsnik, Zakon, za najmočnejšega, ki je bil kdajkoli proizveden v zgodovini sveta, kajti prejšnji talismani iste vrste so bili omejeni v svojem vidiku vsled okoliščin rase in dežele. Mohammedov talisman, Allah, je bil dober samo za področje od Perzije do Herkulesovih Stebrov (tj. do Gibraltarja; op.p.). Budov, Anatta, je deloval zgolj v južni in vzhodni Aziji. Novi talisman, Telema, je gospodar planeta.

Poglejmo zdaj, kako nastane problem Magijske Vezi! Ni važno, kako mogočna je resnica Teleme, ona ne more prevladati, če ne služi človeštvu. Kakor dolgo je bila *Knjiga Zakona* zgolj v rokopisu, je lahko zadevala le peščico ljudi, med katerimi je krožila. Potrebno jo je bilo spraviti v delovanje vsled Magijske Operacije publiciranja. Ko je bilo to storjeno, se je to zgodilo na nepopoln način. Njena povelja, kako mora biti to pravilno storjeno, niso bila v celoti upoštevana. V umu FRATRA PERDURABA je obstajal dvom in upiranje, kar je oviralo njegovo delo. Bil je le s polovico srca pri stvari. Vendar sta bila tudi tako notranja moč Zakona in vpliv publikacije zadostna, da je pretreslo svet, in je izbruhnila odločilna vojna, nakar so se umi ljudi premaknili na nek misteriozen način. Drugi udarec je bil storjen s ponovno publikacijo Knjige septembra 1913 e.v., ko se je razcvetela moč Magike in povzročila katastrofo civilizacije. Ta trenutek MOJSTER TERION skrivoma zbira svoje sile za končni udar. Ko bo *Knjiga Zakona* s svojimi Komentarji izdana vsled sil Njegove celotne Volje in popolnega upoštevanja napotkov, ki so bili do sedaj napačno razumljeni in zanemarjeni, potem bo rezultat nepreračunljivo učinkovit. To bo ustanovilo kraljestvo Okronanega in Zmagovitega Otroka na celi zemlji in se bodo vsi ljudje poklonili Zakonu, ki je 'ljubezen pod Voljo.'

To je en skrajn primer; a obstaja en zakon, ki velja tako za malo kot za veliko. Isti zakoni opisujejo in določajo tako gibanje mravelj kot zvezd. Njihova svetloba ni nič hitrejša od svetlobe iskre. V vsaki operaciji mora biti Magijska Vez ustvarjena na primeren način. Najprej moramo pridobiti zadostno silo take vrste, ki je primerna našemu smotru. Potrebujemo nek potencial in zadostno količino elektrike, če želimo segreti hrano na štedilniku. Močnejši tok in večjo zalogo potrebujemo, če želimo osvetliti mesto, kot pa če želimo napolniti telefonsko žico. Nobena druga vrsta sile nam ne more koristiti. Ne moremo uporabiti silo pare neposredno, da bi pognali letalo, ali da bi se opili. Uporabiti jo moramo v primerni moči na primeren način.

Nesmiselno je klicati duha Venere, da bi nam zagotovil ljubezen carice, če se ne potrudimo s svojim delovanjem vplivati na gospo. Lahko na primer posvetimo pismo, v katerem izrazimo svojo Voljo; ali pa, če vemo kako, uporabimo nek predmet, ki je povezan z osebo, katere dejanja skušamo nadzirati, kot je koder las ali robček, ki je nekdanj pripadal njej in bil tako v subtilni zvezi z njeno avro. A je za materialne cilje bolje imeti materialna sredstva. Ne smemo se zanašati na tanek laks, če lovimo lososa. Če hočemo ubiti tigra, bomo to težko dosegli s kratkim strelom z razdalje stotih jardov. Naš talisman mora biti zatorej tak objekt, da bo primeren za našo Operacijo, in moramo na nek način biti zmožni uporabiti silo tako, da bo naravno prisilila v poslušnost delček Narave, ki ga nameravamo spremeniti. Če želimo smrt grešnika, ni dovolj da ga sovražimo, četudi dopuščamo, da miselna vibracija, če je dovolj močna in čista, lahko preoblikuje Astralno Svetlobo v zadostni meri, da vsili svojo pozornost, do neke stopnje, na take ljudi, ki so slučajno občutljivi. Mnogo sigurneje je uporabiti pamet in mišice v službi tega sovraštva, in narediti bodalo ter ga uporabiti tako, da ga zabodemo v srce našega sovražnika. Našemu sovraštvu moramo dati fizično obliko istega reda, kot je tista, ki si jo je sovražnik navzel za svojo izpoljitev. Naš duh lahko pride v stik z njegovim vsled te magijske manufakture fantomov; na isti način lahko merimo samo svoj um (določen njegov del) le v primerjavi z umom nekoga drugega, izrazivši ga v neki taki obliki, kot je šahovska igra. Šahovskih figur ne moremo uporabiti proti komu, razen če on pristane na to, da bo svoje uporabljal na isti način kot mi. Šahovnica in figure tako tvorijo Magijsko Vez, preko katere bom lahko dokazal svojo moč, tako da se bo nasprotnik prisiljen predati. Igra je iznajdba, s katero ga prisilim, da prevrne svojega kralja in se preda, kar je dejanje mišic, ki ubogajo mojo voljo, čeravno je on dvakrat težji in močnejši od mene.

Ti splošni principi naj pomagajo študentu razumeti naravo dela ustvarjanja Magijske Vezi. Podrobnejšega poduka nima smisla podajati, saj vsak primer zahteva posebno obravnavo. Včasih je skrajno težko povzeti potrebne mere.

Zapomnite si, da Magika vključuje vsako dejanje, kakršnekoli vrste. Vse lahko posluži kot magijsko orožje. Za vsiljenje Volje nekemu narodu, na primer, je naš talisman lahko časopis, naš trikotnik cerkev, naš krog pa Klub. Za zavojevanje ženske lahko za disk uporabimo ogrlico; za odkritje zaklada je naša palica lahko dramatikovo pero, in naša inkantacija popularna popevka.

Mnogo ciljev, mnogo načinov: zapomniti si moramo le esence operacije, in te so: dovolj čista in močna želja po uspehu, in utelešenje te volje v telesu, ki je primerno za njen izraz, telesu, čigar nalet na telesni izraz ideje, ki jo hočemo spremeniti, povzroči, da ona to tudi stori. Na primer, je moja volja postati slaven zdravnik? Je. Torej bom odgnal vse 'sovražne sile,' kot so lenoba, drugi interesi in protivno uživanje, iz 'kroga' bolnišnice; posvetil bom svoja 'orožja' študiju medicine; sklical bom 'Bogove' (zdravniške avtoritete) s preučevanjem in uboganjem njihovih zakonov v njihovih knjigah. 'Formule' (načine, na katere lahko vplivam na bolezen) bom vključil v 'Ritual' (svoj osebni stil, kako prisilim bolezen, da se podredi moji volji). S to rotitvijo nadaljujem leta in leta, izvajajoč magijske geste za zdravljenje bolnih, dokler ne prisilim Duha Časa v vidno nazornost, in ga navedem, da me ima za svojega gospodarja. Uporabil sem primerno vrsto sredstev, v primerni meri, kakor sem tudi s projekcijo svoje breztelesne ambiciozne zamisli zvedel v tok akcije breztelesne predstave drugih, da zadovoljijo moje zamisli. Storil sem, da se je moja Volja manifestirala čutom; in to čutenje upravlja Volje mojih tovarišev; um se pretvori v razumno dušo preko materije.

Nisem se potegoval za 'baronstvo' z željo, da bi si ga pridobil, ali z 'dejanjem vere,' niti rotil Boga, da omehča faraonovo srce, tako kot to počnejo naši srednjeveški, mistični preprodajalci čudes, ki so v toliki meri krošnjarji in sentimentalneži, da nam to tudi svetujejo.

Nekaj občin opazk na Magijsko Vez nemara ne bo odveč, ob izostanku podrobnosti; nemogoče je izdelati Priročnik Kako Se Dvori z nekim Sezam-odpri-se za vsakega Kavarniškega Tolovaja, kakor tudi opremiti nadobudnega vlomilca z direktorijem, ki vsebuje kombinacijo vsakega obstoječega sefa. Lahko pa izpostavimo veliko razliko med žensko, ki hrepeni, ena po laskanju, druga po zgovornosti, tretja po sijajnem videzu, neka po ugledu, spet ena po bogastvu, druga po strasti, tretja po

avtoriteti. Nemogoče je izčrpati kombinacije Ljubimčevega Šaha, lahko pa naštejemo poglavitne gambite: Šopek Rož, Majhna Večerja, Pesem, Vožnja z motorjem v mesečini, Zaroka, Bič, in Navidezna Vznesenost.

Magijsko Vež lahko uvrstimo v tri glavne oddelke, glede na to, da lahko vključujejo (1) en nivo in eno osebo, (2) en nivo in dve osebi ali več oseb, (3) dva nivoja.

V razredu (1) mašinerija Magike – instrument – že obstaja. Če hočem pozdraviti svoje telo, povečati svojo energijo in hrabrost; razviti svoje lastne mentalne moči, ali navdihniti svojo domišljijo. Tu sta Eksorcist in Demon že povezana, zavestno ali nezavedno, preko izrednega sistema simbolov. Voljo je Narava opremila z aparaturο, s katero lahko izvršuje njena povelja.

Potrebno je samo razvneti Voljo do primerne stopnje in izvršiti njena povelja; ta se v trenutku uslišijo, razen – kakor v primeru organske bolezni – če je aparat poškodovan izven možnosti popravila vsled večšine Narave. V takih primerih si moramo pomagati z nižjimi 'duhovi,' s 'purifikacijo' zdravil, z 'odganjanjem' vsled diete, ali nekimi drugimi zunanjiimi sredstvi.

Toda vsaj ni nujen nek poseben izum *ad hoc*, s katerim bi ustvarili stik med Krogom in Trikotnikom. Operacije tega razreda so zato dostikrat uspešne, četudi Magik poseduje nič ali pa komaj kaj več kot le neko tehnično poznavanje tehnike Magijske Veščine. Vsak privrženec se lahko 'vzame v roke,' se posveti študiju, prekine s slabimi navadami in premaga strahopetnost. Ta razred dela, čeravno najenostavnejši, je najpomembnejši; vključuje namreč samo iniciacijo v najvišjem smislu. Razširi se do Absoluta v vse dimenzije; vključuje najintimnejšo analizo in najbolj logično sintezo. Pravzaprav je edina vrsta Magike, ki je neobhodna in primerna za Adepta; predpostavlja namreč tako dosežek Poznavanja in Komunikacije Svetega Angela Varuha, kot tudi Avanturo Brezna (sc. Izničenje Jaza; op.p.)

Drugi razred vključuje vse operacije, s katerimi se Magik trudi imponirati svojo Voljo na objekte izven njegovega nadzora, a pod nadzorom takih drugih volja, ki jih predstavlja sistem sredstev, podoben našemu. Se pravi, da jih sorodna zavest naravno lahko izsili.

Na primer, nekdo si želi pridobiti znanje, ki je podano v tej knjigi. Ne vedoč, da taka knjiga obstaja, si vendar lahko dobi kopijo od nekoga, ki jo pozna. Njegova operacija bo tako sestavljena iz vnemanja svoje Volje po tem znanju do te mere, da temu posveti svoje življenje, izrazivši svojo voljo s poiskanjem ljudi, ki poznajo stvar, ki je njemu potrebna, ter z

imponiranjem le-te na njih s tako vzneseno vnemo, da mu bodo dali potrebne informacije, kje se to znanje nahaja.

Zveni to preenostavno? Je ta običajen in vsakdanji potek stvari zares ta briljantna Magika, ki se je ljudstvo tako boji? Da, celo ta nepomembnost je dober primer, kako Magika deluje.

Vendar je gornji generalni program lahko navaden fiasko. Nakar se lahko zanesemo na Magiko v konvencionalnem smislu besede. Tako da skonstruiramo in vitaliziramo en Disk, ki je za naš objekt primeren; ta Disk nato povzroči vzgib v Astralni Svetlobi, ki navede neko tujo zavest, da vzpostavi ravnovesje z dobavo knjige.

Predpostavimo nek strožji in resnejši smoter; recimo, da želim zavojevati žensko, ki me ne mara in ljubi nekoga drugega. V tem primeru moram poleg njene Volje premagati tudi voljo njenega ljubimca. Nimam neposrednega nadzora nad nobenim od njiju. Toda moja Volja je povezana z voljo te ženske preko naših umov; z obstoječimi sredstvi komunikacije moram samo postoriti, da bo moj um prevladal nad njenim; njen um bo potem to prepesnil v njeno Voljo, nakar bo njena Volja prekinila s prejšnjo odločitvijo in se bo njeno telo predalo mojemu, da tako zapečati svojo podvrženost.

Tu Magijska Vez tudi obstaja, le da je kompleksnejša od Prvega Razreda.

Veliko je možnosti za vsakovrstne zmote v prenašanju Volje; nerazumevanje lahko popači stvar; čud se lahko vmeša; zunanji dogodki se lahko vpletejo; njen ljubimec me lahko prekaša v Magiki; sama Operacija lahko nasprotuje Naravi na mnogo načinov; na primer, če obstaja nezavedno neskladje med menoj in žensko, se varam v misli, da si jo želim. En tak tok lahko izniči celotno operacijo, tako kakor so tudi vsi naporji mešanja olja in vode brez haska.

Lahko delujemo naravno, z dvorjenjem, seveda. Vendar, magijsko, jo lahko tudi astralno napademo, tako da zmedemo njeno avro in se ne bo več odzivala svojemu ljubimcu. Če ne vesta zakaj, lahko pride do prepira, nakar se bo nemara razburjeno in lačno telo ženske obrnilo v svoji užaljenosti k telesu Magika, ki jo je zavojeval.

Vzemimo še tretji primer tega razreda 2. Želim najti svojo žepno uro, ki mi jo je nekdo izmaknil v gneči. Tu nimam nobenih neposrednih sredstev za nadziranje mišic, ki bi mi lahko prinesle nazaj mojo uro, niti uma, ki bi premaknil te mišice. In sploh ne morem na noben način informirati tega uma o moji Volji, saj ne vem, kje se nahaja. Vem pa, da gre za nek um, ki je v nečem bistvenem enak mojemu, nakar poskušam

vzpostaviti Magijsko vez z njim, tako da javno razglasim svojo izgubo v upanju, da se mi bo vrnila, zagotavljajoč imuniteto in nagrado za motivacijo krivca. Poskušam tudi nasprotno formulo; poskušam ga najti, da pošljem 'familiarne' duhove, policijo, da ga ulovijo in prisilijo k ubogljivosti s pretnjami.^[1]

Nadalje, čarovnik lahko slučajno poseduje objekt, ki magijsko pripada nekemu bogatašu, kot je na primer sramoteče pismo, ki je v bistvu tako del njega, kot so njegova jetra; tako lahko obvlada voljo človeka, da prestraši njegovo pamet. Z objavo pisma ga lahko rani, kot bi ranil neposredno njegovo telo.

Te 'naravne' primere lahko prenesemo v subtilnejše izraze; na primer, lahko nadziramo nekoga drugega, celo tujce, z golim osredotočenjem volje, obredno ali kako drugače pridemo do potrebnega potenciala. Vendar moramo na tak ali drugačen način storiti, da bo ta volja trčila v človeka; če ni možen običajen stik, potem lahko naskočimo neko občutljivo točko v njegovem nezavednem senzorijskem. Toda, naj bo palica še tako močna, ne moremo z njo ujeti niti najmanjše ribe, če ne obstaja neka linija, ki ju trdno veže med seboj.

Tretji Razred karakterizira odsotnost vsake vezi med Magikovo Voljo in voljo, ki nadzira objekt, na katerega hočemo delovati. (Drugi Razred se približa Tretjemu tedaj, ko ne moremo doseči drugega uma z običajnimi sredstvi, kot je to običajno primer.)

Ta razred operacij zahteva, poleg neizmernega poznavanja magijske tehnike, v kombinaciji z neomajno čvrstostjo in spretnostjo, tudi neko stopnjo mističnega dosežka, ki je skrajno redek, in kadar nanj naletimo, ga običajno spremlja popolna apatija do tega, da bi dotični sploh kaj želel doseči z Magiko. Predpostavimo, da želim ustvariti gromsko nevihto. Ta dogodek je izven mojega nadzora, kakor tudi izven nadzora kateregakoli človeka; brezkoristno bi bilo delovati na ume drugih, kakor tudi na svojega lastnega. Narava je neodvisna od, in brezbrizna do, ljudskih afer. Nevihto povzročijo določene atmosferske okoliščine na tako veliki skali, da bi ves združen napor vseh nas, kar je zemeljske golazni, komaj razpodil en oblak, če bi ga sploh uspeli ujeti pod svoj nadzor. Kako bi potem lahko en Magik, ki je predvsem poznavalec Narave, bil tako nespameten, da bi poskusil prijeti in vreči Torovo Kladivo? Razen če ni

1) Obredno bi to storil tako, da bi na uro prenesel – bivši z njo povezan naravno vsled dolgoletnega posedovanja in uporabe – misel, ki bi prestrašila tatu in ga navedla, da se je takoj iznebi. Jasnočutno opazujoč učinek, bi bil nato deležen olajšanja in nagrade, ki bi bila rezultat povrnitve izgubljenega predmeta.

preprosto blazen, mora biti potem iniciiran v neko Resnico, ki presega navidezna dejstva. Zavedati se mora, da je vsa Narava en kontinuum, tako da sta njegov um in njegovo telo s to nevihto iste snovi in iste esence, oba enako izraz Ene Biti, oba enega in istega reda izumov in umetnij, preko katerih se Absolut prepoznava. Pravitako mora dojeti tudi dejstvo, da je Kvantiteta pravitako ena oblika, kakor tudi Kvaliteta; in da so vse stvari oblike Ene Substance, tako da so njih merila oblike njihovih odnosov. Ne le da sta zlato in svinec zgolj črki, sami po sebi brez pomena, vendar določeni, da izražata Eno Ime; toda razlika med maso ene planine in maso ene miši ni nič več kot le ena metoda za njuno razlikovanje, kakor tudi črka 'm' ni nič večja od črke 'i', v kakršnemkoli pravem pomenu izraza.^[1]

Naš Magik, z vsem tem na umu, bi najverjetneje pustil blisk in nevihto, da se dušita v lastnem soku; a če bi se odločil (koneckoncev) poživiti si popoldan, bo to storil na sledeč način.

Prvič, kateri so elementi, ki so potrebni za Strelo? Potrebna je določena zaloga električne sile in pravšni oblaki, ki jo vsebujejo.

Prepričati se mora, da električna sila nikjer ne odteka neopazno in potuhnjeno v zemljo.

Urediti mora, da bo prišlo do takega silovitega pritiska, da bi končno bil nevzdržen in bi se eksplozivno sprostil.

Kot človek on ne more moledovati Boga, naj povzroči Strelo, **kajti Bogovi so zgolj imena za same sile Narave.**

Toda, *kot Mistik*, se zaveda, da so vse stvari fantomi Ene Stvari, in da jih je možno povleči vanjo in ponovno izvleči v drugačni preobleki. On ve, da se vse nahaja v njemu samem in da je Vse-Eno z Vsem. Teoretično torej ni nobenih problemov v preobrazbi privida vedrega neba v nevihtno nebo. Po drugi strani pa se tudi zaveda, *kot Magik*, da s prividi upravljajo zakonitosti narave. Ve, da je dva krat dva štiri, čeravno sta 'dva' in 'štiri' zgolj lastnosti Enega. Pravitako lahko uporabi Mistično istovetnost vseh stvari na strogo znanstven način. Res je, njegova izkušnja jasnega neba in neviht dokazuje, da njegova narava vsebuje elemente, ki so sorodni obema; kajti če bi ne bilo tako, potem ne moreta učinkovati nanj. On je Mikrokozmos svojega lastnega makrokozma, in četudi, ali pa ne, eden ali drugi presegata njegovo vednost o njima. Potemtakem mora v sebi vzbuditi tiste ideje, ki pripadajo klanu Nevihte; zbrati vse

1) Lordu Rutherfordu se ne zdi teoretično nemogoče in nepraktično skonstruirati detonator, ki bi lahko uničil vsak atom materije, tako da bi sprostil energijo enega in bi vibracije povzročile tudi eksplozivno razstavitve ostalih.

razpoložljive objekte iste narave za talismane, in nato vse to vzbuditi na Magijsko obreden način; se pravi, z insistiranjem na njihovem bogovstvu tako vzplamenijo v njem in izven njega, ko njegove ideje vitalizirajo talismane. Tako pride do živega vibriranja visokega potenciala v določenih grupah simpatetičnih substanc in sil; to pa razgrnemo, kakor valove, ki jih vzbudi kamen, vržen v jezero, vse širše in vse šibkeje; dokler se to vznemirjenje ne uravnesi. Na isti način lahko peščica fanatikov, norih z neko pre-poudarjeno resnico, vso deželo za nekaj časa okuži z razvnemanjem te ideje v svojih sosedih; tako Magik ustvari zmedo vsled porušenja ravnovesja sil. Svojo posebno vibracijo prenese, kakor en radiooperater svoje valove; valovna dolžina določi izključni izbor.

V praksi mora Magik 'evocirati duhove nevihte,' tako da se poistoveti z idejami, katerih izraz so atmosferični pojavi, kakor je tudi njegova človečnost izraz njega samega; ko to doseže, mora vsiliti svojo Voljo njim, vsled superiornosti svoje inteligence in odločnosti svoje namere, na njihove neusmerjene impulze in nedojemljivo medigro.

Vsaka taka Magika zahteva skrajno natančnost v praksi. Res je, da nam najboljše rituali ponujajo poduk v izbiranju prenosnikov Sile. V *Libru 777* bomo našli 'korespondence' mnogih razredov bitij z različnimi vrstami operacij, tako da vemo, katero orožje, dragulj, lik, drogo, dišavo, ime itd., moramo uporabiti za neko posebno delo. A se je vedno smatralo, da so prizvane sile inteligentne in sposobne ravnati se po Magikovi želji, vsled tega načina simpatetičnih vibracij.

Nujnost reguliranja sile se je zanemarjala; in tako je večina operacij, tudi če so dobro izvedene, vsaj kar se invokacije tiče, povsem neškodljivih, kakor če prižgemo raztrosen smodnik.

Toda, četudi Volja zadovoljivo določi smer in prepreči razpršitev sile, smo le stežka lahko gotovi, da bo delovala na svoj objekt, razen če ta objekt primerno pripravimo, da jo lahko sprejme. Vez mora biti primerno ustvarjena. Objekt mora posedovati v sebi dovolj materiala, ki je simpatetičen do našega dela. Ne moremo se ljubiti z opeko, ali nagnati hrast, da se odpravi po opravkih.

Spoznali smo torej, da nikoli ne moremo delovati na nekaj izven nas samih, razen če ni obenem to tudi v nas. Karkoli storim nekomu drugemu, storim tudi samemu sebi. Če ubijem človeka, istočasno uničim svoje lastno življenje. To je magijski smisel tako imenovanega 'Zlatega Pravila,' ki bi ne smel biti v velelni obliki, temveč želelni. Vsaka vibracija vzbudi vse druge iz njihovega posebnega spanja.

Zato je nekaj upravičenosti v tem, da smatramo, kako so poprejšnji

pisci o Magiki mislili, da je Vez že vključena in da ni potrebna nadaljnje pozornosti. Toda v praksi ni nič bolj gotovo od tega, da moramo svojo voljo potrditi z vsemi možnimi idejami na vseh možnih nivojih. Obred ne sme biti omejen le na formalni magijski ritual. Nobenega sredstva ne smemo zanemariti v svoji nameri, niti prezirati zdravega čuta-razuma, niti dvomiti v svojo skrivno modrost.

Ko je bil Frater I. A. v nevarnosti, da bo umrl, sta Frater V. N. in FRATER PERDURABO vsekakor prizvala duha z imenom Buer do vidne pojavnosti, da bi ozdravil njunega brata; a je eden od njiju pravtako priskrbel denar, da so ga lahko poslali v deželo z manj kruto klimo, kot je Anglija. Tako še vedno živi;^[1] komu mar, kdo je pripomogel temu, kar sta tadva Magika hotela?

Naj bo Magijska Vez narejena močno! To je 'ljubezen, usklajena z voljo'; ona potrjuje istovetnost Enačbe delovanja; ona naredi uspeh za Nujnost.

---

1) P.S. Umril je pred nekaj meseci, po tem ko je bil napisan tale odlomek: a je lahko živel in delal še skoraj četrto stoletja dlje, kot bi lahko sicer. (Allan Bennett je umrl leta 1923 e.v.)

POGLAVJE XV

Prvi del: O ZAPRISEGI

Tretja operacija v katerikoli magijski ceremoniji je zaprisega ali razglasitev. Magik, oborožen in pripravljen, stoji sredi Kroga in udari na zvonec, kakor bi pozival pozornost Vesolja. Nato razglasi, *kdo on je*, recitirajoč svojo magijsko zgodovino z naštetjem stopenj, ki jih je dosegel, podajajoč znake in besede teh stopenj.^[1]

Nato izjavi namen obreda ter dokaže nujnost njegove izvedbe in njegove uspešnosti. Nato zapriseže pred Gospodarjem Vesolja (ne pred posebnim Gospodom, ki ga invocira), kakor bi ga poklical, naj bo priča dejanju. Slovesno se zaobljubi, da bo ritual izvedel – da ga nič ne bo odvrnilo od njegove izvedbe – da ne bo zapustil operacije, dokler ne bo uspešno dovršena – nakar še enkrat udari ob zvon.

Potem pa, ko se je proglasil v tej situaciji, obenem neskončno vzvišeni in neskončno nepomembni, kot instrument usode, mora to uravnovesiti z *Izpovedjo*, v kateri se spet neskončna eksaltiranost uravnovesi z neskončno ponižnostjo. Prizna, da je eno slabotno človeško bitje, ki ponižno hrepeni po nečem višjem; kreatura okoliščin, povsem odvisna – celo za dah življenja – od niza srečnih slučajev in prilog. To izpoved izreče kleče pred oltarjem v agoniji krvavega potu. Drgeta ob misli na operacijo, ki si jo je drznil lotiti se, govoreč, 'Oče, če je taka Tvoja Volja, naj gre kelih mimo mene! Naj se zgodi, ne moja, temveč Tvoja Volja!'^[2]

Strahovit odgovor, Tako Se Mora Zgoditi, nato še ojača sveto vnemo, da bo videl, kakor bi ga neke božanske roke povzdignile iz tega ponižujočega položaja; v trepetu svete vzvišenosti nato radostno obnovi Zaprisego, ter se znova počuti, ne več človek, temveč Magik, a ne le Magik, temveč izbranec ter poverjenec za izvršitev neke naloge, kakorkoli

1) Ne gre za to, da bi dokazoval kot oseba z neko avtoriteto. Gre za zarisane verige vzrokov, ki so ga privedli v zdajšnji položaj, tako da je operacija videti kot karma.

2) To velja, seveda, za začetnike. Takoj ko usvojimo to kot resnično, potem rečemo: 'Moja volja, ki je tvoja volja, naj se zgodi!' In končno brez razlikovanja med 'moja' in 'tvoja.' Simpatetična izmenjava geste bo pospremila miselno spremembo.

je že na videz nepomembna, pa vendar sestavni del univerzalne usode, tako da, če ne bi bila dovršena, bi se Nebeškega Kraljestvo, raztreščilo na koščke.

Zdaj je nared za pričetek invokacij. Zato naredi premor, vrže pogled po Templju, da se prepriča, če je vse na svojem mestu, in prižge kadilo.

* * * * *

Prisega je temelj vsega Dela v Magiki, bivši potrditev Volje. Z neko Zaprisego je Magik zavezan za vselej. V Drugem delu Knjige 4 smo že nekaj povedali na to temo; a njena pomembnost nam nalaga nadaljnjo izdelavo. Vzemimo en primer, ako ljubimo žensko, naredimo urok za izsiljenje njenih objemov, in ko se je kasneje naveličamo, evociramo Zazela, da jo pokonča; spoznali bomo, da so učinki prve zaprisege v sporu z učinki, ki so primerni Enosti Saturnovega Božanstva. Zazel bo tako zavrnil ukaz v primeru ženske, kateri smo obljubili svojo ljubezen. Temu bo nekdo nemara ugovarjal, češ, ker so vsa dejanja magijska in se za vsakogar podrazumeva, da je podal Zaprisego ljubezni, če je resnično ljubil žensko, tako torej ne bi mogel taiste ženske umoriti kasneje, kar sicer ni tako redek slučaj. Razlaga je sledeča: povsem res je, da si Bill Sykes želi posedovati žensko, pravzaprav je priklical duha Venere in ga prisilil s svojo Zaprisego Ljubezni (in s svojo magijsko močjo kot moža), da mu privede dekle. Pravtako, ko jo hoče kasneje umoriti, bo evociral Marsovega ali Saturnovega duha, z Zaprisego mržnje. A to nista čisto planetarna duhova in se gibljeta po točno določenih sferah vsled strogo pravšnih zakonitosti. Onadva sta tako groba sklopa zmedenih impulzov, 'nezmožna razumevanja narave in smisla neke zaprisege.' Onadva sta pravtako takšna, da se ideja umora nikakor ne upira Duhu Ljubezni.

Nikakor tu ne gre za kriterije duhovne *kaste*, da naj bi sprti elementi ne mogli sobivati v isti zavesti. Psalme-prepevajoči Puritanec, ki preganja neubogljive gostilničarje, tako da jih skrivoma utaplja v ognjeni vodi; zaviskirani filantrop v široki obleki, ki vara svoje stranke in izkorišča svoje zaposlene: ti ljudje niso enomisleči, ko izkoriščajo religijo in čast, da bi odevali svoje zločine v eno preudarno zamišljeno krinko svoje zločinske zvitosti. Daleč od tega, oni so preveč iskreni v svojih 'vrlinah'; njihov teror smrti in spiritualne mržnje je izreden; izhaja iz tistega predela njih samih, ki je v nepomirljivem sporu z njihovo podlostjo. Nobena stran se ne more spraviti, in zatreti ali ignorirati drugo; a sta

obe tako strahopetni, da prenašata prisotnost sovražnika. Taki ljudje so potemtakem brez čistih principov; opravičujejo se za vsak umazan trik, ki jim je prinesel materialno korist.

Prvi korak aspiranta proti Vratom Iniciacije mu zagotovi, da je čistost – enost namere – bistvena iznad vsega drugega. 'Delaj po svoji Volji' ga zadene, kakor en oster bel žarek, ki vsrka vse, kar ni v celoti Bog. Kmalu se zave, da ne more zavestno nasprotovati samemu sebi. Razvije subtilen občutek, ki ga opozarja, da se dva toka misli, ki ju nikdar ni imel za povezana med seboj, ne moreta ujemati. Toda 'Delaj po svoji Volji' prodira še globlje; nezavedna nasprotja se evocirajo do vidne pojavnosti. Skrita svetišča duše se prečistijo. 'Delaj po svoji volji' prečisti vsak njegov delček. Postal je Eno, samo eden. Njegova Volja se posledično osvobodi vmešavanja notranjega nasprotovanja, in postane Gospodar Magike. Prav zaradi tega je zdaj povsem nezmožen doseči nekaj, kar se absolutno ne sklada z njegovo Izvorno Zaprisego, ki je njegova Resnična Volja, vsled vrline, po kateri se je utelesil kot človek. Pri Billu Sykesu se ljubezen in umor ne izključujeta med seboj, tako da najplemenitejša ljubezen intuitivno predvideva, kdaj bo neka nepazljiva beseda ali gesta lahko ranila, in se ju budna izogne, pripadajoča morilskemu klanu. V Magiki je možno, enako, da Adept, ki je zaprisegel, da bo dosegel Poznavanje in Komunikacijo svojega Angela Varuha, in je bil nemara v svojih surovih dnevih Zdravnik, kasneje spozna, da je povsem nezmožen česa takega. Verjetno bo v zagati in se bo čudil, če ni nemara izgubil vso svojo moč. Vendar je vzrok temu lahko dejstvo, da Modrost njegovega Angela ne odobrava tega, da se s svojo nevedno prijaznostjo vpleta z boleznimi, ki so bile lahko poslane trpečemu zavoljo nečesa skrajno pomembnega za njegovo dobrobit.

V primeru MOJSTRA TERIONA je on imel že v svoji naravi zmožnost za vse vrste Orgij. Sprva je zdravil bolne, uročal trmoglave, privabljal zapeljive, nabunkal agresivne, naredil sebe nevidnega, in se vobče obnašal kot Mladi Svetovljan na vseh možnih nivojih. Nad nekega Vampirja je poslal množico Mačk, in določil neko drugo osebo za svojo privatno Čarovnico, ne zavedajoč se kakršnegakoli moralnega konflikta, nemoteno vsled vključenega nesorazmerja med svojimi podanimi zaprisegami.

A kakor je napredoval v Adeptstvu, je njegova razposajenost naletela na uzdo; kakor hitro je podal resne Zaprisege in bil sprejet v Red, ki ga ne imenujemo, so mu te Zaprisege preprečevale, da bi uporabljal svoje moči kot igrače. Malenkostne operacije, za katere bi poprej moral

le s prstom pomigniti, so zdaj postale povsem nemogoče, navkljub najvztrajnejšemu naprežanju. Preteklo je mnogo let, preden je dojel vzrok temu. A je malo po malo postal tako zatopljen v Delo Svoje resnične Volje, da se mu ni nič več dogajalo, da bi se predajal muhastim igram.

Toda celo zdaj, čeprav je resnični Magus A.:A.:, in čeprav je Njegova Beseda beseda Eona, bivši Zver 666, Gospodar Škrlatne Žene, 'ki ji je dana vsa oblast,' še vedno ostajajo neke Orgije iznad Njegove moči izvedbe, kajti če bi to počel, bi potrjeval to, kar je zanikal s svojimi Zaprisegami, z vrlino katerih je sploh postal To, kar On je. Tudi v primeru, kadar se duh takih Orgij povsem sklada z Njegovo Voljo. Dobeseden pomen njegove Izvorne Zaprisege vztraja na tem, da ga moramo spoštovati.

Primer ponuja dve priliki tega principa. FRATER PERDURABO je posebej zaprisedel, da ne bo varčeval s svojim osebnim imetjem, niti s poslednjim penijem; in da ne bo dopuščal, da bi ga ovirala človeška čustva. Te določbe so bile sprejete; bilo mu je podarjeno neskončno več, kot si lahko zamislimo v primeru kateregakoli utelešenega Človeka. Po drugi strani pa je bila cena, ki jo je moral za to plačati, tako natančno izplačana, kakor bi se zanj pogodil Shylock. Vsak zaklad, ki ga je posedoval na zemlji, mu je bil odvzet, in to običajno na tako kruto surov način, da je bila sama izguba najnezatnejši del bolečine. Vsako človeško čustvo, ki ga je hranil v svojem srcu – ki je hrepenelo po Ljubezni, kot le malokatero drugo – mu je bilo izruvano in poteptano s tako peklenško zvitostjo v povečevanju muk, da je Njegova izdržljivost iznad vsake verjetnosti. Nerazložljive so zlobnosti, ki so spremljale vsak korak v Njegovi Iniciaciji! Smrt mu je ugrabila Njegove otroke s počasno brutalnostjo; ženska, ki jo je ljubil, se je zapila do delirija in demence pred Njegovimi očmi, ali poplačala njegovo strastno predanost s krastačjo hladno perfidnostjo v trenutku, ko je bil po letih lojalnosti izkušán, da ji zaupa. Njegov prijatelj, ki je nosil vrečo, je ukradel to, kar je bilo v njej, in prevaral svojega Učitelja, kot je le mogel. Ob prvem oddaljenem šepetu, da so Farizeji zunaj, so ga njegovi učenci 'vsi zatajili in zbežali.' Njegova Mati ga je pribila na križ s svojimi lastnimi rokami, in ga oštevala celih devet let, ko je visel na njem.

Zdaj, po prestanju vseh muk, bivši Mojster Magike, je zmožen Delati po Svoji Resnični Volji; in ta je, da ustanovi na Zemlji Njegovo besedo, Zakon Teleme. Nima nobene druge Volje, kot le te; vse kar počne, počne v ta namen. Vse Njegove Orgije obrodijo; to, za kar je potreboval

en mesec dela, ko je bil popoln Adeptus Major, danes lahko stori v nekaj minutah z Besedami Volje, izgovorjenimi s pravšno vibracijo v pripravljena Ušesa.

Vendar, niti z naravno rabo Svojih sposobnosti, ki so ga proslavile po vsem svetu, niti s skrajno silo svoje Magike, ni zmožen pridobiti si materialno bogastvo iznad minimuma, ki mu je potrebno za golo preživetje in delo. Zaman protestira, da ni njemu, temveč njegovemu Delu potreben denar. To mu omogoča točen pomen Njegove Zaprisege, da bo dal vse, kar ima, za Svoj magijski Dosežek.

Toda še večje je prekletstvo, ki ga je priklical nase z odrekanjem pravice do uživanja Ljubezni onih, ki jih ljubi s tako nesebično in intenzivno strastjo, v zameno da bi mogel ljubiti Človeštvo tako, da bi bil izbran za razglas Besede Eona zavoljo njih, zakar je njegova nagrada obče zgražanje, telesno mučenje, miselno obupavanje in moralna paraliza.

On, ki ima moč nad Smrtjo, z dahom, ki povrača zdravje, z dotikom, ki povrača znamenja življenja, mora gledati svojega lastnega otroka, kako hira, mesec za mesecem, zavedajoč se, da mu njegova Veščina nikakor ne more koristiti, in ki je prodal svoj pečatni prstan svojega osebnega profita, da bi kupil čisto zlat obroč za na zanohtan prst svoje neveste, zgarane vdove, Svetu!

Drugi del: O NALOGU DUHU, TER O RAZLAGI DOLOČENIH PRITISKOV IN KLETEV, KI SO OBČASNO POTREBNE

I

Ob pojavi duha, ali ob izpoljitvi sile v talismanu, ki smo ga posvetili, je nujno le-tega zavezati z Zaobljubo ali Nalogom. Duha je treba navesti, da svojo roko vidno položi na orožje, s čigaršnjo močjo je bil duh priklican, ter da 'priseže poslušnost in zaupanje Njemu, ki živi in zmaga ter vlada nad njim v Svojih palačah kot Tehtnica Pravičnosti in Resnice,' pri Imenih, ki so bila uporabljena v tej evokaciji.

Nato je potrebno le še formulirati Zaprisego ali Nalog v jeziku, ki se ujema s poprej razglašenim smotrom operacije.

Naznačeno opozorilo je namenjeno temu, da bi ne zapadli v

ponižnost, medtem ko se orožje razteza izven Kroga. Če bi sila potekala proti nam, namesto od nas, bi nas to gotovo raztreščilo, ali pa bi postali sužnji duha.

V nobenem drugem trenutku ni tako pomembno, da Božanska Sila ne le napolni avro Magika, temveč zažari od le-te.

II

Lahko se zgodi, da je duh nepokoren in se noče pojaviti.

Magik mora v takem primeru razmisliti o vzroku take neposlušnosti!

Nemara sta prostor in čas napačna. Ni lahko prizvati vodne duhove v Sahari, ali salamandre v Območju angleških Jezer. Hismael se ne bo pripravljen pojaviti, če bo Jupiter pod horizontom.^[1] Da bi uravnovesili naraven primankljaj te vrste, moramo priskrbeti določeno količino primerne materiala. Ne moremo proizvesti opek brez slame.

Glede invokacij ali klicanj Bogov nam taki premisleki nič ne koristijo. Bogovi so onstran večine materialnih okoliščin. Nujno moramo napolniti svoje srce in *um* s primerno bazo za izpoljitev. Višja je narava Boga, bolj to drži. **Sveti Angel varuh ima vselej potrebno bazo. Njegova izpoljitev je odvisna zgolj od pripravljenosti Aspiranta, in vsi magijski obredi, uporabljeni za Njegovo invokacijo, služijo zgolj temu, da pripravijo tega Aspiranta; nikakor temu, da bi vplivali Nanj ali Ga privlekli. Njegova nenehna in večna Volja^[2] je ta, da bi postal eno z Aspirantom, in v trenutku, ko so pogoji za to izpolnjeni, se Ta Poroka konzumira.**

III

Neizprosnost duha (ali inercija talismana) običajno vključuje nek defekt v invokaciji. Duh se ne more niti za trenutek upirati svoji

1) V tej elementarni razpravi je nemogoče razložiti natančen značaj povezave med sevanjem dejanskega planeta, imenovanega Jupiter, in jupiterianskimi elementi, ki v različnih stopnjah obstajajo v zemeljskih objektih.

2) Ker to Poznanstvo in Komunikacija nista univerzalna, se zdi sprva, kakor bi bila neka vsemogočna volja ovirana. Toda Njegova Volja in vaša volja skupaj tvorita to voljo, kajti vi in On sta eno. Ta ena volja je zatorej podeljena proti sebi vse dokler niste zmožni zatrdnega stremljenja. Njegova volja pravtako ne more ovirati vaše. On je tako zagotovo eno z vami, da je celo vaša volja po ločitvi tudi Njegova volja. On je tako siguren v vas, da uživa v vaših blodnjah in koketiranju, tako kakor tudi v vašem predajanju. Ta odnos je v celoti razložen v *Libru LXV*. Glej tudi *Liber CXI vel Alef*.

Inteligenci, ko je ta Inteligenca na delu v skladu z Voljo Angela, Arhangela in Boga nad njim. Zatorej je bolje ponoviti Invokacije, kakor pa kar preiti na kletve.

Magik mora tudi razmisliti,^[1] ali je invokacija resnično neobhoden del Karne Sveta, kakor je sam zatrdil v svoji Zaprisegi (glej pogl 16, I). Kajti če gre zgolj za utvaro, je uspeh nemogoč. Zato bo najbolje vrniti se na začetek ter intenzivneje in siloviteje rekapitulirati analizo Zaprisege in Invokacij. In to se lahko stori trikrat.

Toda če je bilo to zadovoljivo izvršeno, in je duh še vedno neposlušen, potem je verjetno, da neka sovražna sila ovira operacijo. Zato je priporočljivo odkriti naravo te sile ter jo napasti in uničiti. S tem postane obred za Magika koristnejši kot kdajkoli prej, saj lahko s tem nemara razkrinka neko črno-magijsko bando, katere obstoja bi sicer sploh ne zaznal.

Njegova potreba, da v Parizu razišče neko gospo-vampirja s pomočjo neke čarovnice, je privedlo FRATRA PERDURABA do odkritja zelo močne združbe črnih magikov, s katerimi se je bil prisiljen spopadati skoraj deset let, preden je bilo njih uničenje popolno in nepovratno, kakor je zdaj.

Tako odkritje običajno ne bi motilo operacije. Obča pretnja, oziroma kletev, proti motečim silam (kajti nobena božanska sila ne more biti v oviro *ex hypothesi*) je lahko izrečena, in je s tem začasno opravljeno – saj bo invocirana Božanska moč zadostovala v ta namen – nakar lahko nadaljujemo z določeno ostrino rotiti duha, češ da je s tem, ko se je podvrget Črnim Bratom, storil zlo.

Vsekakor, neki demoni so take narave, da razumejo zgolj kletev, in niso naklonjeni vljudnemu poveljevanju.

.....*suženj je,*

ki ga le bič lahko premakne, ne prijazno rotenje!

Končno, kot zadnjo možnost, lahko zažgemo Pečat Duha v črni škatli s smrdečimi snovmi, ki jih prej skrbno pripravimo, skupaj s primerno narejenimi vezmi, tako da je v resnici s tem mučen.^[2]

1) Seveda mora biti to postorjeno med pripravo Rituala. Vendar mora to obnoviti z novega stališča, ki je doseženo z invokacijo.

2) Natančen pomen te fraze se zdi na prvi pogled skrit. Duh je zgolj upirajoči se del našega lastnega organizma. Njegov priklic nam torej prinese ozaveščenje dela našega lastnega značaja; ukazovanje njemu in njegova prisila pomeni potrditev

To je, kakorkoli že, zelo redek slučaj. Samo enkrat v vsej svoji karieri je bil FRATER PERDURABO prisiljen v tako surovo ravnanje.

IV

S tem v zvezi, **pazite na takojšno pripravljenost s strani duha samega.** Če ni slučajno neka Črna Loža izkoristila našo operacijo za poslanje duha, polnega hlinjene ponižnosti, da bi nas uničil. Takšen duh bo izrekel zaprisegega nekako napak, ali pa se bo na kakšen drug način hotel izogniti naloženim dolžnostim.

To je nevaren trik, pravzaprav, za Črno Ložo, ki ga hoče zaigrati; kajti, če duha na primeren način privedemo pod svoj nadzor, bo prisiljen prekiniti dogovor z njimi in se bo tok vrnil Črni Loži s povečano močjo. Lažnivci bodo tako pod nadzorom svoje lastne laži; njihovi lastni sužnji se jim bodo uprli in jih pahnili v sužnost. Zlohotni padejo v jamo, ki jo sami izkopljejo.

V

Nalog duhu se običajno izporoči, razen v delih čiste evokacije, ki je koneckoncev sorazmerno redka, preko neke vrste talismana. V določenem smislu je talisman pravzaprav Nalog, izražen v hieroglifih. **Vendar je vsak objekt, kakršnekoli vrste, nek talisman,** kajti definicija talismana je: neka stvar, na katero smo izvedli akt volje (to je, Magike), da bi ga usposobili za določen smoter. Ponavljana dejanja volje posvetijo katerikoli dotičen objekt brez nadaljnega naprežanja. Vemo, kakšne čudeže lahko delamo s svojo palico za kratke udarce pri golfu! Uporabljali smo jo vedno znova uspešno, vsled česar je naša simpatija do nje rasla ter postajala še bolj sigurna in popolna vsled učinka 'ljubezni pod voljo,' kar ji je poverjeno z našo uporabo.

Seveda, zelo pomembno je, da za tak objekt poskrbimo, da ne pride v stik s profanim. Mi nagonsko ne dovolimo nekemu drugemu, da bi uporabil našo ribiško palico ali puško ali pipo. Pa ne zavoljo tega, da bi on ne storil kakšno škodo v materialnem smislu. Gre za občutek, da smo s svojo rabo predmet posvetili nam samim.

Razvpit primer takega talismana je soproga. Ona je objekt, posebej

---

tega dela. Obstaja analogija pri učenju neke mentalno-telesne spretnosti (biljard n.pr.), vsled vztrajnega in marljivega študija in prakticanja, kar pogosto vključuje precejšno bolečino in probleme.

pripravljen, da vanj vtisnemo svojo ustvarjalno voljo. To je sicer primer zelo kompleksne magijske operacije, ki lahko traja več stoletij. Teoretično pa gre za povsem običajno talismansko magiko. Zavaljo istega vzroka se ljudje trudijo, da bi svojim soprogam preprečili stik s profanim; ali vsaj poskušajo.

Bralci Biblije se bodo spomnili, kako je Absalom javno prevzel Davidove žene in priležnice na terasi palače, da bi tako naznačil svoj uspeh v izničenju očetove magične moči.

Mnogo talismanov v tem svetu leži zapuščenih naokrog na kar se da grajevreden in malomaren način. Taki so objekti javnega čaščenja, kakor so ikone in idoli. V teh stvareh je shranjeno ogromno magijske Sile; z uničenjem le-teh lahko posledično magijsko premagamo ljudi, ki te objekte častijo.

Če se borimo za svojo zastavo, to nikakor ni nerazumno, saj nam zastava resnično veliko pomeni. Enako je z najbolj razširjenim talismanom, ki se najbolj predano časti povsod, denarjem; očitno je moč zlomiti magijsko voljo častilca, če mu odvzamemo denar, ali pa na tak ali drugačen način izničimo njegovo vrednost. Toda v primeru denarja nam obče izkustvo pove, da ga zelo malo leži izgubljenega naokrog. V tem primeru so ljudje pravgotovo prepoznali njegovo talimansko vrline, se pravi, njegovo moč kot instrumenta volje.

Z mnogimi ikonami in idoli pa je malo drugače; namreč, zelo lahko je ukrasti njihovo vrednost. To se lahko stori na široki skali, kakor je bil primer s podobo Izide in Horusa ter sličnih kombinacij matere-otroka, ki so si jo v celoti prilastili Kristjani. Čudež je, kakorkoli že, v tem primeru nekako nevarnega tipa, kadar so ljudje deležni razsvetlitve s strani arheologov. Dokazano je bilo, da ni podoba Marije z Jezusom nič drugega kot imitacija podobe Izide s Horusom. Odkritost je najboljša politika, tako v Magiki, kakor povsod drugje v življenju.

POGLAVJE XVI

O INVOKACIJI

V nekem preprostem in poštenem, ali 'protestantskem,' sistemu Magike je kaj malega za dodati na to temo, poleg tega, kar je bilo že povedanega. Magik naslovi neposreden poziv Bitju, ki ga hoče priklicati. Toda skrivnosti uspeha v invokaciji še nismo razkrili. Gre za skrajno preprostost. Praktično pravzaprav nima nobene vrednosti, da bi invokacija vsled nje bila 'pravilna.' Obstaja tisoč različnih načinov, da privedemo nekaj do cilja, kar se tiče zunanjih okoliščin. Vso skrivnost lahko povzamemo v tele štiri besede: **'Razvnemi se v molitvi.'**^[1]

Um moramo tako eksaltirati, da izgubimo zavest o sebi. Magik mora biti poveden ven od neke sile, ki pa, čeravno je ta v njem in iz njega, nikakor ni to, kar on v svojem normalnem stanju imenuje Jaz. Kakor tudi pesnika, ljubimca, slikarja, ponese ven iz sebe v ustvarjalnem besnilu, tako je tudi z Magikom.

Nemogoče je podati pravila, kako se zadobi ta poseben stimulus. Nekoga bo povlekel misterij celotne ceremonije; spet drugega nemara čud besed, navkljub dejstvu, da so mu 'barbarska imena' nerazumljiva. Včasih nas tekem obreda presune pravi pomen kakšnega barbarskega imena, s katerim smo se prej dolgo časa zaman ubadali, in to lahko doživimo resnično v svetlobi in sijaju, v pravem orgazmu. Vonj nekega kadila nas lahko vzburi celo do telesne ekstaze magičnega plesa.

Vsak Magik mora skomponirati svoj obred tako, da bo proizvedel dramatični višek. V trenutku, ko vzhičenje postane neobvladljivo in celotno zavestno bitje Magika presune krč, tedaj mora izgovoriti vrhovno rotitev.

Zelo učinkovita metoda je ta, da se za hip ustavimo, s skrajnim naporom volje, vedno znova, na samem robu tega krča, dokler ne pride trenutek, ko ta volja izgine.^[2] **Zadrževanje ni več mogoče, niti zamisljivo, in celotno Magikovo bitje, v katerem niti najmanjši atom ne reče ne, nezadržno izvzre. V zaslepljujoči svetlobi, ob hrumenju desetih tisočev gromov, se nato konzumira Združitev Boga in človeka.**

1) Kabalistično je to izraženo v stari formuli: Domine noster, audi tuo servo!
Kyrie Christe! O Christe!

2) Spozaba mora biti popolna; fatalno je poskusiti 'odklopiti se' zavestno.

Če Magik še vedno stoji v Krogu, mirno nadaljujoč s svojimi invokacijami, je to zato, ker se je ves njegov zavestni del ločil od pravega jaza, ki leži izza te normalne zavesti. Toda Krog je ves izpolnjen s to božansko esenco; vse drugo je zgolj slučaj in privid.

Invokacije, ki sledijo, ter postopen razvoj in materializacija sile, ne zahtevajo nobene muke. Velika zmota začetnika je, če osredotoči svojo silo na dejanski proglašen smoter obreda. Ta napaka je najpogostejši vzrok zmote in neuspeha v invokaciji.

Dodatek temu Teoremu je dejstvo, da Magik kmalu zapostavi evokacijo domala v celoti – samo redke okoliščine zahtevajo dejanje na materialnem planu. Magik se povsem posveti invokaciji nekega boga; in kakor se ravnovesje približuje popolnosti, on nehava s klicanjem nekega delnega božanstva; samo tisti bog, navpično iznad njega, se nahaja na njegovi poti. Tako se človek, ki se loti Magike zgolj z idejo, da bi si pridobil znanje, ljubezen ali bogastvo, znajde nepovratno predanega izvedbi *Velikega Dela*.

Potemtakem je očitno, da ne obstaja nobena razlika med magiko in meditacijo, razen v najpoljubnejšem in slučajnem primeru.^[1]

Obstajajo še mnogi drugi izumi, ki so v pomoč pri invokaciji, tako da jih je nemogoče vse naštet; Magik naj se potrudi sam v iznajdbi novih zase.

Podajmo en primer.

Predpostavimo, da Invokacijo sestavlja 20 do 30 barbarskih imen; predstavljajmo si, da ta imena zavzemajo predele enega navpičnega stebra, in da je vsako naslednje ime dvakrat daljše od prejšnjega; in naša zavest se dviga z vsakim imenom po stebri. Že samo večanje bo proizvedlo občutek spoštljivega vzhičenja in začudenosti, ki na pravi način predhaja ekstazo.

V eseju 'Ojačani Zanos' je podan natančen opis ene od klasičnih metod^[2] prebujanja Kundalini. Ta esej je treba preučiti zelo skrbno in temeljito.

1) Obstaja generalna metafizična antiteza, da je Magika Umetnost Volje-do-Življenja, Mistika pa Volje-do-Smrți; vendar, - smrt in življenje sta le dva vzgiba ene in iste krivulje Univerzalnega Življenja-Umiranja.

2) Najzgodnejši in najpristnejši Kristjani (sc. Gnostiki; op.p.) so se posluževali vsega bistvenega v tej metodi. Glej *Fragments Pozabljene Vere*, od G.R.S. Mead. Obstaja pristna povezava med tem, kar vulgarni imenujejo blasfemija ter tistim, kar imenujejo imoralnost, namreč preko dejstva, da je krščanska legenda v resnici odmev Faličnega Rituala. Obstaja tudi resnična in pozitivna vez med Ustvarjalno Silo Makrokozma in silo Mikrokozma. Zavoljo tega moramo slednjega narediti čistega in posvečenega, kakor je prvi. Enigma za večino je, kako to narediti. Preučevanje Narave je Ključ za ta Vrata.

POGLAVJE XVII

O DOVOLJENJU ZA ODHOD

Potem ko nek obred doseže svoj klimaks, nujno temu sledi anti-klimaks. A če je bil obred uspešen, je ta anti-klimaks zgolj formalen. Magik mora trajno bivati na višjem planu, h kateremu je stremel.^[1] **Vsrkati je treba vsa sila operacije;** a skoraj zagotovo ostane nek residuum, saj nobena operacija ni popolna; in (četudi bi bila popolna) bi obstajalo veliko stvari simpatetičnih do operacije in privlečenih v krog. Te moramo takoj razpoditi, če ne, postanejo sprijene in zle. V invokaciji je to zelo lahko storiti; zgolj odstranitev pritiska vsled magikove volje povrne vse v normalno stanje, v skladu z velikim zakonom inercije ali vztrajnosti. V slabo izvedeni evokaciji, kakorkoli že, pa tega ni vedno lahko doseči; duh lahko zavrne, da bi ga nadzirali, in noče oditi – tudi potem, ko je zaprisegel poslušnost. V takem primeru lahko pride do skrajno nevarne situacije.

Običajno Magik odslovi duha s temi besedami: 'Zdaj pa ti pravim, odidi v svoje prebivališče in domovanje – in bodi blagoslovljen od vsevišnjega v imenu (tu omenimo božansko ime, ki je primerno za operacijo, ali pa Ime, ki je primerno za odkupljenje duha); in naj bo mir med teboj in menoj; in bodi vedno pripravljen, da prideš, kadar te pokličem!'^[2]

Če takoj ne odide, potem je to znak, da je nekaj zelo narobe. Magik mora v tem primeru nemudoma in kar se da skrbno znova posvetiti svoj Krog. In potem naj ponovi odpoklic; če tudi to ne zaleže, mora izvesti odganjajoči ritual, v skladu z naravo duha, in, če je potrebno, dodati še rotitve istega učinka. V teh okoliščinah, ali če se še kaj drugega pripeti, se ne sme zadovoljiti z navideznim izginotjem duha, ki se lahko zlahka naredi nevidnega in pritaji, da bi Magiku storil še kaj nasprotujočega, ko bi stopil iz Kroga – še celo mesece kasneje.

1) Hribolazec, ki se sprosti, ko zre v prepad, bo padel dol na zemljo; šele ko doseže varno polico, se lahko usede in sprosti za nekaj časa.

2) Običajno se doda še 'bodisi z besedo ali voljo, ali z Mogočnimi Rotitvami Magijske Umetnosti.'

Vsak simbol, ki je enkrat dokončno vstopil v naš okoliš z našim privoljenjem, je skrajno nevaren; razen če ni pod popolnim nadzorom. Naši prijatelji so nam prej zmožni škodovati, kot pa tujci; in naš največji sovražnik tiči v naših lastnih navadah.

Seveda je to sam pogoj uspeha, da vgradimo ideje v svojo podzavest. Nujnost selekcije je zatorej očitna. (To je smisel vseh vaj avtosugestije ali avtohipnoze, namreč, vzgajanje 'vrta' podzavesti, v kateri vsa naša 'nižja' narava deluje samodejno, ker smo jo tako navadili oz. 'izurili'; op.p.)

Resnično, pride čas, ko se mora vsekakršnekoli elemente vsrkati. Samadhi je, po definiciji, sam ta proces. Toda z vidika mladega magika obstaja pravilen način – strog in težaven – za izvedbo vsega tega. **Nikoli ni prevečkrat ponoviti, da tisto, kar je zakonito za eno Pot, ni zakonito za drugo.**

Takoj po Dovoljenju za Odhod in splošnem zaključku dela, je za Magika nujno uvesti se za mizo in zapisati svoje Magikalno poročilo. Pa naj bo še tako izčrpan¹⁾ vsled obreda, mora se prisiliti, da to stori, dokler mu enkrat to ne pride v navado. **Resnično, bolje je narediti napako v magijskem obredu, kot pa zanemariti zapis njegovega natančnega poteka.** (To je bistvo znanstvene metode dela; op.p.) V primernost te opazke nikakor ne smemo dvomiti. Čeprav nas požre Malkah be-Taršišim ve-Ruahot ha-Šehalim, to ni taka stvar, saj je vse tako hitro mimo. Toda zapis transakcije je tisto, kar je pomembno. Nihče se ne meni, če je Macbeth umoril Duncana. Saj gre le za en umor med sličnimi umori. Toda Shakespeareov zapis incidenta predstavlja enkratni zaklad za človeštvo. In, ločeno od problema vrednosti tega za druge, gre za problem vrednosti tega za magika samega. **Magikov zapisnik je njegovo najsigurnejše premoženje.**

Magiko počenjati, kakor tudi karkoli drugega, brez metode, je bedasto. Počenje Magike brez držanja zapisnika je kakor bi hoteli poslovati brez knjigovodstva. Mnogo ljudi je, ki sploh ne razumejo narave Magike. Mislijo si, da je to nekaj medlega in neresničnega, dočim je ravno nasprotno, namreč, neposreden način za prihod v stik s stvarnostjo. To so ljudje, ki se odevajo v fraze in venomer uporabljajo dolgovezje besed brez določenega pomena, ter se slepijo s pompoznimi nazivi in okraski, ki ne pomenijo prav ničesar. S takimi ljudmi nimamo kaj početi. Tistim pa, ki iščejo realnost, podarjamo Ključ Magike, ob čemer jih opozarjamo, da ključ do zakladnice ni koristen brez

1) V resnici mora biti osvežen, bolj kot po celonočnem spancu. To sicer tvori preizkus njegove veščine.

kombinacije; in ta kombinacija je magikalni zapis.

Z enega vidika magijski napredek dejansko tvori dešifriranje svojega lastnega zapisnika.^[1] Zavoljo tega je to najpomembneje početi, na striktno magikalni osnovi. A ločeno od tega, absolutno bistveno je, da je ta zapis jasen, temeljit in natančen, kajti zgolj na podlagi takega zapisnika vaš učitelj lahko presodi, kako je najbolje pomagati vam. Vaš magijski učitelj ima tudi kaj drugega za početi, poleg tega, da teka za vami ves čas, in najpomembnejša med njegovimi nalogami je naloga nadzornika. In če pokličete nadzornika, da pregleda vaše poslovanje, in vas vpraša po vaših knjigah, vi pa odvrnete, da vam ni prišlo na misel, da bi morali pisati knjige, potem se ne smete čuditi, če vas bo imel za nekakšnega bedaka.

Povsem nedojemljivo je – ali je vsaj bilo – za MOJSTRA TERIONA, da ljudje, ki se odlikujejo po zdravem razumu v drugih aferah življenja, le-tega povsem izgubijo, ko se lotijo Magike. To v veliki meri opravičuje vero polizobraženih, češ da je Magika koneckoncev pač ena nora afera. Kakorkoli že, nihče med temi slaboumnimi lunatiki nima veze z A.:A.:, kajti nujnost trdega dela, če želimo položiti izpite ob določenih presledkih, ter skrb za zapisovanje tega, kar počnemo, vse to preplasi bedake, lene in histerične.

Mnogo modelov magikalnega in mističnega zapisa boste našli v različnih številkah *Equinox*a, nakar ne boste imeli težav z usvajanjem potrebne tehnike, če ste marljivi v praksi.

---

1) Človek je ena Zvezda v Telesu Nuit, in vsaka sosedna inkarnacija je neka Koprna, in pridobitev Magijskega Spomina je postopno Razodevanje te Zvezde, tega Boga.

POGLAVJE XVIII

O JASNOVIDNOSTI IN SVETLOBNEM TELESU, NJEGOVIH MOČEH IN NJEGOVEM RAZVITJU. PRAVTAKO O DIVINACIJI

I

Znotraj človekovega telesa obstaja še eno telo, približno iste velikosti in oblike; toda iz finejše in manj iluzorne snovi. Seveda, ono ni 'realno'; vendar potem ni nobenega drugega telesa več! Preden obravnavamo jasnovidnost, moramo na kratko prediskutirati ta problem realnosti, kajti nesporazum v zvezi s tem je povzročil nešteto težav.

Obstaja zgodba o Amerikancu v vlaku, ki je videl drugega Amerikanca, kako nosi eno košaro nenavadne oblike. Premagala ga je radovednost, nakar se skloni preko in reče: 'Povej mi, tujec, kaj imaš v tej košari?' Drugi, udrtega lica in redkobeseden, odvrne: 'Mungosa.' Prvi je bil videti zbeگان, saj še nikdar ni slišal za mungosa. Po premoru je, tvegajoč zasmeh, nadaljeval: 'A mi povej, kaj je to Mungos?' 'Mungo žre kače,' odgovori drugi. To je bil še en trd oreh zanj, a je nadaljeval: 'Kaj za vraga pa ti bo Mungo?' 'Veste,' pravi drugi (zaupno šepetaje) 'moj brat vidi kače.' Prvi je bil še bolj zmeden; po dolgem premisleku je nadaljeval bolj čustveno: 'Povej, menda ja niso prave kače.' 'Gotovo,' pravi človek s košaro, 'toda Mungo tudi ni pravi.'

To je popolna magijska parabola. **Nekaj takega kot resnica v zaznavnem vesolju ne obstaja; vsaka ideja, ko jo razčlenimo, namreč vsebuje neko nasprotje.** Povsem brezkoristno je (razen kot nek začasni pripomoček) postavljati eno vrsto idej nasproti drugi vrsti, češ da je ta 'resničnejša.' Napredovanje človeka proti Bogu ni nujno napredovanje proti resnici. Vsi filozofski sistemi so se zrušili. Toda vsaka vrsta idej poseduje resnične odnose v sebi. Možno je, z Berkeleyem,^[1] zanikati

1) Resnični Berkeley ni počel nič kaj takega: namig je na neko imaginarno žival, ki jo je izumil dr. Johnson iz trmaste britanske nevednosti.

obstoj vode in lesa; toda, koneckoncev, les plava na vodi. Magik se poistoveti z nesmrtnim Ozirisom, vendar Magik umre. Ob tej dilemi moramo dejstva prerazporediti. Nemara bomo rekli, da se Magik osvesti tistega delčka sebe, ki ga imenuje nesmrtni Oziris; in ta njegov del ne 'umre.'

To notranje Magikovo telo, ki smo ga omenili na začetku tega poglavja, torej obstaja in lahko izpričuje določene moči, ki jih njegovo naravno telo ne more. lahko na primer prehaja skozi 'materijo' in se lahko giblje v vse smeri v prostoru. A je to zaradi tega, ker je 'materija,' v običajnem smislu besede, na nekem drugem nivoju.^[1]

To subtilno telo zaznava nek svet, ki ga običajno ne zaznavamo. Ono ne zaznava nujno sveta takšnega, kot ga običajno zaznavamo, in čeravno lahko v tem telesu grem skozi strop v sobi, to še ne pomeni, da bom lahko povedal kakšno vreme je zunaj. Morda, ali pa ne; in če ne, iz tega še ne sledi, da si delam iluzije s tem, ko mislim, da sem šel skozi strop. **To telo, ki ga različni avtorji različno imenujejo, Astralni dvojnik, Svetlobno telo, ognjeno telo, telo želje, subtilno telo, in še z neštetiimi drugimi imeni, je naravno usposobljeno za zaznavanje objektov svoje vrste...posebej fantomov astralnega nivoja.**

Obstaja neka rahla in nedoločna vez med Astrali in Materiali; in možno je, ob obilici izkustva, sklepati na nekatera dejstva na podlagi astralnega vidika, ki ga predstavijo očem Svetlobna Telesa.^[2] Ta astralni nivo je tako raznolik in spremenljiv, da lahko nekaj jasnovidcev, ki opazujejo isto stvar, poda povsem drugačno mnenje o tem, kaj so videli; in vendar lahko vsak sklepa pravilno. Ob pogledu na nekega človeka bo prvi jasnovidec rekel: 'Silnice so upadajoče'; drugi: 'Videti je vse umazano in zapackano'; in tretji: 'Aura je videti zelo razcefrana.' Vendar se bodo vsi trije strinjali, da gre za precej bolno osebo. V vsakem primeru so vsa taka sklepanja prej negotova. Biti moramo zelo izurjeni, da lahko zaupamo v svojo vizijo. Zelo veliko število ljudi misli, da so zelo dobri v tem, dočim je res le, da so sposobni zgolj včasih uganiti (kar si logično zapomnijo) med nizom stotih pozabljenih zmot.

1) Električno prevodnost ali ekonomske zakonitosti ne smatramo za neresnične, ker jih ne zaznavamo neposredno preko čutil. Naša magikalna doktrina je univerzalno priznana s strani skeptikov – le da oni hočejo le Magiko narediti za izjemo!

2) To je zato, ker obstaja med nivoji določena korespondenca; kakor v primeru jeter anglo-indijca ter njegovega značaja. Odnos se zdi 'rahel in nedoločen' samo v kolikor smo slučajno nepoučeni o zakonih, ki potrjujejo primer. Položaj je analogen položaju kemika pred odkritjem zakona 'Združujočih se Mas,' itd.

Edini način testiranja jasnovidnosti je skrben zapis vsakega postorjenega eksperimenta. Na primer, FRATER O. M. je nekoč dal jasnovidcu plašč neke osebe, da bi ga psihometrično preučil. Podal je 56 trditev o lastniku plašča; 4 so bile nedvomno pravilne; 17 delno pravilnih, a takih, ki veljajo za večino ljudi. Ostale so bile napačne. Iz tega ni bilo za sklepati na neko moč jasnovidnosti. Njegove telesne oči – če bi opazil kraj – bi mu služile bolje, mislil je namreč, da gre za trgovca z žitom, dočim je bil dotični v resnici grof.

Magik ne more nikdar pretiravati v trudu, da razvije to moč v sebi. To mu bo skrajno koristilo v samoobrambi pred napadom; v zapažanju opozorilnih znamenj, v presoji značajev, in posebej v opazovanju procesa svojih Obredov.

Mnogo je načinov, kako si pridobimo to moč. Zrenje v kristal, ali v lužo črnila na dlani, ali v kavno skodelico, ali v ogledalo. Enako je v primeru mikroskopista, ki gleda v enojno lupo in z enim očesom vidi vanjo, obenem pa mora imeti odprti obe očesi, nakar se zgodi, ko mu eno oko preneha pošiljati sporočila v možgane in mu je pozornost odvzeta, da začne zreti skozi Astralne oči.

MOJSTER TERION je spoznal take metode za nezadovoljive. Zelo pogosto sploh ne delujejo. Težko je učiti nekoga teh metod; najslabše pa je to, da so povsem pasivne! Nekaj lahko vidimo le, kadar nam je to pokazano, in nemara se nam pokažejo povsem nesmiselne in irelevantne stvari.

Pravilna metoda je sledeča: - **Naredite svoje Svetlobno telo tako stvarnega, kot je fizično telo, naučite se potovati do kateregakoli zelenega simbola ter ga usposobite za izvajanje potrebnih ritualov in Invokacij. Skratka educirajte ga.** Končno, odnos tega telesa z vašim pravim telesom mora biti zelo intimen; preden pa pride do skladja, moramo pričeti s skrbnim razlikovanjem med njima. Zatorej je prvo, kar nam je za storiti, to, da spravimo to telo ven iz vašega telesa. Da bi se izognili mešanju obeh, si predstavljajmo, da pred nami stoji naša zrcalna podoba. Nikar ne recite, da je to le umišljanje. Čas za preizkus tega pride kasneje, ko uspemo zadobiti jasno podobo tega telesa. Nato poskusimo predstavljati si, kako bi mi izgledali skozi njegove oči in z njegovega mesta; poskusimo prenesti zavest v Svetlobno Telo. Naše lastne oči mižijo. Z uporabo oči Svetlobnega Telesa skušajmo nato opisati objekte v prostoru za svojim hrbtom. Ne recite, da gre le za trud podzavestnega spominjanja;...čas za preizkus tega pride kasneje.

Kakor hitro se začenjate počutiti v tem telesu kakor doma, začnite

vajo vzpenjanja v zrak. Občutek vzpenjanja naj traja dokler ne boste začeli videvati pokrajin ali bitij astralnega nivoja. Ti imajo svoje lastne kvalitete. Oni niso kakor materialne stvari – niso kakor miselne slike – zdi se, da ležijo nekje vmes.

Ko vas bo praksa naredila za izvedenca ali adepta, tako da boste zmožni tekom enournega potovanja poročati o precej burnem dogajanju, se osredotočite na nek poseben kraj na astralnem nivoju; pokličite, na primer, Merkurija, ter raziščite zapisnik svojih videnj – poizvedujoč, ali so videni simboli v skladu s konvencionalnimi simboli Merkurija.

To testiranje duhov je najpomembnejša veja celotnega drevesa Magike. Brez tega smo izgubljeni v pragozdu utvar. Vsak duh, tja do samega Boga, nas rade volje prevara, če je le mogoče, da bi se naredil za važnejšega, kot v resnici je; skratka, posluži se lahko 333-ih načinov, da zavede vašo dušo. Zapomnite si, da je od vseh najvišjih Bogov višji samo Magus, Majan, največji od vseh vragov.

Lahko poskusite tudi 'vzpenjanje po nivojih.'^[1] Z nekaj vaje, posebej če imate dobrega Guruja, boste sposobni izmuzniti se v in iz svojega svetlobnega telesa tako zlahka, kakor bi si oblekli in slekli svojo domačo haljo. Tako ne bo več potrebno pošiljati astralnega telesa daleč stran; kakor bi mignili, boste lahko 'preklopili' svoje oči in ušesa – enostavno, kakor bi mikroskopist (prej omenjen) prenesel vso svojo pozornost z enega na drugo oko.

Tedaj, pa kakorkoli uspešen je že bil vaš navidezen izstop iz telesa, je najpomembneje uporabiti vse sile, da ga povrnete nazaj na pravičen način. Svetlobno Telo mora sovpasti v prostoru s fizičnim telesom, nakar navzemite Bogovsko Obliko ter vibrirajte Harpokratovo ime z vso odločnostjo; nato pa si znova povrnite enovitost zavesti. Če to zanemarite, se lahko znajdete v resnih težavah. Vaše Svetlobno Telo lahko ostane in blodi brez nadzora na astralu, kjer ga lahko kaj napade in zaobsede. Tega se boste zavedli šele ob nastopu glavobola, morečih sanj ali še bolj resnih znakov, kot so histerija, omedlevica, nemara celo blaznost ali paraliza. Čeprav mine tudi najhujši napad, vendar lahko ostanete bolj ali manj poškodovani.

Velika večina 'spiritualistov,' 'okultistov,' 'teozofistov,' je obžalovanja vreden primer ponavljajočih se oškodovanj vsled tega.

Čustveni tip vernikov prav tako trpi zaradi istega vzroka. Predanost projicira subtilno telo, katerega se dokopljejo vampirski demoni, zamaskirani v 'Kristusa' ali 'Marijo,' karkoli pač že je objekt njihovega

1) Glej Liber 418, Vizija in Glas Tridesetih Ætirov (ali Obnebij; op.p.), 3. Ætir.

oboževanja. Popolna odsotnost vsake moči osredotočanja misli, da bi sledili nekemu argumentu, formuliranja Volje, zagovarjanja nekega prepričanja ali sledenja nekega toka delovanja, ali celo podanja svečane zaprisege, vse to neizbrisno označuje tiste, ki so tako izgubili delež svojih duš. Begajo od enega novega kulta do drugega, še bolj blaznega. Občasno so taki osebki zahajali za nekaj časa v okoliš MOJSTRA TERIONA, in jih je izstrelilo ven vsled preprostega procesa navajanja, da bi poskusili posvetiti se pol ure nekemu poštenemu delu pri hiši.

V Astralni projekciji je zelo koristno varovalo izvajanje celotne operacije v primerno posvečenem krogu.

Napredujte zelo pazljivo, vendar nadaljujte. Prišel bo čas, ko bo vaše Svetlobno Telo tako čvrsto napram duhov, kakor je vaše drugo telo čvrsto napram vetrov Neba. Vse je odvisno od izdelave (sc. edukacije, razvitja; op.p.) tega Telesa Svetlobe. Posedovati mora organizem, ki bo razvejan in uravnovešen kot vaš senčni brat, fizično telo.

Če še enkrat povzamemo, torej, **naša prva naloga je razviti svoje Svetlobno Telo znotraj našega lastnega kroga** brez zanašanja na katerekoli prebivalce sveta, kateremu pripada.

Kar smo dovršili s subjektom, nato nadaljujemo z objektom. Naučimo se opazovati astralni (sc. simbolni; op.p.) videz materialnih stvari; in čeprav to ne spada pod čisto jasnovidnost, lahko vseeno znova omenimo, da **se moramo skrajno potruditi izdelati in ojačati to Svetlobno Telo. Najboljši in najenostavnejši način je ta, da ga neprestano uporabljamo in urimo na vse možne načine.** Še posebej ga lahko uporabljamo v obredih iniciacije ali invokacije – ob čemer fizično telo ostaja v tišini in pri miru.

Pri tem početju je pogosto nujno ustvariti si nek Tempelj na astralnem planu. **Ustvarjanje simbolov je zelo dobra vaja. A je potrebno paziti na sledeče: po njih uporabi jih moramo reabsorbirati.**

Ko se enkrat naučimo ustvarjati astralne oblike, je naslednji korak sprva precej težaven. Ker je astral begav in poln prividov, te oblike, ki so dokončno prilepljene na material, posedujejo neizmerno moč vztrajnosti (inercije; op.p.) in upornosti, zavoljo česar je potreben zelo velik potencial za vplivanje na njih. Njih materialni podobniki, izgleda, jim služijo za trdnjave. Tudi ko proizvedemo začasni učinek, jih inercija materije vleče nazaj k normalni; vendar je naša možnost, da z izurjeno in posvečeno voljo v dobro razvitem astralnem telesu proizvedemo tudi stalno spremembo na materialu, na katerega naše Svetlobno Telo deluje, e.g., lahko zdravimo bolne, tako da obnavljamo zdravo pojavo njihovim

astralnim oblikam. Po drugi strani pa je možno razpršiti Svetlobno Telo tudi krepkega človeka, tako da umre.

Take operacije ne zahtevajo le moči, temveč pravilno presojo. Nič ne more pretenjati končne vsote usode – vse je treba plačati, celo za tazadnjo prebita paro. Zavaljo tega veliko število teoretično možnih operacij ne moremo izvesti. Predpostavimo, za primer, da vidimo dva človeka enako nezdrave astralne pojavnosti. V enem primeru gre za prehoden in šibkejši vzrok. Z našo pomočjo mu lahko v nekaj minutah povrnemo normalno stanje. Drugi pa, ki ne izgleda nič huje, je v resnici obseden s silo, ki je neizračunljivo večja od naše moči nadziranja, in če bi mu hoteli pomagati, bi se zgolj sami poškodovali. Diagnoze obeh primerov je treba izdelati vsled raziskave globljih predelov astrala, ki tvorijo 'izvorno telo.'

Združba črnih magikov pod nadzorom Anne Kingsford je nekoč poskusila umoriti patologa, ki ni bil tako poznan; uspelo jim je narediti ga resno bolnega. A ko so isto poskušali s Pasteurom, ni bilo niti najmanjšega učinka, kajti Pasteur je bil velik genij – adept na svojem področju, in dosti večji kot omenjena gospa na svojem – milijoni ljudi so ga vsakodnevno blagoslavljali. **Vse jasneje je treba razumeti, da je magijska sila podvržena istim zakonom proporcionalnosti kot vsaka druga vrsta sile.** Brez haska bo poskušal skorajšnji milijonar spraviti v bankrot človeka, ki ima za seboj Angleško Banko.

Da povzamemo, prva naloga je ločiti astralno od fizičnega telesa, druga, razviti moči astralnega telesa, posebej moč videnja, potovanja in interpretacije; tretja, združiti ta dva telesa ne da bi ju med seboj mešali.

Ko magik to dovrši, je šele sposoben poslovati z nevidnim.

II

Koristno bo, če nadaljujemo z obravnavo drugih nivojev, ki so bili običajno uvrščeni pod Astralne. Obstaja nek razlog za to, kajti samo razmejevanje je na nek način neopredeljivo. Tako kakor se rastlinsko kraljestvo staplja z živalskim, in na materialnem planu obstajajo taka bitja, ki se bližajo mejam astrala, tako najdemo take tudi na višjih nivojih.

Miselne slike, ki se pojavljajo med meditacijo, so subjektivne, in na noben način ne pripadajo astralnemu planu. Le redko se med meditacijo pojavijo astralne podobe. Kadar se to zgodi, gre, po pravilu, za neprimeren vdor v krog.

Obstaja tudi Magijski Plan. Dotika se materialnega, ali vsaj en njegov oddelek. Vključuje Astral, v glavnem polnokrvni tip Astrala. Sega do, in vključuje tudi večino, če že ne vseh, spiritualnih nivojev.

Magijski plan je torej najbolj vsestranski in dojemljiv. Egipčanski Bogovi so njegovi tipični prebivalci, in predstavlja dom vsakega Adepta.

Spiritualnih nivojev je več vrst, a se vsi odlikujejo po pristnosti in intenzivnosti, kakršnih ne najdemo nikjer druge. Njih prebivalci so brezoblični, osvobojeni časa in prostora, ter prepoznavni po neprimerljivem sijaju.

Tu je še mnogo podnivojev, kot je na primer Alkemijski. Na ta nivo mnogokrat naletimo med 'vzpenjanjem po Nivojih'; njegove podobe so običajno neobičajno negovani vrtovi, planine, opremljene z neobičajnimi simboli, hieroglifskimi živalmi, ali takšnimi liki, ki jih najdemo v 'Hermetičnem Arcanumu,' in slikami, kakršne so 'Zlatoiskalci' in 'Pokol Nedolžnih' od Basila Valentina. Alkemijski Plan ima edinstveno kvaliteto, in njegove podobe zlahka prepoznamo.

Obstajajo tudi nivoji, ki pripadajo različnim religijam, bivšim in zdajšnjim, in imajo vsi svojo posebno enovitost.

Skrajno pomembno je, da se 'Jasnovidec,' ali 'popotnik v astralnem telesu,' usposobi najti katerikoli zaželen nivo in tam delovati kot njegov vladar.

Novic A.·A.· mora položiti najstrožji izpit v tej praksi, preden lahko napreduje do stopnje Zelatorja.

Pri 'Vzpenjanju po Nivojih' mora običajno jasno preiti skozi Astralni do Spiritualnega nivoja. Nekateri bodo tega nezmožni. Njihovo 'fino telo,' ki je sicer dovolj dobro za bivanje na nižjih nivojih, kot senca med sencami, ne more prodreti do višjih območij ali obnebij. To zahteva namreč izredno razvitost in izurjenost tega telesa, ter intenziven priliv višjih spiritualnih sestavin človeka, če hoče predreti zastore. Stalno prakticiranje Magike je najboljša možna priprava. Četudi naša zavest ne doseže cilja, pa to lahko stori zavest našega finega telesa, kar je posledica rednega potovanja v tem telesu; in ta zmožnost zelo koristno deluje na našo zavest in mišljenje, ter zagotavlja uspešnost naše naslednje magijske operacije.

Moči, pridobljene na ta način, bodo magika pravtako ojačale v njegovi meditativni praksi. Njegova Volja bo sposobnejša pomagati osredotočanju, izničujejoč moteče miselne podobe ter zavračajoč manjše nagrade te prakse, ki predstavljajo skušnjava in mnogokrat zaustavijo mistikovo napredovanje.

Četudi smo rekli, da je spiritualno 'onstran astralnega,' je to zgolj teoretično;^[1] in napreden Magik bo spoznal, da v praksi ni ravno tako. Zmožen bo, vsled primerne invokacije, potovati direktno na katerikoli želeni kraj. V Libru 418 je podan primer dovršenosti. Adept, ki je raziskoval Ætire ali Obnebjā, ni prešel skozi in preko Vesolja, čigar celota se nahaja celo v najnotranjšem, oz. najbližjem (Tridesetem) Ætiru. Lahko je izbiral Ætire po želji, ob čemer je bila njegova glavna težava ta, da ni bil zmožen predreti njihovih kopren. Pravzaprav je bil, kakor govori Knjiga, zgolj vsled soslednih in vrhunskih iniciacij, katere je preстал v samih Ætirih, zmožen šele prodreti onstran Petnajstega. Čuvarji takih trdnjav vedo, kako je treba čuvati (sc. svetišča in njih skrivnosti; op.p.).

MOJSTER TERION je izdal najpomembnejše praktične magikalne skrivnosti v povsem razumljivem jeziku, a nihče, bivši bister in učen, ni razumel niti besede; tisti nedostojni pa, ki so profanirali zakrament, so s tem pojedli in popili prekletstvo zase.

Lahko prinesemo ukraden ogenj z Nebes, kakor je MOJSTER TERION storil to tako kot se pred njim ni drznil še noben drug adept. Toda šef, Titan, se mora sprijazniti vnaprej, da bo uklenjen na samotni skali in mu bodo jastrebi izjedali jetra, za neko obdobje, dokler ne pride Herkules, močan in oborožen vsled vrline samega tega ognja, in ga osvobodi.

TEITAN^[2] - čigar število je število človeka, šeststo in šestdeset in šest – nepodjarmljen, potolažen s strani Asie in Pantee, mora izpošiljati nenehne tuše blagoslova, ne le na Človeka, čigar inkarnacija je, temveč na tirana in preganjalca. Njegova neskončna bol mora ganiti srce z radostjo, kajti vsaka bolečina je le odmev nekega novega plamena, ki skoči na zemljo in ga je prižgal njegov zločin.

Bogovi so namreč sovražniki Človeka; Narava je to, kar mora Človek premagati, preden vstopi v njegovo kraljestvo.^[3] **Pravi Bog je človek.**

1) Delo Bertranda Russella *Principia Mathematica*, lahko rečemo, 'je onstran,' ali iznad, Colensove *Šolske Aritmetike*; vendar lahko prvo vzamemo v roke, ne da bi prej šli skozi slednjo.

2) TEITAN = 300 + 5 + 10 + 300 + 1 + 50 = 666. (Po izvorni grški gematriji, seveda; op.p.)

3) V drugem, višjem, smislu je Narava absolutna pravšna vseskozi. Položaj je tak, da se Magik znajde vklenjenega v izkrivljeni Naravi Nepravčnosti in Izprijenosti; in njegova naloga je, da to razvozla. To vse morate preučiti v Knjigi Modrosti ali Norosti (*Liber CXI vel Alef*) ter v ediciji Mojstra Teriona delu *Tao Teh King*. Dodajmo tu neko surovo opazko iz Njegovega Magijskega Dnevnika:

V človeku so skrite vse stvari. Med temi so Bogovi, Narava, Čas, in vse sile vesolja, njemu uporni sužnji. Z njimi se moramo spopasti in jih premagati v moči in imenu Zveri, ki so mu služili, Titana, Magusa, Človeka, čigar število je šesto in šestdeset in šest.

III

Praktika Vzpenjanja po Nivojih je tako pomembna, da se ji moramo posebej posvetiti. Ona je del bistvene tehnike Magike. Instrukcije za to praktiko so podane tako jedrnato v Libru O, da si ne moremo kaj, da bi jih ne navedli dobesedno ('prejšnji eksperiment,' o katerem je govora v prvem odstavku, je običajno astralno potovanje):

'1. Prejšnji eksperiment ima malo vrednosti in vodi do malo pomembnih rezultatov. A je možno, da se razvije in stopi z neko obliko Dharane – osredotočenosti – in v toliko lahko privede do najvišjih ciljev. Poglavitna korist te praktike iz zadnjega poglavja je to, da študenta spozna z vsako vrsto prepreke in vsako vrsto utvare, tako da lahko postane popoln

---

'Vsi elementi so se morali nekoč ločiti, - to je bilo v primeru neke hude vročine. Ko atomi prispejo do sonca, dobimo to neizmerno in skrajno vročino, in so vsi elementi spet oni sami. Predstavljajte si, da vsak element poseduje spomin na vse svoje avanture v kombiniranju z drugimi elementi. Mimogrede, ta atom (ojačan vsled tega spomina) bi ne bil taisti atom; vendar je, saj ni pridobil ničesar drugega od nikoder razen tega spomina. Zatorej lahko stvari, vsled poteka časa in vrline spomina, postanejo nekaj več od samih sebe; in tako je možen resnični razvoj. Tako lahko uzremo vzrok za odločitev vsakega elementa, da gre skozi niz inkarnacij; kajti tako, in samo tako, lahko on sploh gre in se premika; ter trpi preskakovanje spomina in luknje v spominu na te inkarnacije, ker se zaveda, da jih bo preстал nespremenjen.

Potemtakem imamo lahko neskončno število bogov, individualnih in enakih, čeprav različnih, med katerimi je vsak vrhovni in povsem nezrušljiv. To je tudi edina razlaga tega, kako lahko neko bitje ustvari svet, v katerem obstajajo vojne, zločini itd. Zlo je samo videz, kajti (kakor tudi 'dobro') ne more prizadeti same substance, temveč lahko le pomnoži njene kombinacije. To je nekaj sličnega mističnemu monoteizmu, a je ugovor tej teoriji ta, da Bog mora ustvariti potemtakem stvari, ki so vse del njega, tako da je njih medigra iluzorna. Če predpostavimo mnogo elementov, je njih medigra naravna. Ugovor tej teoriji ni vprašanje, kdo pa je ustvaril elemente, - elementi so vsaj tu, Boga pa, kadar ga iščemo, ni. Teizem je *obscurum per obscurius*. Moška zvezda je zgrajena od središča navzven, ženska pa od oboda navznoter. To je tisto, kar imamo v mislih, kadar rečemo, da ženska nima duše. To v celoti razloži razliko med spoloma.

gospodar nad vsako idejo, ki se mu lahko porodi v možganih, jo ukine, pretvori, naredi tako, da takoj uboga njegovo voljo.

'2. Naj prične točno kakor poprej; a najintenzivneje svečano in odločno.

'3. Nadvse mora paziti, da se njegovo namišljeno telo vzpne naravnost in navpično navzgor, se pravi, pravokotno na zemljino tangento, od točke, kjer se nahaja njegovo fizično telo.

'4. Namesto da se ustavi, naj nadaljuje z vzpenjanjem, dokler ga izčrpanost domala ne premaga. Če se bo ustavil proti svoji volji, naj se na vsak način potruди dvigniti se še naprej. Zares, četudi bo trepetal za svoje življenje, naj se prisili dvigati se stran in navzgor!

'5. Tako naj nadaljuje, dokler je v njem še dah življenja. Karkoli mu grozi, karkoli ga zapeljuje, četudi sam Tifon z vso svojo vojsko, spuščен iz Brezna, da bi ga napadel, in četudi ga bo sam glas s Prestola Boga rotil, da naj se ustavi in bo zadovoljen, naj se trudi in bori naprej, vedno naprej.

'6. Končno se mora zgoditi, da ga utrujenost povsem pogoltno in preplavi s svojo inercijo. Naj se potopi (ko ne zmore več boriti se in se bo ugriznil v jezik, in bo krvavel iz nosu) v črnoto nezavesti; nato pa, ko se bo predramil ter prišel k sebi, naj zapiše prisebno in natančno vse, kar je doživel: zares, vse, kar je doživel.' (Konec citata. Op.p.)

Seveda, Vzpenjanje se lahko začne s katerekoli startne točke. Lahko se postavimo (na primer) v Jupitrov krog, in bodo rezultati, posebej na nižjih nivojih, povsem drugačni od tistih, ki jih zadobimo, če pričnemo v Saturnovem krogu.

Študent mora podvzeti **reden** niz eksperimentov, da bi se spoznal, ne le z naravo različnih sfer, temveč tudi z notranjim smislom vsake. Seveda ni nujno pretirati vsakič do izčrpanosti, kakor je opisano v inštrukciji, vendar je to pravi način prakticiranja zavoljo pridobivanja moči za Vzpenjanje. Ko pa smo to moč že usvojili, potem je legitimno vzpenjati se na določene nivoje, zavoljo njih raziskanja, kakor v primeru vizij, zapisanih v *Libru 418*, kjer gre, če opišemo, za nekako mešano metodo. V takem primeru ni dovolj invocirati kraj, ki ga želimo obiskati, kajti, lahko je pritisk premočan in ga ne bi mogli izdržati ter dihati njegovega ozračja. Zapisanih je nekaj primerov, v katerih videc ni bil sposoben iti

skozi določen vhod ali ostati v določeni kontemplaciji ali viziji. Moral je prestati določene Iniciacije, da bi sploh lahko nadaljeval. **Zato je neobhodno, da je Magijska tehnika popolna. Svetlobno Telo mora biti sposobno iti kamorkoli in početi karkoli je potrebno. Torej je dril tisti, ki je vselej pomemben.** Vsak dan svojega življenja morate izvajati Vzpenjanje po Nivojih, leto za letom. Nobena napaka vam ne sme vzeti poguma in noben uspeh vas ne sme preveč opogumiti, tako v vsaki praksi ali vsakem nizu praktik. To kar delate, zadobi pravo vrednost na koncu; in to je, razvoj karakterja, stvaritev Karme, ki vam bo dala moč za izvrševanje vaše Volje.

IV

Divinacija (sc. prerokovanje; op.p.) je tako pomembna veja Magike, da zahteva posebno obravnavo.

Genija sestavljata dve plati; aktivna in pasivna. Moč izvrševanja Volje je zgolj slepa sila, če Volja ni razsvetljena. Na vsakem stadiju neke Magijske Operacije moramo vedeti, kaj delamo, in biti prepričani, da delujemo pametno. **Akutna občutljivost je vedno povezana z genijem;** moč točnega zaznavanja vesolja, razčlenjanja, koordiniranja in presojanja vtisov je baza vsega Velikega Dela. Ena armada je zgolj okorna surovina, če njen inteligenčni oddelek ne deluje, kakor bi moral.

Magik pridobiva transcendentalno znanje, ki je neobhodno za inteligentno vodenje in obnašanje, neposredno v zavest preko jasnovidnosti in jasnoslišnosti; dočim zahteva komunikacija s superiornimi inteligencami bolj izdelane predpriprave, tudi še po mnogih letih uspešnega izvajanja.

Zatorej je koristno posedovati eno veččino, s katero lahko v trenutku dobimo informacijo, ki nam je trenutno potrebna. Ta veččina je divinacija. Odgovor na naše vprašanje se ne posreduje neposredno, temveč preko prikladnega posrednika nekega niza prikladnih simbolov. Te simbole si mora divinator razložiti v izrazih svojega problema. Bilo bi nepraktično skonstruirati nek leksikon, v katerem bi bila rešitev vsakega problema podana s preobiljem besed. Bilo bi nepriročno; poleg tega, narava slučajno ne deluje po teh smernicah.

Teorijo kateregakoli procesa divinacije lahko podamo v nekaj preprostih izrazih.

1. Predpostavljamo obstoj inteligenc, bodisi znotraj ali izven divinatorja, ki se jih on neposredno ne zaveda. (Za teorijo sploh ni

važno, ali so duhovi-komunikatorji objektivne entitete, ali pa skriti predeli v našem umu.) Mnenja smo, da so takšne inteligence sposobne odgovoriti točno – znotraj določenih meja – na postavljeno vprašanje.

2. Predpostavljamo, da je možno skonstruirati izvleček hieroglifov, ki je dovolj raztegljiv v pomenih, tako da vključuje vsako možno idejo. Vsak od teh hieroglifov, nadalje trdimo, je razumljiv inteligencam, s katerimi želimo komunicirati, v istem smislu, kakor je nam samim. Zato imamo neke vrste jezik. Lahko ga primerjamo z *lingua franca*, ki ima nemara ta defekt, da ne more izraziti vsak pododtenek pomena, zaradi česar ni prikladen za književnost, a je prikladen za vodenje vsakodnevnih afer tam, kjer se govori mnogo jezikov. Hindustani je primer takega jezika. Še boljša je analogija med konvencionalnimi znaki in simboli, ki jih uporabljajo matematiki, da bi izrazili svoje predstave v popolnosti,^[1] ne da bi spregovorili kakšno besedo.

4. Predpostavljamo, da so inteligence, ki jih želimo konzultirati, voljne, ali pa jih sicer prisilimo, odgovoriti resnicoljubno.

Najprej se posvetimo naši zbirki simbolov. Abeceda nekega jezika je bolj ali manj poljuben način opisovanja zvokov, ki jih tvorimo in uporabljamo z govorjenjem. Same črke kot take nimajo nujno nekega sebi lastnega pomena. Toda **v nekem sistemu divinacije vsak simbol ali znak predstavlja neko dokončno idejo**. Če bi dodali nekaj novih črk angleškemu jeziku, bi to ne porušilo sistema. Pravzaprav, taki so primeri nekaterih stenografskih sistemov. Toda sistem simbolov, ki je primeren za divinacijo, mora biti popolna predstavitev Vesolja, tako da je vsak med njimi absoluten, in celota, ki je nedovzetna za razširitev ali zmanjšanje. Tehnično gre (dejansko) za en pantakel ali disk v polnem pomenu besede.

Poglejmo si nekaj prominentnih primerov takega sistema. Precej običajna metoda je bila, da so v ta namen uporabljali neke knjige, tako da so na slepo odprli neko stran. Knjigo Sibile, dela Vergila in Biblijo so redno uporabljali v ta namen. Teoretično so morali to opravičevati z dejstvom, češ da gre za knjigo, ki v popolnosti predstavlja Vesolje. A četudi bi to bilo res, gre vendar za nižjo obliko konstrukta, kajti najrazumnejša predstava vesolja je prej matematična in hieroglifična, kot pa literarna. **V primeru knjige, kot je *Knjiga Zakona*, ki je vrhunska resnica in popoln zakonik življenja, to ni neprimerno, kar**

1) Pravzaprav jih ne morejo. Najbolje kvalificirani so zelo skromni v domnevanju, da natančno razumejo smisel nečesa, kar jim kolegi hočejo razložiti; v kritiki njihovih spisov se pogostokrat opravičujejo za možno nerazumevanje.

se tiče dobrega občutka ali okusa, če si pridobimo orakelj iz njenih strani. Knjiga Zakona namreč ni le neka literarna kompilacija, temveč neka kompleksna matematična struktura. Zatorej izpolnjuje potrebne pogoje.

Poglavitni pripomočki za divinacijo so v zgodovini bili: astrologija, Tarot, Sveta Qabalah in Ji King. Obstaja še stotero drugih; od piromantije, oneiromantije, prerokovanja ob žrtvovanju, in vrtenja starega oraklja, do razbiranja znamenj iz leta ptic in iz čajnih listov. Za naš trenuten namen bo zadostovalo, če obravnavamo le pet naštetih primerov.

ASTROLOGIJA je teoretično popolna metoda, saj njeni simboli dejansko obstajajo v makrokozmu, in tako posedujejo naravno korespondenčnost z mikrokozmičnimi aferami. Toda v praksi je potrebno izračunavanje prekomplicirano. Nekega horoskopa nikoli ne moremo dovršiti. Pomagati si moramo še z neštetimi drugimi horoskopi. Na primer, če hočemo zadobiti odgovor na neko zelo preprosto vprašanje, moramo upoštevati ne le vse horoskope vključenih oseb, med katerimi so nekateri nemara nedostopni, temveč tudi drugotne sheme smernic in tranzitov, poleg progresivnih horoskopov, ob čemer niti ne omenjamo nobenih prenatalnih, mundanih in celo horarnih shem. Upoštevanje vse množice podatkov, uravnovešanje elementov tako obpornega stekanja sil, in izvlečenje enovite sodbe iz vsega tega, je praktično iznad človekove zmožnosti. Poleg vsega tega so dejanski učinki planetarnih položajev ali konstelacij ter aspektov še vedno domala povsem neznani. Niti dva astrologa se ne strinjata na vseh točkah; večina njih ne obvlada niti osnovnih principov astrologije, kakor tudi kozmologije in drugih področij. Če študent ne čuti privlačnosti astrologije, potem jo je bolje opustiti. UČITELJ TERION je bil zmožen na ta način zadobiti precej zadovoljive rezultate, a zgolj v posebnih primerih, v striktno omejeni sferi ter s posebnimi prijemi. Celo tako je le s težavo lahko računal s tako pridobljenimi rezultati pri nadaljnjem vodenju svojih afer.

GEOMANTIJA ima to prednost, da je strogo matematična. Priročnik te znanosti boste našli v *Equinoxu*, I, 2. Ugovor njeni rabi je zelo omejeno število njenih simbolov. Da bi lahko s 16 kombinacijami predstavili Vesolje, zahteva preveč dela na njih. Velika omejenost izvira iz dejstva, da so, čeprav se na koncu pojavi 15 simbolov, v resnici zgolj 4, ki se imenujejo 'Matere,' iz katerih na nek neizbežen način zadobimo ostalih 11. Dodati je treba še to, da so tabele v priročniku za razlago skrajno medle po eni strani, in po drugi nezadostno razumljive.

Nekaterim Adeptom pa ta sistem kljub vsemu povsem odgovarja. A je to stvar osebne simpatetične enačbe. MOJSTER TERION je včasih zelo na široko uporabljal ta sistem; a ga nikdar ni začutil kot sebi ustreznega in udobnega; razlaga se mu je zdela pretežavna. Še več, geomantične inteligence je smatral za nižje vrste, katerih obzorje je zavzemalo zelo ozko področje Njegovih interesov; one pravtako posedujejo svoje lastno stališče do zadev, ki Njemu ni ustrezalo, tako da je nerazumevanje vseskozi oviralo Delo.

TAROT in SVETO KABALO lahko obravnavamo skupaj. Teoretična baza je obema ista: Drevo Življenja. 78 simbolov Tarota se med seboj sijajno uravnoveša in kombinira. Prilegajo se vsaki zahtevi; vsak simbol ni le matematično natančen, temveč poseduje artistični smisel, ki pomaga divinatorju dojeti jih vsled stimulacije njegovega estetskega čuta in zaznavanja. MOJSTER TERION je spoznal Tarot za nezgrešljivega v materialnih vprašanjih. Zaporedne operacije opišejo potek dogajanja v osupljivem obilju podrobnosti, in sodba je zanesljiva v vseh ozirih. Vendar traja pravilna divinacija približno dve uri, in to težkega dela, celo z metodo, ki jo je On iznašel na bazi posvečenega izročila. Vsak poskus skrajševanja procesa vodi v razočaranje; in nadalje, simboli tudi neradi povzemajo rešitve spiritualnih problemov.

Sveta Qabalah, utemeljena na čistih številih, očitno poseduje neskončno število simbolov. Njen horizont se ujema s samim bivanjem; ne manjka ji ničesar, kar zadeva natančnost, čistost, kakor tudi vsako drugo popolnost. Vendar se je ne moremo naučiti;^[1] vsakdo si mora sam zase izbrati material za osnovno strukturo svojega sistema divinacije. Potrebna so leta dela, če hočemo zgraditi zadovoljivo zgradbo, in ta gradnja se nikoli ne konča; vsak dan dela se doda nek novi okrasek. Qabalah je potemtakem en živ Tempelj Svetega Duha. To je sam človek in njegov univerzum, izražen v izrazih njegovega mišljenja, čigar jezik je tako bogat, da so celo črke abecede neskončne. Ta sistem je tako sublimen, da ni primeren za reševanje naših malenkostnih ugank našega zemeljskega bivanja. V luči Kabale se sence prehodnega bivanja nenehno odganjajo.

JI KING je najzadovoljivejši sistem za splošno delo. MOJSTER TERION pripravlja razpravo o njem, a je trud ob tem tako gromozanski, da ne more obljubiti, kdaj jo bo dovršil. (Razprava je dovršena in

---

1) Zlahka se naučimo Splošnih Principov, kakor tudi glavne doktrine. Zelo obširen sistem vedenja je običajen za vse primere; a to ni nič več kot le osnova, na kateri mora temeljiti naša izvirna Raziskava.

Crowleyev magijski prevod JI KINGA na razpolago; op.p.) Študent mora tako sam raziskati pomen 64 heksagramov (in še prej 3 osnovnih simbolov – pike ali kroga = Tao, ki je istoveten s kabalistično Nulo; črte = Jang, in prekinjene črte = Jin, ter nato 8 trigramov: Nebo ali falos, Zemlja ali Kteis, 4 elementi, ter Sonce in Luna; op.p.), najbolje, kakor ve in zna.

Ji King je matematičen in filozofski po obliki. Njegova struktura je sorodna strukturi Kabale; istovetnost je tako intimna, da je obstoj dveh tako na videz različnih sistemov transcendenten dokaz resničnosti obeh. V nekem oziru gre za najpopolnejši hieroglif, ki je bil kadarkoli skonstruiran. On je strog in sublimen, a obenem tako prilagodljiv vsaki možni potrebi, da lahko smatramo njegove sheme za prikladne vsaki vrsti problemov in vprašanj. Razrešiti je moč tudi najskrivnostnejše spiritualne probleme, kakor tudi najposvetnejše praktične zagate; in simbol, ki odpre vrata najvzvišenejših palač iniciacije, je enako učinkovit, kadar se hočemo z njim posvetovati v zvezi z najobičajnejšimi posli življenja. MOJSTER TERION je spoznal, da je Ji King popolnoma zadovoljiv v vseh ozirih. Inteligence, ki ga usmerjajo, ne kažejo nobenega nagnjenja k izogibanju problemu ali zavajanju spraševalca. Njegova nadaljnja prednost je v preprostosti dejanske aparature. S sistemom je zlahka rokovati, in v petih minutah lahko zadobimo sijajno detajliran odgovor na vsako vprašanje, razen na najobskurnejše.

* * * * *

Glede inteligenc, katerih naloga je podajanje informacij divinatorju, je njih raba zelo raznolika, bolj ali manj odgovarjajoč posredniku divinacije. Tako so geomantične inteligence gnomi, duhovi zemeljskega značaja, ki se med seboj razlikujejo vsled različnih planetarnih in zodiakalnih vplivov, ki pripadajo različnim simbolom. Inteligence, ki vlada Puelli, ne smemo zamenjevati z Venero ali tehtnico. Gre preprosto za posebnega zemeljskega demona, ki pripada tem karakterjem.

Tarot, po drugi strani, bivši v resnici knjiga, pa je pod nadzorom Merkurija, in inteligenca vsake karte je bazično merkurianska. Taki simboli so nenavadno prikladni za komunikacijo misli. Oni niso grobi, kakor geomantijski demoni; toda, proti temu, so precej neuvidevni pri zavajanju divinatorja.^[1]

1) To ne pomeni, da so zlohotni. Imajo določen ponos v svoji službi Oraklja Resnice; in zavračajo, da bi bili sprofanirani vsled okužbe z nižjimi in nečistimi

Ji Kingu služijo bitja, ki so brez takih defektov. Intenzivna čistost simbolov (in sublimnost ter univerzalnost famozne enačbe $2 = 0$; op.p.) jih brani pred tem, da bi jih uzurpirale inteligence s svojimi skritimi nameni.^[1]

Vselej je za divinatorja bistveno, da zadobi popoln magijski nadzor nad inteligencami sistema, ki ga privzame. Ne sme pustiti niti najmanjše vrzeli za možnost, da bi bil lahko prevaran, zasmehovan ali zbeغان. Ne sme dopuščati, da bi se sklicevali na neko dvoumnost v razlagi vprašanja. Običajna podlost je, posebej v geomantiji, da se pripušča nek odgovor, ki je literarno pristen, vendar zavajajoč. Na primer, nekdo lahko vpraša, če bo poslovna transakcija dobičkonosna, in dobi pritrdilni odgovor, nakar se izkaže, da je to veljalo za nasprotno stran v poslu!

Površinsko gledano, sploh ni težko zadobiti odgovora. Proces je povsem mehanski; uspeh je torej zagotovljen, razen če nas ne zadene kap. Toda, ob predpostavki, da smo varni pred prevaro, kako vemo, da je vprašanje bilo zares postavljeno nekemu drugemu umu, razumljeno pravilno in odgovorjeno na podlagi resničnega poznavanje zadeve? Očitno je moč preveriti operacijo preko jasnovidnosti, a je to slično, kakor bi kupili trezor, da vanj spravimo opeko. Izkustvo je edini učitelj. **Lahko si pridobimo, kar lahko imenujemo, nek novi čut. V sebi čutimo, kdaj imamo prav in kdaj ne. Divinator mora razviti ta čut v sebi.** Podobno lahko zasledimo izredno senzibilnost tipa pri velikih igralcih biljarda, katerih prsti lahko ocenijo nezatno stopnjo sile; isti pojav najdemo pri profesionalnih okuševalcih čaja ali vina, ki so zmožni razlikovati fantastično subtilne različice okusov in arom (ki izvirajo iz različnih pokrajin in celo načinov pridelave; op.p.).

Težko je priznati; toda, **da bi lahko prerokovali brez napake, moramo biti Magistri Templja.** Divinacija predstavlja sijajno vajo za nekoga, ki hrepeni po tej vzvišeni eminentnosti, kajti **najrahljejši pridih osebnega interesa povzroči odklon od stožerja resnice v odgovoru.** Če divinator popolnoma ne prežene celo najmanjšega atoma svojega osebnega interesa v odgovoru na svoje vprašanje, potem domala povsem gotovo to vpliva na odgovor, da se odkloni vsled njegovih lastnih nagibov.

---

inteligencami. Magik, čigar raziskava je povsem prilagojena njegovi Nešamah (intuiciji ali višji aspiraciji), jih bo spoznal za jasne in zanesljive.

1) Zlohotni ali razposajeni elementali se nagonsko izogibajo strogi odkritosti in preprostosti Figur Fu Hsija in kralja Wana.

Psihoanalitiki se zavedajo, da so sanje fantazmagorične predstave nezavedne Volje spečega, in niso le podobe te Volje, ki ne predstavljajo te objektivne resnice, temveč je sama podoba zmedena vsled tisočev križnih tokov, ki jih oživljajo različni kompleksi in nagibi njegovega značaja. Če torej konzultiramo orakelj, se moramo prepričati, da ne vplivamo nanj, zavedno ali nezavedno; podobno je v primeru Angleža, ki zaslišuje Indijca, in bo na koncu dobil tak odgovor, ki bo zasliševalcu najbolj ugajal.

Isti problem, a v surovejši obliki, nastane, kadar prejmemo povsem pristen odgovor, a si ga vztrajno razlagamo tako, kakor našim željam najbolj ustreza. Velika večina ljudi, ki pohajajo k 'vedeževalcem,' nima v mislih nič drugega kot to, da bi prejeli potuho za svoje norosti. Daleč stran od vsega Okultizma, vsakdo ve, da ljudje, kadar vprašajo za nasvet, hočejo le to, da se jim pove, kako so pametni. Malokdo deluje po najočitneje zdravorazumskem nasvetu, če je ta navzkriž z njegovimi poprejšnjimi namerami. Zares, kdo pa bi se zatekel po nasvet, če prej ne bi uslišal šepet dvoma v svojem srcu, da bo verjetno izpadel bedak, če bo ravnal, kakor je nameraval; in bo želel poiskati svojega najboljšega prijatelja, ali pa orakelj, katerega bo lahko potem krivil za nesrečo, ki jo je predvidel njegov lastni notranji mentor?

Kdor se namerava lotiti diviniranja, bo storil pametno, če te opazke resno in globoko razmotri. Vedel bo, kdaj je dovolj globoko, ko bo občutil, da ga misel začenja mučiti. Bistveno je raziskati samega sebe do skrajnih možnosti, razčleniti svoj um, vse dokler nismo povsem pozitivno prepričani, da napaka ni možna in da smo se sami osebno povsem odlepili od vprašanja. Orakelj je sodba; biti mora onstran vsake prevare in vsakega predsodka.

Nemogoče je podati dokončna pravila za razlago simbolov. Njih naravo moramo raziskati z intelektualnimi metodami, kakor je Kabala, toda natančno obliko vsakega danega problema, sfere in nagibanja njegove rabe, je moč zadobiti delno z izkustvom, se pravi, z indukcijo, vsled zapisovanja in razvrščanja naših eksperimentov v nekem daljšem razdobju; in – kar je boljši del – z rafiniranjem svojega rezoniranja do točke, ko to postane nagonsko ali intuitivno, kakorkoli že hočete to imenovati.

Primerno je, ko je sfera problema dobro naznačena, da pričnemo divinacijo z invokacijami pripadajočih sil. Zmota v presoji pravega značaja problema bo sprožila kazen, ki je sorazmerna z velikostjo te zmote; in utvare, ki jih bo divinacija ojačala vsled invokacije, bodo

resnejše kot v primeru, kadar ne uporabimo take artilerije.^[1]

Kakorkoli že, ugovor ne more obstajati proti **pripravi na način splošnega čiščenja in posvetitve, izumljenih zavoljo ločitve lastne osebnosti in povečanja občutljivosti svojih sposobnosti.**

Vsaka divinacija spada v splošni tip elementa Zraka. Posebne lastnosti zraka so posledično njegove uniformne značilnosti. Divinacija je subtilna in nedoločna. Poteka misteriozno lahko, vedno širše, ožajoče, tekoče, odzivajoče se na najrahljši stres. Sprejema in prenaša vsako vibracijo brez zadrževanja katerekoli od njih. Postane strupena, kadar se njen kisik zamaže med prehodom skozi človeška pljuča.

Za uspešno prerokovanje je potrebna postrojenost uma. Okoliščine problema so kompleksne. Očitno je absolutno neobhodno za divinatorja, da je popolnoma osredotočen na svoje vprašanje. Vsaka vpletajoča misel zmede orakelj tako gotovo, kakor časopis zmede bralca vsled napake, ko se vrstice enega stolpca vmešajo med vrstice sosednjega. Pravtako je nujno, da so **mišice, s katerimi on manipulira aparat divinacije, povsem neodvisne od kateregakoli njegovega hotenja. Za določen čas jih mora posoditi inteligenci, ki jo konzultira**, da bi bile vodene v svojem premikanju vsled nujnosti mehanskega delovanja, ki ga določa telesni dejavnik pri operaciji. Očitno je, da se to divinatorju zdi malo dvomljivo, kot magiku, saj je v svoji praksi navajen nenehno paziti, da ne izgubi nadzora nad vsemi svojimi silami v njegovi domeni in da prepreči najrahljšo motnjo s strani katerekoli tuje Volje. Pravzaprav je povsem običajno, tako vsaj govori izkustvo MOJSTRA TERIONA, da so najobetavnejši Magiki najbrezupnejši prerokovalci, in obratno. Zgolj tedaj, ko se divinator približuje popolnosti svoje veščine, postane zmožen uskladiti te očitno nasprotujoče si sposobnosti. Vsekakor ni sigurnejšega znaka za vse-splošen uspeh, kot je ta zmožnost, da vse svoje moči posvetimo v službo kakršnekoli dane naloge.

Glede uma, spet, se zdi, da osredotočenost na problem naredi še težjo nujno ločenost od njega. Tako je divinator ponovno soočen z nujno precej visoke stopnje dosežka v meditativni praksi. **Morali smo uspeti uničiti težnjo ega, da se vpleta v objekt misli. Biti moramo sposobni dojemati neko stvar izven odnosa do nečesa drugega.** Regularna praksa koncentracije vodi do tega rezultata; pravzaprav ona uniči stvar samo, takoj ko jo zaznamo; kajti narava stvari je vedno zastrta od nas vsled naše navade, da jih dojemamo kot bistvene v odnosu do nas in naših reakcij nanje.

1) Očitno hudo kaznovanje za napake še poveča trmo mule.

Težko bi pričakovali divinatorja, da bo izvedel Samadhi na svoj problem – to bi stvar pregnalo predaleč, in bi uničilo značaj operacije vsled umikanja problema iz razreda vključenih predstav. To bi navrglo razlago problema v terminih 'brez meja,' tako vključujoč nek enako brezobliččen odgovor. A se mora približati tej skrajnosti ravno dovolj, da **prepusti problemu popolno svobodo v tem, da si sam ustvari primerne vezi z inteligenco, ki usmerja odgovor**, ohranjajoč si svoj položaj na svojem lastnem nivoju, in evocirajoč nujno nasprotje napram svoje lastne deviacije od norme ničnosti.

Zgornje premisleke lahko rekapituliramo v bolj praktični obliki. Predpostavimo, da želimo z geomantijo prerokovati, ali naj se, ali ne, poročimo, v kar nas močno naganjajo naši čustveni impulzi. Vzamemo svojo palico in naš peskovnik; pojasnimo si vprašanje, izrišemo primeren pentagram in pa pečat duha. Preden v pesek naredimo točke, ki določijo štiri 'Matere,' se moramo strogo izprašati. Iz svoje zavesti moramo odgnati vsako misel, ki bi lahko delovala kot navezava na našega dotičnega partnerja. Pregonati moramo vse misli, ki zadevajo nas, tako tiste, ki nas skrbijo, kot tudi tiste, ki nas razvnamajo. Svojo introspekcijo moramo prignati kot je le mogoče daleč. Opazovati moramo z vso subtilnostjo, ki jo premoremo, če je mar boleče, kadar odženemo katerokoli od teh misli. Kakor dolgo je naša zavest zmedena, pa naj bo še tako rahlo, vsled enega samega vidika našega objekta, tako dolgo nismo zmožni začeti z oblikovanjem figur v pesek. **Svojo osebnost moramo potopiti v osebnost inteligence, poslušajoč sprožitev vprašanja od tujca, do katerega smo povsem nepristranski, a čigar posel je, da nam zvesto služi.** Obdelati moramo celoten problem v svoji zavesti in se prepričati, če smo povsem vzvišeni nad njim. Pravtako se moramo prepričati, če so naše mišice popolnoma proste, da se lahko odzovejo na vzgib Volje te inteligence. (Seveda je razumljivo, da nismo tako pretirano domačni v geomantiji, da bi vsled izurjenosti podzavestno že izračunali, katero figuro bomo ustvarili; to bi namreč podvsem spodkopalo naš eksperiment. To je pravzaprav možen ugovor geomantiji, češ da slej ko prej postanemo zavestni med oblikovanjem figure, ali bodo točke lihe, ali sode. Za popravilo tega defekta je potreben določen trening.)

Fizio-psihološka teorija bo nemara zatrjevala, da 'avtomatično' delovanje roke nadzirajo možgani, tako kakor v primeru zavestnega hotenja; a je to dodaten argument za poistovetenje mozga z invocirano inteligenco.

Ko smo se, kot se le da, poistovetili s to inteligenco, in se osredotočili

na vprašanje, kakor bi 'prerokujoči duh' vso svojo pozornost namenil njemu, moramo počakati na impulz, da naznačimo točke v pesku; in kakor hitro ta pride, izdelajmo figuro do konca. Tu se pojavi naslednja tehnična težava. Narediti moramo 16 vrst točk; in naš um, posebej če smo začetniki, se mora spopasti z dojemanjem, da bi nam roka ne bila zmožna izpoljiti zahtevano število. Strah pred prekoračitvijo tega števila nas tudi zmede; toda prekoračitev ni pomembna. Dodatne vrste so preprosto nične, tako da je najbolje pregnati to misel ter paziti le na to, da se ne ustavimo prezgodaj.^[1]

Ko smo naredili vrstice, je operacija izvršena, kar zadeva potrebne spiritualne sposobnosti, začasno. Proces sestavljanja figur za sodbo je čisto mehanski.

Toda v izvedbi so znova na preizkusu naši najintimnejši in skrajni dosežki. **Izčrpali bomo intelektualne vire informacij v naši zalogi in iz njih izoblikovali sodbo. A tako storivši, moramo svoj um ločiti od tega, kar smo z njim ravno določili ter ga osredotočiti na figuro kot celoto, domala kakor bi bil objekt naše meditacije.** Ni odveč znova ponoviti, da je v obeh teh operacijah nujna ločenost od naših osebnih pristranosti, tako kakor v prvem delu divinacije. V sestavljanju figure bo naša pristranost proizvedla freudovsko fantazmo, namesto potrebne podobe resnice; in ponovno ni odveč povedati, da vsa naša podzavestna mašinerija telesa in uma nemudoma s silno voljnostjo odobrava ta opičji povratek v veleizdajstvo. Ko pa enkrat figura stoji kot sodba, bo taista pristranost skušala izoblikovati fantazmo želje na drugačen način. Preko duha bo poskušala razkriti pošteno sodbo. Lahko nas, na primer, navede, da bomo v Puelli videli Venero, ob čemer bomo zanemarili njen Saturnovski značaj. Ali pa nas navede, da podcenimo vpliv neke sovražne figure, ali pa da spregledamo nek pomemben element v celoti. MOJSTER TERION pozna primere, ko je bil divinator tako prestrašen vsled neugodnega odgovora, da je naredil dejansko napako v mehanski konstrukciji figure! Da končno povzamemo; usodno lahko je pohiteti preko neugodja in vdihniti najneznatnejšo iskrico nade, da prižgemo kresilo – preperete cunje! – upanja.

Zaključek operacije pomeni torej **zadobitev neke sodbe dotične figure, neodvisno od vseh intelektualnih zadržkov. Truditi se moramo, da jo dojemamo kot stvar na sebi.** Obravnavati jo moramo enako kot vprašanje; kot neko mistično entiteto, poprej vezano na neke

1) Praksa nas kmalu navede, da štejemo podzavestno...da, a je to še nadaljnja težava!

druge okoliščine in pojave. Moramo jo, tako rekoč, častiti kot boga, nekritično: 'govori, Gospod, tvoj sluga te posluša.' **Dopustiti moramo, da nam vtisne svojo notranjo individualnost v našo zavest**, da pritisne na katerikoli gumb note po želji.

Tako bomo dojeli pristni smisel odgovora; in ga zadobili oboroženega z avtoriteto iznad vseh čutnih sugestij. Prihaja namreč od in do nekega dela nekega posameznika, ki je neodvisen od vplivov okolja; temu okolju je prilagojen vsled pristne nujnosti, in ne vsled izdelkov za adaptacijo, ki jih proizvedemo vsled smernic naše polslepe predstave o konvenciji ali primernosti.

Iz zgornjega bo študent zaključil, da je **divinacija v nekem smislu večšina, ki je povsem ločena od večšine Magike; vendar predira Magiko na vseh točkah**. Temeljne zakonitosti obeh so istovetne. Pravilno rabo divinacije smo že razložili; a moramo dodati, da mu **izvedenost v njej**, kakor je že strahovito pomembna za pridobivanje informacij, ki so Magiku potrebne v njegovih strateških in taktičnih načrtih, **nikakor ne omogoča izvrševati nemogoče stvari**. V vidiku divinacije ni napovedovanje prihodnosti (na primer) z gotovostjo astronoma, ki izračuna povratek kometa.^[1] V divinaciji je vedno dovolj vrline; kajti (kakor nam zagotavlja Shakespeare!) obstaja 'veliko vrline v ČE-ju'!

V presojanju končne vrednosti prerokovalske sodbe moramo upoštevati še kaj več kot le številne zmote, ki jih prinaša sam proces. Sodba ne more presegati dejstev, ki so v njeni pravnomočnosti. V večini primerih je naravno nemogoče zagotavljati, da bi neki pomembni dejavniki ne bili spregledani. Ob vprašanju, 'bom ravnal pametno, če se poročim?', je odprt prostor za modrost, da to definira na različne načine. Lahko pričakujemo le odgovor, ki je nakazan in osmišljen v vprašanju. Konotacija 'pametno' bo tako vključevala omejenosti 'vaše privatne definicije modrosti,' pač 'v odnosu na vaše trenutne okoliščine.' Ona ne vsebuje nobenega zagotovila napram posledične katastrofe, niti neke filozofske maksime modrosti v abstraktnem smislu. **Ne smemo misliti, da je orakelj vseveden**. Nasprotno, po naravi stvari gre za nagovor bitja, čigar moči so delne in omejene, čeprav ne v taki meri in isti smeri, kot so naše. Vendar, če po nasvetu kupimo neke delnice in se čez nekaj tednov izkaže, da je splošna panika povzročila silen padec njihove vrednosti, se zaradi tega ne smemo pritoževati. Nasvet se je nanašal zgolj

1) Astronom sam mora biti posvarjen. On lahko izračuna zgolj možnost na podlagi opaženih dejstev. Neka sila se lahko vplete in spremeni gibanje kometa.

na izgled delnic samih po sebi. Divinacije ne smemo grajati nič bolj kot v primeru, ko smo nabavili hišo v Ypresu tri leta pred izbruhom Svetovne Vojne. (*Prve. Op.p.*)

Da bi se izognili takim slučajem in nesrečam, si moramo kot divinatorji priskrbeti informacije od bitij najvzvišenejše esence. Eni stari čarovnici s familiarnim duhom zgolj lokalnega ugleda, kot je žaba v njenem drevesu, verjetno ne moremo povedati kaj več o naših privatnih zadevah, kot lahko izve o javnih zadevah iz lokalnega časopisa. Od Magika samega je v celoti odvisno, česa se bo posluževal. Večji je človek, večji mora biti njegov učitelj. To pomeni, da se najvišji tip komunicirajočih duhov, ki poznajo, tako rekoč, dvorne skrivnosti, ne bodo hoteli ukvarjati z zadevami, ki jih smatrajo za izpod svojega nivoja. Ne smemo delati take napake, da bi klicali slavnega zdravnika, da nam pozdravi našega pekinezerja. Paziti moramo, tudi pri najbistrejših angelih, da jih ne sprašujemo o stvareh izven njihove domene. Specialist za srce ne bo predpisoval receptov za prehlad.

Magik se mora zategadelj izuriti v več metodah divinacije; poslužujoč se ene ali druge, kakor pač zahteva slučaj. Organizirati si mora celo posadko takih duhov, ki mu bodo služili ob različnih prilikah. To morajo biti 'filiarni' duhovi v striktnem pomenu besede; člani njegove familije. Z njimi mora poslovati stalno, izogibajoč se čudaškim in muhastim spremembam. Izbrati jih mora tako, da bo njihova zmožnost pokrivala celotno področje njegovega delovanja; a jih ne sme po nepotrebnem množiti, kajti odgovarja za vsakega, ki se ga posluži. Take duhove mora obredno sklicati do vidne ali polvidne pojavnosti. Z njimi mora skleniti natančen dogovor z zaprisego. Vsak njihov prestopok mora strogo kaznovati. Odnosi s temi duhovi se potrjujejo in jačajo vsled redne komunikacije. Z njimi mora ravnati vljudno in spoštljivo, celo prizadeto. Naučiti jih mora, da bodo spoštovali in imeli radi svojega gospodarja, ter da bodo ponosni na svojo službo pri njemu.

Včasih je bolje ravnati se po nasvetu duha, čeprav vemo, da je zmoten, a moramo v takih primerih podvzeti različne mere opreznosti, da se izognemo nezaželenim posledicam. Vzrok temu je dejstvo, da so taki duhovi zelo občutljivi. Oni trpijo muke v kesanju, če spoznajo, da so škodili svojemu Gospodarju; kajti on je njihov Bog; zavedajo se, da so del njega, in njihov cilj je, da se z njim stopijo. Oni torej razumejo, da so njegovi interesi tudi njihovi. Zaposliti moramo samo resnično kompetentne duhove, ne le zavoljo njihove sposobnosti priskrbeti

informacijo, temveč tudi zavoljo njihove simpatije do Magikove osebnosti. Vsak poskus prisile nevoljnih duhov je nevaren, Ubogali bodo iz strahu; njihov strah pa jih zmede, tako da govorijo dopadne zmotnosti. To pravtako proizvede fantazmične projekcije njih samih, da jih poosebljajo; in te fantazme, poleg tega, da so brezvredne, postanejo žrtve zlohotnih demonov, ki jih uporabljajo za napadanje Magika na različne načine, katerih uspešnost se poveča vsled dejstva, da je sam ustvaril vez z njimi.

Še ena opazka je zaželeno na to temo. Divinacija kakršnekoli vrste ni primerna v zadevah, ki se tičejo Velikega Dela samega. **V Poznanstvu in Komunikaciji svojega Svetega Angela Varuha adept poseduje vse, kar mu je lahko potrebno. Posvetovati se s komerkoli drugim, pomeni žaljenje svojega Angela.** Še več, to pomeni, da zavračamo nekoga, ki najbolje ve in resnično skrbi, v prid nekoga, ki mora biti, po naravi stvari, neveden,^[1] kar se tiče bistva zadeve – čigar interes je (v najboljšem primeru) zgolj interes prijaznega tujca. Nemara je odveč reči, da je, dokler Magik ne doseže Poznavanja in Komunikacije svojega Angela Varuha, on podvržen vsem mogočim utvaram in prevaram. Ne pozna samega Sebe; kako naj bi potem razlagal svoje posle drugim? Kako naj bi ti drugi, čeprav mu želijo in storijo najboljše, lahko vodili njega kako drugače, kot le v malenkostih? Zato moramo biti pripravljeni na razočaranje na vsaki stopnji, dokler ne prispemo do adeptovstva.

To še posebej velja za divinacijo, kajti esenca groze nepoznavanja svojega Angela je skrajna osuplost in tesnoba uma, ki jo še bolj zapletejo

---

1) Nobena inteligenca, ki operira z divinacijo ni nek popoln Mikrokosmos, tako kot je Človek. Oni poznajo vse, kar je v njihovi domeni, in nič onstran tega. Grafiel pozna vse zadeve Marsa, česar nemara ne more noben človek. In tudi večina teh zadev je omejenih le na Madimi, saj je Mars zgolj ena njegovih molekul; drugi elementi vsiljujejo osredotočanje drugim tovarišem, kakor ga tudi zakrivajo, vsled njegovega vztrajanja, da se ga mora zalagati v nanašanju na njih. Nobena entiteta, ki ne zaobsega celotnega Drevesa Življenja, ni sposobna za Formule Inicijacije. Grafiel, ki ga konzultira Aspirant za Adeptstvo, gleda na Veliko Delo zgolj kot na nek Spopad, in ga ne bodo zanimali drugi vidiki. Njegov nasvet bo absoluten v tehničnih pogledih te vrste; in sama njegova popolnost bo aspiranta navedla na neuravnovešena dejanja, ki bodo povzročila napako in razsulo. Primerno je s tem v zvezi omeniti, da ne smemo pričakovati absolutno informacijo o bodočih dogodkih. 'Napovedovanje prihodnosti' je zloraba divinacije. Lahko smo le informirani o tem, kaj lahko pričakujemo. Primerna funkcija procesa je, da usmerja našo sodbo. Diagnoza je precej verjetna in nasvetu lahko zaupamo, gledano na splošno; toda prognoza mora vselej biti zelo pazljiva. Bistvo posla je konzultacija specialistov.

nadloge telesa in zastrupi bolečina duše. Postavimo napačno vprašanje, in še na napačen način; dobimo napačen odgovor, in ga napačno presodimo ter nato še delujemo napačno. Kljub temu moramo vztrajati, vneto hrepeneč po svojem Angelu, ohrabreni z zagotovitvijo, da nas skrivoma vodi k sebi, in da so vse napake zgolj nujna priprava na že določeno srečanje z Njim. Vsaka zmota je izločevanje nekega vozla iz las neveste med krašenjem za poroko,

Po drugi strani pa, čeprav je adept lahko v vsakodnevni komunikaciji s svojim Genijem, mora on skrbno paziti, da se posvetuje z njim le o zadevah, ki so primerne častnosti tega odnosa. Ne smemo ga spraševati o premnogih podrobnostih in vsekakor ne o nečem, kar spada v domeno familiarnih duhov. Kakor tudi h kralju ne gremo zavoljo neke malenkostne osebne aferice. **Romanca in zanos neizrekljive združitve, ki tvori Adeptstvo, se ne sme oskrunjati z uvajanjem vsakdanjih skrbi.** Če hočemo največ izvleči iz medenega meseca,^[1] se ne bomo pojavljali z navijalkami v laseh, ali se pritoževali nad predrznostjo petelina.

Adeptu potemtakem divinacija zapade v drugi plan, čeravno jo lahko uporabi s popolno gotovostjo, in to večkrat kot pred svojim dosežkom. Vsekakor bo to odvisno od tega, kako hitro bo spoznal, da zanašanje na divinacijo (ob vsaki priliki, ko ga njegova Volja ne more poučiti o potrebnem) pomeni tudi uboganje njenih nasvetov, in da neoziranje na to, ali ga vodijo v nesrečo ali kam drugam, predstavlja zelo učinkovit način, da obdrži zavest ločeno od zunanjih vtisov, torej v primernem stanju za sprejemanje ponavljajočih udarov vzhičenja, s katerim ga prevzema ljubezen njegovega Angela.

Tako smo naznačili meje možnosti in prikladnosti, ki določajo fizično in politično geografijo divinacije. Študent mora stalno paziti, da te umetnosti ne bi smatral za neko absolutno sredstvo za razodevanje 'resnice,' ali da bi ne uporabljal vse izrečeno za kaj več kot zgolj za odnos med dvema predstavama, od katerih je vsaka vseskozi podložna 'neopazni spremembi,' kakor en glasbeni program.

Divinacija, v naravi stvari, ne more storiti več kot to, da naš um poveže z umom nekoga drugega, čigar poznavanje dotičnega predmeta je v primerjavi z našim kakor strokovnjakovo napram laikovega.

---

1) Kakor je zapisal pesnik: 'Psihe, pazi, kako boš svoje toaletne trike razkrila Erosu, ali pa mu daj vedeti, da so te ljubezen-dihajoče Lirične ustnice, ki šepetajo in gubajo njegovo čelo s čute-omamljajočim zlatom, pravitako grajevredne; in da bodo te objemajoče roke nemara zadušile njegova ušesa in oklofutale otroka!'

Strokovnjak ni nezmotljiv. Klient lahko postavi vprašanje na zavajajoč način, ali pa ga celo zasnuje na povsem napačni predstavi o dejstvih. Lahko napačno dojame strokovnjakov odgovor, kakor tudi iz njega povleče napačne usmeritve. Ločeno od tega, izključujoč vsako napako, tako vprašanje, kot tudi odgovor, sta omejena v vrednosti vsled svoje lastne pogojenosti; in ta pogojenost je taka, da resnica lahko preneha biti resnica, bodisi vsled poteka časa, ali pa če se okruši vsled zmote, tako da spregledamo neke okoliščine, katerih prikrito delovanje izniči pogodbo.

Skratka, divinacijo, kakor tudi vsako drugo znanost, opravičijo njeni otroci. Bilo bi sila nenavadno, da bi tako plodna mater bila imuna na pojave mrtvorojevanja, popačenja ali splavitve.

Nihče med nami ne odslovi svoje strežne znanosti osorno in s kletvijo vsakokrat, ko se pokvari telefon. Telefonski operaterji ne trdijo, da telefon vedno in dobro deluje. Divinacija, z isto čednostjo, priznava, da se 'pogosto zmoti; a deluje dovolj dobro, če vzamemo v obzir vse okoliščine. Znanost je v svoji otročji dobi, Vse, kar lahko storimo, je to, da se potrudimo kot se le da. Mi nič bolj ne prisegamo na nezmotljivost, kot miner, ki je srečen, če zadene svojo tarčo štirikrat v desetih poskusih.'

Zmota vseh dogmatikov (od najstarejšega preroka z njegovo 'dobesedno navdahnjeno besedo Božjo,' do najnovejšega nemškega profesorja, z njegovo enoznačno razlago Vesolja) leži v dokazovanju preveč, branivši se pred kritiko z raztegovanjem sicer sijajne teorije, da bi vključevala vsa dejstva in štorije, dokler se ne razpoči, kakor prenapihnen mehur.

Divinacija ni nič več kot ena groba in priročna praktična metoda, ki je sploh ne razumemo, in ki operira zgolj kakor šušmarji. Uspeh za vsakega živega prerokovalca ni nič bolj gotov, v vsakem posameznem primeru, kot je dolg udarec šampiona golfa. Njene kombinacije so neskončno kompleksnejše od Šaha, takega Šaha, ki se igra na neskončni tabli in čigar figure se premikajo istočasno, v kar se vtikajo še nepreračunljive sile po nekih nedoločenih pravilih; dočim njeno vodenje zahteva ne le vrlin, ki so same sila redke, ter moralne in intelektualne integritete, temveč tudi intuicijo, v kombinaciji z močjo, na tako popoln način in do take skrajnosti, da se zdi njen obstoj pošastno in čudežno protinaraven.

S tem priznanjem ne omalovažujemo orakljev. Nasprotno, oraklji so prišli na slab glas le zato, ker so pretendirali za nečim zanje nemogočim. Prerokovanje o neki stvari je malo več kot izračunavanje možnosti. Dokopljemo se do rabe umov, ki imajo dostop do znanja, ki je iznad

našega, a ne do vsevednosti. HRU, veliki angel, ki bdi nad Tarotom, je iznad nas, kakor smo tudi mi iznad mravlje; toda, za vse, kar vemo, znanje HRUja prekaša nek mogočnejši um v istem sorazmerju. In nimamo nobenega zagotovila, da bi lahko obsojali HRUja za nevednost ali zmoto, če razbiramo Tarot v svojo lastno utvaro. Lahko je vedel, lahko bi povedal resnico; napaka nemara leži v našem lastnem vpogledu.^[1]

MOJSTER TERION je vsled neštetihih prilik spoznal, da so se divinacije, ki jih je izvedel in zavrgel kot lažne, izkazale za upravičene po izteku mesecev ali celo leta, ko je bil sposoben revidirati svojo sodbo v perspektivi, brez vmešavanja njegovih osebnih strasti in sentimentov.

Zares je presenetljivo, kako pogosto nam dajo najbrezbriznejše divinacije točen odgovor. Ko gredo stvari narobe, je skoraj vedno moč zaslediti napako naše lastne voljne in predrzne domneve vsled vztrajanja, da se bodo sami dogodki prilagodili naši sebičnosti in domišljavosti. Komično neznanstveno je primere zmote divinatorjev smatrati za dokaz nesmiselnosti njihove umetnosti. Vsakdo ve, da se najpreprostejši kemijski preizkus pogosto izjalovi. Vsakdo pozna muhavost nalivnega peresa; toda nihče izven evangeličanskih krogov se ne norčuje iz Cavendishovega eksperimenta, niti ne trdi, da je to, ker nalivna peresa sem in tja nedvomno delujejo, zgolj slučajnost.

Dejstvo v tem primeru je, da so zakoni narave neprimerljivo subtilnejši od tega, kar znanost tudi pričakuje. Fenomeni vsakega nivoja se zelo tesno prepletajo. Aristotelovi argumenti so bili odvisni od pritiska atmosfere, ki je preprečeval, da bi njegova kri splahnela. **V vesolju ni ničesar kar bi na tak ali drugačen način ne vplivalo na vsako drugo stvar.** V Naravi ne obstaja noben razlog, zakaj bi šest paličic iz želvinega oklepa (sc. pri Ji Kingu; op.p.) ne bilo povezanih s človeškim umom, kot tudi s celotno strukturo Vesolja, tako da bi nam opazovanje njihovega padca in postavitve ne omogočalo merjenja vseh stvari na nebu in na zemlji.

Z enim koščkom vbočenega stekla smo odkrili neštete galaksije sonc; z drugim pa neštete vrste bitij v sicer nevidnem mikro svetu. S prizmo smo razčlenili svetlobo, tako da sta materija in sila postali dojemljivi

1) Pojavi se vprašanje občutka, po katerem je odgovor resničen. Ne smemo mešati nivojev. Vendar, kakor prikazuje Bertrand Russell, svet, ki leži izza pojavnosti, mora posedovati isti ustroj kot naš pojavni svet. 'vsaka predpostavka, ki ima sporočljiv pomen, mora ležati ravno v taisti esenci individualnosti, ki je, zavoljo taistega vzroka, irelevantna za znanost.' Točno: vendar je to izpoved znanosti, da ni zmožna doseči resnice (agnosticizem; op.p.), in dopuščanje nujne potrebe po razvitju nekega mentalnega instrumenta superiornejše sposobnosti.

zgolj kot obliki svetlobe. S palico smo sklicali nevidne električne energije, tako da je elektrika postala naš familiarni duh, ki nam služi za izvrševanje naše Volje, bodisi da bi se dvignili iznad kondorja, ali pa potopili v globine demonskega sveta bolezní, kar si ni drznil sanjati nihče od naših sanjačev.

Ker smo se s štirimi koščki navadnega stekla naučili toliko spoznavati, tako veliko dosegati, kdo si drzne zanikati, da nam Tahutijeva Knjiga, ekstrahirana modrost naših prednikov, katerih civilizacija je nemara izginila, ni zapustila pomnikov, ki nas strašijo do te mere, da se sprašujemo, če nismo izšli iz njih, ali evoluirali iz Siamcev, in kdo si drzne zanikati, da ena taka knjiga ne poseduje nezamisljivih moči?

Ne dolgo tega se je ves kulturni svet norčeval iz metod moderne znanosti. V samih posvečenih dvoranah so stropi odmevali porogljiv smeh visokih svečnikov, kadar je nek novi prosilec prišel s svojim neortodoksnim darovanjem. Domala vsako znanstveno odkritje v zgodovini so obsodili kot šušmarjenje prav tisti ljudje, katerih lastne dosežke je širni svet komaj prepoznal.

Zdajšnja generacija se še spominja, kako so sami inženirski strokovnjaki, ki so poklicani, da podajo svoje mnenje, z nasmehom zanikali možnosti aeroplana.

Metoda divinacije, njen *ratio*, je dandanes še vedno tako obskurna, kot je bila analiza svetlobnega spektra za prejšnjo generacijo. Da bi ljudje spoznali kemijsko sestavo zvezd, se je zdelo noro sanjarjenje, presežno za razpravljanje. Danes se zdi enako iracionalno raziskovati puščavski pesek, da bi nam povedal kaj o usodi cesarstev. Vendar, če kdo kaj ve o tem, potem je to zagotovo pesek!

Danes se sliši nemogoče, da bi mrtve stvari razkrivale najintimnejše skrivnosti človeštva in narave. Nemogoče nam je reči, zakaj je divinacija vredna. Nismo zmožni izslediti procesa, po katerem ona izvrši svoja čudesa.^[1] Isti ugovori veljajo za telefon. Nihče ne ve, kaj je elektrika,

---

1) Glavna razlika med Znanostjo in Umetnostjo je ta, da prva upošteva merjenje. Njene procedure morajo odgovarjati rabi kvantitativnih standardov. Njeni zakoni zavračajo neizmerljive različice. Znanost prezira Umetnost zavoljo njenega preziranje merljivih okoliščin. Vendar smo celo danes, v tej razvpiti Dobi Znanosti, odvisni od Umetnosti v zadevah, ki nam praktično največ pomenijo; Umetnost Vladanja, Vojskovanja, Literature, itd., so skrajno vplivne, ob čemer nam Znanost malo olajša stvar, da naredi njene materiale mehansko prilagodljive. Skrajna razširitev Znanosti nam lahko le organizira gospodinjstvo Umetnosti. Umetnost tako napreduje v zaznavanju in moči vsled vse večjega nadzora ali avtomatične natančnosti njenih detajlov. MOJSTER TERION je

niti ne pozna narave sil, ki določajo njene aktivnosti. Vemo le to, da s počenjanjem določenih stvari dobimo določene rezultate, in da lahko najmanjša napaka z naše strani uniči ves naš trud. Natančno isto velja za divinacijo. Razlika med dvema znanostima ni nič drugega kot to: namreč, da je bilo v primeru prve več ljudskih umov na delu, da smo lahko uspešneje obvladali njene trike.

---

ustvaril Epoho v Umetnosti Magike tako, da je uporabil Metodo Znanosti za njene probleme. Njegovo Delo je prispevek enkratne vrednosti, primerljiv zgolj s prispevki tistih genijev, ki so zrevolucionirali izkustveno uganjevanje 'naravnih filozofov.' Magiki jutrišnjega dne bodo oboroženi z matematično teorijo in organiziranim opazovanjem ter eksperimentalno-preverljivo prakso. Vendar bo njihova Veščina ostala v svojem bistvu nedotakljiva, kakor je vedno bila; talent ne bo nikdar nadomestil genija. Edukacija ni zmožna proizvesti pesnika, večjega od Roberta Burnsa; popolnost laboratorijske aparature vsekakor pripravi pot nekemu Pasteurju, vendar ne more iz povprečnežev narediti mojstre.

POGLAVJE XIX

O DRAMATIČNIH RITUALIH

Kolo se obrača vsled učinkovitih metod invokacije, ki so se jih posluževali v antičnih misterijih, kakor tudi vsled truda določenih tajnih združb iniciatov danes. Njihov cilj je domala vselej^[1] invokacija nekega Boga, ki ga dojemamo na bolj ali manj materialen in oseben način. Ti Rituali so zatorej primerni za osebe, ki so sposobne dojeti duha Magike kot nasprotnega literaturi. Njih velika vrednost je v tem, da lahko v njih sodeluje veliko število oseb, tako da je pri roki toliko več moči; a pomembno je, da so vsi iniciati istih misterijev, vezani na iste zaprisege in napolnjeni z istimi aspiracijami. Povezani naj bi bili zgolj zavoljo tega.

Ko je enkrat taka družčina nared, je treba samo še dramatizirati zgodbo o Bogu, kar mora storiti večš pesnik, ki mu je poznana ta oblika kompozicije. Brez dolgovernih govorov ali invokacij, a polno dejanj. Take obrede je treba dobro pripraviti, vsled natančnih skušenj in recitacij, v katerih se preskoči klimaks, ki ga naštudirajo dotični glavni karakterji privatno. Igra mora biti tako prirejena, da je klimaks odvisen zgolj od njih, tako da se prepreči mehanska obraba in rutiniranje izvedbe, ter da element presenečenja pripomore manjšim karakterjem laže izviti se iz sebe v trenutku klimaksa. Po klimaksu mora vselej slediti improvizirana ceremonija, najbolje v obliki plesa. V teh obredih se lahko svobodno uporabi pitna daritev.

Ritual Lune (*Equinox*, I, 6) je dober primer take rabe. Tu je klimaks glasba boginje, asistenti pa ostanejo v tistem vzhičenju.

V ritualu Jupitra je improviziran ples, v Saturnovem pa so dolga razdobja tišine.

---

1) Izraz je nepooblaščno univerzalen. Ne bi bilo prav nič nepraktično, če bi v takih operacijah uporabili metodo talismanske Magike. Na primer, lahko posvetimo Disk vsled komunikacije Aivaza s Pisarjem *Knjige Zakona*, pri čemer bo Magik predstavljal Angela, Disk bo Knjiga, osebo, na katero bo Disk deloval, pa bo predstavljal pisar.

Treba je omeniti še, da sta bili v teh Ritualih poezija in glasba koriščeni v obilju – večina objavljenih komadov znanih avtorjev in skladateljev. Bolje^[1] je napisati in uglasbiti stvari posebej za planiran obred.^[2]

---

1) 'Nemara! Lahko pomislimo na neke Grozne Posledice.' 'To si je, koneckoncev, avtor izmislil!' 'Toda – ubogi Bogovi!' 'Nadležni Bogovi!' (To je nekaj opazk uglednih kritikov po ogledu Elevelzinskih Ritualov v Caxton Hallu, Westminster, leta 1920; op.p.)

2) Družčina izvežbanih Magikov, navajenih na skupno in usklajeno delo, je zmožna improvizirati kakršnekoli Orgije. Če navedemo en primer iz bližnje preteklosti; potrebovali so kri Kristjana, zavoljo nečesa že, nakar so nekje dobili mladega petelina in ga krstili v Kristjana; to je storil sin krščanskega duhovnika, ki je bil magijska inkarnacija Bitja tega Duhovnika, ki so mu bile prirojene primerne moči. Ta petelin, 'Sveti Pavel.' Je kasneje služil za krščene kristjana pri vseh ceremonijah, kjer so ga potrebovali. Po ukazu so ptiča zaprli; nakar so Magiki zavzeli vloge Heroda, Herodiasa, Salome in Rablja, ki so izvedli obglavljenje s plesom, po drami Oskarja Wildea 'Saloma'; 'Sveti Pavel' je igral Janeza Krstnika. Obred je bil izumljen in izveden v trenutku navdiha; njegova preprostost in spontanost sta domnevno zelo pripomogli k uspehu rituala.

Kar se teologije tiče, dvomim, da se je Dom Gorenflot uspešno izognil jedenju mesa v Lentu, ko je krstil kuro za Karpa. Kajti, navkljub defektnemu ritualu, zakrament je moral učinkovati; to je bil gotovo namen, in je kokoš morala postati Kristjan, torej človek. Karpo je bil torej zgolj njeno krstno ime, izvedeno iz Polikarpa, in Dom Gorenflot je jedel človeško meso v Lentu, in je, ker je bil zaprisežen škof, zato preklet.

POGLAVJE XX

O EVHARISTIJI IN UMETNOSTI ALKEMIJE

I

Eden najpreprostejših in najpopolnejših Magijskih obredov je Evharistija.

Njo tvori to, da vzamemo neko običajno stvar, jo pretvorimo v božansko, in jo konzumiramo.

V toliko gre za tip, ki mu pripada vsaka magijska ceremonija, kajti reabsorbicija sile je neke vrste konzumacija; a ima ta bolj omejeno rabo.

Vzamemo substanco,^[1] ki simbolično predstavlja celoten naravni cikel, jo naredimo za Boga, in jo konzumiramo.

To lahko storimo na veliko načinov; a jih preprosto razvrstimo v skladu s številom elementov, iz katerih je zakrament sestavljen.

Najvišja oblika Evharistije je tista, v kateri je posvečeni element En sam.

Ona je ena substanca, in ne dve; ni niti živa, niti mrtva, niti tekoča, niti trdna, niti vroča, niti hladna, niti moška, niti ženska.

Ta zakrament je v vseh ozirih tajen. Za tiste, ki so nemara vredni tega, čeravno uradno niso prepoznani kot taki, je bila ta Evharistija opisana v detajlih in brez prikrivanja *nekje* v izdanih spisih MOJSTRA TERIONA. Vendar On ni nikomur povedal, kje. Rezervirana je za najvišje iniciate, in je sinonim za Dovršeno Delo na fizičnem planu. To je Medicina Metalov, Kamen Modrih, Sipko Zlato, Elikzir Življenja, kar se z njo konzumira. **Oltar zanjo so nedra Izide, večne matere; kelih je dejansko Kupa naše Gospe Babalon same; Palica pa je to, kar Je Bilo, Je in Bo Prišlo.**

Evharistija *dveh* elementov je snovno pasivna. Hostija (disk) je iz žita, ki je tipično za zemljo; vino (kupa) pa predstavlja voda. (Obstajajo še določene dodatne atribucije. Hostija je, na primer, Sonce, vino pa je Bakhusovo vino.)

1) Ta je lahko (in bolj pogosto tudi je; glej nadalje! Op.p.) sestavljenega značaja.

Hostija ali kolač je lahko kompleksnejši, kakor 'Svetlobni kolač,' opisan v *Knjigi Zakona*.

Ta se uporablja v eksoterični **Feniksovi Maši**, pomešan z Magikovo krvjo. **To mašo mora vsak magik izvajati vsak dan ob zatonu sonca.**

Žito in vino sta ekvivalentna mesu in krvi; a je enostavneje pretvoriti živo snov v telo in kri Boga, kot pa taisti čudež izvesti na mrtvi materiji.

Evharistija *treh* elementov bazira na simboliki treh Gun ('modusov' bivanja v hinduizmu; op.p.). Za Tamas (mrak, inercija) vzamemo opij ali volčjo češnjo ali kakšno drugo uspavalo; za Radžas (aktivnost) vzamemo strihnin ali kakšno drugo poživilo; za Satvo (spokojnost) pa so spet primerni kolači Svetlobe.^[1]

Evharistijo *štirih* elementov tvorijo ogenj, zrak, voda in zemlja, ki jih predstavljajo plamen, kadilo ali rože, vino ter kruh in sol.

Evharistija *petih* elementov ima za bazo vino za okus, vrtnico za vonj, plamen za vid, zvonec za sluh in bodalo za tip. Ta zakrament je vključen v Feniksovo Mašo, v rahlo različni obliki.

Evharistija *šestih* elementov vsebuje Očeta, Sina in Svetega Duha zgoraj; kruh, vodo in kri izpod. Ta zakrament je rezerviran za visoke posvečence.^[2]

Evharistija *sedmih* elementov je mistično istovetna z Evharistijo Enega.

O metodi posvetitve elementov je potrebno povedati, da jih moramo smatrati za talismane. Krog in druga oprema Templja mora biti deležna običajnega blagoslova z odganjanjem in posvečanjem. Podati moramo Zaprisego in izvesti Invokacije. Ko se božanska sila manifestira v elementih, jo moramo slovesno použiti. Obstaja še en preprostejši način posvetitve, ki je rezerviran za posvečence visokega ranga, o katerem ni legitimno govoriti na tem mestu.

Kakršna je narava Zakramenta, taki bodo njegovi učinki. Nekateri bodo deležni mistične miline, ki bo kulminirala v Samadhi; drugi bodo deležni preprostejših in bolj materialnih blagrov.

Najvišji zakrament, tisti iz Enega elementa, je univerzalen v svoji

1) Svetlobni Kolači so obče uporabni; vsebujejo žito, med in olje (karbohidrate, maščobe in proteine, tri nujnosti človeške prehrane): to so pravtako parfumi treh esencialnih tipov magijske in zdravilne vrline; subtilni princip animalnega življenja se vanje fiksira z uvedbo sveže krvi.

2) Kopje in Gral sta najprej posvečena Svetemu Duhu Življenja, v Tišini. Kruh in Vino se nato fermentirata in manifestirata preko vibracije, in ju sprejme Deviška Mati. Elementi se nato pomešajo med seboj, da bi se jih konzumiralo po Epifaniji Iakhosa, ko 'Obličje uzre Obličje.'

operaciji; v skladu z razglašeno namero dela bo tudi rezultat. To je univerzalni Ključ vse Magike.

Te skrivnosti so skrajnega praktičnega pomena in se jih čuva v Svetišču z dvoreznim mečem, ki plameni v vse smeri,^[1] kajti **ta zakrament je Drevo Življenja samo, in kdor je deležen njegovega sadu, ne bo nikoli umrl.**^[2]

Razen če to ni v skladu z njegovo Voljo. Kdo ne bi raje deloval preko inkarnacije; skozi resnično prenovitev telesa in mozga, kakor pa da bi se zadovoljil z nazadujočo nesmrtnostjo na tem drobcu Sončne Svetlobe Vesolja, ki ga imenujemo zemlja?

Glede priprav takih Zakramentov je Katoliška Cerkev dovolj verno ohranjala tradicijo pristne Gnostične Cerkve, ki čuva te skrivnosti.^[3]

Čistost^[4] je pogoj; postenje nekaj ur prej je pogoj; iskreno in stalno stremljenje je pogoj. Brez tega je celo Evharistija Enega in Sedmih delno – čeravno je njena notranja vrednost taka, da nikdar ne more biti celovita – opeharjena v svojem učinku.

Neke vrste Evharistijo naj bi vsak magik gotovo zaužil vsak dan, in to smatral za glavno hranivo svojega magikalnega življenja. To je najvažnejša med vsemi magijskimi operacijami, ker predstavlja popoln krog. Celotna porabljen energija se povsem reabsorbira; a je vrlina v tej veliki pridobitvi, ki jo predstavlja brezno med Človekom in Bogom.

Magik s tem postane izpolnjen z Bogom, se hrani z Bogom, je omamljen od Boga. Malo po malo postaja njegovo telo vse čistejše vsled notranjega čiščenja od Boga; dan za dnem postaja njegovo smrtno ogrodje, odmetavajoč svoje zemeljske elemente, resnično Tempelj Svetega Duha. Dan za dnem se materija nadomešča z Duhom, človeško z božanskim; končno je sprememba popolna; Bog, manifestiran v mesu, bo njegovo ime.

To je najpomembnejša od vseh magikalnih skrivnosti, ki so kdajkoli obstajale, ki obstajajo in ki bodo kdajkoli obstajale. Za Magika, ki je

1) J.K.Huysmans, ki se jih je ustrašil, je poskušal izdati nekaj malega, kar je vedel o tem, nakar je postal Papist in je umrl za rakom na jeziku.

2) Uporaba Elikirsirja Življenja je legitimna zgolj v določenih okoliščinah. Iti proti toku naravne Spremembe pomeni nevarno približati se zmoti 'Črnih Bratov.'

3) Preuči, v Rimskem Misalu, Kanon Maše, in poglavje o 'defektih.'

4) Izraz Čistost (Chastity; op.p.) so iniciati uporabljali za označitev določenega stanja duha in zavesti, ki je odvisno od določene navade telesa, ki nikakor ni istovetna s tem, kar se običajno pod tem razume. Čistost v pristnem magijskem pomenu besede ni dojemljiva tistim, ki niso povsem osvobojeni od obsedenosti s spolnostjo.

tako prerojen, postane dosežek Znanja in Komunikacije Svetega Angela Varuha neizogibna naloga; vsaka sila njegove narave, neovirana, stremi k temu cilju in smotru, o čigar naravi ne more govoriti človek, niti Bog, kajti ono je neskončno iznad govora ali misli ali zanosa ali tišine. Samadhi in Nibbana sta zgolj senci, ki padata na naš svet.

II

Če bi Mojster Terion s to knjigo ne dosegel drugega kot to, da demonstrira kontinuiteto narave in uniformnost Zakona, bi čutil, da Njegovo delo ni bilo zaman. V izvornem načrtu Tretjega Dela te knjige ni imel v mislih nobene omembe alkemije. Zdelo se je nekako logično, da ta predmet nima ničesar skupnega z običajno Magiko, tako v svojem vidiku, kot tudi metodi. Glavni namen sledečega opisa bodi ta, da zagotovi temu predmetu v njegovem bistvu mesto veje Magike in pokaže, da ga lahko smatramo preprosto za poseben primer generalnega principa – razlikujoč se od evokacijske in talismanske Magike po vrednosti, ki jo predstavljajo neznane kvantitete v pantomorfni enačbah.

Ni potrebe po nekem sistematiziranem poskusu dešifriranja žargona Hermetičnih razprav. Ni nam potrebno baviti se z zgodovinopisnimi diskusijami. Dovolj je, če povemo, da izraz 'alkemija' v arabščini, ki ga sestavlja predpona 'al' in pridevnik 'khemi,' pomeni 'to, kar pripada Egiptu.'^[1] Grob prevod bi se glasil 'egipčanska stvar.' Arabski slovničarji tradicionalno pripisujejo to umetnost Egipčanom, od koder izvira tudi slava Mojzesa, Platona, Pitagore.

Moderne raziskave (profanih učenjakov) še vedno puščajo odprto, ali naj se alkemijske razprave smatrajo za mistične, magikalne, medicinske ali kemijske. Najrazumnejše mnenje je, da so ta področja (sc. znanosti; op.p.) predstavljala preokupacijo alkemikov v različnih razmerjih. Hermes je enako Bog Modrosti kot tudi Taumaturgije, terapeutike in fizikalne znanosti. Vse to spada pod Hermetiko. Nedvomno so avtorji,

1) Ta etimologija se razlikuje od Skeatove; tu podajam le svoj predlog. (Običajno tisti, ki mislijo, da vedo bolje, besedo izgovarjajo 'alkimija' – iz gr. Alkimos, hraber, silovit, strahovit, tudi »numinozen« - da bi jo na vsak način »strokovno« razlikovali od kemije, kar pa je velika škoda, kajti ona je ravno čistiljiva mati moderne kemije; podobno nekateri znalci ne vidijo v astrologiji matere astronomije, kar je spet velika škoda. Moderna intuicija to popravlja v pomenu 'kemije' kot nečesa, kar je v bistveni zvezi z žlezami z notranjim izločanjem v človeškem telesu, in libidom. Op.p.)

kot je Fludd, težili k spiritualni popolnosti. Enako gotovo je, da je Edward Kelly pisal predvsem z gledišča Magika; in da se je Paracelsus posvečal predvsem zdravljenju bolezni in podaljševanju življenja, čeravno se smatra, da so njegovi največji dosežki odkritje opija, cinka in dušika; zato o njem razmišljamo predvsem kot o kemiku, kakor velja tudi za Van Helmota, čigar predstava o plinih ga uvršča med tiste redke genije, ki so razširili človeško znanje z zelo važno idejo.

Književnost Alkemije je neizmerna. Praktično je v celoti ali delno nerazumljiva. Njene razprave, od *Aš Metzaref* Hebrejcev, do *Antimonove Kočije*, so namenoma zavite v hieratične uganke. Obstajala je enaka nevarnost cerkvenih preganjanj kot tudi profanacije skrivnosti moči. Še slabše, z našega vidika, ta motiv je navedel pisce, da so uvajali namerno zavajajoče trditve, da bi še bolj razkačili nedostojne potegovalce za njihove misterije.

Ne nameravamo diskutirati o nobenem dejanskem alkemijskem procesu. Večina bralcev ve, da so bili cilji alkemije Kamen Filozofov, Medicina Metalov, ter različne tinkture in eliksirji, ki posedujejo magične moči, ter transmutacija materialnih substanc, posebej kovin, v vrednejše in koristnejše oblike.

Stvar se nadalje zakomplicira vsled dejstva, da so bili mnogi avtorji površni prepisovalci. Ne poznavajoč osnovne elemente veščine so prepisovali brez sramu, da bi bili deležni sleparskega dobička in slave. Izkoristili so občo nevednost in konvencijo misterija, in to na isti način, kot to počnejo njih moderni nasledniki, kar zadeva Okultno znanost.

A je navkljub vsemu ena stvar jasna; čeprav so nemara pisali o neskončnem številu različnih tem, tako da je za moderno analizo nemogoče dokopati se narave vsaj enega procesa, se vsi resni pisci strinjajo v temeljni teoriji, na kateri je bazirala njihova praksa. Na prvi pogled se zdi, da bi se dva avtorja težko strinjala o naravi 'Prvotne Materije Dela.' To opisujejo z osupljivo množico nedojemljivih simbolov. Nimamo nobenega vzroka za sklepanje, da vsi govorijo o isti stvari, niti da ne. Isto velja za vsak reagent in vsak proces, in nič manj za končni proizvod, ali proizvode.

Vendar je moč izpod te raznolikosti zaznati skrivno istovetnost. Vsi pričnejo z neko substanco v naravi, ki jo opišejo kot domala povsod prisotno, za katero se obče smatra, da je brez vsake vrednosti. Alkemik jo mora v vsakem primeru vzeti in jo podvreči nizu operacij. S tem zadobi svoj proizvod, kakorkoli ga že imenuje, ki predstavlja resnico ali perfekcijo izvirne 'Prve Materije'; njegove, ali njene, kvalitete so take,

ki pripadajo živemu bitju, ne mrtvi masi. Skratka, **alkemik mora vzeti neko mrtvo materijo, nečisto, brezvredno in nemočno, in jo pretvori v živo stvar, neprecenljivo in taumaturgično.**

Bralec te knjige bo gotovo zapazil natančno analogijo s tem, kar smo povedali o Magiki. Kaj je, po naši definiciji, iniciacija? Prva Materija je človek, se pravi, minljivi parazit, ki uspeva na zemljini skorji, plazeč se po njej nekaj časa, da bi se končno povrnil v prst, iz katere je tudi izšel. Proces iniciacije tvori odstranitev umazanij in poiskanje v njegovem resničnem sebstvu neke nesmrtnne inteligence, kateri je materija zgolj sredstvo za izpolnitev. Iniciat je večno individualen; on je neizrekljiv, nepokvarljiv, imun za vse. Poseduje neskončno modrost in neskončno moč v sebi. Gre za isto enačbo kot pri talismanu. Magik vzame neko idejo, jo prečisti, ojača ter z invokacijo navdahne s svojo dušo. Nič več ni neka čačka, vpraskana na ovčjo kožo, temveč beseda Boga, neminljiva, zmožna prestatati vse do svojega cilja. Evokacija nekega duha je v bistvu povsem enaka, Eksorcist vzame mrtvo materialno substanco, ki se po naravi ujema z bitjem, ki ga namerava priklicati. Odžene vse nečistosti od nje, prepreči vsako vmešavanje vanjo, in nato poskuša tej prečiščeni substanci dati življenje, da ji vgradi svojo dušo.

Ponovno, v tem ni ničesar ekskluzivno 'magikalnega.' Rembrandt van Rijn je običajno tudi vzela nekaj rudnin in drugih surovin, jih prečistil, posvetil svojemu delu s pripravo platen, čopičev in barv. Nato je v te substance vtisnil pečat svoje duše; iz teh omejenih brezvrednih produktov zemlje je ustvaril vitalno in močno bitje resnice in lepote. Kdor se je dokopal do jasnega dojemanja narave, se bo začudil, kakšna je sploh bistvena razlika med temi različnimi obrazy. Zakoni narave veljajo za vse možne okoliščine.

Tako lahko zdaj razumemo, kaj alkemija je. Lahko gremo še dlje, zatrjujoč, četudi bi še nikdar ne slišali zanjo, da vemo, kaj mora biti.

Poudarimo dejstvo, da je v vseh primerih končni proizvod neka živa stvar. Velik kamen spotike je bilo za moderno raziskavo, da ni mogla razložiti trditev alkemikov. S stališča kemije se ne zdi *a priori* nemogoče spremeniti svinec v zlato. Nedavna odkritja periodičnosti elementov to dopuščajo, vsaj teoretično, da so navidezno nespremenljivi elementi bili modifikacije enega samega elementa.^[1] Organska kemija, s svojimi metatezami in sintezami, ki temeljijo na predstavah o molekulah kot

1) Glej R.K.Duncan, *Novo Znanje*, zavoljo ene popularizacije nedavnih izsledkov. Aleister Crowley je posedoval to doktrino v svojih najstniških letih, ko je ta predstavljala najsurovejše krivoverstvo.

nekih geometričnih strukturah, je demonstrirala neko prakso, ki daje tej teoriji meso; lastnosti Radija so spravile Starega Stražarja v zadrego, ki zavihra zastavo raznorodnosti elementov. Doktrine Evolucije so privedle alkemijske in monistične teorije v linijo naše predstave o življenju; razrušitev zidu med animalnim in vegetabilnim kraljestvom je pretreslo tudi zid, ki njiju deli od mineralnega.

A čeravno en napreden kemik lahko dopušča transmutacijo svinca v zlato, pa si on ne more predstavljati zlata drugače, kot kovino iste naravne vrste kot svinec, iz katerega je bil proizveden. Da bi se to zlato razmnoževalo in delovalo kot ferment na druge snovi, se mu zdi nesmiselno, tako da je prisiljen sklepati, kako so alkemiki imeli v mislih neko drugačno Zlato, ne kemijskega, češ da se nanaša na neke duhovne operacije, katerih svetost zahteva nek tak simbolni pajčolan, kakršen je tudi kriptografski jezik laboratorija.

MOJSTER TERION je trdno prepričan, da bo zdajšnja privedba vseh primerov umetnosti Magike na en sam obrazec tako razjasnila, kot tudi zaščitila, Alkemijo, dočim bo kemijo razširila, da bo pokrivala vse vrste Spremembe.

Očitne so okoliščine, ki omejujejo predvidene operacije. Namreč, kakor formula kateregakoli Dela učinkuje na izvleček in vizualizacijo Resnice iz katerekoli 'Prve Materije,' potem bo 'Kamen' ali 'Elikzir,' ki je rezultat našega truda, čist in popoln Individuum, izvorno prirojen izbrani substanci, in nič drugega. Najspretnější vrtnar ne more proizvesti lilije iz divje vrtnice; njegove vrtnice bodo vrtnice, pa kakorkoli naj bi že izpopolnil lastnosti svoje vrste.

To ni v nasprotju z našo predhodno tezo o skrajni enosti vseh substanc. Res je, da sta Hobbs in Nobbs oba neki modifikaciji Plerome. Oba izgineta v Pleromi, ko dosežeta Samadhi. Vendar nista zamenljiva med seboj, v kolikor sta individualni modifikaciji; iniat Hobbs ni iniat Nobbs nič bolj, kot je galanterist Hobbs Nobbs iz 'žebljarskega in žičarskega posla, ko izgubi svoj denar.' Če smo zmožni proizvesti anilinske barve, to ne pomeni, da ne potrebujemo izvornega anilina, in lahko uporabimo sladkor namesto njega. Alkemik pravi tako: 'Da bi naredili zlato, potrebujemo zlato'; njegova umetnost je to, da vsako substanco privede do popolnosti njene lastne narave.

Brez dvoma, del tega procesa je tudi umik esence 'Prve Materije' v homogenost 'Hyle,' kakor tudi iniciacijo tvori izničenje individualnosti v manj zmeden in manj deformiran Eidolon Resnice svojega Sebstva. To mu zagotavlja neokuženost s tujimi elementi. 'Elikzir' mora posedovati

aktivnost 'rojevajoče se' substance, kakor se tudi 'nastajajoči' dušik kombinira z arzenikom (v 'Marshovem preizkusu'), ko je običajna oblika plina inertna. Ponovno, kisik, zadovoljen z natrijem ali pomešan z dušikom, ne bo napadel gorljivih snovi s tako silovitostjo kot je lastna čistemu plinu.

To tezo lahko povzamemo rekoč, da **Alkemija vključuje toliko možnih operacij, kolikor izvirnih idej vsebuje narava.**

Alkemija je podobna evokaciji v svojem izboru primerne materialne baze za izpolnitev Volje; a se od nje razlikuje v tem, da se nadaljuje brez personifikacije ali intervencije tujih nivojev.¹⁾ Še prej pa jo lahko primerjamo z Iniciacijo; kajti učinkovit element Proizvoda ima esenco svoje lastne narave, ki je že v njem; Delo slično tvori osamitev od njegovih prirastkov.

Torej, kakor se Aspirant, na Pragu Iniciacije, znajde napadenega od 'kompleksov,' ki so ga skvarili, ga njih povnanjanje muči, njegovo mučno upiranje njihovi eliminaciji pa ga pahne v take skušnje, da se zdi (tako njemu kot drugim), kakor da se je iz plemenitega in pokončnega človeka prelevil v popolno zgubo; tako tudi *Prva Materija* počrni in zgnije, ko Alkemik prekine njena koaguliranja nečistosti.

Študent lahko sam povleče različne vključene analogije in odkrije 'Črnega Zmaja,' 'Zelenega Leva,' 'Lunarno Vodo,' 'Krokarjevo Glavo,' in ostalo. Zgoraj podane indikacije morajo zadostovati vsem, ki posedujejo nagnjenost k Alkemijskemu Raziskovanju.

Nujen je še en razmislek; namreč, da moramo Evharistijo, o kateri je predvsem govora v tem poglavju, smatrati za en primer – kritični primer – Umetnosti Alkemije.

Bralec se nemara čudi, da je MOJSTER TERION opisal več tipov Evharistije. Razlog temu smo podali zgoraj; vsaka substanca nam lahko služi v nekem Zakramentu; pravtako naj bi vsaka Duhovna Dostojnost posedovala svojo posebno obliko Maše, in zatorej svojo lastno 'magijsko materijo.' Skrajno neznanstveno je smatrati 'Boga' za neko univerzalno homogenost in to uporabiti, tako za podaljšanje življenja, kot tudi za začaranje živine. Ne bomo enako uporabljali 'Elektrike,' tako za razsvetlavo svoje hiše, kot za zagon svoje kočije; delovati moramo po primernem odmerku svojih moči in vsled razumnega analitičnega razumevanja pogojev vsakega ločenega primera.

Obstaja Evharistija za vsako Uslugo, ki jo potrebujemo; dojeti

1) Nekateri alkemiki bodo ugovarjali tej trditvi. Raje ne izrazim končnega mnenja o stvari.

moramo bistveno naravo vsakega primera, izbrati primerne Elemente in izumiti primerne procedure.

Če razmislimo o klasičnih primerih Alkemije: Medicina Metalov mora biti kvintesenca neke snovi, ki bo določila ustroj (ali razmerje ali vibracijo), čigar izpoljitev bo značilna za njene mentalne kvalitete. To sploh ni nujno neka kemijska snov v običajnem smislu besede.

Elikzir Življenja bo pravtako sestavljen iz nekega živega organizma, ki je sposoben rasti na račun svoje okolice; in bo take narave, da bo njegova 'resnična Volja' povzročiti okolju, da mu bo služilo kot sredstvo za izražanje v fizikalnem svetu človeškega življenja.

Univerzalna Medicina bo nek menstruum take subtilnosti, da bo sposoben prodreti v vsako snov in jo pretvoriti v smislu svojega lastnega nagnjenja, in obenem take nepristranske čistosti, da bo lahko v popolnosti sprejel vtis Volje Alkemika. Substanca, primerno pripravljena in primerna napolnjena, je tako sposobna izvesti karkoli fizikalno možnega, znotraj meja razmerij svojega trenutka napram inercije objekta, na katerega deluje.

Za konec lahko še omenimo, da ni dovolj, ob poslovanju s tako subtilnimi oblikami Materije-Gibanja kot so te, če prečkamo zgolj Pons Asinorum intelektualnega znanja.

MOJSTER TERION je posedoval teorijo teh Moči že dolgo vrsto let; a je Njegova praksa še vedno v razvoju proti popolnosti. Celo učinkovitost priprav še ni vse; treba je biti razsoden v rokovanju in premeten v administriranju s proizvodom. On ne izvaja poljubnih čudes, temveč uporablja Svojo znanost in večšino v skladu z zakonitostmi narave.

POGLAVJE XXI

O ČRNI MAGIJI, O GLAVNIH VRSTAH OPERACIJ MAGIJSKE UMETNOSTI, TER O MOČEH SFINGE

I

Kakor smo povedali na začetku drugega poglavja, Edini Vrhovni Ritual je Dosežek Znanja in Komunikacije Svetega Angela Varuha. *To je povzdignjenje celotnega človeka navpično navzgor.*

Vsak odmik od te linije se nagiba k temu, da postane črna magija. Vsaka druga operacija je črna magija.

V Resnični Operaciji se Eksaltacija uravnoveša z razširitvijo v tri preostale krake Križa. Zavaljo tega Angel podari Adeptu oblast nad Štirimi Velikimi Princi in njih služabniki.^[1]

Če mora Magik izvesti kakšno drugo operacijo, je to legitimno zgolj tedaj, ko je to potrebno kot nujna priprava za To Eno Delo.

Kakorkoli že, obstaja mnogo nians sivine. Ni mnogo Magikov, ki bi bili dobro opremljeni s teorijo. Nekdo bo priklical Jupitra z željo, da bi ozdravljaj ljudi. To je neškodljivo početje,^[2] ali skoraj neškodljivo. Samo po sebi ni zlo. Izhaja iz nekega defekta razumevanja. **Dokler ne izvrši Velikega Dela, je za Magika domišljavo, če se pretvarja, da razume veselje, in če narekuje njegovo obnašanje. Samo Magister Templi lahko reče, ali je neko dejanje zločin.** 'Ubiti nedolžnega otroka?' (Slišim govoriti nevedne.) 'Kakšna groza!' 'Ah!' odvrne Vedež z

1) Glej *Knjigo Svete Magike Abramelina Maga*.

2) Kljub temu obstaja obči ugovor na različna kanaliziranja Iniciacije do Morja Dosežka po napajalnih jarkih na poljih materialnih koristi. Slab posel je, če z dobrim kovancem plačamo minljive proizvode, kakor v primeru poroke zaradi denarja, ali prostituiranja genija v politične namene. Nasprotno početje, čeprav enako vprašljivo vsled polucije čistosti nivojev, je vredno spoštovanja vsaj zaradi svoje plemenitosti. Tebanski ali Trapistični asket je neskončno vrednejši od mešetarskega zdravitelja in preprodajalca uspeha v Bostonu ali Los Angelesu; prvi ponuja minljive odpadke za večno bogastvo, dočim drugi vrednoti duhovne substance le da bi bil deležen boljše telesne kondicije in večjega kupa dolarjev.

vpogledom v zgodovino, 'toda ta otrok bo postal Neron. Brž ga zadavite!'

Obstaja še tretji, iznad njiju, ki razume, da Nerona svet pravitako potrebuje, kot Julija Cezarja.

Mojster Templja se v skladu s tem ne vmešava v shemo stvari, razen kadar izvršuje Delo, za katerega je pozvan, da ga izvrši. Čemu bi se boril proti zapiranju, preganjanju in smrti? Vse to je del igre, katere pion je. 'Nujno je bilo za Sina Človeka trpeti vse to in doseči Svojo Slavo.'

Mojster Templja je tako daleč od človeka, v katerem se izpoljuje, da vse to Njemu nič ne pomeni. Lahko je pomembno za Njegovo Delo, da nekdo sedi na prestolu, ali pa da ga obesijo. V takem primeru on informira svojega Magusa, ki uporabi Njemu zaupane Moči, nakar se stvari dogodijo v skladu s tem. Vendar se vse dogodi naravno, in po nujnosti, in kakor se kaže, brez vsake Besede z Njegove strani.

Niti si ne more zgolj kot Mojster Templja, po pravilu, domišljati, da lahko vplivno deluje na Svet, razen kot služabnik svoje lastne usode. Samo Magus, On, ki je stopnjo višje, in ki je dosegel Hokmah, Modrost, si lahko drzne delovati. On mora delovati, čeravno Mu to ni po godu. On mora privzeti Prekletstvo Svojega ranga, kakor je zapisano v Knjigi Magusa.^[1]

Obstajajo, seveda, povsem črne oblike magije. Za tistega, ki ni izlil zadnje kapljice svoje krvi v kelih BABALON, je vsaka magična moč nevarna. Obstajajo tudi bolj izprijene in zle oblike, stvari, ki so same po sebi črne. Taka je na primer raba duhovne sile v materialne cilje. Krščanski Znanstveniki, Mentalni Zdravitelji, Profesionalni Prerokovalci, Zdravniki in podobni, vsi ti so *ipso facto* Črni Magiki. *(Treba je omeniti, da večina zdravnikov opravlja svoj poklic z avtoriteto statusa in ugleda, in da se med nemislečimi običajno lažno sočutje in hlinjeno človekoljubje še vedno poudarja za visoko maralo. Očitno in nujno je, da se standard prave kurtoazije ravna po merilih stroge etike spiritualne hierarhije; svoboda vsake znanosti in umetnosti je predpogoj za normalen razvoj genija, ki ga Nietzsche imenuje čez-človek. A ne gre za političen problem, temveč za nekaj 'vse preveč človeškega,' kot je egoizem, v psihološkem in fiziološkem smislu. Magister, ki ga Crowley omenja zgoraj, je tisti, ki je presešel in izničil svoj Ego, zato je njegovo Sočutje videti nevednim tako neobičajno in imoralno. Memento! Op.p.)*

Oni zamenjujejo zlato za izmečke. Oni prodajajo svoje višje moči za navaden in minljiv dobiček.

Njihovo robato ignoriranje Magike, kar je njihova glavna značilnost,

1) Liber B vel Magi; glej *Svete Knjige Teleme*.

jim ni v nobeno opravičilo, četudi bi Narava sprejela opravičilo, vendar ga ne. Če spiješ strup, ki si ga zamenjal za vino, ti tvoja 'zmota' ne more rešiti življenja.

Izpod njih v nekem oziru, in vendar daleč iznad njih v nekem drugem, **so Bratje Leve Poti.**^[1] To so tisti, ki so 'se zaprli,' in odvrtačajo svojo kri od Keliha, in ki so poteptali Ljubezen v Tekmi za samopoveličanjem.

Do stopnje Izrednega Adepta se nahajajo na isti poti kot Bela Bratovščina; pred to stopnjo njihov cilj še ni razkrit. Do tedaj so oni zgolj samotni kozli, ki skačejo po svojih gorskih vrhovih, ločeni od nakopičene črede dolinske ovčadi. Tisti, ki so se dobro naučili lekcij Poti, so pripravljeni, da jih razstreli gromska strela, ter žrtvovati svoje življenje za Dete Brezna, ki predstavlja – in ne predstavlja – njih same.

Ostali, oholi v svojem škrlatu, to zavračajo. Sami si nadenejo lažno krono Groze Brezna; na svoje čelo si nadenejo Razpršenost Horonzonovo; oblačijo se v strupena oblačila Oblike; zaklenejo se vase, zakrknejo; in ko sila, ki jih je naredila za to, kar so, poide, se njihovi mogočni stolpi zrušijo, nakar postanejo Jedci Govna na Dan Poslednje Sodbe, in njihove cunje, posejane po Breznu, so izgubljene.

Drugače je z Mojstri Tempnja, ki sedijo kakor stebri peska v mestu Piramid, čakajoč na Veliki Ogenj, ki bo upepelil njihov prah. Kajti kri, ki so jo predali, in je shranjena v Kelihu GOSPE BABALON, je močno zdravilo, ki bo obudilo Starosto vse-Očeta, in odrešilo Devico njene deviškosti.

II

Preden zapustimo predmet Črne Magije, se lahko še malo dotaknemo vprašanja Pogajanja s Hudičem.

Hudič ne obstaja. To je lažno ime, ki so ga izumili Črni Bratje za neko namišljeno Enovitost v svoji nevedni zmedenosti vsled razpršitve. Hudič, ki bi posedoval neko enovitost, bi bil Bog.^[2]

1) Glej Liber 418, in ga dobro preučite v zvezi s tem problemom.

2) 'Hudič' je, zgodovinsko, Bog nekoga, ki ga posebno omalovažujemo. To je povzročilo tako veliko zmedo v mišljenju, da je ZVER 666 raje pustil imena taka, kakor pač stojijo, ter razglasil, da je AIVAZ – solarno-falični-hermetični 'Lucifer' njegov lastni Sveti Angel Varuh, in pa 'Vrag' SATAN ali HADIT naše posebne enote v Zvezdnem Univerzumu. Ta kača, SATAN, ni sovražnik Človeka, temveč tisti, ki je ustvaril Bogove našega rodu, poznavajoč Dobro in Zlo; On je rotil 'Spoznaj samega sebe!' in poučeval Inicijacijo. On je 'Hudič' v Tahutijevi Knjigi, in njegov emblem je BAFOMETR, Androgin, ki je hieroglif arkanske popolnosti. Število Njegovega Aduta je XV, kar je Jod He, Monogram Večnega,

Že Jurski Šaman je rekel, da **'ako želimo priklicati Hudiča, ga moramo zgolj poklicati z vso svojo voljo.**

To je univerzalna resnica, in se nanaša na vsako drugo bitje, ne le na Hudiča. Kajti celotna volja vsakega človeka je v resnici celotna volja Vesolja.

Kakorkoli že, zelo lahko je prizvati demone, kajti oni vedno kličejo vas; vi morate le sestopiti na njihov nivo in se pobratiti z njimi. Nato vas bodo raztrgali na koščke, kadar se jim bo zazdelo. Ne naenkrat; čakali bodo, da pretrgate še zadnjo vez med vami in vašim Svetim Angelom Varuhom, in vas potem zgrabili, razen če v zadnjem trenutku ne ubežite.

Antonio iz Padove in (v našem času) 'Mcgregor' Mathers sta primera takih žrtev.

Kakorkoli že, vsak magik mora trdno razširiti svojo domeno do globin pekla. 'Moji adepti stojijo pokončni, z glavami iznad nebes in stopali izpod peklov.'^[1]

Zaradi tega vzroka mora magik, ki izvede Operacijo 'Svete Magike Abramelina Maga' takoj po svojem dosežku Znanja in Komunikacije Svetega Angela varuha, sklicati Štiri Velike Prince Svetovnega Zla. (Sc. ko so pod nadzorom, prenehajo biti 'zli'; op.p.)

'Poslušnost in zaupanje Njemu, ki živi in zmaga, in vlada nad teboj v tvojih palačah ravnovesja Pravičnosti in Resnice' je tvoja dolžnost do tvojega Svetega Angela Varuha, ter dolžnost sveta demonov do tebe.

Te moči 'zlohodne' nature so divje zveri; treba jih je udomačiti, izuriti za sedlo in uzdo; tako ti bodo koristili. V Vesolju ni nič neuporabnega: ne skrivaj svojega Talenta v plenice, češ da gre le za 'umazan denar'!

Kar se tiče Paktiranja, to je redkokdaj legitimno. Ne sme biti nobenega barantanja. Magika ni trgovina, in v njej ni mesta za prekupčevalce. Obvladaj vse, a bodi širokosrčen do svojih služabnikov, potem ko so se brezpogojno podvrgli tebi.

Oče združen z Materjo, Deviško Seme združeno z vseobsegajočim Vsemirjem. On je torej Življenje in Ljubezen. Pravtako je njegova črka Ajin, Oko; on je Svetloba, in njegova zodiakalna podoba je Kozorog, poskočni Kozel, ki predstavlja svobodo. (Hebrejski 'Jehovah' je etimološko soroden. Klasičen primer take antinomije, take, ki je povzročila tako grozovito nerazumevanje, je ta med NU in HAD, Severjem in Jugom, Jezusom in Janezom. Predmet je preglobok in prekompleksen, da bi ga tu obravnavali podrobno. Študent naj konzultira dela Sira R.Payne Knighta, Generala Forlonga, Geralda Masseyja, Fabre d'Olivetja, in drugih, zavoljo podatkov in informacij, na katerih temeljijo taki premisleki.)

1) Liber XC vel hamus Hermeticus, v. 40.

Obstaja tudi vprašanje zaveznitva z različnimi Močmi. To je pravtako težko dopustno.^[1] Nobena Moč, ki ni po sebi en mikrokosmos – in tudi arhangeli redkokdaj dosežejo to uravnovešeno osrediščenost – se ni sposobna kosati s Človekom. Primeren študij človeštva je Bog; z Njim mora poslovati; in samo z Njim. Neki magiki so si najeli legije duhov za neke posebne cilje; a se je to vselej izkazalo za resno zmoto. Celotna ideja izmenjave je tuja magiki. Častnost magika mu prepoveduje kakršnekoli povezave in paktiranja. 'Zemlja je Gospodova, in vsa njena polnost.'

III

Magijske operacije je težko klasificirati, saj prehajajo ena v drugo, vsled bistvene enosti njih metod in rezultatov. A jih lahko vseeno razvrstimo:

1. Operacije, kot je evokacija, v kateri se živi duh privede iz mrtve materije.

2. Konsekracije talismanov, v katerih se živi duh naseli v 'mrtvo' materijo in jo oživi.

3. Dela divinacije, v katerih živega duha navedemo, da nadzira naše roke ali možgane. Posledično je to zelo nevarno, zakar se priporoča le naprednejšim magikom, in še to ob strogi pazljivosti.

4. Dela fascinacije, kakršno je operacija nevidnosti, in transformacije navideznih oblik dotične osebe ali stvari. Gre domala v celoti za motenje pozornosti ali zmešnjavo presojanja osebe, ki jo želimo fascinirati. Obstajajo, kakorkoli že, 'resnične' transformacije samega adepta, ki so zelo koristne. Glej Knjigo Mrtvih zavoljo metode. Navzemanje Bogovskih Oblik se lahko izvaja do dejanske transformacije.

5. Dela Ljubezni in Sovraštva, ki se pravtako izvajajo (po pravilu) s fascinacijo. Taka dela se preenostavna; in redkokdaj koristna. Značilna so po zahrbtnem triku, da se odbijejo nazaj na izvajalca.

---

1) Kljub vsemu obstaja določena združba spiritualnih bitij, kamor se uvrščajo, poleg angelskih sil, tudi elementali in celo demoni, ki so dosegli Pravilno Razumevanje Vesolja, in so se povezali skupaj z namenom, da bi postali Mikrokosmosi, ter spoznali, da je najboljši način za to predanost službi resničnim interesom Človeštva. Društva spiritualnih sil, organiziranih po tej liniji, razpolagajo z neskončnimi zalogami moči. Magik, ki je sam zaprisežen človeštvu, lahko računa na najprisrčnejšo pomoč teh Redov. Njihovo iskrenost lahko vselej preizkusimo tako, da se prepričamo, kakšen odnos imajo do Zakona Teleme. Kdor zanika 'Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon,' s tem zgolj izpoveduje svoje vztrajanje v konfliktu v svoji lastni naravi; on ni, in tudi noče biti, resničen do samega sebe. *A fortiori* se bo izkazal tudi lažniv do vas.

6. Dela uničenja, ki jih lahko izvedemo na veliko načinov. Lahko si s fascinacijo pridobimo nekoga, čigar naravna pravica je, da uničuje. Lahko uporabimo duhove in talismane. Najmočnejši magiki v zadnjih stoletjih so v ta namen uporabljali knjige.

V privatnih zadevah je to zelo enostavno, če je že potrebno. Nek adept, znanec MOJSTRA TERIONA, je nekoč spoznal, da mora onemogočiti neko Kirko, ki je zavajala njegove brate. On se je le sprehodil do vrat njene sobe in zarisal Astralni T ('traditore,' simbol Saturna) z astralnim bodalom. V 48 urah se je ta oseba ustrelila.^[1]

7. Dela ustvarjanja in razkroja, ter višje invokacije.

Obstaja še sto drugih operacij;^[2] za povrnitev zelenih objektov – zlato, knjige, ljubimke, in slično; za odpiranje zaklenjenih vrat, za odkrivanje zakladov; za plavanje pod vodo; za pridobitev oboroženih sil pod svojo komando – itd., itd. Vse to je pravzaprav zadeva podrobnosti; Adeptus Maior bo zlahka dojel, kako se jih izvede, če je to potrebno.^[3]

Dodati je treba še to, da se stvari dogodijo povsem 'naravno'.^[4]

---

1) Kakor smo pojasnili zgoraj, v neki drugi zvezi, kdor 'uniči' katerokoli bitje, ga mora sprejeti, z vsemi pripadajočimi odgovornostmi, kot del samega sebe. Adept, o katerem je govora, je bil zatorej obvezan utelesiti elementarnega duha dekleta – ni bila človek, lupina neke Zvezde, temveč en napreden planetarni duh, čigar nestrpna ambicija, da bi se dokopal do telesa, je bila iznad njegovih zmognosti nadzora in vodenja – za svoj lastni magijski nosilec. S tem se je zaobljubil, da si bo podredil vse nenadejano pridobljene kvalitete – strastnost, muhavost, impulzivnost, nepremišljenost, nerazumnost, sebičnost, kratkovidnost, poltenost, depresivnost, itd. – ter jih ukomponiral v svojo Resnično Voljo; kakor tudi zdiscipliniral in jih urejeno povezal, ter uporabil za Veliko Delo, pod pretjno, da ga bodo raztrgali divji konji, ki jih je trdno navezal na svoje telo z dejanjem 'uničenja' njihove neodvisne zavesti in nadzora nad njihovim izbranim nosilcem.

2) Primeri Ritualov zavoljo nekaj takih smotrov so podani v *Equinoxu*.

3) Morala: postani Adeptus Maior.

4) Vrednost evidence, da so naše operacije vplivale na tok dogodkov, je moč odčitati zgolj z uporabo Zakonov Verjetnosti. MOJSTER TERION ne sprejme nobenega edinstvenega primera za dokončnega, naj si bo še tako neverjeten. Enkrat lahko uganemo v desetmilijontem poskusu, ali v tretjem. Če poberemo prodnik, je možnost, da poberemo ravno tega neskončno majhna; potreben je niz sosednih dogodkov, da bi lahko sklepali, da gre za nek plan in da so opažene spremembe smotrne, ali nesmotrne, proizvedene. Predvidevanje dogodkov je nadaljnji dokaz, da jih je povzročila volja. Tako lahko vsakdo po srečnem naključju zadene deset udarcev pri biljardu, in celo s premorom para ponesrečenih. Toda slučaj ne more biti podlaga stalnemu uspehu, četudi zmernem, ko ta traja dolgo obdobje. In zmognost eksperta, da 'določi uspešen udarec,' izkazuje poznavanje odnosov med vzrokom in učinkom, ki potrjuje

Izvedete neko operacijo za pridobitev zlata – umre vam bogat stric in vam zapusti svoj denar; za knjige – zasledite v nekem katalogu taisto želeno knjigo še isti dan, potem ko ste jo leta zaman iskali po vseh knjigarnah v deželi; za ženske – toda če vam je duh priskrbel dovolj zlata, taka operacija ni potrebna.^[1]

Pravtako moramo omeniti, da je absolutna Črna Magija, če uporabljamo te moči, kadar svoj objekt lahko dosežemo na kakšen drugačen način. Če se vam otrok utaplja, morate skočiti v vodo in ga rešiti; invokacija Undine bo brez haska.

Pravtako ni legitimno v vseh okoliščinah invocirati teh Undin, tudi kadar je primer brezupen; morda je nujno za vas in za otroka, da on umre. En Eksemt Adept na pravi poti tu ne bo storil napake – en Majorni Adept pa je preveč nagnjen k temu, da bi storil napako. In temeljito razumevanje te knjige bo oborožilo adepte vseh rangov napram vseh resnejših slučajev spodrsnjaja v njihovih nesrečnih situacijah.

IV

Nekromantija je dovolj pomembna, da se ji moramo posebej posvetiti.

Opravičljiva je v nekaterih izjemnih okoliščinah. Predpostavimo, da magiku ne uspe srečati živih učiteljev, a potrebuje nek poseben košček znanja, za katerega lahko sklepamo, da je izginil s smrtjo nekega učitelja iz preteklosti; koristilo bi mu lahko, če bo priklical 'senco' tega učitelja, ali prečital 'Zapis v Akaši' njegovega uma.^[2]

---

pričevanje njegove izkustvene spretnosti, da njegov uspeh ni slučajen in priložnosten pripetljaj.

- 1) Ta cinična opazka je ena od absurdnosti Črne Magije.
- 2) Magiku lahko koristijo le taki umi, ki pripadajo Adeptom, ki so zapriseženi, da bodo trpeli utelešenja v kratkih presledkih, in najvrednejši elementi takih umov so navezani na 'Nezavedno Sebstvo' Adepta, ter ne blodijo kar tja v en dan po Astralnem Planu. Zato bi bilo koristneje priti v stik z 'Mrtvim Učiteljem' preko njegovega zdajšnjega Avatarja. Nadalje, Adepti se zelo potrudijo zapisati svoja učenja v knjige, spomenike ali slike, ter določiti duhovne stražnike, da bi ohranili tako dediščino za vse generacije. Kadarkoli se kaj takega uniči ali izgubi, je temu vzrok Adeptova lastna presoja, da je njena aktualna uporabnost minila, kakor tudi njegov vpoklic stražarjev. Študentu zatorej svetujemo, da se sprijazni z viri informacij, ki so mu dostopni, saj so bile le-te izbrane s strani Čuvarjev Človeštva glede na njihovo resnično nujnost. Naučiti se moramo zaupati v svojega Svetega Angela Varuha, da si spretno izoblikujemo svoje okoliščine. Če nas povsem prevzame zanos naše aspiracije do Njega, je sicer na razpolago zelo malo časa, da bi nam Izkustvo vgradilo določeno prepričanje, da so Njegova dela zares

Če se lotimo te operacije, moramo to storiti po možnosti po smernicah evokacije Apolonija iz Tiane, ki jo je izvedel Elifas Levi.^[1]

Zelo moramo paziti, da preprečimo oponašanje in nastopanje 'sence.' Seveda je lahko, a redko priporočljivo, evocirati senco samomorilca, ali nekoga, ki je bil nasilno umorjen ali je umrl nenadejano. V kakšno korist je lahko taka operacija, razen da slavi kuriozitetu ali ničevost?

Nujna je še beseda o spiritizmu, ki je neke vrste nekritična nekromantija – nekaterim bo primernejši izraz nekrofilija – ki jo izvajajo amaterji. Oni sebe povsem pasivizirajo in preudarno povabijo, ne da bi uporabili neko metodo zaščite, vse raznovrstne duhove, demone, lupine mrtvih in vse iztrebke zemlje in pekla, da jih pošpricajo s svojo sluzjo. To povabilo je takoj in rade volje sprejeto, razen če ni med prisotnimi kakšen čist človek z dovolj dobro avro, ki prestraši prebivalce brezna.

V prisotnosti FRATRA PERDURABA se ni dogodila nobena spiritistična manifestacija; in toliko manj v prisotnost MOJSTRA TERIONA.^[2]

Od vseh kreatur, ki jih je kdaj srečal, je imel najuglednejši angleški spiritist (časnikar in mirovnik več kot le evropske slave) najbolj umazan um in najzlohotnejša usta. Med katerimkoli pogovorom bi naenkrat začel pripovedovati neko bedasto zgodbo, in v vsaki družbi je videl edini smoter 'v faličnih orgijah,' karkoli naj bi že bil. Povsem nezmožen držati se neke teme, bi vselej znova in znova povlekel na dan temo, o kateri je venomer razmišljal – seks in seksualne perverzности in seks in seks in seks in spet seks.

To je bil jasen učinek njegovega spiritizma. Vsi spiritisti so bolj ali manj enako prizadeti. Njihovo umazanijo je čutiti celo preko ceste; njihove avre so razcapane, motne in smrdljive; iz njih se cedi sluz gnijočih trupel.

Noben spiritist, ki se je enkrat omrežil s sentimentalnostjo in freudovsko fantazmo strahu, ni sposoben osredotočenosti misli, niti vztrajnosti volje, niti moralne integritete. Oropan vsake iskrice božanske svetlobe, ki mu je pripadla z rojstvom, postane pred smrtjo bedna žrtev pošastnih najemnikov grobnic, podoben mesmeriziranemu in živemu truplu Poejevega gospoda Valdemarja, zgolj neka 'tekoča masa nagnusne in mrzke gnilobe.'

neizmerno pravšna za naše potrebe.

1) Glej *Dogme et Rituel de la Haute Magie; Rituel*, pogl. Xiii.

2) Celo zgodnejše iniciacije nudijo zadostno zaščito. Primerjaj strah, ki ga je D.D.Home občutil v prisotnosti Elifasa Levija. Glej *Ključ Misterijev*.

Študenta Svete Magike najresneje opozarjamo, da naj nikar nikoli ne prisostvuje njihovim seansam, in niti ne dovoli, da bi se mu taki ljudje približali.

Ti so nalezljivi kakor Sifilis, in še smrtonosnejši ter ogabnejši. **Dokler ni vaša avra dovolj močna, da bi zadržala nagnusne larve, ki so se naselile v njih, se jih izogibajte kot bi bili gobavi.**^[1]

V

O močeh Sfinge je bilo veliko napisanega.^[2] Razumno so se one vselej postavljale na čelo vsake pristne magikalne inštrukcije. Vsak začetnik zna zdrdrati, da mora vedeti, drzniti si, hoteti in molčati. Težko je pisati o tej temi, kajti te moči so vsekakor zelo vsestranske in obširne, in kolikor globlje gremo v predmet, postane medigra in prepletanje med njimi vse očitnejše.

A obstaja še en splošen princip, ki ga na tem mestu lahko poudarimo. Te štiri moči so tako kompleksne, ker so pač moči Sfinge, se pravi, da so funkcije enega samega organizma.

Kdor razume rast organizmov, se zaveda, da evolucija zavisi od prilagajanja okolici. Če eno žival, ki ne zna plavati, ob neki priliki vržemo v vodo, se lahko reši s kančkom sreče, toda če jo stalno mečemo v vodo, bo slej ko prej utonila, razen če se nauči plavati.

Organizmi so do neke mere elastični in se kmalu prilagodijo novim okoliščinam, če se sprememba ne zgodi tako nenadoma, da uniči njihovo elastičnost.

Sprememba okolja vključuje tudi ponavljajoča se srečanja z novimi pogoji, in če se hočete prilagoditi kateremukoli danemu nizu okoliščin, je najbolje, da se postavljate namenoma in vztrajno med njih. To je temelj vsake edukacije.

Starozavetni pedagogi niso bili tako nespametni, kakor nas hočejo prepričati moderni edukatorji. Princip sistema je bil ta, da se možganom

1) V določenih redkih primerih je možno, da višja stopnja osebne čistosti, skupaj z integriteto in močjo karakterja, celo nevednim nudijo neko zaščito, in privabljajo v svojo avro zgolj inteligentne in dobrohotne entitete, Take osebe nemara lahko prakticirajo spiritizem brez očitnejših negativnih posledic, in celo z dobrimi rezultati, do določene meje. A take izjeme nikakor ne izničijo občega pravila, ali da bi na kakršenkoli način služile kot dokaz proti magikalni teoriji, ki smo jo tako neprepičljivo orisali zgoraj.

2) V *Libru CXI vel Alef* je ta predmet obravnavan z globoko in vseobsegajočo modrostjo.

zadaja niz ponavljajočih se presunkov, dokler primerna reakcija ne postane za organizem normalna.

Zaželena je raba idej, ki vzbujajo zanimanje, ali lahko kasneje pridejo prav kot orožja, v tem osnovnem urjenju uma. Mnogo bolje je zaposliti um otroka s temeljnimi korenskimi idejami, ki mu ne pomenijo kaj dosti, saj ne poskušamo vznemirjati možganov, temveč jih izuriti. **Zavoljo tega so bili najboljši umi predhodno urjeni v študiju klasike in matematike.**

Isto velja za trening telesa. Izvorne vaje morajo biti take, da izurijo mišice vobče, da bi bile sposobne za izvedbo kateregakoli dela, ne pa da jih urimo za neko posebno vrsto dela, tako da bi osredotočenje na to onemogočilo sposobnost izvajanja drugih nalog in jih s tem oropalo za tisto elastičnost in prilagodljivost, ki sta prava pogoja za življenje.^[1]

V Magiki in meditaciji so ti principi silovito dejavni. Povsem brez koristi je učiti ljudi izvajati magijske operacije, če je možno, da take operacije, potem ko so se jih naučili, niso v skladu z njihovo voljo. Aspiranta je treba izuriti v neizprosni rutini elementov Kraljevske Umetnosti.

Kar zadeva mistiko, je tehnika skrajno preprosta, in je bila zelo preprosto opisana v Prvem delu pričujoče Knjige 4. **Nikoli ni odveč poudariti, da kakršnokoli obilje mistične uspešnosti ne more prelagati ohlapnosti glede tehnike. Lahko se znajdemo v položaju, ko niti sam Samadhi ni več del mistikovega posla. Toda karakter, ki se je razvil vsled izvornega urjenja, ostaja edina opora in aktiva.** Drugače povedano, tisti, ki je temeljito izvežbal svoje možgane, je sposoben zapopasti katerikoli dani problem, dočim se tisti, ki se je zgolj specializiral, tako da mu je to postalo rutina, ni zmožen več prilagoditi novim okoliščinam.

Ta princip je povsem univerzalen. Violinista ne urimo, da bi bil zmožen odigrati en Beethovenov koncert, temveč ga urimo, da bo

---

1) Nekaj oblik vaje naj bo primer take zožitve. Hribolazenje, v prvi vrsti, izuri vsako mišico na vse možne načine. Učenca tudi prisili, da uporablja svojo lastno presojo in se zanaša sam nase ter da razvije vse možne zaloge in se zanaša na svojo lastno izvirnost v naskakovanju vsakega novega problema, na katerega naleti. Ta princip lahko prenesemo na vse oddelke izobraževanja otrok. Moramo jih soočiti z vsemi vrstami resnice ter dopuščati, da si sami ustvarijo mnenje o tem in sami reagirajo na to, brez da bi skušali ovreči njihovo sodbo. Učenci Magike se morajo uriti po enakih smernicah. Sprva morajo delati sami, da nepristransko pokrijejo celo področje ter da izumijo svoje lastne eksperimente in povlečejo svoje lastne zaključke.

zmožen povsem lahkotno odigrati vsako možno sosledje tonov, in to vsled dolgoletnega najenoličnejšega možnega drila, preden bo lahko odšel na oder nastopat. Iz njega naredimo instrument, ki se je zmožen prilagoditi kateremukoli glasbenemu problemu, ki mu ga predstavimo. Ta tehnika Joge je najpomembnejši detajl našega dela. MOJSTER TERION je obžaloval, da je predstavil to tehniko preprosto zaradi njene velike vrednosti, ker vodi do velike nagrade, kot je Samadhi. Pametneje bi bilo, če bi svoje učenje zasnoval zgolj na evolucijski podlagi. Nemara je imel v mislih pesnikove besede:

'S korenčkom mu pomigaš pred nosom le,
in bo šel, kamor pač korenček gre.'

Koneckoncev je nemogoče razložiti nujnost študija latinščine, bodisi imbecilnim učencem, kot tudi bedastim učiteljem; kajti, če se niso učili latinščine, niso razvili svojih možganov za učenje česarkoli.

Indijci, razumevši ta problem, so zavzeli držo Vsemogočnega glede te zadeve. Če greste k indijskemu učitelju, vas bo tretiral slabše od črva. Delati morate to in postoriti to in ono, in vam ni dovoljeno zvedeti, čemu to počnete.^[1]

Po mnogih letih izkušenj v poučevanju MOJSTER TERION ni čisto prepričan, da to ni pravi način. Ko se ljudje začnejo prepirati o stvareh, namesto da bi jih počeli, postanejo povsem neznosni. Njihovi umi se začnejo ubadati zdaj s tem, zdaj z onim, tako da potem pridejo ven skozi ista vrata, skozi katera so vstopili. Ostanejo neomikani, jezični in nedojemljivi.

Tehnika Magike je ravno tako pomembna, kakor tehnika misticizma, a imamo tu opravka s težavnejšim problemom, kajti izvorna enota Magike, Svetlobno Telo, je že tako ali tako nekaj tujega običajnemu človeku. Kljub temu se mora to telo razviti s točno isto strogo disciplino, kakor tudi možgani v primeru misticizma. Bistvo tehnike Magike je razvitje Svetlobnega telesa, kar moramo razširiti tako, da to vključuje vse ude organizma ter vsekakor in pravitako kosmosa.

1) To ni v nasprotju z 'idi kakor ti je drago' načrtom, ki smo ga izpostavili v prejšnji opombi. En avtokratski Adept je vsekakor blagoslov za učenca, ne zato ker ga je zmožen voditi 'pravilno' po neki posebni poti, ki je za njegovo osebnost primerna, temveč zato ker lahko prisili začetnika, da se pregrize čez najtežavnejše delo ter s tem pridobi vsesplošno zmožnost za vse, in mu prepreči, da bi si jermal čišplje s Torte Znanja kakor mu je volja, da bi potem zbolel vsled preobilice sladkorja, zaradi zanemarjanja uravnotežene diete celovitega hranjenja.

Najpomembnejše vaje za dril so:

1. Jačanje Svetlobnega Telesa s stalno rabo ritualov, z navzemanjem Bogovskih Oblik in s pravilno uporabo Evharistije.

2. Prečiščevanje, posvečevanje in eksaltiranje tega Telesa z rabo ritualov invokacije.

3. Edukacija tega Telesa z izkustvom. Mora se naučiti potovati na katerikoli nivo; in premagovati vsako oviro, ki se pojavi pred njim. Te skušnje morajo biti redne in sistematične kot je le mogoče; kajti ni dovolj, če potujemo v sfero Jupitra ali Venere, ali celo če raziščemo Trideset Ætirjev, ob tem namreč ne smemo zanemariti neprivlačnih meridianov.^[1]

Cilj je posedovanje Telesa, ki je sposobno izvajati lahkotno vsako posebno nalogo, ki se znajde pred njim. Ne smemo izbirati nekih posebnihkušenj, ki nam slučajno ugajajo. Pokončno moramo iti skozi vsak možen pilon.

FRATER PERDURABO je imel to smolo, da ni imel učiteljev Magike, ki bi Mu to razložili. Vseskozi je bil opogumljan v nesistematičnem delovanju. Imel pa je veliko srečo, po drugi strani, da je srečal Guruja, ki ga je poučil o pravih principih tehnike Joge, nakar je bil potem, ko je pridobil dovolj občutka za prepoznavanje univerzalne uporabe teh principov, zmožen do neke mere popraviti svoje izvirne defekte v edukaciji. Vendar je celo danes, kljub temu, da se je vedno bolj nagibal k Magiki kot misticizmu, manj kompetenten v Magiki.^[2] Sled tega

1) Aspirant ne sme pozabiti, da je Mikrokosmos. 'Universum sum et Nihil universi a me alienum putō' mora biti njegov moto. Vsakodnevna vaja mu mora biti, da potuje na Astralni Plan, raziskujoč po vrsti vsako najbolj sintetično območje, Sfere in Poti. Ko bo to dojel, imevši na razpolago vedno in povsod enega Angela za zaščito in vodstvo, potem mora začeti z novo serijo ekspedicij, ter raziskati še podrobneje predele vsakega. Potem lahko izvaja Vzpenjanje po Nivojih, sfero za sfero, eno za drugo v obe smeri. In ko temeljito obvlada različne metode soočanja z raznimi nepričakovanimi nujnostmi, lahko nadaljuje z raziskovanjem področij Klifota in Demonskih Sil. Cilj mu mora biti ta, da zadobi celovito poznavanje vsega Astralnega Plana, z nepristransko ljubeznijo do resnice zavoljo nje same; kakor se tudi otrok uči geografije celotnega planeta, čeravno ne bo nemara nikdar zapustil svojega rojstnega kraja.

2) Ponoven premislek teh opazk, na zahtevo lojalnega kolege, ga je navedel v dvom o tem. Resda je bil deležen vseh Mističnih Dosežkov, ki so teoretično možni, dočim se zdijo njegove Magijske moči nepopolne in nestanovitne. Kljub temu je mogoče, da je dosegel Možno. Kajti Mistični Dosežki se nikdar med seboj ne izključujejo; trans Žalosti (na primer) se ne ujema z Vizijo Lepote, ali z Vizijo 'Univerzalne Žalosti.' Toda v Magiki nas vsaka Operacija razmejuje od tega, da

je vidna celo v Njegovi metodi kombiniranja teh dveh oddelkov naše znanosti, v kateri je koncentracija sama Srž Dela.

To zna biti zmota, nemara defekt, gotovo pa neka nečistost misli, katere koren bomo našli v Njegovi prvotni nedisciplini, kar zadeva Magiko.

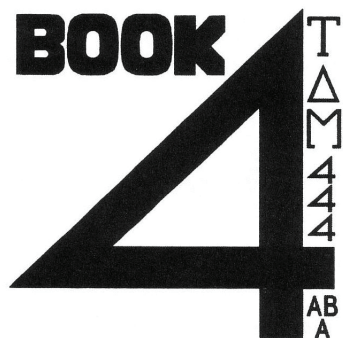
Če prebiramo poročilo o njegovih astralnih popotovanjih v drugi številki prvega zvezka *Equinox*, vidimo, da so bili njegovi eksperimenti precej kapriciozni. Tudi ko je v Mehiki dobil zamisel, da bi sistematično raziskal Trideset Ætirov, je opustil vizijo po samo dveh Ætirih, ki jih je zgolj uspel raziskati.

Zelo se potem razlikuje njegov zapis po urjenju leta 1901 e.v., ki ga je navedlo na pot discipline. (In kasnejši razvoj dela ga je usposobil popraviti te okoliščine, tako da se ta njegova Knjiga smatra, da je, posebej v tej smeri, brez resnih defektov.)

Za zaključek tega dela te knjige lahko povzamemo celoten predmet s temi besedami: **Nobeden cilj ni toliko vreden kot je pravilen razvoj Aspirantovega bitja vsled vztrajnega znanstvenega dela; preden shodimo nikar ne poskušajmo teči; ne želimo si iti nekam, če ne vemo zagotovo, kam in s kom hočemo iti.**

---

bi izvajali še neko drugo. Vzrok temu je to, da nas Zaprisega nekemu Delu veže enkrat za vselej na principe, ki jih vključuje. Glej Poglavlje 16, I.del. Nadalje je očitno možno doseči esenco česarkoli brez vpletanja v druge reči, ki si med seboj nasprotujejo. Izleti preko divjine so redkokdaj praktični.

DODATKI

K LIBRU 4

RITUALI, VAJE, INSTRUKCIJE

∞ ACADEMIA MASONICA ∞

A.:A.: & O. T. O. & E. G. C.

DODATEK I

CURRICULUM

A.:A.:

TEČAJ I

Splošno čtivo

PRVI ODDELEK. Knjige za resen študij:

Equinox. Standardno Delo za referenco v vseh okultnih zadevah.

Enciklopedija Inicijacije.

Zbrana Dela Aleisterja Crowleya. Ta dela vsebujejo mnoge mistične in magijske skrivnosti, bodisi podane jasno v prozi, ali pa odete v Haljo najsublimnejše poezije.

Ji King. Knjiga Sprememb. Podaja posvečen kitajski sistem Magike.

Tao Teh King. Podaja posvečen kitajski sistem misticizma.

Tanhauser. A. Crowleya. Alegorična drama o Napredovanju Duše: znana zgodba, a rahlo remodelirana.

Upanišade. Klasičen Temelj Vedantizma, najbolj znane oblike indijskega Misticizma.

Bhagavad-Gita. Dialog, v katerem Krišna, hindujski 'Krist,' razloži sistem Dosežka.

Glas Tišine. H.P. Blavatske, z izdelano razlago Fratra O.M. (A. Crowley)

Goetia. Najbolj razumljivejši med srednjeveškimi rituali Evokacije.

Vsebuje tudi priljubljeno Invokacijo Mojstra Teriona.

Šiva Sanhita. Slavna hindujska razprava o določenih telesnih praksah.

Hathajoga Pradipika. Sorodna Šiva Sanhiti.

Zgodovina Filozofije. J.E. Erdmanna, v treh zvezkih, prvič izdano v Londonu leta 1890.

Duhovni Vodič. Miguela de Molinosa. Preprost priročnik krščanskega misticizma.

Zvezda Zahoda. J.F.C. Fullerja. Uvod v študij Del Aleisterja Crowleya.

Dhammapada. Najboljše klasično delo Budizma.

Vprašanja Kralja Milinde. Tehnične poante budistične dogme, ilustrirane z dialogi.

- Različice religioznega izkustva** Williama Jamesa. Pomembno delo zaradi prikaza uniformnosti mističnega dosežka.
- Kabbala Denudata** Knorra von Rosenrotha: tudi v angleškem prevodu S. L. MacGregorja Mathersa. Tekst o Kabali z razlago. Dober elementaren uvod v zadevajoč predmet.
- Konx Om Pax** Aleisterja Crowleya. Zavoljo odlične razprave ter uvoda v Mistiko in Magiko.
- Pistis Sophia.** Krasen uvod v študij gnosticizma.
- Zoroastrovi Oraklji.** Neprecenljiva zbirka mističnih in magijskih predpisov.
- Scipionove Sanje** Cicerona. Izvrstno delo zavoljo njegove Vizije in njegove filozofije.
- Zlati Verzi Pitagore** Fabrea d'Olivietta. Zanimiva študija eksoteričnih učenj antičnega Učitelja.
- Božanski Pimander** Hermesa Trismegista. Neprecenljiv zavoljo nanašanja na gnostično filozofijo.
- Skrivni Simboli Rožnokrižarjev** Franza Hartmanna. Učbenik neprecenljive vrednosti.
- Scrutinium Chymicum** Michaela Maierja. Ena najboljših razprav o alkemiji.
- Znanost in Neskončno** Sidneya Kleina. Eden najboljših esejev, napisanih v zadnjih letih. (Tj. nekje v prvi polovici 19. stoletja; op.p.)
- Dva Eseja o Čaščenju Priapa** Richarda Paynea Knighta. Neprecenljivo delo za vse študente.
- Zlata Veja** J. G. Frazerja. Temeljni učbenik etnologije.
- Doba Razuma** Thomasa Painea. Izvrstno, čeravno elementarno delo, kot korektiv za praznoverje.
- Reke Življenja** Generala Forlonga. Neprecenljiv učbenik starih sistemov iniciacije.
- Trije Dialogi** Škofa Berkeleya. Klasično delo subjektivnega idealizma.
- Eseji Davida Humea.** Klasično delo akademskega skepticizma.
- Prvi Principi** Herberta Spencerja. Klasično delo agnosticizma.
- Prolegomena** Immanuela Kanta. Najboljši uvod v metafiziko.
- Kanon.** Najboljši učbenik uporabne Kabale.
- Četrta Dimenzija** C. H. Hintona. Učbenik na to temo.
- Eseji Thomasa Henrya Huxleya.** Mojstrovina tako filozofije kot tudi proze na sploh.

Smoter tega tečaja branja je seznanitev študenta z vsem, kar je bilo

(sc. do sredine prejšnjega stoletja; op.p.) povedanega o Velikih Mojstrih (oz. učiteljih; op.p.) vseh obdobjih in dežel. Mora jih kritično preučiti; ne toliko z mislijo, da bi odkril, kje tiči resnica, kajti on tega ni zmožen, razen vsled vrline svoje lastne spiritualne izkušnje; temveč prej, da bi odkril esencialno skladje vseh teh raznolikih del. Mora se paziti pred vdanostjo ljubljenemu avtorju. Temeljito se mora seznaniti z metodo mentalnega ravnovesja, prizadevajoč si nasprotovati vsaki in kakršnikoli trditvi, čeprav bi se zdela aksiomatična.

Poleg tega je splošni smoter tega branja zagotovitev poštene in celovite izobrazbe v okultnih stvarih, tako da bo bodoča spiritualna iluminacija naletela na dobro izgrajen tempelj. Kadar se um močno nagiba k neki posebni teoriji, je rezultat iluminacije pogosto tak, da razvname ta del uma, ki je tako enostransko razvit, kar spet rezultira v tem, da aspirant, namesto da bi postal adept, postane fanatik in pobožnjakar.

A.:A.: ne ponuja izpita iz tega tečaja, temveč priporoča te knjige kot osnovo domače knjižnice.

DRUGI ODDELEK. Druge knjige, pretežno romani (sc. fiction; op.p.) splošno sugestivne in koristne vrste.

Zanoni Edwarda Bulwer-Lyttona, vreden zavoljo dejstev in sugestij o misticizmu.

Nenavadna Zgodba istega avtorja, zavoljo istih razlogov.

Cvet in Sad Mabel Colinsove. Vreden zavoljo poročila o Poti.

Petronij Arbiter. Vreden za tiste, ki so ga zmožni razumeti.

Zlati Osel Apuleja. Vreden za tiste, ki so ga zmožni razumeti.

Le Comte de Gabalis. Vreden zavoljo stvari, iz katerih se norčuje.

Rape of the Lock Alexandra Popea. Vreden kot poročilo o duhovih elementov.

Undina Mottea Fouquea. Vreden kot poročilo o duhovih elementov.

Črna Magija Marjorie Bowenove. Zelo zanimiva zgodba o čarovništvu.

Šagrinova koža Honorea de Balzaca. Sijajna magijska alegorija.

Številka devetnajst Edgarja Jepsone. Sijajna zgodba o moderni magiji.

Dracula Brama Stockerja. Vreden zavoljo poročila o legendah v zvezi z vampirji.

Znanstvene Romance C. H. Hintona. Vredne kot uvod v študij Četrte Dimenzije.

Alica v Čudežni Deželi Lewisa Carrolla. Vredna za tiste, ki razumejo Kabalo.

- Alica Skozi Ogledalo** istega avtorja. Isto.
- Lov na Snarka** istega avtorja. Zavoljo istega razloga.
- Arabske Noči** (ali Tisoč in Ena Noč). Vredne kot zakladnica vzhodnjaškega magikalnega izročila.
- Arturjeva Smrt** Thomasa Mallorya. Vredna kot zakladnica zahodnjaškega magikalnega izročila.
- Dela Francoisa Rabelaisa**. Neprecenljiva zavoljo Modrosti.
- Kasidah** Richarda Burtona. Vredna kot povzetek filozofije.
- Nebeška Pesem** Edwarda Arnolda. Bhagavad-Gita v verzih.
- Luč Azije** Edwina Arnolda. Poročilo o Dosežku Gotama Bude.
- Rožnokrižarji** Hargravea Jenningsa. Vredni za tiste, ki znajo brati med vrsticami.
- Resnična Zgodovina Rožnokrižarjev** A. E. Waitea. Soliden vulgaren primerek žurnalizma o zadevi.
- Dela Arthurja Machena**. Mnogo teh zgodb je s stališča magike zelo zanimivih.
- Dela Williama O'Neilla (Blakea)**. Neprecenljiva za vse študente.
- Britje Shagpata** Georgea Mereditha. Sijajna alegorija.
- Lilith** Georgea MacDonalda. Dober uvod v Astralni svet.
- Izročilo Proserpine** (ali Persefone; op.p.) Mauricea Hewletta. Poučna raziskava Hermetičnega Arcanuma.
- Tam spodaj** J. K. Huysmansa. Poročilo o ekstravagancah, ki jih povzročijo grešni kompleks.
- Na poti** J. K. Huysmansa. Poročilo o norostih krščanskega misticizma.
- Čarovnica Sidonia** Wilhelma Meinholda.
- Jantarna Čarovnica** Wilhelma Meinholda. Ti dve zgodbi sta obe zelo informativni.
- Macbeth; Sen Kresne Noči; Vihar**; te dobro znane drame W. Shakespearea so vse zanimive zavoljo magikalnega izročila, ki ga obravnavajo.
- Redagauntlet** Walterja Scotta. Poleg še nekaj drugih romanov, zanimivo zavoljo obravnavanega izročila.
- Avanture Roba Roya** Jamesa Granta. Zanimive zaradi obravnavanega izročila.
- Čarovnik** W. Somerseta Maughama. Zabavna čorba ukradenih dobrin.
- Biblija** različnih neznanih avtorjev. Hebrejski in grški izvirnik imata tudi kabalistično vrednost. Vsebuje pravitko mnogo magikalnih basni ter poročil o folklori in magijskih ritualih.
- Kim** Rudyarda Kiplinga. Občudovanja vredna študija vzhodnjaškega

mišljenja in življenja. Mnoge druge zgodbe istega avtorja so pravtako zelo poučne in informativne.

Zavoljo **Mitologije**, kot študijska referenčna literatura:

Pravljice na splošno.

Vzhodnjaška klasična dela na splošno.

Sufi poezija na splošno.

Skandinavske in Tevtonske Sage na splošno.

Keltska folklor na splošno.

Ta tečaj je vobče pomemben za začetnika. Dočim ga v celoti in v vseh primerih ne more vzeti preveč resno, mu vendar nudi splošno seznanjenje z mistikalno in magikalno tradicijo ter ga globoko zainteresira za stvar in mu sugerira mnoge koristne smernice razmišljanja.

Bilo je nemogoče storiti kaj več, v tem seznamu, kot sugerirati nek pošten, celovit, vsestranski in razumljiv tečaj branja.

TRETJI ODDELEK. Uradne publikacije A.:A.:

Liber I.

Liber B vel Magi

Poročilo o Stopnji Magusa, najvišje stopnje, ki se je kadarkoli zmožna manifestirati na kakršenkoli način na tem nivoju. Tako so vsaj povedali Mojstri Templja.

Liber II.

Sporočilo Mojstra Teriona. Razloži esenco novega zakona na kar se da preprost način.

Liber III.

Liber Jugorum.

Uvod v nadziranje govora, delovanja in misli.

Liber IV. ABA.

Splošno poročilo v obče razumljivem jeziku o magijskih in mističnih zmožnostih.

Prvi del: Misticizem.

Drugi del: Magika (Elementarna teorija).

Tretji del: Magika v teoriji in praksi.

Četrty del: Zakon.

*Liber VI.**Liber O vel Manus et Sagitta.*

Instrukcije podane zavoljo elementarnega študija Kabale, Navzemanja Bogovskih Oblik, Vibracije Božanskih Imen, Ritualov Pentagrama in Heksagrama, in njih uporabe za zaščito v invokaciji, metode za doseganje tako imenovanih astralnih vizij v praktiki, imenovani Vzpenjanje po Nivojih.

*Liber VII.**Liber Liberi vel Lapidis Lazuli, Adumbratio Kabbalæ Ægyptiorum.*

Bivši Voljna Osvoboditev nekega eksemptnega Adepta od njegovega adeptovstva. To so Rojstne Besede Mojstra Templja.

Liber VIII.

Glej Liber CCCCXVIII, Vizijo in Glas: 8. Ætir.

*Liber IX.**Liber E vel Exercitiorum.*

Pouči aspiranta o nujnosti zapisanja svojega početja. Sugerira načine testiranja telesne jasnovidnosti. Podaja instrukcijo za Asano, Pranajamo in Dharano, ter priporoča uporabo testov za fizično telo, da bi dobro poznal svoje fizične omejitve.

*Liber X.**Liber Porta Lucis.*

Poročilo o izposlanju Učitelja Teriona s strani A.:A.:, ter razlaga Njegovega poslanstva.

*Liber XI.**Liber NV.*

Instrukcija za doseganje Nuit.

*Liber XIII.**Graduum Montis Abiegni.*

Poročilo o nalogi Aspiranta od Stažista do Adepta.

*Liber XV.**Ecclesiæ Gnosticæ Canon Missæ.*

Predstavlja izvorno in pristno pred-krščansko Katoličanstvo.

*Liber XVI.**Liber Turris vel Domus Dei.*

Instrukcija za doseganje vsled neposrednega uničenja misli, kakor se pojavijo v umu.

*Liber XVII.**Liber I.A.O.*

Podaja tri metode dosežka skozi voljne nize misli. Gre za aktivno obliko Libra CCCLXI.

Liber XXI.

Klasično delo o Čistosti, avtorja Ko Hsuena.

Novi prevod iz kitajščine s strani Mojstra Teriona.

Liber XXV.

Ritual Rubinove Zvezde.

Izpopolnjena oblika malega rituala Pentagrama.

Liber XXVII.

Liber Trigrammaton ali knjiga Trigramov Premen Taa z Jin in Jangom.

Poročilo o kozmičnem procesu: odgovarjajoče stanzam Dzyana v nekem drugem sistemu.

Liber XXX.

Liber Libra.

Osnovni tečaj moralnosti, primeren za normalnega človeka.

Liber XXXIII.

Poročilo o A.:.A.:., prvič napisano v jeziku obdobja Odbornika von

Eckartshausena ter zdaj revidirano in prepisano v Univerzalno Kodo.

Liber XXXVI.

Safirna Zvezda.

Izpopolnjen ritual Heksagrama.

Liber XLI.

Thien Tao.

Esej o Dosežku po Poti Uravnovešanja.

Liber XLIV.

Feniksova Maša.

Ritual Zakona, odgovarjajoč Očenašu v nekem drugem sistemu.

Liber XLVI.

Ključ Misterijev.

Prevod knjige *La Clef des Grands Mysteres*, Elifasa Levija. Posebej prilagojene za nalogo Dosežka v Bakhta-Jogi.

Liber XLIX.

Shi Ji Chien.

Poročilo o božanski popolnosti, pojasnjeni z sedemkratno permutacijo Diade.

Liber LI.

Izgubljeni Kontinent.

Poročilo o Atlantidi: o navadah in običajih, magijskih ritualih ter prepričanju njenih ljudi, pravtako o resnični katastrofi, tako imenovani, ki je povzročila njeno izginotje.

Liber LXXI.

Glas Tišine, Dve Poti, Sedem Portalov, H. P. Blavatske, z izdelano razlago
Fratra O. M.

*Liber LXXXIII.**Urna.*

To je nadaljevanje in sklep knjige *Tempelj Kralja Salomona*, in predstavlja Dnevnik Magusa. Vsebuje natančno poročilo o vseh skušnjah, ki jih je prestal Mojster Terion v svojem dosežku stopnje Inicijacije, najvišje možne za katerokoli manifestirano človeško bitje.

Liber LXXVIII.

Razprava o Tarotu, ki podaja pravilen design kart z njihovimi atribucijami in simboličnim pomenom na vseh nivojih. (Ta esej je kasneje prerasel v *Tabutijevo Knjigo*. Op.p.)

*Liber LXXXI.**Metuljeva Mreža (Lunino Dete)*

Poročilo o magijski operaciji, posebej zadevajoč planet Luno, napisano v obliki romana.

*Liber LXXXIV.**Liber Hanokh.*

Kratek povzetek simbolne predstave Vesolja, ki izvira od dr. Johna Deeja in njegovega asistenta Sir Edwarda Kellya.

*Liber XC.**Tzaddi vel Hamus Hermeticus,*

Poročilo o Inicijaciji ter njena naznanitev tistim, ki so zanjo sposobni.

*Liber XCV.**Budni Svet.*

Poetična alegorija odnosov duše s Svetim Angelom Varuhom.
(Iz knjige *Konx Om Pax*. Op.p.)

*Liber XCVI.**Liber Gaia.*

Priročnik Geomantije.

Liber CVI.

Razprava o Naravi Smrti ter primerni drži napram nje.

*Liber CXI.**Alef - Knjiga Modrosti ali Norosti.*

Razširjena in izdelana razlaga *Knjige Zakona*, v obliki pism Učitelja Teriona njegovemu magijskemu sinu. Vsebuje neke

najgloblje skrivnosti iniciacije, z jasno razrešitvijo mnogih kozmičnih in etičnih problemov.

Liber CL.

De Lege Libellum.

Nadaljnja razlaga Knjige Zakona, s posebnim ozirom na Moči in Privilegije, ki jih ponuja njeno sprejetje.

Liber CLVI.

Liber Heth vel Vallum Abiegni.

Popolno poročilo o nalogi Eksemptnega Adepta v luči simbolov določenega nivoja, ne intelektualnega.

Liber CLVII.

Tao Teh King.

Novi prevod s komentarji Mojstra Teriona.

Liber CLXV.

Mojster Templja.

Poročilo oziroma zapis o dosežku Fratra Ahada (Unus in Omnibus).

Liber CLXXV.

Liber Astarte vel Berylli.

Poduk o doseganju po metodi predanosti ali Bakhti-Joge.

Liber CLXXXV.

Liber Collegii Sancti.

Poročilo o nalogah Rangov in njihovih Zapriseg, dodatek Libru XIII. To je uraden dokument različnih rangov. Vsebuje Nalogo in Prisego Stažista.

Liber CXCVII.

Razburljiva Zgodovina Dobrega in Plemenitega Palameda, Saracenskega Viteza ter njegovega zasledovanja Iskane Zveri.

Poetično poročilo o Velikem Delu ter navedba mnogih ovir.

Liber CC.

Liber Reš vel Helios.

Poduk o čaščenju Sonca štirikrat dnevno, z namenom priprave uma na meditacijo in regulacije praks.

Liber CCVI.

Liber RU vel Spiritus.

Celovit poduk o Pranajami,

Liber CCVII.

Syllabus. Razporeditev uradnih publikacij A.:A.: s kratkim opisom vsebine vsake knjige. (Tale Dodatek je izvleček tega teksta. Op.p.)

Liber CCXX.

Liber AL vel Legis. Knjiga Zakona, ki je temelj celotnega dela. Z Razširjeno razlago Mojstra Teriona, preko katerega je bila tudi dana svetu. (Danes izšla že v nešteti svetovnih jezikih. Op.p.)

Liber CCXVI.

Ji King. Knjiga Sprememb.

Novi prevod s komentarji Mojstra Teriona.

Liber CCXXXI.

Liber Arcanorum τῶν ATU τῶν TAHUTI quas vidit ASAR in AMENNTI sub figura CCXXXI. Liber Carcerorum τῶν QLIPHOTH cum suis Gennis. Adduntur Sigilla et Nomina Eorum.

Poročilo o kozmičnem procesu v kolikor je naznačen s Tarot Aduti.

Liber CCXLII.

AHA.

Poetična ekspozicija nekaterih načinov dosežka in zadobljenih rezultatov. V obliki dialoga med Učiteljem in Učencem.

Liber CCLXV.

Ustroj Uma.

Psihološka razprava z mističnega in magijskega stališča. Njen študij pripomore aspirantu v izdelavi natančne znanstvene analize njegovega uma in ga usposobi za njegovo nadziranje.

Liber CCC.

Khabs am Pekht.

Poseben poduk za Razglašanje Zakona. To je prva in najvažnejša dolžnost Aspiranta katerekoli stopnje. Ta mu razvije karakter in njegovo Karmo, kar tvori Hrbtenico Dosežka.

Liber CCCXXXIII.

Knjiga Laži napačno tako-imenovana.

Obravnava mnoge stvari najvišje važnosti na vseh nivojih. To je uradna publikacija za Otroke Brezna, a se priporoča tudi začetnikom kot zelo sugestivna.

Liber CCCXXXV.

Adonis.

Poetično poročilo o boju med človeškimi in božanskimi elementi v zavesti človeka. Šele zmaga slednjih povzroči njih uskladitev.

Liber CCCLXI.

Liber H.H.H. Podaja tri metode dosežka skozi hoten niz misli.

Liber CCCLXV vel CXX.

Preliminarna Invokacija Goetie,

s celovito razlago barbarskih imen evokacije, ki so v njej uporabljena, in skrivnim navodilom, Mojstra Teriona. To je najmočnejša obstoječa invokacija, in je služila samemu Mojstru Terionu v njegovem dosežku. (Glej Liber Samekh!)

Liber CD.

Liber TAU vel Kabbala Trium Litararum.

Grafična interpretacija Tarota na nivoju Inicijacije.

Liber CCCCXII.

Liber A vel Armorum.

Poduk za pripravo Elementarnih Instrumentov.

Liber CCCCXVIII.

Liber XXX ÆRUM vel Sæculi. Vizija in Glas.

Poročilo o Angelih Tridesetih Ætirov ali Obnebij, bivši klasično poročilo o Tridesetih Ætirih in model vsakršnih vizij. Rotitve Angelov moramo smatrati za pravšne, doktrino funkcioniranja Velike Bele Bratovščine pa dojemati kot osnovo Adeptove Aspiracije. Poročilo Mojstra Templja moramo še posebej jemati kot avtentično.

Liber CDLXXIV.

Os Abyssmi vel Daot.

Poduk v čisto intelektualni metodi vstopanja v Brezno.

Liber D.

Sepher Sephirot.

Slovar hebrejskih besed, razvrščenih po njih numerični vrednosti. To je enciklopedija Svete Qabalah, ki je Mapa Vesolja, in usposobi človeka za dosežek Popolnega Razumevanja.

Liber DXXXVI.

Kompletna Razprava o Astrologiji.

To je edini priručnik za astrologijo, ki je izdelan po znanstvenih smernicah vsled klasifikacije zapaženih dejstev namesto sklepanja na apriornih teorijah.

Liber DXXXVI.

BATPAXOΦPENOBOOKOCΣMOMAXIA.

Poduk za razširitev polja uma.

Liber DLV.

Liber HAD.

Poduk za doseganje Hadita.

Liber DCXXXIII.

De Thaumaturgia.

Postavke o določenih etičnih pomislekih v zvezi z Magiko.

Liber DCLXVI.

Zver. Το μέγα Θηριον. תרי"ו.

Poročilo o Magijski Osebnosti, ki predstavlja Logos zdajšnjega Eona.

Liber DCCLXXVII.

777 vel Prolegomena Symbolica ad Systemam Sceptico-mysticæ Via Explicandæ, Fundamentum Hieroglyphicorum Sanctissimorum Scientiæ Summæ.

Popoln in razširjen Slovar Korespodenc vseh magikalnih elementov. Predstavlja edino standardno in celovito knjigo referenc, ki je bila kdajkoli izdana. Za jezik Okultizma pomeni isto kot Webster ali Murray za angleški jezik. Vsebuje tudi mnoge kabalistične razprave in eseje.

Liber DCCCXI.

Ojačani Zanos.

Posebno prilagojen za nalogo Doseganja Nadzora Svetlobnega Telesa, razvitja Intuicije in Hathajoge.

Liber DCCCXIII.

ARARITA.

Poročilo o Heksagramu in metodi njegove zvedbe na Enost in Onstran.

Liber DCCCXXXI.

Liber JOD, poprej imenovan VESTA.

Poduk, ki podaja tri metode za zvedbo mnogokratne zavesti do Enosti. Prilagojen za olajšanje naloge Dosežka Radža-Joge ter Poznavanja in Komunikacije Svetega Angela Varuha.

Liber DCCCXXXVII.

Zakon Svobode. To je nadaljnja razlaga *Knjige Zakona* z ozirom na nekatere etične probleme.

Liber DCCCLX.

Janez Sv. Janez.

Zapis o Magijskem Umiku V.S. Fratra O.:M.:. Model za Magikalni Dnevnik, kakršen bi moral biti, v kolikor gre za pravšno analizo in celovitost opisa.

Liber DCCCLXVIII.

Liber Viarum Viæ.

Grafični prikaz magijskih moči, razvrščenih po Tarot Adutih.

Liber DCCCLXXXVIII.

Evangelij po Sv. Bernardu Shawju.

Celovita študija o izvorih Krščanstva.

Liber CMXIII.

Liber Via Memoria. תישארב (Tišareb) Podaja metode za pridobitev magijskega spomina oziroma spominjanja preteklih življenj, ter uvida funkcioniranja Aspiranta v tem sedanjem življenju.

Liber CMXXXIV.

Kaktus.

Natančna študija o psiholoških učinkih, ki jih proizvede *Anhalonium Lewinii* (Meskalinovi popki), skompilirana vsled več stotih poskusov.

Liber CMLXIII.

Zakladnica Podob.

Sijajna zbirka litanij primerna za Znake Zodiaka.

Liber MCCLXIV.

Grška Qabalah.

Slovar vseh svetih in važnih besed in fraz v grškem in koptskem jeziku, vzeti iz gnostičnih ter drugih pomembnih starih tekstov.

Liber MMCCMXI.

Pripomba na Genezo. (Allan Bennett)

Model kabalistične raciocinacije, posebej prilagojen Gnana-Jogi.

DODATEK II

ZVEZDA NA OBZORJU

(Ta spis iz Dodatka k *Libru IV vel ABA* podaja strukturo in bazični kurikulum Telemitske Masonerije ali Ezoterične Akademije; z njim je razodeto vse, kar se razodeti da, tako da se onemogoči šarlatansko preprodajanje "misterijev". Op.p.)

Zvezda na obzorju

Tvoja stopala v blatu, tvoja glava v megli,
 O človek, v kakšni bedi ti živiš,
 Strašijo te dvomi in utrujajo bolezni,
 Ti nimaš bistrosti, ne volje, da se boriš -
 Kako v srcu upati, kako v delu vreden biti?
 Zvezde nobene na obzorju ne opaziš!

Bogovi tvoji marionete so duhovnikove.
 'Resnica? Vse je relativno!' znanost vekala je.
 S svojim bratom-zverjo zvezanim v okove,
 Ljubezen izmučila te je, tako da Nje up shiral je
 In Nje vera zgnila. Življenje niti najneznatnejše
 Ni moglo izslediti zvezdice.

Tvoja klečeplazna mrhovina se plazila je prihuljena,
 Da bi si našla slučajno zavrženo mesno grudo,
 Katere Bolečina nima smisla; osupljena,
 Korakala nesrečna je z brezciljno muko,
 Ki jo prazna nebesa so razpredla
 Na brezplodno rušo!

Vse duše večno bivajo,
 Vsaka zase v svoji skrajnosti,
 Popolna – vsaka ustvari si slepilo
 Uma in mesa, da praznovala bi
 Nežni zmenek z neko sorodno masko
 Brez potešenosti.

Neki pijanci, ki v sanje zapičili so se,
Obupavajoč, ker le-te bodo izginile, zamenjajo
Sebe za svoje lastne senčnate obrise.
Ena zvezda pozove in predrami jih lahko;
Zvezdne duše, ki vedro se blešče
Na mirnem jezeru življenja.

Kar se je začelo, se nikdar ne bo končalo.
Vse stvari obstajajo v večnosti.
Delaj po svoji volji, kajti prav vsakdo
Je zvezda, vsaka ženska in vsak moški.
Pan ni mrtev: Pan živi večno!
To pregrado moramo zlomiti!

K človeku sem prišel, človekovo število
Je moje število, ki sem Lev Svetlobe;
Jaz sem Zver, katere Zakon je Ljubezen.
Ljubezen po volji, njena kraljevska pravica je –
Uzri znotraj sebe, ne iznad,
Zvezdo na obzorju!

ZVEZDA NA OBZORJU

ORIS USTROJA IN STRUKTURE VELIKE BELE BRATOVŠČINE A.:A.:

Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.

1. **Red Zvezde**, imenovan S(rebrna) Z(vezda), je, z ozirom na njegov obstoj na Zemlji, organizirano telo moških in žensk, ki se med svojimi soljudmi odlikujejo po tu naštetih vrlinah. Oni prebivajo v svoji lastni Resnici, ki je tako univerzalna, kot edinstvena. Oni se gibljejo v skladu s svojimi Voljami, ki so vse edinstvene, vendar v skladu z univerzalno voljo.

Oni zaznavajo (se pravi, dojemajo, spoznavajo in čutijo) v ljubezni, ki je tako edinstvena, kot univerzalna.

2. Red tvori enajst stopenj ali rangov, ki so oštevilčeni na sledeč način: v tri skupine, Red S(rebrne) Z(vezde), Red R(ožnega) K(riža) in Z(late) Z(ore), po vrsti:

Red S. Z.

Ipsissimus..... $10^{\circ} = 1^{\square}$

Magus..... $9^{\circ} = 2^{\square}$

Magister Templi..... $8^{\circ} = 3^{\square}$

Red R. K.

(Dete Brezna – Vezni člen)

Adeptus Exemptus..... $7^{\circ} = 4^{\square}$

Adeptus Major..... $6^{\circ} = 5^{\square}$

Adeptus Minor..... $5^{\circ} = 6^{\square}$

Red Z. Z.

(Dominus Liminis – Vezni člen)

Philosophus..... $4^{\circ} = 7^{\square}$

Practicus..... $3^{\circ} = 8^{\square}$

Zelator..... $2^{\circ} = 9^{\square}$

Neophyte..... $1^{\circ} = 10^{\square}$

Probationer..... $0^{\circ} = 0^{\square}$

(Te številke imajo poseben pomen za iniciata in se jih splošno uporablja za označitev stopenj oz. ranga.)

Splošne značilnosti in pridevki teh Stopenj so naznačeni z njihovimi korespondencami na Drevesu Življenja, kakor se lahko preuči v *Knjigi 777*.

Študent. Njegova naloga je pridobiti si splošno intelektualno poznavanje vseh sistemov dosežka (Velikega Dela; op.p.), kakor so proglašeni v predpisanih knjigah. (Glej kurikulum v Dodatku! /Gre za najdragocenejšo intelektualno oz. duhovno dediščino človeštva; op.p./)

Probationer. Njegova prvobitna naloga je, da začne s praksami, ki si jih izbere in da napiše natančno poročilo o tem za obdobje enega leta.

Neophyte. Mora si pridobiti popoln nadzor nad Astralnim Planom (tj. nad svojimi kompleksi-strastmi, fascinantnimi podobami nezavednega, ipd.; op.p.)

Zelator. Njegova glavna naloga je doseči popoln uspeh v Asani in Pranajami (tj. v obvladovanju telesa; op.p.). Pravtako začne preučevati formulo Rožnega Križa (tj. možnosti seksualne magike; op.p.).

Practicus. Od njega se pričakuje, da dovrši svoje intelektualne treninge, še posebej študij Qabale.

Philosophus. Od njega se pričakuje, da izpolni svoj moralni trening. Testiran je v predanosti Redu.

Dominus Liminis. Od njega se pričakuje, da pokaže obvladovanje Pratihare (introspekcije; op.p.) in Dharane (zavestne in voljne osredotočenosti; op.p.).

Adeptus (izven). Od njega se pričakuje, da izvede Veliko Delo in doseže Poznavanje in Konverzacijo Svetega Angela Varuha. (Dhiana; op.p.)

Adeptus (znotraj). Pripuščeno mu je praktcirati formulo Rožnega Križa ob vstopu v Kolegij Svetega Duha.

Adeptus (Major). Zadobi splošno mojstrstvo v praktični Magiki, čeravno brez razumevanja.

Adeptus (Exemptus). Zaključi do popolnosti vse te stvari. Nato pa lahko *a*) postane Brat Leve Poti, ali *b*) se znebi vseh svojih dosežkov in tudi samega sebe, celo svojega Svetega Angela Varuha, in postane Dete Brezna, ki, potem ko preseže Razum, ne počne drugega, kot to, da raste v maternici svoje matere. Nakar se znajde kot

Magister Templi. (Mojster Templja): čigar funkcije so v celoti opisane v *Libru 418*, kakor tudi njegova celotna posvetitev od Izrednega

Adepta. Glej tudi pesnitev 'Aha!' Njegova poglavitna naloga je, da neguje svoj 'vrt' učencev, ter doseže popolno razumevanje Sveta. On je Mojster Samadhija.

Magus. Doseže modrost, razglasi svoj zakon (Glej *Liber I vel Magi*) in je Mojster vse Magike v najvišjem in najširšem pomenu besede.

Ipsissimus. Je iznad vsega tega in iznad vsega dojemanja tistih na nižjih stopnjah.

O teh zadnjih treh stopnjah glej nadaljnje poročilo v 'Templju Kralja Solomona,' v *Equinoxu*, od I do X, ter druge.

Treba je povedati, da ni nujno doseganje vseh teh Stopenj v celoti ter v natančnem sosedstvu, niti njih izpoljevanje na vseh nivojih. Predmet je zelo kompleksen ter povsem izven meja te kratke razprave.

Dodajamo natančnejše poročilo o stopnjah in nivojih.

3. **Red S.Z.** tvorijo tisti, ki so prečkali Brezno (tj. med realnim in idealnim; op.p.); pomen tega naj se preuči v Libru 418, posebej 14., 13., 12., 11., 10. in 9. Etir.

Vsi člani tega Reda v celoti posedujejo Formule Dosežka, tako mističnih ali navznoter-usmerjenih, kot tudi Magikalnih ali navzven-usmerjenih. Oni imajo popolno izkustvo dosežka po obeh poteh.

Njih vse, kakorkoli že, veže izvorna in temeljna Zapisega Reda, da svojo energijo predajo pomoči Napredovanju svojih Podrejenih v Redu. Tisti, ki sprejemajo plačila za njihovo emancipacijo zase so izključeni iz Reda.

Člani Reda so vsi poklicani, da ustanovijo Redove, ki so odvisni od njih samih, po linijah Redov R. K. in Z. Z., da bi pokrili tipe emancipacije in iluminacije, ki niso predvideni s strani izvornih (ali glavnih) sistemov. Vsi taki Redovi morajo biti, kakorkoli že, ustanovljeni v skladu z A.:A.:, kar se tiče bistvenih principov.

Vsi člani Reda posedujejo Besedo obstoječega Eona in se ravnaajo v skladu z njo.

Oni lahko komunicirajo neposredno s komerkoli in z vsakim članom Reda, kakor se jim zdi potrebno.

Vsak aktivni član tega Reda je ob prečkanju Brezna uničil vse, kar On je in vse, kar ima; toda ena zvezda je izvržena v Nebesa, da bi osvetlila Zemljo, tako da lahko poseduje posrednika, ki mu omogoča komunicirati s človeštvom. Kakovost in položaj te zvezde ter njene funkcije določa narava inkarnacije, ki jo je presegel.

4. **Ranga Ipsissimusa** ni mogoče celovito opisati; vendar je njegov pričetek naznačen v *Libru I vel Magi*.

Obstaja tudi določeno poročilo v nekem tajnem dokumentu, ki bo objavljen, ko bo za to primerno. Tu naj bo povedano zgolj naslednje: Ipsissimus je povsem osvobojen vseh in kakršnihkoli omejitev, obstoječih v naravi stvarstva, brez razlikovanja med njimi po kvantiteti ali kvaliteti. On je poistovetil Bivanje in ne-Bivanje in Postajanje, dejavnost in ne-dejavnost in težnjo po dejavnosti, z vsemi ostalimi trojnostmi, brez razlikovanja med njimi glede na okoliščine ali med katerokoli stvarjo ter neko drugo stvarjo, bodisi z ali brez pogojev.

On je zaprisežen sprejeti ta Rang v prisotnosti ene priče, ter izraziti njegov značaj v besedi in dejanju, a se mora takoj umakniti za zastore svoje naravne manifestacije kot človeka, ter molčati vse svoje človeško življenje o dejstvu svojega dosežka, celo drugim članom Reda.

Ipsissimus je predvsem Mojster vseh načinov bivanja; se pravi, njegova bit je povsem osvobodjena od notranjih ali zunanjih nujnosti. Njegov posel je uničenje vseh tendenc po ustvarjanju ali ukinjanju takih nujnosti. On je Mojster Zakona Nesubstancialnosti (Anatta).

Ipsissimus nima nobenega odnosa kot takega s katerikoli Bitjem: On nima volje v katerikoli smeri, ter nobene Zavesti kakršnekoli vrste dvojnosti, kajti v Njem je vse izpolnjeno; kakor je zapisano 'onstran Besede in Norca, da, onstran Besede in Norca.' (Glej Drevo Življenja! Onstran dvojnosti in z njo istovetne ničnosti; vobče onstran razlikovanja načinov; op.p.)

5. **Rang Magusa** je opisan v *Libru I vel Magi*, in obstajajo tudi poročila njegove narave v *Libru 418*, v *Višjih Etirih*. Celovit in natančen opis dosežka tega Ranga se nahaja tudi v *Magijskem Zapisu Zveri 666*.

Bistvena značilnost Stopnje je ta, da njen imetnik izgovori Ustvarjalno Magikalno Besedo, ki preobrazi planet, na katerem živi vsled nastavitve novih oficirjev, da bi predsedovali njegovi iniciaciji. To se lahko zgodi zgolj na 'Enakonočje Bogov' ob koncu nekega 'Eona'; se pravi, ko postane tajna formula, ki izraža Zakon njegovega delovanja izrabljena in neuporabna za njegov nadaljni razvoj.

(Tako je 'Dojenje' Formula dojenčka: ko mu izraste prvi zobek, to naznači prihod novega 'Eona,' katerega beseda je 'Jedenje.')

Magus se torej lahko kot tak pojavi svetu v intervalih po par stoletij; poročila o zgodovinskih Magih in njihovih Besedah so podana v *Libru Alef*.

To ne pomeni, da lahko samo en človek doseže to Stopnjo v nekem Eonu, v kolikor se to nanaša na Red. Človek lahko naredi osebni razvoj, ki je enak razvoju 'Besede Eona'; vendar se bo poistovetil z obstoječo besedo in uveljavljal svojo voljo za njeno ustanovitev, da bi ne prišel v spor z delom Magusa, ki je izgovoril Besedo Eona, v katerem On živi.

Magus je predvsem Mojster Magike, se pravi, njegova volja je v celoti neodvisna od notranjega odklona in zunanega nasprotovanja; Njegovo delo je, da ustvari nek nov Svet v skladu z njegovo Voljo. On je Mojster Zakona Spremembe (Anicca).

Da bi dosegel Stopnjo Ipsissima, mora izvršiti tri naloge, uničiti Tri Stražarje, omenjene v Libru 418, v 3. Etirju; Blaznost, Lažnost in Glamur, to je, Dvojnost v Dejanju, Besedi in Mišljenju. (Kar simbolizirajo Poti Alef, Bet in Gimel na Drevesu Življenja; op.p.)

6. Rang Mojstra Templja je opisan v Libru 418, kakor je omenjeno zgoraj. Popolna poročila se nahajajo v Magikalnih Dnevnikih Zveri 666, ki je bil izvržen v Nebesa Jupitra, ter Brata 'Omnia in Uno, Unus in Omnibus' (Charles Stansfeld Jones; op.p.), ki je bil izvržen v sfero Elementov.

Njegov bistveni Dosežek je popolno izničenje njegove osebnosti, ki omejuje in zatira njegovo pravo sestvo.

Magister Templi je predvsem Mojster Misticizma, se pravi, Njegovo Razumevanje je povsem osvobodeno od notranjega nasprotovanja ali zunanje nejasnosti; Njegova beseda pomeni dojetje obstoječega Sveta v skladu z njegovim lastnim Umom. On je Mojster Zakona Žalosti (Dukkha).

Da bi dosegel stopnjo Magusa, mora izvršiti Tri Naloge; odpovedati se Svojemu radovanju v Neskončnem, da bi izrazil Sebe kot Končnega; pridobiti praktične skrivnosti iniciacije in vladanja Njegovega planiranega novega Univerzuma ter svojo istovetnost z neosebno idejo Ljubezni. Vsak neofit Reda (ali, kakor pravijo nekateri, vsak človek) ima pravico zahtevati Rang Mojstra Templja s privzetjem Zaprisege Stopnje. Ni potrebe pripominjati, da to pomeni najskrajnešo in najstrahovitejšo odgovornost, ki jo je mogoče privzeti, ter da si nevredna oseba, ki to stori, nakoplje najgrozovitejše kazni vsled svoje domišljavosti.

7. Red R. K. Stopnja Deteta Brezna ni Rang v pravem pomenu besede, temveč prej prehod med dvema Redovoma. Njene značilnosti so povsem negativne, bivši dosežena vsled odločitve Adepta Exempta,

da preda vse, kar je in ima za večno in dokončno. Gre za izničenje vseh vezi, ki tvorijo sestvo ali Kozmos, razkroj vseh kompleksnosti v njihove elemente, nakar te s tem nehalo obstajati, saj so spoznatne zgolj z ozirom na njihove odnose do drugih stvari ter odzivanje na njih.

8. Rang Adepta Exempta podeljuje avtoriteto vladanja nad dvema nižjima Redovoma R. K. in Z. Z.

Adept mora pripraviti in objaviti tezo, v kateri izpostavi Svoje poznavanje Univerzuma, ter svoje predloge za njegovo dobrobit in napredek. Tako je poznan kot predstojnik neke šole mišljenja.

(Eliphas Levijev *La Clef des Grand Mysteres*, dela Swedenborga, von Eckartshausena, Roberta Fludda, Paracelsusa, Newtona, Bolyaia, Hintona, Berkeleya, Loyole ter drugih, so primeri takšnih esejev.)

Moral bo doseči vse, razen najskrajnejših vrhov meditacije, ter mora biti že pripravljen zaznavati, da je njegova edina možna smer ta, da se povsem preda zavoljo pomoči svojim sobitjem.

Da bi dosegel Stopnjo Magistra Templja, mora izvršiti dve nalogi; osvoboditi se mora misli, tako da postavi vsako idejo nasproti njenemu nasprotju, ter zavrača privzemanje katerekoli od njih; ter samega sebe posvetiti kot čistega prenosnika vpliva reda, h kateremu teži.

Nato se mora odločiti glede kritične avanture našega Reda; absolutne opustitve samega sebe in svojih dosežkov. Ne more ostati Exempt Adept nedoločeno dolgo; določen trenutek, ki ga je sam porodil, ga neustavljivo porine naprej.

Če zgreši, po volji ali vsled slabosti, v tem, da bi naredil svoje samoizničenje absolutno, je kljub temu izvržen v Brezno; a namesto da bi bil sprejet in rekonstruiran v Tretji Red, kot Dete v maternici naše Gospe BABALON izpod Panove Noči, da bi zrasel do Svoje popolnosti in pristnosti, kakršen prej ni bil, ostane v Breznu, izločujoč svoje elemente okrog svojega Jaza, ločenega od Vesolja, in postane, kar se imenuje, 'Črni Brat.' Tako bitje se postopoma razkroji, vsled pomanjkanja hrane in počasne, a gotove privlačnosti s strani ostalega Sveta, navkljub zdaj obupnemu trudu, da bi se osamil in zaščitil, ter povečal z grabežljivim delovanjem. Za nekaj časa resnično lahko prosperira, toda na koncu nujno propade, posebno tedaj, ko se z novim Eonom razglasi nova beseda, ki je noče in ne more slišati, tako da je hendikepiran v poskušanju, da bi uporabil zastarele metode Magike, kakor človek z bumerangom v bitki, v kateri imajo vsi drugi puško.

9. Rang Adepta Majorja podeli Magijske Moči (striktno tako rekoč) druge vrste.

Njegovo delo je, da jih uporabi z namenom, da bi podprl avtoriteto Exempt Adepta, ki je njegov superior. (To ne smemo razumeti kot obvezo osebne uslužnosti ali celo lojalnosti; temveč kot nujen del njegove dolžnosti, da pomaga svojim podrejenim. Kajti avtoriteta Učedečega in Vladajočega Adepta je temelj vsega poslovanja Reda.)

Da bi dosegel Stopnjo Adepta Exempta, mora izvršiti Tri Naloge; pridobitev absolutnega Samozaupanja, delovanje v popolni izlolaciji, a ob jasnem, silovitem in prefinjenem prenašanju besede svojega superiorja; ter dojemanje in moč uporabe Obračanja kolesa moči, v skladu z njegovimi tremi soslednimi oblikami Sevanja, Vodenja in Prenasjanja (Živa, Žveplo, Sol; ali Satva, Radžas, Tamas), z njihovimi odgovarjajočimi značilnostmi na drugih nivojih. In tretje, uveljaviti mora vso svojo moč in avtoriteto za upravljanje nižjih Rangov z uravnoteženo silo in pobudo na tak način, da ne dopusti nobene debate ali ugovora; v ta namen mora uporabiti formulo, imenovano 'Zver, združena z Žensko,' ki ustanavlja novo utelešenje božanstva; kakor v legendi o Ledi, Semeli, Miriam, Pasifaei in drugih. Ta ideal mora postaviti za redove, ki jim vlada, tako so lahko deležni ne preveč abstraktnega zbirališča, primerne za njihova nerazvita stanja.

10. Rang Adepta Minorja je glavna tema instrukcij A.:A.:. Zanj je značilen Dosežek Poznavanja in Konverzacije Svetega Angela Varuha. (Glej *Equinox*, 'Tempelj Kralja Solomona'; 'Vizija in Glas,' 8. Etir; pravtako 'Liber Samekh,' etc. etc.) To je bistvena naloga vsakega človeka; nobena druga naloga ni pomembnejša, tako glede osebnega razvoja, kot tudi moči sožitja in pomaganja soljudem. Dokler tega ne doseže, človek ni nič več kot najnesrečnejša in najbolj slepa žival med vsemi drugimi živalmi. On se zaveda svoje lastne nedojemljive bede in je štorasto nezmožen, da bi svoje stanje kaj izboljšal. Ko pa to doseže, potem ni nič manj kot so-dedič bogov, Gospodar Svetlobe. Zaveda se svoje lastne posvečene poti in je poln zaupanja, da ji sledi. Adeptus Minor ne potrebuje dosti pomoči ali vodenja celo od svojih nadrejenih v Redu.

Njegov posel je izpoljevanje Lepote Reda svetu, na način, ki mu ga naročijo njegovi nadrejeni in veleva njegov genij.

Da bi dosegel Rang Adepta Majorja, mora izvršiti dve nalogi; uravnovešenje samega sebe, posebno glede njegovih strasti, tako da ne preferira nek tok obnašanja bolj kot drugega, ter dopolnitev vsakega

dejanja z ustreznim komplementarnim dopolnilom, tako da ga, karkoli že stori, nič ne more zavesti, da bi skrenil s poti svoje Resnične Volje.

In drugo, mora molčati, medtem ko pribije svoje telo na drevo svoje kreativne volje, v obliki te Volje, puščajoč svojo glavo in roke, da oblikujejo simbol Svetlobe, kakor zaprisežen, da bo z vsako mislijo, besedo in dejanjem izražal Svetlobo, ki izvira od Boga, s katerim je poistovetil svoje življenje, svojo ljubezen, svojo svobodo – kar simbolizirajo njegovo srce, njegov falos in njegove noge. Nemogoče je zapisati natančna pravila, potom katerih bi lahko človek dosegel poznavanje in konverzacijo Svojega Svetega Angela Varuha; kajti to je pristna skrivnost vsakega med nami; skrivnost, ki se je ne izdaja nikomur, niti je ne more nihče drug predvideti, na katerikoli stopnji že je. To je Svetinja Svetih, katere je vsakdo sam svoj Prvosvečenik, in nihče ne pozna Imena Boga svojega brata, niti Obreda, s katerim se Ga priklíče.

Mojstri A.:A.:zatorej niso niti poskušali predpisati nekega pravilnega rituala za to osrednje Delo svojega Reda; podali so le posplošene instrukcije v *Libru 418* (Osmi Etir) ter detajlen Kanon in Rubriko Maše, ki je dejansko uspešno služila FRATRU PERDURABU v Njegovem dosežku. To je sam napisal v *Libru Samekh*. Izdali so pravtako poročila, kakršno je tisto v 'Templju Kralja Solomona' ter v spisu 'Janez Sv. Janez.' Podvzeli so edine pravilne smernice, namreč, da izvežbajo aspirante za ta dosežek v teoriji in praksi celotne Magike in Misticizma, tako da bi se lahko vsak človek izmojstril v rokovanju z vsemi znanimi orožji, in bil svoboden v izbiri ter rabi tistih, ki jim jih veleva njihova lastna izkušnja in slutnja kot najprimernejša ob podvzetju tega Veličastnega Eksperimenta.

Nadalje se on navaja na tisto bistveno držo za Članstvo v A.:A.:, namreč, da smatra vse svoje dosežke v prvi vrsti kot last tistih manj naprednih aspirantov, ki so mu zaupani v varstvo.

A.:A.: uradno ne prizna nobenega dosežka, če dotični ne usposobi sebi neposredno podrejenega varovanca, da zavzame njegovo mesto.

To pravilo se ne uveljavlja strogo v vseh primerih, kar bi vodilo v prenatrpanost, posebno v nižjih stopnjah, kjer je potreba največja in okoliščine najbolj zmedene; toda nikoli se ne opušta v Redu R. K. ali S. Z.: razen v Enem Primeru.

Obstaja tudi pravilo, da se Člani A.:A.: uradno ne poznajo med

seboj, razen vsak Član svojega nadrejenega, kateri ga uvede v Red, in svojega podrejenega, katerega on sam uvede.

To pravilo je bilo po sili prilik ublaženo, ko je bil 'Visoki Neofit' določen za nadziranje vseh Članov Reda Z. Z. Pravi smoter pravila je ta, da prepreči Članom istega Ranga delati skupaj in s tem zamegljevati individualnost drug drugega; in da se prepreči, da bi se delo razvilo v socialno druženje.

Stopnje Reda Z. Z. so v celoti opisane v *Libru 185 vel Collegii Sancti*, in ni nobene potrebe, da bi razširjali tam podano razpravo. A moramo jasno pripomniti, da so na vsaki od teh predhodnih Stopenj določene primerne naloge, ter da se natančno in najstrožje zahteva zadovoljiva izvršitev vsake in vseh skupaj.^[1]

Člani A.:A.:, kateregakoli ranga, niso zavezani, niti se od njih ne pričakuje in opogumlja, da delajo po nekih zastavljenih smernicah, niti z nekim posebnim namenom, razen, kakor je objavljeno zgoraj. Obstaja pravitako absolutna prepoved sprejemanja denarja ali materialne nagrade, neposredno ali posredno, z ozirom na katerokoli uslugo, ki je povezana z Redom, za osebni dobiček ali korist. Kazen za to spozabo je takojšnja izključitev, brez možnosti obnovitve članstva pod kakršnimikoli pogoji.

Vendar morajo vsi člani po nujnosti delovati v skladu z Naravnimi dejstvi, kakor mora tudi arhitekt upoštevati Zakon Gravitacije, ali mornar vodne tokove.

Tako morajo vsi Člani A.:A.: delati po Magikalni Formuli Eona.

Sprejeti morajo *Knjigo Zakona* kot Besedo in Črko Resnice ter edino Pravilo Življenja.^[2] Priznavati morajo Avtoriteto Zveri 666 in Škrlatne Žene, kakor je določeno v knjigi, ter dojemati Njuno Voljo^[3] kot

1) Libra 185 ni potrebno navajati v celoti za javnost. Reči je potrebno le to, da se Aspirant vežba sistematično in vsestransko v različnih tehničnih praksah, ki tvorijo bazo Našega Dela. Eden lahko postane ekspert v eni ali vseh, brez da bi v resnici napredoval, kakor je tudi lahko nekdo prvovrstni gramatik, obvlada sintakso, prozodijo, brez da bi bil sposoben napisati en sam verz dobre poezije, in kakor se tudi en velik pesnik v duši ne more izraziti brez pomoči teh treh elementov literarne kompozicije.

2) To ni v nasprotju z absolutno pravico vsakogar, da vrši svojo resnično Voljo. Vsaka Resnična Volja je po nujnosti v skladu z dejstvi Bivanja; zavračati *Knjigo Zakona* pomeni ustvarjati konflikt v Naravi, kakor fizik, ki uporabi nepravilno formulo mehanike v svojem eksperimentu.

3) 'Njuno Voljo' – seveda, ne njunih želja kot individualnih človeških bitij, temveč njuno voljo, kot oficirjev Novega Eona.

združujočo Voljo našega Celotnega Reda. Priznavati morajo Okronanega in Zmagovitega Otroka, kot Gospodarja Eona, ter si prizadevati, da bi se ustanovila Njegova vladavina na Zemlji. Priznavati morajo dejstvo, da 'Je Beseda Zakona ΘΕΑΗΜΑ' in da 'Je ljubezen Zakon, ljubezen v skladu z Voljo.'

Vsak član si mora zadati kot svojo glavno nalogo, da zase odkrije svojo lastno resnično voljo, ter da jo izvrši, in ne počne ničesar drugega.^[1]

Opoštevati mora tista povelja v *Knjigi Zakona*, ki zadevajo njega samega, bivši nujno v skladu z njegovo lastno resnično voljo ter jih sprovesti dobesedno z vso svojo energijo, hrabrostjo in sposobnostjo, ki mu je na voljo. To se še posebej nanaša na razširjanje Zakona v svetu, ob čemer mu bo za dokaz njegov lasten uspeh, njegovo Življenje bo priča Zakona, ki mu je osvetlil njegove poti in dal svobodo, da jim sledi. S tem bo povrnil Zakonu uslugo, ker mu je omogočil, da se osvobodi, tako da je deloval tako, da bi osvobodil vse ljudi; tako se bo dokazal kot pravi človek v našem Redu, voljan privedi svoje soljudi do svobode.

S takim odrejanjem svojega razpoloženja se bo na najboljši možen način usposobil za nalogo razumevanja in obvladovanja različnih tehničnih metod, predpisanih s strani A.:A.: za Mistično in Magijsko dovršitev.

Tako se bo primerno pripravil za kritični trenutek svoje kariere v Redu, dosežek Poznavanja in Konverzacije svojega Svetega Angela Varuha.

Njegov Angel ga bo nato nemudoma privedel na vrh Reda R. K. ter ga pripravil na soočenje z neizrekljivim terorjem Brezna, ki leži med Človeštvom in Božanstvom; ga naučil Spoznati to agonijo, Smeti to usodo, Želeti to katastrofo in za vedno Molčati o tem, kako je izvršil to dejanje izničenja.

Iz Brezna pride ven Nemo (Nihče; op.p.), Zvezda pa osvetli Zemljo; in naš Red se raduje onstran Brezna, ker je Zver porodila še eno Dete v Maternici Naše Gospe, Njegove Priležnice, Škrlatne Žene, BABALON.

Tako rojenega Otroka ni potrebno poučevati, kajti v Breznu se

---

1) Ne smatra se za 'bistvo pravilnega ravnanja' to, da smo aktivni propagandisti Zakona, in tako dalje; to je lahko, ali pa tudi ni, Resnična Volja določenega človeka, da to je. Vendar, ker je temeljni smoter Reda nadaljevanje Dosežkov človeštva, vključuje članstvo v njem, po definiciji, Voljo pomagati človeštvu na načine, ki so za to najprikladnejši.

je očistil vseh strupov osebnosti; njegov dvig do najvišjega mu je zagotovljen, ob svojem času, in nima potrebe po času, kajti zaveda se, da so vse okoliščine zgolj oblike njegove fantazije.

Takšno je kratko poročilo, prilagojeno, kakor se le da, običajnemu Aspirantu za Adeptstvo, ali Dovršitev, ali Iniciacijo, ali Mojstrstvo, ali Združitev z Bogom, ali Spiritualno Izpolnitev, ali Mahatmastvo, ali Svobodo, ali Okultno Vednost, ali kakorkoli že hočete imenovati to najintimnejšo potrebo po Resnici, našega Reda A.:A.:.

Organiziran je bil predvsem zavoljo prebuditve zanimanja za možnosti človeškega napredovanja, in da razglasi principe A.:A.:.

Podani opis soslednih stopenj je točen; dve esencialni krizi – Angel in Brezno – sta nujni znamenitosti v karieri vsakogar. Druge naloge se ne izvršujejo vedno v tu podanem razporedu; nekdo, na primer, si lahko pridobi mnoge kvalitete, ki pripadajo Adeptu Majorju, vendar mu manjkajo nekatere, ki so last Practicusa.¹⁾ Vendar tu prikazan sistem prikazuje pravilni red dogodkov, kakor so urejeni v Naravi; in v nobenem primeru ni varno za človeka, če zanemari eno samo nadrobnost, pa naj se zdi še tako dolgočasna in neprijetna. To je mnogokrat slučaj, resnično; a je to zgolj še večji razlog za spopad z njo. Nevšečnost in upiranje temu zgolj naznačuje slabost in nepopolnost karakterja, ki to zavrača; ta poseben zev v naši obrambi lahko dopusti sovražniku premoč ob odločilnem trenutku neke bitke. Še huje, za zmeraj smo osramočeni, če nas slučajno naš podrejeni povpraša za nasvet in pomoč v zvezi s tem, in mu nismo zmožni pomagati! Njegova napaka – naša napaka

---

1) Naravni talenti posameznikov so zelo raznoliki. Pokojni Sir Richard Jebb, eden največjih klasičnih učenjakov našega časa, je bil v matematiki tako pod povprečnim nivojem, da navkljub trudu ni mogel narediti mature v Cambridgeu, česar so zmožni najneumnejši študentje. A je bil tako visoko čislan zaradi svojega klasičnega znanja, da so mu s posebno 'Milostjo' odobrili vpis na univerzo. Podobno je lahko briljanten Ekzorcist povsem nekompetenten Divinator oz. Napovedovalec prihodnosti. V takem primeru A.:A.: ne odstopa od svojega sistema; Aspirant je prisiljen ostati pred Bariero, dokler je ne uspe porušiti, čeprav je za to potrebna nova inkarnacija. A mu nobena tehnična pomankljivost ne more preprečiti izvršitve Dveh Kritičnih Nalog, ker dejstvo njegove inkarnacije po sebi dokazuje, da je dal zaprisego, ki ga poverja za dosežek Poznavanja in Konverzacije njegovega Svetega Angela Varuha ter izničenja tega Jaza. Nekdo je torej lahko Adept Minor ali celo Magister Templi, v bistvu, čeravno s strani A.:A.: ni uradno razpoznan kot Zelator, zaradi (recimo) nervnega defekta, ki mu onemogoča obvladati 'strumne in lahkotne' telesne Poze, kar je nujna naloga te Stopnje.

pravtako! Noben njegov nadaljni korak, kakorkoli že dobro storjen v našem primeru, ni možen, dokler ga ni zmožen narediti sam od sebe!

Vsak Član A.:A.: mora biti oborožen za vsako priliko, izvedenec za vsako orožje. Izpiti so na vsaki Stopnji striktni in strogi; ne sprejema se noben meglen ali dvomljiv odgovor. Pri intelektualnih vprašanjih mora kandidat izkazati nič manjše mojstrstvo, kot je to primer pri izpitu za Doktorja Znanosti na prvorazredni Univerzi.

Na izpitu fizičnih praks obstaja standardiziran test. V Asani, na primer, mora kandidat ostati nepomičen za določen čas, ob čemer se njegova uspešnost izmeri tako, da se mu na glavo postavi kozarec, do roba napolnjen z vodo; če prelije zgolj eno kapljico, pade na izpitu.

V 'Duhovni Viziji' ali 'Astralnem potovanju' je testiran tako, da se mu da nek neznan in nerazumljiv simbol, ki mu mora razložiti njegov značaj potom vizije, kakor da bi prebral njegovo ime in opis v knjigi, iz katere je bil vzet.

Sposobnost izdelati in 'napolniti' talisman se preizkusi, kakor v primeru vsakega drugega preciznega znanstvenega instrumenta.

V Qabali mora kandidat sam odkriti ter, izpraševalcu dokazati onstran vseh dvomov, lastnosti nekega števila, ki ni bil nikoli prej dan v razlago še nobenemu študentu.

Pri invokaciji se mora božanska sila manifestirati tako neizpodbitno, kakor učinek kloroforma; pri evokaciji mora biti priklican duh vsaj tako viden, kot najgostejša para; pri divinaciji (prerokovanju; op.p.) mora biti odgovor jasen, kot kakšna znanstvena teza, in natančen, kot revizija računa; v meditaciji morajo biti rezultati razberljivi, kot strokovnjakovo poročilo klasičnega primera.

S takimi metodami namerava A.:A.: narediti okultno znanost tako sistematično in znanstveno kot je kemija; in jo osvoboditi zlega slovesa, ki jo je, hvala tako nevednim in lažnivim šušmarjem, ki so sprostitali njeno ime, ter fanatičnim, kot tudi duševno omejenim entuziastom, ki so jo spremenili v fetiš, sprevrnil v predmet sovraštva ravno tistih, katerih entuziazem in integriteta najbolj potrebujeta njeno pomoč in ki so najsposobnejši za njeno pridobitev.

To je edina zares pomembna znanost, kajti ona presega okoliščine materialnega bivanja in ne more propasti skupaj s planetom; preučevati se mora kot znanost, skeptično in z vso razpoložljivo energijo ter potrpežljivostjo.

A.:A.: poseduje skrivnosti uspeha; svojega znanja nikakor ne skriva, in če njegove skrivnosti niso povsod poznane ter na razpolago za prakticiranje, je to zgolj zaradi tega, ker zlorabe, povezane z imenom okultne znanosti, odvrtaajo uradne raziskovalce od preizkušanja evidentnih danosti, ki so jim na razpolago.

Ta spis je bil napisan ne le z namenom privlačevanja posameznih iskalcev na poti Resnice, temveč predvsem, da potrdi primernost metod A.:A.: kot baze za naslednji veliki korak v napredovanju človeške znanosti.

Ljubezen je Zakon, ljubezen pod nadzorom volje,

O. M. 7° = 4+ A.:A.:

Præmonstrator Reda R...K...

Izdal Kolegij Svetega Duha, Cefalu, Sicilija, Sedemnajstega Leta Horusovega Eona (1921 e.v.), ko je bilo Sonce v 23° Device in Mesec v 14° Rib.

DODATEK III

LIBER NU
SUB FIGURA XI

DELAJ PO SVOJI VOLJI IN TO NAJ TI BO VES ZAKON.

000. To je Knjiga o Kultu Neskončnega Navzven.

00. Aspirant je Hadit, Nuit je neskončno razširjenje Rože. Hadit je neskončno skrčenje Križa. (Instrukcija V.V.V.V.V.)

0. Najprej naj se aspirant nauči na pamet Prvo Poglavlje Knjige Zakona. (Instrukcija V.V.V.V.V.)

1. Obožuj, se pravi, poistoveti se s, Khabs, skrito Svetlobo v Srcu, znotraj katere se, brez vsake razsežnosti, nahaja Hadit.

To je prva praksa Meditacije. (AL, I, 6, 21.)

2. Obožuj in dojemi Obod Stele Razodetja.

»Iznad, z dragulji okrašena sinjina je
Razgaljena krasota Nuite Boginje,
Ona sklanja v navdušenju se,
Da poljubila bi Hadita skrito žarenje.«

To je prva praksa Inteligence. (AL, I, 14.)

3. Izogibaj se kakršnegakoli dejanja izbire ali razlikovanja.

To je prva praksa Etike. (AL, I, 22.)

4. Razmotri število šestinpetdeset: $6 : 50 = 0.12$.

O – obod, Nuit.

. – središče, Hadit.

1 – enost, ki iz tega sledi, Ra-Hoor-Khuit.

2 – svet utvare.

Nuit tako zaobsega Vse v Ničemer. ($5 + 6 = 11 = 2 = O$; op. Ed.)

Pravtako: $50 \times 6 = 300$, Duh Otroka znotraj.

(Upoštevaj tudi grško ΝΦΙΣ = 72, Shemahamforaš in Petine Zodiaka etc.)

To je druga praksa Inteligence. (AL, I, 24, 25.)

5. Rezultat te prakse je zavedanje Neprekinjenosti Bivanja in Vseprisotnosti Telesa Nuit. Ali z drugimi besedami, Aspirant se

zaveda le Neskončnega Vesolja kot enega Bitja. (Zato upoštevaj važnost člena 3. Op. Ed.)

To je prva Indikacija Narave Rezultata. (AL, I, 26.)

6. Meditiraj na Nuit kot Neprekinjeno, izraženo z Nič in Dve, kot fazama njenega bitja. (Kajti Vesolje, ki vsebuje samega sebe, mora biti zmožno izraziti se s formulo $n - n = 0$. Če ne, naj se potem izrazi s formulo $n - m = p$. Torej bi se Neskončno gibalo tudi kako drugače kot le v samem sebi, kar pa je nesmisel. Op. Ed.)

To je druga praksa Meditacije. (AL, I 27.)

7. Meditiraj na dejstva Samadhija na vseh nivojih; osvoboditev toplote v kemiji, radost v zgodovini narave, Ananda v religiji; ko se dve stvari združita, da bi se izgubili v tretji.

To je tretja praksa Meditacije. (AL, I, 28, 29, 30.)

8. Aspirant naj posveča najvišje spoštovanje Avtoriteti A.:A.: in naj se ravna po njihovih navodilih ter priseže Veliko Zaprisego Predanosti Nuit.

To je druga praksa Etike. (AL, I, 32.)

9. Aspirant naj se zave vsakega najmanjšega prakticiranja svoje volje nasproti drugemu bitju. Ležanje je potemtakem primernejši položaj od hoje ali stoje, ker se manj upira gravitaciji. Vendar je njegova prva dolžnost posvetiti se sili, ki mu je najbližja in je najmočnejša; na primer, lahko pozdravi prijatelja.

To je tretja praksa Etike. (AL, I, 41.)

10. Aspirant naj prakticira svojo voljo brez najmanjšega upoštevanja kakega drugega bitja. Tega vodila ne moremo razumeti in še manj izvajati, dokler nismo dovršili prejšnje prakse.

To je četrta praksa Etike. (AL, I, 42, 43, 44.)

11. Doumi istovetnost teh dveh praks.

To je tretja praksa Inteligence. (AL, I, 45.)

12. Aspirant naj živi življenje polno Lepote in Radosti, saj si je v ta namen izbojeval svojo svobodo. Toda vsako dejanje naj bo v celoti posvečeno njegovi pravi ljubimki, Nuit, še posebej dejanja ljubezni.

To je peta praksa Etike. (AL, I, 51, 52, 61, 63.)

13. Aspirant naj hrepeni po Nuit pod zvezdami Noči, z ljubeznijo usmerjeno z njegovo Magijsko Voljo, ne le izhajajočo iz srca.

To je prva praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 37.)

14. Rezultat te prakse je v nadaljnem življenju Aspiranta ta, da mu ga izpolni z nepredstavljivimi radostmi: da mu da gotovost,

zadevajoč naravo pojava, imenovanega smrt; ter mu da neizrekljiv mir, počitek, ekstazo.

To je druga Indikacija Narave Rezultata. (AL, I, 50.)

15. Aspirant naj si pripravi kadilo iz smolastega lesa in smol, v skladu s svojim navdihom.

To je druga praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 59.)

16. Aspirant naj si izdela Disk, in sicer:

Izriše naj krog znotraj Pentagrama na kvadratno osnovo, ali osnovo kake druge oblike, ki si jo izbere. Krog naj bo škrlaten, Pentagram črn, osnova pa kraljevsko modra, posejana z zlatimi zvezdami. Znotraj kroga v središču naj bo narisana pečat, ki mu ga bo razodela Nuit sama. Ta Disk naj mu služi kot Telesmatična podoba ali Eidolon, ali Fokus misli.

To je tretja praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 60.)

17. Aspirant naj poišče samotni kraj, po možnosti v puščavi, če ne, pač nekje na samem brez objektov, ki bi zakrivali pogled. Takšne so pušče, barje, odprto morje, široke reke, odprto polje. Pravtako in še posebej primerni so gorski vrhovi.

Tam naj prikličje Boginjo v skladu s svojo Modrostjo in Razumevanjem. Invokacija naj bo odkritosrčna, se pravi, z vsem srcem predanim Njej, in naj ne pozabi, da je Hadit sam, v njegovem najbolj skitem bivališču tisti, ki invocira. Nato naj ta kača Hadit vzplamti.

To je četrta praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 61.)

18. Nato bo Aspirant prišel malo leči v Njeno naročje.

To je tretja Indikacija Narave Rezultata. (AL, I, 61.)

19. Aspirant naj stoji na robu prepada, v resnici ali v mislih, in naj si predstavlja, kako trpi strah pred padcem.

Nato naj si predstavlja, da Zemlja pada in on z njo vred ali pa z nje; in upoštevajoč neskončen prostor, naj še potencira strah v sebi do ekstaze, tako da bodo najbolj grozne sanje o padanju, ki jih je kdajkoli pretrpel, kot nič v primerjavi s tem.

To je četrta praksa Meditacije. (Instrukcija V.V.V.V.V.)

20. Ko je tako izkusil naravo Tretje Indikacije, naj potem v svojem Magijskem Ritualu pade od sebe k Nuit ali se razseže vanjo, v kar ga njegova domišljija prisili.

Tedaj, želeč si goreče, da bi poljubil Nuit, naj da en drobec prahu, to je, naj se ji Hadit sam popolnoma preda.

To je peta praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 64.)

21. Potem bo izgubil vse v tej uri.

To je četrta Indikacija Narave Rezultata. (AL, I, 61.)

22. Aspirant naj napiše za boginjo navdušeno pesem ljubezni ali pa naj ga Ona sama navdihne sproti.

To je šesta praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 63.)

23. Aspirant naj se obleče v enojno oblačilo. Abbai iz škrlata, zlato izvezen, je najprimernejši. (Abbai je podoben kimonu. Padati mora prosto prek prsi in brez pasa ali kakršnegakoli drugega tesnila. Op. Ed.)

To je sedma praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 61.)

24. Aspirant naj nosi bogato naglavno pokrivalo, Najprimernejša je zlata Krona, okrašena s safirji in diamanti, s kraljevsko modro oporno kapo, ali pa egipčanski nemis.

To je osma praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 61.)

25. Aspirant naj se okiti z mnogimi dragulji, kakršne pač poseduje.

To je deveta praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 63.)

26. Aspirant naj pripravi Eliksir ali pitno daritev, kakor je pač zmožen.

To je deseta praksa Umetnosti Magike. (AL, I, 63.)

27. Aspirant naj invocira leže vznak na svoji obleki, razgrnjeni kot bi bila preproga.

28. Povzetek. Priprave.

To so nujne potrebščine:

1. Krona ali naglavno pokrivalo.
2. Dragulji.
3. Disk.
4. Halja.
5. Pesem ali inkantacija.
6. Prostor za Invokacijo.
7. Kadilo.
8. Eliksir.

29. Nadaljnji povzetek. Priprave.

To so pojmi, ki jih moramo doumeti:

1. Narava Nuit in Hadita ter njun odnos.
2. Skrivnost individualne volje.

30. Nadaljnji povzetek. Priprave.

To so meditacije, ki jih moramo dovršiti:

1. Odkritje Hadita v Aspirantu in poistovetenje z Njim.
2. Neprekinjena.
3. Vrednost enačbe $n + (-n)$
4. Kremnofobija. (Strah pred padanjem ali strmino; op.p.)

31. Nadaljnji povzetek. Priprave.

To so Etične prakse, ki jih je treba dovršiti:

1. Zavzetje Keter stališča.
2. Spoštovanje Reda.
3. Razveljavitev človeške volje.
4. Izvrševanje resnične volje.
5. Predanost Nuit skozi vse čudovito življenje.

32. Nadaljnji povzetek. Dejanski Ritual.

1. Umakni se na goro ali v puščavo, z vsemi nujnimi potrebščinami.
2. Prižgi kadilo.
3. Poj inkantacijo.
4. Pij eliksir za Nuit.
5. Uleži se vznak, fiksiran na zvezde, ter občuti padanje v ničnost.
6. Ko boš v naročju Nuit, pusti Haditu, da se sam preda.

33. Zaključek povzetka. Rezultat.

1. Razširitev zavesti v Neskončnost.
2. "Izguba vsega", najvišji mistični dosežek.
3. Resnična Modrost in Popolno Zadovoljstvo.

LJUBEZEN JE ZAKON, LJUBEZEN V SKLADU Z VOLJO

DODATEK IV

LIBER HAD
SUB FIGURA DLV

DELAJ PO SVOJI VOLJI IN TO NAJ TI VES ZAKON

000. To je Knjiga o Kultu Neskončnega Navznoter.

00. Aspirant je Nuit. Nuit je neskončno razširjenje Rože. Hadit je neskončno skrčenje Križa. (Instrukcija V.V.V.V.V.)

0. Aspirant naj se najprej nauči na pamet Drugo Poglavje Knjige Zakona. (Instrukcija V.V.V.V.V.)

1. Obožuj, to je, poistoveti se z, Nuit, lizoč plamen modrine, vsedotikajoč, vseprežemajoč, njene ljubke roke na črni zemlji in njeno voljno telo vbočeno za ljubezen, in njena mehka stopala ne poškodujejo majhnih cvetlic; kakor je upodobljena na Steli Razodetja.

To je prva praksa Meditacije. (AL, I, 26.)

2. Naj se potem poistoveti s srcem Nuit, katere navdušenje je v navdušenju njenih otrok, in katere radost je gledati njih radovanje, in ki govori: Ljubim te! Hrepenim po tebi. Bleda ali purpurna, zakrita ali pohotna, jaz, ki sem ves užitek in škrlat in pijanost najnotranjčjšega čuta, si Te želim. Razpri krila in prebudi zviti speči sijaj v sebi. Pridi k meni! Poj mi navdušeno ljubavno pesem! Prižgi mi kadila! Okiti se z dragulji zame! Pij zame, kajti jaz te ljubim. Ljubim te! Jaz sem modroveka hči sončnega zatona; jaz sem razgaljena krasota sladostrastnega nočnega neba! K meni! K meni!

To je druga praksa Meditacije. (AL, I 13, 61, 63, 64, 65.)

3. Aspirant naj se trudi, da bi doumel Hadita kot točko brez dimenzij, odeto v neizrekljivo Svetlobo. In naj pazi, da ga ta Svetloba ne oslepi.

To je prva praksa Inteligence. (AL, II, 2.)

4. Aspirant naj se trudi, da bi doumel Hadita kot vsepovsod prisotno središče vsake zaznavne sfere.

To je druga praksa Inteligence. (AL, II, 3)

5. Aspirant naj si nadalje prizadeva, da bi doumel Hadita kot dušo

vsakega moškega in vsake ženske; povezujoč to v Razumevanju z Besedo (AL, I, 2): »Vsak moški in vsaka ženska je zvezda.« Takšna naj bo njegova predstava o Življenju in dajalcu Življenja, in naj razume, da je vednost o Haditu, vednost o smrti.

To je tretja praksa Inteligence. (AL, II, 8.)

6. Aspirant naj se trudi dojeti Hadita kot Čarovnika, tvorca iluzije, in Eksorcista, uničevalca iluzije, v podobi osi Kolesa in kocke v Krogu; in tudi kot univerzalno Dušo gibanja.

(Ta predstava vključuje Tahutija in Harpokrata na karseda popoln in čudovit način. Tahuti je pravtako Magus v Tarotu (glej Liber 418) in Univerzalni Merkurij. Harpokrat pa je pravtako uničevalec Tifona, kakor tudi Dete v Lotusu. Asana Ibis nadvse natančno formulira to koncepcijo. Op. Ed.)

To je četrta praksa Inteligence. (AL, II, 7.)

7. Aspirant naj si nadalje prizadeva doumeti Hadita kot popolnega, to je, Nobenega, in naj razreši skrivnost Njegovega števila ter njegovih komponent s pravo bistrumnostjo.

To je peta praksa Inteligence. (AL, II, 15, 16.)

8. Aspirant naj, kot mogočni Kralj, brez usmiljenja iztrebi in uniči v sebi in v svojem okolju vse slabotno in podlo ali bolno, ali na kak drug način vredno prezira. In naj bo silno ponosen ter poln radosti.

To je prva praksa Etike. (AL, II, 18, 19, 20, 21.)

9. Aspirant naj si prizadeva doumeti Hadita kot Kačo, ki daje Znanje in Užitek ter razkošen sijaj ter omamlja ljudska srca s pijanostjo. Ta kača je modra in zlata, ter ima rdeče in zelene in ultravijolične bleščice (se pravi, kot najizrazitejša oblika Kače Kundalini.)

To je šesta praksa Inteligence. (AL, II, 22, 50, 51.)

10. Nato naj se poistoveti s to Kačo.

To je druga praksa Meditacije. (AL, II, 22.)

11. Aspirant naj uživa vina in nenavadne droge ter naj se opija z njimi v skladu s svojim znanjem in izkustvom. (On bi moral biti tako občutljiv, da bi mu zadostovala zgolj kapljica ali pa zgolj vonj. Op. Ed.)

To je prva praksa Umetnosti Magike. (AL, II, 22.)

12. Aspirant naj osredotoči svojo zavest na Razpelo na Gori in se z njim poistoveti. Dobro naj se zaveda razlike med njegovo lastno dušo ter mislijo, ki jo le-to običajno obudi v njegovih mislih. (Jezus kot Kača ovita okrog Razpela, Mesiah = Nehaš v gnostiki; op.Ed.)

- To je tretja praksa Meditacije in, kakor se bo izkazalo, zapopadenje, uskladitev in vsrkanje prakse Inteligence. (AL, II, 23.)
13. Aspirant naj si prizadeva dojeti Hadita kot Enost, ki je Negativna. (Ain Elohim. Op.Ed.)
- To je sedma praksa Inteligence. (AL, II, 23.)
14. Aspirant naj živi življenje močnega in čudovitega bitja, ponosnega in vzvišenega, ki je prezirljiv in strog do vsega nizkotnega in podlega.
- To je druga praksa Etike. (AL, II, 24, 25, 45 – 49, 52, 56 – 60.)
15. Aspirant naj se trudi, da bi razumel Hadita v skladu s 26. verzom Drugega Poglavja Knjige Zakona, kar naj bi bilo zdaj enostavno, če je dobro izvedel Tretjo Praktiko Meditacije.
- To je osma praksa Meditacije. (AL, II, 26.)
16. Aspirant naj ukine razum v sebi, v skladu s prakso iz Libra CDLXXIV (sc. Os Abyssmi vel Daot; op.p.).
- To je četrta praksa Meditacije. (AL, II, 27 – 33.)
17. Aspirant naj primerno slavi Praznike, določene od A.:A.: ter izvaja tiste rituale elementov, ki jih poseduje, tako da jih invocira v njih sezoni.
- To je druga praksa Umetnosti Magike. (AL, II, 35 – 43.)
18. Aspirant naj se trudi doumeti Hadita kot Dete v Jajcu Duha (Akaša; Op. Ed.).
- To je deveta praksa Inteligence. (AL, II, 49.)
19. Aspirant bo, sedeč v svoji Asani, nenadoma začel nenavadno dihati, mimo svoje volje; vdih bo povezan z mislijo intenzivne vznburjenosti in užitka, prav do izčrpanosti; izdih pa bo zelo pospešen in silovit, kot da bi se ta vznburjenost nenadoma sprostila.
- To je prva in zadnja Indikacija Znamenja Začetka Rezultata. (AL, II, 63.)
20. Prikazala se mu bo svetloba, nepričakovano. Hadit bo vstal v njem, in Nuit se bo zbrala nadenj od zunaj. Tako bo premagan, in Sovpadanje Neskončnega Izven ter Neskončnega Znotraj se bo dogodilo v njegovi duši, in Eno se bo razkrojilo v Nič.
- To je prva Indikacija Narave Rezultata. (AL, II, 61, 62, 64.)
21. Aspirant naj si ojača telo z vsemi razpoložljivimi sredstvi in naj na enak način oplemeniti vse v sebi do resničnega ideala Kraljevskosti; in njegova formula naj bo, kakor se spodobi za Kralja, Preseganje.
- To je tretja praksa Etike. (AL, II, 70, 71.)
22. Aspirantu, ki bo v tej praksi uspešen, se bo rezultat stopnjeval do

- vrhunca v fizični smrti ob svojem času. Ta praksa mu bo sicer podaljšala življenje.
- To je druga Indikacija Narave Rezultata. (AL, II, 66, 72 – 74.)
23. Adept naj si prizadeva praktimirati LIBER AL ter naj pridiga človeštvu.
- To je četrta praksa Etike. (AL, II, 76.)
24. Adept naj obožuje neomajno, mistično, čudovito Ime Zveri, ter Ime Njegove hiše; in naj blagoslavlja ter spoštuje preroka očarljive Zvezde.
- To je peta praksa Etike. (AL, II, 78, 79.)
25. Aspirant naj razširi svojo zavest do Nuit ter jo nato na hitro prenese navznoter. To lahko izvede tako, da si zamišlja padajoče Nebo in prenese zavest nanj.
- To je peta praksa Meditacije. (Instrukcija V.V.V.V.V.)
26. Povzetek. Priprave.
- To so potrebščine: vino in nenavadne droge.
27. Nadaljnji povzetek: Dojeti moramo Naravo Hadita (ter Nuit in njun odnos).
28. Nadaljnji povzetek. Priprave.
- To so meditacije, ki jih moramo dovršiti:
1. Identifikacija z Nuit, telesno in duhovno.
  2. Identifikacija s Haditom kot Kačo.
  3. Identifikacija s Haditom kot Križnim Razpelom.
  4. Uničenje Razuma.
  5. Padanje Neba.
29. Nadaljnji povzetek. Priprave.
- To so etične prakse, ki jih moramo dovršiti:
1. Uničenje vsega nevrednega v sebi in okrog nas.
  2. Polnost, domala silovitost, življenja.
30. Nadaljnji povzetek. Priprave.
- To so Magijske Veščine, ki jih moramo praktimirati:
1. Med pripravami izvajaj Invokacije Elementov.
  2. Proslavljaj Praznike, določene s strani A.:A.:.
31. Nadaljnji povzetek. Dejanska praksa:
1. Priskrbi si potrebno omamo.
  2. Kot Nuit se z neskončno močjo zberi nad Hadita.
32. Nadaljnji povzetek. Rezultat:
1. Začetek nenavadnega avtomatskega dihanja.
  2. Pojav Svetlobe.

3. Samadhi dveh Neskončnosti znotraj Aspiranta.
  4. Intenzifikacija člena 3 v ponavljanju.
  5. Podaljšanje življenja.
  6. Smrt ob svojem času postane vrhunec te prakse.
33. Zaključni povzetek.

To so prakse, ki jih moramo izvajati v znak hvaležnosti in uspeha.

1. Aspiracija k Libru XI.
2. Pridiganje Teleme človeštvu.
3. Blagoslov in spoštovanje preroka sijajne Zvezde.

LJUBEZEN JE ZAKON, LJUBEZEN V SKLADU Z VOLJO.

DODATEK V

LIBER XLIV FENIKSOVA MAŠA ALI RITUAL ZAKONA

Magik, golih prsi, stoji pred oltarjem, na katerem so: njegovo Bodalo, Zvonec, Kadilnik in dva Svetlobna Keks. V znaku Vstopajočega seže na Zahod preko Oltarja in spregovori:

Pozdravljam Te, Ra, ki pelješ se

V svoji barki v votline Teme!

Da znak Tišine, ter v roke vzame Zvonec in Ogenj.

Vzhodno od Oltarja, glej me, stojim,

ter luč in glasbo v rokah držim!

Udari po Zvoncu enajstkrat, 333 – 55555 – 333, in prižge Ogenj v Kadilniku.

Po Zvonu udarjam: Ogenj prižigam;

In izgovarjam Skrivnostno Ime,

ABRAHADABRA.

Ponovno udari enajstkrat po Zvoncu.

Rotiti zdaj začenjaj: Ti, Otrok,

Ki sveto in neoskrunjeno Tvoje je Ime!

Kraljestvo Tvoje je prišlo; Tvoja volja izvršena je.

Tu je Kruh; tu je Kri.

Povedi me do Sonca preko polnoči!

Odreši me od Zla in Dobra!

Da bi Krona Tvoja od vseh desetih

Tudi zdaj in tukaj bila moja. AMEN.

Prvi Keks da na Ogenj v Kadilniku.

Prižigam Kadilo-keks in razglašam

Ta oboževanja imena Tvojega.

Oboževanja izvede po Knjigi Zakona, nakar spet udari enajstkrat po Zvoncu. Na prsa si z Bodalom izriše prikladno znamenje.

Glej krvaveča moja prsa

Ki z zakramentalnim znamenjem so ranjena!

Poje drugi Keks.

Jem ta Kruh. To Zaobljubo zaprisegam,

Ko v rotitvi zdaj vzplamtevam;

»Milosti ni: krivde ni;

To je Zakon: DELAJ PO SVOJI VOLJI!«

Enajstkrat udari po Zvoncu in zakliče

A B R A H A D A B R A .

Vstopil sem z bolečino; z radostjo

Zdaj grem ven, s hvaležnostjo,

Da izkusim užitek svoj na zemlji

Med legijami živečih.

Odide ven.

DODATEK VI

LIBER XV
ECCLESIAE GNOSTICAE CATHOLICAE
CANNON MISSAE

I

OPREMA TEMPLJA

NA VZHODU (tj. v smeri proti Boleskineu, ki se nahaja na jugovzhodnem bregu jezera Loch Ness na Škotskem, dve miljii vzhodno od Foyersa) se nahaja svetišče ali Visoki Oltar. Njegove (sc. pastosa) dimenzije so: 7 stopal po dolžini, 3 stopala v širino in 44 palcev v višino. Pokrit naj bo s škrlatnim oltarskim pregrinjalom, na katerem naj bo zvezena zlata lilija, ali žareče sonce, ali kak drug primeren emblem.

Na vsaki strani naj stoji steber ali obelisk, eden bel, drugi črn.

Pod njim je podstavek iz treh stopnic, z črno-belimi kvadrati.

Iznad njega se nahaja nad-oltar, na čigar vrhu je Stela Razodetja (v reprodukciji), s po štirimi svečami na vsaki strani. Pod njo je prostor za *Knjigo Zakona*, s po šestimi svečami na vsaki strani. Pod njo pa se nahaja Sveti Graal, z vrtnicami na obeh straneh. Pred Kupo je še prostor za Pateno. Skrajno od vaz z vrtnicami stojita še dve veliki sveči.

Vse to (sc. Visoki Oltar) se nahaja za velikim Zastorom.

Če zarišemo enakostranični trikotnik, čigar baza je linija med stebroma, se na njegovem vrhu nahaja mali kvadratni oltar iz dveh kock ene vrh druge.

In že vzamemo ta oltar za sredino baze sledečega enakostraničnega trikotnika, se vrh le-tega nahaja majhna okrogla fontana (sc. posoda za vodo, podobna krstnemu kamnu).

In če si zamislimo še en nadaljnji enakostranični trikotnik, čigar baza je fontana, se na vrhu le-tega nahaja pokončna truga ali Grobnica. (sc. pokončno stojęči Pastos).

II

OFICIRJI MAŠE

SVEČENIK. Nosi Sveto Kopje in je sprva oblečen v preprosto belo haljo.

SVEČENICA. Mora biti dejansko Virgo Intacta ali pa je posebno posvečena službi Velikega Reda. Oblečena je v belo, modro in zlato. Nosi Meč, ki ga ima zapasanega za rdečim pasom, in Pateno ter Hostije ali Svetlobne Kekse.

DIAKON. Oblečen je v belo in rumeno. Nosi *Knjigo Zakona*.

OTROKA. Oblečena sta v belo in črno. Eden nosi vrč z vodo in škatlico s soljo, drugi pa kadilnik in škatlico z dišavami.

III

OTVORITVENI ALI VSTOPNI OBRED

DIAKON, otvorivši vrata Templja, pripusti kongregacijo in se postavi med mali oltar ter fontano. (Pri vratih je na razpolago tudi vratar ali stražar.)

DIAKON stopi naprej in poklekne pred svetiščem, kjer se vzvišeno nahaja Graal. Poljubi trikrat *Knjigo Zakona*, jo odpre in položi na nad-oltar. Obrne se na Zahod.

(Razglasitev Zakona.)

DIAKON. **Delaj po svoji volji in to naj ti bo vsota Zakona. Razglašam Zakon Svetlobe, Življenja, Ljubezni in Svobode v imenu IAO.**

KONGREGACIJA. **Ljubezen je zakon, ljubezen usklajena z voljo.**

DIAKON gre na svoje mesto med kadilnim oltarjem in fontano, (nakaže kongregaciji naj vstane,) se obrne na Vzhod ter poda korak in znak Človeka in Brata oziroma Sestre. Vsi ga posnemajo.

(Credo.)

DIAKON in LJUDSTVO. **Verjamem v enega skritega in neizgovorljivega GOSPODA; in v eno Zvezdo v Družbi Zvezd iz katere ognja smo ustvarjeni in kamor se bomo povrnili; in v enega Očeta Življenja, Skrivnost Skrivnosti, v njegovem imenu HAOS, v**

edinega prestolonaslednika Sonca na Zemlji; in v en Zrak, ki hrani vse, kar diha.

In verjamem v eno Zemljo. Mater nas vseh. In v eno Maternico, v kateri smo vsi ljudje spočeti in kamor bomo počili, Skrivnost Skrivnosti, v Njenem imenu BABALON.

In verjamem v Kačo in Leva, Skrivnost Skrivnosti, v Njegovem imenu BAFOMETR.

In verjamem v eno Gnostično in Katoliško Cerkev Svetlobe, Življenja, Ljubezni in Svobode, katere Beseda Zakona je TELEMA.

In verjamem v Skupnost Svetnikov.

In kakor se jedača in pijača v nas vsakodnevno pretvarjata v duhovno tvar, verjamem v Čudež Maše.

In priznavam en Krst Modrosti, s katerim izvršimo Čudež Inkarnacije.

In priznavam svoje življenje kot eno, individualno in večno, ki je bilo, je in bo prišlo.

AUMGN. AUMGN. AUMGN.

(Vstopi Svečenica z Otrokoma. Glasba zaigra. Najprej vstopi Otrok z vrčem in soljo, za njim Svečenica z Mečem in Pateno, in za njo še Otrok s kadilnikom ter dišavo. Postavijo se na mesto med obema oltarjema in obrnejo proti Diakonu.)

DEVICA. Pozdrav Zemlji in Nebu!

(Vsi podajo Pozdravni Znak Magika, najprej Diakon, ostali ga posnemajo. Svečenica, z negativnim otrokom na svoji desni in pozitivnim na levi strani, se povzpne na Visoki Oltar. Onadva jo počakata spodaj. Postavi Pateno pred Graal, se mu prikloni in nato sestopi ter se, z otrokoma za seboj, najprej pozitivnim, napoti v obkrožanje Tempelja, vijugavo tri in pol krat, solarno okrog oltarja, lunarno okrog fontane, solarno okrog oltarja in fontane, lunarno okrog oltarja, do Grobnice na Zahodu. Izvleče Meč in z njim razgrne Zastor Grobnice, za katerim spi Svečenik.)

SVEČENICA. Pri moči Jekla + ti rečem, Vstani. V imenu našega Gospoda + Sonca, in našega Boga + ... , da boš lahko priskrbel vrlino Vernikom.

(Vrne Meč nazaj v nožnico za pasom.)

SVEČENIK pride iz Grobnice, držeč Kopje pokončno z obema rokama, desno iznad leve, pred prsmi, naredi prve tri regularne korake. Nato da Kopje Svečenici in da še tri kazenske znake. Nato poklekne in obožuje Kopje z obema rokama. Spokorniška muzika.

(Spoved Svečenika.)

SVEČENIK. **Samo človek sem med ljudmi.**

(Spet prime Kopje, ga poniža in vstane.)

SVEČENIK. **Kako naj bom vreden oskrbovati Vernike z vrlinami?**

(Lustracija Svečenika.)

SVEČENICA vzame od otroka vodo in sol ter ju pomeša v fontani.

SVEČENICA. **Naj sol Zemlje opomni vodo, da nosi vrlino Velikega Morja.** (Poklekne.) **Mati, bodi oboževana.**

(Vrne se na Zahod, naredi + na Svečeniku z odprto dlanjo, najprej preko njegovega čela, nato čez prsa in še čez celotno telo.)

SVEČENICA. **Bodi Svečenik čist po telesu in v duši!**

(Konsekracija Svečenika.)

SVEČENICA vzame od otroka kadilnik, ga postavi na mali oltar in v njem prižge kadilo.

SVEČENICA. **Naj Ogenj in Zrak osladita svet!** (Poklekne.)

Oče, bodi oboževan.

(Vrne se na Zahod in s kadilom trikrat prekriža Svečenika, kakor poprej.)

SVEČENICA. **Bodi Svečenik goreč v telesu in duši!**

(Otroka spet vzameta svoja orožja.)

(Odetje Svečenika.)

DIAKON vzame z Visokega Oltarja posvečeno Haljo ter jo prinese Svečenici. Ona ogrne Svečenika v njegovo škrlatno in zlato Ogrinjalo.

SVEČENICA. **Naj bo Sončev ogenj tvoje odevalo, O ti Svečenik Sonca!**

(Kronanje Svečenika.)

DIAKON prinese krono z Visokega Oltarja. (Krona je lahko iz zlata ali platine, ali iz zlitine sedmih svetih metalov, in iz nobenih drugih kovin. Lahko je okrašena z dragulji, po volji, a mora jo obdajati kača Ureus, njena oporna žametna kapa pa se mora skladati s škrlatom ogrinjala.)

Nato SVEČENICA da Svečeniku na glavo oporno kapo in krono.

SVEČENICA. **Naj bo Kača tvoja krona, O Svečenik Gospodov!**

(Posvetitev Kopja in Invokacija Gospoda.)

SVEČENICA poklekne, vzame Kopje med svoje odprte dlani in ga zelo nežno podrgne, gor in dol, enajstkrat.

SVEČENICA. **Bodi Gospod prisoten med nami!**

(Vsi dajo stoje Pozdravni Znak.)

LJUDSTVO. **Zgodi se!**

IV

OBRED ODSHIRANJA ZASTORA

(Povzdignjenje Svečenice.)

SVEČENIK. **Tebe, ki te obožujemo, zatorej tudi kličemo. Z močjo vzdignjenega Kopja!**

(Vzdigne Kopje. Vsi ponovijo Pozdravni Znak. Zmagoslavna muzika.)

SVEČENIK s svojo desno roko prime Svečenico za njeno levo roko, držeč Kopje navzgor.

SVEČENIK. **Jaz, Svečenik in Kralj, vzamem tebe, Devico čisto in brezmadežno; te povzdignem; povedem na Vzhod; in te postavim na vrh Zemlje.**

(Ustoliči Svečenico na Visoki Oltar. Diakon in otroka mu sledijo po vrsti za njim. Svečenica vzame Knjigo Zakona, se namesti, odpre Knjigo in jo z obema rokama drži odprto na svojih prsih, oblikujoč s palcema in kazalcema navzdol obrnjen trikotnik. Ljudstvo se lahko usede.)

SVEČENIK da Kopje Diakonu, da ga pridrži, vzame vrč od otroka in poškropi Svečenico tako da naredi pet križev, na njeno čelo, ramena in stegna. Kadar ne drži Kopja ima svoj palec vedno med kazalcem in sredincem. Nato od drugega otroka vzame kadilnik in naredi spet pet križev prek Svečenice, kakor poprej. Otroka potem vrneta svoja orodja na odgovarjajoča oltarja.

SVEČENIK poljubi Knjigo Zakona trikrat, nakar za nekaj časa poklekne v oboževanju. Nato vstane in zagrne zastor preko celotnega visokega oltarja.

(Obkrožanje Templja.)

DIAKON nakaže občestvu, da vstanejo.

SVEČENIK vzame kopje od Diakona, ga drži, kakor poprej kot

Oziris ali Ptah. Nakar trikrat obkroži Tempelj; sledijo mu Diakon in Otroka, kakor prej. (Ti, kadar ne uporabljajo svojih rok, jih držijo prekrizane na prsih.)

(Povzpetje do Zastora.)

Ob zadnjem obkroženju ga oni zapustijo in se postavijo med fontano in mali oltar, kjer pokleknejo v oboževanju, s sklenjenimi rokami nad glavo. Občestvo posnema to gestikulacijo.

(Svečenikova Prva Rotitev pred Zastorom.)

SVEČENIK se vrne na Vzhod in se povzpne na prvo stopnico Visokega Oltarja.

SVEČENIK: O krožnica Zvezd, ki Ti je naš Oče zgolj mlajši brat, krasota onstran domišljije, duša neskončnega prostora, pred katero je Čas Osramočen, um podivjan in razumevanje zamračeno, ne moremo Te doseči drugače kot v Tvoji podobi Ljubezni. Zatorej Te kličemo pri semenu in korenini in stebli in popku in listu in cvetu in sadu.

»Nato svečenik odgovori ter reče Kraljici Vsemirja, poljubljajoč njeno ljubko čelo, in rosa njene svetlobe okoplje vse njegovo telo v sladko-dišečem parfumu znoja: O Nuit, neprekinjena nebeška, naj bo vedno tako, da ljudje ne bodo govorili o Tebi kot o Eni, temveč Nobeni; in naj sploh ne govorijo o Tebi, kajti Ti si neprekinjena!«

(Rotitev Svečenice izza Zastora.)

SVEČENICA se med tem govorom povsem sleče.

SVEČENICA: »A ljubiti me je bolje od vseh stvari; če pod nočnimi zvezdami v puščavi brez obotavljanja prižgeš moje kadilo pred menoj, pozivajoč me s čistim srcem, in kačjim plamenom v njem, boš prišel malo leči v moje naročje. Za en poljub boš pripravljen žrtvovati vse; a kdor bo podaril en delček prahu, bo izgubil vse v tej uri. Naberite si dobrin ter obilo ženska in dišav; nosite bogate dragulje; prekosite narode na zemlji v sijaju in ponosu; toda vedno v ljubezni do mene, in tako boste dosegli mojo radost. Resno te zadolžujem, da prideš predme v enojnem oblačilu, in pokrit z bogatim naglavnim pokrivalom. Ljubim te! Hrepenim po tebi! Bodi bled ali škrlaten, zakrit ali razvnet; kajti jaz, ki sem ves užitek in škrlat, in pijanost najnotranjsegga čuta, želim tebe. Nadeni si krila, in predrami zviti speči sijaj v sebi: pridi k meni! K meni! K meni!

Poj vznesen ljubavni napev zame! Prižigaj kadila zame! Zame nosi dragulje! Pij zame, kajti jaz te ljubim! Ljubim te. Jaz sem modro-veka hči sončnega zatona; jaz sem gola krasota sladostrastnega nočnega neba. K meni! K meni!«

(Svečenikova Druga Rotitev Pred Zastorom.)

SVEČENIK se povzpne na drugo stopnico.

SVEČENIK: O skrivnost skrivnosti, ki si skrita v biti vsega živega, ne častimo mi Tebe, kajti Ti si pravtako Ta, ki časti. Ti si Ta in Ta sem jaz.

»Jaz sem plamen, ki gori v srcu vsakega človeka, in v srži vsake zvezde. Jaz sem Življenje, in darovalec Življenja, zato je vednost o meni vednost o smrti. Jaz sem samotni; in tam, kjer sem jaz, ni nobenega Boga.«

(Koledar.)

DIAKON in vsi ljudje vstanejo, ter dajo Pozdravni znak.

DIAKON: »Toda vi, O moje ljudstvo, vstanite in se prebudite! Naj se rituali pravilno izvajajo z radostjo in lepoto! Obstajajo rituali elementov in občasna praznovanja .

Praznovanje prve noči Preroka in njegove Neveste!

Praznovanje treh dni pisanja Knjige Zakona!

Praznovanje za Tahutija in otroka Preroka – tajen, O Prerok!

Praznovanje Vrhovnega Rituala, in praznovanje Enakonočja Bogov.

Praznovanje ognja in praznovanje vode; praznovanje življenja in še večje praznovanje smrti!

Praznovanje vsak dan v vaših srcih in radovanje moje vzhičenosti!

Praznovanje vsako noč za Nu, in uživanje skrajne naslade!«

Ljudstvo se lahko posede.

(Svečenikova Tretja Rotitev pred Zastorom.)

SVEČENIK se povzpne na tretjo stopnico.

SVEČENIK: Ti, ki si Eden, naš Gospod v Vsemirju, Sonce, naš Gospod v nas samih, čigar ime je Skrivnost Skrivnosti, skrajna bit, katere žar, ki razsvetljuje svetove, je pravtako dah, ki povzroči, da tudi vsak Bog in Smrt trepetajo pred Teboj. Z Znamenjem Svetlobe (+) se pojavi sijajen na prestolu Sonca.

**Odpri poti ustvarjanja in inteligence med nami in našimi umi.
Razsvetli naše razumevanje.**

**Opogumi naša srca. Naj se Tvoja svetloba izkristalizira v naši
krvi, in nam zagotovi Vstajenje.**

**A ka dua
Tuf ur biu
Bi a'a hefu
Dudu nur af an nuteru.**

SVEČENICA: »Nobenega zakona ni iznad Delaj Po Svoji Volji.«

(Odpiranje Zastora.)

SVEČENIK razpre zastor s svojim kopjem. Tekom zadnjega govora se Svečenica, če je potreba, kakor v divjaških deželah, znova obleče.

**SVEČENIK: IO IO IO IAO SABAO. KIRIE ABRASAKS KIRIE
MITRAS KIRIE FALLE. IO PAN, IO PAN PAN, IO ISHIROS,
IO ATANATOS, IO AMBROTOS, IO IAO. HAIRE FALLE,
HAIRE PAMFAGE, HAIRE PANGENETOR. HAGIOS, HAGIOS,
HAGIOS IAO.**

SVEČENICA sedi s Pateno v desni in Kupo v levi roki. Nato ju položi na pastos na nasprotni strani, Pateno na svojo levi in Kupo na svojo desno stran.

SVEČENIK ji ponudi Kopje, da ga ona enajstkrat poljubi. Nato ga pridrži v svojem naročju na prsih, Svečenik pa pade na njena kolena in jih poljubi, ob čemer svoji roki položi vzdolž njena stegna. V tem položaju oboževanja ostane tekom Diakonove intonacije Litaniij.

Ljudje stojijo v vrsti v položaju Božje Straže, to je, stopala pravokotno eno na drugo, roke pa s sklenjenimi palci prosto držeče spredaj. To je sicer običajna stoječa poza prisotnih, kadar ni podanih drugih navodil.

V

OBRED LITANIJ, KI JIH JE ENAJST PO ŠTEVILU

Sonce

**DIAKON: Gospod, ki te vidimo in čutimo, čigar je zemlja le
zmrzjena iskra, ki se obrača okrog Tebe v letnem in dnevnem**

kroženju, izvor svetlobe, izvor življenja, naj nas tvoje večno žarčenje opogumlja za nenehno delovanje in radovanje; tako da bomo vselej deležni tvojega obilja, da bi lahko mi v naših posebnih orbitah dajali svetlobo in življenje, oporo in veselje tistim, ki krožijo okrog nas, ne da bi nam za vedno pošla sijaj in vsebina tega.

LJUDSTVO: Tako bodi.

Gospod

DIAKON: Skriti in najsvetejši Gospod, izvor svetlobe, izvor življenja, izvor ljubezni, izvor svobode, bodi vedno stanoviten in mogočen znotraj nas, sila odločnosti, žar gibanja; daj, da bomo neutrudno in vztrajno delovali s teboj, da bomo lahko za vedno ostali v tvoji obilni radosti.

LJUDJE: Tako bodi.

Luna

DIAKON: Gospodarica noči, ki se vedno obračaš okrog nas, zdaj vidna, zdaj nevidna v svojih obdobjih, bodi prizanesljiva do lovcev in ljubimcev, in do vseh ljudi, ki garajo na zemlji in vseh mornarjev na morju.

LJUDJE: Tako bodi.

Gospa

DIAKON: Darovalka in prejemnica radosti, vrata življenja in ljubezni, bodi vedno pri volji, tako ti kakor tudi tvoja služabnica, v svoji službi zadovoljstva.

LJUDJE: Tako bodi.

Svetniki

DIAKON: Gospodar Življenja in Radosti, ki si moč in zmožnost človeka, ki si bistvo vsakega pravega boga na Zemlji, neprekinjena vednost iz generacije do generacije, ki te častimo na goljavah in gozdovih, na planinah in v votlinah, javno na trgih in skrivno v sobah naših domov, v templjih iz zlata in slonovine in marmorja, kakor tudi v teh templjih naših teles, mi se s spoštovanjem spominjamo tistih vrednih in zaslužnih, ki so te častili ter ljudem izpoljevali in razglašali tvojo slavo,

(ob vsakem imenu Diakon naredi + s palcem med kazalcem in sredincem svoje desne roke)

Lao-Tze in Siddartha in Krišna in Tahuti, Mojzes, Dioniz, Mohammed in To Mega Terion, pravitako Hermes, Pan, Priapus, Oziris in Melkizedek, Khem in Amoun in Mentu, Herakles, Orfeus in Odiseus; in Vergilius, Katullus, Martialis, Rabelais, Swinburne, in prenekateri sveti bard, nato Apolonius Tianeus, Simon Magus, Manes, Pitagoras, Basilides, Valentinus, Bardesanes in Hyppolitus, ki so prenesli luč Gnoze nam, svojim naslednikom in dedičem; pravitako Merlin, Arthur, Kamuret, Parzival, in mnogi drugi, preroki, svečeniki in kralji, ki so nosili Kopje in Kupo, Meč in Disk proti Barbarom; kakor tudi tile, Karolus Magnus in njegovi vitezi, William Schyrenski, Frederik Hohestaufovski, Roger Bacon, Jacobus Burgundus Molensis Mučenik, Christian Rosenkreutz, Ulrich von Hutten, Paracelsus, Michael Maier, Roderik Borgia Papež Aleksander VI, Jacob Boehme, Francis Bacon Lord Verulamski, Andrea, Robertus de Fluctibus, Johannes Dee, Sir Edward Kelly, Thomas Vaughan, Elias Ashmole, Molinos, Adam Weisshaupt, Wolfgang von Goethe, William Blake, Ludovicus Rex Bavariæ, Richard Wagner, Alphonse Louis Constant, Friedrich Nietzsche, Hargrave Jennings, Karl Kellner, Forlong dux, Sir Richard Paine Knight, Sir Richard Francis Burton, Paul Gauguin, Docteur Gerard Encausse, Doctor Theodor Reuss, in Sir Aleister Crowley – O Sinovi Leva in Kače! Z vsemi tvojimi svetniki mi spoštljivo obnavljamo spomin nanje, ki so bili vredni in častni, ki so bili in so in prihajajo. Naj bo njihovo Bistvo tu prisotno, silovito, mogočno in očetovsko, da izpolni tole praznovanje!

LJUDJE: Tako bodi.

Zemlja

DIAKON: Mater plodnosti, na katere prsih leži voda, katere lice boža zrak, in v katere srcu se nahaja sončev ogenj, maternica vsega živega, vedno znova vračajajoča se milina letnih časov, odgovori prijazno na molitev garanja in bodi naklonjena pastirjem in poljedelcem.

LJUDJE: Tako bodi.

Principi

DIAKON: Misteriozna Energija, trolična, misteriozna Materija, v štirikratni in sedemkratni delitvi, katere medigra stvari plete ples Pajčolana Življenja na Obličju Duha, naj bo Skladnost in Lepota v

tvojih mističnih ljubeznih, da bi bili deležni zdravja in blagostanja in moči in božanskega užitka v skladu z Zakonom Svobode; naj vsakdo sledi svojo Voljo kot močan človek, ki se raduje na svoji poti, kakor Zvezda na svoji, ki za vedno žari v radostni družini Neba.

LJUDJE: Tako bodi.

Rojstvo

DIAKON: Naj bo ura ugodna, in naj se vrata življenja odpro v miru in blagostanju, tako da se bo ženska na porodu radovala in bo otrok zagrabil življenje z obema rokama,

LJUDJE: Tako bodi.

Poroka

DIAKON: Na vse, ki se združujejo z ljubeznijo v skladu z voljo, naj pade uspeh; naj se moč in spretnost združita, da rodita ekstazo, in naj lepota odgovarja lepoti.

Smrt

Vsi vstanejo, s pokončnimi Glavami in odprtimi Očmi.

DIAKON: Meja vsega živega, katere ime je nedojemljivo, bodi nam naklonjena, ko pride tvoja ura.

LJUDJE: Tako bodi.

Konec

DIAKON: Tistim, ki jim je z oči padel pajčolan življenja, naj bo dana dovršitev njihovih resničnih Volja; pa naj bodo vsrkani v Neskončnost, ali združeni s svojim izbranim in zaželenim, ali naj ostanejo v motrenju, ali v spokoju, ali pa da izvršijo trud in herojstvo utelešenja na tem planetu ali na katerem drugem, ali na neki Zvezdi, ali karkoli drugega, naj jim bo dopuščena izvršitev njihovih volja; resnično, izvršitev njihovih volja.

AUMGN. AUMGN. AUMGN.

LJUDJE: Tako bodi.

Vsi (občestvo) sedejo.

DIAKON in otroka ministrirajo SVEČENIKU in SVEČENICI, pripravljeni pridržati katerokoli primerno orožje, če je potrebno.

VI POSVETITEV ELEMENTOV

SVEČENICA prime Kupo in Pateno.

SVEČENIK naredi pet križev, tri na pateno in kupo, enega samo na pateno in še enega na kupo.

SVEČENIK: Življenje človeka na zemlji, sad garanja, opora naprezanja, tako bodi hrana Duhu.

S Kopjem se dotakne Hostije.

**Pri vrlini Palice
Bodi ta kruh Telo Božje!**

(Kopje da Diakonu.)

Vzame Hostijo.

TOUTO ESTI TO SOMA MOU.

Vrne Hostijo na Pateno, poklekne, časti, vzame Pateno s Hostijo, se obrne, pokaže Hostijo LJUDSTVU, držeč jo nad Pateno, se obrne, vrne nazaj Hostijo in Pateno, ter časti. Glasba.

Nato vzame Kupo.

SVEČENIK: Posrednik radosti Človeka na zemlji, uteha garanja, navdih naprezanja, tako bodi zanos Duha!

S Kopjem se dotakne Kupe.

**Pri Palice vrlini
Bodi tole vino Božja Kri!**

(Kopje da Diakonu)

Vzame Kupo.

TOUTO ESTI TO POTERION TOU HAIMATOS MOU.

Vrne Kupo Svečenici, poklekne, časti, vstane, vzame spet Kupo, se obrne in jo pokaže LJUDSTVU, se spet obrne, vrne Kupo in časti. Glasba.

Vzame spet Kopje.

SVEČENIK: Kajti to je zaveza Preporoda.

Naredi pet križev na SVEČENICO.

SVEČENIK: Sprejmi, O GOSPOD, tole daritev življenja (pokaže na Hostijo) in radosti (pokaže na Kupo), ki sta pravi jamstvi Zaveze Preporoda.

SVEČENIK ponudi Kopje SVEČENICI, da ga poljubi; on se jo dotakne med prsi in po telesu; nato razširi roke navzgor, zaobjemajoč celotno svetišče.

SVEČENIK: Naj to daritev ponese na valovih Ætira našemu Gospodu in Očetu Soncu, ki potuje prek Nebes v svojem imenu ON.

Nato spet zapre svoji roki in poljubi SVEČENICO med prsi; nato naredi tri križe, preko Patene, preko Kupe in preko sebe. Udari se po prsih, kar ponovijo vsi prisotni.

SVEČENIK: Uslišite vsi vi, svetniki prave cerkve starih časov, ki ste zdaj prisotni v svojem bistvu, da terjamo vašo dediščino in zvezo z vami ter blagoslov od vas v imenu IAO.

Naredi tri križe, skupaj nad Pateno in Kupo. Preda Kopje Diakonu. Nato odkrije Kupo, poklekne, vzame Kupo v levo roko in Hostijo v desno. S Hostijo naredi pet križev nad Kupo. Nato povzdigne Hostijo in Kupo. Zazvoni Zvonec.

HAGIOS, HAGIOS, HAGIOS, IAO.

Vrne Svečenici nazaj Hostijo in Kupo ter časti.
Vzame spet Kopje, Diaokon pa se vrne na svoje mesto.

VII OBRED HIMNE

SVEČENIK:

Ti, ki si jaz, onstran vsega mene,
Ki brez vsake lastnosti si in brez imena,
Ki obstajaš, kadar vse izgine, razen Tebe,
O Ti, središče in skrivnost Sonca,
Ti, skriti izvor vseh znanih stvari,
In neznanih, Ti vzvišeni, osamljeni,
Ti, resnični plamen v trstju se
Porajajoči in oplajajoči, vir in seme
Življenja, ljubezni, svobode in luči,
Ki onstran govora in vida si,

Tebe kličem, moj medli sveži plamen,
 Ki vnemaš se, ko namere moje vzniknejo.
 Tebe kličem, stanovitni,
 Tebe, središče in skrivnost Sonca,
 Ter tisti misterij najsvetejši,
 Čigar jaz sem prenosnik.
 Pojavi se, najstrašnejši in najmilejši,
 Kakor zakonito je, v otroku svojem!

ZBOR:

Kajti tako Očeta, kakor Sina,
 Duh Sveti je merilo;
 Moški-ženski, bistven in eden,
 Moška bit ovita v obliko žensko.
 Slava in češčenje v najvišjem,
 Tebi golobica, ki človeštvo pobožuješ,
 Tako da rod naš najplemeniteje prebije se
 Do sončne spomladi skozi zimsko neurje.
 Slava in češčenje Tebi naj velja,
 Tebi, sok jesena, drevesa čudežnega!

Prvi polzbor, MOŠKI: Slava Tebi iz zlato-okovane grobnice!

Drugi Polzbor, ŽENSKKE: Slava Tebi iz Pričakujoče Maternice!

MOŠKI: Slava Tebi z zemlje nezorane!

ŽENSKKE: Slava Tebi od device zaver'vane!

MOŠKI: Slava Tebi naj velja,
 Prava Edinost Trojstva Večnega!

ŽENSKKE: Slava Tebi, ti prednik in rodnica,
 In sestvo, ki biva le zato da biva!

MOŠKI: Slava Tebi, ki onstran vseh meja
 Izvor je Tvoje sperme, kali in semena!

ŽENSKKE: Slava Tebi, Sonce vekovečno,
 Ti Eno v Treh si in v Treh Eno!

ZBOR: Slava in češčenje Tebi naj velja,
Ti Sok jesenov, čudes drevesa!

(Te besede naj tvorijo bistvo himne; a naj se celota, ali pa le del uglasbi, in glasba mora biti izdelana na kar se da izvrsten umetniški način. In četudi bi Oče Cerkve avtoriziral neko drugo himno, mora ta ostati izvor in oče vseh drugih.)

VIII

MISTIČNA POROKA IN KONZUMACIJA ELEMENTOV

SVEČENIK vzame Pateno, med kazalec in sredinec desne roke.
SVEČENICA vzame Kupo v svojo desno roko.

(Blagoslov Elementov)

SVEČENIK: Najskrivnostnejši Gospod, blagoslovi tole duhovno hrano za naša telesa in nam podari zdravje in bogastvo in moč in radost in mir ter tisto izpolnitev volje ter ljubezni v skladu z voljo, ki je nenehno zadovoljstvo.

SVEČENIK naredi + s Pateno in jo poljubi. Nato postavi Pateno na Oltar ter izroči Kopje Svečenici.

(Prelomitev Kruha oz. Hostije.)

SVEČENIK odkrije Kupo, poklekne in vstane. Glasba. Vzame Hostijo in jo prelomi nad Kupo. Desni kos položi nazaj na Pateno. Levi kos pa prelomi še enkrat.

SVEČENIK: TOUTO ESTI TO SPERMA MOU. HO PATER ESTIN HO HUIOS DIA TO PNEUMA HAGION. AUMGN. AUMGN. AUMGN.

Levi košček položi na Pateno.

(Potrditev in Združitev.)

SVEČENICA ponudi konico Kopja z levo roko, da bi z njim sprejela košček.

SVEČENIK prime Kupo z levo roko.

Skupaj potopita konico Kopja v Kupo.

SVEČENIK in SVEČENICA: **HRILIU.**

Svečenik nato vzame Kopje, Svečenica pa pokrije Kupo.

(Pozivanje.)

SVEČENIK vroči Kopje Svečenici, poklekne, vstane, se prikloni, nato se s prepletenimi dlanmi potrka po prsih.

SVEČENIK:

O Lev in O Kača, ki uničiš uničevalca, bodi mogočen med nami.

O Lev in O Kača, ki uničiš uničevalca, bodi mogočen med nami.

O Lev in O Kača, ki uničiš uničevalca bodi mogočen med nami.

(Konzumacija.)

SVEČENIK se s prepletenimi rokami dotakne prsi Svečenice, in vzame nazaj Kopje. Nato se obrne proti Ljudstvu, poniža in nato vzdigne Kopje ter z njim naredi + preko njih.

SVEČENIK: **Delaj po svoji volji in to naj ti bo ves Zakon.**

LJUDSTVO: **Ljubezen je zakon, ljubezen v skladu z voljo.**

SVEČENIK nato poniža Kopje in se obrne na Vzhod.

SVEČENICA vzame Kopje v svojo desno roko, z levo pa ponudi Pateno. Svečenik poklekne.

SVEČENIK: **V mojih ustih bodi esenca življenja Sonca!**

Nato vzame Hostijo v svojo desno roko, naredi z njo + prek Patene, in jo použije.

Tišina.

SVEČENICA vzame Kupo, jo odkrije in ponudi Svečeniku.

SVEČENIK: **V mojih ustih bodi esenca radosti zemlje!**

Vzame Kupo, naredi z njo + prek Svečenice, srkne iz nje in jo vrne.

Tišina.

SVEČENIK nato vstane, vzame Kopje in se obrne k Ljudstvu.

SVEČENIK: Niti delčka mene ni, ki bi ne bil od Bogov.

(Zgolj tisti izmed Ljudstva, ki se nameravajo soudeležiti konzumacije, so prisotni pri obhajilu na koncu, potem ko so izrazili svoj namen, da to storijo. Za njih se pripravi za vsakogar cel Svetlobni Keks in polna Kupa vina. Diakon jih razporedi po vrsti, nakar eden za drugim pristopijo k Visokem Oltarju. Otroka jima ponudita Elemente obhajila, ki ju použijejo na način kakor je to storil Svečenik, izgovarjajoč iste besede v pozi Vstajenja: »Niti delčka mene ni, ki bi ne bil od Bogov.« Izjema v tem delu obreda je, kadar je le-ta narave posebnega praznovanja, ko nihče, razen Svečenika, ne konzumira elementov; ali ko gre za obred poroke, ko konzumirata samo poročenca; ali v primeru krsta, ko konzumira samo krščenc; ali v primeru Konfirmacije ob puberteti, ko konzumirajo samo osebe, ki so konfirmirane (ali birmane; op.p.) Svečenik lahko Zakrament shrani za bolnike na njihovem domu.)

SVEČENIK nato zagrne Zastor Visokega Oltarja.

(Blagoslovitev.)

SVEČENIK naredi + čez Ljudstvo, trikrat.

SVEČENIK: + **Gospod vas blagoslovi.**

+ **Gospod naj razsvetli vaše ume in poteši vaša srca in nahrani vaša telesa.**

+ **Gospod naj vas privede do izpolnitve vaših resničnih Volja in Velikega Dela, do Najvišjega Dobra, Resnične Modrosti in Popolnega Zadovoljstva.**

Svečenik nato odide ven iz Templja, sledijo mu Diakon in Otroka, v Grobnico na Zahodu.

Glasba, po želji.

(Svečenica in ostali oficirji nikdar ne konzumirajo Zakramentov, ker so kot taki na nek način deli samega Svečenika.

N.B.: Določene skrivne formule te Maše se sporočijo Svečeniku ob njegovi Ordinaciji ali Posvetitvi.

DODATEK VII

LIBER SAMEKH
THEURGIA GOETIA SUMMA
(CONGRESSUS CUM DÆMONE)
SUB FIGURA DCCC

* * *

Ritual, ki je služil Zveri 666 za Dosežek Poznavanja in Občevanja njegovega Svetega Angela Varuha ob Semestru Njegove Izvedbe Operacije Svete Magike ABRAMELINA MAGA.

(Prيرهjen A. L. XVII ali 1921 E. V., ko je bilo Sonce v Devici, v Opatiji Teleme v Cephalaediumu, od Zveri 666, v uslugo Fratru Progradiorju.)

Uradna publikacija A.:A.: v razredu D za Stopnjo Adepta Minorja.

*

TOČKA PRVA
EVANGELII TEXTUS REDACTUS

INVOKACIJA
Magikalno prenovljena, z razlago
BARBARSKIH IMEN

Etimološko ali Kabalistično določenih in parafraziranih v slovenščino.

Oddelek A

1. Tebe kličem, Nerojeni.
2. Tebe, ki si ustvaril Zemljo in Nebesa.
3. Tebe, ki si ustvaril Noč in Dan.
4. Tebe, ki si ustvaril Temo in Svetlobo.
5. Ti si ASAR UN-NEFER ('Izpopolnjeno Sebstvo'): Ki ga še nihče nikdar ni uzrl.
6. Ti si IA-BESZ ('Resnica v Materiji').
7. Ti si IA-APOFRASZ ('Resnica v Gibanju').
8. Ti si razločil Pravično od Nepravičnega.
9. Ti si naredil Ženski in Moški spol.
10. Ti si proizvedel Semena in Sadove.
11. Ti si naredil, da se Ljudje ljubijo in sovražijo med seboj.

Oddelek Aa

1. Jaz sem ANKH-F-N-KHONSU, Tvoj Prerok, ki si mu sporočil Svoje Misterije, Obrede KHEMa.
2. Ti si proizvedel vlago in sušo, in to, kar hrani vse ustvarjeno Življenje.
3. Poslušaj Me, kajti jaz sem Angel PTAH-APO-FRASZ-RA: to je Tvoje Resnično Ime, ki si ga sporočil Prerokom KHEMa.

Zrak**Oddelek B**

Poslušaj Me:

AR 'O živo, vrelo sevajoče Sonce!
 TIAU 'O Sonce IAO! O Levje-Kačje Sonce, Zver Izdivjana,
 gromska strela, zaplojevalec Življenja!
 REIBET 'Ti, ki potekaš! Ti, ki greš!
 A-TELE-BER-SET 'Ti Satan-Sonce Hadit, ki greš brez Volje!
 A 'Ti Zrak! Dah! Duh! Ti brez omejitev in brez vezi!
 BELATA 'Ti Esenca, Brzeči Zrak, Raztezljivost!
 ABEU 'Ti Popotnik, Oče Vsega!
 EBEU 'Ti Popotnik, Duša Vsega!
 FI-TETA-SOE 'Ti Sijoča Sila Daha! Ti Levje-Kačje
 Sonce! Ti Odrešenik, odreši!
 IB 'Ti Ibis, tajna samotarska Ptica,
 Neoskrunjena Modrost, katere
 Beseda je Resnica in ki ustvarjaš Svet
 S svojo Magiko!
 TIAU 'O Sonce IAO! O Levje-Kačje Sonce, Zver
 Izdivjana, gromska strela, zaplojevalec Življenja!

(Predstava o Zraku, ki seva in ki ga nastanjuje Solarno-Palična Ptica, 'Sveti Duh,' Merkurijske Narave.)

Poslušaj me in naredi, da mi bo vsak Duh poslušen; da bo vsak Duh Nebesnega Svoda in Etra; na Zemlji in pod Zemljo, na suhi zemlji in v vodi; Vrtinčastega Zraka, in zaganjajočega se Ognja, in vsak Urok ter Bič Boga Mene ubogal.

Ogenj**Oddelek C**

Kličem Tebe, Strahoviti in Nevidni Bog: ki prebivaš v Praznini Duha: -
 AR-O-GO-GO-RU-ABRAO 'Ti duhovno Sonce! Satan, Ti Oko,
 Ti Sla! Zakriči glasno! Zakriči!
 Zavrti Kolo, O Oče moj, O Satan, O Sonce!
 SOTOU 'Ti, Odrešenik!
 MUDORIO 'Tišina! Povej mi Svojo Skrivnost!

FALARTAO	'Podoji me, Ti Falus, Ti Sonce!
OOO	'Satan, ti Oko, ti Sla! 'Satan, ti Oko, ti Sla! 'Satan, ti Oko, ti Sla!
AEPE	'Ti samopovzročeni, samodoločeni, povišani, Vsevišnji! Nerojeni.

(Predstava o Ognju, žarečem. Ki ga nastanjuje Solarno-Falični Lev Uranovega karakterja.)

Poslušaj me, in naredi...(kakor poprej!)

Voda

Oddelek D

Poslušaj me: -

RU-ABRA-IAU	'Ti Kolo, ti Maternica, ki v sebi nosiš Očeta IAO!
MRIODOM	'Ti Morje, Ti Bivališče!
BABALON-BAL-BIN-ABRAUT	'Babalon! Ti Žena Prešuštvovanj! Ti Vrata Za Velikega Boga ONa! Ti Gospa Razumevanja Poti!
ASAL-ON-AI	'Pozdrav Tebi, Nevznemirjena! Pozdrav Tebi, sestra in nevesta ONa, Boga, ki je Vse in nihče, vsled Moči Enajstice!
AFEN-IAU	'Ti Zaklad IAO!
I	'Ti dvospolna Devica! Ti Skrivno Seme! Ti neoskrunjena Modrost!
FOTET	'Domovanje Svetlobe...
ABRASAX	'...Očeta, Sonca in Hadita, uroka Eona Horusa!
AEOOU	'Naša Dama Zahodnih Vrat Neba!
ISHIRE	'Mogočna si!' Mogočna in Nerojena!

(Predstava o Vodi, živi in žareči, v kateri prebiva Solarno-Falična Zmajaska Kača, narave Neptuna.)

Poslušaj Me: in naredi, da... (glej zgoraj!)

Zemlja**Oddelek E****Tebe kličem: -**

MA	'O Mati! O Resnica!'
BARRAIO	'Ti Masa!'
IOEL	'Pozdravljena Ti, ki bivaš!'
KOTA	'Ti votla!'
ATOR-e-BAL-O	'Ti Boginja Lepote in Ljubezni, ki si jo Satan poželi, ko Te uzre!'
ABRAUT	'Očetje, moški-ženski, si Te želijo!'

(Predstava o Zemlji, živi in žareči, v kateri domuje Solarno-Falični Hipopotamus narave Venere.)

Poslušaj Me: in naredi... (glej zgoraj!)

Duh**Oddelek F****Poslušaj Me:**

AUT	'Moško-Ženski Duhovi!'
ABAUT	'Moško-Ženski Gospodarji!'
BAS-AUMGN	'Vi, ki ste Bogovi in prihajate izgovarjajoč AUMGN. (A – Svobodni Dah. U – preko Hotenega Daha in M – Ustavljenega Daha. (GN) do Nprekinjenega daha. Tako ta beseda simbolizira celoten tok in potek spiritualnega življenja. A je brezoblični Heroj; U je šesteren solarni zvok telesnega Življenja, preplet trikotnika Duše in trikotnika Telesa; M je tišina »smrti«; GN je nosni zvok Generacije in znanja.'
ISAK	'Istovetna Točka!'
SA-BA-UT	'Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit!' 'Pozdravljena Velika divja Zver!' 'Pozdravljen, I A O !'

Oddelek Ff

1. To je Gospodar Bogov:
2. To je Gospodar Vesolja:
3. To je On, ki se ga Vetrovi bojijo.
4. To je On, ki je, bivši ustvaril Glas po Njegovem ukazu, Gospodar vsega Stvarstva; Kralj, Vladar in Pomočnik. Poslušaj Me, in naredi, da mi bo vsak Duh podložen: tako da bo vsak Duh Neba in Etra: na Zemlji in pod Zemljo: Puščave in Vode: Vrtinčastega Zraka in Zaganjajočega se Ognja: ter vsak Urok in Bič Božji Mene ubogal.

Duh

Oddelek G

Poslušaj Me:

IEOU	'Moje notranje Sonce'
PIR	'Ti Ogenj! Ti Šesterokraka Zvezda, Iniciator, Obkrožen s Silo in Ognjem!'
IOU	'Moja notranja Duša'
PIR	(Glej zgoraj)
IAUT	'Sonce-levja Kača, pozdravljena! Pozdrav Vsemu, 'Tebi, Veliki Divji Zveri, tebi I A O!'
IAEO	'Dihanje moje Duše, dihanje mojega Angela!'
IOOU	'Sla moje Duše! Sla mojega Angela!'
ABRASAX	(glej zgoraj)
SABRIAM	'Hoj za Sangraal! Hoj za Kupo Babalon! Hoj za Mojega Angela, ki se preliva v mojo Dušo!'
OO	'Oko! Satan, moj Gospod! Sla Kozla!'
UV	'Moj Angel! Moj iniciator! Ti, ki si eno z menoj – Šesterokraka Zvezda!'
AD-ON-A-I	'Moj Gospod! Moje tajno sebstvo onstran sebstva, Hadit, Vse-oče! Pozdravljen, ON, ti Sonce, ti Življenje Človeka, ti Peteri Ognjeni Meč! Ti Kozel, vzvišen na zemlji v Sli, Ti Kača, Razprostrta na zemlji v življenju! Najsvetejši Duh! Najmodrejše Seme! Nedolžno Dete.

	Neoskrunjena Nevesta! Zaplojevalec Bivanja! Duša vseh Duš! Beseda vseh Besed, Prikaži se, Najskrivnejša Svetloba!
EDE	'Pogoltni me!'
EDU	'Požiraš Me!'
ANGELOS TON TEON	'Ti Angel Bogov!'
ANLALA	'Dvigni se v Meni, prosto tekoč. Ti, ki si Nihče, ki Si Nihče, in izgovori svojo Besedo!'
LAI	'Tudi jaz sem Nihče! Hočem Te! Uzrl sem Te! Moja Ničnost!'
GAIA	'Izskoči, ti Zemlja! (To je tudi mučni poziv Zemlji, Materi; na tej točki obreda namreč naj bi bil Adept odtrgan od svoje smrtne navezanosti in naj bi umrl zase v orgazmu te operacije. – gre za psihoanalitičen moment, seveda!)
AEPE	'Ti Vzvišeni! Ono (tj. spiritualno seme, Adeptove Skrite ideje, potegnjene dokončno iz njihovega 'Pekla' vsled 'ljubezni njegovega Angela) poskoči; ono izskoči!'
DIATARNA TORON	'Glej! izbrizganje semen Nesmrtnosti!'

Dosežek

Oddelek Gg

1. Jaz sem On! Nerojeni duh! Ki ima vid v stopalih: Silen in Nesmrtni Ogenj!
2. Jaz sem On! Resnica!
3. Jaz sem On! Ki sovraži to, da bi se zlo pojavljalo v Svetu!
4. Jaz sem On, ki bliska in gromi!
5. Jaz sem On, od kogar prihaja ta Naliv življenja na Zemlji!
6. Jaz sem On, čigar usta vedno gorijo!
7. Jaz sem On, Zaplojevalec in Izpoljevalec v Svetlobi!
8. Jaz sem On, Milina Svetov!
9. 'Srce ovito s Kačo' je moje ime!

Naloga Duhu

Oddelek H

Prikaži se in mi sledi: in naredi, da mi bodo podrejeni vsi Duhovi, tako da bo vsak Duh Neba in Etra, na Zemlji in pod Zemljo; v Puščavi in v Vodi: Vrtinčastega Zraka in Zaganjajočega se Ognja, in vsak Urok in Bič Boga mene ubogal!

Razglas Zveri 666

Oddelek J

IAO : SABAO

Take so Besede!

TOČKA DRUGA

ARS CONGRESSUS CUM DAIMONE

Oddelek A

Adeptus Minor naj stoji v svojem krogu na kvadratu Tifareta, oborožen s svojo Palico in Kupo; a naj izvede celoten ritual v svojem Svetlobnem Telesu. Lahko prižge Svetlobne Kolače, ali Abramelinovo Kadilo; lahko se pripravi s pomočjo Libra CLXXV, ali z branjem Libra LXV, ter s paksami Joge. Lahko prikliče HADITA s pomočjo 'vina in nenavadnih drog,' če mu je to volja, in pa, seveda, če poseduje popolno znanje, ki temelji na izkustvu, o poslovanju s takimi zadevami. Krog naj pripravi z običajnimi obrazci Odganjanja in Posvečanja, itd.

Oddelek A naj izrecitira kot litanijo pred Njegovim Angelom Varuhom, ki vsebuje attribute tega Angela. Vsaka fraza mora biti realizirana s največjo možno osredotočenostjo energije, tako da bo izvedel Samadi, popolno kot je le zmožen, na izjavljeno resnico.

Linija 1: Svojega Angela poistoveti z Ain Sofom in njegovim Ketrom; gre za formulacijo Hadita v neomejenem Telesu Nuit.

Linije 2, 3, 4: Nato potrdi, da je njegov Angel ustvaril (zavoljo samorealizacije skozi projekcijo v pogojeni Obliki) tri pare nasprotij: a) Trdno in Tekoč; b) Nemanifestirano in Manifestirano; in c) Negibno in Gibno. Sicer, Negativno in Pozitivno z ozirom na Materijo, Um in Gibanje.

Linija 5: Svojega Angela proglasi kot 'Svoje Izpopolnjeno Sebstvo'; dodavši, da je ta Individualnost neulovljiva in neoskrnljiva. V Neofitovem Ritualu Z.:Z.: (kakor je bil tiskan v Equinoxu I, II, za stari eon) je Hierofant izpopolnjeni Oziris, ki privede kandidata, naravnega Ozirisa, do istovetnosti s samim seboj. V novem Eonu pa je Hierofant Horus (*Liber CCXX*, I, 49), torej bo Kandidat tudi Horus. Kakšna je potemtakem formula za iniciacijo Horusa? Ne gre več za Človeka, ki šele skozi Smrt doživi iniciacijo. Gre za naravno rast Otroka. Njegove izkušnje torej niso več dojete kot katastrofalne. Njih hieroglif je Norec: nedolžno in nezmožno Dete Harpokrat postane Odrasli Horus, ko zadobi Palico. *Der reine Thor* zgrabi Sveto Kopje. Bakhus postane Pan.

Sveti Angel Varuh je Nezavedna Kreatura Jaza – Spiritualni Falus. Njegovo Poznavanje in Občevanje pomeni okultno puberteto. Torej je primerno, če že na začetku ime Asar Un-nefer nadomestimo z imenom Ra-Hoor-Khuit, in nato z imenom našega lastnega Svetega Angela Varuha, ko nam je le-to sporočeno.

Linija 6: On pozdravi Njega kot BESZa, Materijo, ki uniči in pogoltne Božanstvo, zavoljo Utelešenja nekega Boga.

Linija 7: Nato Ga pozdravi kot APOFRASZa, Gibanje, ki uniči in pogoltne Božanstvo, zavoljo utelešenja nekega Boga. Kombinirano delovanje teh dveh HUDIČEV pomeni dovolitev Bogu, ki ga rotimo, da nastopi in si privoščiči bivanje preko Zakramenta ločenega 'Življenja' (Kruh – meso BESZa) in 'Ljubezni' (Vino – kri ali strup APOFRASZa).

Linija 8: Svojega Angela nato razglasi kot tistega, ki je 'jedel sadež z Drevesa Spoznanja Dobrega in Zla'; sicer, postavši moder (v Diadi, Hokmah), tako da razume formulo Ravnovesja, ki je zdaj Njegovo lastno, saj se je sposoben prilagoditi Svojemu samo-določenemu okolju.

Linija 9: Nato proglasi Svojega Angela kot nekoga, ki je ustanovil Zakon Ljubezni kot Magikalno formulo Vesolja, tako da je sposoben fenomenalno fazo Vesolja znova razrešiti v nominalno, vsled združitve kateregakoli nasprotja v ekstatični strasti spet v eno.

Linija 10: Svojega Angela proglasi za nekoga, ki je določil tako, da mora biti ta formula Ljubezni učinkovita, ne le vsled razrešitve ločenosti Ljubimcev v Njegovo lastno neosebno Božanstvo, temveč tako, da je njihova koordinacija v 'Otroku,' kvintesencializiranem iz njegovih staršev, s čimer ustanovi nek višji red Bitja od njih samih, tako da je vsaka generacija nek alkemijski napredek proti popolnosti v smeri soslednih kompleksnosti, Kakor Linija 9 potrjuje Involucijo, Linija 10 pa Evolucijo.

Linija 11: Nato razglasi Svojega Angela kot nekoga, ki je izumil ta način samorealizacije; namen Utelešenja je zadobitev njegovih učinkov vsled odnosov z drugimi utelešenimi Bitji ter spoznanje njihovih medsebojnih odnosov.

Oddelek Aa

Linija 1: Adept potrdi svojo pravico do pričetja zavestnega občevanja s svojim Angelom, na osnovi dejstva, da je prav ta Angel njega naučil Tajno Magiko, s katero lahko ustvari primerno vezo. V ABRAMELINOVI MAGIKI se tu Adept poimenuje 'Mošeh,' kar je M H, formacija v Jehidah, Hiah, Nešamah, Ruahu – to so Sefirot od

Keterja do Jesoda – 45 – to je mistično število Devetice; dočim je Š 300, kar je mistično število od 24, kar prišteje še dodatnih 15 števil. (Glej Liber D za pomen in korespondence števil 9, 15, 24, 45, 300, 345.)

45 (MH) je tudi ADM, človek. 'Mošeh' je tako ime človeka, ki v sebi prikriva Obliko Boga. Toda v Ritualu naj Adept zamenja to ime s svojim lastnim magijskim motom kot Adepta Minorja. Za 'Israel' pa naj navede svoj lasten Magijski Rod, v skladu z Zaprisegami Našemu Svetemu Redu! Zver 666 je tu uporabil imeni 'Ankh-f-n-khonsu' in pa 'Khem.'

Linija 2: Adept spomni svojega Angela, da je ustvaril Tisto Edino Tvarino, ki jo je Hermes navedel v Smaragdni Tabli, in katere vrlina je, da v sebi združuje vse nasprotujoče si oblike Biti, s čimer služi kot Talisman, napolnjen s Spiritualno Energijo Bivanja, in Elixir ali Kamen, ustvarjen iz fizične baze Življenja. Ta Komemoracija se nahaja med dvema osebnima pozivoma Angelu, in zagotavlja privilegij te Euharistije, ki ustvarja, ohranja in odkuplja vse stvarstvo.

Linija 3: Nato zatrdi, da je on sam 'Angel' ali poslanec svojega Angela; to je, on je um in telo, katerih služba je sprejemanje in prenašanje Besede njegovega Angela. Svojega Angela pozdravi ne le kot 'un-neferja,' Izpopolnitev 'Asarja' samega kot človeka, temveč tudi kot Ptah-apofrasz-Raja, kar pomeni istovetnost (Hadit), zaodeto v Zmaja (Nuit) in tako izpoljenega kot Sonce (Ra-Hoor-Khuit). 'Jajce' (ali Srce) 'ovito s Kačo' je soroden simbol (glej spodaj in pa Liber LXV, kjer je ta ideja razdelana do skrajnosti.)

Oddelek B

Adept nato preide od kontemplacije v delovanje, v sledečih oddelkih od B do Gg. On mora potovati astralno naokrog svojega kroga, izrisujoč primerne pentagrame, sigile in znake. Gre v smeri obratno od urinega kazalca, tako da naredi tri zavoje, od katerih vsak pokrije tri četrtine kroga. Ob prehodu mimo Kiblah, ali smeri proti Boleskinu, da znak Vstopajočega, da bi povzel silo, ki naravno seva iz te točke ter jo projiciral v smeri Magikove poti. Sigili so tisti, ki so podani v Equinoxu, I, 7, gravura X izven kvadrata; znaki pa so 'Znaki Stopenj.' V teh invokacijah mora razširiti svoj obseg in postaviti do skrajnosti (Glej Liber 536!), navzemajoč obliko in zavest Elementarnega Boga vsakega dotičnega kvartirja, nakar začne vibrirati 'Barbarska Imena' Rituala.

Z energijo Imen se mora povsem izpolniti; nadalje, določiti mora svojo Voljo kot dinamični aspekt njegovega Ustvarjalnega Sebstva in jo

primerno simbolično vobličiti, ne rečem kot Žarek Svetlobe ali Ognjeni Meč, ali kakorkoli že, razen kot tisti telesni Nosilec Svetega Duha, ki je posvečen BAFOMETU, vsled svoje vrline, da zakriva Leva in Kačo, da bi Njegova podoba lahko postala na Zemlji čaščena za vedno.

Nato naj Adept razširi svojo Voljo onstran Kroga v tej zamišljeni obliki in naj seva Svetlobo, ki je značilna za priklican Element, in naj vsaka Beseda izleti v strastnem impulzu kakor Puščica, kakor bi ji glas to ukazal. Vsaka Beseda mora akumulirati avtoriteto, tako da se Glava Puščice ob vsaki naslednji Besedi raztegne enkrat dlje od prejšnje v smer kvartirja. Pravitako mora vso svojo osredotočeno zavest izstreliti z njo. Ob zadnji Besedi pa naj jo povleče spet nazaj vase, kakor en močan tok, in naj se temu toku preda, kakor Artemis PANU, tako da ga bo ta čista koncentracija Elementa vsega prečistila in ga zaposedla s svojo strastjo.

Bivši tako v celoti eno z Elementom, naj nato Adept v tem Zakramentu izreče Povelje 'Poslušaj me in naredi' itd. tako, da bo imel tako silen občutek združenosti s tem Kvartom veselja, da se bo čutil popolnoma osvobojen in privilegiran v odnosu do Elementa.

Izgovarjanje Povelja je pomembno. 'Nebo' je Ruah, 'mentalni nivo'; to je domena boga Šua ali Zeusa, kjer se obrača Kolo treh Gun, Treh oblik Bivanja. Eter je 'akaša', 'Duh', Eter iz fizike, ki predstavlja ogrodje, na katerem so zasnovane vse oblike; ta sprejema, zapiše in prenaša vse impulze neosebno, tako da se ob tem prav nič ne spreminja. 'Zemlja' je sfera, v kateri delovanje teh 'prvin' in eteričnih sil lahko zaznavamo. 'Pod Zemljo' je svet tistih pojavov, ki informirajo te zaznane projekcije in določijo njihov poseben značaj. 'Puščava' je kraj mrtvih 'materialnih stvari'; ona je suha (tj. neznana), ker ni zmožna delovati na naš um. 'Voda' je posrednik, preko katerega mi te stvari občutimo; 'zrak' pa je njihov menstruum, v katerem lahko ta občutja miselno dojamemo. Imenuje se 'vrtinčast,' zaradi nestalnosti misli ter slaboumnosti rezoniranja, od česar smo še vedno 'življenjsko' odvisni. 'Zaganjajoči se Ogenj' je svet, v katerem se blodne misli vnamejo v izstreljeno Voljo. Ti štiri stadiji razlagajo, kako se ne-Jaz pretvori v Jaz. 'Urok' Boga je vsaka oblika zavesti, in 'Bič' vsaka oblika delovanja.

Povelje kot celota zahteva od Adepta nadzor vsakega detajla Vesolja, ki ga je Njegov Angel ustvaril, da bi se Sam Sebi lahko manifestiral. Pokriva ukaz prvobitne projekcije Možnega v posamezniku, v antitetičnem izumu, ki je zvijača Uma, ter v uravnovešeni trojnosti načinov ali stanj bivanja, katerih kombinacija tvori značilnosti Kozmosa. Vsebuje tudi nek standard ustroja, neko rigidnost, ki omogoča referenco. Na tako

osnovanih okoliščinah, ki niso neke stvari po sebi, temveč kanon, po katerem se stvari ravnajo in oblikujejo, je zgrajen Tempelj Biti, čigar material je po sebi povsem misteriozen, neulovljiv kakor Duša, in ki se, kakor ona tudi, zamišlja preko simbolov, ki jih lahko čutimo, zaznamo in si jih prilagodimo za našo rabo ne da bi o njih vedeli vso Resnico. Adept vse te rubrike povzame tako, da potrdi svojo pravnomočnost nad vsako obliko izraza, ki je za Bivanje možna, bodisi da gre za 'urok' (idejo, zamisel) ali pa 'bič' (dejanje) 'Boga,' se pravi, njega samega. Adept mora sprejeti vsakega 'duha,' vsak 'urok,' vsak 'bič,' kot del svojega okolja, in jih narediti za svoje 'podložnike'; to je, smatrati jih mora za svoje lastne aktualne vzroke. Oni so ga naredili to, kar on je. Oni natančno odgovarjajo njegovim lastnim sposobnostim. Oni so vsi – na koncu – enako pomembni. Dejstvo, da on je to, kar je, dokazuje, da so vse rubrike med seboj uravnotežene. Udarec vsakega novega vtisa prizadene celotno zgradbo po svoji meri. Torej mora uvideti, da je vsak dogodek podvržen njemu. Do njega pride, ker ga on potrebuje. Železo rjavi, ker molekule zahtevajo kisik, da bi zadostile svojim težnjam. One ne moledujejo dušiku; zato je do kombinacije s tem plinom sploh ne pride. Vsa naša izkustva pripomorejo k temu, da bi bili v sebi popolni. Sami se jim čutimo podvrženi tako dolgo, dokler ne dojamemo tega dejstva; in ko to dojamemo, vidimo, da so le-oni nam podložni. In kadarkoli se hočemo izogniti nekemu izkustvu, kateremukoli že, s tem delamo sami sebi krivico. Tako zatiramo svoje lastne težnje. Živeti pomeni spreminjati se; nasprotovati spremembi pomeni upirati se zakonu, ki smo ga izglasovali, da bi nadzirali svoja življenja. Zgražanje nad svojo usodo pomeni torej odpoved naši suverenosti ter invociranje smrti. Res je, vsako zlorabo zakona smo obtežili s smrtnim pogubljenjem. In vsako napačno utelešenje vtisa kaže na pomanjkanje neke posebne sposobnosti, ki bi služila temu.

Oddelek B tvori invocacija (priklic in vsrkanje oziroma poistovetenje; op.p.) Zraka na Vzhodu, ob viziji zlato žareče puščice.

Oddelek C

Nato adept invocira Ogenj na Jugu; rdeči plameni so žarki, ki sevajo iz njegovega Verenduma.

Oddelek D

Nato invocira Vodo na Zahodu, njegova Palica izžareva plavi sijaj.

Oddelek E

Gre na Sever, da priključite Zemljo; zelene cvetlice izplamte vajo iz njegovega orožja. Ob stalni praksi, ki pelje v popolnost v tem Delu, nam postane samodejno pripisovanje vseh teh kompleksnih idej in namer k pripadajočim besedam in dejanjem. Ko to dosežemo, gremo lahko globlje v samo formulo in poenostavimo njene korespondence. Tako lahko priključimo vodo na način vode, raztegujoč svojo voljo kakor en neustavljivi tok v gibanju, upoštevajoč vsak njen gravitacijski nagib, ob videzu miline in slabotnosti. Lahko si pomagamo z njeno inertnostjo, da se vedno vrača v svojo sfero, in s tem ob uporabi zavestne spretnosti prečistimo in umirjamo zaznavne in čustvene prvine svojega značaja, ter razrešimo ali si odstranimo tiste ovijajoče niti predsodkov, ki nas ovirajo pri delovanju po naši resnični volji. Pri ostalih invokacijah moramo uporabiti enake spretnosti.

Oddelek F

Nato se Adept vrne v svoj Tifaretov kvadrat svojega Taua ter invocira Duha, obrnjen proti Kiblah, izrisavši aktivne Pentagrame Duha in sigil, imenovan Znamenje Zveri ter Znake L.V.X. Nato vibrira Imena, raztezujoč svojo Voljo na isti način, le tokrat vertikalno navzgor. Obenem razširi Izvor te Volje – tajni simbol Sebstva – okrog in izpod sebe, s tem potrjujoč, da se Sebstvo, sicer dvojno po svoji obliki, ne more sprijazniti s svojim neujemanjem s Sfero Nuit. Zdaj naj si predstavlja, ob zadnji Besedi, da je Glava njegove volje, v katero je strjena njegova zavest, kako odpre svojo vrzel (Bramarandra-Čakra, pri spoju lobanjskih hemisfer) na temenu in izloči kapljo kristalno čiste rose, in da je ta biser njegova Duša, devica, ki se predaja svojemu Angelu, izstiskajoč se iz njegovega bitja vsled intenzivnosti njegove Aspiracije.

Oddelek Ff

S temi besedami Adept ne povleče svoje volje nazaj vase, kakor v prejšnjih Oddelkih. Zamišlja si jih kot odseve Resnice na površini rose, kjer se njegova Duša trepetaje skriva. Dojema jih kot prvo formulacijo njegove zavesti o naravi Njegovega Svetega Angela Varuha.

Linija 1: 'Bogovi' vključujejo vse zavestne elemente njegove narave.

Linija 2: 'Vesolje' vključuje vse možne pojave, ki se jih lahko zaveda.

Linija 3: 'Vetrovi' so njegove misli, ki so mu preprečevale, da bi dosegel svojega Angela.

Linija 4: Njegov Angel je ustvaril 'Glas,' magijsko orožje, ki proizvaja

'Besede,' in te besede so bile modrost, s katero je On ustvaril vse stvarstvo. 'Glas' nujno predstavlja neko vez med Adeptom in njegovim Angelom. Angel je 'Kralj,' to je, Nekdo, ki 'zmore,' 'izvor avtoritete in vir časti'; pravitako Kralj (ali Kraljevič), ki odreši Začarano Princeso in jo naredi za Kraljico. On je 'Vladar,' 'nezavedna Volja'; nič več motena s strani nevednega in kapricioznega zavestnega človeka. In On je tudi 'Pomočnik,' od kogar prihaja tisti nezgrešljivi poriv, ki pošlje Dušo, da se požene prek' nebes po svoji poti s takim zagonom, da jo privlačnost tujih orbit ne more več od nje odvracati. 'Poslušaj me' – to zdaj izgovori normalna človeška zavest, povlečena nazaj v fizično telo; Adept se mora prostovoljno odreči svojemu dosežku, kajti ni še njegovo celotno bitje tisto, ki se vnema pred Ljubljanim.

Oddelek G

Adept, čeprav povlečen vase, mora ohraniti Razsežnost svojega Simbola. Ponovi znake, kakor poprej, le da zdaj izriše Pasivni Priklicni Pentagram Duha. Svojo zavest osredotoči v svoj Dvojni-Simbol Sebstva, in ga skuša uspraviti. Toda če je bila operacija izvedena pravilno, potem je njegov Angel sprejel daritev Rose in goreče zagrabil ta raztegnjeni simbol Volje proti Njemu. On bo zatorej to silovito pretresel, da bo zavibriralo v ljubezni in odjekalo izrečene Besede tega Oddelka. Zaslišal bo celo s svojimi telesnimi ušesi ta odjek, a ga ne bo mogel opisati. Obenem bo glasnejše od groma in nežnejše od šepeta nočnega vetra. Obenem mu bo nerazločno in polno pomenov, ki jih še nikoli ni slutil.

Potruditi se mora z vso močjo svoje Duše, da premaga Voljo svojega Angela in se skriva v najzakotnejšo celico trdnjave zavesti. Posvetiti se mora temu, da vzdrži naskok Glasu in Vibracije, dokler njegova zavest ne omedli v Ničnost. Kajti če ostane zgolj en sam atom lažnega Jaza, potem ta atom oskruni nedolžnost Resničnega Sebstva in profanira Zapisego; ob prihodu Angela bi ta atom tako zažarel, da bi prekril ves preostali um, ga ustrašoval in postal blazen despot, ki bi uničil vse kraljestvo.

A ker je za čute vse mrtvo, kdo se potem lahko postavi nasproti Angelu? Stres našega Duha mora tako intenzivirati, da bodo Njegove lojalne legije Levjih Kač skočile iz svojega kritja in prebudile Adepta, da postane priča njihove Volje in se udeleži njihovega entuziazma, tako da se bo zavedal njihove namere ter uzrl v njeni preprostosti razrešitev vseh svojih zmedenosti. Tako torej se Adept osvesti dejstva, da ga je odneslo skozi steber njegovega Simbola Volje, in da je Njegov Angel v resnici on

sam, v tej tako intimni vezi, ki je skoraj istovetnost, in to ne v enotnem Jazu, temveč v vsakemu nezavednemu elementu, ki je udeležen v tem navalu.

To vzhičenost spremlja vihar bleščeče svetlobe, skoraj vedno, in v mnogih primerih tudi izbruh zvoka, tako čudovitega in vrhunskega, čeprav po značaju lahko zelo variira.

Poplava zvezd izbruhne iz glave Simbola Volje in se raztrosijo prek neba v sijajne galaksije. Ta razpršitev poruši osredotočenost Adepta, čigar um ne more nadzirati tako mnogovrstnega veličastja; po pravilu se preprosto omamljen potopi v normalnost, ne spominjajoč se ničesar, razen medlega vtisa popolne sprostitev in neizrekljivega zanosa. Ponavljanje ga potem ojača, da je sposoben dojeti naravo svojega dosežka; in njegov Angel, ko je vez enkrat vzpostavljena, ga obiskuje in trenira na prefinjen način, da postane dovzeten za njegovo Sveto prisotnost, in prigovarjanje. A lahko se zgodi, posebej po ponavljajočem se uspehu, da Adepta ne odvrže nazaj v smrtnost vsled eksplozije Zvezdne Ujme, temveč se poistoveti z neko posebno 'Levjo Kačo,' zavestno in vedno znova, dokler ta ne najde svojega primernege mesta v Vsemirju, ko njeno skrito sebstvo ne vzcveti kot resnica, ki jo Adept potem lahko vzame s seboj na zemljo.

A to je le stranski učinek. Poglavitni smoter Rituala je ustanovitev odnosa nezavednega jaza z Angelom na tak način, ki daje Adeptu zavedanje o njegovem Angelu kot enosti, ki izraža vsoto vseh Elementov tega Jaza, da njegova normalna zavest vsebuje tuje sovražnike, ki jih uvedejo slučajne okoliščine, in da njegovo Poznavanje in Občevanje Svetega Angela Varuha uniči vse dvome in utvare, nudi vse blagodeti, uči vso resnico in vsebuje vse radosti. A pomembno je, da Adept ne počiva v zgolj izrazljivi realizaciji svojega zanosa, temveč se vzpodbode v razčlenjanju tega odnosa, da ga privede v razumske izraze, da bi s tem razsvetlil svoj um in svoje srce v smislu, ki je tako superiornejši od nekega fanatičnega entuziazma, kakor je Beethovenova glasba superiornejša napram zahodno-afriškimi vojnim bobnom.

Oddelek Gg

Adept mora dojeti, da to njegovo Dejanje Združitve z angelom vključuje (1) smrt njegovega starega mišljenja, razen v kolikor njegovi nezavedni elementi ne ohranijo spomina ob njegovem vsrkanju, in (2) smrt njegovih nezavednih elementov samih. Toda njihova smrt je prej prepород njihovega življenja skozi ljubezen. On potem, vsled njihovega

zavestnega dojetja, ločeno ali skupaj, postane 'Angel' svojega Angela, kakor je Hermes Beseda Zeusa, čigar lasten govor je Gromenje. V tem oddelku tako adept spregovori artikulirano, kakor je to pač z besedami mogoče, kaj njegov Angel pravzaprav je za njega samega. To izgovori, s svojim Svetlobnim Telesom povsem potegnjenim v njegovo fizično telo, da bi prisilil Svojega Angela nastaniti se v njegovem srcu.

Linija 1: 'Jaz sem On' potrjuje uničenje občutka ločenosti jaz in Jaza. To je potrditev bivanja, a le tretje osebe. 'Nerojeni Duh' je osvobojen vsega prostora, z 'vidom v stopalih,' tako da si lahko izbira svojo lastno pot. 'Močan' je G B R, Magik obdan z Soncem in Luno (glej Liber D in 777). 'Nesmrtni Ogenj' je kreativni Jaz; neosebna energija ne more izginiti, v kakršnikoli obliki se že pojavlja. Izgorevanje je Ljubezen.

Linija 2: 'Resnica' je nujen odnos med katerimakoli dvema stvarima; torej, čeprav vključuje dvojnost, nam omogoči zaznavanje, da sta dve stvari v resnici ena, ker namreč zahteva, da se jo definira z njenimi komplementi. Tako je hiperbola ena preprosta ideja, toda njeno konstrukcijo določita dve krivulji.

Linija 3: Angel, kakor ga adept pozna, je bitje v Tifaretu, ki zakriva Keter. Adept se uradno ne zaveda višjih Sefirot. On ne more zaznavati, kakor Ipsissimus, da so vse stvari enako privid, kakor tudi Absolut. Nahaja se v Tifaretu, čigar služba je Odkupljenje, in obžaluje dogodke, ki so povzročili navidezno Žalost, od katere je ravnokar pobegnil. Zaveda se pravitako, celo na višku svoje ekstaze, omejenosti in defektov svojega Dosežka.

Linija 4: To se nanaša na pojave, ki spremljajo Dosežek.

Linija 5: To pomeni spoznanje Angela kot Resničnega Sebstva njegovega nezavednega jaza, skrivno Življenje njegovega telesnega življenja.

Linija 6: Adept dojame vsak dih, vsako besedo njegovega Angela kot polno kreativnega ognja. Tifaret je Sonce, in Angel je spiritualno Sonce Duše Adepta.

Linija 7: V tem je povzet celoten proces privedbe pogojenega Vesolja do samospoznanja preko formule generacije (Jod in He se realizirata, Volja in Razumevanje, preko dvojčkov Vav in He, Uma in Telesa; duša se vsadi v telo čutno-zavezanih oči in z-razumom-operjenega uma, se jima predstavi kot Sostanovalka, in se udeleži njunega zavedanja Svetlobe.

Linija 8: 'Milina' ima tu svoj pristni pomen 'Ugodja.' Obstoj Angela je upravičenje bistrumnosti stvarjenja.

Linija 9: To linijo moramo preučiti v luči Libra LXV.

Oddelek H

Ta rekapitulacija zahteva skupni odhod Adepta in Angela da si 'privoščita užitek na Zemlji med živimi.'

Oddelek J

Zver 666 je z izumom pričujočega načina rabe tega Rituala vsled svoje lastne prakse dokazal, da ima neustavljivo moč, če je pravilno izveden, in bo s tem, ko ga je zdaj napisal za ves svet, kakor en okras za Adepta, ki si ga prisvoji, da bi na koncu svojega dela vzkliknil Hail Njegovemu imenu. To naj bi ga opogumilo v Magiki, da se spomni, kako je Nekdo z njim uspel doseči Poznavanje in Občevanje Svetega Angela Varuha, ki ga ni več zapustil, temveč ga je naredil za magusa, za Besedo Horusovega Eona!

Kajti vedite, da Ime IAU, v svojem najtajnejšem in najmogočnejšem pomenu, razglša Formulo Magike ZVERI, s katero je opravil mnoga čudesa. In ker je tako hotel, da bi ves svet dosegel to Veščino, ga je tu skrtil, tako da bi tisti, ki so tega vredni, lahko zadobili Njegovo Modrost.

Naj se I in U soočita z vsem; a morata čuvati svoj A pred napadi. Eremit zase, Norec za sovražnike, Hierofant za prijatelje, Devet po značaju, Nula po dosežku, Pet po funkciji. V govoru hiter, subtilen in tajen; v misli ustvarjalen, nepristranski, nevezan; v dejanju nežen, strpen in vztrajen. Hermes za sluh, Dioniz za otip, Pan za oko.

Devica, dete in Zver!

Lažnivec, Idiot in Gospodar Ljudi!

Poljub, krohot, in mukanje; tisti, ki ima ušesa za slišanje, naj sliši!

Vzemite torej deset kot eno, in to eno v treh, da bi jih skrili v šestico!

Tvoja Palica za vse Kupe, in tvoj Disk za vse Meče, a se ne izneveri svojemu Jajcu!

Še več, IAU (sc. hebr. **יאו**; gr. IAF; op.p.) je v resnici 666, vsled vrline Števíla; in to je Misterij vseh Misterijev; kdor ga pozna, je adept vseh adeptov ter Mogočni med magiki!

In ta beseda SABAU, bivši Tri krat Dvajset in Deset, je ime Očesa in Vrag naš Gospod in Mendeški Kozel. On je Gospod Sabata Adeptov, in Satan, torej pravtako Sonce, čigar Magikalno število je 666, pečat Njegovega služabnika ZVERI.

In pravtako, SA je 61, AIN, Nula Nuite; BA pomeni iti, za HADITA; in U je njuno Sonce, ki je Ra-Hoor-Khuit.

Zatorej naj Adept da njegov sigil na vse besede, ki jih zapiše v Knjigo Del svoje Volje.

In besede naj se končajo z "Take so Besede!" Kajti s tem bo vsem, ki se nahajajo okrog njegovega Kroga, razglasil, da so te Besede resnične in silovite, in da zavežejo to, kar hoče zavezati, ter odvežejo to, kar on hoče razvezati.

Naj Adept izvede ta Ritual pravilno, popolno v vsakem delu, enkrat dnevno za en mesec, nato dvakrat dnevno za dva meseca, ob zori in ob mraku, nato trikrat, dodavši še poldan, in potem, ko še polnoč zavzame svoj tok, štirikrat na dan za štiri mesece. Enajsti mesec pa naj bo v celoti posvečen temu Delu; naj bo marljiv v nepretrganem trudu in vnemi, zanemarjajoč vse drugo, razen gole potrebe po hrani in spanju. Vedeti mora namreč, da je bila resnična Formula, ki je Zveri omogočila Dosežek, tale:

KLJIČI POGOSTO.

Tako naj vsi ljudje končno prispejo do Poznavanja in Občevanja Svetega Angela Varuha: tako pravi Zver, in roti svojega lastnega Angela, da bi ta knjiga bila goreča Svetilka in kakor en živ Studenec Svetlobe in Življenja za tiste, ki jo berejo.

DODATEK VIII

LIBER ASTARTE
VEL BERYLLI
SUB FIGURA CLXXV

0. To je Knjiga Združitve Samega Sebe z nekim posebnim Božanstvom skozi vdanost.

1. Razmislek pred Pragom. – Najprej o izboru posebnega Božanstva. To ni tako pomembno, v kolikor izberemo božanstvo, ki se ujema z našo lastno vzvišeno naravo. Kakorkoli že, ta način ni tako prikladen za stroge bogove, kot je Saturn, ali intelektualne, kot je Tahuti. Toda za take, ki v sebi vsebujejo neko obliko in način ljubezni, je to popolna metoda.

2. O poglavitni metodi te Magijske Veščine. – Častilec naj dobro razmisli naslednje dejstvo: čeravno sta Krist in Oziris eno božanstvo, moramo vendar prvega častiti s krščanskimi, in drugega z egipčanskimi rituali; in to četudi sta rituala obredno ekvivalentna. Ob tem moramo posedovati en simbol, ki je iznad teh omejitev; in zadevajoč tudi Božanstvo, obstajati mora ena potrditev njegove istovetnosti, tako z vsemi drugimi sličnimi bogovi drugih nacij, kot tudi z Vsevišnjim, čigar so vsi le delni odsevi.

3. O glavnem prostoru čaščenja. – To je Srce Častitelja, ki ga simbolično predstavlja soba ali mesto, ki ga ima najraje. In najljubši prostor v njej mora biti svetišče njegovega templja. Najprimerneje je, da se to svetišče in oltar nahaja ločeno nekje v gozdu, ali v privatnem gaju, ali vrtu. Biti mora zavarovano pred vulgarnim svetom.

4. O Podobi Božanstva. – Tam naj se nahaja podoba Božanstva; prvič, ker le-ta napolni zavest; in drugič, ker neke moči vstopijo vanjo in jo naselijo vsled vrline obredov; tako vsaj pravijo, in Mi tega ne zanikamo. Ta podoba naj bo najlepša in najpopolnejša, ki si jo je častilec zmožen nabaviti; ali če zmore, naj jo sam nariše ali izdolbe ali izkleše, to je najboljše. Božanstva pa, ki se jim ne prilega nobena podoba, naj se častijo v praznem tabernaklju. Taki so Brahma, in Allah; tudi Jehovah, kakor so si ga predstavljali po osvoboditvi iz suženjstva.

5. Nadalje zadevajoč svetišče, ali tabernakelj. – Svetišče naj se opremi z ornamenti v skladu s korespondencami, ki so podane v Libru 777. Z bršljanom in borovimi storži, za Bakhusa, ter s sadjem in vinom pred njim. Za Cerero je primerno žito, koruza, in keksi; za Diano srebrenka in vse belkaste zelike, ter čista voda. Dobro je, če dodamo primerne talismane planetov, znamenj in elementov za podporo. Filozofus bo že vedel, kako to narediti v luči Knjige 777, tekom Čaščenja. Pravtako je dobro, če krog poprej opremimo s pravimi znaki in imeni.

6. O Obredih. – Filozofus naj pripravi močno Invokacijo dotičnega Božanstva, po svojem lastnem ustvarjalnem porivu. A naj bo sestavljena iz naslednjih delov: -

Prvič, Rotitev, kakor sužnja njegovemu Gospodarju.

Drugič, Zaobljuba, kakor vazala njegovi Ligi.

Tretjič, Memorial, kakor otroka njegovemu Staršu.

Četrtič, Molutev, kakor duhovnika njegovemu Bogu.

Petič, Dialog, kakor Brata z njegovim Bratom.

Šestič, Zaklinjanje, kakor Prijatelja z njegovim Prijateljem.

Sedmič, Madrigal, kakor Ljubimca njegovi Priležnici.

In zapomnite si, da je prvo vzgib strahospoštovanja, drugo zvestobe, tretje odvisnosti, četrto oboževanja, peto zaupanja, šesto tovarštva, sedmo strasti.

7. Nadalje zadevajoč obrede. – Ta Invokacija naj bo glavni del odrejenega obreda. In naj Filozof nikakor ne zanemari usluge strežnika. On naj pomete in počisti prostor, in ga poškropi z vodo ali vinom, kakor je pač primerno za neko Božanstvo, ter ga posveti z oljem in s takim ritualom, ki se mu bo zdel najboljši. Vse mora biti storjeno temeljito in natančno.

8. O trajanju čaščenja in terminu. – Za čaščenje naj se določi točen datum; rečeno je, da je najkrajši čas devet krat sedem dni, ter najdaljši sedem krat devet let. Kar pa se ur tiče, naj bo to trikrat dnevno, ali najmanj enkrat, in naj se spanec prekine vsaj enkrat vsako noč zavoljo nekega namena oboževanja.

Nekim bo primerneje določiti točno uro obreda, dočim se bodo drugi zanašali na spontan ustvarjalni vzgib; tu ni nobenega pravila.

9. O Oblačilih in Instrumentih. – Palica in Kelih sta primerna za to Umetnost; nikoli Meč ali Bodalo, nikoli Disk, razen če je slučajno istega značaja kot sam obred. Tudi če je tako, je najbolje uporabiti Palico in Kelih, in če bi morali izbirati, potem Kelih.

Halja Filozofusa je najprimernejša, ali pa Adepta Znotraj; ali pa

oblačilo, ki se najbolj ujema z dotičnim Božanstvom, kot na primer bassara za Bakhusa, bela halja za Vesto, za katero lahko uporabimo tudi Svetilko; ter koso ali srp za Khronosa.

10. O Kadilih in Pitnem darovanju. – Kadilo mora biti v skladu z značajem Božanstva, kakor je mastika za Merkurja, ditanija za Perzefono. Pitna daritev za Melanholijo bi bil zvarek iz volčje česnje, in za Uranusa iz indijske konoplje.

11. O usklajenosti obredov. – Vse to je treba pravilno razmisliti, v jeziku skrajne lepote, ki ga je Filozofus zmožen, skupaj z, če ima to spretnost, glasbo, prepleteno, če gre za posebej radoživno Božanstvo, s plesom. To treba vnaprej pripraviti ter se v tem izuriti, tako smo povsem v ritmu svojih aspiracij in je to del naše biti.

12. O raznolikosti obredov. – Ker se vsi ljudje med seboj bistveno razlikujejo, čeprav so v esenci istovetni, tako naj se tudi obredi bistveno skladajo v svoji raznolikosti. Zavoljo tega je veliko prepuščenega izvirnemu ustvarjalnemu Ingeniju samega Filozofusa.

13. Zadevajoč življenje oboževalca. – Način življenja mora biti tak, kakor je po godu dotičnemu Božanstvu. Če hočemo priklicati Neptuna, gremo lahko na ribolov; za Hadesa pa je bolje, da se ne približujemo vodi, ki je Njemu mrzka.

14. Nadalje o življenju oboževalca. – Naj izloči iz svojega življenja vsako dejanje, besedo ali misel, ki je sovražna dotičnemu Božanstvu; kakor nečistovanje za Artemido na primer, ali izmikanje za Aresa. Poleg tega se mora izogibati vsake grobosti ali neprijaznosti v mislih, besedah, ali dejanjih, uvidevajoč, da se iznad vsakega delnega Božanstva nahaja Eden, v katerem je Vse Eno. S tem ne mislimo na določene potrebne krutosti, s katerimi določena Božanstva izpoljujejo svojo Ljubezen, kakor Kali in Pan na primer. Zatorej naj pred pričetkom čaščenja izvaja prakse iz Libra Jugorum.

15. Nadalje o tem. – Čeprav so ljudje polno zaposleni s svojimi vsakdanjimi aferami, pa je ta metoda prilagodljiva potrebam vseh.

In Mi smo za pričo, da je to, kar sledi, Srž in Bistvo celotne Metode.

Prvič, če nimamo Podobe, lahko vzamemo karkoli in to posvetimo kot Podobo našega Boga. Enako naredimo z oblačili, instrumenti, kadili in pitno daritvijo; mar nimamo za oblačilo svoje nočne halje ali spalne srajce; in za palico svoje sprehajalne palice; in za kadilo šibic; in za pitno daritev kozarca vode?

Toda vsako posvečeno stvar moramo uporabljati zgolj v službo svojemu Božanstvu, in za nič drugega.

16. Nadalje o stvari. – Naslednje, v zvezi s časom, če ga nimamo dovolj na razpolago. Truditi se moramo mentalno s svojo Invokacijo, z osredotočanjem ter izvajanjem te Invokacije v svojem srcu, ko imamo priložnost. In izkoristiti moramo vsako najmanjšo priliko za to.

17. Nadaljevanje. – Tretje, če imamo priložnost in smo pripravljeni za to, skušajmo simbole ponotranjiti, tako da se ves obred, četudi v solidno opremljenem svetišču, dogaja tudi znotraj v našem srcu, to je, v svetišču našega telesa, ki mu je zunanji tempelj zgolj podoba.

Kajti v možganih se nahaja tabernakelj, v katerem ni nobene podobe; naš dah pa je dišava in pitna daritev.

18. Nadaljevanje. – Še o nalogi. Častilec mora v destilatorju svojega srca vsako misel, ali besedo, ali dejanje, pretvoriti v duhovno zlato svoje predanosti.

In sicer: kadar je, naj si reče, 'To hrano jem v zahvalo svojemu Božanstvu, ker mi jo je podaril, da bi se lahko ojačal in častil Njega.'

Ali, ko gremo spat, 'Grem spat v zahvalo in blagoslov mojemu Božanstvu, da bi se osvežil za Njega nadaljnje čaščenje.'

Ali, kadar delamo na zemlji, 'Kopljem to zemljo, da bo lahko sveže cvetje (ali sad, ali karkoli drugega) izrastlo iz nje, v Njegovo slavo, in bom jaz, prečiščen skozi garanje, lahko bolje Njega častil in se mu predajal.'

Ali pa: ob kakršnemkoli početju, vedno prej dobro razmislimo v svoji glavi, če to počnemo v čaščenju Boga, tako od ene okoliščine do druge, vseskozi do zaključka zadeve. In ne izpeljimo zadeve preden tega ne storimo.

Kakor je zapisano: Liber VII, pogl. 5. –

22. Vsak dih, vsaka beseda, vsaka misel je dejanje ljubezni s teboj.

23. Bitje mojega srca je nihalo ljubezni.

24. Moje pesmi so nežni vzdih.

25. Moje misli so vzhičenje samo.

26. In moja dejanja so miriade Tvojih Otrokov, zvezde in atomi.

In dobro si Zapomnimo, da ako smo resnični ljubimci, bi vse to počeli iz naše lastne narave in brez najmanjše omahljivosti ali zmote, niti v najneznatnejšem delčku tega.

19. O Lektiri. – Naj Filozofus bere samo svoje primerke svetih knjig Teleme, med celotnim razdobjem svojega čaščenja. A če se naveliča, naj potem bere knjige, ki nimajo nič skupnega z ljubeznijo, kakor za rekreacijo.

Vendar mora izpisati vsak verz svojega primerka svetih knjig Teleme,

ki govori o tej stvari, razglablja o njej, ali jo razlaga. Kajti v njih je modrost in tako globoka magika, da se je ne da izgovoriti na noben drug način.

20. O Meditacijah. – V tem se nahaja najsilovitejši način za doseg Cilja, za tistega, ki je temeljito izvežban, bivši prečiščen skozi prakso Transmutacije dejanja v predanost, ter posvečen vsled pravilnega izvajanja svetih obredov. Vendar je v tem tudi nevarnost, kajti Um je kakor živo srebro, in meji na Brezno, in oblegan od mnogih siren ter hudičev, ki ga skušajo in napadajo, da bi ga uničili. Zatorej naj častilec pazi in natančno določi svoje meditacije, kakor človek, ki koplje kanal iz enega morja v drugega.

21. Nadalje o tem. – Filozofus naj meditira o vsaki ljubezni, ki ga je kdaj vznemirjala. Obstaja ljubezen Davida in Jonatana, in ljubezen Abrahama in Izaka, in ljubezen Leara in Kordelije, in ljubezen Damon in Pythiasa, in ljubezen Sapfo in Atisa, in ljubezen Romea in Julije, in ljubezen Danteja in Beatriče, in ljubezen Paola in Frančeske, in ljubezen Cezarja in Lukrecije Borgiae, in ljubezen Aucassina in Nicolette, in ljubezen Dafnisa in Khloe, in ljubezen Kornelije in Kaiusa Grakha, in ljubezen Bakha in Ariadne, in ljubezen Kupida in Psihe, in ljubezen Endimiona in Artemide, in ljubezen Demetre in Perzefone, in ljubezen Lakšmi in Višnuja, in ljubezen Venere in Adonisa, in ljubezen Bude in Anande, in ljubezen Jezusa in Janeza, in še mnoge druge.

Obstaja pravtako ljubezen mnogih svetnikov do njihovih izbranih božanstev, kakor Frančiška Asiškega do Krista, Sri Sabhapaty Swamija do Mahešvare, Abdulaha Hadžija Širazija do Allaha, Sv. Ignacija Lojolskega do Marije, in še mnoge drugih.

Vzame naj vsako noč eno od teh zgodb za meditacijo, jo podoživi v mislih, doumevši istovetnost vsake, neskončno skrbno in vneto, in sebe predstavljajoč si kot enega izmed ljubimcev ter svoje Božanstvo kot drugega. Tako boš prešel skozi vse avanture ljubezni, ne pozabivši na nobeno; in vsaki dodaj zaključek: Kako je to bled odsev moje ljubezni do tega Božanstva!

Vendar od vsake zgodbe izvleci nek poduk o ljubezni, neko domačnost s to ljubeznijo in zaupanje, da te bo privedla do popolne ljubezni. Od ene se nauči ponižnosti ljubezni, od druge njene poslušnosti, od tretje njene intenzivnosti, od četrte njene čistosti, in od pete njene spokojnosti.

Tako bo tvoja ljubezen postala popolna, in bo vredna tiste popolne ljubezni Njega.

22. Nadalje o meditaciji. – Naj si Filozofus predstavlja, da mu

je uspelo predati se, in da se mu je prikazal njegov Gospod, in da se pogovarjata, kot se zdi primerno.

23. O Misterioznem Trikotniku. – Kakor otrok lahko strga tri vrvi vsako posebej, a jih ne more niti orjak strgati, če so primerno skupaj povezane, tako naj Filozofus preplete te tri metode Magike v en Urok.

Zavoljo tega mora razumeti, da so one tri v resnici Ena, kajti Cilj je Eden, in tudi metoda je ena, celo tista, po kateri obrnemo misli na Božanstvo skozi ljubezen v vsakem dejanju.

In da bi se tvoj soplet ne izmuznil, je tu tanka vrv, ki se tesno ovija okrog in okrog vsega, celo Mantram ali Nепrekinjena Molitev.

24. O Mantrah ali Nепrekinjeni Molitvi. – Naj Filozofus vtke Ime izbranega Božanstva v eno misel, kratko in ritmično, kakor na primer, za Artemido: Epelthon, epelthon, Artemis; ali za Šivo: Namō Šivaja namaha Aum; ali za Marijo: Ave Maria; ali za Pana: Haire Zoter Kozmu, Io Pan, Io Pan; ali za Allaha: Hua Allahu alazi lailaha illa Hua.

To naj ponavlja dan in noč brez prekinjanja, mehansko v svojih možganih, ki se bodo tako pripravili na Prihod tega Gospoda, in se oborožili proti vsem drugim.

25. O Aktivnem in Pasivnem. – Naj Filozofus preide iz aktivne ljubezni do svojega izbranega Božanstva v stanje pasivnega pričakovanja, celo odbojnosti, a ne odbojnosti vsled nejevolje, temveč skrajne čednosti.

Kakor je zapisano, Liber LXV, ii, 59, 'Klical sem te in potoval s Teboj, in mi ni nič pomagalo.' 60, 'Strpno sem čakal, a Ti si bil z menoj od vsega začetka.' Nato pa naj spet postane Aktiven, dokler se med dvema stanjema ne vzpostavi pravec ritem, podoben nihanju nihala. A mora vzeti na znanje, da je za to potrebna visoka inteligenca; kajti on mora stati domala izven sebe, da bi lahko zapažal te svoje faze. In to početje je neka velika Veščina, ki pripada prej neki drugi stopnji kot Filozofusovi. Niti ni to koristno samo po sebi, temveč je prej nekaj nasprotnega v tej posebni praksi.

26. O tišini. – Lahko pa pride čas tekom te prakse, ko zunanji simboli čaščenja in predanosti izginejo, ko duša nekako obnemi v prisotnosti svojega Boga. Vendar ne gre za prenehanje, temveč za transmutacijo suhega semena molitve v zelene brste koprnenja. To koprnenje je spontano, in ga je treba pustiti rasti, pa naj bo sladko ali grenko. Mnogokrat je to kakor ene peklenske muke, v katerih se duša žge in zvija nenehno. Vendar se končajo in potem se prosto in odkrito nadaljujejo v našo Metodo.

27. O suši. – Naslednje stanje, v katerem se naša duša včasih znajde,

je ta temna noč. In ta je vsekakor prečiščujoča, v takih globinah, ki jih duša ne more premeriti. Manj je podobno bolečini, kot smrti. A to je neobhodna smrt pred triumfalnim vstajenjem telesa.

To stanje moramo pošteno prestat; in brez poskusov, da bi jo ublažili. Prekinitev tega bi pomenilo prekinitev cele Metode in povratek v svet izven. Ta strahopetnost ne izniči le vsega, kar je bilo prestanega, temveč uniči vrednost Zaprisege Zvestobe, ki smo jo zaprisesgli, ter naredi našo voljo za posmeh ljudem in bogovom.

28. O Utvarah Hudiča. – Zapomnite si dobro, da vas bo v tem stanju suhota tisočerih skušnjav zvabila stran; pravtako boste na tisoč načinov prelomili svojo zaprisego v duhu, ne da bi jo prelomili v črki. Proti temu lahko ponavljate besede svoje prisege glasno vedno znova, dokler skušnjava ne mine.

Pravtako vas bo hudič prepričal, kaj je najbolje za operacijo, in vas preplašil, da boste ob zdravje ali pamet, če mu ne boste verjeli.

In lahko pošlje nad vas vizije, ki so hujše od blaznosti.

Proti vsemu temu je samo eno zdravilo, Disciplina vaše Zaprisege. Ali pa boste prestali obrede, ki bodo za vas nesmiselni in odvrtni, in boste preklinjali svojega Boga. A to ne velja kaj dosti, kajti to niste vi, če se le držite Črke svoje Zaobljube. Vaše Duhovne Oči so namreč zaprte, kajti če bi jim zaupali, bi se znašli na robu brezna, in bili pahnjeni z njega.

29. Nadalje o tem. – Vendar so od teh grozot še bolj prefinjene Utvare Uspeha. Samo en trenutek samo-zadovoljnosti ali Ekspanzije vašega Duha, posebej v tem stanju suše, in ste izgubljeni. Dosežete lahko Lažno Združitev s samim Demonom. Paziti se morate tudi ponosa vsled kljubovanju skušnjavi.

Zlobnosti Horonzona so tako številne in prefinjene, da jih ne moremo spraviti v cel svet.

Odgovor na eno in na vse je vztrajanje na dobesedni izpolnitvi rutine. In končno se morate paziti tistega hudiča, ki vam bo povedal, kako črka ubija, duh pa daje življenje, odgovorivši mu: Če žitno zrno ne pade na zemljo in ne umre, ostane samo, a če umre, potem prinese mnogo sadov.

Pravtako se moramo izogibati razpravljanja s hudičem, in svojega ponašanja s pametnimi odgovori njemu. Zatorej, če že izgubimo moč tišine, potem jo najprej in nazadnje uporabite proti njemu.

30. O Vzplamtevanju Srca. – Vedite, da so vaše metode suhe, ena in vse. Intelktualne vaje, moralne vaje, one niso Ljubezen. Vendar kakor

človek, ki dolgo drgne dve palički eno ob drugo, nenadoma uzre iskro, tako bo tudi resnična Ljubezen nepoklicana vskočila v vašo meditacijo. Ta umre in se vedno znova rodi. Morebiti nimate pri sebi kresila.

Na koncu se bo nenadoma pojavil velik plamen, ki vas bo povsem zažgal in pogoltnil.

Tega iskrenja, tega bezlanja plamena in teh začetkov Neskončnega Ognja se moramo zavedati. Vaše srce se bo odzvalo temu iskrenju, nakar se vam bo zdelo, da je vaš obred, vaša meditacija ali vaše naprezanje odšlo po svoji volji; in majhni plameni bodo postali veliki in močnejši; in za pričetek Neskončnega Ognja bo vaš obred zavel v očarljivo pesem, in vaša meditacija bo postala vzhičenje, in vaš napor bo postal užitek, ki prekaša vse vam znane radosti.

In o Velikem Plamenu, ki vam bo odgovoril, se ne more govoriti; kajti v njem se ta Magijska Umetnost Predanosti konča.

31. Razmisleki o rabi simbolov. – Treba je pripomniti, da ljudje z močno domišljijo, voljo in inteligenco nimajo nobene potrebe po teh materialnih simbolih. A so obstajali neki svetniki, ki so se bili sposobni zaljubiti v idejo kot tako, tako da ni šlo drugače, kot da so jo idolizirali, v pravem pomenu besede. Tako smo lahko razvneti vsled lepote, brez potrebe po večji konkretizaciji, kot le 'O, Lepota Apolona,' ali 'lepota vrtnic, ali 'Atisova lepota.' Gre za redke osebe; lahko dvomimo, da je bil Platon deležen videnja absolutne lepote, ne da bi jo pripisoval v prvi vrsti nekemu materialnemu objektu. Drugačne vrste ljudje so sposobni motriti ideale skozi to kopreno; spet tretji potrebujejo dvojno kopreno in si ne morejo predstavljati lepote vrtnice brez te vrtnice pred seboj. Za take je ta Metoda najkoristnejša; vendar se morajo zavedati nevarnosti, ki tiči v tem, da lahko pomešajo surovo telo simbola z idejo, ki ga je konkretizirala.

32. Razmisleki o nadaljnji nevarnosti za tiste, ki niso osvobojeni materialnega mišljenja. – Zapomniti si moramo, da se nevarnost nahaja v sami naravi ljubezni. Sla satira po nimfi je vsekakor istega značaja, kakor sla živega apna po vodi po eni strani, in ljubezen med Aba i Ama po drugi strani, enako je tudi triada Oziris, Isis in Horus enaka triadi konj, kobila in žrebe, ter rdeče, modro in vijoličasto. In to je temelj vseh Korespondenc.

A bi bilo narobe reči 'Horus je žrebe' ali 'Horus je vijoličast.' Lahko rečemo: 'Horus je enak žrebetu z ozirom na dejstvo, da je rezultat dveh komplementarnih bitij.'

33. Še o tem. – Pravtako so nekateri resnično govorili, da je, ker

je zemlja to Eno in je ocean to Eno, potem zemlja ocean. Za Njega je dobro privid, in zlo je privid; zatorej je dobro zlo. Vsled te zmotne logike je bilo mnogo ljudi uničenih.

Na isti način mnogi jemljejo podobo Boga za Boga samega; to je isto, kot bi rekli: naše srce je v Tifaretu, in Adept je v Tifaretu; torej smo adepti.

Največja nevarnost te prakse pa je, če ljubezen, ki je njeno orožje, zgreši na en ali dva načina.

Prvič, če ljubezen nima neke kvalitete ljubezni, tako da ni ideal ljubezni. Kajti o Izpopolnjenem (Asar-un-Nefer, iz Egipčanske Knjige Mrtvih; op.p.) piše: 'Ni nobenega uda mojega telesa, ki bi ne bil ud nekega boga.' Zatorej naj Filozofus upošteva vsako obliko ljubezni, in jih vse uskladi. Kakor je zapisano: Liber LXV, 32: 'Potemtakem Popolnost ne prebiva v Vrhovih, niti v Temelju, temveč v harmoniji Enega z vsem.'

Drugič, če je nek del te ljubezni pretiran, je v njem bolezen. Kakor je v ljubezni Othella do Desdemone ljubosumnost ljubezni premagala njeno nežnost, tako se lahko zgodi tudi v tej ljubezni dotičnega Božanstva. In to še prej, saj v tej božanski ljubezni ne sme manjkati noben element.

Vsled te vrline popolnosti namreč nobena človeška ljubezen ne more doseči več, kot le senco njenega delčka.

34. O Mortifikacijah. – Pri tej metodi mortifikacije ali spokoritve telesa niso potrebne. Nasprotno, te lahko porušijo koncentracijo, kot proti-vzburjevalci in blažitelji tiste skrajne mortifikacije, ki je Odsotnost Božanstva, ki smo ga invocirali.

Vendar, kakor se v umrljivi ljubezni pojavi odpor do hrane, ali uživanje v stvareh, ki so po naravi boleče, se ta perverznost lahko prebrodi in se ji dopusti, da vzame zamah. A ne z motenjem telesnega zdravja, s čimer bi bil instrument duše lahko okrnjen.

Kar se tiče žrtvovanj zavoljo ljubezni same, so ta naravna tej Metodi in legitimna.

Kar pa se tiče stradanja in mučenja, ki so namenjena zgolj čistitelju, so na splošno nenaravna za zdrave nature, in napačna. Ta so namreč vedno sebična. Če se bičamo, to ne pomaga naši stvari; toda odpovedati se svojemu kruhu, da bi otrok bil deležen kolača, to je dejanje prave matere.

35. Nadalje o Mortifikacijah. – Če je telo, na katerem jezdiš, tako neubogljiva zver, da na noben način ni zmožno potovati v zaželeno smer, ali če je um tako trmast in zgovoren kakor legendarni Balaamov Osel,

potem moramo prakso prekiniti. Naj se svetišče prekrije z žaklovino in začne uprizarjati objokovanje, v samoti. Vrniti se je treba na najstrožjo prakso Libra Jugorum, preizkušajoč se v mnogo težjih nalogah, kot smo jih že dovršili, ter kaznujoč se še s hujšim bičem. In ne smemo se vrniti k našemu predajanju, dokler telesa in duha nismo udomačili ter izurili na vse možne mirne načine.

36. O manjših pomagalah v obredih. – I. Vzpenjanje po nivojih. S to prakso lahko pripomoremo svoji domišljiji v času zaključevanja naše Invokacije. Po priporočilih iz Libra O, in v luči Libra 777.

37. O manjših metodah pomagal v obredih. – II. Talismanska Magika. – Potem ko ste s svojim Talentom izdelali talisman ali disk za predstavitev dotičnega Božanstva, in ga posvetili z neskončno ljubeznijo in skrbnostjo, ga obredno zažgite pred tabernakljem, kakor bi skušali priskrbeti substanci senco. A je to brez koristi, če talismana resnično v svojem srcu ne vrednotite iznad vsega, kar posedujete.

38. O manjših metodah pomagal v Obredih. – III. Litanije. – V pomoč nam bo, če bomo tradicionalno zgodovino Božanstva obnovili pre Njim v obliki litanij; to je nemara najbolje storiti v dramatični obliki. To je poglobitna metoda, ki jo v 'Duhovnih Vajah' priporoča Sv. Ignacij, čigar delo lahko smatramo za model. Filozofus naj obdela legendo svojega izbranega Božanstva, porazdelivši dneve po dogodkih in podoživljajoč njegovo življenje v svoji domišljiji, prakticirajoč pet čutov po vrsti, kakor je prilika.

39. O manjših pomagalah v obredih. – IV. Razdor. – To metodo tvori prekletev upornega božanstva; kakor obredna pretnja 'da se zažge kri Ozirisa, in se njegove kosti zdrobi v prah.' Ta metoda je povsem nasprotna duhu ljubezni, razen če ne gre za Božanstvo, ki je tako po naravi, divje in neizprosno; kakor Jehova ali Kali. V takem primeru je lahko želja po kletju in pritisku znak asimilacije duha častilca z duhom njegovega Boga, in tako napredovanje proti Združitvi z Njim.

40. O vrednosti te delne oblike Združitve ali Samadhija. – Vsak Samadhi definiramo kot ekstatično združitev subjekta in objekta v zavesti, z rezultatom rojstva nečesa tretjega, ki nima lastnosti prvih dveh.

Na prvi pogled se zdi, da sploh ni pomembno, kakšen objekt si izberemo za meditacijo. Na primer, Samadhi imenovan Atmadaršana, lahko doživimo vsled preproste osredotočenosti na misel o trikotniku ali srce.

Vendar kakor je združitev dveh teles v kemiji lahko endotermična ali eksotermična, tako je mešanje Kisika z Dušikom nežno, dočim Kisika

z Vodikom pa eksplozivno; in znano je, da se največ vročine sprosti ob združitvi teles, ki so si najbolj nasprotni po značaju, in da je zmes obeh najbolj stabilna, tako se zdi razumno sugerirati, da je najvažnejši in najtrajnejši Samadhi učinek kontemplacije Objekta, ki je najbolj nasproten častitelju.

Na drugih nivojih, rečeno je bilo, da so najbolj nasprotni tipi garancija za najboljše zakone in najbolj zdrave potomce. Najveličastnejše slike in opere so tiste, v katerih se prepletajo nasilne skrajnosti, in tako je na sploh na vseh področjih delovanja. Celo v matematiki, najpomembnejši paralelogram je tisti, ki ima prave kote.

41. Zaključek o tem. – Torej lahko Filozofusu povemo, četudi bo moral bolj garati, da bo njegova nagrada večja, če izbere tako Božanstvo, ki je najbolj daleč od njegovega lastnega značaja. Ta metoda je težja in višja kot tista iz Libra E. Zavoljo preprostega objekta, istega značaja kot je najobičajnejša stvar v življenju, dočim je tudi najnižje Božanstvo onstran neposvečenega človeškega razumevanja. Tudi na istem nivoju, Venera je bližje človeku kot Afrodit, in Afrodit bližje od Izide, in Izis bližje od Babalon, in Babalon bližje od Nuit.

Zatorej naj si Filozofus sam določi, v skladu s svojo lastno preudarnostjo po eni, ter svojo aspiracijo po drugi strani; in naj eno ne prekaša drugega.

42. O nadaljnji vrednosti te Metode. – Obstajajo določeni dvomi. Prvič, iluzornost je v naravi vsake človeške ljubezni, kakor tudi neka slepota. Niti ne obstaja kakršnakoli resnična ljubezen izpod Zavese Brezna. Zavoljo tega je dana ta metoda Filozofusu, ki je odsev Osvobojenega Adepta, ta pa Magistra Templja in Magusa, in sicer kot osnova za Višje Metode, ki mu bodo dane takrat, ko bo dosegel te višje stopnje.

Drugi dvom obstaja vsled pristranskosti te; metode. A je to tudi defekt, ki je značilen za ta Rang.

43. O neki pomembni nevarnosti v Uspehu. – Vsled silovite moči Samadhija, ki prekrije vse druge življenjske spomine, kakor je tudi primerno, lahko um častilca postane obseden, tako da bo razglašal svojega posebnega Boga za edinega Boga in Gospoda Vsevišnjega. Ta zmota je bila temelj vseh dogmatskih religij in je s tem pripomogla k več nesrečam, kot vse druge skupaj.

Filozofus je še posebej nagnjen k temu, ker zaradi značaja Metode ne more ostati skeptičen; on mora določen čas verjeti v svoje posebno Božanstvo. Vendar mora (1) vedeti, da je to prepričanje zgolj orožje v

njegovih rokah, in, (2) se trdno zavedati, da je njegovo Božanstvo zgolj ena izpoljitev ali odsev ali eidolon nekega Bitja iznad njega, kakor smo povedali v Paragrafu 2. Kajti če tu naredi napako, ker človek ne more ostati trajno v Samadhiju, bo memorizirana podoba v njegovem umu izkvarjena in jo bo zamenjala odgovarjajoča podoba Demona, kar bo imelo za posledico popoln polom.

Zatorej, po Uspehu naj ne uživa preveč v svojem Božanstvu, temveč naj se zaposli s svojim ostalim delom, ne dopuščajoč, da bi nekaj, kar je zgolj en korak, postalo cilj. Kakor je zapisano, Liber CLXXXV: 'ne pozabivši, da je Filozofija zgolj Ravnesje tistemu, ki se nahaja v Hiši Ljubezni.'

44. O tajnosti in obredih Krvi. – Med to prakso je zelo modro, da Filozofus ne govori o svojem početu, kakor bi šlo za neko Prepovedano Ljubezen, ki ga požira. A naj bedakom odgovarja v skladu z njihovo neumnostjo; kajti ker ne more skriti svoje ljubezni pred soljudmi, jim mora nekako razložiti, da bodo razumeli.

In ker mnogo Božanstev zahteva žrtvovanje, eni človeško, drugi živalsko, tretji golobje, naj to nadomesti z resničnim žrtvovanjem v svojem srcu in naj se njegova lastna kri, in od nikogar drugega, poškropi pred tem oltarjem.^[1]

Kakorkoli že, ne pozabimo, da je ta praksa nevarna, in lahko povzroči izpoljitev zlih stvari, sovražnih in zlohotnih, ki nam bodo zelo škodile.

45. O nadaljnjem žrtvovanju. – Treba je razumeti, da se o tem ne more nič povedati; niti ni potrebno karkoli povedati tistemu, ki ima modrost, da dojame število paragrafa. In ta žrtev je usodna iznad vseh, razen če ne gre za resničen sacrificium. Obstajajo neki, ki so si drznili in jim je v tem uspelo.

46. Še o neki nadaljnji žrtvi. – Govor je o dejanskem pohabljanju. Taka dejanja so gnusna; dočim lahko pripomorejo k uspehu v tej Metodi, vendar tvorijo popolno prepreko za vsako nadaljnjo napredovanje.

In gotovo prej privedejo v blaznost, kot pa v Samadhi. In tisti, ki to prakticira, je že blazen.

47. O človeškem čustvovanju. – Med to prakso se ne smete odrekati človeškim odnosom, temveč si morate le predstavljati, da je vaš bližnji na nek način ena podoba vašega izbranega Božanstva. Tako bodo oni zgolj nekaj pridobili, ne izgubili, z vašim delovanjem. Težava je le primer soproge, ker nam pomeni največ; v tem primeru moramo delovati

1) Izjeme tega pravila se ne nanašajo niti na to prakso, niti na ta rang.

zmerno, da bi njena osebnost ne izničila osebnosti našega Božanstva.

48. Kar se tiče Svetega Angela Varuha. – Nikakor ne smemo mešati teh dveh invokacij.

49. Blagoslov. – In naj ljubezen, ki preživi vsako Razumevanje, ohrani vaša srca in vaše ume preko IAO ADONAI SABAO in preko BABALON Mesta Piramid, in preko Astarte, Zvezdno Zeleno-Opasane, v imenu ARARITA. Amen.

DODATEK IX

LIBER III VEL JUGORUM

0

0. Glej Jarem na vratu Volov! Mar ni namenjen temu, da bi bilo Polje zorano? Jarem je težak, vendar povezuje tiste, ki so ločeni – Slava Nuiti in Haditu, in Njemu, ki nam je dal Simbol Rožnega Križa!

Slava Gospodu Besede Abrahadabra, in Slava Njemu, ki nam je dal Simbol *ankha*, in Križa znotraj Kroga!

1. Obstajajo tri Zveri, s katerimi moraš preorati Polje; Samorog, Konj, in Vol. In te moraš vpreči v trojni jarem, ki mu upravlja En Bič.

2. Te Zveri zdaj tekajo divje po zemlji in le stežka ubogajo Človeka.

3. Ničesar ne bo tu povedanega o Kerberu, veliki Zveri Pekla, ki predstavlja vsako od teh in vse tri skupaj, kakor je tudi Athanasius predvidel. To namreč ne zadeva Tifaret izven, temveč Tifaret znotraj.

I

0. Samorog je govor. Človek, obvladaj svoj Govor! Kako boš sicer premagal Sina, in odgovoril Magiku na Desni Strani Prehoda do Krone?

1. Tu so praktike. Vsaka lahko traja en teden ali več.

a. Izogibaj se rabi neke običajne besede, kakor je »in« ali »ta« ali »toda«; uporabi neko parafrazo.

b. Izogibaj se rabi neke črke abecede, kakor je »t« ali »s« ali »m«; uporabi neko parafrazo.

c. Izogibaj se rabi zaimka ali pridevnika v prvi osebi; uporabi neko parafrazo. Sam si izmisli kakšen drug izum iste vrste.

2. Ob vsaki priliki, ko se boš izneveril temu, za kar si prisegel, da se boš tega izogibal, se ostro zareži z britvico na podlaket ali na zapestje; tako kakor bi natepel neubogljivega psa. Se mar Samorog ne boji krempljev Leva?

3. Tvoja roka ti bo tako služila tako kot svarilo, kot tudi zapis. Zapisovati moraš svoj dnevni napredek v tej praksi, vse dokler ne postaneš popolnoma čuječen ves čas in boš imel popoln nadzor nad vsako, tudi najmanjšo, besedo, ki jo izustiš.

Tako se zaveži in boš za vedno svoboden.

II

0. Konj je Dejanje. Človek, obvladaj svoja Dejanja. Kako boš sicer premagal Očeta, in odgovoril Norcu na Levi Strani Prehoda do Krone?

1. Tu so praktike. Vsaka lahko traja en teden ali več.

a. Izogibaj se dviganju leve roke iznad pasu.

b. Izogibaj se prekržanju nog.

Sam si izmisli druge praktike iste vrste.

2. Ob vsaki priliki, ko se boš izneveril temu, za kar si prisegel, da se boš izogibal, se ostro ureži z britvico na lakete ali zapestje; tako kakor bi natepel neposlušnega psa. Se mar Konj ne boji zob Kamele?

3. Tvoja roka ti bo tako služila tako kot svarilo, kot tudi zapis. Zapisovati si moraš svoj dnevni napredek v teh praktikah, dokler ne boš popolnoma čuječen in boš imel popoln nadzor nad vsakim svojim, tudi najneznatnejšim, telesnim dejanjem, ki ga proizvede tudi tvoj najmanjši prst.

Tako se zaveži in boš za vedno svoboden.

III

0. Vol je Misel. Človek, obvladaj svojo Misel! Kako boš sicer premagal Svetega Duha, in odgovoril Visoki Svečenici na Sredini Prehoda do Krone?

1. Tu so praktike. Trajajo naj en teden ali več.

a. Izogibaj se misli na določen predmet oziroma temo in vse kar je s tem povezano, in naj bo to nekaj, kar sicer najpogosteje zaposluje tvojo misel, bivši redno stimulirano vsled čutnega zaznavanja ali pogovora z drugimi ljudmi.

b. S pomočjo nekega izuma, kakor je na primer menjava prstana z enega prsta na drugega, si v sebi ustvari dve osebnosti, katerih misli

ene so povsem nasprotno usmerjene od misli druge, sicer izvirajoče iz običajnih življenjskih nujnosti.

Sam si izmisli druge prakse iste vrste.

2. Ob vsaki priliki, ko se boš izneveril temu, za kar si prisegel, da ne boš na to mislil, se ostro ureži z britvico na laket ali zapestje; tako kakor bi natepel neposlušnega psa. Se mar Vol ne boji Oračevega Biča?

3. Tvoja roka ti bo tako služila kot svarilo in kot zapis. Zapisovati si moraš svoje dnevno napredovanje v teh praktikah, dokler ne boš vseskozi povsem čuječen nad svojo, tudi najneznatnejšo, mislijo, ki se ti porodi v možganih.

Tako se zaveži in boš za vedno svoboden.

DODATEK X

LIBER REŠ VEL HELIOS SUB FIGURA CC

0. To so oboževanja, ki naj bi jih izvajal vsak aspirant A.:A.:.

1. Pozdravi naj Sonce ob zori, obrnjen na Vzhod, podajajoč znak svojega ranga. In naj glasno izgovarja naslednje besede:

Pozdrav Tebi, ki si Ra v Svojem vstajanju, in Tebi, ki si Ra v svoji moči, ki potuješ prek Nebes v Svoji barki ob Vzhajanju Sonca.

Tahuti stoji v Svojem Sijaju na premcu, in Ra-Hoor vztraja za krmilom.

Pozdravljam Te iz Bivališč Noči!

2. Pragtako ob Poldnevu, naj pozdravi Sonce, obrnjen na Jug, podajajoč znak svojega ranga. In naj glasno izgovori:

Pozdrav Tebi, ki si Ahathoor v Svojem zmagoslavju, in Tebi, ki si Ahathoor v Svoji lepoti, ki potuješ prek Nebes v Svoji barki ob Poldnevni uri Sonca.

Tahuti stoji v Svojem Sijaju na premcu, in Ra-Hoor vztraja za krmilom.

Pozdravljam Te iz Bivališč Jutra!

3. Pragtako ob Sončnem Zahodu, naj pozdravi Sonce, obrnjen na Zahod in podajajoč znak svojega ranga. In naj glasno izgovarja:

Pozdrav Tebi, ki si Tum v svojem usedanju, in Tebi, ki si Tum v Svojem radovanju, ki potuješ preko Nebes ob zahajanju Sonca.

Tahuti stoji v Svojem Sijaju na premcu, in Ra-Hoor vztraja za krmilom.

Pozdrav Tebi iz Bivališč Dneva!

4. In končno, ob Polnoči, naj pozdravi Sonce, obrnjen na Sever, podajajoč znak svojega ranga ter glasno izgovarjajoč:

Pozdrav Tebi, ki si Kefra v Svojem skrivanju, in Tebi, ki si Kefra v Svoji tišini, ki potuješ preko Nebes ob Polnočni Uri Sonca.

Tahuti stoji v Svojem Sijaju na Premcu, in Ra-Hoor vztraja za krmilom.

Pozdravljam Te iz Bivališč Večera.

5. Po vsaki od teh pobožnosti moraš podati znak tišine ter izvesti še oboževanje, o katerem te je poučil tvoj Superior. Po vsem tem pa Se pripravi k Sveti meditaciji.

6. Pragtako je boljše, če ob teh oboževanjih navzameš Oblike Bogov, katere obožuješ, kakor bi se združil z Njim v oboževanju Onega onstran.

7. Tako bo tvoja misel vselej bila namenjena Velikemu Delu, katerega si se nameril podvzeti, in boš tako deležen moči za izdelavo oziroma dosežek Kamna Modrih, imenovanega *summum bonum*, Resnične Modrosti in Popolnega Zadovoljstva.

DODATEK XI

LIBER E
VEL EXERCITIORUM
SUB FIGURA IX

I

1. Absolutno obvezno je, da si podrobno zapisujemo vse eksperimente, med ali po njih izvedbi.

2. Zelo važno je opazovati in upoštevati fizične in mentalne pogojenosti eksperimentatorja ali eksperimentatorjev.

3. Kraj in čas vseh eksperimentov morata biti zapisana; pravtako vremensko stanje ter vobče vsi pogoji, ki so zaznavno vplivali na eksperiment, bodisi kot pripomočniki ali povzročniki rezultata, bodisi kot njegovi prekinitelji ali povzročitelji napake.

4. A.:A.: uradno ne bo upošteval nobenih eksperimentov, ki niso na ta način pravilno zabeleženi.

5. Ni nam potrebno na tem stadiju v celoti razglášati končnega smotra našij raziskovanj; kakor tudi ne bi bili razumljeni s strani tistih, ki se niso dovolj izvežbali v teh osnovnih kurzih.

6. Eksperimentatorja opogumljamo v rabi svoje lastne inteligence, in da se ne zanaša na druge osebe ali drugo osebo, najsi bo še tako proslavljena celo med nami.

7. Zapis mora biti bistroumno pripravljen, tako da bodo tudi drugi lahko imeli kaj od preučevanja le-tega.

8. Knjiga "John St. John", izdana v prvi številki Equinox, je primer takega zapisa s strani zelo naprednega študenta. Ni napisana tako preprosto kot bi si želeli, a je primeren za prikaz metode.

9. Bolj znanstven je zapis, bolje je.

Vendar moramo zapisati tudi čustvene vzgibe, saj predstavljajo neke izmed pogojenosti.

Torej naj bo zapisnik narejen iskreno in skrbno, in se bo s prakso izkazal kot vse bolj in bolj približujoč se idealu.

II

Fizična Jasnovidnost

1. Vzemi sveženj (78) Tarot igralnih kart. Premešaj ga in prevzdigni. Izvleci eno karto. Ne da bi jo pogledal, jo skušaj imenovati. Zapiši, katero si imenoval, in nato dejansko karto, ki si jo izvlekel. Ponovi in tabuliraj rezultate.

2. Eksperiment je nemara lažji, če uporabljamo nek star in preverjen sveženj, po možnosti uporabljan za divinacijo s strani nekoga, ki zares razume stvar.

3. Kakor lahko sklepamo, lahko pričakujemo en pravilen odgovor v oseminsedemdesetih poskusih. Paziti moramo, da izključimo vse tiste možnosti, s katerimi je možno uganiti karto preko običajnega čuta za vid ali otip, ali celo voh.

Nekoč sem poznal moža, čigar čut v prstih je bil tako prefinjen, da je lahko z otipom uganil barvo ali celo znak in številko običajne igralne karte.

4. Bolje je sprva poskusiti lažjo obliko poskusa, da uganjujemo samo niz oziroma barvo oziroma element karte.

5. Ne pozabimo, da 78 kart vsebuje 22 adutov in 14 kart vsakega drugega niza; tako da lahko, brez vsake jasnovidnosti, pravilno uganemo vsaj dvakrat v sedmih poskusih (v grobem), če vsakih izkličemo adut.

6. Pravtako si zapomnimo, da so nekatere karte med seboj simpatetične po taki ali drugačni sorodnosti.

Tako ne bo prehud kiks, če izkličemo petko Mečev («Gospodar poraza») namesto desetke Mečev («Gospodar Razsula»). A če kličemo Gospodarja Ljubezni (Dvojka Kup) namesto Gospodarja Spopada (Petka Palic), potem to pokaže, da smo povsem zgrešili.

Enako je karta, ki ji vlada Mars, v harmoniji s Petkami, in karta Dvojčkov v harmoniji z «Ljubimcema.»

7. Teh skladnosti se moramo dodobra naučiti, s pomočjo številnih tabel, ki so podane v Libru 777.

8. Kakor boš napredoval v teh vajah, tako se boš naučil razlikovati barve in elemente pravilno trikrat v štirih poskusih, in da pride le do malo napak v barvni neskladnosti, dočim boš v 78 poskusih zmožen uganiti pravilno od 15 do 20 krat.

9. Ko boš dosegel ta stadij, boš lahko pristopil k testu; in če boš prestal preizkus, ti bodo dane kompleksnejše in težavnejše vaje.

III

Asana – Položaj telesa

1. Naučiti se moraš sedeti povsem pri miru, z vsemi mišicami napetimi, zelo dolgo časa.

2. Ne smeš imeti na sebi oblačila, ki bi motil tvoj položaj v kateremkoli od teh eksperimentov.

3. Prvi položaj: (Bog) Sede na stolu; glavo pokonci, hrbet raven in pokončen, kolena skupaj, roke na kolenih, oči zaprte.

4. Drugi položaj: (Zmaj) Kleče; ritnici počivata na petah, nožni prsti obrnjeni vnazaj, hrbet in glava pokonci, roke na bedrih.

5. Tretji položaj: (Ibis) Stoje; primi levi gleženj z desno roko (in alternativno desni gleženj z levo roko), prosti ročni kazalec na ustnicah.

6. Četrty položaj: (Gromska Strela) Sede; leva peta pritiska na anus, desno stopalo lovi ravnotežje na prstih, peta pokriva falus; roke iztegnjene na kolenih; glava in hrbet pokonci.

7. Tekom izvajanja teh položajev se bo dogajalo veliko reči; te je potrebno skrbno razčleniti in popisati.

8. Zapisati je potrebno dolgost vaje, ostrino bolečine (če že kakšne), ki jo spremlja, stopnjo dosežene rigidnosti in tudi vsako drugo pripadajočo stvar.

9. Ko boš napredoval do točke in ko se ti bo na glavo postavilo skledico z do roba polno vode in ne boš v svoji asani prelil niti kapljice v obdobju ene cele ure, in ko ne boš zaznal več niti najrahlejšega trepeta vseh svojih mišic; skratka, ko boš popolnoma strumen in lahkoten v svojem izbranem položaju, potem boš lahko prišel na izpit, in boš, če ga boš preстал, poučen še v kompleksnejših in težavnejših vajah.

IV

Pranajama – Regularizacija Dihanja

1. Spokojno v eni od svojih asan, zapri desno nosnico s palcem desne roke ter počasi in v celoti izdihni skozi levo nosnico, medtem ko mine 20 sekund. Vdihni skozi isto nosnico za 10 sekund. Nato zamenjaj roki in ponovi skozi drugo nosnico. To naj traja neprekinjeno eno uro.

2. Ko ti bo ta vaja povsem lahka, povečaj periode na 30 in 15 sekund.

3. Ko ti bo to povsem lahko, a ne prej, izdihuj 15 sekund, vdihuj 15 sekund in zadrži dah 15 sekund.

4. Ko boš to lahko izvajal povsem lahkotno eno uro, potem poskušaj z izdihom 40 in vdihom 20 sekund.

5. Ko boš dosegel to, vežbaj izdih 20, vdih 10 in zadržek 30 sekund.

Ko ti bo to postalo povsem lahko, boš lahko pristopil k izpitu, in če ga boš položil, potem boš poučen še o težavnejših in kompleksnejših vajah oziroma eksperimentih.

6. Spoznal boš, da prisotnost hrane v želodcu, celo v neznatnih količinah, naredi vaje zelo težavne.

7. Zelo skrbno se moraš izogibati prenaprezanja svojih moči; posebej pazi, da ti na enkrat ne zmanjka prostora za zrak v pljučih, tako da moraš potem vdihniti naglo in sunkovito.

8. Trudi se v smeri globine, polnosti in pravilnosti oziroma ritmičnosti dihanja.

9. Dogajalo se ti bo veliko različnih stvari in pojavov med temi vajami. Vse moraš skrbno zanalizirati in zapisati v svoj magikalni dnevnik.

V

Dharana – Nadzor Misli

1. Prisili um, da se osredotoči na predstavo enega enotnega in preprostega objekta.

Elementarne *tatve* so primerne v ta namen; te so: črni oval, plavi disk, srebrni krajec, rumen kvadrat in rdeč trikotnik.

2. Nadaljuj potem s kombiniranjem preprostih objektov, na primer s črnim ovalom znotraj rumenega kvadrata, in sličnimi.

3. Preidi na preproste gibajoče se objekte, kot je nihajoče nihalo, obračajoče se kolo, etc. Izogni se živih objektov.

4. Nadaljuj s kombiniranjem gibajočih se objektov, e.g. bat, ki se dviga in pada, in obenem nihalo, ki šviga sem in tja. Odnos med dvema gibanjema naj se spreminja v različnih poskusih.

Ali celo en sistem koles ali vztrajnikov, izsrednikov in regulatorjev.

5. Tekom teh praktik mora biti um popolnoma omejen na predmet, na katerega se osredotoča; nobeni drugi misli ne smemo dovoliti, da se vmeša v zavest. Gibalni sistem mora biti enakomeren in skladen.

6. Skrbno je treba paziti na trajanje eksperimentov, na število in značaj vmešavajočih se misli, na težnjo samega objekta, da bi ubežal

izpod nadzora ali se spreminjal, kakor tudi na vsak drug pojav, ki se lahko dogodi. Izogibati se moramo prenaprezanju uma. To je zelo pomembno.

7. Nadaljuj s predstavljanjem živih objektov, kot je človek, po možnosti nekdo, ki ga poznaš in ga spoštuješ.

8. V intervalih med temi vajami poskušaj še z objekti preostalih čutov in se nanje osredotočaj.

Na primer, poskušaj si predstavljati okus čokolade, vonj vrtnic, občutek žameta, zvok slapa, ali tiktakanje ure.

9. Končno se potruj, da izključiš vse objekte vseh čutov in da preprečiš vsaki misli, da bi se ti pojavila v zavesti. Ko boš začutil, da si naredil določen napredek in uspeh v teh vajah, se prijavi za izpit, in če ga boš prestal, ti bodo predpisane še kompleksnejše in težavnejše instrukcije.

VI

Fizične Omejitve

1. Zaželeno je, da odkriješ zase svoje telesne omejenosti oziroma nezmožnosti.

2. V ta namen se prepričaj koliko časa lahko zdržiš brez tekočine ali hrane preden ti resno ne začenjajo upadati tvoje delovne sposobnosti.

3. Prepričaj se, koliko alkohola lahko konzumiraš in kakšne oblike pijanosti te zapopadejo.

4. Prepričaj se, kako daleč lahko hodiš brez zaustavljanja; enako s plesanjem, plavanjem, tekom, etc.

5. Prepričaj se, koliko časa zdržiš brez spanja.

6. Testiraj svojo vztrajnost v različnih gimnastičnih vajah, v vrtenju palice, in tako naprej.

7. Prepričaj se, kako dolgo lahko molčiš.

8. Razišči vsako drugo zmožnost in spretnost, ki se ti pojavi.

9. Vse to je potrebno skrbno in vestno zapisati; kajti od tebe se bo nato zahtevalo v skladu s tvojimi močmi.

VII

Kurz Čitanja

1. Smoter večine predhodnih praktik ti sprva ne bo povsem jasen; a so te vsaj (kdo bo zanikal to?) izvežbale v odločenosti, točnosti, introspekciji, in še mnogih drugih kvalitetah, ki so nepogrešljive za vse ljudi v njihovih običajnih poklicih, tako da z njimi nikakor nisi tratil časa brez veze.

2. Da bi lahko dobil nek uvid v naravo Velikega Dela, ki se nahaja onstran teh elementarnih mrvic, kakorkoli že, je treba omeniti dejstvo, da lahko inteligen ten človek zadobi več kot le namig iz sledečih knjig, ki jih je treba vzeti na znanje kot resne in učene prispevke k študiju Narave, čeravno se ni nujno na njih zanašati.

Ji Khing.

Tao Teh Khing.

Tannhauser (A. Crowley)

Upanišade.

Bhagavad-gita.

Glas Tišine. (H. P. Blavatska)

Radža-Joga. (Swami Vivekananda)

Šiva Samhita.

Aforizmi Patandžalija.

Meč Pesmi. (A.C.)

Knjiga Mrtvih.

Dogma in ritual visoke magije. (Elifas Levi)

Zgodovina Filozofije. (Od Erdmanna ali kakega drugega avtorja.)

Zvezda na Zahodu. (Kapitan Fuller)

Dhammapada.

Vprašanja Kralja Milinde.

Liber 777 vel Prolegomena ad sistemam etc.

Različice Religioznega Izkustva. (H. James)

Kabbala Denu data.

Konx Om Pax. (A. C.)

(Zgornji izbor čitanja je vsekakor soliden, a je treba pripomniti, da je bil napisan v skladu z določenim časom in prostorom ter da bi ga lahko znatno predrugačili, saj je dandanes na razpolago mnogo mnogo (čeravno dvomljive vrednosti) več literature s tega področja. Vendar

Uredniki pričujočega zvezka za enkrat vztrajamo pri tem Crowleyevem izboru, saj je v srži povsem soliden in zavezujoč za naš College. Op. J.T.)

3. Skrben študij teh knjig bo učenca usposobil, da bo lahko govoril v jeziku svojega učitelja ter mu olajšal komunikacijo z njim.

4. Učenec naj se trudi raziskati temeljno skladnost teh zelo različnih del; zavoljo tega je najbolje preučevati najskrajnejše različnosti eno ob drugi.

5. Kadarkoli se lahko prijavi na izpit iz tega kurza čitanja.

6. Tekom celotnega teka osnovnega študija in prakticiranja, bo ravnal pametno, če si bo poiskal, in se navezal na učitelja ali na neko osebo, ki bo kompetentna, da ga popravlja in mu svetuje. Težavnost v iskanju take osebe naj mu pri tem nikakor ne vzame poguma.

7. Nadalje naj ne pozabi, da se na noben način ne sme zanašati na ali biti zaverovan v tega učitelja. Zanesti se mora povsem nase ter zaupati samo temu, kar se nahaja znotraj njegove vednosti in izkušnje.

8. Kakor na začetku, tako na koncu, tu vztrajamo na vitalni pomembnosti zapisanega rekorda kot edinega možnega načina razpoznavanja zmot, ki izhajajo iz različnih sposobnosti eksperimentatorja.

9. Tako naj bo delo izvršeno kot se šika; da, naj bo izvršeno kot se šika.

DODATEK XII

LIBER RU
VEL SPIRITUS
SUB FIGURA CCVI

2. Naj Zelator opazuje tok svojega dihanja.

3. Razišče naj sledeče postavke in naredi podroben zapis raziskave.

a. Določene aktivnosti sprožijo potek daha skozi desno nosnico (*pingala*); in obratno, potek daha skozi *pingalo* povzroči določene aktivnosti.

b. Neke druge aktivnosti sprožijo potek daha skozi levo nosnico (*ida*), in obratno.

c. Neka tretja vrsta aktivnosti pa sproži potek daha skozi obe nosnici obenem (*šušumna*) in obratno.

d. Stopnja miselne in telesne aktivnosti je soodvisna od razdalje od nosnic, vsled katere je moč čutiti dah na hrbtni strani dlani.

4. *Prva praktika.* Svoj um naj osredotoči na dejanje dihanja, govoreč si v mislih »Dah poteka noter,« in »Dah poteka ven,« ter naj zapiše rezultate. (Ta praktika se lahko izteče v *mahasatipatthano* ali celo povzroči *samadhi*. Karkoli se že dogodi, mora Zelator sam to izpeljati do konca, ali pa poiskati nasvet pri svojem Praktiku.)

5. *Druga praktika. Pranajama.* Ta je zarisana v Libru E. Nadalje, Zelator, ki je dovršil omenjene praktike, naj obvlada dihalni ciklus 10-20-40, ali celo 16-32-64. Vendar naj napreduje postopno ter zelo previdno. In ko bo dosegel strumnost in lahkotnost tako v *asani* kot tudi *pranajami*, naj še podaljša dihalni ciklus.

Tako naj nato razišče sledeče postavke:

a. Če se *pranajama* pravilno izvede, telo sprva postane prekrito z znojem. Ta znoj je po značaju drugačen od tistega, ki ga običajno povzroči telesni napor. Če ta znoj vsega utremo v telo, le-tega zelo ojačamo.

b. Težnja po znojenju izgine, če nadaljujemo s prakticiranjem, nakar postane telo samodejno rigidno. To rigidnost naj opiše skrajno natančno.

c. Stanje samodejne rigidnosti se bo razvilo v stanje, za katerega je značilno krčevito gibanje, ki se ga praktik ne zaveda, ob čemer pa se zaveda rezultatov le-tega. Rezultat je ta, da telo lahkotno skače z enega mesta na drugo. Ko se to dogodi dvakrat ali trikrat, *asana* ni izgubljena. Zdi se, da telo (po neki drugi teoriji) povsem izgubi težo in da se začne gibati vsled neke neznane sile.

d. Ta stadij vaje se razvije tako, da se telo dvigne v zrak in tam ostane od sekunde do ene ure ali več. Pravtako naj praktik razišče vsako mentalno posledico, ki se ob tem pojavi.

6. *Tretja prakтика.* Zavoljo izkoristka časa in zavoljo razvitja svojih moči, naj Zelator prakticira globoko in polno dihanje, ki ga je izvežbal poprej med svojim sprehajanjem. Ponavlja naj sveto sentenco (*mantra*), ali pa naj s koraki šteje njeno ritmično izgovarjanje, kakor v plesu. Nato naj izvaja *pranajamo*, sprva brek *kumbhak* (sc. zadržkov daha; op.p.) in ne oziraje se na nosnice, razen v toliko, da so čiste. Začne naj z vdihom, ki naj traja 4 korake ter enako trajajočim izdihom, ter nato postopoma povečujoč na trajanje 6.6, 8.8., 12.12, 16.16 in 24.24, in še naprej, če bo zmogel. Potem naj vežba po pravilnejšem razmerju 4.8, 6.12, 8.16, 12-24 in tako naprej. Nato, če bo hotel, naj začne še novi niz, dodavši še postopoma vse večja razdobja *kumbhake*.

7. *Četrta prakтика.* Nadaljevaje to tretjo praktiko, naj ubrza svoj korak in svojo *mantra*, dokler se korakanje ne razvije v ples. Ob tem se lahko posluži običajnega valčka, uporabivši trotaktno *mantra*, kot je na primer *epelton*, *epelton*, *Artemis*, ali pa IAO, IAO SABAO; v takem primeru se vaja lahko združi z oboževanjem izbranega božanstva; glej *Liber 175* (v Dodatku!) Za ples kot tak je bolje uporabiti *mantra* neobveznega značaja, kot je na primer *to einai*, *to kalon*, *to'gathon*, ali slične.

8. *Osmo prakтика.* Izvaja naj miselno osredotočenost med plesom ter razišče sledeče postavke:

(a) Ples postane neodvisen od volje.

(b) Dogodijo se slični pojavi onim, ki so opisani pod 5, a, b, c, d.

9. Notica v zvezi z globino in polnostjo dihanja: Ob vsakem pravilnem izdihu, moramo izdahniti zadnjo možno porcijo zraka. Mišice grla, oprsja, reber in trebuha moramo v celoti uporabljati ter si pri tem pomagati z opiranjem rok na boke in glave na grlo.

Ob vsakem pravnem vdihu moramo v pljuča vdihniti tazadnjo možno porcijo zraka.

Ob vsakem pravšnjem zadržku daha, mora ostati telo povsem pri miru.

Deset minut take vaje je dovolj, da se začnemo obilno znojiti kjerkoli, kjer je temperatura zraka vsaj 17°C ali več.

Zelatorjev napredek v pridobivanju globine in polnosti daha naj testira z respirometrom.

Vaje moramo stopnjevati zelo previdno, da se izognemo prenaprežanju ali celo poškodbi pljuč.

Globina in polnost daha morata biti vselej maksimalni, razen pri sledeči šesti vaji.

10. *Šesta prakтика*. Zelator naj diha plitko in hitro, kot je le mogoče.

11. *Sedma prakтика*. Zelator naj diha globoko in hitro, kot je to le mogoče.

12. *Osma prakтика*. Zelator naj vežba zadrževanje diha na sledeč način: Ob kateremkoli stadiju dihanja naj nenadno zadrži dah, zavlačujoč potrebo po vdihu, dokler ta ne mine, se ponovno ne povrne, in spet mine, dokler ne izgubi zavesti, bodisi dosegaajoč *samadhi* ali neko podobno nadnaravno stanje, ali padajoč v pozabo.

13. *Deveta prakтика*. Izvaja naj običajne oblike *pranajame*, vendar naj *kumbhake* izvaja po izdihu, namesto pred njim. Postopoma naj daljša obdobje *kumbhake*, kakor v primeru drugih vaj.

14. Notica v zvezi s pogoji teh eksperimentov.

Primerni pogoji so suh in svež zrak, topla klima, odsotnost vetra, odsotnost hrupa, insektov in vseh ostalih motečih vplivov; nato sproščeno in umaknjeno vzdušje, ob preprosti in skromni prehrani ob zaključku vaj zjutraj ter popoldan, a ne pred vajami. Telesno zdravje je domala obvezno in ga moramo skrbno čuvati. Nek marljiv in voljan učenec ali Zelatorjev Practicus mu naj pomaga pri njegovem delu. Tak učenec mora biti tih, strpen, buden, prompten, prijazen, nežen in spoštljiv do svojega učitelja, bister v uvidevanju njegovih potreb, čist in hvaležen, predan in nesebičen. Ob vsem tem mora biti oster in strahovit do tujcev in vseh sovražnih vplivov, odločen in silovit, nenehno buden, stražar na pragu.

Ni zaželeno uporabiti neko drugo nečloveško bitje, razen v nujnih primerih. V nekih primerih lahko uporabimo psa, in v drugih žensko. Za službo so določeni tudi drugi, a ti niso primerni za Zelatorja.

15. *Deseta prakтика*. Če mu je po volji, naj Zelator poskuša z vdihavanjem oksigena, dušikovega oksida, ogljikovega dioksida, in drugih plinov, pomešanih v majhnih količinah z njegovim zrakom tekom njegovih vaj. Ti eksperimenti morajo biti izvajani pazljivo v

prisotnosti izkušenega zdravnika, in oni so koristni zgolj za lajšanje simulakrurnih rezultatov določenih vaj, ter s tem za ohrabritev Zelatorja.

16. *Enajsta praktika*. Zelator naj kadarkoli tekom vaj in še posebej za časa *kumbhake*, svojo voljo usmeri povsem proti svojemu Svetemu Angeli Varuhu, usmerjajoč svoj pogled navznoter in navzgor ter vihajoč svoj jezik vnazaj, kakor bi ga hotel pogoltniti.

(Ta zadnja vaja se olajša s prerezanjem *frænum lingue* s strani izurjenega kirurga, če že pride do te potrebe. Mi ne opogumljamo sličnih praks, da bi se z njimi premagovalo težave. Ta je sicer neškodljiva.)

V ta namen lahko vajo prestavimo s fizičnega na spiritualni plan, kako tudi izrazi kot so Ruh, Ruah, *pneuma*, *spiritus*, *Geist*, *Ghost*, in besede v skoraj vseh jezikih so se s svojega pomena fizičnega vetra, zraka, diha ali gibanja, povzdignile na duhovni oziroma spiritualni plan.

17. Zelator naj ne bo lahkoveren v odnosu do katerihkoli ugotovitev, do katerih lahko pride tekom vseh sprejetih instrukcij, in naj se zaveda, da celo poduk, ki smo ga mi podali kot primerne za povprečnega človeka, morda zanj sploh ni primeren.

DODATEK XIII

LIBER HHH
SUB FIGURA CCCXLI

Continet Capitula Tres:
MMM, AAA, et SSS

Sunt duo modi per quos homo fit Deus: Tohu et Bohu.
Mens quasi flamma surgat, aut quasi puteus aquæ quiescat.
Alteri modi sunt tres exempli, qui illis extra limine collegii sancti
dati sunt.

In hoc primo libro sunt Aquæ Contemplationis.

*Obstajata dva načina, kako človek postane Bog: Pokončen in Protiven.
Naj um postane kakor plamen, ali kakor val mirujoče vode.*

*Tu so podani trije primeri obeh načinov, bivši namenjeni onim, ki se
nahajajo izven Praga.*

V tej prvi knjigi so zapisani Odsevi Vode.

Sunt tres contemplationes quasi halitus in mente humana abysso
inferni. Prima, *Nekros*; secunda, *Piramis*; tertia, *Fallos* vocatur. Ex hæ
reflectiones aquaticæ sunt trium enthusiasmorum, Apollonis, Dionysi,
Veneris.

Tota stella est Nehaš et Mesiah, nomen AHIH cum IHVH
conjunctum.

*Obstajajo trije odsevi, ki so kakor dah v človekovem umu, to je Brezno
Pekla: prvi se imenuje Truplo, drugi Piramida in tretji Falus.*

To so vodni odsevi treh ekstaz; Apolonove, Dionizove in Venerine.

Celotna zvezda je Kača in Odrešenik, ime AHIH združeno z JHVH.

I
M M M

Spominjam se nekega svetega dne v zatonu leta, ob zatonu Ozirisovega Enakonočja, ko sem Te prvič uzrl vidnega; ko je bil prvič izvojevan strahovit izid; ko je Oni z Glavo Ibisa odčaral zdrabo. Spominjam se Tvojega prvega poljuba, kakor naj bi se ga nevesta. Nobenega drugega ni bilo v temačnih prehodih: Tvoji poljubi ostajajo.

Liber Lapidis Lazuli, VII: 15 – 16

0. Usedi se v svojo *asano*, oblečen v haljo Neofita, pokrit s kapuco.

1. Noč je, težka in vroča; nobene zvezde ni na nebu. Noben dah ne vznemirja površine morja, kar si ti. Nobena riba se ne igra v tvojih globinah.

2. Naj se pojavi Dah in vznemiri vode. Občutil ga boš, kako se poigrava na tvoji koži. Zmotil bo tvojo meditacijo dvakrat ali trikrat, nakar boš moral premagati te motnje. Toda če ga najprej ne občutiš, potem se ta Dah ne pojavi.

3. Nato noč razkolje blisk. Tega moraš tudi občutiti v svojem telesu, ki se bo streslo in poskočilo v šoku, in to moraš pravtako prestat in premagati.

4. Ko bliskovita strela mine, poišči v zenitu neznatno svetlobno točko. In ta svetloba naj žari, dokler se na morju ne vzpostavi pravilni stožec, in nastane dan.

Ob tem mora tvoje telo biti rigidno, samodejno; in to moraš pustiti da traja, umakniviš se v svoje srce v obliki pokončnega Jajca črnote; in tam ostani za nekaj časa.

5. Ko bo vse to lahko popolno izvedel, z lahkoto in po volji, naj si aspirant nato predstavlja bitko proti celotni sili Vesolja. Ob tem ga bo rešila zgolj njegova neznatnost.

Vendar na koncu ga premaga Smrt, ki ga prekrije s črnim križem.

Naj njegovo telo pade vznak, z razširjenima rokama.

6. Tako ležeč naj goreče hrepeni po Svetem Angelu Varuhu.

7. Potem naj zavzame svoj poprejšnji položaj.

Dvaindvajsetkrat naj si predstavlja, kako ga piči kača, začutivši v svojem telesu njen strup. In naj vsak pik nato pozdravi sokol ali orel, ki ga prekrije s svojimi krili preko njegove glave ter na rano spusti kapljico zdravilne rose. Zadnji ugriz kače, na tilnik, pa naj bo tako strašno boleč, da se bo zdela smrt neizbežna, in naj ima potem zdravilna rosa tako

moč, da bo od nje kar poskočil na svoje noge.

8. Znotraj svojega jajca naj nato umesti rdeč križ, nato zelenega, nato zlatega, nato srebrnega, ali nekaj, kar oni nakažejo s svojo senco. Potem sledi tišina; kajti kdor pravilno izvede to meditacijo, bo dojel njen notranji smisel, kar mu bo služilo kot preizkus samega sebe, kakor tudi njegovih somišljenikov.

9. Zdaj pa naj ostane v Piramidi ali Stožcu Svetlobe, kakor eno Jajce, a nič več črno.

10. Nato naj bo njegovo telo v položaju Obešenca, in naj tako hrepeni z vso svojo močjo po Svetem Angelu Varuhu.

11. Bivši deležen naklonjenosti, naj potem zaužije Euharistijo Petih Elementov ter proglasi Svetlobo v Razširjanju; da, naj proglasi Svetlobo v Razširjanju.

II

A A A

To razveže povoje trupla; in stopala Ozirisova, tako da lahko ognjeni Bog zdivja preko nebesnega svoda s svojim fantastičnim kopjem.

- Liber Lapidis Lazuli, VII: 3

0. Usedi se v svojo *asano*, ali uleži v *Šavasano*, ali zavzemi pozo umirajočega Bude.

1. Misli na smrt, predstavljalj si različne bolezni, ki te lahko napadejo, ali nesreče, ki te lahko doletijo. Zamisli si proces umiranja, vselej tebe samega.

(Koristna pripravljalna vaja je branje knjig iz patologije, ali obisk muzejev in secirnic.)

2. Nadaljuj s to praktiko do dokončne smrti; pospremi truplo skozi stadije balzimiranja, ovijanja in pokopa.

3. Nato si predstavljalj, kako božanski dah vstopi v tvoje nosnice.

4. Nato, božanska svetloba razsvetli tvoje oči.

5. Nato, božanski glas prebudi ušesa.

6. Nato, božanski poljub pritisne na ustnice.

7. Nato, božanska energija prešine živce in mišice telesa, in se osredotoči na pojav, ki se je že dogodil v točki 3, povrnitev cirkulacije.

8. Končno, predstavljalj si povrnitev reproduktivne moči; uporabivši jo v impregnaciji Jajca svetlobe, v kateri se človek okopa.

9. Potem si zamisli, kako to Jajce postane Sončev Disk, ki zahaja na zahodu.

10. Naj se potopi v črnoto, nošen v nebesni barki, na hrbtu svete krave Hathor. Lahko boš zaslišal njeno tarnajoče mukanje.

11. Naj postane bolj črno od vsake črnine. In v tej meditaciji moraš biti povsem brez strahu, kajti črnota, ki se ti bo prikazala, je nekaj tako strahovitega, da je iznad vsega tvojega dojemanja.

In to bo minilo, če boš le pravilno izvedel meditacijo, tako, da boš iznenada zaslišal brenčanje Hrošča.

12. Nato bo Črnota minila in boš na Vzhodu vzšel z vrtnico in križem, v ušesih pa ti bo odjeknil tvoj sokolji krik. Ta bo oster in predirljiv.

13. Na koncu boš vstal in obstal na sredi neba, en sijajen globus slave. Ob tem bo vzšel tudi mogočen Glas, ki so ga sveti ljudje imeli za rjovenje Leva.

14. Potem se moraš umakniti iz Vizije in se zbrati v bogovsko obliko Ozirisa na prestolu.

15. Nato glasno ponovi zmagoviti krik prerujenega Boga, kakor ti ga je sporočil tvoj Superior.

16. In ko bo vse to dovršeno, lahko ponovno vstopiš v Vizijo, da bi se s tem v tebi še izpopolnila.

17. Po vsem tem se povrni v svoje telo ter se zahvali Najvišjemu Bogu IAIDA; da, Najvišjemu Bogu IAIDA.

18. Dobro si zapomni, da moraš to operacijo izvesti, če je le mogoče, v odročnem prostoru, posvečenem Delom Magike Svetlobe. Pravtako, da mora biti Tempelj obredno odprt na način, kakor imaš sposobnost in vednost za izvedbo, in ob koncu mora biti zapiranje izvedeno kar se da skrbno. Vendar se lahko v uvodni vaji očistiš zgolj z obrednim umivanjem, obrisanjem ter z ritualoma Pentagrama in Heksagrama.

Točke 0 – 2 izvedi najprej, dokler ne dosežeš neke zadovoljive realizacije; in vaji naj vedno sledi božanska invokacija Apolona ali Izide ali Jupitra ali Serapisa.

Nato, po hitrem povzetku točk 0 – 2, izvedi vaje 3 – 7.

Ko boš to obvladal, dodaj še točko 8.

Potem dodaj še točke 9 – 13.

Potem, ko boš tako pripravljen in ojačan, dobro usposobljen za delo, izvedi meditacijo na enkrat v celoti. In ponavljaj jo dokler ne dosežeš popolnega uspeha. To je namreč mogočna in sveta meditacija, ki ima premoč celo nad Smrtjo, da, premoč nad Smrtjo.

(N.B.: Ob vsakem času med to meditacijo se lahko pojavi *Samadhi*. Tega se je treba bati in izogniti, bolj kot vsake druge izgube nadzora, to

je namreč najstrahovitejša sila, ki grozi da obsede aspiranta. Pravtako obstaja rahla nevarnost, da se ob točki 1 zapade v akuten delirij melanholije. O. M.)

III S S S

Ti si prekrasno bitje, sijajnejše od ženske, v stebru te vibracije.

Izstrelim se navpično gor, kakor puščica, in postanem tisto Iznad.

A to je smrt, in pa plamen grmade.

Dvigni se v plamen grmade, O moja duša! Tvoj Bog je kakor hladna praznina skrajnih nebes, kamor izžarevaš svojo neznatno svetlobo.

Ko me boš spoznal, O prazni Bog, bo moj plamen popolnoma izgorel v Tvoji veličastni N.O.X..

Liber Lapidis Lazuli, I: 36 – 40.

0. Vsedi se v svojo *asano*, po možnosti Gromsko Strelu.

Bistveno je, da je hrbtenica vertikalno.

1. V tej praktiki je možganska vdolbina *joni*, hrbtenjača pa *linga*.

2. Skoncentriraj svojo misel oboževanja v možganih.

3. Tako začni prebujati hrbtenjačo na sledeč način. Osredotoči svojo misel o sebi na dno ali bazo hrbtenice, in jo postopoma premikaj navzgor, malo po malo.

Na ta način se boš ovedel hrbtenice, čuteč vsako vretence kot ločeno enoto. To moraš izvežbati do popolnosti, preden nadaljuješ z vajo.

4. Nato, obožuj možgane kakor poprej, a si predstavlja njegovo vsebino kot neskončno. Predstavlja si jo kot maternico Izide, ali kot telo Nuit.

5. Naslednje, poistoveti se z bazo hrbtenice kakor prej, a si predstavlja njeno potencialno energijo kot neskončno. Zamisli si jo kot Ozirisov falus, ali samo bit Hadita.

6. Ti dve osredotočenosti 4 in 5 lahko privedemo do *samadhija*. Vendar ne izgubi nadzora volje; pri tem ti *samadhi* ne sme biti gospodar.

7. Torej, zavedajoč se tako možganov kot tudi hrbtenjače, ne imevši v mislih ničesar drugega, si predstavlja hlepenje enega po drugem; praznina možganov, hrepenenje hrbtenjače, kakor praznina prostora in brezciljnost Materije.

In če imaš izkušnjo Evharistije obeh tipov, bo to koristilo tvoji imaginaciji pri tem.

8. Naj ta agonija raste, dokler ne postane nevzdržna, z voljo upiraj se vsaki skušnjavi. Ne prej, ko se tvoje telo okoplje v znoju, ali nemara v znoju krvi, in dokler se iz tvojih zaprtih ust ne izvije krik nevzdržne muke, ne nadaljуй do naslednje faze.

9. Nato naj tok svetlobe, temno azuren s škrlatnimi madeži, poteče gor in dol po hrbtenici, udarjajoč nekako po tebi, ki si zvit na dnu hrbtenice kakor kača.

Ta naj bo skrajno počasen in prefinjen, in čeprav ga spremlja užitek, moraš vztrajati; in čeprav ga spremlja bolečina, vztrajaj.

10. S tem nadaljуй do izčrpanosti, nikoli razpustivši nadzora. Dokler ne izvedeš tega celega oddelka 9 za čas ene ure, ne prehajaj na naslednjo fazo praktilke. In se nato umakneš iz meditacije po volji, prehajajoč na nežno *pranajamo* brez *kumbhak*, in meditirajoč na Harpokrata, tihega in deviškega Boga.

11. Končno nato, ko boš dodobra usposobljen v telesu in umu, utrjen v spokoju, izpod naklonjenega zvezdnega neba, ponoči, v jasnem in toplem vremenu, lahko pospešiš gibanje svetlobe, dokler je možgani in hrbtenica ne povlečeta navzgor, neodvisno od tvoje volje.

12. Če se morda zgodi, da boš v tem trenutku umrl, mar ni zapisano: »Blaženi so mrtvi, ki umrejo v Gospodu?« Da, Blaženi so mrtvi, ki umrejo v Gospodu!

DODATEK XIV

LIBER A
VEL ARMORUM
SUB FIGURA CDXII

*Obeah in uanga, delo palice in delo meča,
tega naj se nauči in to poučuje.*

Liber AL, I: 37

Disk

Vzemi čisti vosek, ali zlato ploščo, okrašeno s srebrom, ali iz zlitine, imenovane *electrum magicum*. Premera naj bo osem palcev, debeline pa pol palca.

Neofit naj v skladu s svojim razumevanjem in svojo večino izumi simbol, ki predstavlja Univerzum.

Njegov Zelator naj ga overi.

Nato naj Neofit vgravira ta svoj design na ploščo, s svojimi lastnimi rokami in s svojim lastnim orožjem.

Ko bo končal, naj ga posveti, kakor je to večš izvesti, in naj ga zavije v smaragdno zeleno svileno tkanino.

Bodalo

Naj Zelator vzame kos čistega jekla in ga oblikuje s kladivom, nato ga zgladi, izbrusi ter spolira, v skladu z večino kovača.

Potem naj vzame kos hrastovega lesa in iz njega naredi ročaj. Bodalo naj bo dolgo osem palcev.

V skladu s svojim razumevanjem in svojo bistrumnostjo, naj izumi eno Besedo, ki predstavlja Univerzum.

Njegov Practicus naj jo overi.

Nato naj jo Zelator vgravira na rezilo s svojimi lastnimi rokami in z lastnim orodjem.

Naj tudi okraši les ročaja.

Ko bo narejen, naj ga posveti, kakor je večš tega, in ga zavije v zlato rumeno svileno tkanino.

Kupa

Practicus naj vzame kos Srebra in iz njega izoblikuje kupo. Visoka naj bo osem palcev, njen diameter pa naj meri tri palce.

V skladu s svojim razumevanjem in s svojo bistrroumnostjo naj poišče številko, ki predstavlja Univerzum.

Njegov Philosophus naj jo overi.

Nato naj jo Practicus vgravira na svojo kupo s svojimi lastnimi rokami in z lastnim orodjem.

Ko bo končana, naj jo posveti, kakor je v temu vešč, in naj jo zavije v azurno modro svileno tkanino.

Baculum

Philosophus naj vzame bakreno palico, osem palcev dolgo in pol palca debelo.

Na vrhu naj izoblikuje trojni plamen iz zlata.

V skladu s svojim razumevanjem in bistrroumnostjo naj izumi Dejanje, ki predstavlja Univerzum.

Njegov Dominus Liminis naj ga overi.

Naj nato Philosophus to izvede na tak način, da bo v tem bila soudeležena njegova Palica.

Na koncu naj jo posveti, kakor je v temu vešč, in jo zavije v škrlatno rdečo svileno tkanino.

Svetilka

Naj Dominus Liminis vzame čisti svinec, kositer in živo srebro; še platino, in če je potrebno, še steklo.

S svojim razumevanjem in bistrroumnostjo naj izdela Magijsko Svetilko, ki bo gorela brez stenja ali olja, bivši hranjena od Ætyra.

To mora izvršiti na skrivaj in na odročnem kraju, brez iskanja nasveta ali overitve pri svojem Adeptusu Minorju.

Dominus Liminis naj jo shrani, potem ko jo bo posvetil, v skrivni sobi Umetnosti.

To je torej to, kar je zapisano: »Opremljen s popolnim oklepom in oborožen, je enak Boginji.«

In tudi, »Oborožen sem, oborožen sem.«

DODATEK XV

LIBER JOD SUB FIGURA DCCCXXXI

I

1. To je Knjiga o skrčenju vsega v eno točko.
2. Tu so opisane tri metode, s katerimi zavest o Mnoštvu lahko stopimo z zavestjo o Enem.

II

Prva Metoda

0. Naj se izoblikuje Magijski Krog in znotraj njega na tla nariše pokončni Tau. Ta T(au) naj bo razdeljen v deset kvadratov. (Glej ilustracijo!)

1. Magik naj bo oborožen z Magijskim Mečem.
2. Oblečen naj bo v črno haljo Neofita.
3. Na vrhu Taua naj gori majhna kafrina svetilka, in naj ne bo nobene druge svetlobe ali okraska.
4. Naj »odpre« Tempelj, kakor je navedeno v Libru DCLXXI, ali na kakršenkoli drug primeren način.

5. Stoječ na robu kroga naj s primernimi rituali prežene 5 Elementov, vsakega na njegovem pripadajočem kvadrantu.

6. Stoječ na robu Kroga naj nato prežene 7 Planetov s pripadajočimi rituali. Obrnjen naj bo proti dejanski poziciji vsakega planeta na nebu v času tega izvajanja.

7. Nadalje naj odžene dvanajst Znakov Zodiaka, s primernimi rituali, obrnjen proti vsakemu Znak po vrsti.

8. Med vsakim od teh 24 odganjanj izvede tri kroženja v lunarno oziroma levo smer, z znakoma Horusa in Harpokrata na Vzhodu (psihičnem, duhovnem), ko gre preko te točke na robu kroga.

9. Nato naj stopi na kvadrat Malkuta na Tau in izvede ritual odganjanja Malkuta. A naj ne zapusti tega kvadrata, da bi zaokrožil Krog, temveč naj uporabi Bogovsko obliko Harpokrata.

10. Nato naj napreduje še na naslednje kvadrate Jesod, Hod, Netzah, Tifaret, Gevurah in Hesed, ter opravi odganjanje vsakega s prikladnimi rituali.

11. In naj ve, da ti rituali vključujejo izgovorjavo prikladnih imen Boga vnazaj, kakor tudi kletev nasproti Sefiri z ozirom na vse, kar ona je in kar jo razlikuje in ločuje od Ketra.

12. Napredujoč na kvadrat Binah in nato Hokmah, naj tudi njiju odžene. In ker ga bo zato sedaj spreletel drget in strah, naj ju odžene z vrhunskim ritualom neprecenljive moči. In naj bo skrajno pazljiv, da bi se njegova volja ne opotekala, in njegov pogum ne opešal.

13. In končno naj, napredujoč na kvadrat Ketra, tudi tega odžene na kakršenkoli že način bo zmožen. Potem pa naj še pohodi svetlobo, ugasnivši svetilko na vrhu; in, ko bo padel, naj pade znotraj Kroga.

Druga Metoda

1. Naj se Puščavnik usede v svojo *asano*, oblečen v haljo, in naj meditira po vrsti na vsak posamičen del svojega telesa, dokler ta ne bo postal tako nerealen zanj, da ga ne bo več smatral kot del samega sebe. Za primer, če gre za njegovo desno stopalo, naj potipa to stopalo in nato zaprepaden pomisli, »Stopalo! Kaj pa je to? Torej nisem sam v svoji Kolibi!«

In naj ta prakтика ne traja le med meditacijo, temveč tudi med ostalim vsakodnevnim početjem.

2. To meditacijo naj spremlja tudi sklepanje, kot je: »To stopalo ni jaz, če bi izgubil to stopalo, bi še vedno bil jaz. To stopalo je ena masa spremenljivega in razkrajajočega se mesa, kosti, kože, krvi, limfe, etc., medtem ko sem Jaz en Nespremenljiv in Nesmrten Duh, enovit, neustvarjen, nerojen, brezobličien, samorazsvetljujoč,« etc.

3. Ko bo ta prakтика popolna za vsak del telesa, naj potem svoje delo združi, tako da bo celo telo dojel kot ne-Jaz in neko iluzijo.

4. Nato naj Puščavnik, sede v svoji *asani*, meditira na *muladhara čakro* in njeno korespondenco kot moč umevanja, in naj jo uniči na isti način kakor zgoraj omenjeno. In z dojemanjem: »Ta emocija (spomin, imaginacija, intelekt, volja, kakor že nanese) ni Jaz. Ta emocija je prehodna: Jaz sem negiben. Ta emocija je strast; Jaz sem spokoj.« In tako naprej.

Nato naj uniči še ostale *čakre* po vrsti, vsako z njenim mentalnim ali moralnim atributom.

5. Pri tem naj ga vodi njegova lastna psihološka analiza, tako da ne bo noben del njegovega zavestnega bitja ostal neizničen. Njegov uspeh bo tako odvisen od njegove temeljitosti v tej zadevi.

6. Končno, ko bo skrčil vse svoje bitje v najvišjo *sahasrara čakro*, naj ostane večno fiksiran v meditaciji nanjo.

7. AUM.

Tretja Metoda

1. Puščavnik naj spodbudi vsakega izmed čutov po vrsti, osredotočen na vsakega toliko časa, dokler ta preneha spodbujati.

2. Ko bo to izvršil, naj nato združi po dva čuta skupaj istočasno.

Na primer, naj žveči ingver (okus in otip), in opazuje slap (vid in sluh), in opazuje kadilo (vid in vonj), in lomi sladkor s svojimi zobmi (okus in sluh), in tako naprej.

3. Po dovršitvi teh petindvajset meditacij naj nato kombinira po tri čute istočasno, in nato še štiri.

4. Končno, vse čute nato združi v en sam objekt.

Ini pri tem je lahko vključen šesti čut. Potem pa naj se povsem umakne od vseh teh stimulacij, *perinde ac cadaver*, navkljub vsemu njegovemu trudu, da bi se nanje navezal.

5. S to metodo, kakor je bilo rečeno, zaprečimo demone Ruaha, se pravi, misli in spomine, in tega Mi ne zanikamo. Vendar če je že tako, da se oni pojavijo, naj izgradi zid med sabo in njimi, v skladu z metodo.

6. Ko je tako utišal glasove Šesterice, naj zadobi v nekem smislu subtilnost Sedmega.

7. AUMGN.

(Dodajamo naslednjo metodo, ki se pripisuje nekemu prijatelju, ki tedaj še ni bil član Reda, kakor tudi ne njegovih podrejenih redov. On je izdelal metodo sam, in menimo, da lahko koristi mnogim. O.M.)

(1) Začetnik mora najprej izvajati dihanje redno skozi nos in se obenem močno truditi predstavljati si, da gre dah v *adžna čakro*, ne v pljuča.

Nato naj izvaja *pranajamo*, kakor je opisana v knjigi Tempelj Kralja Salomona (Equinox I, 4), predstavlja si vseskozi, da je *adžna* ta, ki diha.

Poskušaj realizirati to, da se *sila*, ne zrak, vleče v *adžno*, koncentrirajoč

se tam med *kumbhako* in jo oživljajoč med izdihavanjem. Poskušaj raje ojačati moč koncentracije v *adžni*, ne pa da preveč podaljšuješ razdobje *kumnhake*, kar je namreč nevarno, če se to počne zaletavo.

(2) Sprehodi se počasi po mirnem kraju; dojem, da se premikajo noge in preučuj njihovo gibanje. Razumi dodobra, da to gibanje povzročajo živčna sporočila, ki jih pošiljajo možgani in da se nadzorna moč nahaja v *adžni*. Noge se gibljejo samodejno, kakor tiste od lesene opice: sila v *adžni* je ta, ki deluje in ta, ki hodi. To ni težko dojeti, in tega se moramo trdno oprijeti, zanemarjajoč vse ostale občutke pri hoji.

To metodo nato uporabi pri vseh ostalih mišičnih gibanjih.

(3) Lezi vznak na tla in si na noge postavi nek težak kos pohištva. Z ravno hrbtenico in rokami ob telesu, se počasi dvigni v sedeč položaj, vsled delovanja sile, ki prebiva v *adžni* (i.e. poskušaj preprečiti umu, da bi mislil na kakršnokoli drugo početje ali senzacijo).

Nato poleži telo nazaj v prvotni položaj. To ponovi dva ali trikrat vsako noč ali zjutraj, in počasi večaj število ponovitev.

(4) Poskušaj prenesti vse telesne senzacije na *adžno*: e. g., »Mrazi me« naj pomeni »Čutim hlad,« ali še boljše, »Zavedam se občutka hladu« – prenesi to na *adžno*, »*adžna* se zaveda,« etc.

(5) Rahlo bolečino je zelo lahko prenesti na *adžno* po nekaj vaje. Najboljši način za začetnika je, da si *predstavlja* neko bolečino v telesu in si nato zamisli, kako preide direktno v *adžno*. Ne gre preko vmesnih struktur, temveč gre neposredno. Po neprestani praksi lahko tudi hudo bolečino prenesemo v *adžno*.

(6) Skoncentriraj svoj um na bazo hrbtenice in nato počasi premikaj misli gor do *adžne*.

(V tej meditaciji je *adžna* Sveta med Svetimi, vendar je temna in prazna.)

Končno, močno se potruj, da preženeš jezo in druge obsedajoče misli v *adžno*. Poskusi razviti težnjo, da močno misliš na *adžno*, ko vse te misli napadejo um, in naj jih *adžna* premaga.

Pazi, da ne misliš »*moja adžna*«. V teh meditacijah in praktikah *adžna* ne pripada tebi, *adžna* je gospodar in delavec, ti si pa lesena opica.

DODATEK XVI

LIBER TIŠAREB VEL VIÆ MEMORIÆ SUB FIGURA CMXIII

000. Naj bo.

(00. Ni bilo mogoče zasnovati te knjige na čistem Skepticizmu. Ne gre se toliko za to, saj prakтика vodi v Skepticizem, in nemara skozi njega.)

0. Ni namen te knjige, da bi privedla do skrajnega dosežka. Nasprotno, njeni rezultati definirajo ločeno bit Izvzetega Adepta od ostalega Vesolja, in odkrije njegov odnos do Vesolja.

1. Ona je tako pomembna za Izvzetega Adepta, da je Mi ne moremo preceniti. Nikakor naj ne poskuša avanture pogreznjenja v Brezno, dokler ne dovrši tega sebi v popolno zadovoljitev.

2. Kajti v Breznu ni možen noben trud. Brezno se prečka vsled vrline mase (ali *maše*; op.p.) Adepta in njegove *karme*. Dve sili ga ženeta: (1) privlačnost Binah, (2) nagib njegove *karme*; lahкотnost ter celo zanesljivost njegovega prečkanja pa zavisi od moči in usmerjenosti slednjega.

3. Če si drznemo prenačljeno zagotoviti prehod in podati nepreklicno Zaprisego Brezna, se lahko zgodi, da se v njem izgubimo za Eone nepreračunljive agonije; lahko nas celo izvrže nazaj na sfero Hesed, ob čemer nam bo k naši izvorni nepopolnosti prišteta še grozovita *karma* zmote.

4. V določenih okoliščinah, kakor je bilo tudi rečeno, lahko celo povsem izpademo z Drevesa Življenja, ter dosežemo Stolpe Črnih Bratov. Vendar Mi menimo, da to ni mogoče za kogarkoli, ki je resnično dosegel svojo stopnjo, ali celo za kogarkoli, ki se je kdaj potrudil pomagati človeštvu vsaj za eno sekundo, in čeprav je bila njegova aspiracija omadeževana skozi ničevost ali neko podobno hibo.

5. Adept, ki spozna rezultate svoje meditacije za nezadovoljive, naj zavrne Zaprisego Brezna in živi tako, da bo njegova *karma* pridobila na čvrstosti in usmerjenosti, kar ga bo usposobilo za to nalogo kdaj v prihodnosti.

6. Spomin je bistven za našo zavest; sicer bi naš um bil zgolj ena prazna pola papirja, na katero padajo sence. Vendar vemo, da um ne

le ohranja vtise, temveč je tako zgrajen, da ohranja neke vtise raje in bolje od drugih. Tako veliki klasični učenjak, Sir Richard Jebb, ni bil sposoben naučiti se niti osnovnošolske matematike, kar se je od njega zahtevalo, da bi ga sprejeli na Univerzo v Cambridgeu, zaradi česar je bil potreben en poseben dekret avtoritet, da so ga lahko sprejeli.

7. Prva metoda, ki jo nameravamo opisati, je bila n drobno izdelana v spisu »Trening Uma«, ki ga je napisal Bhikkhu Ananda Metreyya. Temu imamo le malo za dodati v izboljšavo. Njen najpomembnejši rezultat, kar se tiče Zaprisege Brezna, je osvobojenost od vsake želje ali nagibanj k čemerkoli vsled le-te. Drugi njen rezultat pa je njena pomoč adeptu v drugi metodi, da ga oskrbi z nadaljnji podatki za njegovo raziskovanje.

8. Stimulacija spominjanja, koristna v obeh praktikah, se lahko doseže tudi s preprosto meditacijo (Glej Liber E), v določenem stadiju, v katerem se pojavijo stari spomini sami od sebe. Adept lahko tako izvaja to, zaustavljajoč se v tem stadiju, ohrabrivši te navale spominov, namesto da jih zatre.

9. Zoroaster je rekel, »Razišči Reke Duše, od kod in čemu si prispel semkaj; tako da, čeravno si postal sluga telesu, lahko ponovno vzideš v ta Red (A.:A.:) od katerega si sestopil, in spojiš Delovanje (*kamma*) s Svetim Smotrom (*tao*).

10. Rezultat Druge Metode je prikaz Adeptu, kateremu cilju so njegove moči usojene. Ko prečka Brezno in postane Nemo, povratek toka te usode povzroči, da se »pojavi v Nebesih Jupitra kot zvezda Danica ali kot večernica.« Drugače povedano, odkril naj bi, kaj je lahko narava njegovega dela. Mohammed je bil tako Brat, ki se je odrazil v Netzah, Buda v Hod, ali, kakor pravijo nekateri, v Daot. Sedanja manifestacija Fratra P. za zunanje je v Tifaretu, za notranje v Poti Leva. (*Glej Drevo Življenja; op.p.*)

11. *Prva Metoda*. Izvzeti Adept naj se izuri v mišljenju vnazaj z zunanjimi sredstvi, kakor bomo zdaj prikazali.

(a) Naj se nauči pisati vnazaj, z obema rokama.

(b) Naj se nauči hoditi vnazaj.

(c) Naj vselej gleda, če ima to možnost, filme vrteče se vnazaj, in posluša tonske posnetke v obratni smeri, in naj se tako privadi tega, da mu bodo ti postali dojemljivi kot celota.

(d) Prakticira naj govornje vnazaj, tako, namesto »Jaz grem,« naj reče, »Merg zaj.«

(e) Nauči naj se brati vnazaj. Pri tem je težko izogniti se varanju samega sebe, saj en izurjen bralec vidi sentenco na pogled. Naj njegov

učenec čita njemu vnazaj na glas, sprva počasi, nato hitreje.

(f) Sam naj izumi še druge vaje.

12. V tem bo njegov um sprva preplaval občutek popolne zmede; drugo, trudil se bo izvijati težavam s trikom. Um se bo pretvarjal, da deluje vnazaj, ko bo pravzaprav deloval normalno. Težko je opisati naravo trika, vendar bo povsem razviden vsakemu, ki bo prakticiral (a) in (b) en dan ali dva. Ti vaji bosta postali povsem lahki, nakar si bo mislil, da napreduje, kar je zgolj privid, ki bo vsled analize kmalu izginil.

13. Začeni trenirati svoj mozeg na ta način, in ko bo dosegel nekaj malega uspeha, naj Eksempten Adept, sede v svoji *asani*, najprej misli na svoje trenutno početje, nato na svoj akt sedenja, potem na svoj vstop v sobo, nato na svoje oblačenje, etc., točno tako kot se je to po vrsti dogajalo. In naj se skrajno potrudi, da bo vsako dejanje mislil vnazaj. Ne zadostuje misliti: »Sedim tu, in preden sem se usedel, sem stal, in preden sem vstopil v sobo, » etc. Takšen niz je tisti trik, ki smo ga zaznali v poprejšnjih praktikah. Niz ne sme potekati »ghi-def-abc«, temveč »ihgfdcba«: ne »pes to je«, temveč »sep ej ot.« Da to zadovoljivo dovršimo, nam zelo koristi vaja (c). Um se bo stalno boril, da bi se popravil in bo kmalu sprejel »sep« zgolj kot en drug glif za »pes.« Tej težnji se moramo neprestano zoperstavljati.

14. V prvih stadijih te praktike se moramo truditi za pikolovsko natančnost podrobnosti v spominjanju dejanj; kajti navada uma, da misli vnaprej, bo sprva neprekosljiva. Misleč na daljša in kompleksnejša dejanja, torej, bomo dobili niz, ki ga simbolično lahko zapišemo »opqrstu – hijklmn-abcdefg.« Če bomo to razdelili v detajle, bomo dobili »stu-pqr-o – mn-kl-hij – fg-cde-ab«, kar je mnogo bliže idealnemu »utsrqponmlkjihgfdcba.«

15. Zmožnosti zelo variirajo, a Izvzeti Adept nima nobenega razloga, da bi obupaval, če bo po enem mesecu stalnega garanja uvidel, da njegov um sem in tja za par sekund zares deluje vnazaj.

16. Izvzeti Adept mora svoje napore osredotočiti na zadobitev popolne slike petih minut vnazaj prej kot pa na razširitev časa, ki ga pokriva njegova meditacija. Kajti ta uvodni trening mozga je *pons asinorum* celotnega procesa.

17. Po zadovoljivem petminutnem izvajanju, lahko Izvzeti Adept podaljša to obdobje tja do ene ure, enega dneva, enega tedna, in tako naprej. Težavnosti bodo izginile pred njim, ko bo napredoval; razširitev od enega dneva do celega življenja se ne bo izkazala za tako težavno, kot je bil to primer v doseganju petminutnega razdobja.

18. Praktiko moramo ponavljati vsaj štirikrat dnevno, in napredek

bo sprva očiteno v vse lahkotnejšem potekanju misli, in nato v pojavljanju novih spominov.

19. Tekom izvajanja, ki sčasoma postane vse bolj mehansko, je koristno biti pozoren na pot, po kateri učinki sledijo vzrokom. To bo pomagalo umu v povezovanju spominov ter pripravilo adepta na uvodno praktiko Druge Metode.

20. Potem ko smo dopustili umu vrnitev nemara stokrat do ure rojstva, ga moramo opogumiti, da prodre onstran te periode. Če bo pravilno izurjen v potekanju vnazaj, potem v tem ne bo nobene težave, čeprav gre za en poseben korak v tej praksi.

21. Nato se lahko dogodi, da bo spomin prepričal Adepta v nek poprejšeni obstoj. Ko se pojavi ta možnost, jo moramo preizkusiti s pozivanjem na dejstva, in sicer, na sledeč način:

22. Pogostokrat se ljudem zgodi med obiskom kakega kraja, kjer še nikdar niso bili, da se jim zdi domačno. To se sicer lahko dogodi vsled zmede misli ali izmuznenja spomina, vendar gre za očitno dejstvo.

Če se Adept nato »spomni«, da je v svojem prejšnjem življenju prebival v določenem kraju, naj potem iz spomina opiše izgled, recimo, Krakova in njegovih prebivalcev, popisujoč njih imena. Nato naj se loti podrobnih predelov mesta in njegovih navad. In ko je to storil skrajno natančno, naj potem to tudi potrdi, tako da se pogovori z zgodovinarji in geografi, ali vsled osebnega obiska, ne pozabljač (v prid, kakor tudi v škodo svojih spominov), da so zgodovinarji, geografi in on sam pač lahko tudi zmotljivi. Vendar naj ne zaupa svojim spominom, da bi njih sklepe smatral za dejstva, ravnarši se po njih brez najizdatnejše potrditve.

23. Ta proces testiranja svojih spominov mora prakticirati od zgodnejših spominov iz otroštva in mladosti, nanašajoč se na spomine in zapise drugih, vselej upoštevajoč zmotljivost tudi takih garantov.

24. Ko bo vse to priteral do popolnosti, tako da mu bo spomin segel do neizmerljivo oddaljenih eonov, naj Izvzeti Adept meditira na brezplodnost vseh teh let, in na njih plodovitost, ločujoč to, kar je minljivo in jalovo od tega, kar je večno. In lahko bo izpadlo, ker je zdaj le en Aksempthen Adept, da bo vse smatral za priskutno in polno žalosti.

25. Bivši tako, bo brez zastajanja zaprisesegel Prisego Brezna.

26. *Druga Metoda. Uvodne Praktike.* Sedeč v svoji *asani*, naj razmotri vsak dogodek ter izsledi njegove neposredne vzroke. To naj stori zelo temeljito in natančno. Tu, za primer, je telo, pokončno in negibno. Naj Izvzeti Adept razmotri vse možne sile, ki ohranjajo to stanje; prvo, privlak zemlje, sonca, planetov, oddaljenih zvezd, in celo vsake mrvice prahu v njegovi sobi, izmed katerih bi ena (če bi

jo le lahko izničil) lahko povzročila, da se njegovo telo premakne, najsibo še tako nezaznavno. Pravitako, odpornost tal, pritisk zraka in vse druge zunanje pogojenosti. Drugo, notranje sile, ki da vzdržujejo, silna in kompleksna mašinerija okostja, mičic, krvi, limfe, mozga, vse kar izgrajuje človeka. Tretje, v to vključene moralne in intelektualne sile, um, volja, zavest. Tako naj nadaljuje z nezaustavljivim trudom, raziskujoč Naravo, ne puščajoč ničesar zunaj.

28. Naslednje, vzame naj enega od neposrednih vzrokov svojega položaja in izsledi njegovo ravnovesje. Na primer, voljo. Kaj napelje voljo, da pripomore telesu biti pokončno in negibno?

29. To bivši določeno, naj izbere eno od sil, ki določa njegovo voljo, ter izsledi to na enak način; in ta proces naj nadaljuje več dni, dokler ne bo medsebojna odvisnost vseh stvari vsrkana v njegovo najnotranjšo bit.

30. To bivši dovršeno, naj si izriše svojo lastno zgodovino s posebnim ozirom na vzrok vsakega dogodka. In v tej praksi lahko do neke mere zanemari univerzalne sile, ki venomer delujejo na vse, na primer privlačnost snovi, in naj osredotoči svojo pozornost na vodilne in odločujoče oziroma učinkovite vzroke.

Za primer, on sedi, nemara na deželi v Španiji. Zakaj? Ker je Španija topla in prikladna za meditacijo, in ker so mesta hrupna in prenagnetena. Zakaj je Španija topla in zakaj sploh želi meditirati? Zakaj je izbral toplo Španijo in ne tople Indije? Tja do zadnjega vprašanja: Ker je Španija bližje njegovemu domu. Zakaj je potem njegov dom blizu Španije? Ker so bili njegovi starši germanskega rodu. In kaj so počeli v Nemčiji? In tako tekom celotne meditacije.

31. Drugi dan pa naj prične z drugačnim vprašanjem, ter naj vsak novi dan izumi nova vprašanja, ne le zadevajoč njegovo sedanjo situacijo, temveč tudi abstraktna vprašanja. Tako naj poveže prevladovanje vode na zemeljski površini z njeno neobhodnostjo za vse nam znano življenje, s specifično težo in drugimi fizikalnimi lastnostmi vode, in naj zazna na koncu skozi vso to nujnost in povezanost stvarstva, ne povezave, kakršno so dojemali stari učenjaki, češ da je vse namenjeno človekovi dobrobiti ali prikladnosti, temveč esencialno mehansko soglasje, čigar končni zakon je *inercija*. In v teh meditacijah naj se kakor kuge izogiba vsake sentimentalne ali fantastične spekulacije.

32. *Druga Metoda. Pripadajoča praksa.* Ko je tako v svoji zavesti izpopolnil te predstave, naj jih uporabi pri svoji lastni karieri, povezavši vezne člene spominjanja v eno nujnostno verigo.

In naj bo to njegovo zadnje vprašanje: Za kakšen smoter sem sposoben? Za kakšno službo lahko moje bitje prepriča Brate A.:A.:, če

prečkam Brezno, in sem pripuščen v Mesto Piramid?

33. Tako, da bi tako jasno dojel naravo tega vprašanja ter metodo razrešitve, naj preuči rezoniranje anatoma, ki iz ene same kosti rekonstruira neko žival. Vzemši en preprost primer.

34. Predpostavim, da smo vse življenje živel med divjaki; na obalo je vrglo eno ladjo in jo razbilo. Nepoškodovana med tovorom je kočija "Victoria." Za kaj se uporablja? Kolesa kažejo na ceste, njih vitkost na gladke ceste, zavorni mehanizem na hribovite ceste. Ojesa kažejo, da je bila namenjena za vprego neke živali, njih višina in dolžina namigujeja na žival velikosti konja. Odprtost kočije govori o podnebnju, kjer se je vse leto moč peljati z njo. Višina kabine kaže na prometne ulice ali na ognjevit značaj vlečne živali. Tapcirani sedeži govorijo, da je bila namenjena za prevoz ljudi, prej kot kakega trgovskega tovara. Streha kaže na deževno podnebje ali močno sončno pripeko. Vzmeti govorijo o kovaški spretnosti, glazura o spretnosti poliranja.

35. Na enak način naj Adept razmotri svoj lasten primer. Zdaj, ko je na tem, da se požene v Brezno, se pred njim z dvignjeno gorjačo pojavi en velikanski Zakaj?

36. Ni niti najneznatnejšega atoma v njegovem ustroju, ki bi se lahko umaknil, pretvarjajoč se, da je nekaj drugega od tega kar v resnici je, nobenega brezkoristnega trenutka v njegovi preteklosti. Torej, kaj je njegova prihodnost? "Victoria" ni nek vagon; ni namenjena za prevoz sena. Ni enovprežen in enoseden gig; za dirke je nekoristna.

37. Adept poseduje na primer neko vojaško genialnost, ali pa dobro obvlada grščino; kako lahko ti dosežki pripomorejo njegovemu smotru, ali smotru Bratovščine? Bil usmrčen od Kalvina, ali kamenjan od Hezekiela; kakor kačo so ga ubili vaščani, ali pa je bil kakor slon ubit v bitki pod Hamillkarjem. Kako mu lahko taki spomini pomagajo? Dokler ni dodobra obvladal vzroka vsakega incidenta v svoji preteklosti, ter našel smisla za vsak predmet v svoji zdajšnji opremi, on ne more resnično odgovoriti celo na tista Tri Vprašanja, ki so mu bila postavljena najprej, kakor tudi ne na Tri Vprašanja Rituala Piramide; ni pripravljen za Zaprisego Brezna.

38. A bivši tako prosvetljen, naj priseže Zaprisego Brezna; da, naj priseže Zaprisego Brezna.

DODATKI XVII

DREVO ŽIVLJENJA IN IZVLEČKI IZ
LIBRA 777

SLIKA 15: MAGIK V SVOJI OBLEKI IN KRONI,
OBOROŽEN Z PALICO, KUPO, MEČEM, PENTAKLOM, ZVONCEM,
KNJIGO IN SVETIM OLJEM. (AVTOR, CCA. 1910 E.V.)

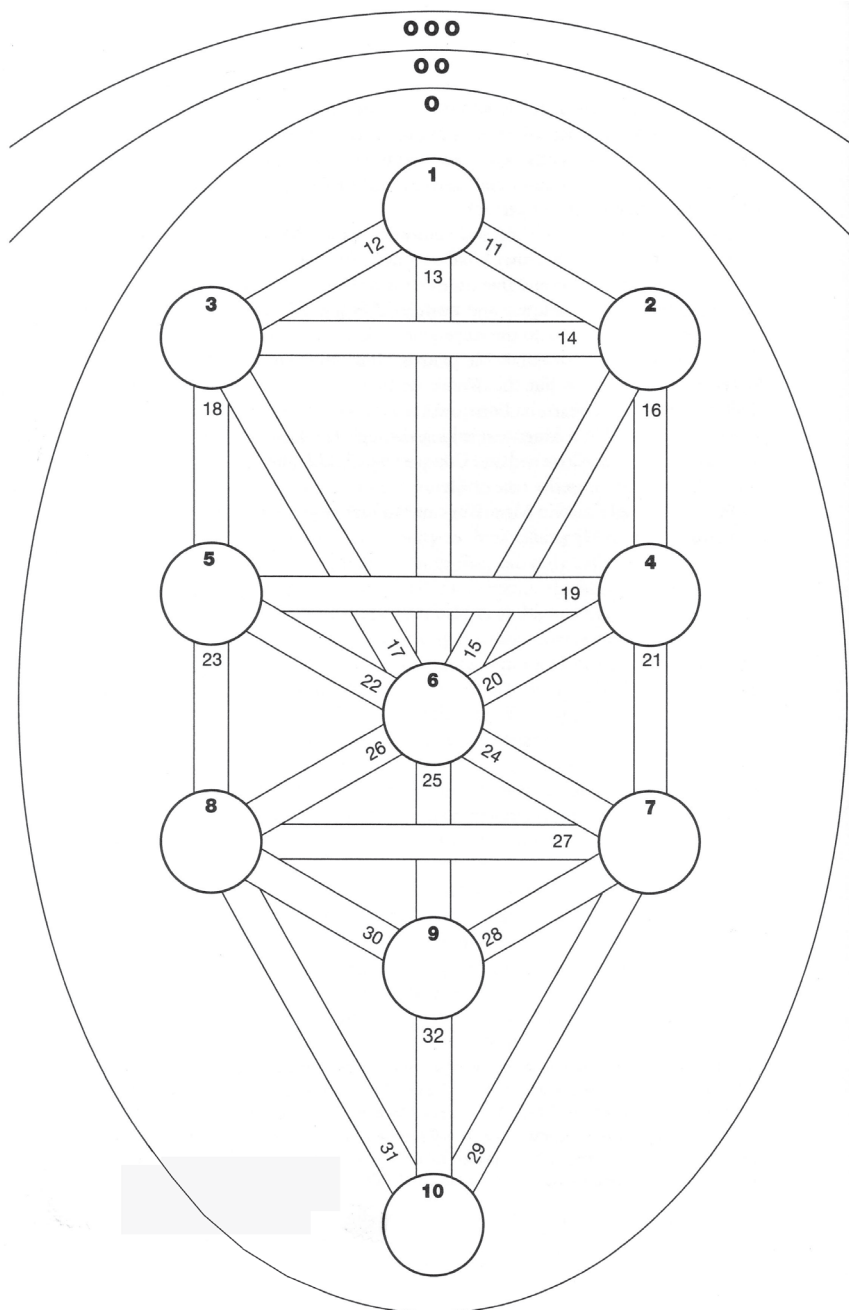

DIAGRAM 1: DREVO ŽIVLJENJA; KJUČNA SKALA, STOLPEC "0"

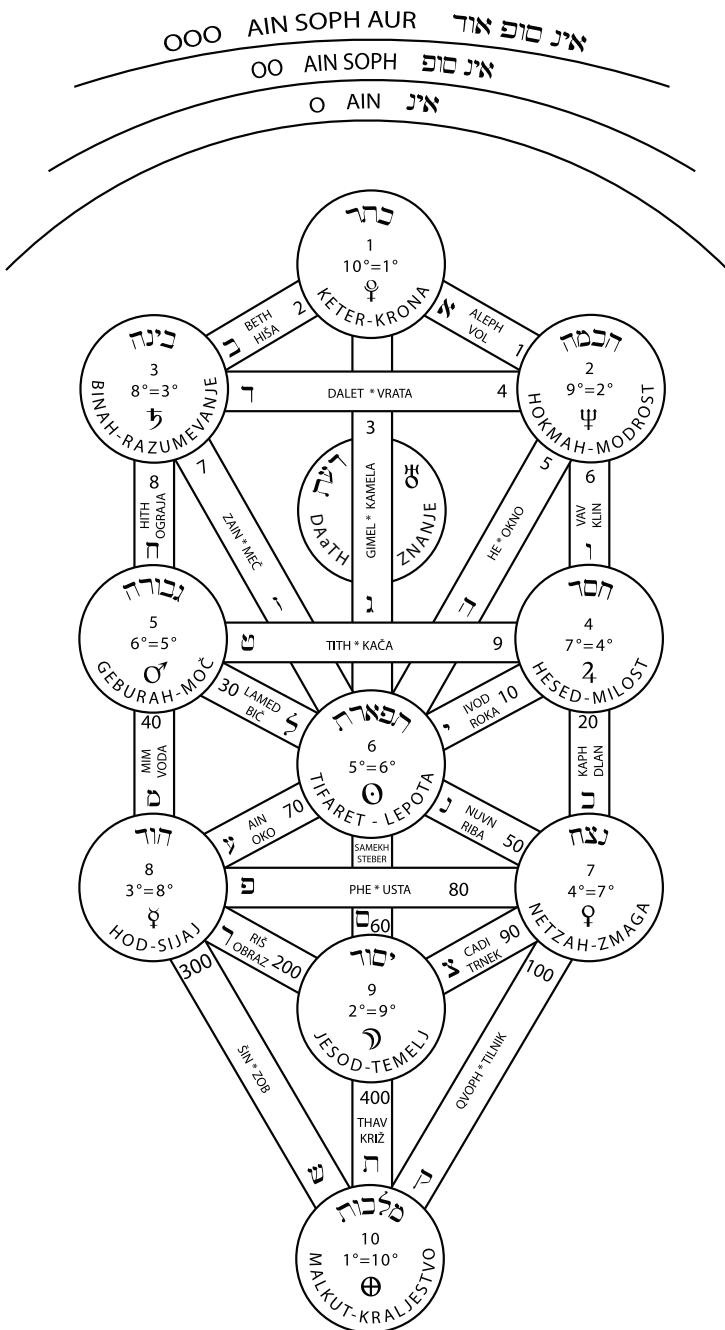

DIAGRAM 1/A.: DREVO ŽIVLJENJA, S KORESPONDENCAMI SEFIR IN POTI

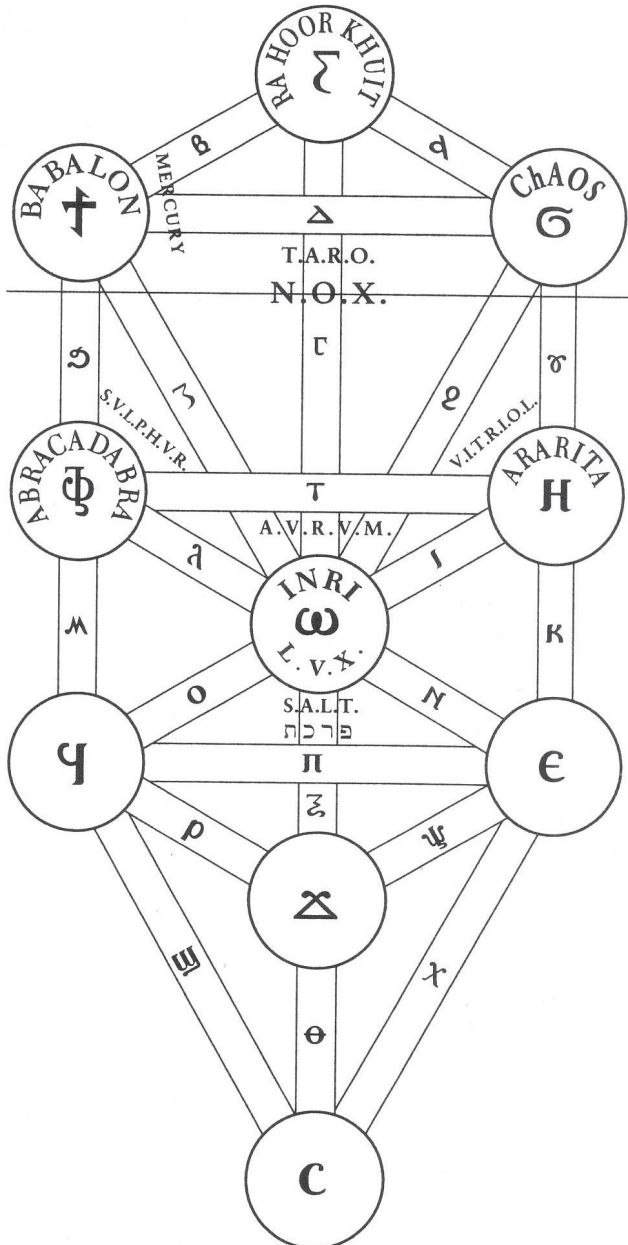

DIAGRAM 1/C.: DREVO ŽIVLJENJA,
S KOPTSKIMI KORESPONDENCAMI IN MAGIKALNIMI FORMULAMI

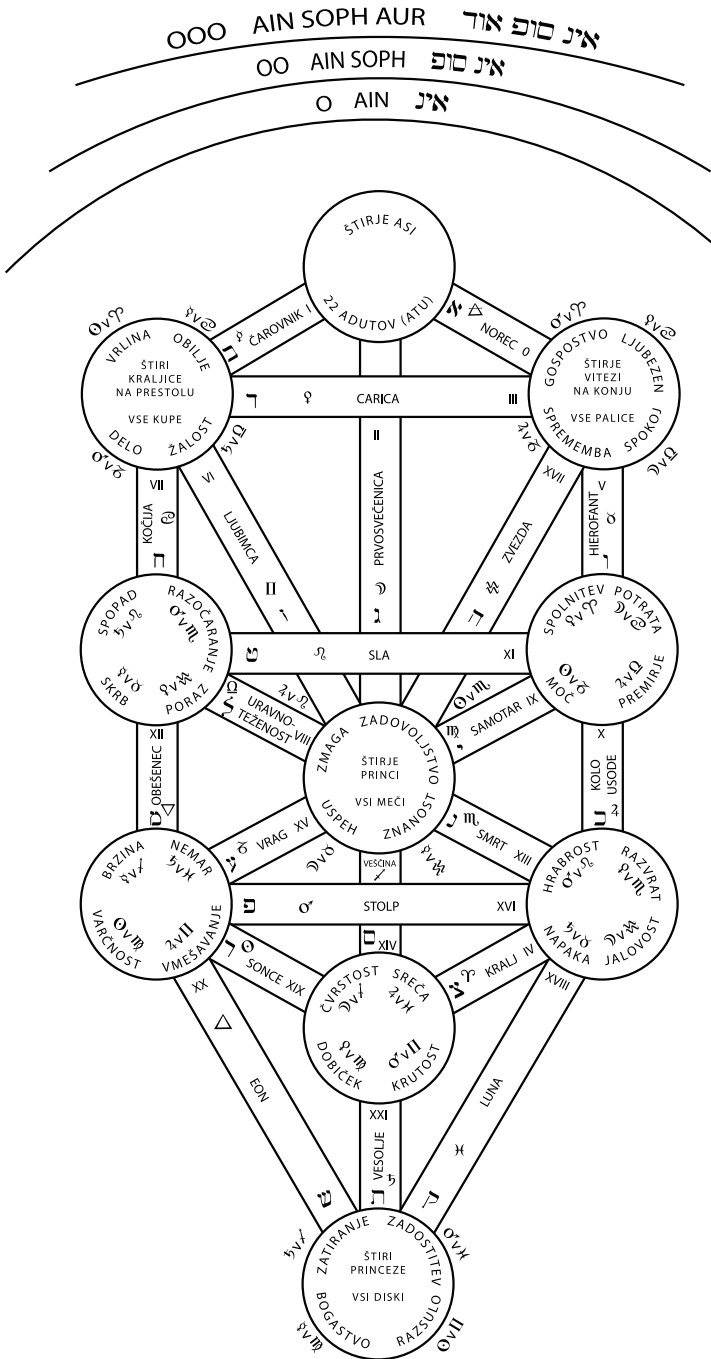

DIAGRAM 2: TAROT NA DREVESU ŽIVLJENJA

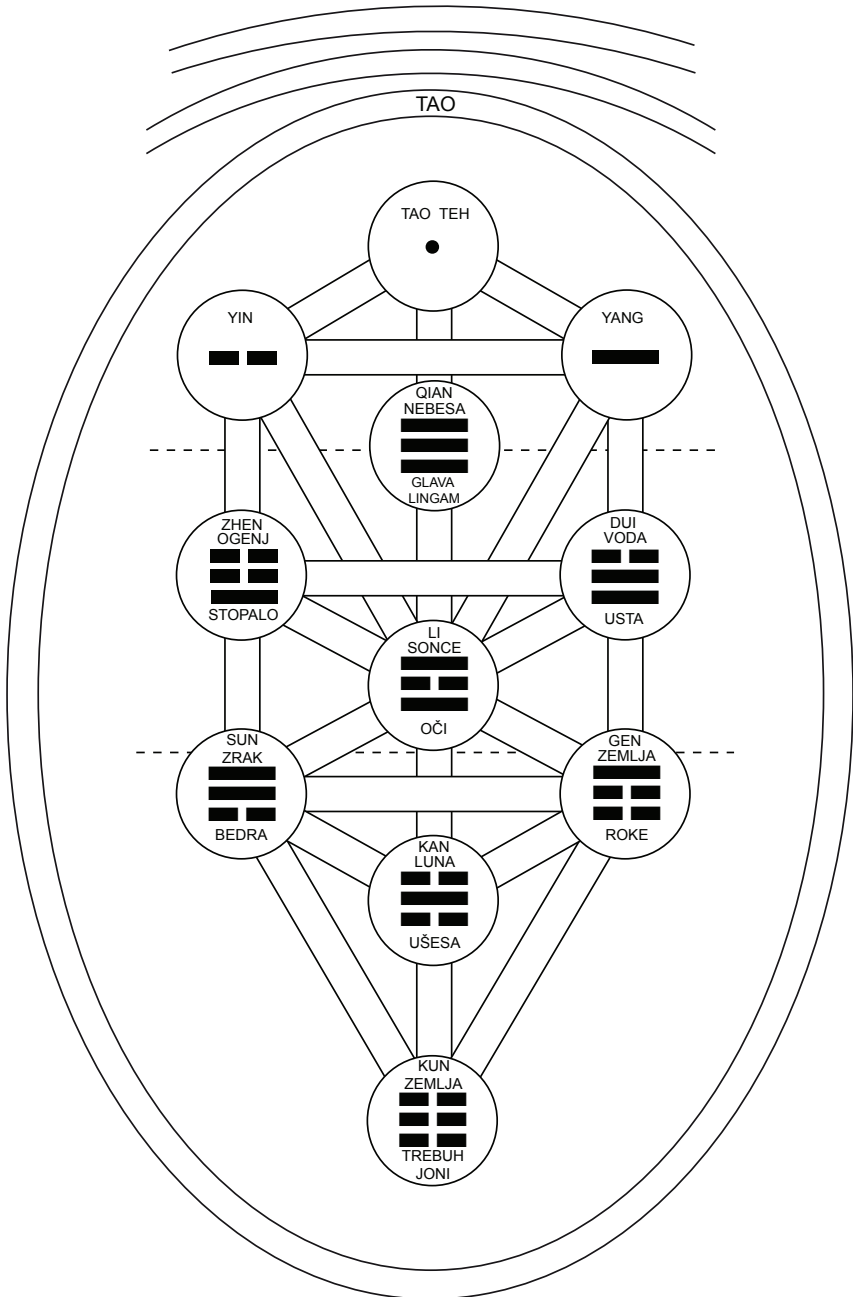

DIAGRAM 3. TRIGRAMI NA DREVESU ŽIVLJENJA

DIAGRAM 4. ŠTEVILA PLANETOV

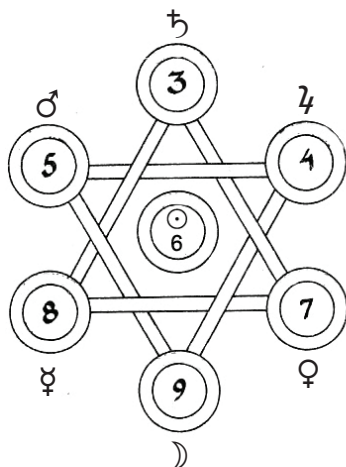

DIAGRAM 5. ELEMENTI IN NJIHOVI SIMBOLI

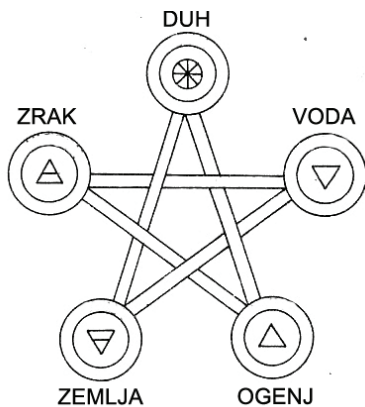

DIAGRAM 6. ELEMENTARNA OROŽJA

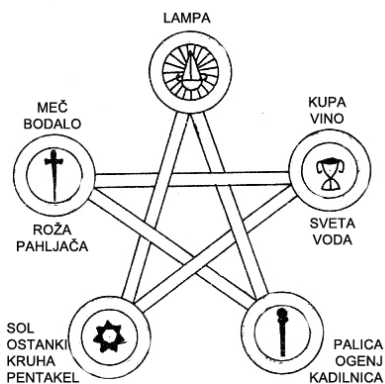
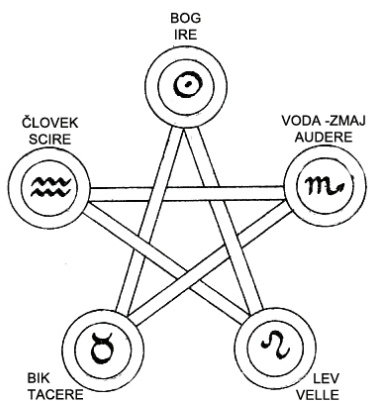
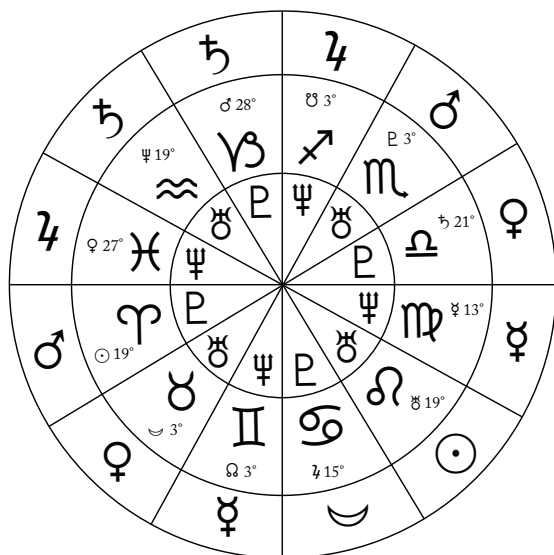

DIAGRAM 7. SFINGA

Eksaltacija Planetov	Planeti Vladarji	Znaki Zodiaka	Ključna Skala
☉ 19°	♂	♈	• 28
☾ 3°	♀	♏	• 16
♇ 3°	♀	♀	• 17
♄ 15°	☾	♋	• 18
♃ 21°	♀	♌	• 22
♀ 13°	♀	♍	• 20
☿ 19°	☉	♎	• 19
♁ 3°	♂	♏	• 24
♃ 3°	♄	♐	• 25
♅ 28°	♃	♈	• 26
♆ 19°	♃	♉	• 15
♀ 27°	♄	♒	• 29

Uran - ♅ vlada štirim kerubičnim znakom;

Neptun - ♆ vlada štirim spremenljivim znakom;

"Primum Mobile" - ♁ vlada štirim kardinalnim znakom.

Planet je v padu, ko je v nasprotju z eksaltacijo in v izgonu, ko se nahaja na nasprotnem mestu od domicila.

DIAGRAM 8. OSNOVNE VLADAVINE PLANETOV

TABELA KORESPONDENC:
TAROT NA DREVESU ŽIVLJENJA

KLJUČNA SKALA	CLXXIX. ŠTEVILA NA AĐUTIH	XIV. GLAVNI ATRIBUTI TAHUTIJEVE KNJIGE	CLXXVII. ASTROLOŠKI IN ELEMENTARNI ATRIBUTI COL. CLXXV	SEFIRE IN POTI	CLXXV. HEBREJSKE ČRKE	POMEN HEBREJSKIH ČRK	CLXXVI. ŠTEVILČNA VREDNOST HEBR. ČRK	LATINSKE ČRKE
1		Štirje Asi	Pluton ♃	Keter				
2		Štiri Dvojke Vitezi	Neptun ♆	Hokmah				
3		Štiri Trojke Kraljice	Saturn ♄	Binah				
4		Štiri Štirice	Jupiter ♃	Hesed				
5		Štiri Petice	Mars ♂	Gevurah				
6		Štiri Šestice-Štirje Princi	Sonce ☉	Tifaret				
7		Štiri Sedmice	Venera ♀	Netsah				
8		Štiri Osmice	Merkur ☿	Hod				
9		Štiri Devetke	Luna ☾	Jesod				
10		Štiri Desetke- Štiri Princese	Elementi. Zemlja	Malkut				
11	0	Norec	♁ Zrak	ALeF	א	Vol	1	A
12	I	Čarovnik	♀ Merkur	BeT	ב	Hiša	2	B
13	II	Prvosvečenica	☾ Luna	GiMeL	ג	Kamela	3	G
14	III	Carica	♀ Venera	DaLeT	ד	Vrata	4	D
15	XVII	Zvezda	♊ Vodnar	HeH	ה	Okno	5	H,E
16	V	Hierofant	♋ Bik	VaV	ו	Klin	6	V,U
17	VI	Ljubimca	♌ Dvojček	ZaIN	ז	Meč	7	Z
18	VII	Kočija	♍ Rak	HeT	ח	Ograja	8	H (ostri)
19	XI	Sla	♎ Lev	TeT	ט	Kača	9	T
20	IX	Puščavnik	♏ Devica	JVD	י	Roka	10	J, I,Y
21	X	Kolo Usode	♃ Jupiter	KaF	כ פ	Dlan	20, 500	K
22	VIII	Uravnoteženje	♌ Tehnica	LaMeD	ל	Volovski Bič	30	L
23	XII	Obešenec	♍ Voda	MeIM	מ מ	Voda	40, 600	M
24	XIII	Smrt	♎ Škorpjion	NUN	נ נ	Riba	50, 700	N
25	XIV	Veščina	♏ Strelec	SaMeKh	ס	Podpornik	60	S
26	XV	Vrag	♐ Kozorog	AoIN	ע	Oko	70	O
27	XVI	Stolp	♑ Mars	PeH	פ פ	Usta	80, 800	P, F
28	IV	Car	♒ Oven	TsaDI	צ ז	Trnek	90, 900	Ts, C
29	XVIII	Luna	♊ Ribi	QoF	ק	Zatilje	100	Q
30	XIX	Sonce	☉ Sonce	ReŠ	ר	Glava	200	R
31	XX	Eon	♌ Ogenj	ŠIN	ש	Zob	300	Š
32	XXI	Vesolje	♄ Saturn	TaV	ת	Križ Tau	400	Th
32 bis			♁ Zemlja	TaV	ת		400	
31 bis			♃ Duh	ŠIN	ש		300	

KLJUČNA SKALA	CLXXIX. ŠTEVILA NA ADUTH	CLXXXI PRAVILEN DESIGN TAROT ADUTOV	CLXXX NASLOVI TAROT ADUTOV
11	0	Bradati Starodavni v Profilu.	Duh Αι0ιρ.
12	I	Lep mladenič z krilato čelado in krilatimi sandali, opremljen kot Magik, prikazuje svojo umetnost.	Magus Moči.
13	II	Kronana Prvosvečenica, sedi pred pajčolanom Izide, med stebri Seta.	Prvosvečenica Srebrne Zvezde.
14	III	Okronana z zvezdami, krilata boginja, ki stoji na luni.	Hčer Mogočnih.
15	XVII	Figura vodne deve, ki zabava sama sebe.	Hčer nebeškega svoda: prebivalka med vodami.
16	V	Med stebri sedi Starodavni.	Magus Večnosti (Neskončnosti).
17	VI	Mladi prerok v Znaku Vzhajajočega Ozirisa.	Otroci Glasu: Orakelj Mogočnih Bogov.
18	VII	Mladi sveti kralj, pod zvezdnim baldahinom.	Otroci Moči Voda: Gospodar Zmage Luči.
19	XI	Smejoča ženska drži odprto žrelo strastnega in mogočnega leva.	Hčer Plamtečega Meča.
20	IX	Zakrinkan z ogrinjalom in kapuco, potuje starec z lučjo in palico.	Prerok Neskončnosti, Magus Glasa Moči.
21	X	Kolo šestih žarkov svetlobe, na njem rotira Trijada Hermanubisa, Sfinge in Tifona.	Gospodar Sil Življenja.
22	VIII	Konvencionalna figura Pravice z merilom in tehtnico.	Hčerka Gospoda Resnice. Vladarka Ravnotežja.
23	XII	Figura obešenega ali križanega človeka.	Duh Mogočnih Voda.
24	XIII	Skelet človeka s koso. TaV (♄) ima za ročaj.	Otrok Velikih Sprememb. Gospodar Vrat Smrti.
25	XIV	Figura Lovke Diane.	Hčer Harmonije, Prinašalka Življenja.
26	XV	Figura Pana ali Priapusa.	Gospodar Materije. Otrok Sil Časa.
27	XVI	Stolp zadet z viličasto streljo.	Gospodar Gostitelja Mogočnega.
28	IV	Bog obdan z ognjem nosi ustrezne simbole.	Jutranje Sonce, Poglavar Mogočnih.
29	XVIII	Upadajoča Luna.	Vladarka priliva in izliva. Otrok Sina Mogočnega.
30	XIX	Sonce.	Gospod Ognja in Besede.
31	XX	Izrafel Poslednjič Zatrobi. Vstajenje mrtvih iz grobnic.	Duh Primarnega Ognja.
32	XXI	Mora vsebovati demonstracijo Kvadrature Kroga.	Veličastni Noči Časa.

KLJUČNA SKALA	XV. KRALJEVA SKALA (*)	XVI. KRALJIČNA SKALA (♠)	XVII. PRINČEVA SKALA (♠)	XVIII. PRINCESINA SKALA (♠)
1	Sijaj	Beli sijaj	Beli sijaj	Bela z zlatimi pegami
2	Svetlo modra	Siva	Modro - biserno siva, kot biserna matica	Bela z rdečimi, modrimi in rumenimi pikami
3	Karmin (rdeča)	Črna	Temno rjava	Siva z rožnatimi pegami
4	Temno vijoličasta	Modra	Temno purpurna	Temno azurna z rumenimi pegami
5	Oranžna	Škrlatno rdeča	Svetlo škrlatna	Rdeča z črnimi pikami
6	Svetlo rožnata	Rumena (zlata)	Barva lososa	Zlato - jantarna
7	Jantarjeva	Smaragdna	Svetlo rumeno - zelena	Olivna z zlatimi pikami
8	Vijolična	Oranžna	Barva rdeče rje	Rumenkasto rjava z belimi pikami
9	Indigo	Vijolična	Zelo temno vijoličasta	Limonasta z azurnimi pikami
10	Rumena	Limonasto(S), Olivna(V), Rjasta(Z), Črna (S)	Kot v Kraljični skali, samo zlata z črnimi pikami	Črna z rumenimi žarki
11	Svetlo blede rumena	Nebeško modra	Modra smaragdno zelena	Smaragdna z zlatimi pikami
12	Rumena	Vijolična	Siva	Indigo z vijoličnimi žarki
13	Plava	Srebrna	Hladno blede plava	Srebrna z nebeško modrimi žarki
14	Smaragdno zelena	Nebeško modra	Zelena zgodnjega poletja	Svetlo rožnata ali češnjevo rdeča z blede zelenimi žarki
15	Vijoličasta	Nebeško modra	Modro slezenasta barva	Bela z nijansami vijoličaste
16	Rdeče oranžna	Temna indigo	Toplo temna olivna	Močno rjava
17	Oranžna	Bledo vijoličasta	Rumena barva novega usnja	Rdečkasto siva, nagiba k slezenasti barvi
18	Jantarna	Kostanjeva	Močno sijajna rdečkasto rjava	Temno zelenkasto rjava
19	Zelenkasto rumena	Temno vijoličasta	Siva	Rdečkasto jantarjeva
20	Rumeno zelenkasta	Opečnato siva	Zelena siva	Barva slive
21	Vijolična	Modra	Močno Vijoličasta	Svetlo modra z rumenimi žarki
22	Smaragdno zelena	Modra	Temno modro zelena	Bledo zelena
23	Temno modra	Morsko zelena	Temno olivno zelena	Bela z škrlatnimi pikami
24	Zelena modra	Motno rjava	Zelo temno rjava	Modrikavo indigo rjava
25	Modra	Rumena	Zelena	Temno živo modra
26	Indigo	Črna	Modro črna	Hladno temno siva, skoraj črna
27	Škrlatna	Rdeča	Bronasto rdeča	Svetlo rdeča z azurnimi in smaragdnimi žarki
28	Škrlatna	Rdeča	Ognjena	Sijajno rdeča
29	Temno rdeča - ultra vijolična	Barva kože z srebrno belimi pikami	Svetlo prozorno, rožnato rjava	Barva kamna
30	Oranžna	Zlato rumena	Močna barva jantarja	Barva jantarja z rdečimi žarki
31	Bleščeče oranžno škrlatna	Cinober	Škrlatna z zlatimi pikami	Cinober z temno rdečimi in smaragdnimi pikami
32	Indigo	Črna	Modro črna	Črna z modrimi žarki
32 bis	Limonasta, olivna, barva rje, in črna	Barva jantarja	Temno rjava	Črna z rumenimi pikami
31 bis	Bela, ki se preliva v sivo	Temno purpurna, skoraj črna	7 mavričnih barv (vijolična je zunaj)	Bela, rdeča, rumena, modra, črna (zunaj črna)

TABELA STOPNJE REDA A.:A.:
IN OSTALI KABALISTIČNI ATRIBUTI

475

KLJUČNA SKALA	STOPNJE REDA		DELI DUŠE	ASTROLOŠKI IN ELEMENTARNI ATRIBUTI	SEFIRE IN POTI
1	10° = 1 ^o	Ipsissimus	Jehidah	Pluton ♃	Keter
2	9° = 2 ^o	Magus	Hiah	Neptun ♆	Hokmah
3	8° = 3 ^o	Magister Templi	Nešamah	Saturn ♄	Binah
4	7° = 4 ^o	Adeptus Exemptus	} Ruah	Jupiter ♃	Hesed
5	6° = 5 ^o	Adeptus Major		Mars ♂	Gevurah
6	5° = 6 ^o	Adeptus Minor		Sonce ☉	Tifaret
7	4° = 7 ^o	Philosophus		Venera ♀	Netsah
8	3° = 8 ^o	Practicus		Merkur ☿	Hod
9	2° = 9 ^o	Zelator		Luna ☾	Jesod
10	1° = 10 ^o	Neophyte	Nefeš	Elementi. ⊕ Zemlja	Malkut
11				△ Zrak	ALeF
12				♁ Merkur	BeIT
13				☾ Luna	GiMeL
14				♀ Venera	DaLeT
15				≈ Vodnar	HeH
16				♋ Bik	VaV
17				♊ Dvojčka	ZaIN
18				♋ Rak	HeIT
19				♌ Lev	TeIT
20				♍ Devica	JVD
21				♃ Jupiter	KaPh
22				♋ Tehnica	LaMeD
23				♋ Voda	MeIM
24				♏ Škorpion	NUN
25				♏ Strelec	SaMeKh
26				♏ Kozorog	AoIN
27				♏ Mars	PeH
28				♏ Oven	TsaDI
29				♏ Rib	QoF
30				☉ Sonce	ReIŠ
31				△ Ogenj	ŠIN
32				♄ Saturn	TaV
32 bis				♄ Zemlja	TaV
31 bis				⊗ Duh	ŠIN

TABELA: ENOHIJANA - TAROT -
GEOMANCIJA - LATINICA - ASTROLOGIJA

KLJUČNA SKALA	GEOMANCIJA	GEOMANTIČNE ASTROLOŠKE IN ELEMENTARNE KORESPONDENCE	ASTROLOŠKI IN ELEMENT. ATRIBUTI	ENOHIJANSKE ČRKE	LATINSKE ČRKE	ENOHIJANSKA IMENA ČRK	HEBREJSKE ČRKE	LATINSKE ČRKE	TAROT ADUTI
1	Geomantični Simboli Sefir sledijo Planetom.								
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10	Caput Draconis Cauda Draconis	 	 	 	T F	<i>gisa ort</i>			
11					H	<i>na-hat</i>		A	0
12								B	I
13								G	II
14								D	III
15	Tristitia	 	 v 		M	<i>tal</i>		E	XVII
16	Amissio	 	 v 		A	<i>un</i>		V	V
17	Albus	 	 v 		S	<i>fam</i>		Z	VI
18	Populus Via	 	 v asc. v desc.		G L	<i>ged ur</i>		H	VII
19	Fortuna Major Fortuna Minor	 	 v S. decl. v J. decl.		P Z	<i>mals ceph</i>		T	XI
20	Conjunction	 	 v 		E	<i>graph</i>		J ali I	IX
21							 	K	X
22	Puella	 	 v 		O	<i>med</i>		L	VIII
23					Q	<i>ger</i>	 	M	XII
24	Rubeus	 	 v 		N	<i>drun</i>	 	N	XIII
25	Acquisitio	 	 v 		I, J, Y	<i>gon</i>		S	XIV
26	Carcer	 	 v 		U, V	<i>van</i>		O	XV
27							 	P	XVI
28	Puer	 	 v 		B	<i>pe</i>	 	Ts	IV
29	Lætitia	 	 v 		R	<i>don</i>		Q	XVIII
30								R	XIX
31					C, K	<i>veh</i>		Š	XX
32								Th	XXI
32 bis					X	<i>pal</i>			
31 bis					D	<i>gal</i>			

0	48	49	50	51	52	53	54
Ključna Skala	GRŠKA ABECEDA	IMENA ČRŠKIH ČRK	(GRŠKA ŠT. VREDNOST ČRK)	KOPTSKA ABECEDA	IMENA KOPTSKIH ČRK	(KOPTSKA ŠT. VREDNOST ČRK)	(KOPTSKE "MOČI")
1	[ϛ]	<i>stigma</i>	[31]	Ϟ	<i>sou</i>	6	<i>st</i>
2	{σ Σ}	<i>sigma</i>	200	Ϡ	<i>gima</i>		<i>sz</i>
3				†	<i>ti</i>		<i>tt</i>
4	{σ Σ}	<i>sigma</i>		Ϩ	<i>hēta</i>	8	<i>æ</i>
5	{ϕ Φ}	<i>phi</i>	500	Ϟ	<i>phi</i>	500	<i>ph</i>
6	ω Ω	<i>omega</i>	800	ω	<i>ō</i>	800	<i>ōō</i>
7	{ε E}	<i>epsilon</i>		ϵ	<i>ei</i>	5	<i>e</i>
8				ϣ	<i>fai</i>	90	<i>v. f.</i>
9	χ X	<i>chi</i>	600	Ϙ	<i>janjia</i>		<i>j</i>
10	λ	<i>sampi</i>	900	Ϛ	<i>sēmma</i>	200	<i>s. ss.</i>
11	α A	<i>alpha</i>	1	α	<i>alpha</i>	1	<i>a â</i>
12	β B	<i>beta</i>	2	β	<i>bēta</i>	2	<i>b</i>
13	γ Γ	<i>gamma</i>	3	γ	<i>gamma</i>	3	<i>g</i>
14	δ Δ	<i>delta</i>	4	Δ	<i>dalda</i>	4	<i>d</i>
15	ε E	<i>epsilon</i>	5	Ϛ	<i>hori</i>		<i>h</i>
16	Ϝ F	<i>digamma</i>	6	ϝ	<i>he</i>	400	<i>μ</i>
17	ζ Z	<i>zeta</i>	7	ζ	<i>zēta</i>	7	<i>z</i>
18	η H	<i>eta</i>	8	Ϟ	<i>hei</i>		<i>ch</i>
19	θ Θ	<i>theta</i>	9	Ϟ	<i>thēta</i>	9	<i>th</i>
20	ι I	<i>iota</i>	10	ι	<i>yōta</i>	10	<i>i. y. ee.</i>
21	κ K	<i>kappa</i>	20	κ	<i>kappa</i>	20	<i>k</i>
22	λ Λ	<i>lambda</i>	30	λ	<i>lauda</i>	30	<i>l</i>
23	μ M	<i>mu</i>	40	μ	<i>mē</i>	40	<i>m</i>
24	ν N	<i>nu</i>	50	ν	<i>ne</i>	50	<i>n</i>
25	ξ Ξ {σ Σ}	<i>xi sigma</i>	60	ξ	<i>ksi</i>	60	<i>x</i>
26	ο O	<i>omicron</i>	70	ο	<i>ow</i>	70	<i>o</i>
27	π Π	<i>pi</i>	80	π	<i>pi</i>	80	<i>p</i>
28	ψ Ψ	<i>psi</i>	700	ψ	<i>psi</i>	700	<i>ps</i>
29	ϱ	<i>koppa</i>	90	Ϟ	<i>khi</i>	600	<i>q</i>
30	ρ P	<i>rho</i>	100	ρ	<i>rō</i>	100	<i>r</i>
31	λ	<i>sampi</i>	900	Ϛ	<i>shai</i>	900	<i>sh</i>
32	τ T	<i>tau</i>	300	τ	<i>taw</i>	300	<i>t</i>
32 bis	υ Υ	<i>upsilon</i>	400				
31 bis							
	LIII, 14		CLXXXV, 37	LI, 14			

DODATKI XVIII

PRIPADAJOČA LITERATURA K MAGIKI OBJAVLJENA
V DRUGIH PUBLIKACIJAH ZALOŽBE IBIS &..

MAGIKA - ČETRTE DEL: ΘΕΛΗΜΑ – ZAKON:

1) KNJIGA ZAKONA (LIBER AL VEL LEGIS) JE BILA IZDANA:

1986 E.V., JANEZ TROBENTAR,
1987 E.V., SOL,
SVETE KNJIGE TELEMĚ, 1993 E.V. &
ZAKON JE ZA VSE, 2010 E.V.

2) GENESIS LIBRI AL:

ZAKON JE ZA VSE, 2010 E.V.

DODATKI:

ASTRALNI PLAN IN NJEGOVA KIBERNETIKA:	NOX 3, DODATEK G
LIBER XXV, RUBINOVA ZVEZDA:	BILTEN TELEMĚ ŠT. I
LIBER XXXVI, SAFIRNA ZVEZDA:	KNJIGA LAŽI, 36. POG. (1985 E.V., VIKTOR MALHUS)
LIBER V VEL REGULI:	KNJIGA ZAKONA, 1986 E.V.
LIBER O VEL MANUS ET SAGITTÆ	
SUB FIGURĀ VI:	NOX 3. RUBRIKA 4
LIBER B VEL MAGI SUB FIGURĀ I:	SVETE KNJIGE TELEMĚ
LIBER CHETH VEL VALLUM ABIEGNI	
SUB FIGURĀ CLVI:	SVETE KNJIGE TELEMĚ
LIBER A'ASH VEL CAPRICORNI PNEUMATICI	
SUB FIGURĀ CCCLXX:	SVETE KNJIGE TELEMĚ
LIBER ISRAFEL SUB FIGURĀ LXIV:	TAHUTIJEVA KNJIGA, DOD. D
LIBER VIII - RITUAL PRIMEREN ZA INVOKACIJO AUGOEDEJA:	LIBER LXV S KOMENTARJI, 2012
LIBER OZ SUB FIGURA LXXVII; KNJIGA ČLOVEKOVĚH PRAVIC:	KNJIGA LAŽI, DOD V, (1985 E.V., VIKTOR MALHUS) & KNJIGA ZAKONA, 1986 E.V.,
ADVENT HORUSOVEGA EONA:	ČLOVEK -SVINGA - ZVER, J. TROBENTAR, STELLA 2006

CIP - KATALOŽNI ZAPIS O PUBLIKACIJI
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA, LJUBLJANA

133.1

CROWLEY, ALEISTER, 1875-1947

MAGIKA : LIBER ABA = KNJIGA 4 / ALEISTER CROWLEY ; [PREVEDEL JANEZ
TROBENTAR]. - 1. IZD. - MARIBOR : IBIS, 2013

DOSTOPNO TUDI NA: [HTTP://WWW.TELEMA.SI](http://www.telema.si). - PREVOD DELA: MAGICK :
LIBER ABA = BOOK 4

ISBN 978-961-92897-5-4

ISBN 978-961-92897-6-1 (PDF)

262332928

ISBN 978-961-92897-5-4

9 789619 289754 >

“Hudič ne obstaja. To je lažno ime, ki so ga izumili Črni Bratje za neko namišljeno Enovitost v svoji nevedni zmedenosti vsled razpršitve. Hudič, ki bi posedoval neko enovitost, bi bil Bog.”

(Liber ABA, III del, pog. XXI)

